

PROTOKOŁY

z 1. sesyi VIII. peryodu Sejmu krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem

w roku 1901/902.

Posiedzenie 1—16

od 28. grudnia 1901 do 12. lipca 1902.

Przytem skorowidz ważniejszych uchwał i spis petycyj.

Z Drukarni Ludowej we Lwowie.

Lubo

Protokoly
Period VIII
sesje I

418922

III 1901/02, 1-16

~~7479~~
III cras

Skorowidz ważniejszych uchwał

zawartych w protokołach I. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego.

(Liczby rzymskie oznaczają posiedzenia, liczby arabskie stronnice protokołów).

I. Z dnia 28. grudnia 1901.

	Str.		Str.
Sprawdzenie i uznanie ważności wyboru posłów:		Dzieduszyckiego, Brykczyńskiego, Kl. Dzieduszyckiego, Rozwadowskiego, Zagórskiego, Viviena, Garapicha, Męcińskiego, Sękowskiego, Hupki, Wł. Gniewosza, Gnoińskiego, Schnella, A. Lubomirskiego, Białoskórskiego, Starzyńskiego, Łazarskiego, Maissa, Sali, Wiśniewskiego, Jahla, Witosławskiego, Lea, Federowicza, Wł. Leop. Jaworskiego, Rottera, Romanowicza, Michalskiego, Małachowskiego, Rutowskiego, Bojki, Piętaka, Dunajewskiego, Maryewskiego, Tarnawskiego, Jabłońskiego, Tomaszewskiego, Bilińskiego, Fruchtmana, E. Michałowskiego, Loewensteina, Rapaporta, Kolischera, Vayhingera	3—14
Marszałka krajowego Andrzeja hr. Potockiego.	2	Uwolnienie przedłożeń Wydz. Kraj. drobniejszej wagi od odsyłania do komisji i drukowania	14
oraz pp. Kramarczyka, Włodka, Barabasza, Barwińskiego, Zdzisława Skrzyńskiego, Cieleckiego, Tyszkowskiego, Bohaczewskiego, Płockiego, Brunickiego, Huzy, Czartoryskiego, Krementowskiego, Szeptyckiego Jana, Badeniego Stanisława, Zaleskiego, Stapińskiego, Zardeckiego, Stadnickiego, K. Lubomirskiego, Mandyczewskiego, Kostheima, Potoczka, Bednarskiego, Buynowskiego, Władysława Czaykowskiego, R. Potockiego, Mogilnickiego, A. Jędrzejowicza, Szajera, Leona Pinińskiego, Moysy, Huryka, Oleśnickiego, Zd. Tarnowskiego, Sanguszki, Głidziuka, Stojałowskiego, Skołyzewskiego, T. Cieńskiego, Ostapczuka, Szweda, Onyszkiewicza, Wereszeyńskiego, Wybranowskiego, Wł. Wiktora Czaykowskiego, Horodyskiego, Paygerta, Krzysztofowicza, L. Cieńskiego, Kaz. Badeniego, Bobrzyńskiego, Górskiego, Milewskiego, Paszkowskiego, Struszkiewicza, Abrahamowicza, Kozłowskiego, Wł. Krainkiego, Gorayskiego, St. Jędrzejowicza, Dąbskiego, Skalkowskiego, Rayskiego, Niezabitowskiego, Laskowskiego, Trzecieskiego, M. Urbańskiego, W.		Zezwolenie na pobór opłat mytniczych Radzie pow. w N. Sączu od mostu na rzece Kamienicy w Łęgu ad Nawojowa	15
		J. w. Wydz. pow. w Pilźnie na drodze gminnej I. kl. Kamienica dolna Głębikowa	15—16
		J. w. Radzie pow. w Sokal. Uhrynów	16—17
		Ustawa zezwalająca gminie m. Przeworsk na pobór opłaty gminnej od psów	17—18
		J. w. m. Kulików na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i t. d.	18—19

	Str.
J. w. gm. Lisko j. w.	19—20
J. w. gm. Kopyczyńce j. w.	20—21
J. w. gm. Tyśmienica	21—22
Uchwały w sprawie sporu granicznego o <i>Morskie Oko</i> , zapadłe na trzy wnioski nagle pp. Kozłowskiemu, Rottera i Wł. Leop. Jaworskiemu	22—25
Wybór sekretarzy, kwestorów, rewidentów i Komisji budżetowej	25
II. Z dnia 30. grudnia 1901.	
<i>Deklaracja wszystkich posłów polskich, złożona przez p. Czartoryskiego w spra- wie wypadków we Wrześni</i>	33
Zezwolenie na pobór opłat mytniczych Radzie pow. w Drohobyczu na dro- dze pow. Drohobycz-Borysław	33—34
J. w. Wydz. pow. w Brzozowie na dro- dze gm. I. klasy Brzozów-Wara	34—35
J. w. Wydz. pow. w Tarnowie na dro- dze gm. II. kl. Tuchów-Olszyny	35—36
Wybór sześciu członków Wydz. krajo- wego na VIII. peryod Sejmu galicyj- skiego	36—38
Wybór pięciu zastępców członków Wydz. kraj. j. w.	38—39
Uchwały w przedmiocie prowizoryum bu- dżetowego po koniec kwietnia 1902 r.	39—41
Udzielenie pogorzalcem gmin Poturzy- cy, Lubeli, Dzieduszyce wielkich i Kre- chowicz zasilku w kwocie 2.400 K.	41
Wezwanie do Rządu o reorganizację policji we Lwowie, Krakowie i Prze- myślu (wniosek p. Małachowskiego)	42
Uchwalenie wniosku p. Lea w przed- miocie zaliczenia m. Krakowa do miast opłacających podatek domowo- czynszowy według stopy niższej	42
Uchwalenie wniosku p. Lea o usunię- cie m. Krakowa z rzędu miast tzw. „zamkniętych“	42
Wybór 6 członków i 6 zastępców człon- ków Komisji apelacyjnej dla podatku osobisto-dochodowego, oraz 6 człon. i 5 zast. czł. Komisji podatku po- wszechnego zarobkowego	42—43

III. Z dnia 21. czerwca 1902.

IV. Z dnia 23. czerwca 1902.

Wybór komisji gminnej, administracyj-
nej, prawniczej, szkolnej, gospodar-

stwa krajowego, kolejowej, drogowej, przemysłowej, sanitarnej, górniczej, solnej, bankowej, petycyjnej, poda- tkowej, dyscyplinarnej, reform agrar- nych, wodnej	50—52
Wynik ukonstytuowania się Komisji	52—53
Zezwolenie gm. Liszna pow. Sanok na pobór w r. 1902 173% dodatku do podatków bezpośrednich	53
Ustawa zezwalająca na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa gm. miasta Kamionka stru- miłowa	53—54
Sprawdzenie i uznanie ważności wyboru pp. Pilata, Marsa, Lipińskiego, Schät- tzla, Tyszkiewicza, Traczewskiego, Wodzickiego, Starucha, Bala, Sozań- skiego, Korytowskiego, J. Urbań- skiego, Baworowskiego	54—56
Zezwolenie na pobór opłat mytniczych Wydz. pow. w Mielcu na drodze gm. I. kl. Mielec-Borowa	56—57
J. w. w Brzesku od mostu na rzece Uszwicy w Borzęcinie na drodze gm. I. kl. Szczurowa-Warys oraz Wydz. pow. w Brzesku i Tarnowie na dro- dze gminnej Bogumiłowice-Miecho- wice małe	57—59
J. w. w Samborze od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach na drodze gm. I. klasy Sambor-Czapple	59—60
J. w. w Wieliczce od mostu na rzece Krzyworce w Wiśniowej na drodze gm. I. kl. Czasław-Wiśniowa-Wie- rzbanowa	60
J. w. w Złoczowie od mostu gm. I. kl. na rzece Pełtwi w Kutkorzu	60—61
J. w. Spółce harkłowskiej Edward Dzwonkowski i Spka w Harkłowej od przewozu przez rzekę Ropę pod Skołyszynem na drodze gm. I. klasy Skołyszyn-Harkłowa	61—62
Udzielenie pogorzalcem m. Lubaczowa jednorazowej zapomogi w kwocie 2.000 K	62

V. Z dnia 25. czerwca 1902.

Zezwolenie na pobór opłat mytniczych gm. Gromiec od przewozu przez Wi- słą w Gromcu	19
J. w. Radzie pow. w Buczaczu na dro- dze pow. Buczacz-Potok złoty	20—21
Wybór 8 członków Wydziału Galicyj. Kasy Oszczędności. (p. p. Dra Wład.	

Abrahama, Dra Stanisława Głabińskiego, Dra Jarosł. Kułaczkowskiego, Dra Adolfa Liliena, Stanisława Niezabitowskiego, Eugeniusza Pierożyńskiego, Jana Szulca i Dra Zdz. Skowrońskiego) 22

VI. Z dnia 27. czerwca 1902.

Zarządzenie Marszałka krajowego w sprawie wyznaczenia terminu do poprawiania stenogramów i oddawania tychże do druku 9

Uchwały w sprawie prowizoryum budżetowego na lipiec 1902 10—11

Wybór Komisji dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy i uzupełniającej 1 członka Komisji gminnej, bankowej, agrarnej, przemysłowej i gospodarstwa krajowego 11—12

VII. Z dnia 30. czerwca 1902.

Ustawa zaprowadzająca zmiany w ustawie z dnia 8. grudnia 1881 dz. u. i rozp. kr. Nr. 71. o używaniu do stanowienia ogierów będących prywatną własnością 13—14

Uchwały w przedmiocie systematyczniejszego zorganizowania nadzoru Wydz. krajowego nad gospodarką powiatów i gmin 14

Uchwały w przedmiocie unormowania płac nauczycieli kraj. niższych szkół rolniczych i kraj. szkoły ogrodniczej w Tarnowie. (Podwyższenie płac) 15

Przyjęcie do wiadomości sprawozdania Wydziału kraj. o kraj. kursie drewnarskim 15

Ustawa zezwalająca Reprezentacji pow. w Cieszanowie na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyc się mającej powiatowej kasie oszczędności w Cieszanowie do wysokości 200.000 K 15—16

VIII. Z dnia 1. lipca 1902.

Przyjęcie do wiadomości sprawozdania Wydz. kraj. z czynności Dep. III. (rolniczego) i uchwały w przedmiocie subwencyonowania Tow. Kółek rolniczych i Tow. uprawy tytoniu 8—9

Odstąpienie Wydz. kraj. do uwzględnienia i przedłożenia wniosków pet. gm. Leżajska w sprawie prestacyi szkolnej 9

Uzupełniający wybór 1 członka Komisji bankowej 10

Odstąpienie Radzie szkolnej i Wydz. kraj. petycyj gmin Skomielnej białej i Łodziny, w spr. budowy szkoły i prestacyj szkolnej 10—11

IX. Z dnia 2. lipca 1902.

Odstąpienie Wydz. kraj. pet. gminy Iskrzyni o niższenie prestacyi szkolnej 7

J. w. Trzciana o założenie szkoły kr. sadowniczo-rolniczej 7—8

Przekazanie Radzie szk. kraj. pet. nauczyciel. J. Maraszewskiego, Maryi Boruckiej, Józefa Szemleja, D. Kulczyckiego 9

X. Z dnia 4. lipca 1902.

Ustawa nadająca szpitalowi w Krośnie charakter szpitala powszechnego i publicznego 6—7

Ustawa zezwalająca Reprezentacji pow. w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczek w sumie 60.000 i 21.000 K 8

Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych od dwóch mostów na Dniestrze obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich 8—9

J. w. na drodze pow. Drohobycz-Chyrawka - Glinne Radzie pow. w Drohobyczu 9—10

J. w. na drogach gm. I. kl. Lisznia-Podbuż i Wygoda - Medenice Wydz. pow. w Drohobyczu 9—10

Uchwała w przedmiocie zorganizowania 6 kl. szkoły męskiej w Radziechowiu na szkołę wydziałową 11

Uchwały w sprawie podwyższenia etatu kraj. biura melioracyjnego 11—12

Ustawa zmieniająca postanowienia §§. 69 i 71 krajowej ustawy wodnej 12—13

Wezwanie do Rządu, by wydał władzom politycznym, skarbowym, sądowym i szkolnym polecenia, by pisma urzędowe, wezwania itp. doręczały stronom bez pośrednictwa Magistratów i Zwierzchności gminnych 13—14

Wezwanie do Rządu i Wydziału kraj. w sprawie wyjednanania ze skarbu państwa wynagrodzenia dla gmin za spełnianie poruczonego zakresu działania 14

	Str.		Str.
Ustawa o obowiązku właścicieli domów we Lwowie do połączenia domowych zbiorników kloacznych z kanałami miejskimi oraz o opłatach za to połączenie	14	J. w. na drodze gm. I. klasy Podgórze - Swoszowice - Mogilany Wydz. pow. w Wieliczce	13—14
Przyjęcie do wiadomości spraw. Wydz. kraj. o kraj. szkołach zimowych w Niewiarowie i Woysławiu oraz o działalności instruktorów rolnictwa	16	Uchwały w sprawie uzupełnienia urządzeń maszynowych dla elektrycznego oświetlenia gmachu sejmowego	14
Wezwanie do Rządu w spr. zniesienia przewoźnego na kolejach od nawozów sztucznych w ogóle, a kainitu w szczególności	16—17	Ustawa nadająca szpitalowi w Gorlicach charakter szpitala powszechnego i publicznego	15
Przyjęcie do wiadomości sprawozdania Wydz. kr. o kr. szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie	17	Przyznanie subwencji w wysokości połowy kosztów budowy dla budynku szpitala w Zaleszczykach	16
Uchwała przyjmująca przekroczenie (10.000 K) kosztów budowy szpitala w Sokalu	17	Uchwały w przedmiocie budowy nowego skrzydła gmachu sejmowego dla biur Banku krajowego	16—17
Uchwały w przedmiocie budowy domu izolacyjnego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie	17	Powiększenie gwarancji kraju do 16.000.000 K za wkładki lokowane w Banku kraj. (zmiana §. 89. ust. 2. i 4. statutu)	17
Pomnożenie <i>okręgów sanitarnych</i>	17—18		
Przekazanie Wydz. kr. do zbadania petycji konsorcjum budowy kolei Zakopane-Świnnica o subwencję	18		

XI. Z dnia 5. lipca 1902.

Uchwała w przedmiocie wezwania Rządu do <i>powiększenia liczby geometrów ewidencyjnych i rewizji ksiąg gruntowych</i>	5—6
Uzupełniający wybór 1 członka Komisji wodnej	6
Ustawa wcielająca gminę Załubińcze do gminy m. Nowego Sącza	6
Uchwały w sprawie przyjęcia do wiadomości sprawozdania z czynności dep. V. (sanitarnego) Wydz. kraj.	8—9

XII. Z dnia 8. lipca 1902.

Ustawa zezwalająca Reprezentacji pow. w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w sumie 20.000 K	7—8
<i>Ustawa o uwolnieniu od dodatków do podatków zakładów przemysłowych, spółek surowców i produkcyjnych oraz akcyjnych Towarzystw</i>	9—12
Ustawa zezwalająca na pobór opłat mytniczych na drodze pow. Tuchów-Ryglice-Jodłowa Radzie pow. w Tarnowie	12—13

XIII. Z dnia 9. lipca 1902.

Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych na drodze pow. Jaworów-Niemirów Radzie pow. w Jaworowie	21—22
Przyznanie kilkunastu nauczycielom, i wdowom po nauczycielach podwyższenia emerytury, względnie pensji wdowiej lub daru z łaski	22—23
Uchwały w przedmiocie funduszu pożyczkowego dla gmin wiejskich na budowę szkół	23—24
Przyznanie subwencji 115.000 K na budowę szpitala w Kołomyi	24
Przyznanie subwencji na cele przeniesienia szpitala powszechnego w Przemyśle do innego budynku	24
Ustawa nadająca szpitalowi w Dolinie charakter szpitala powszechnego i publicznego	24—25
J. w. w Jarosławiu	25—26
Podniesienie subwencji krajowej z 50 na 60% kosztów budowy drogi Kamienica dolna Głobikowa	27
J. w. Brzozów-Nozdrzec	27
J. w. Lutowska-Cisna	27

XIV. Z dnia 10. lipca 1902.

<i>Uchwalenie budżetu funduszu krajowego na r. 1902 od Rubr. I—VII. poz. 118 wydatków</i>	7—26
---	------

XV. Z dnia 11. lipca 1902.

Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych od mostów na rzece Szkle obszarowi dworskiemu w Suchorowie 5—6

Uchwały w przedmiocie sprawozdania Wydziału krajowego o galic. Kasie oszczędności i podwyższenia gwarancyi kraju za wkładki lokowane w tejże kasie do kwoty 80,000.000 koron 6

Ustawa zmieniająca ustawę krajową z dnia 1. stycznia 1889 Dz. u. i rozp. kr. Nr. 16 a względnie ustawę z d. 6. lipca 1899 Dz. u. i rozp. kr. Nr. 85 o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych w kierunku polepszenia bytu tych nauczycieli (Podwyższenie płac) 6—9

Uchwały i ustawy w przedmiocie budowy wodnych i melioracyj:

1. Ustawa o kolmatacyi bagien naddnie-strzańskich;

2. Ustawa o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie dąbrowskim;

3. Ustawa o uzupełnieniu obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby, tudzież o regulacyi potoków Uszwicy i Grobki z dopływami;

4. Ustawa o uzupełnieniu obwałowania Wisły od Niepołomic do ujścia Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby i regulacją potoku Drwinki z dopływami;

5. Ustawa o wykonaniu robót regulacyjnych i zalesień na rzece Łęgu w powiecie niżańskim i kolbuszowskim) 10—31

Uchwały w przedmiocie budowy przedłużenia kolei lkalnej Piła-Jaworzno do kopalni gwarectwa jaworzniokiego i do miasta Jaworzna . 31—32

Uchwalenie budżetu funduszu krajowego na rok 1902 od Rubr. VII. poz. 118 wydatków do poz. 140, następnie Rubr. VII. poz. 83—97, 103, 113 i 113a, Rubr. VIII. do Rubr. XV. poz. 250 wydatków 32—85

XVI. Z dnia 12. lipca 1902.

Uchwalenie budżetu funduszu krajowego na rok 1902 od Rubr. XV. poz. 252

wydatków do Rubr. XVII. poz. 483 wydatków 10—46

Uchwały w przedmiocie udzielenia pomocy ludności okolic dotkniętych klęską powodzi w czerwcu 1902 roku. (Kredyt 100.000 koron). 46—47

Uchwały w przedmiocie udzielenia pomocy ludności w gminach powiatu przemyskiego, dotkniętych klęską gradobicia w dniu 2. lipca 1902 47—48

Uchwalenie dochodów od Rubr. I—XVII. budżetu funduszu krajowego na rok 1902 49—54

Uchwalenie budżetu na r. 1902 funduszu policyi krajowej, kultury krajowej, stanowego sierocińskiego, Aleksandra hr. Stadnickiego 54—55

Uchwała finansowa na r. 1902 . 55—56

Przedłużenie spłacania przez kraj odsetek od pożyczki 40.000 K (w rocznej kwocie 1.600 K) zaciągniętej na cele budowy tanich mieszkań dla robotników katolic. w Krakowie 56—57

Uchwały w sprawie projektowanej budowy kolei Lwów—Podhajce . 57—58

Uchwały w przedmiocie wezwania Rządu do założenia na politechnice lwowskiej osobnego wydziału hydrotechnicznego, i rozszerzenia obecnego gmachu politechniki przez dobudowanie dwóch skrzydeł. (Wniosek p. Kozłowskiego) 58—59

Uchwały w przedmiocie podniesienia mleczarstwa w kraju 59

Uchwały w przedmiocie sprawozdania z czynności Wydziału krajowego w zakresie przemysłu krajowego. (Szkoły zawodowe i warsztaty instrykcyjne) 60

Udzielenie gwarancyi kraju dla pożyczki 400.000 K. przez gminę Zakopane na inwestycje zaciągnąć się mającej 60—61

Uchwały w przedmiocie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie sprzedaży soli, tudzież o wnioskach pp. Moysy i Zaleskiego w sprawach solnych 61—62

Uchwała w przedmiocie niesankcjonowanej uchwały Sejmu z 17. czerwca 1901 r. dotyczącej udzielenia gm. Nadbrzezie koncesyi mytniczej . 62

SPIS PETYCYJ.

Wniesione po dzień 30. grudnia 1901 r.

1. L. s. 93. Zych Jan asystent Kasy krajowej, przez Wydział krajowy o nadzwyczajną zaliczkę 2.000 K.
2. L. s. 94. Lewicki Jan i Chodzikiewicz Marcei pisarze etatowi szpitala powszechnego we Lwowie, przez Wydział krajowy o nadzwyczajne zaliczki na płace.
3. L. s. 95. Siostry Felicjanki z Uhnowa pp. Mazikiewicza o subwencję na zapłacenie raty pożyczki zaciągniętej w Radzie szkolnej krajowej na budowę szkoły.
4. L. s. 96. Te same ptp. o subwencję na wygrzybienie budynku szkolnego.
5. L. s. 97. Białokórska Marya we Lwowie, pp. Wereszyńskiego o zapomogę na dalsze kształcenie się w grze na fortepianie.
6. L. s. 98. Biegańska Zofia, żona emeryt. inżyniera adjunkta we Lwowie ptp. o dodatek na wychowanie synów.
7. L. s. 102. Dyrekcyja galic. Zakładu dla ciemnych we Lwowie pp. Dąbskiego o podwyższenie subwencji.
8. L. s. 103. Bursa św. Jana Chrzyciela w Drohobyczu, pp. Barwińskiego o zapomogę.
9. L. s. 104. Kulczycki Dymitr, emer. nauczyciel w Czystopadach ptp. o zaliczenie jednego pięciolecia do płacy emerytalnej.
10. L. s. 105. Gruszka Michał, emer. nauczyciel w Bilce szlacheckiej pp. Merunowicza o podwyższenie emerytury.
11. L. s. 106. Gregorowicza Matylda, nauczycielka w Majdanie górnym ptp. o policzenie lat służby.
12. L. s. 107. Towarzystwo przyjaciół Muzyki w Tarnopolu pp. E. Michałowskiego o stałą subwencję.
13. L. s. 108. Zarząd Internatu, dla uczniów seminarjum nauczycielskiego w Tarnopolu ptp. o zapomogę.
14. L. s. 109. Akademia Umiejętności w Krakowie, pp. Paszkowskiego o zasiłek na dalsze trzechniecie.
15. L. s. 110. Zgromadzenie Służebnic Serca Jezusowego w Krakowie, ptp. o zapomogę na utrzymanie przytuliska.
16. L. s. 111. Towarzystwo muzyczne w Tarnowie, pp. Vayhingera o subwencję.
17. L. s. 112. Wilczyński Ludwik, emeryt. zarządca szpitala w Tarnowie ptp. o podwyższenie pensyi i wypłatę zaległych emolumentów.
18. L. s. 113. Goltentalowa Wiktorya, wdowa po zastępcy Dyrektora kraj. biura kolejowego pp. Dzieślewskiego o stałe zaopatrzenie.
19. L. s. 114. Stowarzyszenie Opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie, przez Członka Sejmu ks. Arcybiskupa Bilczewskiego o subwencję.

20. L. s. 115. Towarzystwo Bibliototeki słuchaczy prawa we Lwowie, pp. Pilata o subwencyę.
21. L. s. 116. Stowarzyszenie rękodzielników izr. „Jad Charuzim“ we Lwowie, pp. Loewensteina o subwencyę.
22. L. s. 117. Baranowa Marya, wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie, pp. Michalskiego o zaopatrzenie.
23. L. s. 118. Dom Pracy na Kaźmierzu w Krakowie, pp. Laskowskiego o subwencyę.
24. L. s. 119. D. Marchlewski Leon. do cent uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie ptp. o subwencyę na badania naukowe.
25. L. s. 120 Gmina Dzieduszyce wielkie pow. Stryj, pp Oleśnickiego o zapomogę z powodu pożaru.
26. L. s. 121. Towarzystwo św. Wincen-te a Paulo w Kołomyi, pp. Sałę o za pomogę.
27. L. s. 122. Wydział powiatowy w Brodach, ptp. w sprawie uwolnienia budynków Rad powiatowych od podatku domowo czynszowego.
28. L. s. 123. Ten sam ptp. o wynagrodzenie gmin za czynności poruczonego zakresu działania.
29. L. s. 124 Towarzystwo weterynarzy galicyjskich we Lwowie, pp. Romanowicza o zapomogę na wydawnictwo Przeglądu weterynarskiego.
30. L. s. 125. Zajączkowska Anna Stanisława we Lwowie, pp. W. Dzeduszyckiego o stypendyum na kształcenie się w rysunkach i malarstwie.
31. L. s. 144. Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie, pp Leo o podwyższenie subwencyi z powodu akcji w sprawie Morskiego Oka.
32. L. s. 145. Gmina miasta Krakowa o podwyższenie subwencyi na muzeum narodowe w Krakowie.
33. L. s. 146. Tetmayer Włodzimierz i Bukowski Jan, artyści malarze w Krakowie, ptp. o subwencyę na szkołę przemysłu artystycznego.
34. L. s. 147. Zarząd szkoły w Szczakowej, pow. Chrzanów pp. Rottera o dodatek drożyzniany lub osobisty dla tamt. nauczycieli.
35. L. s. 148. Manicowa Teofila, wdowa po nauczycielu w Półwsiu zwierzynieckiem ptp. o podwyższenie pensyi wdowiej.
36. L. s. 149. Michniewska Antonina, wdowa po nauczycielu w Krakowie ptp. o kwartał pośmiertny.
37. L. s. 150 Rosenbuszowa Marya, w Krakowie pp. Władysława Leopolda Jaworskiego o subwencyę na dalsze studia w malarstwie.
38. L. s. 151. Właściciele prywatnej średniej szkoły żeńskiej w Krakowie ptp. o subwencyę.
39. L. s. 152. Towarzystwo „Proświta“ we Lwowie pp. Oleśnickiego o subwencyę na wydawnictwo książek popularnych dla ludu.
40. L. s. 153. To samo ptp. o subwencyę na 2 wędrownych nauczycieli gospodarstwa a zarazem lustratorów ekonomicznych.
41. L. s. 154. Łopatyńska Filomena artystka teatru miejskiego we Lwowie pp. Ochrymowicza o zapomogę na dalsze kształcenie się w śpiewie.
42. L. s. 155. Wiszomirski Emil, emer. nauczyciel w Stryju ptp. o podwyższenie emerytury.
43. L. s. 156. Filia ruskiego Towarzystwa pedagogicznego w Stanisławowie pp. Huryka o zapomogę dla bursy.
44. L. s. 157. Towarzystwo „Szkilna Pomiecz“ w Stanisławowie ptp. o zapomogę.
45. L. s. 158. Filia ruskiego Towarzystwa pedagogicznego w Stanisławowie, ptp. o założenie ruskiego gimnazjum w Stanisławowie.
46. L. s. 159. Gmina Bieliniec pow. Nisko, pp. Sękowskiego o zapomogę z powodu klęski powodzi.
47. L. s. 160. Wydział powiatowy w Mielcu, ptp. o wynagrodzenie gmin za poruczony zakres działania.
48. L. s. 161. Wydział powiatowy w Mielcu, pp. w sprawie uwolnienia budynków Rad powiatowych od podatku domowo-czynszowego.

49. L. s. 162. Gmina miasta Przeworska, p. Żardeckiego o odpisanie zaległej prestacyi na płacę nauczycieli i obniżenie tejże.
50. L. s. 163. Pieniążek Józef, dzierżawca myta kraj., na drodze Przeworsk-Kańczuga ptp. o zniżenie czynszu dzierżawnego.
51. L. s. 164. Ferenciewiczowa Agata, wdowa po nauczycielu w Grybowie, pp. Hużę o podwyższenie stałego daru z łaski.
52. L. s. 165. Gmina miasta Grybowa, pt. p. ulgę w opłacie prestacyi szkolnej na utrzymanie nauczycieli.
53. L. s. 166. Gmina Iskrzynia, pow. Krośno pp. Stapińskiego o uwolnienie od płacenia prestacyi szkolnej.
54. L. s. 167. Gmina Furmany, pow. Tarnobrzeg ptp. o wynagrodzenie za przymusowo wybitą nierogaciznę.
55. L. s. 168. Towarzystwo Oświaty ludowej we Lwowie pp. Rayskiego o subwencję.
56. L. s. 169. Towarzystwo ochronek w Samborze pp. Tomaszewskiego o subwencję.
57. L. s. 170. Wydział powiatowy w Limanowie, pp. Wodzieckiego o zasiłek na utrzymanie instruktora sadownictwa i warzywnictwa.
58. L. s. 171. Osiecki Teofil, oficer wojsk polskich z r. 1831 w Nicei, pp. Loewensteina o zapomogę
59. L. s. 172. Strońska Stefania, w Krakowie pp. Marsa o zasiłek.
60. L. s. 173. Krater Jan Kazimierz, nauczyciel w Kętach pp. Kramarczyka o czwarty dodatek pięcioletni.
61. L. s. 174. Gmina Gołkowice i inne, pp. Potoczka o regulację rzeki Jaworzyny.
62. L. s. 175. Gmina miasta Lubaczowa, pp. Jana Gnoińskiego o zapomogę z powodu pożaru.
63. L. s. 176. Wydział powiatowy w Mościskach p. p. St. Stadnickiego o przyznanie ryczałtu na objazdy dla lekarza okręgowego.
64. L. s. 177. Towarzystwo Biblioteki słuchaczy prawa uniwers. Jagiellońskiego w Krakowie p. p. Milewskiego o subwencję.
65. L. s. 178. Wydział powiatowy w Jarosławiu p. p. Czartoryskiego o wynagrodzenie gmin za poruczony zakres działania.
66. L. s. 179. Wydział powiatowy w Krośnie p. p. Trzecieckiego o wynagrodzenie gmin za poruczony zakres działania.
67. L. s. 180. Siostry Bazylianki przez członka sejmu krajowego ks. Metropolitę Szeptyckiego o subwencję na założenie przytuliska dla starców w Kudryńcach.
68. L. 181. Towarzystwo „Ruski Instytut dla dziewcząt“ w Przemyślu przez członka sejmu kraj. Ks. Biskupa Czechowicza o subwencję.
69. L. s. 182. Wydział powiatowy w Borszczowie p. p. Borkowskiego w sprawie uwolnienia zabudowań Rad. powiatowych od podatków.
70. L. s. 183. Towarzystwo Wzajemnej Pomocy uczestników powstania z r. 1863/4 we Lwowie p. p. Brykczyńskiego o subwencję.
71. L. s. 184. Chudyk Emilia wdowa po b. członku funduszu emerytury aktorów we Lwowie p. p. Michalskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
72. L. s. 185. Gmina Łączki pow. Strzyżów p. p. Szajera o subwencję na budowę szkoły.
73. L. s. 186. Gmina Radziszów i sąsiednie p. p. Skołyzewskiego o budowę mostu na rzece Skawinice.
74. L. s. 187. Czajkowski Stanisław właściciel litografii we Lwowie p. p. Rutowskiego o subwencję.
75. L. s. 188. Gmina Sokołów koło Stryja p. p. Kl. Dzieduszyckiego o regulację rzek Świcy i Sukiela.
76. L. s. 189. Wydział powiatowy w Kałuszu p. p. Wursta o podwyższenie dotacyi na budowę szkół ludowych.
77. L. s. 190. Nycz Jan z Ustrzyk dolnych p. p. Urbańskiego o bezprocentową pożyczkę.
78. L. s. 191. Siostry Służebniczki N. M. P. w Starejwsji pod Brzozowem p. p.

- Gorayskiego o subwencyę na rozszerzenie nowicyatu.
79. L. s. 192. Towarzystwo im. Michała Kaczkowskiego we Lwowie p. p. Korola w sprawie reformy nauki języka niemieckiego w szkołach.
 80. L. s. 193. Bursa św. Michała w Kolomyi p. p. Witosławskiego o zapomogę.
 81. L. s. 194. Darowski Stanisław emerytowany konduktor drogowy we Lwowie p. p. Bojkę o podwyższenie emerytury.
 82. L. s. 195. Towarzystwo „Gwiazda“ w Jarosławiu p. p. Jahla o subwencyę.
 83. L. s. 196. Pasławska Józefa czasowa emerytowana nauczycielka w Jarosławiu p. t. p. o podwyższenie pensyi.
 84. L. s. 197. Bursa im. Kopernika w Jarosławiu p. t. p. o subwencyę.
 85. L. s. 198. Nowogrodzka Ludmila wdowa po nauczycielu w Łowcach p. t. p. o podwyższenie emerytury i zasiłek na wychowanie dzieci.
 86. L. s. 199. Wydział powiatowy w Starym Samborze p. p. Agopsowicza o podwyższenie dotacyi na budowę szkół.
 87. L. s. 200. Pulikowski Roman uczeń VIII. roku konserwatorium lwowskiego p. p. Vayhingera o zasiłek na dalsze kształcenie się w muzyce.
 88. L. s. 201. Towarzystwo Miłosierdzia pod godłem „Opatrzność“ we Lwowie p. p. K. Badeniego o subwencyę.
 89. L. s. 202. Gmina Sopotnia wielka powiat Żywiec p. p. Szweda o zapomogę z powodu gradobicia.
 90. L. s. 203. Gmina Sopotnia mała pow. Żywiec p. t. p. o zapomogę z powodu gradobicia.
 91. L. s. 204. Gmina Rychwałdek pow. Żywiec p. t. p. o zapomogę z powodu gradobicia.
 92. L. s. 205. Gmina Przyłęków powiat Żywiec p. t. p. o zapomogę z powodu gradobicia.
 93. L. s. 206. Gmina Rychwałd powiat Żywiec p. t. p. o zapomogę z powodu gradobicia.
 94. L. s. 207. Deligtisch Uszer Selig, uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. p. Wereszczyńskiego o zasiłek na dalsze kształcenie się w malarstwie.
 95. L. s. 208. Wydział powiatowy w Mielcu p. p. Sękowskiego o zmianę §. 19. ordynacyi wyborczej powiatowej.
 96. L. s. 209. Gmina miasta Leżajska p. p. Czartoryskiego o odpisanie nadobowiązkowej prestacyi szkolnej.
 97. L. s. 210. Zawadzka Helena prowadząca internat dla seminarzystek we Lwowie p. t. p. o subwencyę na urządzenie internatu.
 98. L. s. 211. Towarzystwo bursy dla synów nauczycieli i nauczycielek w Krakowie p. p. Bobrzyńskiego o subwencyę.
 99. L. s. 212. Stowarzyszenie dwucentowych wkładek w Przemysłu p. p. Tarnawskiego o zapomogę.
 100. L. s. 213. Towarzystwo im. Tadeusza Kościuszki w Przemysłu p. t. p. o subwencyę.
 101. L. s. 214. Gmina Czarny Dunajec pow. N. Targ p. p. Bednarskiego o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania małoletnich Pawła i Maryi Wanek.
 102. L. s. 215. I. powszechny wiec nauczycieli galicyjskich we Lwowie p. p. Małachowskiego o zrównanie płac nauczycieli z poborami urzędników państwowych trzech najniższych rang.
 103. L. s. 216. Ten sam p. t. p. o powoływanie do urzędu inspektorskiego tylko nauczycieli ludowych i wydziałowych.
 104. L. s. 217. Ten sam p. t. p. o zniesienie konferencyi okręgowych nauczycielskich.
 105. L. s. 218. Ten sam p. t. p. w sprawie pragmatyki służbowej dla nauczycieli ludowych.
 106. L. s. 219. Ten sam p. t. p. o zmianę ustawy szkolnej co do stanu prawnego nauczycielstwa ludowego.

107. L. s. 220. Zarząd szpitala w Nowosiólkach zahalczynych p. p. W. Gnoińskiego o zasiłek.
108. L. s. 221. Gmina Gorlice p. p. M. Urbańskiego o zezwolenie na dalszy pobór opłat konsumcyjnych napojów spirytusowych i piwa.
109. L. s. 222. Mieszkańcy miasta Oleska p. t. p. w sprawie przeistoczenia szkoły 2-klasowej niższego typu na szkołę wyższego typu.
110. L. s. 223. Zwierzchność gminna w Uścieczku powiat Zaleszczyki p. p. Oleśnickiego o udzielenie koncesyi mytniczej od przewozu na rzece Dniestrze między Uścieczkiem a Potoczyskami.
111. L. s. 224. Urząd parafialny w Błozwi górnej i urząd gminny w Wołczy dolnej pow. Stary Sambor p. p. Agopsowicza o zapomogę dla Służebniczek w Wołczy dolnej.
112. L. s. 232. Przytulisko uczestników powstania z r. 1863/4 w Krakowie p. p. Federowicza i W. Jaworskiego o subwencyę.
113. L. s. 233. Pautsch Fryderyk uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. p. Maissa o zapomogę.

Wniesione po dzień 21. czerwca 1902

114. L. s. 250. Piotrowska Rozalia, wdowa po funkcyonaryuszu Wydziału krajowego p. p. Skałkowskiego o zasiłek.
115. L. s. 260. Gmina Wola Radziszowska pow. Myślenice p. p. Szpondra o usunięcie Jana Maślanki z urzędu naczelnika gminy.
116. L. s. 261. Gmina Mników pow. Kraków p. t. p. o zasiłek na poprawę dróg gminnych.
117. L. s. 262. Babiarz Emilia, wdowa po nauczycielu ludowym p. t. p. o zapomogę.
118. L. s. 263. Towarzystwo wyrobu taczek w Białej ad Maków p. t. p. o zaopatrywanie zakładów krajowych w razie potrzeby w wyroby tegoż Towarzystwa.
119. L. s. 264. Głuszek Wincenty, włościanin w Białej ad Maków p. t. p. o zasiłek na budowę fabryki gontów.
120. L. s. 265. Kohman Antoni, student szkoły śpiewu w Frankfurcie p. p. Michalskiego o subwencyę.
121. L. s. 266. I. gal. Stowarzyszenie głuchoniemych „Nadzieja“ we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
122. L. s. 267. Zawistowska Wanda, artystka teatru miejskiego we Lwowie p. p. Loewensteina o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.
123. L. s. 268. Szkoła koszykarska w Żurawnie p. p. St. Pawlikowskiego o subwencyę.
124. L. s. 269. Gmina Kupienin pow. Dąbrowa p. p. Wilczkiewicza o niższenie prestacyj szkolnych.
125. L. s. 270. Gmina miasta Peczeniżyna p. p. R. Puzynę o przyłączenie kilku gmin do okręgu Sądu powiatowego w Peczeniżynie.
126. L. s. 279. Bursa polska im. Adama Mickiewicza w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o zasiłek na rozszerzenie gmachu bursy.
127. L. s. 280. Ruszkowska Helena artyst. teatru we Lwowie p. p. Abrahamowicza o subwencyę na dokończenie nauki śpiewu za granicą.
128. L. s. 281. Komitet internatu św. Józafata dla uczniów seminaryów naucz. we Lwowie p. p. Kozłowskiego o zapomogę.
129. L. s. 282. Sokulska Bronisława, wdowa po inżynierze Rady powiatowej w Brzeżanach p. p. Schätzla o zapomogę.
130. L. s. 283. Gmina Wylewy pow. Jarosław p. p. Czartoryskiego o odpisanie reszty pożyczki na budowę szkoły.
131. L. s. 284. Białoskórska Marya, uczennica konserwatorium lwowskiego p. p.

- Onyszkiewiczza o zasiłek na dalsze kształcenie się.
132. L. s. 285. Stowarzyszenie opieki nad niemowlętami „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie p. p. Dąbskiego o subwencję na budowę zakładu.
133. L. s. 286. Gmina Skomielna biała pow. Myślenice p. p. Lubomirskiego K. o budowę szkoły.
134. L. s. 287. Gmina Kuryłówka powiat Łańcut p. p. Żardeckiego o osuszenie łąk i pastwisk gminnych, o budowę drogi z Kuryłówki do Leżajska, o obwałowanie rzeki Sanu i o zniesienie rewizorów bydła.
135. L. s. 288. Gmina Krzeszów pow. Żywiec pp. Szweda o zapomogę na zasiewy z powodu gradobicia.
136. L. s. 289. Komitet parafialny w Miłatynie starym pow. Kamionka str. przez członka sejmu Ks. metropolite Szeptyckiego o zapomogę na budowę cerkwi.
137. L. s. 290. Towarzystwo opieki nad internatem dla uczniów sem. naucz. w Zaleszczykach pp. Tadeusza Cieńskiego o zasiłek na budowę własnego budynku.
138. L. s. 291. Siostra M. Małgorzata Radwańska kierująca internatem żeńskim w Sokalu pp. W. Kraińskiego o subwencję dla internatu.
139. L. s. 292. Gmina Falkenberg pow. Dobromil pp. Tyszkowskiego o utworzenie z niej samostnej gminy.
140. L. s. 293. Nazarkiewicz Leontyna, wdowa po nauczycielu w Bucniowie pp. Bawerowskiego o zapomogę
141. L. s. 294. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Rzeszowie pp. Jabłońskiego o subwencję.
142. L. s. 295. Ks. Ludwik Skowronski w Kołomyi pp. Urbańskiego o restytuowanie go na posiadzie duszpasterza.
143. L. s. 296. Towarzystwo „Szkilna Pomoc“ w Kołomyi p. p. Barwińskiego o zapomogę.
144. L. s. 297. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. t. p. o subwencję na wydawnictwo książek dla młodzieży.
145. L. s. 299. To samo p. t. p. o zapomogę na urządzenie walnego zgromadzenia.
146. L. s. 298. To samo ptp. o polepszenie bytu nauczycieli szkół ludowych.
147. L. s. 300. To samo ptp. o zapomogę dla internatu pod wezw. św. Mikołaja we Lwowie.
148. L. s. 301. To samo ptp. o zapomogę dla bursy.
149. L. s. 302. To samo p. t. p. o zapomogę na wydawnictwo czasopisma „Uczytel“.
150. L. s. 303. To samo ptp. o zapomogę na wydawnictwo czasopisma „Dzwinok“.
151. L. s. 304. To samo ptp. o subwencję dla 4 klas żeńskiej szkoły wydziałowej im. Szewceńki.
152. L. s. 305. To samo p. t. p. o zasiłek na prowadzenie wyższego kursu języka ruskiego i kursu dla analfabetów przy szkole wydziałowej żeńskiej,
153. L. s. 306. Ruska bursa w Tarnopolu ptp. o zapomogę.
154. L. s. 307. Łojewska Tekla wdowa po nauczycielu lud. w Oтынii ptp. o podwyższenie pensji wdowiej.
155. L. s. 308. Komitet parafialny w Liszkach murowanych pow. Stary Sambor ptp. o zapomogę na odrestaurowanie cerkwi.
156. L. s. 380. Czajkowska Marya w Paryżu p. p. Fr. Rozwadowskiego o zasiłek na dalsze studia artystyczne.
157. L. s. 381. Bachut Tekla b. posługaczka i praczka szpitala św. Łazarza w Krakowie, przez Wydział krajowy, o zaopatrzenie
158. L. s. 382. Majer Anna b. posługaczka i praczka w szpitalu św. Łazarza w Krakowie przez Wydział krajowy o zaopatrzenie.
159. L. s. 383. Graboś Benedykt, kaleka w Psarach, przez JE. hr. Marszałka A. Potockiego o zapomogę.
160. L. s. 384. Stepkowa Eugenia, wdowa po dyrektorze Zakładu sierót i ubogich w Drohowyżu pp. Romanowicza o podwyższenie pensji wdowiej.
161. L. s. 385. Stowarzyszenie uczącej się młodzieży polskiej „Pomoc Bratnia“

- w Zakopanem p. t. p. o stałą subwencyę.
162. L. s. 386. Dudziakowa Antonina wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie ptp. o podwyższenie pensyi wdowiej.
163. L. s. 387. Matuszewski Kazimierz ukończony uczeń konserwatorium muzycznego we Lwowie ptp. o subwencyę na dalsze kształcenie się.
164. L. s. 388. Trzeciecka Marya Kolumba, Przełożona SS. Felicyanek w Krakowie pp. St. Dąbskiego o subwencyę dla domu.
165. L. s. 389. Kuzykowa Józefa wdowa po nauczycielu ludowym w Stryju p. p. Kl. Dzieduszyckiego o dożywotnie wsparcie dla chorej córki Olgi Józefy.
166. L. s. 390. Nikopoli Michał we Lwowie pp. Wereszczyńskiego o subwencyę na kształcenie się w spiewie.
167. L. s. 391. Krotochwill Franciszka wdowa po dyetaryuszu Wydz. kraj. we Lwowie pp. Urbańskiego o jednorazową zapomogę.
168. L. s. 392. Zgromadzenie Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu we Lwowie p. p. Rydygiera o stałą subwencyę.
169. L. s. 393. Śnieżkowa Magdalena wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie p. p. Brykczyńskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
170. L. s. 394. Pawlikowski Tadeusz dyrektor teatru miejskiego we Lwowie pp. Loewensteina o wyższą subwencyę dla teatru.
171. L. s. 395. Szaraniewiczowa Anna wdowa po profesorze Uniwersytetu we Lwowie pp. Barwińskiego o stałą zapomogę.
172. L. s. 396. Karpińska Olga Eugenia emerytow. nauczycielka w Ostrowcu ptp. o policzenie lat służby przedetatowej.
173. L. s. 401. Kostek Ignacy b. nauczyciel lud. w Klekstowie p. p. Barwińskiego o przyznanie emerytury.
174. L. s. 403. Dr. Urbański Wojciech emerytowany dyrektor c. k. biblioteki uniwersyteckiej we Lwowie imieniem swej pupilki Edmundyny Urbańskiej sieroty po zastępcy dyrektora Oddziału rachunkowego Wydziału krajowego p. p. Wład. Kraińskiego o roczny zasiłek na kształcenie do czasu pełnoletności.
175. L. s. 404. Szalay Stanisław nauczyciel krajowej niższej szkoły rolniczej w Dublanach p. p. Brykczyńskiego o przyznanie płacy stałej kierownika.
176. L. s. 405. Oddział lwowski c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego p. p. Abrahamowicza w sprawie utrzymania dróg komunikacyjnych w powiecie lwowskim.
177. L. s. 406. Zgromadzenie SS. Urszulanek w Kołomyi ptp. o subwencyę na opłacanie procentów od zaciągniętej pożyczki hipotecznej.
178. L. s. 407. Domiszewski Franciszek asystent kasy krajowej we Lwowie przez Wydział krajowy o uzupełnienie zaliczki nadzwyczajnej.
179. L. s. 408. Nowicka Aleksandra prow. akuszerka w krajowym zakładzie położniczym we Lwowie przez Wydział krajowy o veniam actatis.
180. L. s. 409. Wydział powiatowy w Śniatynie przez Wydział krajowy o zasiłek na budowę domu administracyjnego i pawilonu dla zakaźnych przy tamt. szpitalu.
181. L. s. 410. Towarzystwo Ruska „Ochronka“ we Lwowie p. p. Barwińskiego o zasiłek.
182. L. s. 411. Bursa św. Jana Chrzciciela w Drohobyczu ptp. o zapomogę.
183. L. s. 412. Towarzystwo gospodarskie „Selskij Hospodar“ w Olesku p. t. p. o subwencyę.
184. L. s. 413. Petrów Aleksander starszy nauczyciel 4 kl. szkoły w Romanowie p. p. Sozańskiego o policzenie 11 lat służby.
185. L. s. 414. Zelig Uszer alias Deligtisch Zenon uczeń c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie pp. Wereszczyńskiego o stypendyum na dalsze kształcenie się w malarstwie.

186. L. s. 415. Sapałaczyńska Leontyna siostra b. rewidenta rachunkowego przy Wydziale krajowym p. p. Glidziuka o dar z łaski.
187. L. s. 416. Rada szkolna miejscowa w Radziechowie p. p. Stanisława Ba-
- deniego w sprawie zorganizowania 6 kl. szkoły męskiej na szkołę Wydziałową.
188. L. s. 417. Zwierzchność gminna w Radziechowie ptp. jak wyżej.

Wniesione po dzień 23. czerwca 1902.

189. L. s. 427. Mieszkańcy gminy Białkowce p. p. Złoczów, p. p. Gnoińskiego o zapomogę i bezprocentową pożyczkę z powodu gradobicia.
190. L. s. 428. Gruskoś Wojciech, właścianin z Moderówki p. p. Gorayskiego o przyjęcie kosztów leczenia syna Jana w Zakładzie kulparkowskim na fundusz krajowy.
191. L. s. 429. Drożnicy dróg krajowych p. p. Götza o zrównanie płac z poborami drożników państwowych.
192. L. s. 430. Gmina Maszkienice pow. Brzesko p. t. p. o uwolnienie od opłaty nadzwyczajnego dodatku na płacę nauczyciela.
193. L. s. 431. Gmina Wola dembińska pow. Brzesko p. t. p. jak wyżej.
194. L. s. 432. Wydział powiatowy w Brzozowie p. p. Urbańskiego o podwyższenie subwencji krajowej na ukończenie drogi Brzozów-Nozdrzec.
195. L. s. 433. Aszklar Józef, właściciel pracowni rzeźbiarskiej w Krościenku wyżnem p. t. p. o pożyczkę 6000 K.
196. L. s. 434. Szmid Walerya, wdowa po rządcy szpitala powszechnego we Lwowie p. t. p. o dar z łaski.
197. L. s. 435. Zgromadzenie PP. Kanoniczek św. Ducha de Saxia w Krakowie p. t. p. o subwencyę na utrzymanie szkoły.
198. L. s. 436. Jenkner Jędrzej z Nowego Targu p. p. Bednarskiego o opust z czynszu dzierżawnego za myta.
199. L. s. 437. Grono nauczycielskie w Szczawnicy p. t. p. o przeniesienie do III. klasy płac, względnie o dodatki drożyzniany,
200. L. s. 438. Zajączkowska Marya, wdowa po urzędniku Wydziału krajowego p. p. Merunowicza o pensyę wdowią.
201. L. s. 439. Ostruba Piotr, nauczyciel lud. w Jagielnicy starej p. t. p. o podwyższenie płacy.
202. L. s. 440. Rada szkolna miejscowa w Brzozdowcach p. p. Mycielskiego o przyznanie tamtejszym nauczycielom poborów III. klasy.
203. L. s. 441. Gmina Brzozdowce pow. Bóbrka p. t. p. j. w.
204. L. s. 442. Ks. Zarytkiewicz Dominik cooperator w Birczy p. p. Tarnawskiego o subwencyę na budowę kaplicy w Sufczyźnie.
205. L. s. 443. Wajrich Karolina, wdowa po rządcy szpitala powszechnego w Przemyślu p. p. Tarnawskiego o zapomogę.
206. L. s. 444. Horniatkiewicz Antoni emer. kierownik szkoły w Przemyślu p. t. p. o zapomogę.
207. L. s. 445. Kubicka Helena wdowa po profesorce Akademii rolniczej w Dublinach p. p. St. Stadnickiego o pensyę wdowią.
208. L. s. 446. C. k. Towarzystwo gospodarskie galic. we Lwowie p. t. p. o podwyższenie subwencji na cele ogólne Towarzystwa.
209. L. s. 447. To samo p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo „Rolnika“ i „Przeglądu mleczarskiego“.
210. L. s. 448. To samo p. t. p. o zniżenie transportu od kainitu.
211. L. s. 449. To samo p. t. p. w sprawie zniżeń transportu na kolejach od nawozów sztucznych.

212. L. s. 450. Noss Grzegorz nauczyciel w Bortkowie p. p. Małachowskiego o remuneracyę.
213. L. s. 451. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Stanisławowie p. t. p. o subwencyę.
214. L. s. 452. Polińska Matylda we Lwowie p. p. Romanowicza o stypendyum na naukę spiewu.
215. L. s. 453. Barycka Marya wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego p. t. p. o dar z łaski.
216. L. s. 454. Stępiński Edward, emer. zarządca szpitala w Jasle p. p. Stępińskiego o zapomogę.
217. L. s. 455. Gmina Wojkówka pow. Krosno p. t. p. o wyłączenie ze związku szkolnego z gminą Łączki.
218. L. s. 456. Gmina Dobrynia pow. Jasło p. t. p. o przyjęcie kosztów utrzymania Ludwika Staniszewskiego w Zakładzie peszteńskim na fundusz krajowy.
219. L. s. 457. Warchałowska Jadwiga i Wunschówna Julia, kierowniczkę ogródka froebrowskiego we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
220. L. s. 458. Czytelnia akademicka we Lwowie p. p. Rydygiera o subwencyę.
221. L. s. 459. Wydział lekarski c. k. Uniwersytetu we Lwowie p. t. p. o subwencyę na budowę kliniki psychiatrycznej.
222. L. s. 460. Towarzystwo Bratniej Pomocy słuchaczy wszechnicy lwowskiej p. t. p. o subwencyę na budowę domu akademickiego.
223. L. s. 461. To samo p. t. p. o subwencyę na cele Towarzystwa.
224. L. s. 462. Zarząd II. Internatu dla uczniów męskiego seminarium nauczycielskiego we Lwowie p. p. Bobrzyńskiego o subwencyę na zakupno domu.
225. L. s. 463. Ten sam p. t. p. o subwencyę na utrzymanie wychowanków.
226. L. s. 464. Internat św. Jozafata we Lwowie p. p. Trzecieckiego o subwencyę na zapłacenie rat bankowych.
227. L. s. 465. Flakowiczowa Jadwiga, wdowa po adwokacie kr. imieniem swej córki Heleny p. t. p. o stypendyum na kształcenie jej w malarstwie.
228. L. s. 466. Towarzystwo PP. Ekonomek w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o zasiłek na utrzymanie Ochronki.
229. L. s. 467. Tuczapka Aleksandra, wdowa po nauczycielu ludowym w Strusowie p. t. p. o przedłużenie pobierania dodatku na wychowywanie syna Juliana.
230. L. s. 468. Wydział powiatowy w Turce p. p. Glidziuka o przyznanie wyższej dotacyi na cele budowy szkół ludowych.
231. L. s. 469. Oponowiczówna Serafina, nauczycielka w Borszczowie p. p. Wereszczyńskiego o policzenie 13 lat służby do emerytury.
232. L. s. 470. Gmina Bratkowice pow. Rzeszów p. p. Dąbskiego o uwolnienie od opłaty dodatków na budowę szkoły i płacy nauczycieli.
233. L. s. 471. Towarzystwo ogrodnicze w Tarnowie p. p. Vayhingera o stałą subwencyę.
234. L. s. 472. Bereza Piotr, emer. nauczyciel lud. w Kutkorzu p. p. A. Jaworskiego o zapomogę i podwyższenie emerytury.
235. L. s. 473. Dziubińska Wanda, wdowa po praktykancie rach. Wydziału krajowego p. p. Skałkowskiego o dar z łaski.
236. L. s. 474. Rada powiatowa w Rzeszowie p. p. St. Jędrzejowicza o subwencyę na budowę drogi I. klasy Łańcut — Nowa Wieś ad Zaczernie.
237. L. s. 475. Gmina Kidałowice pow. Jarosław p. p. Czartoryskiego o niżenie prestacyi szkolnej na płacę nauczyciela.
238. L. s. 476. Smolińska Wanda, emer. nauczycielka w Gnojnicach p. p. Struszkiewicza o podwyższenie emerytury.
239. L. s. 477. Czupka Wawrzyniec, emer. nauczyciel ludowy w Gnojnicach p. p. Szpondra o podwyższenie emerytury.

240. L. s. 478. SS. Dominikanki w Rawie ruskiej p. p. Białoskórskiego o subwencyę na rozszerzenie budynku szkoły żeńskiej.
241. L. s. 479. Martynowicz Michał, emer. nauczyciel lud. w Rudkach p. p. Bala o podwyższenie emerytury.
242. L. s. 480. Borucka Marya, nauczycielka w Zawoi p. p. ks. Lubomirskiego o policzenie 9 lat i 8 mies. do emerytury.
243. L. s. 481. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Rzeszowie p. p. Hupkę o zapomogę.
244. L. s. 482. Dychdalewicz Filomela, Siostra Miłosierdzia w Czortkowie p. t. p. o zapomogę dla Zakładu nieuleczalnie chorych w Czortkowie.
245. L. s. 483. Wydział powiatowy w Turce p. t. p. o wezwanie rządu do zbadania i przedłożenia Radzie Państwa sprawy przyznania gminom wynagrodzenia za wykonywanie czynności w poręczonym zakresie działania.
246. L. s. 484. Lewicki Władysław do rąk brata profesora gimnazyalnego Stanisława, Lwów plac Jura 4. p. t. p. o subwencyę na studia spiewu i podróż do Włoch.
247. L. s. 485. Teliszewski Michał, emer. nauczyciel w Rakowcu pow. Podhajce p. t. p. o zwolnienie od wkładki do funduszu emerytalnego.
248. L. s. 486. Towarzystwo Bratniej pomocy słuchaczy Akademii weterynaryi Lwów Kochanowskiego 33. p. t. p. o subwencyę 1000 K na rok 1902.
249. L. s. 487. Zarząd polskiego Towarzystwa przyrodników im. Kopernika we Lwowie p. t. p. o podwyższenie subwencyi na wydawanie czasopisma „Kosmos“.
250. L. s. 488. Wydział Rady powiatowej Myślenice p. t. p. w sprawie wynagrodzenia gmin za czynności w poręczonym zakresie działania.
251. L. s. 489. Tenże Rawa p. t. p. o zmianę ustawy państw. z 23. grudnia 1817.
252. L. s. 490. Tenże Lisko p. t. p. j. w.
253. L. s. 491. Wydział Rady powiatowej w Lisku p. p. Hupkę o wynagrodzenie za czynności poruczonego zakresu działania.
254. L. s. 492. Tenże w Sokalu p. t. p. o wezwanie rządu do zmiany ustawy państw. z 23. grudnia 1817.
255. L. s. 493. Tenże w Złoczowie p. t. p. j. w.
256. L. s. 494. Tenże w Husiatynie p. t. p. j. w.
257. L. s. 495. Tenże w Stanisławowie p. p. Michalskiego j. w.
258. L. s. 496. Ś. Pszkawec Marya Bogumiła przełożona Ochronki, Lwów, Żółkiewska 86. p. p. Hupkę o zapomogę.
259. L. s. 497. Wydział pow. w Podhajcach p. t. p. o udzielenie koncesyi na pobór myta mostowego na Złotej Lipie pod Haliczem.
260. L. s. 498. Gibas Józef, nauczyc. lud. w Brzeźnie, pow. Zabierzów, koło Krakowa p. t. p. o podwyższenie płacy z 900 na 1000 K.
261. L. s. 499. Dróżnicy dróg krajowych p. t. p. o podwyższenie płacy.
262. L. s. 500. Gmina Łodzina p. Mrzygłód, pow. Sanok, p. t. p. o przeniesienie dot. nauczyciela na szkolny fundusz krajowy.
263. L. s. 501. Barer Izrael, fabrykant garbarski w Podkamieniu pow. Brody p. p. Hupkę o pożyczkę z funduszu przemysłowego.
264. L. s. 502. Dorożyński Longin, emer. nauczyciel w Tarnopolu, Smykowiecka 1497. p. t. p. o przyznanie całej emerytury i policzenie lat służby nauczycielskiej.
265. L. s. 503. Sternalowa Apolonia, wdowa po urzędniku Wydziału krajowego, Lwów, Długosza 33. p. p. Michalskiego o jednorazową zapomogę.
266. L. s. 504. Komitet przytuliska św. Józefa dla drobnych sierót, Lwów, Piekarska 69. p. t. p. o subwencyę.
267. L. s. 505. Przełożona Zakładu im. św. Heleny, Lwów, Janowska 42. p. t. p. o subwencyę w kwocie 1000 K.

268. L. s. 506. Kratochwill Jadwiga, Lwów, Łyczakowska 60. p. t. p. o stypendyum na dalsze kształcenie się zagranicą w spiewie i w szkole artystycznej.
269. L. s. 509. Grochowska Rozalia, wdowa po portyerze szpitala krajowego, Lwów, Hausnera 13. p. t. p. o zapomogę.
270. L. s. 508. Siembrauch Wojciech z Wólki Niedźwiedzkiej pow. Łańcut p. t. p. o zezwolenie na wykopanie brzoź a posadzenie wiszeń przy drodze.
271. L. s. 509. Stanisław Franciszek w Lipowem pow. Limanowa p. t. o zmianę ustawy szkolnej.
272. L. s. 510. Wydział Rady powiatowej w Brzesku p. t. p. o wstawienie w budżet szkolny znaczniejszej kwoty dla ulżenia stronom konkurującym.
273. L. s. 511. Trojnar Leonilla przełożona Ochronki S. S. Służebniczek w Zaleszczykach p. t. p. o subwencyę na restauracyę Ochronki.
274. L. s. 512. Ujda Piotr i towarzysze w Pilchowie pow. Tarnobrzeg p. t. z zażaleniem na weterynarza Seweryna Fryta.
275. L. s. 513. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Kołomyi p. t. p. o subwencyę na zakupno książek do biblioteki.
276. L. s. 514. Borkowski Leon, dyetaryusz Wydziału kraj. p. t. p. o pensyę emerytalną.
277. L. s. 515. Grono nauczycieli szkoły ludowej w Borysławiu p. t. p. o podwyższenie płacy i dodatek na pomieszkanie.
278. L. s. 516. Wydział Towarzystwa bursy polskiej w Kołomyi p. t. p. o subwencyę.
279. L. s. 517. Zwierzchność gm. m. Halicz p. t. p. o zniesienie myt drogowych i mostowych pod Haliczem.
280. L. s. 518. dtto p. t. p. o wezwanie rządu do budowy mostu żelaznego na Dniestrze w Haliczu.
281. L. s. 519. Ks. Piątkowski Marceł i towarzysze w Olesku o zasiłek na budowę studni przy zamku oleskim.
282. L. s. 520. Węgrzynek Marya, wdowa po nauczycielu ludowym w Zatorze, zamieszkała w Wadowicach ul. Zatorska, o emeryturę i datek na wychowanie dziecka.
283. L. s. 521. Wydział pow. w Pilźnie p. p. Bujnowskiego o podwyższenie subwencyi na rekonstrukcyę drogi gminnej I. klasy Kamienica dolna Głębikowa.
284. L. s. 522. Mieszkańcy m. Nowego Sącza p. p. Marsa o przyłączenie gminy Załubińcze do miasta.
285. L. s. 523. Mieszkańcy gminy Załubińcze p. t. p. o przyłączenie do miasta Nowego Sącza.
286. L. s. 524. Marynowska Zofia we Lwowie p. t. p. o subwencyę na kształcenie się w spiewie.
287. L. s. 525. Komitet zjazdów lekarzy okręgowych w Galicyi p. t. p. o polepszenie ich bytu.
288. L. s. 526. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o zapomogę.
289. L. s. 527. Wolski Waleryan, etatowy pisarz manipulacyjny Wydziału krajowego p. t. p. o podwyższenie płacy.
290. L. s. 528. Kühnelówna Aniela, nauczycielka w Rzeszowie p. t. p. o policzenie 3 lat służby do emerytury.
291. L. s. 529. Piotrowska Genowefa wdowa po nauczycielu ludowym w Kołomyi p. p. Witosławskiego o podwyższenie pensyi lub o zapomogę.
292. L. s. 530. Szmid Kazimiera, wdowa po zarządcy szpitalu w Śniatynie p. t. p. o zapomogę.
293. L. s. 531. Zielańska Adela, wdowa po nauczycielu lud. w Kołomyi p. t. p. o pensyę wdowią.
294. L. s. 532. Kołemniak Klementyna, wdowa po nauczycielu lud. w Kołomyi p. t. p. o podwyższenie pensyi.
295. L. s. 533. Lewicki Józef, uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. t. p. o zapomogę na dalsze kształcenie się.

296. L. s. 534. Paziuk Jan, emer. żandarm w Kołomyi p. t. p. o stały datek na wychowanie dwóch sierót po nauczycielce Maryi Paziukowej.
297. L. s. 535. Gmina m. Kołomyi p. t. p. o pomoc kraju do budowy szkół ludowych.
298. L. s. 536. Wydział powiatowy w Kamionce strumiłowej p. p. St. Badeniego o zmianę paragrafu 19 ordynacyi wyborczej powiatowej.
299. L. s. 537. Ten sam p. t. w sprawie uwolnienia budynków Rad powiatowych od podatku domowo-czynsz.
300. L. s. 538. Ten sam p. t. p. o wynagrodzenie gmin za czynności poruczonego zakresu działania.
301. L. s. 539. Ten sam p. t. p. o podwyższenie dotacyi na budowę szkół ludowych.
302. L. s. 540. Schöp Frydryk nauczyciel w Hameninie p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.
303. L. s. 541. Tytor Jan nauczyciel w Liczkowcach p. p. Gołuchowskiego o policzenie 13 miesięcy służby do emerytury.
304. L. s. 542. Wydział powiatowy w Przemyślanach p. p. Wybranowskiego o wynagrodzenie gmin za czynności poruczonego zakresu działania.
305. L. s. 543. Darowski Stanisław emeryt. konduktor dróg krajowych we Lwowie p. p. Męcińskiego o zapomogę.
306. L. s. 544. Gmina Ortynice pow. Sambor p. p. Sozańskiego o subwencyę na budowę mostu na Bystrzycy.
307. L. s. 545. Zapałowa Barbara wdowa po nauczycielu lud. w Krakowie p. p. Bobrzyńskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
308. L. s. 546. Głowacki Emilian opiekun małoletniej Michaliny Chaszczynskiej sieroty po nauczycielu lud. w Żydaczowie p. p. Ochrymowicza o przedłużenie pobierania dodatku na wychowanie tejrze.
309. L. s. 547. Chomin Jan naucz. w Skoromochach nowych p. t. p. o policzenie 4 lat i 3 miesięcy służby do emerytury.
310. L. 548. Towarzystwo „Bursy nauczycielskiej“ w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o zapomogę.
311. L. s. 549. Konwent OO. Franciszkanów w Krośnie p. p. Trzecieckiego o zapomogę na dokończenie restauracyi kościoła.
312. L. s. 550. Łuniewska Natalia wdowa po inżynierze asystencie Wydziału krajowego p. p. Barwińskiego o dar z łaski.
313. L. s. 551. Jaroszyńska Eugenia wdowa po oficyale szpitala we Lwowie p. t. p. o zapomogę.
314. L. s. 552. Makarewicz Bazyli emeryt. nauczyciel lud. we Lwowie p. t. p. o policzenie 4 lat służby do emerytury.
315. L. s. 553. Ks. Łomnicki Jaremasz imieniem SS. Służebniczek w Krystynopolu p. t. p. o zasiłek na budowę nowicyatu.
316. L. s. 554. Ten sam p. t. p. o zasiłek na utrzymanie nowicyatu.
317. L. s. 555. Stawniczzy Korneli nauczyciel w Rosolnej p. t. p. o policzenie 5 lat służby do emerytury.
318. L. s. 556. Towarzystwo im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o podwyższenie subwencyi na wydawnictwa.
319. L. s. 557. Etnograficzna komisya Tow. im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o podwyższenie subwencyi.
320. L. s. 558. Archeograficzna komisya tegoż Towarzystwa p. t. p. j. w.
321. L. s. 559. Towarz. im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo ruskiej historycznej biblioteki.
322. L. s. 560. Etnograficzna komisya tegoż Towarzystwa p. t. p. o podwyższenie subwencyi na etnograficzną ekspedycyę.
323. L. s. 561. Towarzystwo dam dobroczynności w Śniatynie p. p. Moyse o zasiłek dla Ochronki małych dzieci.
324. L. s. 562. Wydział powiatowy w Tarnobrzegu p. p. Z. Tarnowskiego o wydanie ustawy ustanawiającej

- wspólny budżet dla gmin i obszarów dworskich w sprawach wspólnych.
325. L. s. 563. Ten sam p. t. p. o ustanowienie posad geometrów przy każdym sądzie powiatowym.
326. L. s. 564. Ten sam p. t. p. o przyspieszenie wydania ustawy o przymusowej asekuracji od ognia.
327. L. s. 565. Ten sam p. t. p. o wydanie ustawy uwalniającej naczelników i pisarzy gminnych oraz urzędników autonomicznych w sprawach urzędowych od opłaty myta na drogach krajowych.
328. L. s. 566. Ten sam p. t. p. o poprawę władz administracyjnych rządowych.
329. L. s. 567. Ten sam p. t. p. o zaprowadzenie w urzędach poczt i telegrafów, kolei państwowych, żandarmerji i prokuraturji języka polskiego jako urzędowego.
330. L. s. 568. Ten sam p. t. p. o zmianę §. 19. ordynacji wyborczej powiatowej.
331. L. s. 569. Ten sam p. t. p. w sprawie doręczenia stronom pism i wezwań władz politycznych i Skarbowej Dyrekcyi przez urzędy pocztowe.
332. L. s. 570. Ten sam p. t. p. o zniesienie instytucji rewizorów bydła.
333. L. s. 571. Ten sam p. t. p. o urządzenie odpowiedniej komunikacyi przewozowej na Wiśle i Sanie.
334. L. s. 572. Ten sam p. t. p. o podwyższenie dotacyi na budowę szkół ludowych.
335. L. s. 573. Rada powiatowa w Tarnobrzegu p. t. p. o kreowanie ubocznego urzędu cłowego na granicy austriacko-rosyjskiej w Dąbrowie rzezyckiej koło Radomyśla.
336. L. s. 574. Ta sama p. t. p. w sprawie wypłacenia ekwiwalentu za wybijaną podczas zarazy trzodę chlewną.
337. L. s. 575. Ta sama p. t. p. o uwolnienie gruntów położonych między wałami a rzekami od podatku gruntowego.
338. L. s. 576. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie p. t. p. o subwencyę na doświadczenia nad perlicą i nad pomorem trzody chlewnej.
339. L. s. 577. Ten sam p. t. p. o podwyższenie subwencyi na wydatki biurowe.
340. L. s. 578. Zwierzchność gminna miasta Baranowa pow. Tarnobrzeg p. t. p. o zapomogę na pokrycie pożyczki zaciągniętej na budowę drogi.
341. L. s. 579. Karpień Jan nauczyciel w Nagajowie, p. t. p. o policzenie 8 lat i 5 miesięcy służby do emerytury.
342. L. s. 580. Jasiński Bolesław nauczyciel lud. w Antoniowie p. t. p. o przyznanie pięciolecia.
343. L. s. 601. Gminy: Krzęcin, Zelczyna. Ochodza, Faćmiech, Polanka, Haller, Borek szlach. i Głuchowiec p. p. Maryewskiego o zwolnienie od ponoszenia ciężarów na sanacyę kasy oszczędności w Wieliczce.

Wniesione po dzień 25 czerwca 1902.

344. L. s. 611. Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie p. p. Wł. Jaworskiego w sprawie kolei Zakopane-Świnnica.
345. L. s. 612. Czytelnia Akademicka im. Adama Mickiewicza w Krakowie p. t. p. o subwencyę.
346. L. s. 613. Nauczycielstwo stałe młodsze w Krakowie p. t. p. o zrównanie płac.
347. L. s. 614. Stowarzyszenie sług katolickich pod wezwaniem św. Zyty tudzież Stowarzyszenie katolickie pracowników w fabryce cygar pod wezwaniem św. Józefa w Krakowie p. t. p. o subwencyę.
348. L. s. 615. Zarząd domu słuchaczy politechniki we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
349. L. s. 616. Towarzystwo Bratniej Pomocy słuchaczy politechniki we Lwowie p. t. p. j. w.

350. L. s. 617. Breiterówna Eleonora we Lwowie p. t. p. o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.
351. L. s. 618. Towarzystwo „Związek rodzicielski“ we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
352. L. s. 619. Gering Julia córka emeryt. konduktora dróg krajowych p. p. Brunickiego o zapomogę.
353. L. s. 620. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Gródku p. t. p. o zapomogę.
354. L. s. 621. Gabrigelowa Eleonora wdowa po emeryt. kierowniku szkoły w Gródku p. t. p. o stały dar dla córek Heleny i Janiny.
355. L. s. 622. Mirkowska Seweryna wdowa po nauczycielu p. p. Cieńskiego o pensyę wdowią.
356. L. s. 623. Zwierzchność gminna w Uścieczku p. t. p. o uwolnienie od opłaty rocznej na fundusz szkolny krajowy.
357. L. s. 624. Związek polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich we Lwowie p. p. Tarnowskiego o subwencyę dla Towarzystw sokolich na prowincyi.
358. L. s. 625. Ten sam p. t. p. o stałą subwencyę.
359. L. s. 626. Kwak Władysław, nauczyciel ludowy w Wilczy p. t. p. o dodatek drożyzniany.
360. L. s. 627. Waldeckowa Gustawa, wdowa po leśniczym fundacyi hr. Skarbka w Stanisławowie p. t. p. o zapomogę.
361. L. s. 628. Gmina Cisiec i okoliczne powiatu Żywiec p. p. Szweda w sprawie regulacyi rzeki Soły.
362. L. s. 629. Łękawica gmina pow. Żywiec p. t. p. o regulacyę rzeki Kocierz.
363. L. s. 630. Gmina Łodygowice p. t. p. o regulacyę rzeki Żylczy.
364. L. s. 631. Szemlej Jakób, em. nauczyciel we Lwowie p. p. Cieleckiego o wliczenie piątego dodatku pięcioletniego do emerytury.
365. L. s. 632. Fedorowicz Aleksander, nauczyciel w Bobulińcach p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.
366. L. s. 633. Augustyński Jan, majster tkacki w Witowie p. p. Bednarskiego o subwencyę na rozszerzenie warstata.
367. L. s. 634. Dr. Janiszewski T., kierownik szpitala w Zakopanem p. t. p. o subwencyę dla szpitala.
368. L. s. 635. Wydział powiatowy w Śniatynie p. p. Moysę o zezwolenie na zaciągnięcie pożyczek w kwocie 60.000 K. i 21.000 K.
369. L. s. 636. Wydz. powiatowy w Kossowie p. t. p. o powiększenie dotacyi na budowę szkół ludowych.
370. L. s. 637. Wydział powiatowy w Śniatynie p. t. p. o odstąpienie Gminie m. Śniatyna starego budynku szpitalnego na przytulisko dla ubogich i nieuleczalnych kalek.
371. L. s. 638. Tensam p. t. p. o podwyższenie dotacyi na budowę szkół ludowych.
372. L. s. 639. Klasztor SS. Bazylianek w Jaworowie p. p. Szeptyckiego o podwyższenie subwencyi na utrzymanie szkoły wydziałowej.
373. L. s. 640. Ks. Wachnianin Ignacy, proboszcz w Sieniawie p. t. p. o subwencyę na odrestaurowanie ikonostasu w tamtejszej cerkwi.
374. L. s. 641. Galic. Towarzystwo muzyczne we Lwowie p. p. A. Lubomirskiego o podwyższenie subwencyi.
375. L. s. 642. SS. Dominikanki w Rawie p. t. p. o subwencyę na rozszerzenie budynku szkoły żeńskiej.
376. L. s. 643. Floryanowa Leontyna, żona nauczyciela lud. w Biegonicach p. p. Potoczka o zapomogę.
377. L. s. 644. Orkiestra mieszczańska „Harmonia“ w Muszynie p. t. p. o subwencyę.
378. L. s. 645. Towarzystwo Zakładu bł. Kunegundy w Nowym Sączu p. t. p. o zasiłek.
379. L. s. 646. Gmina Skrudzina powiat Nowy Sącz p. t. p. o regulacyę rzeki Jaworzyna.
380. L. s. 647. Towarzystwo bursy im. Tadeusza Kościuszki w Nowym Sączu p. t. p. o zasiłek.

381. L. s. 648. Wydział powiatowy w Ka-
łuszu p. p. Wursta o podwyższenie
dotacyi na budowę szkół ludowych.
382. L. s. 649. Tensam p. t. p. o wyna-
grozienie gmin za czynności poru-
czonego zakresu działania.
383. L. s. 650. Gmina Bereźnica szlachecka
pow. Kałusz p. t. p. o wyjednanie
wolnego poboru surowicy dla bydła.
384. L. s. 651. Wydział powiat. w Kałuszu
p. t. p. o uwolnienie budynków Rad
powiatowych od podatku domowo-
czynszowego.
385. L. s. 652. Pietraszkiewiczowa Karo-
lina, wdowa po nauczycielu w Bochni
p. p. Maissa o podwyższenie pensyi
wdowiej.
386. L. s. 653. Towarzystwo gimnastyczne
„Sokół“ w Bochni p. t. p. o Subwen-
cyę.
387. L. s. 654. Rampeltowa Marya, wdowa
po rządcy szpitala w Rzeszowie p. t.
p. o zapomogę.
388. L. s. 655. Pogorzelska Katarzyna,
wdowa po stróżu Wydziału krajowego
p. p. Romanowicza o pensyę wdowią.
389. L. s. 656. Festenburg Marya, wdowa
po kontrolorze krajowego zarządu
sprzedaży soli przy Wydziale krajo-
wym p. t. p. o dar z łaski.
390. L. s. 657. Rotter Antoni, nauczyciel
Seminaryum nauczycielskiego w Sta-
nisławowie p. t. p. o wliczenie służby
wojskowej do służby nauczycielskiej.
391. L. s. 658. Jaremko Jan, emer. nau-
czyciel w Żuratynie p. p. St. Bade-
niego o policzenie lat służby do eme-
rytury.
392. L. s. 659. Wolański Julian, emer. se-
kretarz Wydziału krajowego p. t. p.
o podwyższenie emerytury.
393. L. s. 660. Komitet cerkiewny w Sie-
dliskach ad Hrebenne pow. Rawa p.
Mazikiewicza o zasiłek na dokończe-
nie budowy cerkwi.
394. L. s. 661. Gmina Sapochów pow. Bor-
szczów p. p. Glidziuka o wyłączenie
ze związku Sądu powiatow. w Miel-
nicy a przydzielenie do takiegoż Sądu
w Borszczowie.
395. L. s. 662. Ruskie Towarzystwo gim-
nastyczne „Sokół“ we Lwowie p. t. p.
o zasiłek.
396. L. s. 663. Towarzystwo ruska Bursa
w Nowym Sączu p. t. p. j. w.
397. L. s. 664. Wydział powiatowy w Ra-
wie ruskiej p. p. Mazikiewicza o za-
łożenie gimnazyum w Rawie.
398. L. s. 665. Kuchnia akademicka w Kra-
kowie p. p. Janczewskiego o subwen-
cyę.
399. L. s. 666. Towarzystwo Wzajemnej
pomocy uczniów Uniwersytetu Jagiel-
lońskiego w Krakowie p. t. p. j. w.
400. L. s. 667. Zwierzchność miasteczka
Szczucina p. p. Wilczkiewicza o za-
liczenie do rzędu miejscowości obję-
tych ustawą budowlaną z d. 3/VII.
1896.
401. L. s. 668. Gmina Siedliszowice pow.
Dąbrowa p. t. p. o zapomogę na bu-
dowę Ochronki.
402. L. s. 669. Gmina Gorzyce pow. Dą-
browskiego p. t. p. o przyjęcie ko-
szków utrzymania dzieci po ś. p. Mel-
chiorze Owcy na fundusz krajowy.
403. L. s. 670. Gmina Pileza Żelechow-
ska pow. Dąbrowa p. t. p. o oddzie-
lenie jej od przysióła Niwek a przy-
łączenie do gminy Dąbrówka.
404. L. s. 671. Wydział powiatowy w Ra-
wie ruskiej p. p. Mazikiewicza w spra-
wie regulacyi dopływów Bugu.
405. L. s. 672. Rada powiatowa w Myśle-
nicach p. p. K. Lubomirskiego o za-
lesienie gołych gór i nieużytecznych
gruntów.
406. L. s. 673. Ta sama p. t. p. o zapro-
wadzenie przymusowej asekuracyi od
ognia.
407. L. s. 674. Wydział powiatowy w Li-
sku p. p. Trzecieckiego o zapomogę
dla gmin: Zadwórzę, Rabe ad Ustrzyki
Hoszowa i Hoszowczyka z powodu
gradobicia.
408. L. s. 675. Rada powiatowa w Kro-
śnie p. t. p. o zmianę §. 13. ustawy
kraj. z dnia 24. sierpnia 1899 (Dz.
u. kr. Nr. 108) o szkołach realnych.

409. L. s. 676. Internat żeński pod zarządem SS. Bazyliańek we Lwowie p. p. Barwińskiego o zapomogę.
410. L. s. 677. Towarzystwo Ruska Bursa w Brzeżanach p. t. p. o zapomogę.
411. L. s. 678. Sternad Anna, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego p. p. Rutowskiego o zapomogę.
412. L. s. 679. Zarząd szkoły muzycznej Towarzystwa muzycznego w Brodach p. p. Loewensteina o subwencyę.
413. L. s. 681. Dmytryszyn Piotr, nauczyciel w Strutynie wyżnym p. p. Bohaczewskiego o policzenie lat służby.
414. L. s. 683. Komitet cerkiewny w Rohatynie p. p. W. Dzieduszyckiego o subwencyę na restauracyę cerkwi.
415. L. s. 684. Madeyska Faustyna, kierowniczką szkoły w Samborze p. p. Tomaszewskiego o policzenie lat służby.
416. L. s. 685. Maraszewski Ignacy, em. nauczyciel ludowy w Jarosławiu p. p. Jahla podwyższenie emerytury.
417. L. s. 686. Cwyna Stanisław, rezerwista 10. pułku piechoty w Orzechówce p. p. Stapińskiego o zaopatrzenie z powodu okaleczenia podczas służby wojskowej.
418. L. s. 687. Szczupaj Maciej, koszykarz w Staromieściu pod Rzeszowem p. p. St. Jędrzejowicza o założenie krajowej szkoły tamże.
419. L. s. 688. Lipińska Salomea, wdowa po skrzypku we Lwowie p. p. Brykczyńskiego o zapomogę.
420. L. s. 689. Wydział powiatowy w Trembowli p. p. Baworowskiego o uwolnienie budynków Rad powiatowych od podatku domowo-czynszowego.
421. L. s. 690. Właściciele rozparcelowanego obszaru dworskiego w Zagórz p. p. Żardeckiego o utworzenie osobnej gminy Zagórz Nowy.
422. L. s. 691. Miłowska Helena, artystka teatru lwowskiego p. p. Merunowicza o zapomogę na dalsze kształcenie się w śpiewie.
423. L. s. 692. Kubalówna Zofia, uczennica szkoły śpiewu we Lwowie p. p. Hupkę o subwencyę na dokończenie nauki śpiewu solowego.
424. L. s. 693. Leszczyńska Adela, wdowa po nauczycielu w Stanisławowie p. p. Huryka o podwyższenie dodatku na wychowanie dzieci.
425. L. s. 694. Jadwiga i Jan Łępkowscy, jako współwłaściciele oraz Dr. Miciński Wacław, jako dożywotnik dóbr Równa pow. Lisko p. p. Wereszczyńskiego w sprawie użycia funduszów przez ś. p. Xawerego Polanowskiego na założenie szkoły ludowej w Równi przeznaczonych.
426. L. s. 695. Redakcyja „Małego Świątka“ we Lwowie p. p. Skalkowskiego o subwencyę.
427. L. s. 696. Tymoczko Petronela, żona em. chorego nauczyciela ludowego w Kołomyi p. p. Krzysztofowicza o zapomogę.
428. L. s. 697. Nauczyciele do nauk elementarnych przy krajowych szkołach rolniczych p. p. Struszkiewicza o polepszenie bytu.
429. L. s. 698. Gobieńska Paulina, wdowa po dyetaryuszu we Lwowie p. p. E. Michałowskiego o dar z łaski.
430. L. s. 699. Rząśnicka Helena, wdowa po konduktorze dróg krajowych p. p. Wiszniewskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
431. L. s. 700. Praszčilówna Marya, sierota po c. k. notaryuszu we Lwowie p. p. Bujnowskiego o stypendyum na kształcenie się w grze na fortepianie.
432. L. s. 701. Niesiołowski Tymon, sierota po b. dyetaryuszu Wydziału krajowego p. p. Urbańskiego o wsparcie.
433. L. s. 702. Katolicka kasa zapomogowa „Przyjaźń“ we Lwowie p. t. p. o zasiłek.
434. L. s. 703. Kuratorya internatu dla uczniów seminarjum nauczycielskiego w Tarnowie p. p. Vayhingera o zasiłek na pokrycie niedoboru z roku 1902.
435. L. s. 704. Towarzystwo Oświaty ludowej w Tarnowie p. t. p. o subwencyę.

436. L. s. 705. Redakcja Głosu rolniczego w Tarnowie p. t. p. o stałą subwencję.
437. L. s. 706. Kałamarzowa Stanisława, wdowa po nauczycielu ludow. w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o zapomogę.
438. L. s. 707. Sernicka Anna, wdowa po nauczycielu lud. w Rzeszowie p. t. p. o pensję wdowią.
439. L. s. 708. Rada powiatowa w Krakowie p. p. Paszkowskiego o rozciągnięcie postanowień §. 43. ustawy drogowej na dziewięć gmin podmiejskich tamt. powiatu.
440. L. s. 709. Zgromadzenie SS. Nazaretanek w Krakowie p. t. p. o subwencję na internat kandydatek nauczycielskich.
441. L. s. 710. Ks. Siemiaszko Kazimierz w Krakowie p. t. p. o subwencję dla swego zakładu biednych i opuszczonych chłopców.
442. L. s. 711. Towarzystwo im. Jana Matejki w Krakowie p. t. p. o subwencję.
443. L. s. 712. Zgromadzenie PP. Augustynek w Krakowie p. p. Bobrzyńskiego o podwyższenie subwencji.
444. L. s. 713. Towarzystwo opieki obywatelskiej nad internatem kandydatek semin. nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie p. p. Czartoryskiego o podwyższenie subwencji.
445. L. s. 714. Towarzystwo Szkoły ludowej w Krakowie p. p. Romanowicza o przyjęcie prywatnej szkoły polskiej im. Tadeusza Kościuszki w Białej na etat krajowy, ewentualnie o podwyższenie subwencji rocznej do 20.000 K.
446. L. s. 715. Gmina m. Kołomyi p. p. Witosławskiego w sprawie budowy nowego szpitala powszechnego tamże.
447. L. s. 716. Van Roy Aniela Magdalena wdowa po konduktorze drogowym Wydziału krajowego p. p. St. Jędrzejowicza o zapomogę.
448. L. s. 717. Moskałowa Anna, wdowa po dozorecy melioracyjnym Wydziału krajowego p. p. Sękowskiego o pensję wdowią.
449. L. s. 718. Skwirczyński Zdzisław w Paryżu p. p. Paszkowskiego o subwencję na dalsze kształcenie się w malarstwie.
450. L. s. 719. Towarzystwo filologiczne we Lwowie p. p. Rydygiera o zasilek na wydawnictwo czasopisma „Eos“.
451. L. s. 720. Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych we Lwowie p. p. Bobrzyńskiego o subwencję na wydawnictwo czasopisma „Muzeum“.
452. L. s. 721. Towarzystwo ludoznawcze we Lwowie p. p. Merunowicza o subwencję na wyd. czasopisma „Lud“ i na cele ludoznawstwa polskiego.
453. L. s. 725. Przybysiowa Maryanna w Bochni p. p. Włodka o zarządzenie zwrotu wadyum w kwocie 160 K złożonego w Wydziale krajowym na zabezpieczenie oferty na dzierżawę myta krajowego w Branicach.
454. L. s. 726. Nowak Karolina, włościanka w Chroście p. t. p. o zapomogę.
455. L. s. 727. Gmina Łapanów i okoliczne powiatu Bochnia p. t. p. o utworzenie Sądu powiatowego w Łapanowie.
456. L. s. 728. Zarząd Czarnohorskiego oddziału Towarzystwa tatrzańskiego w Kołomyi p. p. Krzysztofowicza o połączenia drogi pomiędzy Żabiem a Worochtą.
457. L. s. 729. Komitet parafialny budowy kościoła w Siedlcach p. p. Potoczka o zapomogę na dokończenie kościoła.
458. L. s. 730. Krajowy Związek przemysłowy we Lwowie p. p. Mycielskiego o materialne poparcie celem rozszerzenia swego zakresu działania.
459. L. s. 731. Stowarzyszenie sług katolickich pod wezw. św. Zyty we Lwowie p. p. Laskowskiego o subwencję na utrzymanie zawodowej szkoły gotowania i prasowania.
460. L. s. 732. Gmina Serdyca pow. Lwów, p. p. Abrahamowicza o zapomogę dla pogorzalców.
461. L. s. 733. Gmina Trzciana koło Bochni p. p. Struszkiewicza o założenie krajowej szkoły rolniczo-sadowniczej.
462. L. s. 734. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Podgórzu p. p. Paszkow-

- skiego o subwencyę na dokończenie budowy domu.
463. L. s. 735. Towarzystwo biblioteki uczniów Wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie p. t. p. o subwencyę na utrzymanie biblioteki.
464. L. s. 736. Gmina Zwertów pow. Żółkiew p. t. p. o przyjęcie prestacyi na płacę nauczyciela na fundusz krajowy.
465. L. s. 738. Samolewiczówna Janina we Lwowie p. p. Loewensteina o subwencyę na kształcenie się w muzyce.
466. L. s. 745. Towarzystwo „Ruski Instytut“ dla dziewcząt w Przemyśle przez Członka Sejmu ks. Biskupa Czechowicza o nadzwyczajną subwencyę.
467. L. s. 746. Bursa im św. Mikołaja w Przemyśle ptp o zasiłek.
468. L. s. 747. Towarzystwo im. św. Cyryla w Przemyśle ptp. j. w.
469. L. s. 748. Babińska Helena we Lwowie p. p. Niezabitowskiego o dożywotnie zaopatrzenie.
470. L. s. 749 Prof. Dr. Pieniążek w Krakowie p. p. Jabłońskiego o umieszczenie oddziału chorób krtani w pawilonie dla zakaźnych szpitala św. Łazarza.
471. L. s. 750. Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie p. p. Wł. Jaworskiego o wybudowanie nowego pawilonu przy szpitalu św. Łazarza na pomieszczenie kliniki psychiatrycznej.
472. L. s. 751. Stowarzyszenie urzędników Austro-węg. monarchii ptp. w sprawie polepszenia bytu stanu nauczycielskiego.
473. L. s. 752. Wydział powiatowy w Brzozowie p. p. Mieczysława Urbańskiego o przedłużenie kolei lokalnej Przeworsk-Bachórz do Dynowa.
474. L. s. 753. Zawadzki Maciej, Radoń Jędrzej, Tucku Teresa i Kociuba Jakób, włościanie w Siedliskach p. p. Zdzisława Skrzyńskiego w sprawie szkód zrządzonych przez rzekę San na ich gruntach.

Wniesione po dzień 27. czerwca 1902.

475. L. s. 775. Klasztor OO. Bazylianów we Lwowie p. p. St. hr. Badeniego o zasiłek na rozszerzenie cerkwi.
476. L. s. 776. Towarzystwo kapeluszników w Myślenicach p. p. K. Lubomirskiego o subwencyę i pożyczkę.
477. L. s. 777. Siarkiewicz Karol emer. nauczyciel w Sokołowie p. p. Lityńskiego o zapomogę.
478. L. s. 778. Lubieniuk Andrzej nauczyciel lud. w Drohobyczu p. p. Bojkę z zażaleniem na władze szkolne krajowe.
479. L. s. 779. Ten sam p. t. p. o zarządzenie wypłacenia mu kosztów podróży z powodu przeniesienia go z Truskawca do Strzałkowic.
480. L. s. 790. Ten sam p. t. p. o zarządzenie wypłacenia mu remuneracyi za udzielanie nadobowiązkowo nauki w I. półroczu 1892/3 w Truskawcu.
481. L. s. 781. Rada powiatowa w Gorlicach p. p. Płockiego zastrzega się przeciw dalszym świadczeniom na rzecz szpitala imienia Cesarza Franciszka Józefa.
482. L. s. 782. Nadragowa Anna wdowa po nauczycielu lud. w Gorlicach p. t. p. o dar z łaski.
483. L. s. 783. Komitet kościelny w Rado cynie pow. Gorlice p. t. p. o zasiłek na dokończenie budowy kościoła.
484. L. s. 784. Pańkowska Honorata wdowa po profesorze Akademii roln. w Dublanach p. p. St. Stadnickiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
485. L. s. 785. Urząd parafialny w Nawaryi pow. Lwów p. p. Merunowicza o subwencyę na odnowienie ikonostasu w tamt. cerkwi.
486. L. s. 786. Ortwed Edward misyonarz apostolski (Mariebo-Dania) przez członka Sejmu ks. Arcybiskupa Bilezewskie-

- go o stałą subwencję na cele prac misyjnych.
487. L. s. 787. Towarzystwo bursy im. Kraszewskiego w Stanisławowie przez Członka Sejmu ks. Arcybiskupa Teodorowicza o subwencję.
488. L. s. 788. Wydział powiatowy w Bohorodczanach pp. Barabasza o uwolnienie budynków Rad powiatowych od podatku domowo-czynszowego.
489. L. s. 789. Towarzystwo Przyjaciół muzyki krakowskiej „Harmonia“ w Krakowie p. p. Paszkowskiego o subwencję.
490. L. s. 790. Wydawnictwo Zakonu OO. Bazylianów w Żółkwi przez Członka Sejmu ks. Arcybiskupa Szeptyckiego o subwencję.
491. L. s. 791. Towarzystwo Bursy gimnazjalnej im. Adama Mickiewicza w Bochni p. p. Maisa o zasiłek.
492. L. s. 792. Towarzystwo Bursy jubileuszowej im. Cesarza Franciszka Józefa I. w Sanoku p. p. Lipińskiego o subwencję.
493. L. s. 793. Komitet „centowej herbariarni dla ubogich“ we Lwowie p. p. Romanowicza o subwencję.
494. L. s. 794. Nauczycielki p. t. p. z memoriałem w sprawie obsadzenia posad Dyrektorek szkół wydziałowych.
495. L. s. 795. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Stanisławowie p. t. p. o subwencję.
496. L. s. 796. Stowarzyszenie nauczycielek we Lwowie p. p. Rutowskiego o subwencję.
497. L. s. 797. Sternalowa Emilia wdowa po adjunkcie kasowym Wydziału kraj. p. p. Jędrzejowicza o dar z łaski.
498. L. s. 798. Komitet Internatu uczniów męskiego seminarium nauczycielskiego w Krośnie p. p. Gorayskiego o subwencję.
499. L. s. 799. Jasińska Marya wdowa po kanceliście Wydziału kraj. p. p. Łazarskiego o dar z łaski.
500. L. s. 800. Dyrektor i prymaryusz szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Leo o regulację plac.
501. L. s. 801. Zielińska Julia, dzierżawczyni myta kraj. w Bagienicy pow. Dąbrowa p. p. Bojkę o opust z czynszu dzierżawnego.
502. L. s. 802. Więckowski Dymitr, Lwów, Wronowska l. 8. p. t. p. o zapomogę dla 3 sierót po inżynierze Teklu Waclawie.
503. L. s. 803. Obywatele przysiółka Podwale pow. Brzesko p. t. p. o przyspieszenie budowy mostu na rzece Kisielina.
504. L. s. 804. Januszewicz Marya, wdowa po ś. p. Tomaszu Januszewiczu w Kutach p. t. p. o wyasygnowanie pensyi i zapomogę.
505. L. s. 805. Bielecki Jan, odzwierny w pasażu Mikolasza we Lwowie, b. dozorca chorych Zakładu w Kulparkowie p. t. p. o zaopatrzenie, odprawę lub przywrócenie do służby.
506. L. s. 806. Gmina izraelska w Magierowie p. t. p. o zapomogę na odrestaurowanie synagogi w Magierowie.
507. L. s. 807. Kudłek Elżbieta, wdowa po posługaczu w szpitalu św. Łazarza w Krakowie ul. Agnieszki Nr. 9. p. t. p. o wsparcie.
508. L. s. 808. Ferensiewicz Agata wdowa po nauczycielu lud. w Grybowie p. t. p. o większe zaopatrzenie wdowie.
509. L. s. 809. Górkiwicz Józef, nauczyciel w Sułkowicach ad Wadowice p. t. p. o zapomogę na kurację w Piszczanach.
510. L. s. 810. Towarzystwo dam dobroczynności w Stanisławowie p. t. p. o subwencję na utrzymanie herbariarni w Stanisławowie.
511. L. s. 811. Stiasnowa Eleonora, wdowa po nauczycielu w Stanisławowie p. p. Bojkę o wyższy dodatek na wychowanie dzieci.
512. L. s. 812. Gmina Byczyna pow. Chrzanów p. t. p. o rozdanie funduszu pożyczkowego obligacyi długu państwa mieszkańcom gminy na własność, — z powodu mylnego lokowania jako funduszu gminy.
513. L. s. 813. Komitet budowy kaplicy szkolnej w Nowym Sączu p. t. p. o zapomogę na tę budowę.

514. L. s. 814. Konwent OO. Bernardynów w Rzeszowie p. t. p. o subwencyę 300 zł. na restauracyę starożytnego ołtarza w podziemiach kościoła.
515. L. s. 815. Gmina Błażowa pow. Rzeszów p. t. p. o przyspieszenie budowy nowej szkoły.
516. L. s. 816. Towarzystwo Gorzelników polskich (na ręce przew. Antoniego Jenika w Bołszowcach) p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo pisma fachowego.
517. L. s. 817. Lekarze kraj. Zakładu w Kulparkowie p. t. p. o podwyższenie płacy, a przynajmniej wliczenie do niej relutum za wikt.
518. L. s. 818. Majkowska z Grabowskich Petronela, emer. nauczycielka w Tyśmienicy p. p. Jana Urbańskiego o policzenie do emerytury czasu od 27. marca 1877 do 23. listopada 1886.
519. L. s. 919. Bednarski Ignacy, nauczyciel w Staruni pow. Bohorodczany p. p. Laskowskiego o wliczenie do emerytury lat służby przed egzaminem kwalifikacyjnym.
520. L. s. 820. Tarnawiecka Wanda, Lwów, ul. Bogusławskiego 18. p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.
521. L. s. 821. Marek Apolonia, wdowa po nauczycielu zamieszkała we Lwowie u p. Józefa Owoca, emer. nauczyciela lud. ul. Chodorowskiego 2 p. p. Szpondra o zwrot wkładek emer. śp. męża lub udzielenie daru z łaski.
522. L. s. 822. Domiszewski Jan, kierownik szkoły lud. w Brzozdowcach pow. Bóbrka p. p. Tomaszewskiego o przyznanie utraconej płacy 1.400 K od 1. sierpnia 1901.
523. L. s. 823. Zdzisław i Helena Wolscy w Siemianowie p. p. Żardeckiego o polecenie Bankowi krajowemu pokrycia szkód gradowych z r. 1898 w czasie sekwestru majątku Siennów na rzecz tegoż nieubezpieczonych.
524. L. s. 824. Tenże ptp. o zwolnienie od przymusowego datku 1.266 K 50 h na budowę drogi Zarzeczce-Przeworsk.
525. L. s. 825. Pogorzelecy gminy Międzybrodzie pow. Żywiec p. p. Szweda o wsparcie na żywność i odbudowanie domów.
526. L. s. 826. Gmina Moszczanica pow. Żywiec ptp. o wsparcie 11 pogorzalców tej gminy.
527. L. s. 827. Pol. M. Stanisław funkcyjony biura drogowego Wydziału kraj. pp. Michalskiego o veniam aetatis et studiorum.
528. L. s. 828. Baczyński Ferdynand emer. konduktor dróg i mostów kraj. w St. Sączu pp. Potoczka o zapomogę na koszt kuracyi.
529. L. s. 829. Wydział galic. Tow. leśnego Lwów, pp. Czaykowskiego o subwencyę na wydawnictwo Sylwana na r. 1902.
530. L. s. 830. Reprezentacya gminy m. Ustrzyki dolne pp. Tyszkowskiego o czasowe uwolnienie części mieszkańców tamże od opłaty dodatków krajowych.
531. L. s. 831. Towarzystwo „Teatr ludowy miłośników sceny we Lwowie“ pp. Bednarskiego o zapomogę.
532. L. s. 832. Gibas Józef nauczyciel w Brzezni pp. Bojkę o posunięcie z 900 na 1.000 K płacy.
533. L. s. 833. Rewucki Michał, stały nauczyciel w Nowosielcach p. Chodorów pow. Bóbrka pp. Mycielskiego o policzenie lat służby od 16/11 1890 do 1/3 1894.
534. L. s. 834. Strzelecka Julia wdowa po dyrektorze kraj. szkoły gosp. lasowego we Lwowie, ul. Bogusławskiego 1. 3 pp. Schnella o podwyższenie pensyi wdowiej lub stały dodatek do pensyi.
535. L. s. 835. Bukojemski Nałęcz Stefan b. nauczyciel lud. w Kołomyi pp. Romana Puzynę o wymierzenie emerytury.
536. L. s. 836. Stowarzyszenie robotników katol. „Praca“ w Tarnowie pp. Vayhingera o subwencyę na r. 1902.
537. L. s. 837. Piątkiewiczowa Marya wdowa po nauczycielu lud. w Święcicach pow. Jasło pp. Krementowskie-

- go o pensję sierocą dla szóstej córki lub jednorazową zapomogę.
538. L. s. 838. Dudar Teofila wdowa po nauczycielu lud. Lwów, Ormiańska 32 pp. Hużę o podwyższenie pensji wdowiej.
539. L. s. 839. Magistrat m. Myślenice p. p. K. Lubomirskiego o przywrócenie tamże biura technicznego i drogomi- strza powiatowego.
540. L. s. 840. Wydawnictwo Gazety han- dlowo-geograficznej do rąk wydawcy dr. W. Ungara Lwów, plac Maryacki 10. p. t. p. o subwencyę.
541. L. s. 843. Stasiniewiczowa Klementyna w Zielonej Machnowskiej p. p. Biało- skórskiego o stypendyum w celu wy- kształcenia się w hodowli drobiu.
542. L. s. 844. Rosenberg Franciszek b. żołnierz wojsk polskich i sybirak we Lwowie p. p. Bojkę o zapomogę.
543. L. s. 845. Dześlewski Waleryan inżyn- niej cywilny we Lwowie imieniem konsorecyum projektowanej kolei lo- kalnej Zakopane-Świnnica p. p. Be- ddnarskiego o poparcie tego projektu kolejowego.
544. L. s. 846. Gmina Janów powiat Gró- dek p. p. Brunickiego o przyjęcie ko- sztów utrzymania dzieci Natana Har- kla na fundusz krajowy.
545. L. s. 847. Gmina m. Wadowice pp. Maissa w sprawie założenia semina- ryum nanczycielskiego męskiego.
546. L. s. 848. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Jaworowie pp. Jana Szep- tyckiego o subwencyę.
547. L. s. 849. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Jordanowie p. p. ks. Lu- bomirskiego o zasiłek.
548. L. s. 850. Sempik Marya, wdowa po parobku szpitala lwowskiego przez Wydział krajowy o stałe zaopatrzenie.
549. L. s. 851. Boziewicz Karol, inż. I. kl. kraj. b. melior.
Nowakowski Seweryn, inż. II. kl. kraj. b. melior.
Stóżecki Michał, inż. II. kl. oddziału tech. drog. przez Wydział krajowy o policzenie lat służby.
550. L. s. 852. Osadnicy mazurscy w Doł- hej wojniłowskiej pow. Kałusz p. p. Wursta o utworzenie z obszaru dwor- skiego, który zamieszkują osobnej gminy.
551. L. s. 853. Internat Towarzystwa św. Wincentego dla uczniów seminarjum nauczycielskiego w Krakowie p. p. Górskiego o subwencyę 3.000 K na r. 1902.
552. L. s. 854. Tensam p. t. p. o subwen- cyę 72.000 złr. na budowę domu dla Internatu.
553. L. s. 858. Towarzystwo chowu dro- biu, gołębi i królików we Lwowie p. p. Małachowskiego o subwencyę.
554. L. s. 859 Dr. Demetrykiewicz Wło- dzimierz, sekretarz komisji antropo- logicznej Akademii umiejętności w Kra- kowie p. p. Janczewskiego o subwen- cyę na badania i objazdy naukowe potrzebne do ukończenia monografii archeologicznej Galicyi.
555. L. s. 860. Makowska Helena we Lwo- wie p. p. Małachowskiego o subwen- wencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.
556. L. s. 861. Ogrodnik Anna wdowa po zarządcy kasyna wojskowego we Lwo- wie p. t. p. o stypendyum lub zasiłek dla córki Apolonii, uczenicy śpiewu w konserwatorium lwowskiem.
557. L. s. 862. Rada nadzorcza i wyko- nawcza Macierzy Polskiej we Lwo- wie p. p. Skalkowskiego o pożyczkę bezprocentową na drugie wydanie En- cyklopedyi.
558. L. s. 865. Gmina Dulczówka pow. Pilzno p. p. Buynowskiego o subwen- cyę na dokończenie budowy szkoły.
559. L. s. 866. Zawadzki Stanisław, kiero- wnik teatru ludowego w Krakowie p. p. Szpondra o subwencyę dla teatru.
560. L. s. 867. Mieszkańcy przysiółka Gru- szki ad Brzezcie p. t. p. o utworzenie z tego przysiółka samostnej gminy.
561. L. s. 868. Mieszkańcy gminy Porąbki pow. Biała p. p. Kramarczyka o utrzy- manie ich w prawie posiadania rybo- łowstwa na rzece Sole.

562. L. s. 869. Gmina Porąbka pow. Biała p. t. p. o naprawę mostu na Sole.
563. L. s. 870. Mieszkańcy gminy Brzeszcz pow. Biała p. t. p. o subwencję na zbudowanie wałów ochronnych.
564. L. s. 871. Kutna Stanisława, wdowa po nauczycielu w Horodyszczu p. p. Tomaszewskiego o zapomogę.
565. L. s. 872. Sydor Paulina żona emer. kierownika szkoły w Stanisławowie ptp. o podwyższenie emerytury cho-rego męża.
566. L. s. 873. Towarzystwo Bursy w Przemysłu pp. Tarnawskiego o subwencję.
567. L. s. 874. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół” w Przemysłu ptp. o subwencję.
568. L. s. 875. Rużycka Irena uczennica śpiewu we Lwowie p. p. Żardeckiego o zasiłek na dalsze kształcenie się.
569. L. s. 876. Kurzawa Stanisław majster szewski z Ropczyc p. p. A. Jędrzejowicza o subwencję na otwarcie szkoły nauki szewstwa.
570. L. s. 879. Gmina m. Ropczyc pp. A. Jędrzejowicza o zwolnienie od płacenia na cele szkolne dobrowolnego zobowiązania 2.200 K rocznie.
571. L. s. 880. Eberhardt Jan b. dozorca domu w Dublanach p. p. Stapińskiego o podwyższenie pensyi.
572. L. s. 881. Towarzystwo nauczycieli lud. w Galicyi w Nowym Sączu pp. Stapińskiego o przeprowadzenie reform w obecnym systemie nauczania.
573. L. s. 882. Tosamo p. t. p. o podwyższenie dodatku na pomieszkanie dla nauczycieli ludowych.
574. L. s. 883. Dochniak Jakób emer. nauczyciel w Olchowcach p. p. M. Urbńskiego o dodatek pięcioletni w drodze łaski.
575. L. s. 884. Aleksandrowicz Marya Janina w Monachium p. t. p. o zasiłek na dalsze kształcenie się w malarstwie.
576. L. s. 885. Papara Jadwiga Przewodnicząca Towarzystwa św. Salomei we Lwowie p. t. p. o subwencję.
577. L. s. 886. Dr. Skrochowski Ignacy z Ropy p. p. Agopsowicza o subwencję dla córki Zofii na kształcenie dalsze w malarstwie.
578. L. s. 887. Funkowa Wanda emer. nauczycielka lud. w Chyrowie p. t. p. o podwyższenie emerytury.
579. L. s. 888. Wydział powiatowy w Starym Samborze p. t. p. o uwolnienie budynków Rad powiatowych od podatku domowo-czynszowego.
580. L. s. 889. Tensam p. t. p. o subwencję na budowę szpitala powiatowego tamże.
581. L. s. 890. Towarzystwo św. Stanisława Kostki (opieka nad terminatorami) we Lwowie pp. Michalskiego o subwencję.
582. L. s. 891. Olszewska Ludwika, wdowa po kierowniku szkół lud. w Andrychowie p. t. p. o zapomogę.
583. L. s. 892. Przeździecka Julia, wdowa po Sybiraku we Lwowie p. t. p. o zaopatrzenie
584. L. s. 893. Gmina miasta Nowego Sącza p. p. Wł. Jaworskiego o przyjęcie na fundusz krejowy wydatków na płace nauczycielskie z powodu zamierzonej reorganizacji tamt. szkoły wydziałowej żeńskiej.
585. L. s. 894. Ojcowie i opiekunowie działy szkolnej w Krakowie p. t. p. o założenie gimnazjum realnego nowego typu.
586. L. s. 895. Opieka Ochrony dla dzieci w Podgórzu p. p. Bojkę o zapomogę na cele ochrony.
587. L. s. 896. Komisya wykonawcza I. pow. Wiecu nauczycieli galicyjskich we Lwowie p. p. Rudrofa o zrównanie płac nauczycieli ludowych z poborami 3. najniższych rang urzędniczych państwowych.
588. L. s. 897. Tasama p. t. p. j. w.
589. L. s. 898. Tasama p. t. p. o zmianę postanowień dotyczących stosunków prawnych nauczycieli ludowych.
590. L. s. 899. Ta sama p. t. p. w sprawie zmiany ustawy szkolnej co do stabilizacji nauczycieli lud.
591. L. s. 900. Ta sama p. t. p. w sprawie konferencyi okręgowych nauczycieli ludowych.

592. L. s. 901. Hempłowa Kazimiera i tow. we Lwowie pp. Kramarczyka o wydaniu zakazu sprzedaży i handlowania dewocyonaliami przez innowierców.
593. L. s. 902. Gminy Zawierzbie i Biskupice p. p. Wilczkiewicza o przyspieszenie budowy wału nadwiślańskiego od ujścia Dunajca po Nowy Breń.
594. L. s. 903. Steffel Marya uczennica szkoły śpiewu we Lwowie p. t. p. o subwencyę na dalsze kształcenie się.
595. L. s. 904. Urząd parafialny w Brzozdowcach pow. Bóbrka p. t. p. o zasiłek na restauracyę kościoła.
596. L. s. 905. Związek galicyjskich producentów ropy „Ropa“ we Lwowie p. p. Gorayskiego o rozszerzenie stacyi doświadczalnej dla przemysłu naftowego przy szkole politechnicznej we Lwowie.
597. L. s. 906. Krajowe Towarzystwo naftowe we Lwowie p. t. p. j. w.
598. L. s. 907. Ungiert Felicja nauczycielka w Mykietyńcach p. p. Moysę o policzenie lat służby do emerytury.
599. L. s. 908. Wolańska Lidya w Krakowie p. t. p. o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.
600. K. s. 909. Konwent Braci Miłosierdzia w Krakowie p. p. St. Tarnowskiego o subwencyę na dokończenie budowy szpitala jubileuszowego Cesarza Franciszka Józefa I.
601. L. s. 910. Palatyński Konstanty nauczyciel w Tuławie p. p. Krzysztofowicza o policzenie lat służby.
602. L. s. 911. Zakład Salezyjański w Oświęcimiu p. p. Kramarczyka o subwencyę na utrzymanie zakładu wychowawczego dla sierót.
603. L. s. 912. Urząd parafialny i Urząd gminny imieniem pogorzalców w Romanowie pow. Bóbrka p. p. Gładziuka o zapomogę.
604. L. s. 913. Towarzystwo oświaty ludowej w Krakowie p. p. Paszkowskiego o subwencyę.
605. L. s. 914. Stein Antoni tenor sceny lwowskiej p. p. Wereszczyńskiego o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.
606. L. s. 915. Towarzystwo Przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie o subwencyę.
607. L. s. 916. Gr. kat. komitet parafialny w Drohowyżu pow. Żydaczów p. p. Barwińskiego o zasiłek na budowę cerkwi.
608. L. s. 917. Lwowskie Towarzystwo ratunkowe p. p. Michalskiego o subwencyę.
609. L. s. 918. Święcicki Szymon emer. nauczyciel lud. w Ubiniu p. p. St. Badeniego o policzenie lat służby do emerytury.
610. L. s. 919. Komitet parafialny w Brzozowie p. p. M. Urbańskiego o subwencyę na restauracyę kościoła.
611. L. s. 920. Prof. Dr. A. Barański właściciel Zakładu krowiankowego we Lwowie p. p. Wursta w sprawie dostaw krowianki dla Wydziału kraj.
612. L. s. 921. Wydział powiatowy w Chrzanowie przez JE. Marszałka kraj. hr. Andrzeja Potockiego o zapomogę dla powodzian.
613. L. s. 925. I. Galicyjskie Towarzystwo chowu drobiu w Jarosławiu p. p. Czartoryskiego w sprawie środków zapobiegawczych przeciw rozwlekanu cholery drobiu.
614. L. s. 926. To samo ptp. o stałą roczną subwencyę na cele Towarzystwa.
615. L. s. 927. Towarzystwo szkoły ludowej w Brzeżanach p. p. Schätzla o subwencyę na rzecz korpusów wakacyjnych.
616. L. s. 928. Król Ludwik, fotograf w Brzeżanach ptp. o zapomogę.
617. L. s. 929. Magistrat m. Brzeżany ptp. o zasiłek dla ubogich mieszkańców na odbudowanie domów zniszczonych przez cyklon.
618. L. s. 930. Sokół w Brzeżanach ptp. o subwencyę.
619. L. s. 931. Gmina Zarzycze pow. Nowy Sącz p. p. Potoczka o wybudowanie nowej szkoły.
620. L. s. 932. Ta sama gmina i okolice

- ptp. o pozostawienie prawa rybołówstwa we własnym zarządzie.
621. L. s. 933. Ta sama gmina i okoliczne ptp. o udzielenie bezpłatnie soli dla bydła.
622. L. s. 934. Kozdraś Franciszek, kierownik szkoły w Czarnym Dunajcu p. p. Bednarskiego o zapomogę.
623. L. s. 935. Gmina Serwiry pow. Złoczów p. p. Barwińskiego o zapomogę z powodu gradobicia.
624. L. s. 936. Galic. Towarzystwo weterynarskie we Lwowie p. p. Michalskiego o nadanie prawa wyborczego do rady gminnej dyplomowanym lekarzom weterynaryjnym.
625. L. s. 937. Stowarzyszenie robotnicze „Przyjaźń“ w Jaworznie przez JE. hr. Marszałka A. Potockiego o subwencyę.
626. L. s. 938. Dr. Goldfarb Leon, adwokat we Lwowie p. p. Loewensteina o udzielenie gwarancyi 4% dla kaptala budowy części kolei lokalnej Kamionka-Radziechów-Stojanów.
627. L. s. 940. Kowarzyk Janina przełożona PP. Sakramentek we Lwowie p. p. Cieleckiego o zasiłek na restauracyę klasztoru.
628. L. s. 941. Konsorcyum projektowanej kolei lokalnej Lwów-Podhajce we Lwowie p. p. Lityńskiego o poparcie.
629. L. s. 942. Kowalska Marya we Lwowie p. p. Paszkowskiego o subwencyę na kształcenie się w spiewie.
630. L. s. 943. Gutkowska Helena wdowa po nauczycielu lud. p. p. Wład. Gniewosza o podwyższenie pensyi wdowiej.
631. L. s. 946. Reprezentant powiatu Tłumackiego p. p. M. Urbańskiego o regulacyę rzeki Worony.
632. L. s. 947. Miejska komisya teatralna we Lwowie p. p. Małachowskiego o podwyższenie subwencyi dla Dyrekcyi teatru miejskiego.

Wniesione po dzień 30. czerwca 1902 r.

633. L. s. 955. Akademia weterynaryi we Lwowie p. p. St. Stadnickiego o wstawienie do budżetu kwoty 1800 K na dalsze 3 stypendya dla słuchaczy tego zakładu.
634. L. s. 960. Towarzystwo uprawy tytoniu w Śniatynie p. p. Moysę o subwencyę na następne trzechlecie.
635. L. s. 961. Nauczycielstwo miasta Podgórze p. p. Maryewskiego o zaliczenie do I. klasy płac nauczycielskich.
636. L. s. 962. Załasiński Feliks emer. nauczyciel w Czchowie p. p. Götza o policzenie lat służby.
637. L. s. 963. West Feliks księgarz w Brodach p. p. Sałę o subwencyę na wydawnictwo „Arcydzieła polskich i obcych pisarzy“.
638. L. s. 964. Stańkowska Marya nauczycielka w Bóbrce p. p. Bobrzyńskiego o policzenie 10 lat służby.
639. L. s. 965. Towarzystwo kolonii wakacyjnych dla dziewcząt we Lwowie ptp. o subwencyę.
640. L. s. 966. Stryjsko-Żydaczowski Oddział c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego w Stryju p. p. Fr. Rozwadowskiego o założenie Spółki wodnej dla regulacyi Żezawy.
641. L. s. 967. Tensam ptp. w sprawie objęcia ustawą o uwolnieniu nowych przedsiębiorstw od dodatków także przemysłu rolniczego.
642. L. s. 968. Tensam ptp. w sprawie regulacyi potoku Kłodnica z dopływami.
643. L. s. 969. Müller Abraham i Gitla z Lubaczowa p. p. Truskolaskiego w sprawie nieudzielenia konsensu na odbudowanie spalonego domu.
644. L. s. 970. Pułała Wojciech nauczyciel w Uhercach ptp. o policzenie lat służby.
645. L. s. 971. Reprezentacya powiatowa w Trembowli p. p. M. Urbańskiego o podwyższenie dotacyi na budowę szkół ludowych.

646. L. s. 972. Wydział powiatowy w Husiatynie ptp. j. w.
647. L. s. 973. Rada miasta Lwowa p. p. Michalskiego o uchwalenie odrębnej dla Lwowa ustawy o poborach nauczycieli szkół ludowych.
648. L. s. 974. Różycki Józef właściciel warsztatu wyrobu krzesel we Lwowie ptp. o subwencyę lub pożyczkę na rozszerzenie warstata.
649. L. s. 975. Stowarzyszenie „Skała“ we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
650. L. s. 977. Strzałkowska Zofia właścicielka pryw. seminaryum we Lwowie p. p. Męcińskiego o subwencyę.
651. L. s. 978. Brach Władysław fabrykant mydeł i perfumeryi w Tarnowie ptp. o poparcie przez wzięcie udziału kraju w Spółce komandytowej.
652. L. s. 979. Bujar Paweł malarz we Lwowie p. p. Ostapczuka o stypendyum na dalsze kształcenie się.
653. L. s. 980. Szypuła Piotr z Roznoszyniec ptp. o subwencyę na rozszerzenie warstata kilimkarskiego.
654. L. s. 981. Hawryszkiewiczowa Anna wdowa po nauczycielu w Niżankowicach p. p. Glidziuka o subwencyę.
655. L. s. 982. Łużecki Michał kierownik szkoły w Turce ptp. o zwolnienie go od obowiązku zwrotu pobranego przez córkę Eugenię stypendyum seminaryalnego.
656. L. s. 983. Gossowski Jan emer. nauczyciel w Olszance p. p. Barwińskiego o policzenie lat służby.
657. L. s. 984. Towarzystwo św. Pawła we Lwowie ptp. o subwencyę na misye katolickie.
658. L. s. 985. Towarzystwo wzaj. pomocy diaków cerkiewnych dyecezyi lwowskiej ptp. o subwencyę.
659. L. s. 986. Lewicki Jan literat we Lwowie ptp. o subwencyę na wydawnictwo historyi kulturalnego rozwoju ruskiego narodu.
660. L. s. 987. Towarzystwo bursy gimnazyalnej w Samborze p. p. Tomaszewskiego o zasiłek.
661. L. s. 988. Gadowa Marya wdowa po nauczycielu lud. w Samborze ptp. o zapomogę.
662. L. s. 989. Dyrzc Anastazyja wdowa po nauczycielu lud. p. p. Stapińskiego o stałą zapomogę dla córki.
663. L. s. 990. Członkowie gminy Brzyszczycki pow. Jasło ptp. w sprawie prestatycy drogowej.
664. L. s. 991. Urząd parafialny łącz. w Brzozdowcach pow. Bóbrka p. p. Wilczkiewicza o zasiłek na restauracyę kościoła.
665. L. s. 992. Ulanowska Petronela S. Służebniczka w Brzozdowcach pow. Bóbrka ptp. o zasiłek na przybudowę ubikacyj na Ochronkę dla dzieci.
666. L. s. 993. Gmina izraelicka w Żółkwi p. p. Starzyńskiego o subwencyę na adaptacyę synagogi.
667. L. s. 994. Towarzystwo gimnast. „Sokół“ w Żółkwi ptp. o subwencyę.
668. L. s. 995. Stowarzyszenie kobiet ku wychowaniu ubogich sierót izrael. w Krakowie p. p. Rottera o subwencyę.
669. L. s. 996. Komitet obywatelski dla sprawy Domu Polskiego w Morawskiej Ostrawie w Krakowie ptp. o subwencyę.
670. L. s. 997. Towarzystwo gimnast. „Sokół“ w Krakowie ptp. o subwencyę.
671. L. s. 998. Towarzystwo gimnast. „Sokół“ w Wadowicach p. p. Maissa jw.
672. L. s. 999. Bursztynowa Marya wdowa po nauczycielu w Bochni ptp. o zapomogę.
673. L. s. 1000. Bojkowski Józef emer. portyer Wydziału kraj. p. p. Potoczka o podwyższenie emerytury.
674. L. s. 1001. Grono nauczycieli ludowych w Kopyczyńcach p. p. Gołuchowskiego o zaliczenie ich do III. klasy płac.
675. L. s. 1003. Mieszkańcy gminy Krynica przez Członka Sejmu ks. Arcybiskupa Szeptyckiego w sprawie zaliczenia Krynicy do rzędu miasteczek.
676. L. s. 1004. Towarzystwo „Harmonia“ w Jasle p. p. Krementowskiego o subwencyę.

677. L. s. 1005. Gmina ewangelicka w Steinau pow. Nisko p. p. Kostheima o subwencyę na szkołę ewangelicką.
678. L. s. 1006. Gudzio Seweryn emeryt. nauczyciel lud. w Przemyśle p. p. Tarnawskiego o zapomogę.
679. L. s. 1007. Ochronka im. Sienkiewicza w Zbarażu p. p. Garapicha o subwencyę.
680. L. s. 1008. Komitet dla restauracyi kościoła i budowy plebanii w Bednarowie p. p. Moysę j. w.
681. L. s. 1009. Białoskórska Marya we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o zasiłek na kształcenie się w muzyce.
682. L. s. 1010. Towarzystwo „Szkilna Pomiecz“ we Lwowie p. p. Bohaczewskiego o zapomogę.
683. L. s. 1011. Archiwum krajowe aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie p. p. St. Tarnowskiego o subwencyę na wydawnictwa naukowe.
684. L. s. 1012. Towarzystwo im. Michała Kaczkowskiego we Lwowie p. p. Korola w sprawie przymusowej asekuracyi od ognia.
685. L. s. 1013. Pol Juliusz uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. p. Cieńskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie.
686. L. s. 1014. Bursa im. św. Onufrego w Jarosławiu p. p. Jahla o subwencyę na budowę domu.
687. L. s. 1015. Gmina m. Obertyna p. p. Theodorowicza o uwolnienie od płacenia datku dobrowolnego na fundusz szkolny krajowy.
688. L. s. 1016. Urzędnicy kraj. szpitala powsz. we Lwowie p. p. Dąbskiego o podwyższenie płacy.
689. L. s. 1017. Wydział powiatowy we Lwowie p. p. Abrahamowicza 1) o ukrajowienie drogi Lwów-Szczerzec-Komarno, 2) o przyczynianie się fund. kraj. w wysokości 50% do konserwacyi dróg w powiecie.
690. L. s. 1018. Ochronka polska w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o subwencyę na rozszerzenie budynku.
691. L. s. 1019. Gmina Bratkowice pow. Rzeszów p. p. Jabłońskiego o zwolnienie od opłaty dodatków na budowę szkoły i płace nauczycieli.
692. L. s. 1020. Obratschay Karol dzierżawca dóbr Wolica p. p. Paszkowskiego o zapomogę lub bezprocentową pożyczkę z powodu powodzi.
693. L. s. 1021. Jarecki Zygmunt uczeń konserwatorium we Lwowie p. p. Kolischera o zasiłek na dalsze kształcenie się w grze na skrzypcach.
694. L. s. 1022. Jaremko Katarzyna wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie p. p. Stojalowskiego o pensyę wdowią lub odprawę.
695. L. s. 1023. Gmina Porąbka ptp. o pomoc dla powodzi i regulacyę prawego brzegu Soły.
696. L. s. 1024. Towarzystwo szkolnej pomocy św. Mikołaja w Tarnopolu p. p. Barwińskiego o zapomogę.
697. L. s. 1025. Zieliński Tomasz, Veit Rudolf, Aliskiewicz Mikołaj i Jaworski Klemens emer. nauczyciele ludowi we Lwowie przez Członka Sejmu ks. Arcybiskupa Bilczewskiego o podwyższenie emerytury.
698. L. s. 1026. Maruszczak Karolina b. akuszerka szpitala lwowskiego p. p. Czatoryskiego o podwyższenie emerytury.
699. L. s. 1027. Zakrzewska Marcyanna wdowa po c. k. Staroście we Lwowie p. p. Rutowskiego o dożywotne wsparcie.
700. L. s. 1028. Jacewiuk Piotr emer. nauczyciel w Kołomyi p. p. Witosławskiego o zapomogę.
701. L. s. 1029. Gromadkowa Barbara, wdowa po dyrektorze szkół ludowych w Złoczowie p. p. E. Michałowskiego o zapomogę.
702. L. s. 1030. Preisendanz Franciszek, dyrektor pryw. seminarjum naucz. w Krakowie p. p. Federowicza o subwencyę.
703. L. s. 1031. Suchoń Aniela, wdowa po odźwiernym szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o stałe zaopatrzenie.
704. L. s. 1032. Towarzystwo miłośników historii i zabytków Krakowa w Krakowie ptp. o subwencyę.

705. L. s. 1033. Lisowska Marya wdowa po nauczycielu lud. w Krakowie ptp. o podwyższenie pensyi wdowiej.
706. L. s. 1034. Zapałowa Barbara wdowa po nauczycielu lud. w Krakowie ptp. o dodatek na utrzymanie rodziny.
707. L. s. 1035. Zatey Hugo w Krakowie ptp. o zapomogę na kształcenie się w spiewie.
708. L. s. 1036. Gmina m. Krakowa ptp. w sprawie powiększenia zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie.
709. L. s. 1037. Piotrowska Anastazyja Marya wdowa po profesorze uniwersytetu krakowskiego ptp. o uwolnienie od opłaty kosztów leczenia za um. chorego syna Dra Juliusza Piotrowskiego.
710. L. s. 1038. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Krakowie ptp. o pożyczkę.
711. L. s. 1039. Zarząd wyższej szkoły handlowej w Krakowie ptp. o subwencję.
712. L. s. 1040. Muzeum narodowe w Krakowie ptp. o zasiłek na restaurację ruskich obrazów cechowych.
713. L. s. 1041. Towarzystwo dla popierania nauki polskiej we Lwowie p. p. Rydygiera o subwencję.
714. L. s. 1042. Przybyło Magdalena b. akuszerka szpitala w Krakowie przez JE. hr. Marszałka A. Potockiego o podwyższenie emerytury.
715. L. s. 1043. Gmina miasteczka Alwernii i okoliczne gminy ptp. o kreowanie sądu powiatowego w Alwernii.
716. L. s. 1044. Hałun Franciszek uczeń szkoły przemysłowej w Samborze p. p. Tomaszewskiego o zasiłek na kształcenie się w rzeźbiarstwie dekoracyjnem.
717. L. s. 1045. Wydział powiatowy w Łańcucie p. p. Żardeckiego o subwencję na szkołę gospodyń wiejskich.
718. L. s. 1046. Jaglarska zam. Nelechowa Emilia nauczycielka w Rakszawie ptp. o policzenie lat służby.
719. L. s. 1047. Kółko rolnicze w Gniewczynie łańcuckiej pow. Przeworsk ptp. o subwencję dla tamtejszej szkoły koszykarskiej.
720. L. s. 1048. Strnadowa Kornelia wdowa po asystencie rach. Wydziału kraj. p. p. Merunowicza o dar z łaski.
721. L. s. 1049. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. p. Mogilnickiego o subwencję dla Bursy tegoż Towarzystwa.
722. L. s. 1050. Nauczycielstwo szkoły wydziałowej w Tarnowie p. p. Vayhingera o zrównanie płac z poborami trzech najniższych rang urzędników państwowych.
723. L. s. 1051. Gmina Czarny Dunajec pow. Nowy Targ prosi telegraficznie o rozpoczęcie robót kolejowych na linii Nowy Targ-Sucha hora.
724. L. s. 1057. Krauss Józef i Antoni, włościanie z Bestwiny p. p. Kramarczyka o subwencję z powodu powodzi i o regulację rzeki Białki.
725. L. s. 1058. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego p. p. Tarnowskiego o subwencję na podniesienie chowu koni.
726. L. s. 1059. Gmina Radomyśl nad Sanem tudzież gminy sąsiednie ptp. o kreowanie Sądu powiatowego tamże.
727. L. s. 1060. Ta sama ptp. o zwolnienie od płacenia dodatku do płacy nauczyciela.
728. L. s. 1061. Gmina Wielowieś pow. Tarnobrzeg ptp. o naprawę mostu na rzece Trześniówce.
729. L. s. 1062. Członkowie gminy Suchorzów pow. Tarnobrzeg ptp. o włączenie ich gruntów położonych w gminie kat. Skopane do gminy Suchorzów.
730. L. s. 1063. Przysiółek Wydrza ad Grębów pow. Tarnobrzeg ptp. o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania rowów w Wydrzy.
731. L. s. 1064. Gmina miasta Chrzanowa przez JE. Marszałka hr. A. Potockiego o bezprocentową pożyczkę na budowę koszar dla wojska.
732. L. s. 1065. Komarkiewicz Helena wdowa po nauczycielu lud. w Pławem p. p. St. Badeniego o pensję wdowią.

733. L. s. 1066. Schlezingerowa Marya żona emer. inspektora kolej. p. p. Ochrymowicza o uwolnienie od płacenia kosztów leczenia jej um. chorego męża w szpitalu św. Łazarza.
734. L. s. 1067. Gmina m. Jaworowa p. p. Jana Szeptyckiego o założenie szkoły średniej.

Wniezione po dzień 1. lipca 1902 r.

735. L. s. 1093 Ks. Gądowski Walenty w Tarnowie p. p. Kramarczyka o subwencję na wydawnictwo dwutygodnika katechetycznego i duszpasterskiego.
736. L. s. 1094. Gmina Skidzin pow. Biała ptp. w sprawie regulacji rzeki Soły pod Skidzinem.
737. L. s. 1095. Nauczycielstwo m. Krakowa p. p. Wł. Jaworskiego o zrównanie plac z placami nauczycieli lwowskich.
738. L. s. 1096. Urzędnicy kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o regulację plac.
739. L. s. 1097. Głowacka Marya, wdowa po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o zasiłek.
740. L. s. 1098. Tyrała Paulina, wdowa po grabarzu szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o dar z łaski.
741. L. s. 1099. Magistrat m. Buczacza p. p. Cieleckiego o zwolnienie od płacenia datku 2.000 K. rocznie na szkoły wydziałowe.
742. L. s. 1100. Ostrowska Karolina, wdowa po nauczycielu lud. w Jezierzanach p. t. p. o zasiłek.
743. L. s. 1101. Sowińska Elżbieta, wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie p. p. Stapińskiego o zasiłek.
744. L. s. 1102. Gmina Łęczany pow. Krosno p. t. p. o regulację dopływów rzeki Łubatówki.
745. L. s. 1103. Żabokrzycki Aleksander, emer. c. k. inżynier i b. kierownik budowy kolei Chabówka-Zakopane p. t. p. o przywrócenie go w służbie technicznej przy Wydziale krajowym.
746. L. s. 1104. Pełenio Marya, uczennica II. klasy wydziałowej we Lwowie p. p. Barwińskiego o zapomogę na kształcenie się w muzyce.
747. L. s. 1105. Bursa św. Włodzimierza w Samborze p. t. p. o subwencję.
748. L. s. 1106. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Tarnowie p. p. Vayhingera o subwencję.
749. L. s. 1107. Spółka sadowniczo-ogrodnicza w Tarnowie p. t. p. j. w.
750. L. s. 1108. Gmina Rychwałd pow. Żywiec p. t. p. o zapomogę na budowę szkoły.
751. L. s. 1109. Raczyński Antoni emer. nauczyciel lud. p. t. p. o podwyższenie emerytury.
752. L. s. 1110. Gmina Cerkowna pow. Dolina p. p. Bohaczewskiego o budowę mostu na Świcy.
753. L. s. 1111. Gmina Kalna, pow. Dolina p. t. p. j. w.
754. L. s. 1112. Gmina Witwica pow. Dolina p. t. p. j. w.
755. L. s. 1113. Gmina Stankowce pow. Dolina p. t. p. j. w.
756. L. s. 1114. Płoszczak Cyryla, sierota po naucz. ludowym w Mikołajowie p. p. Michalskiego o zapomogę.
757. L. s. 1115. Poliklinika powszechna we Lwowie p. t. p. o nadzwyczajną subwencję.
758. L. s. 1116. Karpiński Astol w Lednicy dolnej p. t. p. z zażaleniem na postępowanie Sądu powiatowego w Bochni.
759. L. s. 1117. Skwirczyński Zdzisław, uczeń sztuk pięknych w Paryżu p. t. p. o wsparcie.
760. L. s. 1118. Towarzystwo śpiewackie „Lutnia“ we Lwowie p. t. p. o podwyższenie subwencji.

761. L. s. 1119 Sałach Michał, nauczyciel w Ropczycach p. p. A. Jędrzejowicza o policzenie 2 lata służby.
762. L. 1120. Zakład św. Józefa dla osieroconych chłopców w Krakowie p. p. Laskowskiego o stałą subwencję.
763. L. s. 1121. Łysakowska Marcela, emer. nauczycielka we Lwowie p. p. Bojkę o podwyższenie emerytury.
764. L. s. 1122. Towarzystwo „Proświta“ Lwowie p. p. Mogilnickiego o wypłacenie subwencji za rok 1901.
765. L. s. 1123. Stankiewicz Kazimierz, cechmistrz w Wieliczce p. p. Czartoryskiego o zasiłek na kształcenie w muzyce syna Aleksandra.
766. L. s. 1124. Towarzystwo właścicieli realności w N. Sączu p. p. Marsa o zmianę obecnego systemu nauki w gimnazjach.
767. L. s. 1125. Wydział powiatowy w Żydaczowie p. p. Pawlikowskiego o uwolnienie budynków Rad powiatowych od podatku domowo-czynszowego.
768. L. s. 1126. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Brodach p. p. Sałę o subwencję.
769. L. s. 1127. Gmina Okulice i inne pow. Bochnia p. p. Włodka o przyspieszenie regulacji dopływów Raby i Wisły.
770. L. s. 1128. Gmina Przekopana powiat Przemyśl p. p. Tarnawskiego o regulację rzeki Wiary.
771. L. s. 1129. Gmina Wołostków powiat Mościska p. p. St. Stadnickiego o subwencję na budowę cerkwi.
772. L. s. 1130. Towarzystwo Pomocy naukowej we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o subwencję na dokończenie budowy „Domu im. Tadeusza Kościuszki“.
773. L. s. 1131. Gmina Kozowa pow. Brzeżany p. p. Traczewskiego o zniesienie myta na dojeździe kolejowym.
774. L. s. 1132. Towarzystwo muzyczne w Samborze p. p. Tomaszewskiego o subwencję.
775. L. s. 1133. Bursa polska im. A. Mickiewicza w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego j. w.
776. L. s. 1134. Seroczkowska Emilia, b. nauczycielka w Tarnopolu p. p. Korytowskiego o zaopatrzenie.
777. L. s. 1135. Gmina Zadwórze powiat Przemyślany p. p. R. Potockiego o przeniesienie wędrowniej szkoły kołdziejsko-kowalskiej z powiatu Kamionecznego do Zadwórzca.
778. L. s. 1136. Macherowa Karolina, wdowa po krawcu zakładów dublańskich p. p. Struszkiewicza o wsparcie.
779. L. s. 1137. Grono konserwatorów w Krakowie p. p. Bobrzyńskiego o subwencję na publikację o restauracji zamku na Wawelu.
780. L. s. 1138. Spółka wodna dla regulacji Starego Brnia i Wiszni w Mielcu p. p. Sękowskiego o odpisanie reszty pożyczki z kraj. fund. pożyczkowego dla Spółek wodnych.
781. L. s. 1139. Włościanie gminy Rzechów pow. Łańcut. p. p. Żardeckiego o regulację prawego brzegu Sanu.
782. L. s. 1140. Komitet wiecu w Jaworowie p. p. Szeptyckiego o założenie ruskiego gimnazjum w Jaworowie.
783. L. s. 1141. Zajączkowska Zofia, uczennica szkoły muzycznej we Lwowie p. p. Gładziuka o subwencję na dalsze kształcenie się w muzyce.
784. L. s. 1142. Czajkowski Stanisław, uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. p. Urbańskiego o zapomogę.
785. L. s. 1143. Ottmanówna Marya, uczennica śpiewu we Lwowie p. p. Krzysztofowicza o subwencję na dalsze kształcenie się.
786. L. s. 1144. Stowarzyszenie Czytelnia polska w Kutach p. p. Witosławskiego o zapomogę.

Wniesione po dzień 2 lipca 1902 r.

787. L. s. 1149. Ramułt Ludwik, prezes Rady powiatowej w Lisku p. p. M. Urbańskiego o podwyższenie subwencji na budowę drogi Lutowiska-Cisna.

788. L. s. 1167. Towarzystwo wzaj. pomocy diaków w Stanisławowie p. p. Huryka o unormowanie płacy diaków.
789. L. s. 1168. To samo p. t. p. o zasiłek dla Towarzystwa.
790. L. s. 1169. Towarzystwo szkoły ludowej we Lwowie p. p. Stapińskiego o subwencyę na rozszerzenie kursów dla dorosłych analfabetów.
791. L. s. 1170. Konkolniak Grzegorz, emer. nauczyciel lud. w Chlebieczynie polnym p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.
792. L. 1171. Komorowska Wanda, uczennica malarstwa w Dębnikach p. p. Szpondra o zasiłek na dalsze kształcenie się.
793. L. s. 1172. Gmina Piekary p. t. p. o zapomogę dla powodzian.
794. L. s. 1173. Gmina Ściejowice p. t. p. o zasiłek na zbudowanie wału ochronnego na Wiśle.
795. L. s. 1174. Gmina Rączna p. t. p. o zapomogę na spust wody z wylewu Wisły.
796. L. s. 1175. Zwierzchność gminna w Jezierzanach p. t. p. o zasiłek na zbudowanie wału ochronnego na Wiśle
797. L. s. 1176. Redakcyja „Bartnika postępowego“ we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
798. L. s. 1177. Siostry Felicjanki z Bełza p. p. Wincentego Kraińskiego o subwencyę.
799. L. s. 1178. Wysoczański Józef, nauczyciel lud. w Wareżu p. t. p. o policzenie lat służby.
800. L. s. 1179. Komitet cerkiewny w Bohorodczanach p. p. Glidziuka o zapomogę na budowę cerkwi.
801. L. s. 1180. Kozak Hilary, śpiewak operowy w Potyliczu p. p. Mazikiewicza o zasiłek na dalsze kształcenie się.
802. L. s. 1181. Gminy Roztoczki i Kalna, pow. Dolina p. p. Bohaczewskiego przeciw włościom rentowym.
803. L. s. 1182. Gmina Bielinieć, pow. Nisko p. p. Sękowskiego o regulacyę rzeki Sanu.
804. L. s. 1183. Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie przez Członka Sejmu ks. Arcybiskupa Theodorowicza o zaprowadzenie w kraju Zakładów poprawczych i przy-musowej pracy.
805. L. s. 1184. Towarzystwo historyczne we Lwowie przez Członka Sejmu Rydygiera o subwencyę.
806. L. s. 1185. Towarzystwo wzaj. pomocy słuchaczy szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie p. p. Tarnawskiego o subwencyę na wydawnictwo fachowe.
807. L. s. 1186. Towarzystwo opieki nad więźniami w Krakowie p. p. Górskiego o założenie Zakładu poprawczego dla nieletnich przestępców zachodniej Galicyi z siedzibą w Krakowie.
808. L. s. 1187. Komitet organistów galicyjskich we Lwowie p. p. Brunickiego o polepszenie bytu organistów.
809. L. s. 1188. Towarzystwo muzyczne „Harmonia“ w Stanisławowie p. p. Bilińskiego o subwencyę.
810. L. s. 1189. Mieszkańcy gminy Kobier-nice, pow. Biała p. p. Kramarczyka w sprawie regulacyi rzeki Soły w tamtejszym powiecie.
811. L. s. 1190. Bielecki Edmund, inspektor drogowy przy Wydziale powiat. w Trembowli p. p. Baworowskiego o odpisanie reszty pobranego stypendyum na kursie melioracyjnym.
812. L. s. 1191. Machalska Anna, wdowa po nauczycielu lud. w Pilźnie p. p. Bujnowskiego o pensyę wdowią i dodatek na wychowanie dzieci.
813. L. s. 1192. Mieszkańcy gminy Sucho-dołu i m. Krosna p. p. Gorayskiego o częściową regulacyę rzeki Lubatówki.
814. L. s. 1193. Wydział powiatowy w Białej p. p. Łazarzkiego o zapomogę dla powodzian.
815. L. s. 1194. Wydział powiatowy w Wieliczce p. p. Maryewskiego o przyjęcie opłaty odsetek od pożyczki na cele uzdrowienia tamtejszej kasy oszczędności na fundusz krajowy.

816. L. s. 1195. Gmina Podpieczary powiat Tłumacz p. p. J. Urbańskiego o reorganizację tamt. szkoły na 4-kl.
817. L. s. 1196. Wydział powiatowy w Samborze p. p. Sozańskiego w sprawie regulacji Strwiąża.
818. L. s. 1197. Wydział powiatowy w Lisiku p. p. M. Urbańskiego o podwyższenie subwencji na budowę drogi Lutowska Cisna.
819. L. s. 1200. Rondewald Eleonora, wdowa po konduktorze dróg krajowych p. p. Wilczkiewicza o zasiłek.
820. L. s. 1201. Kopystyński Teodor b. nauczyciel lud. w Obłaźnicy p. t. p. o przyznanie emerytury.
821. L. s. 1202. Krasicki Stanisław, emer. nauczyciel we Lwowie p. p. Barwińskiego o policzenie dodatków pięcioletnich do emerytury.
822. L. s. 1203. Behen Jędrzej nauczyciel lud. we Lwowie p. t. p. o policzenie do emerytury lat służby przed kwalifikacją.
823. L. s. 1204. Towarzystwo polityczne „Ruska Rada“ we Lwowie p. p. Korola przeciw włościom rentowym.
824. L. s. 1205. To samo p. t. p. w sprawie zakładania ruskich seminaryów nauczycielskich.
825. L. s. 1206. To samo p. t. p. o nadanie gminom prawa prezentowania nauczycieli szkół ludowych.
826. L. s. 1207. To samo p. t. p. o wprowadzenie pisowni etymologicznej w podręcznikach szkolnych.

Wniesione po dzień 4. lipca 1902.

827. L. s. 1219. Mokłowska Izabela, b. nauczycielka lud. w Stanisławowie pp. Brykczyńskiego o zaopatrzenie.
828. L. s. 1220. Wydział pow. w Stanisławowie p. t. p. o podwyższenie dotacji na budowę szkół lud.
829. L. s. 1221. Galicyjskie Towarzystwo łowieckie we Lwowie p. p. St. Stadnickiego z memoryałem w sprawie zamierzonej zmiany ustawy łowieckiej.
830. L. s. 1222. Gmina Chorośnica pow. Mościska p. t. p. o subwencję na budowę cerkwi.
831. L. s. 1223. Flasińska Felicja, wdowa po urzędniku szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Paszkowskiego o podwyższenie emerytury.
832. L. s. 1224. Towarzystwo muzyczne w Krakowie p. t. p. o podwyższenie subwencji dla konserwatorium muzycznego.
833. L. s. 1226. Kazieńkowa Józefa, żona emer. nauczyciela p. p. Maisa o podwyższenie emerytury.
834. L. s. 1227. Gralewska Zofia, wdowa po kasyerze szpitala krajowego p. t. p. o stypendyum dla córki Zofii na kształcenie jej w śpiewie.
835. L. s. 1228. Komitet kościelny obrz. łać. p. p. Abrahamowicza o rozpisanie rozprawy konkurencyjnej na restauracji organistówki.
836. L. s. 1229. Kratochwila Adam we Lwowie p. t. p. o subwencję na dalsze kształcenie się w malarstwie.
837. L. s. 1230. Maryańska Aniela, wdowa po inspektorze lasów fundacyi hr. Skarbka p. p. Tarnawskiego o zapomogę.
838. L. s. 1231. Parafianie grecko-katol. filialnej cerkwi w Dynowie p. p. Z. Skrzyńskiego o zasiłek na odnowienie cerkwi.
839. L. s. 1232. Nauczycielstwo szkół podmiejskich okręgu szkolnego krakowskiego p. p. Laskowskiego o przyznanie I kl. płac nauczycielskich.
840. K. s. 1233. Dr. Soliński Stanisław w Krakowie przez Członka Sejmu Rektora Janczewskiego o stabilizację na posadzie krajowego wędrownego nauczycielstwa sadownictwa i ogrodnictwa.
841. L. s. 1234. Tworowski Gustaw, zasuspendowany konduktor drogowy w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o darowanie kary.

842. L. s. 1235 Mieszkańcy gminy Chlebowice wielkie p. p. Wereszczyńskiego z zażaleniem na tamt. akuszerkę
843. L. s. 1236. Sobolski Józef nauczyciel w Podhajczykach pp. Rayskiego o policzenie 10 lat służby do emerytury.
844. L. s. 1237. Buynowski Włodzimierz b. kontrolor kasy krajowej p. p. A. Jaworskiego o przyznanie emerytury i zwrot kaucyi.
845. L. s. 1238 Cwikliński Zefir, malarz we Lwowie pp. Pilata o subwencyę na dalsze kształcenie się.
846. L. s. 1239. Wydział powiatowy w Borszczowie p. p. Borkowskiego o utworzenie Sądu w Jezierzanach.
847. L. s. 1240. Witkowski Józef, nauczyciel ludowy w Wierzchmiakowicach p. t. p. o policzenie 8 lat służby.
848. L. s. 1241. Wydział powiatowy w Sanoku pp. Truskolaskiego o polecenie Wydziałowi krajowemu wykreślenia z ksiąg kasowych ofiarowanego przez powiat datku 15.920 złr. na rzecz wykupna gruntu pod kolej transversalną.
849. L. s. 1242. Wydział powiatowy w Krośnie p. p. Gorayskiego w sprawie rewizyi fundacyi ś. p. Karola Klobassy na rzecz szkoły w Zręcinie.
850. L. s. 1243 Towarzystwo przyjaciół „Zdrowia“ we Lwowie, p. p. Michałowskiego o subwencyę na wydawnictwo „Przeglądu higienicznego“.
851. L. s. 1244. Towarzystwo ochronek chrześcijańskich małych dzieci we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
852. L. s. 1245. Wydział szkolny zarządzający lwowskimi szkołami przemysłowemi uzupełniającemi we Lwowie p. t. p. o zwrot kwoty 5.306 koron poniesionej na utrzymanie szkół przemysłowych.
853. L. s. 1246. Spolitakiewicz Antoni, em. nauczyciel ludowy we Lwowie p. p. Barwińskiego o policzenie 11 lat służby do emerytury.
854. L. s. 1247. Baranowska Augusta, wdowa po inżynierze Wydziału krajowego p. t. p. o zapomogę.
855. L. s. 1248. Komisya prawnicza Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
856. L. s. 1249. Przysiółek Siółko ad Bożyków pow. Podhajce pp. Lityńskiego o utworzenie samoistnej gminy z tegoż przysiółka.
857. L. s. 1251. Schiffman Mendel w Mokszyzowie p. p. Kremę o zwrot wadyum złożonego w Wydziale krajowym przy ofercie na dzierżawę myta na drodze w Rozwadowie.
858. L. s. 1252. Stowarzyszenie „Gwiazda“ we Lwowie p. p. Romanowicza o subwencyę.
859. L. s. 1253. Gmina Sędziszów i okoliczne powiat Ropczyce p. p. A. Jędrzejowicza o założenie sądu tamże.
860. L. s. 1254. Gminy Balice podgórne i podróżne pow. Żydaczów pp. Wilczkiewicza o budowę mostu na rzece Świcy.
861. L. s. 1255. Lewicka Ambrozja, nauczycielka w Podlipiu p. t. p. o policzenie 6 lat służby do emerytury.
862. L. s. 1256. Komitet cerkiewny w Miłatynie starym pow. Kamionka ptp. o zapomogę na budowę cerkwi.
863. L. s. 1257. Towarzystwo „Sokół“ w Tarnopolu p. t. p. o subwencyę.
864. L. s. 1258 Ryżewski Zygmunt nauczyciel lud. w Nosohaczu p. t. p. o zapomogę.
865. L. s. 1259. Hrymiszak Paweł, nauczyciel lud. w Kniazioluce p. t. p. o podwyższenie płacy.
866. L. s. 1260. Gmina Jasionica pow. Myślenice p. t. p. o zapomogę z powodu gradobicia.
867. L. s. 1264. Związek zapomogowy słuchaczy prawa Uniwersytetu w Wiedniu p. p. Wilczkiewicza o subwencyę.
868. L. s. 1265. Wydział Towarzystwa „Asylverein der Wiener Universität“ p. t. p. j. w.
869. L. s. 1266. Stowarzyszenie katolic. szkolne we Wiedniu p. t. p. j. w.
870. L. s. 1267. Stowarzyszenie uczniów Akademii rolniczej we Wiedniu ptp. jak wyżej.

871. L. s. 1268. Barnowa Józefa, wdowa po nauczycielu lud. w Siemikowcach p. p. Lityńskiego o dar z łaski.
872. L. s. 1269. Wydział powiatowy w Wieliczce p. p. Maryewskiego w sprawie regulacji rzeki Wisły i Raby oraz o zapomogę dla powodzian.
873. L. s. 1270. Firma „Dedrzeński, Kowalkowscy i Spółka odlewania bronzu i metali w Podgórzu“ p. p. Męcińskiego o pożyczkę 30.000 koron na ukończenie pomnika Tadeusza Kościuszki.
874. L. s. 1271. Blij Grzegorz, emer. kierownik szkoły w Kołomyi p. t. p. o podwyższenie emerytury.
875. L. s. 1272. Komitet cerkiewny w Rohatynie p. p. Barabasa o subwencję na restaurację cerkwi.
876. L. s. 1273. Zwierzchność gminna w Mszaniec pow. Stary Sambor ptp. o przyjęcie kosztów utrzymania Szymona Łokockiego w zakładzie nieuleczalnych we Lwowie na fundusz krajowy.
877. L. s. 1279. Andahazy Karolina we Lwowie p. p. Bojkę o zapomogę.
878. L. s. 1284. Lin Franciszka zarobnica we Lwowie p. p. Kramarczyka o wsparcie.
879. L. s. 1285. Gmina Łąka p. t. p. o subwencję na naprawę dróg.
880. L. s. 1286. Ta sama gmina p. t. p. o zaliczenie do rzędu miasteczek.
881. L. s. 1287. Oskarpski Michał, nauczyciel w Hermanowej p. t. p. o dodatek pięcioletni.
882. L. s. 1288. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Tarnopolu p. t. p. o subwencję.
883. L. s. 1289. Wydział powiatowy w Kolbuszowej p. p. Tyszkiewicza w sprawie budowy linii kolejowej przez tamtejszy powiat.
884. L. s. 1290. Wawrzecka Sydonia, emer. nauczycielka w Krakowie p. p. Rottera o policzenie lat służby.
885. L. s. 1291. Stobiecka Rozalia, wdowa po nauczycielu lud. w Krakowie ptp. o podwyższenie pensji wdowiej.
886. L. s. 1292. Wydział powiatowy w Tarnobrzegu p. p. Z. Tarnowskiego o uwolnienie go od gwarancji i spłaty pożyczki udzielonej przez Wydział krajowy dla gminy Baranów.
887. L. s. 1293. Konopka Stanisław recytator we Lwowie p. p. E. Michałowskiego o subwencję na prowadzenie szkoły deklamacji, dramaturgii i oratorstwa.
888. L. s. 1294. Sajewiczowa Bronisława Łucya wdowa po nauczycielu ludowym w Stryju p. p. Barwińskiego o pensję wdowią i dodatek na wychowanie dzieci.
889. L. s. 1295. Naganowski Mieczysław, nauczyciel lud. w Wołowcu o policzenie 18 lat 23 dni służby do emerytury.

Wniesione po dzień 5. lipca 1902.

890. L. s. 1314. Kokoszyński Franciszek w Woli krzywieckiej p. p. Kozłowskiego o zapomogę.
891. L. s. 1315. Gmina Berezowica mała p. p. Ostapczuka o zasiłek na budowę cerkwi.
892. L. s. 1316. Gmina m. Zbaraża p. t. p. o darowanie pożyczki, zaciągniętej z funduszu krajowego na budowę szkoły.
893. L. s. 1317. Gmina Kurniki ad Iwaniczany pow. Zbaraż p. t. p. o wynagrodzenie za roboty przy drodze Tarnopol-Brody.
894. L. s. 1318. Towarzystwo „Zorja“ w Przemyślu p. p. Korola o zapomogę.
895. L. s. 1319. Ruszyńska Stanisława nauczycielka w Głuchowie p. p. Wincentego Kraińskiego o policzenie lat służby.
896. L. s. 1320. Gojaniuk Teodor emer. nauczyciel w Ispasie pp. Barwińskiego o policzenie 2 lat i 3 miesięcy do emerytury.

897. L. s. 1321. Koło c. k. Konserwatorów Galicyi wschodniej we Lwowie p. p. E. Michałowskiego o subwencyę na restauracyę sal w zamku Ole skim.
898. L. s. 1322. Towarzystwo gimnastycz. „Sokół“ w Stryju p. p. Fruchtmana o subwencyę na budowy Sokolni.
899. L. s. 1323 Paszkowska-Armołowiczowa Ksawera w Krakowie pp. Paszkowskiego o podwyższenie dodatku na wychowanie dzieci.
900. L. s. 1324. Zakład naukowo-wychowawczy pod kierownictwem Zgromadzenia Rodziny Maryi w Łomnie pow. Turka p. p. Gładziuka o subwencyę na restauracyę budynków zakładowych.
901. L. s. 1325. Zajac Andrzej, b. laborant w Zakładzie rolniczym w Dublanach p. p. Merunowicza o emeryturę.
902. L. s. 1327. Orlik Kazimierz b. gajowy w Czernichowie pp. Szpondra o zapomogę.
903. L. s. 1328. Ochronka pod Zarządem SS. Służebniczek w Peczeniżynie pp. Mandyczewskiego o zapomogę.
904. L. s. 1329. Towarzystwo literackie im. A. Mickiewicza we Lwowie pp. Pilata o subwencyę.
905. L. s. 1330. Gmina Kluszkowce pow. N. Targ pp. Bednarskiego o regulacyę dzikiego potoku „Luban“.
906. L. s. 1331. Wydział powiatowy w N. Targu p. t. p. o zaprowadzenie przymusowej asekuracji od ognia.
907. L. s. 1332. Ten sam p. t. p. o zalesienie gołych gór i nieużytków w całym kraju.
908. L. s. 1333. Wydział powiatowy w Grybowie p. p. Huzę o zaprowadzenie przymusowej asekuracji od ognia.
909. L. s. 1334. Ten sam p. t. p. o zalesienie gołych gór i nieużytków w kraju.
910. L. s. 1335. Towarzystwo im. Jana Kilińskiego we Lwowie pp. Michalskiego o subwencyę.
911. L. s. 1336. Pollo Leopoldyna b. nauczycielka we Lwowie p. p. Czartoryskiego o emeryturę.
912. L. s. 1337. Domosławska Janina, wdowa po nauczycielu lud. w Sanoku p. p. Żardeckiego o dodatek na wychowanie dzieci.
913. L. s. 1338. Janiszewski Waleryan emer. nauczyciel w Lubaczowie p. p. Jana Gnoińskiego o podwyższenie emerytury.
914. L. s. 1339. Droźnicy dróg krajowych p. p. Brykczyńskiego o podwyższenie płacy.
915. L. s. 1340. Rozumiłowski Michał, em. nauczyciel ludowy w Samborze p. p. Tomaszewskiego o zapomogę.
916. L. s. 1357. Gmina Szczepańcowa pow. Krosno pp. Gorayskiego o regulacyę rzeki Jasiółki.
917. L. s. 1358. Oskardówna Helena, nauczycielka w N. Sączu p. p. Szpondra o policzenie 4 lat służby.
918. L. s. 1360. Wydział powiatowy w Lisuku p. p. Starucha o subwencyę na regulacyę rzeki Olszaniczki w gminie Uherce.
919. L. s. 1361. Obmiński Tadeusz, architekt i asystent Politechniki we Lwowie p. p. Dzieślewskiego o subwencyę na wykonanie zdjęć kraj. zabytków architektury.
920. L. s. 1368. Wydział powiatowy w Kosowie p. p. Zaleskiego o subwencyę na budowy mostu nad Czeremoszem.

Wniesione po dzień 8. lipca 1902.

921. L. s. 1389. Wydział powiatowy w Kałuszu p. p. Wursta o uznanie tamt. szpitala za powszechny i publiczny.
922. L. s. 1390. Wydział powiatowy w Cieszanowie pp. J. Gnoińskiego o zaprowadzenie przymusowej asekuracji od ognia.
923. L. s. 1391. Wydział powiatowy w Cieszanowie p. t. p. o zalesienie nagich gór i nieużytków w całym kraju.

924. L. s. 1392. Towarzystwo opieki nad Internatem dla uczniów seminarium naucz. męskiego w Sokalu pp. Wincentego Kraińskiego o subwencyę.
925. L. s. 1393. To samo p. t. p. o subwencyę na pokrycie kosztów adaptacji budynku internatowego.
926. L. s. 1394. Ruska Bursa rzemieślnicza i przemysłowa we Lwowie p. p. Glidziuka o subwencyę.
927. L. s. 1395. Towarzystwo ruskich rzemieślników „Zorja“ we Lwowie p. p. o zapomogę.
928. L. s. 1396. Scisłowska Anna nauczycielka w Białej p. p. Łazarskiego o policzenie 5 lat służby, do emeryt.
929. L. s. 1397. Niemojowska Joanna, wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie pp. Wereszczyńskiego o zapomogę.
930. L. s. 1398. Demianowski Zygmunt, profesor szkoły lasowej we Lwowie przez Wydział kraj. o policzenie lat służby.
931. L. s. 1399. Zgromadzenie XX. Kano-ników Regularnych Lateraneńskich przy kościele Bożego Ciała w Krakowie p. p. Paszkowskiego o subwencyę na restauracyę kościoła.
932. L. s. 1400. Komitet budowy kościoła rzym. kat. w Zarudziu pow. Zbaraż p. p. Garapicha o subwencyę.
933. L. s. 1401. Koło Pań Towarzystwa szkoły ludowej w Stanisławowie p. p. Bilińskiego o subwencyę na budowę kaplicy.
934. L. s. 1402. Włościanie gminy Smolarczyzny pow. Łańcut p. p. Żardeckiego w sprawie szacowania szkód zrządzonych przez zwierzynę leśną.
935. L. s. 1403. Towarzystwo „Ruslan“ we Lwowie p. p. Mogilnickiego o zapomogę.
936. L. s. 1404. Skibska Marya, wdowa po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Rottera o zaopatrzenie.
937. L. s. 1405. Gmina i obszar dworski Radwan pow. Dąbrowa p. p. Wilczkiewicza o wynagrodzenie szkód spowodowanych przez niezabezpieczenie wału Nieczajny i wylew wód.
938. L. s. 1406. Gmina Rajska pow. Biała p. p. Kramarczyka o regulacyę rzeki Soły.
939. L. s. 1407. Gminy Przysłup i Majdan pow. Kałusz p. p. Barabasza o wyłączenie z okręgu sądowego i politycznego Kałusz, a przydzielenie do okręgu sądowego Sołotwina oraz politycznego Bohorodeczany.
940. L. s. 1408. Pisarze gminni powiatu brzeżańskiego p. p. Traczewskiego o uregulowanie ustawowo ich stanowiska.
941. L. s. 1409. Gmina Żółtańce i okoliczne pow. Żółkiew p. p. Korola o ustanowienie lekarza okręgowego z siedzibą w Żółtańcach.
942. L. s. 1410. Konwent PP. Norbertanek na Zwierzyńcu pow. Kraków p. p. Paszkowskiego o obwałowanie lewego brzegu Wisły w powiecie krakowskim.
943. L. s. 1411. Siostry Najśw. Rodziny z Nazaretu w Wadowicach p. p. Maissa o zapomogę dla Ochronki sierót i biednych dzieci.
944. L. s. 1412. Komisya klimatyczna uzdrowiska Zakopane p. t. p. w sprawie budowy kolei lokalnej Zakopane-Świnnica.
945. L. s. 1413. Zwierzchność gminna w Zakopanem p. t. p. j. w.
946. L. s. 1414. Wydział powiatowy w Sokalu p. t. p. o zaprowadzenie przy-musowej asekuracji od ognia.
947. L. s. 1415. Ten sam p. t. p. o zalesienie nieużytecznych gruntów w kraju.
948. L. s. 1416. Czytelnia polska akademików górniczych w Leoben p. t. p. o subwencyę.
949. L. s. 1417. Gmina Bratkowice pow. Gródek p. t. p. o zasilek na budowę kaplicy.
950. L. s. 1418. Zwierzchność gminy miasta Chyrowa p. p. Agopsowicza o spowodowanie Dyrekcyi kolejowej do zbudowania dwóch dróg obok nasypów kolejowych.

951. L. s. 1419. Mieszkańcy przysiółka Żukowice ad Mszana pow. Złoczów p. p. Gnoińskiego o wyłączenie przysiółka z gminy Mszana i utworzenie z tegoż odrębnej gminy administracyjnej.
952. L. s. 1425. Gmina Bodzów p. p. Skołyzewskiego o zapomogę dla powodźian.
953. L. s. 1426. Gmina Kostrze i Koło tyńskie p. t. p. j. w.
954. L. s. 1427. Kwieciński Władysław, Koczay Waleryan, Maszewski Józef i Szczerbowski Stanisław, dzierżawcy folwarków w powiecie Podgórskim p. t. p. o zapomogę wskutek powodzi.
955. L. s. 1428. Koczay Waleryan, dzierżawca dóbr funduszu religijnego w Kostrzu p. t. p. j. w.
956. L. s. 1429. Gigoń Michał emer. nauczyciel w Tyńcu p. t. p. o podwyższenie emerytury lub przywrócenie do czynnej służby.
957. L. s. 1430. Rada szkolna miejscowa w Dębnikach p. t. p. o przeniesienie nauczycieli tamt. do II. klasy płac nauczycielskich.
958. L. s. 1431. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Wieliczce p. t. p. o subwencyę.
959. L. s. 1432. Gmina Grabie pow. Wieliczka p. t. p. o bezprocentową pożyczkę na szkołę.
960. L. s. 1433. Gminy Krzestawice i Bojanczyce pow. Wieliczka p. t. p. o zasiłek na dokończenie budynku szkolnego.
961. L. s. 1434. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Buczaczu p. t. p. o subwencyę.
962. L. s. 1435. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Bóbrce p. t. p. j. w.
963. L. s. 1436. Gminy Rożeń mały i Tudiów pow. Kossów p. t. p. o zapomogę z powodu gradobicia.
964. L. s. 1437. Rosenkranz Mojżesz w Śniatynie p. p. Moysę o stypendyum celem odbycia kursu jednorocznego akademii handlowej.
965. L. s. 1439. Wydział powiatowy w Kamionce p. p. Gniewosza o umożliwienie budowy projektowanej kolei lokalnej Lwów - Kamionka - Radziechów-Stojanów i udzielenie gwarancji kraju dla kapitału zakładowego części projektowanej linii kolejowej.
966. L. s. 1446. Gmina Grzegórzki pow. Kraków p. p. Paszkowskiego o przyspieszenie budowy wału ochronnego na lewym brzegu Wisły.
967. L. s. 1447. Gmina Kryspinów pow. Kraków p. t. p. j. w.
968. L. s. 1448. Obszar dworski w Kryspinowie pow. Kraków p. t. p. j. w.
969. L. s. 1449. Ochronka imienia Leona XIII. w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o zasiłek.
970. L. s. 1450. Stowarzyszenie „Przyjaźń“ w Rzeszowie p. t. p. j. w.
971. L. s. 1462. Gmina Wielkoryja pow. Rzeszów p. p. St. Jędrzejowicza o wyłączenie ze związku gminy Malawy i utworzenie samoistnej gminy.
972. L. s. 1463. Gmina Nadbrzezie p. p. Tarnowskiego Z. o udzielenie koncesyi na przewóz osób i towarów na Wiśle pod Nadbrzeziem do Sandomierza.
973. L. s. 1465. Mazur Władysław w Jasle p. p. Struszkiewicza o subwencyę na kształcenie się w rzeźbiarstwie artystycznym.
974. L. s. 1468. Ohar Karolina wdowa po nauczycielu lud. w Madziakach p. p. St. hr. Badeniego o zapomogę.
975. L. s. 1469. Zwierzchność gminna Kamionka strumiłowa p. t. p. w sprawie budowy szkoły żeńskiej tamże.
976. L. s. 1470. Wydział powiatowy w Kamionce strumiłowej p. t. p. w sprawie regulacji dopływów Bugu.
977. L. s. 1471. Zarząd kołomyjskiego Oddziału Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa w Kołomyi p. p. R. Puzyńę o subwencyę.
978. L. s. 1472. Gmina Jezierzany pow. Kraków p. p. Paszkowskiego o obwałowanie lewego brzegu Wisły i jej dopływów w powiecie krakowskim.

979. L. s. 1473. Wydział powiatowy w Krakowie p. t. p. j. w.
980. L. s. 1474. Towarzystwo rolnicze okręgowe w Krakowie p. t. p. j. w.
981. L. s. 1475. Gmina Przegorzały powiat Kraków p. t. p. j. w.
982. L. s. 1476. Gmina Zwierzyniec powiat Kraków p. t. p. j. w.
983. L. s. 1477. Gmina Bielany pow. Kraków p. t. p. j. w.
984. L. s. 1478. Gmina Ściejowice pow. Kraków p. t. p. j. w.
985. L. s. 1479. Wygrzywański Feliks artysta malarz w Rzymie p. p. Rutowskiego o zasiłek na dalsze kształcenie się.

Wniesione po dzień 9. lipca 1902 r.

986. L. s. 1493. Gmina Uhrynów dolny pow. Stanisławów p. p. Huryka o uwolnienie od płacenia kosztów utrzymania w zakładzie nieuleczalnych we Lwowie Jewdochy Obidniak.
987. L. s. 1494. Dembicki Jan, nauczyciel w Szczurowicach p. p. Barwińskiego o zapomogę.
988. L. s. 1495. Towarzystwo wzaj. pomocy diaków dyecezyi przemyskiej p. t. p. j. w.
989. L. s. 1496. To samo p. t. p. o unormowanie płacy diaków.
990. L. s. 1497. Melchert Bronisław, dyktaryusz Wydz. kraj. p. p. Wereszczyńskiego o zapomogę dla córki Janiny na dalsze kształcenie się.
991. L. s. 1498. Melchert Bronisław, dyktaryusz Wyd. kraj. p. t. p. o zapomogę dla córki Ludwiki na dalsze kształcenie się w muzyce i rysunkach.
992. L. s. 1499. Gmina miasteczka Żabna p. p. Wilczkiewicza o zezwolenie na pobór opłat od palonych trunków spirytusowych i piwa.
993. L. s. 1500. Gmina Wola rogowska pow. Dąbrowa p. t. p. o zapomogę dla powodziarza.
994. L. s. 1501. Gmina Wola przemyska pow. Brzesko p. p. Götza o subwencyę na szkołę.
995. L. s. 1502. Mieszkańcy powiśla powiatu brzeskiego p. t. p. o zasiłek z powodu powodzi.
996. L. s. 1503. Towarzystwo gimnast. „Sokół” w Mościskach p. p. St. Stądnickiego o subwencyę.
997. L. s. 1504. Gminy mościskiego i samborskiego powiatu p. t. p. o dokonanie budowy gościńca z Sądowej Wiszni do Sambora.
998. L. s. 1505. Jaworski Jan, kierownik szkoły w Łanach p. p. Merunowicza o policzenie 7 lat służby do emerytury.
999. L. s. 1506. Gmina Zimnawódka powiat Lwów p. t. p. o przyjęcie kosztów przewozu um. chorego Stanisława Koziola z Wiednia do Kulparkowa na fundusz krajowy.
1000. L. s. 1507. Wydział powiatowy w Rudkach p. p. Rayskiego o zalesienie stoków górskich i nieużytków.
1001. L. s. 1508. Ten sam p. t. p. o zaprowadzenie przymusowej asekuracji od ognia.
1002. L. s. 1509. Gmina m. Myślenice p. p. Lubomirskiego o założenie seminarjum nauczycielskiego.
1003. L. s. 1510. Gmina Sidzina pow. Myślenice p. t. p. w sprawie zaintabulowania i rozdziału ekwiwalentów lasowych pomiędzy właścicieli 185 polan w tamt. gminie.
1004. L. s. 1511. Gmina Dębica p. p. A. Jędrzejowicza o regulacyę rzeki Wisłoki i budowy mostu na Wisłocce.
1005. L. s. 1512. Gmina Wola batarska pow. Bochnia p. p. Włodka o obwałowanie prawego brzegu Wisły.
1006. L. s. 1513. Gmina Skurowa pow. Pilzno p. p. Buynowskiego o zapomogę na budowę szkoły.
1007. L. s. 1514. Dusza Jan, nauczyciel w Tarnowie p. p. Vayhingera o zamianowanie go starszym nauczycielem.
1008. L. s. 1515. Stowarzyszenie pracy niewiast katolickich w Przemyśle p. p. Tarnawskiego o subwencyę.

1009. L. s. 1516. Gmina Moszkowce i Siwka pow. Kałusz p. p. Mogilnickiego o regulację rzeki Siwki.
1010. L. s. 1517. Towarzystwo gimnast. „Sokół“ w Jarosławiu p. p. Jahla o subwencyę.
1011. L. s. 1518. Bursa polska im. Jakubowicza w Brzeżanach p. p. Onyszkiewicza o subwencyę.
1012. L. s. 1519. Gminy Wola mała, Wola dalsza, Podzwierzyniec i Krzemienica p. p. Żardeckiego przeciw utworzeniu rewirów rybackich na starym Wiśloku.
1013. L. s. 1520. Rada szkolna miejscowa w Buczaczu p. p. Cieleckiego o zwolnienie od płacenia 2000 K rocznie na szkoły wydziałowe.
1014. L. s. 1521. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Samborze p. p. Tomaszewskiego o zapomogę.

Wniesione po dzień 10. lipca 1902 r.

1015. L. s. 1527. Jasiński Bolesław, nauczyciel w Antoniowie pp. Zdzisława Tarnowskiego o przyznanie pięciolecia.
1016. L. s. 1547. Obszar dworski w Wołowicach, pow. Kraków pp. Paszkowskiego o obwołanie lewego brzegu Wisły w pow. krakowskim.
1017. L. s. 1548. Obszar dworski w Bielanach, pow. Kraków ptp. j. w.
1018. L. s. 1549. Gmina m. Jawornik pp. Szajera o kreowanie Sądu tamże.
1019. L. s. 1550. Gmina Ochotnica, pow. Nowy Targ pp. Bednarskiego o subwencyę na budowę drogi z Tylmanowej do Łopusznej.
1020. L. s. 1551. Zarząd internatu dla uczniów seminarium nauczyciel. męskiego w Stanisławowie pp. Rottera o subwencyę.
1021. L. s. 1552. Gmina Dolina pow. Tłumacz pp. Jana Urbańskiego o zabudowanie jarów na zboczy Dniestrowej.
1022. L. s. 1553. Gmina Niepołomice pow. Bochnia pp. Włodka o zapomogę z powodu powodzi.
1023. L. s. 1554. Towarzystwo opieki nad młodzieżą gimnazjalną w Jaśle pp. Krementowskiego o subwencyę na bursę.
1024. L. s. 1555. Wydział powiatowy w Gorlicach pp. Skołyshzewskiego o budowę mostu na rzece Białej w Gollance.
1025. L. s. 1556. Gmina Czernichówek powiat Kraków ptp. o obwołanie lewego brzegu Wisły w powiecie krakowskim.
1026. L. s. 1557. Łazarowicz Marya, wdowa po nauczycielu ludowym w Milowcach ptp. o pensyę wdowią i datek dla 3ga dzieci.
1027. L. s. 1558. Urbański Ludwik, nauczyciel w Branicach pp. Szpondra o policzenie 2 lat i 4 miesięcy do służby.
1028. L. s. 1567. Mikiewiczowa Zofia, żona nauczyciela gimnazjum w Rzeszowie pp. Jabłońskiego o przyjęcie kosztów leczenia chorego męża w zakładzie kulparkowskim na fundusz krajowy.
1029. L. s. 1568. Bierczyńska Wanda, wdowa po nauczycielu ludowym w Mielcu pp. Sękowskiego o zaopatrzenie.

Wniesione po dzień 11. lipca 1902 r.

1030. L. s. 1578. Towarzystwo „Szkilna Pomoc“ w Stanisławowie pp. Huryka o zapomogę.
1031. L. s. 1579. Gmina Koniuszki pow. Przemyśl pp. Czaykowskiego o zapomogę z powodu gradobicia.
1032. L. s. 1580. Gmina Darowica pow. Przemyśl ptp. j. w.

1033. L. s. 1581. Komitet cerkiewny w Twierdzy pow. Mościska pp. Korola o subwencyę na budowę plebanii.
1034. L. s. 1582. Bursa św Michała w Kołomyi ptp. o subwencyę.
1035. L. s. 1583. Gminy Buczkowice, Rybaszowice, i Szczyrk pow. Biała pp. Łazarskiego o zapomogę wskutek powodzi i o regulacyę potoku górskiego Żyglicy.
1036. L. s. 1584. Kappy Edmund, fabrykant fortepianów w Kołomyi pp. Witosławskiego o subwencyę na rozszerzenie fabryki.
1037. L. s. 1585. Wydział powiatowy w Krakowie pp. Paszkowskiego o zalesienie gór i nieużytecznych gruntów w kraju.
1038. L. s. 1586. Wydział powiatowy w Tarnobrzegu pp. Z. Tarnowskiego o zniesienie myta na drogach krajowych.
1039. L. s. 1587. Rozborska Ludwika, wdowa po współuczestniku powstania z r. 1863/4 we Lwowie pp. Brunickiego o wsparcie.
1040. L. s. 1588. Gmina Kaniów bestwiński pow. Biała pp. Kramarczyka o zapomogę wskutek powodzi.
1041. L. s. 1589. Mięśowicz Michał, właściciel tkalni płócien z Korcyny ad Krośno pp. Żardeckiego o bezprocentową pożyczkę na rozszerzenie warstatu.
1042. L. s. 1590. Towarzystwo gimnast. „Sokół“ w Nowym Targu pp. Bednarskiego o subwencyę na budowę sali gimnastycznej.
1043. L. s. 1591. Mieszkańcy m. Złoczowa pp. Głidziuka z zażaleniem na dostawę soli kuchennej Schorza.
1044. L. s. 1592. Gmina Bohorodeczany ptp. o umieszczenie ciemnego Ilka Krycuna w jednym z zakładów dobroczynnych.
1045. L. s. 1594. Gmina Kamień pow. Kraków pp. Paszkowskiego o obwałowanie lewego brzegu Wisły w powiecie Krakowskim
1046. L. s. 1595. Gmina Pobereże pow. Dolina pp. Bohaczewskiego o regulacyę rzeki Świcy.

Wniesione po dzień 12. lipca 1902 r.

1047. L. s. 1598. Wydział powiatowy w Turce pp. Głidziuka o zaprowadzenie przymusowej asekuracji od ognia.
1048. L. s. 1599. Ten sam ptp. o zalesienie gołych gór i nieużytecznych gruntów w całym kraju.
1049. L. s. 1600. Stowarzyszenie wzaj. pomocy urzędników miejskich w Samhorze pp. Jabłońskiego o subwencyę.
1050. L. s. 1601. To samo ptp. o ustawowe uregulowanie ich poborów, przyznanie emerytur i zaopatrzenie ich wdów i sierót.
1051. L. s. 1602. Gminy Szmańkowce i Strusówka pow. Czortków pp. Rudrofa o subwencyę na budowę szkoły.
1052. L. s. 1603. Wydział powiatowy w Dobromilu pp. Tyszkowskiego o wypłatę zasiłku na płace lekarzy okręgowych za rok 1898.
1053. L. s. 1604. Krzyżanowski Teodor, b. egzekwent przy Magistracie m. Lwowa pp. Bojkę o zapomogę.
1054. L. s. 1605. Wydział powiatowy w Żywcu ptp. o przymusowe zaprowadzenie asekuracji od ognia.
1055. L. s. 1606. Ten sam ptp. o zalesienie nieużytecznych gruntów i gołych gór w całym kraju.
1056. L. s. 1607. Siostra Miłosierdzia Dygdalewicz Filomena, Przełożona Zakładu fund. Sadowskiego w Czortkowie ptp. o subwencyę na utrzymanie szkoły tkackiej.

Protokół

1. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. grudnia 1901.

Początek o godzinie 11. minut 30. przed południem.

Obecnych posłów 147.

Ze strony Rządu: c. k. Namiestnik JE. Leon hr. Piniński.

JE. c. k. Namiestnik zabiera głos i zawiadamia Izbę, że Najwyższem postanowieniem z dnia 9. października 1901 r. raczył Najjaśniejszy Pan zamianować Andrzeja hr. Potockiego Marszałkiem Sejmu krajowego, w którym to charakterze przedstawia go Izbie. JE. c. k. Namiestnik zaprasza Marszałka do złożenia przyrzeczenia poselskiego i objęcia przewodnictwa obrad.

Marszałek krajowy złożywszy przyrzeczenie, zajmuje krzesło przewodniczącego.

JE. c. k. Namiestnik zawiadamia Izbę, że Najwyższem postanowieniem z dnia 9. października 1901 zamianował Najjaśniejszy Pan ks. Metropolitę Andrzeja hr. Szeptyckiego zastępcą Marszałka Sejmu.

Marszałek oznajmia, że Sejm galicyjski zwołany Najwyższym patentem z dnia

12. grudnia b. r. na dzień 28. grudnia jest w komplecie i otwiera pierwsze posiedzenie I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego.

Celem tymczasowego ukonstytuowania biura, zaprasza Marszałek na prowizorycznych sekretarzy pp. M. Urbańskiego, Mycielskiego, Lubomirskiego Kazimierza i ks. Bohaczewskiego, wzywając ich do zajęcia miejsc.

Marszałek przemawia do Izby i kończy okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana, który to okrzyk Izba trzykrotnie powtarza.

Z kolei przemawia JE. c. k. Namiestnik i przedstawia Izbie wiceprezydenta Rady szkolnej krajowej Dra Edwina Płażka, oraz c. k. Radeę Dworu Włodzimierza hr. Łosia, jako komisarza rządowego.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż udzielił urlopów JE. p. Dunajewskiemu i p. Pilotowi, każdemu na dni 3, tudzież, że Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego usprawiedliwił swą nieobecność.

Marszałek udziela przed przyjściem do porządku dziennego głosu p. Oleśnickiemu.

Przemawia p. Oleśicki, i składa imieniem posłów ruskich oświadczenie, określające ich stanowisko w Izbie.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, oznajmia Marszałek, iż usuwa z porządku sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu żółkiewskiego, z powodu wniesienia protestu w ostatniej chwili przeciw temu wyborowi.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego chrzanowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger czyta:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu chrzanowskiego.

Wysoki Sejmie!

Dnia 5. września 1901 odbył się w Chrzanowie wybór posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu chrzanowskiego.

Według urzędowego wykazu było w tym okręgu wyborczym uprawnionych do głosowania 171. Głosowało zaś 166.

Pomiędzy oddanymi głosami są niektóre nieważne, a mianowicie:

Z powodu, że głosujący nie znajduje się wcale na liście opodatkowanych gminy, z której go wyborcą obrano: głos Wincentego Ryby z Regulic za Wojciechem Małochą (poz. 136 wyk. głos.).

Z powodu, że na liście prawyborców odnośnej gminy znajdowało się dwie lub więcej osób tego samego imienia i nazwiska, a wybór jednej z nich na wyborcę nastąpił bez żadnego bliższego oznaczenia; głos Józefa Wilczaka z Libiąża małego za Brunonem Löwenfeldem (poz. 143 wyk.

głos.), głos Józefa Kałamackiego z Brodły za hr. Andrzejem Potockim (poz. 45 wyk. głos.), głos Jana Matysika z Nawojowej góry za hr. Andrzejem Potockim (poz. 68 wyk. głos.), głos Franciszka Szklarczyka z Mioszowy za Wojciechem Małochą (poz. 109 wyk. głos.), głos Józefa Sindy z Moczydła za Andrzejem hr. Potockim (poz. 151 wyk. głos.).

Z powodu, że głosujący nie był faktycznie obrany wyborcą, gdyż przy wyborze wyborców nie otrzymał absolutnej większości ważnie oddanych głosów, głos Andrzeja Muchy z Młynki za Andrzejem hr. Potockim (poz. 70 wyk. głos.).

Pozostaje zatem ważnych głosów 159 a z tych otrzymał hr. Andrzej Potocki głosów 138, Wojciech Latocha głosów 20, a Bruno Löwenfeld 1 głos.

Wybrany zatem został hr. Andrzej Potocki.

Gdy zresztą akta świadczą, iż akcyja wyborcza odbyła się w porządku, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Andrzeja hr. Potockiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu chrzanowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Marszałek udziela głosu p. Abrahamowiczowi.

P. Abrahamowicz przemawia pod względem formalnym i wnosi, aby Izba uwolniła sprawozdawcę od czytania sprawozdań Wydziału krajowego o wyborach posłów, natomiast, by sprawozdawca podawał tylko wynik wyboru i okręg wyborczy.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu bialskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Franciszka Kramarczyka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu bialskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu bocheńskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Zdzisława Włodka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu bocheńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu bohorodeżańskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Oleksy Barabasza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu bohorodeżańskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu brodzkiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Aleksandra Barwińskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Brodzkiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu brzozowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Zdzisława Skrzyńskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu brzozowskiego uznać za ważny.

Przemawia p. Stapiński i wnosi na odroczenie weryfikacji tego wyboru, przez odesłanie sprawy do Wydziału krajowego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do wniosku p. Stapińskiego.

Izba odrzuca wniosek p. Stapińskiego, a w oddzielnem głosowaniu uznaje za ważny powyższy wybór.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu buczackiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Artura Zaremby Cieleckiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu buczackiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy, z kuryi gmin wiejskich powiatu dobromilskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór P. Pawła Tyszkowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu dohromilskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu dolińskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór księdza Teodora Bohaczewskiego na posła z kuryi

gmin wiejskich powiatu dolińskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu gorlickiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi.

Wysoki Sejm raczy wybór Pana Władysława Płockiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu gorlickiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu gródeckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adolfa hr. Brunickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu gródeckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu grybowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Michała Huzy na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu grybowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu jarosławskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. ks. Jerzego Czartoryskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu jarosławskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu jasielskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór ks. Karola Krementowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu jasielskiego uznać za ważny.

Przemawia p. Stapiński i wnosi na odsłanie tego wyboru ponownie do Wydziału krajowego celem zbadania.

Przemawia komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba nie popiera wniosku p. Stapińskiego, a w oddzielnym głosowaniu uznaje ten wybór za ważny.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu jaworowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Jana hr. Szeptyckiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu jaworowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu kamioneckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór Stanisława hr. Badeniego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu kamioneckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu kossowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Filipa Zaleskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu kossowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu krośnieńskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi.

Wysoki Sejm raczy wybór p. Jana Stapińskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu krośnieńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu łańcuckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Bolesława Żardeckiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu łańcuckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu mościskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława hr. Stadnickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu mościskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy :

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu myślenickiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór księcia Kazimierza Luborskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu myślenickiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu nadworniańskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór ks. Kornela Mandyczewskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu nadworniańskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu niskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór dra Klemensa Kostheima na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu niskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu nowosandeckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława Potoczka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu nowosandeckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu nowotarskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Jana Bednarskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu nowotarskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu pilzneńskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Tytusa Bujnowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu pilzneńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu przemyskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Władysława Czajkowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu przemyskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu przemyskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór Romana hr. Potockiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu przemyskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu rohatyńskiego

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór P. Dra Andronika Mogilnickiego na posła z kuryi gmin wiejskich z powiatu Rohatyńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu ropezyckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adama Jędrzejowicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu ropezyckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu rzeszowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór P. Tomasza Szajera na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu rzeszowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu skalackiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Leona hr. Pinińskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu skalackiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu śniatyńskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stefana Moysy z Rudnik na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu śniatyńskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu stanisławowskiego

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Józefa Huryka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu stanisławowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu stryjskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Eugeniusza Oleśnickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu stryjskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu tarnobrzesckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Zdzisława hr. Tarnowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu tarnobrzesckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu tarnowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór Ks. Eustachego Sanguszki na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu tarnowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu turezańskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Michała Glidziuka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu turczańskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu wadowickiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór ks. Stanisława Stojalowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu wadowickiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu wielickiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Wiktora Skołyszewskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu wielickiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu zaleszczyckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Tadeusza Cieńskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu zaleszczyckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu zbaraskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dmytra Ostapczuka na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu zbaraskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu żywieckiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Wojciecha Szweda na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu żywieckiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu brzeżańskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Mieczysława Onyszkiewicza, Dra Józefa Wereszczyńskiego i Stanisława Wybranowskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu brzeżańskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu czortkowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Władysława Czajkowskiego, Kazimierza Horodyskiego i Kornela Paygerta na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu czortkowskiego uznać za ważne.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu kołomyjskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Miłojaja Krzysztofowicza i Leszka Cieńskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu kołomyjskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu krakowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Kazimierza hr. Badeniego, Dra Michała Bobrzyńskiego, Dra Piotra Górskiego, Dra Józefa Milewskiego, Dra Franciszka Paszkowskiego i Władysława Struszkiewicza na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu krakowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu

wyborczego większych posiadłości byłego obwodu lwowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dawida Abrahamowicza na posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu lwowskiego za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu przemyskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. P. Dra Włodzimierza Kozłowskiego, Dra Władysława Kraińskiego i Augusta Gorayskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu przemyskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu rzeszowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi ;

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Stanisława Jędrzejowicza i Stanisława Dąbskiego na posłów kuryi większych posiadłości byłego obwodu rzeszowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu

wyborczego większych posiadłości byłego obwodu samborskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Tadeusza Skałkowskiego, Albina Rayjskiego i Stanisława Niezabitowskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu samborskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu sanockiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Kazimierza Laskowskiego, Jana Trzecieckiego i Mieczysława Urbańskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu sanockiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu stanisławowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Wojciecha hr. Dzieduszyckiego i Stanisława Brykczyńskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu stanisławowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu

wyborczego większych posiadłości byłego obwodu stryjskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Klemensa hr. Dzieduszyckiego i Franciszka Rozwadowskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu stryjskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu tarnopolskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Eustachego Zagórskiego, Jana Viviena i Michała Garapicha na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu tarnopolskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu tarnowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Józefa Męcińskiego, Stefana Sękowskiego i Dra Jana Hupki na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu tarnowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu

wyborczego większych posiadłości byłego obwodu złoczowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Władysława Gniewosza, Wincentego Gnoińskiego i Oskara Schnella na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu złoczowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu żółkiewskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. ks. Andrzeja Lubomirskiego, Stanisława Białoskórskiego i Tadeusza Starzyńskiego na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu żółkiewskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy okręgu wyborczego miasta Białej.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór Dra Stanisława Łazarskiego na posła okręgu wyborczego miasta Biały uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Bochnia-Wadowice.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Ferdynanda Maissa na posła z kuryi miast okręgu wyborczego Bochnia-Wadowice uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Brodów.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Oktawa Sali na posła z okręgu wyborczego miasta Brodów uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdawca Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Drohobycza.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Leonarda Wiśniewskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Drohobycza uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła z okręgu wyborczego miasta Jarosławia.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Władysława Jahla na posła okręgu wyborczego miasta Jarosławia uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Kołomyi.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi.

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Kazimierza Witosławskiego na posła z kurii miast okręgu wyborczego miasta Kołomyi uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Krakowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Dra Juliusza Leo, Jana Kantego Federowicza, Dra Władysława Leopolda 2ga im. Jaworskiego i Jana Rottera na posłów z okręgu wyborczego miasta Krakowa uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór pp. Tadeusza Romanowicza, Michała Michalskiego, Dr. Godzimira Małachowskiego, Dr. Tadeusza Rutowskiego, Jakóba Bojki i Dr. Leonarda Piętaka na posłów okręgu wyborczego miasta Lwowa uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Nowego Sącza.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Juliana Dunajewskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Nowego Sącza uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego Podgórze-Wieliczka.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Franciszka Maryewskiego na posła okręgu wyborczego miast Podgórze-Wieliczka uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu miasta Przemyśla.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Leonarda Tarnawskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Przemyśla uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Rzeszowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Stanisława Jabłońskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Rzeszowa uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Sambora.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Franciszka Tomaszewskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Sambora uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Stauisławowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Leona Bilińskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Stanisławowa uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Stryja.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Filipa Fruchtmana na posła z okręgu wyborczego miasta Stryja uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Tarnopola.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Emila Michałowskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Tarnopola uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z Izby handlowej i przemysłowej w Brodach.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Natana Loewensteina na posła z Izby handlowej i przemysłowej w Brodach uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego z wyborze posła na Sejm krajowy z Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Arnolda Rapoporta na posła z Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dr. Henryka Kolischera na posła z Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Tarnowa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Adolfa Vayhingera na posła z okręgu wyborczego miasta Tarnowa uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa posłów, których wybór na dzisiejszem posiedzeniu sprawdzono do złożenia przyrzeczenia poselskiego.

Na wezwanie Marszałka odczytuje sekretarz p. Urbański rotę przyrzeczenia po polsku, następnie sekretarz p. Bohaczewski po rusku, a posłowie, których wybór został

na dzisiejszem posiedzeniu sprawdzony, składają przyrzeczenie poselskie po przednim odczytaniu przez sekretarza p. Urbańskiego spisu posłów, których wybór uznano za ważny.

Marszałek oznajmia, iż odracza posiedzenie do godziny 8 wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 1 m. 30 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 28 grudnia 1901 roku

Początek posiedzenia o godzinie 8 m. 30 wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na r. 1902.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi przede wszystkim imieniem Wydziału krajowego by w myśl przepisów §§. 49 i 50 regulaminu sejmowego, przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiotach mniejszej wagi, a należące do administracyjnego zakresu działania, przedkładane i załatwiane były bez drukowania w drugim czytaniu.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na rok 1902, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej z 23 członków wybrać się mającej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków funduszu krajowego za rok 1900.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prowizoryum budżetowym na pierwsze 4 miesiące roku 1902.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej i wezwaniem do przedłożenia sprawozdania ustnego na najbliższdm posiedzeniu Sejmu.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z wnioskiem na udzielenie Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy w Łęgu ad Nawojowa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy w Łęgu ad Nawojowa.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Sączu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Kamienicy w Łęgu ad Nawojowa, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. ust. kraj. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (ośm) 8 h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzbowych (cztery) 4 h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (dwa) 2 h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z wnioskiem na udzielenie Wydziałowi powiatowemu w Pilźnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Kamienica dolna-Głębikowa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Pilźnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Kamienica dolna-Głębikowa.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Kamienica dolna-Głębikowa Wydziałowi powiatowemu w Pilźnie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 r. (Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie. Na wy-

padek zaniedbania utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie należą do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z wnioskiem na udzielenie Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sokal-Uhrynów.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sokal-Uhrynów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Sokalu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Sokal-Uhrynów na jednej stacyi w Chorobrowie pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (Dz. ust. kraj. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, iż obecnie umieszcza na porządku dziennym punkt 10, a mianowicie:

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie nadania gminie miasta Przeworska prawa poboru opłaty gminnej od psów.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie nadania gminie miasteczka Przeworska, powiat Łańcut, prawa poboru opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

§. 1.

Gminie miasteczka Przeworska nadaje się prawo pobierania przez przeciąg lat dziesięciu opłaty gminnej od każdego psa

w gminie utrzymywanego po 4 korony rocznie.

§. 2.

Postanowienia wykonawcze oraz wskazanie wypadków w których dozwolonom będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krsjowego.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej o łozenia.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Stojalowski i zapowiada wniesienie poprawki do §. 1 ustawy.

Marszałek wzywa p. Stojalowskiego do przedłożenia poprawki na piśmie w myśl postanowienia regulaminu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia p. Stojalowski do faktycznego sprostowania.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta.

§. 1.

Gminie miasteczka Przeworska nadaje się prawo pobierania przez przeciąg lat dziesięciu opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego po 4 korony rocznie.

Przemawia p. Stojalowski i wnosi następującą poprawkę: po słowie „rocznie“ dodać słowa: „z wyjątkiem psów stróżów domowych.“

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 1, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Stojałowskiego, za którą oświadczyło się 40 posłów.

Sprawozdawca czyta :

§. 2.

Postanowienia wykonawcze oraz wskazanie wypadków w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy §. 2. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta :

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała bez rozprawy §. 3. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta :

§. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 4. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia w przedmiocie nadania gminie miasteczka Przeworska powiat Łańcut prawa poboru opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem postanawiam :

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, iż obecnie przystępuje Izba do punktu 9 porządku dziennego, a mianowicie :

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Kulikowa da pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy :

U s t a w a.

z dnia zezwalająca gminie miasteczka Kulików za pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zarządzam co następuje :

Art. I.

Gminie miasteczka Kulików zezwala się pobierać przez lat 10 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy wprowadzanych albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych według następującej taryfy :

1) od jednego litra stustopniowego alkoholu po 10 h., czyli od jednego hektolitra 10 K.

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: araku, rumu, śliwownicy, koniaku, esencji pończowej, likieru, rosolisu i t. d., bez względu na ilość

zawartego alkoholu po 3 h., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 K.

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K.

4) od jednego hektolitra miodu po 6 K.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasteczka Kulików.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać producyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolna jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl rozporządzenia cesarskiego z 17 lipca 1899 dz. p. p. Nr. 120 Część II, wolna jest ona także od opłaty gminnej w art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Liska na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy.

U s t a w a.

z dnia 190 . . o zezwoleniu gminie Lisko na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Lisko zezwala się na pobieranie przez lat dziewięć, począwszy od roku 1902 opłat gminnych od niżej poszczególnych napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) jednego litra alkoholu, podług stopniowego alkoholometra, po 8 h.

2) od jednego litra rumu, araku, rosolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencji i innych słodzonych napojów po 3 h.

3) od jednego hektolitra piwa, bez względu na gatunek, po 2 K.

4) od jednego hektolitra miodu po 2 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumeyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Lisko.

Art. IV.

Te opłaty ciężą tylko na konsumeyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać niemi produkeyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według II. części Cesarskiego rozporządzenia z 17 lipca 1899 dr. p. p. Nr. 120. wolną jest ona od podatku konsumeyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Stapiński i wnosi aby gminie Lisko zwrócono akta sprawy i aby jej obecnie nie uchwalano.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Stapiński i cofa swój wniosek.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Kopyczyńce na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a.

z dnia 1901 o zezwoleniu gminie Kopyczyńce powiat Husiatyn na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Kopyczyńce powiat Husiatyn zezwala się pobierać przez lat dziesięć od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy poczynsz, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej używanych według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alko-

holometrem po 16 h. czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 K.

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rosolisów, likierów, rumu, araku, koniaku pończowej esencji i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 3 h., czyli od jednego hektolitra po 3 korony.

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony.

4) od jednego litra miodu po 6 h.

Art. II.

Do niszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Kopyńce.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśl §. 6 cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 dz. u. p, Nr. 120 cz. II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie tej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Tyśmienicy na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy.

U s t a w a.

z dnia o zezwoleniu gminie Tyśmienicy na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje :

Art. I.

Gminie miasteczka Tyśmienica zezwala się pobierać przez lat dziesięć opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obrębie wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy.

1) Od jednego litra 70% alkoholu po 10 groszy, zatem od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć 100% alkohometrem po 14·3 grosze czyli od jednego hektolitra po 14 koron 30 groszy.

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jakoto, rumu, araku, rozolisów, koniaku, ponczowej esencji i t. p. po 3 grosze czyli po 3 korony od hektolitra tych napojów bez względu na ilość zawartego w nich alkoholu.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tyśmienica.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkeyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach w których po myśli §. 6 ust. z 17 lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 110 Cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poraczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Wybór 4 sekretarzy, 4 kwestorów i 12 rewidentów i komisji budżetowej z 23 członków.

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Bojkę, Cieńskiego Leszkę, Korola, Trzecieckiego i Wincentego Kraińskiego, wzywając posłów do oddania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Po oddaniu kartek, marszałek oznajmia, iż podczas skrutynium zarządza od czytanie złożonych wniosków nagłych.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły.

I. Wzywa się c. k. Rząd:

1) Ażeby zapomocą wszystkich służących mu środków dążył do jak najprędszego ukończenia ubolewania godnego granicznego sporu pomiędzy Galicyą, Węgrami w sprawie Morskiego Oka.

2) Ażeby w moc ustawy z dnia 25. stycznia 1897 dz. n. p. Nr. 92. postarał

się o jak najprędzsze zejście się na sędziów polubownych w celu wyboru superarbitra i o jak najspieszniejsze rozpoczęcie prac sądu.

3) Ażeby c. k. Rząd, wobec faktu, że obydwu Rządom, tak austriackiemu, jak i węgierskiemu, przysługuje jako reprezentantom stron interesowanych prawo czynienia przedstawień zwróconych bądź to do całego sądu polubownego, bądź to do mianowanego przez Austryę sędziego, a to bez uszczerbku dla nieograniczonej autonomii sądu, starał się wykazać potrzebę udania się całego sądu polubownego z przewodniczącym na czele na miejsce sporu w celu naocznych oględziń przedmiotu sporu i przesłuchania świadków.

4) Ażeby zalecił sądowi polubownemu potrzebę powołania do rozpraw delegata Wydziału krajowego.

5) Ażeby zabezpieczył najściślejszą neutralność dziś spornego terytorium, i osłonił tak rzeczony terytorium, jak i mieszkańców Galicyi przed gwałtami żandarmerji węgierskiej i węgierskich mieszkańców granicznych.

6) Ażeby polecił c. k. żandarmerji odhywanie nieprzerwanej straży na spornem terytorium w podobny sposób, jak to czyni żandarmerja węgierska.

7) Ażeby postarał się o wydanie polegających na zasadzie równości, zupełnie indyentyeznych instrukcji dla c. k. żandarmerji w sprawie traktowania mieszkańców Galicyi i Węgiei na spornem terytorium.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu wydanie map:

1) wykazujących synoptycznie, że graniczne pretensje węgierskie w latach 1774 do 1824 dotyczyły innych gmin i terytorjów, które nawet z obecnie spornem terytorium nie sąsiadowały;

2) stwierdzających, że pretensje węgierskie od r. 1824 do dziś dnia ciągle się

zmieniały, obejmując w latach 1824, 1834, 1858, 1882 za każdym razem inne terytorium.

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Kozłowski w. r.

Gnoiński Winc., Białoskórski, Cielecki, Sozański, Paygert, Garapich, Czajkowski, Horodyski, Urbański, Wybranowski, Goluchocki, Bal, Jan Szeptycki, Sala, Vivien Traczewski, Lubomirski, Schätzel, J. Urbański, Włodek, R. Późyna, Lityński, Wojciech Dzieduszycki, Brykczyński, Jerzy Baworowski, Zagórski, Tyszkowski, Męciński, Pawlikowski, Trzeciecki, dr. Czaykowski, Czartoryski, Rudrof, Zdź. Skrzyński, Cieński, L. Cieński, Borkowski, Krzysztofowicz, Moysa, Theodorowicz, Płocki, Niezabitowski, Kl. Dzieduszycki, Mars, Skałkowski, Wereszczyński, St. Badeni, Łaskowski, W. Gniewosz, Truskolawski, Onyszkiewicz, Stadnicki, Winc. Kraiński, Małachowski, Bednarski, Merunowicz, Buynowski, Wiśniewski, Jahl, Łazarski, Michałowski, Barwiński, Agopsowicz, Z. Jaworski, Maiss, Krępka, Bojko, Maryewski, Zaleski, Vayhinger, Dzieślewski, Taruowski, Rydygier, Kostheim, Rayski, Pilat, Rutowski, Kolischer, Wurst, Rozwadowski, Korytowski, Ochrymowicz, Lipiński.

Przemawia p. Kozłowski uzasadniając nagłość wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku p. Kozłowskiego.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania dwóch wniosków nagłych wniesionych w tej samej sprawie przez p. Władysława Leopolda Jaworskiego, i Rottera.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły.

Zważywszy, że mimo ustawy z d. 25. stycznia r. 1897 l. 32 dz. u. p, spór o Mor-

skie Oko dotychczas nie tylko nie został rozstrzygnięty, ale nadto wskutek samowolnego postępowania żandarmeryi węgierskiej wszedł w stadynm ostrzejsze, i

zważywszy dalej, że dalsza zwłoka w tej sprawie przynosi szkodę interesom tej części monarchii, a przedewszystkiem interesom naszego kraju, tudzież naraża na szwank poczucie prawa i poszanowania władzy, które rząd powinien pielęgnować i utrwać wśród ludności;

podpisani wnoszą:

Wys. Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby po myśli nstawy z d. 25. stycznia r: 1897 l. 32 d. u. p. we właściwy sposób wpłynął na jak najszybszy wybór superarbitra w sądzie polubownym o Morskie Oko.

2. Wzywa się c. k. Rząd, aby we właściwej drodze sprawił, aby na spornem terytoryum Morskiego Oka przestrzegana była jak najściślejsza neutralność aż do definitywnego ukończenia sporu, a w szczególności, aby władze węgierskie cofnęły natychmiast żandarmeryą węgierską z tego terytoryum i aby zaniechały wszelkich kroków i zarządzeń zmierzających do bezprawnego zawłaszczenia tegoż terytoryum.

Władysław Leopold Jaworski
wnioskodawca.

Juliusz Leo, Władysław Płocki, J. Hupka, St. Tarnowski, Jan Kanty Fedorowicz, Wodzicki, Paszkowski, Rapaport, Z. Tarnowski. K. Badeni, Górski, Tyszkiewicz, Milewski, Sękowski, Struszkiewicz.

Wniosek nagły p. Rottera i tow.

Z uwagi, że załatwienie sprawy Morskiego Oka wobec ustąpienia nstawowego snperarbitra uledz gotowe nieobliczonej zwłóce; z uwagi, że stosunki na terytoryum spornem, wobec biernego zachowania się władz austrjackich przy równoczesnej bucie

ze strony Węgier mogą rzecz z góry na niekorzyść Austrii ukształtować; z uwagi że znane rozporządzenie, polecając żandarmeryi austrjackiej, by terytorjum sporne uważała za ziemię węgierską, wobec bezwzględnej postawy Węgier uchodzić może za kapitulację rządu austrjackiego — podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy nechwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby

1) mianowanie superarbitra do sądu polubownego w sprawie Morskiego Oka możliwie przyspieszył;

2) postarał się o takie poszanowanie obustronne neutralności spornego terytoryum, aby nie mógł zająć żaden fakt, któryby stwarzał najlżejszy nawet prejudykat posiadania;

3) wydane, a sprzeczne z zasadą neutralności spornego terytoryum zarządzenia, któreby neutralność spornego terytoryum na korzyść pretensyj węgierskich naruszały, cofnął i cofnięcie takichże zarządzeń ze strony rządu węgierskiego uzyskał.

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Jan Rotter w. r.

Romanowicz, Rutowski, Tarnawski, Rayski, Michalski, Kolischer, Tomaszewski, Huza, Witosławawski, Dzieślewski, Jabłoński, Wiśniewski, Leewenstein, Żardecki, Frnchtmann.

Marszałek zapytnje, czy wnioskodawcy godzą się, aby te wnioski traktować łącznie z powodu, że odnoszą się do tej samej sprawy.

P. Rotter oświadcza, że zgadza się, by jego wniosek łącznie z innemi dwoma traktowano.

Przemawia p. Kozłowski dla uzasadnienia swego wniosku.

Przemawia p. Władysław Leopold Jaworski dla uzasadnienia nagłości swego wniosku.

Przemawia p. Rotter dla uzasadnienia nagłości swego wniosku.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Wład Leopold Jaworski i oświadcza, iż godzi się na stylizację wniosku p. Kozłowskiego.

Przemawia p. Rotter i oświadcza, iż przyłącza się do wniosku p. Kozłowskiego pod warunkiem, iż punkt 3 jego wniosku będzie traktowany jako 8 wniosku p. Kozłowskiego.

Izba uchwała wniosek p. Kozłowskiego obejmujący 7 pierwszych jego ustępów jednomyślnie, następnie odrzuca dodatek p. Rottera objęty punktem 3 jego wniosku, a proponowany jako p. 8 do wniosku p. Kozłowskiego, wreszcie osobno uchwała resztę wniosku p. Kozłowskiego, obejmującą dwie rezolucje do wydziału krajowego.

Marszałek wzywa p. Trzecieckiego, by zdał sprawę z wyniku skrutynium.

P. Trzeciecki zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Na sekretarzy, kwestorów, i członków komisji budżetowej głosowało 82 posłów.

Wybrani zostali jednomyślnie pp. Bohaczewski, Lubomirski Kazimierz, Mycielski, Urbański Mieczysław.

Kwestorami pp. Korytowski, Michalski, Ochrymowicz, Traczewski.

Rewidentami pp. Baworowski, Buynowski, Jahl, Krementowski, Lityński Mazikiewicz, Merunowicz, Mogilnicki, Puzyna Roman, Rudrof, Tomaszewski, Wybranowski.

Członkami komisji budżetowej pp. Badeni Kazimierz, Badeni Stanisław, Barwiński, Dąbski, Dunajewski, Jabłoński, Jędrzejowicz Stanisław, Kozłowski, Laskowski,

Lee, Loewenstein, Lubomirski Andrzej, Małachowski, Milewski, Niezabitowski, Oleśnicki, Paszkowski, Potoczek, Romanowicz, Rotter, Skalkowski, Urbański Mieczysław. jednomyślnie tj. 82 głosami, a p. D. Abrahamowicz 80-ma.

Marszałek stwierdza rezultat powyższych wyborów.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania dalszych nagłych wniosków.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły.

W dniu 30. października r. b. nawiedził pożar gminę Poturzyca pod Sokalem, przy którym zniszczało do szczytu 19 gospodarstw wiejskich z całym zbiorem zboża i paszy.

Gdy szkoda pożarem wyrządzona wynosi około 50.000 koron, znajdują się pogorzelcy przeważnie w wielkiej nędzy bez środków do życia i nasienia na posiew wiosenny, dlatego to podpisany stawia naglący wniosek:

Wysoki Sejm raczy włościanom gminy Poturzyca, nawiedzonym pożarem z dnia 19. października r. b. udzielić najwyższej możliwej pomocy.

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Wincenty Kraiński w. r.

Stadnicki, Dr. Władysław W. Czaykowski, Brykezyński, Jan Gnoiński, Czaykowski, Pawlikowski, Sala, Zdz. Skrzyński, A. Lubomirski, Białoskórski, Rozwadowski, Glidziuk, Traczewski, Schnell, Starzyński.

Przemawia dla uzasadnienia nagłości wniosku p. Wincenty Kraiński, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie swego wniosku do komisji budżetowej z wezwaniem przedłożenia następnego sprawozdania na następnym posiedzeniu.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku p. Wincentego Kraińskiego.

Na zapytanie Marszałka oznajmia p. Wincenty Kraiński, że zrzeka się głosu dla uzasadnienia swego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek p. Wincentego Kraińskiego.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

W n i o s e k

posła Stapińskiego i tow. w sprawie zamawiania wszelkich dostaw dla Wydziału krajowego i dla zakładów krajowych, utrzymywanych kosztem kraju wyłącznie u krajowych producentów i dostawców.

Wysoki Sejm uchwalić raczy następujące rezolucye:

1) Wszelkie dostawy dla Wydziału krajowego ludzież dla wszystkich zakładów, pozostających w zarsądzie i na utrzymaniu kraju, załatwiane być mają bezwarunkowo u krajowych producentów i przemysłowców, nawet w takim wypadku, gdyby oferowana przez obce firmy cena i jakość dostawy były korzystniejsze, jeśli tylko wartość użytkowa dostarczonego przez krajowych przemysłowców produktu lub towaru jest wystarczającą.

2) Gdyby w poszczególnym wypadku okazało się, że w kraju zapotrzebowanie pewnej dostawy pokryte być nie może nawet w pośledniejszym gatunku i za wyższą cenę niż u dostawców zagranicznych i gdyby z tego powodu zachodziła niezbędna potrzeba zamówienia dostawy u firmy obcokrajowej ma Wydział krajowy zażądać do tego pozwolenia od Sejmu, a gdyby zwłoka była niemożliwą, a Sejm nie obradował w tej porze, ma Wydział krajowy powody obstalunku u obcych przemysłowców podać przez dzienniki krajowe zaraz do wiadomości, a na najbliższem posiedzeniu Sejmu bliżej je wyjaśnić.

3) Wydział krajowy ma wydać odezwę do wszystkich Wydziałów powiatowych, Reprezentacji gmin i wszelkich instytucyj i zakładów autonomicznych z wezwaniem, aby z obowiązku patriotycznego pobierały wszystkie dostawy od producentów i przemysłowców krajowych, chociażby w wyższej nieco cenie i nawet w pośledniejszym gatunku, niż ofiarować mogą ten sam przedmiot obce firmy operujące wśród warunków o wiele dogodniejszych od naszych firm krajowych. Z okazji lustracyj Rad powiatowych ma Wydział krajowy, a z okazji lustracyj gmin każdy Wydział powiatowy szczególną zwrócić uwagę, czy wezwaniu powyższemu dano posłuch, a w razie wykrycia usterek w tym kierunku zaraz podać fakt do wiadomości publicznej w dziennikach krajowych z dołączeniem możliwych powodów usprawiedliwiających.

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Stapiński.

Bojko, Krempa, Huryk, Wilezkiewicz, Potoczek, Szwed, Korol, Barabasz, Żardecki, Oleśnicki, Ostapczuk, Szponder, Staruch, Mogilnicki.

Przemawia p. Stapiński dla uzasadnienia nagłości wniosku

Przemawia p. Milewski.

Przemawia p. Romanowicz.

Przemawia p. Vayhinger.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Romanowicz.

Po zamknięciu rozprawy Izba odrzuca nagłość wniosku p. Stapińskiego.

Sekretarz ks. Bohaczewski czyta:

Wniosek nagły.

posła Dra Korola i tow. w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelncom wsi Lubela pow. Żółkiewskiego.

Dnia 25. Października zniszczył pożar we wsi Lubeli pow. Żółkiewskiego 31. zagród włościańskich ze wszystkimi zapasami zboża i paszy, przyczem 170 dusz pozostało bez dachu i chleba.

Szkoda, zarządza ta klęską pogorzalcem, wynosi 154.000 koron, z czego za ledwie jedna trzecia część była asekurowana. Ponieważ wieś Lubela należy do najuboższych gmin, a klęska pogorzalców jest tam straszniejszą, że stało się to właśnie pod zimę, wobec czego brak chleba i paszy daje się tem boleśniej odczuwać, przeto podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Pogorzalcem gminy Lubela, powiatu Żółkiewskiego, udziela się z funduszów krajowych zapomogi w kwocie 600 koron.

Pod względem formalnym upraszają podpisani o traktowanie tego wniosku jako naglącego i o przydzielenie go komisji budżetowej z poleceniem by przedłożyła ustne sprawozdanie na najbliższem posiedzeniu.

Lwów dnia 28 grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Korol.

Barwiński, Krempa, Ochrymowicz, A. Barabasz, Dr. Mogilnicki, Gładziuk, Bohaczewski, J. Bojko, Szajer, Zardecki, Huryk, Staruch, Mazikiewicz, Oleśnicki, Skołyżzewski, Ostapczuk.

Przemawia p. Korol dla uzasadnienia nagłości wniosku, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie go do komisji budżetowej z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na następnem posiedzeniu bez drukowania.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku, a następnie sam wniosek po poprzedniem zrzeczeniu się przez wnioskodawcę głosu dla uzasadnienia samego wniosku.

Sekretarz ks. Bohaczewski czyta:

Wniosek nagły.

Dnia 18. grudnia 1901. nawiedził gminę Dzieduszyce wielkie, powiatu stryjskiego, wielki pożar, który zniszczył gospodarstwa włościańskie ze wszystkimi zapasami zboża w wartości co najmniej 30.000 koron.

Gmina Dzieduszyce wielkie była cała zniszczona pożarem w r. 1898, a powodzią w r. 1900, — obecna katastrofa jest takim ciosem, który bezwarunkowo niszczy już egzystencyę poszkodowanych.

Wobec tego wnoszą podpisami:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dla poszkodowanych tej gminy z funduszów krajowych zasilek w kwocie 3.000 kor. Pod względem formalnym wnoszą podpisani na odstąpienie tego wniosku komisji budżetowej.

Wnioskodawca:
Oleśnicki w. r.

Barwiński, Bohaczewski, Gładziuk, Jahl, Mazikiewicz, Mogilnicki, Wurst, Janowski, J. Stapiński, Romanowicz, Tomaszewski, Dr. Kolischer, Korol, Huryk, Staruch, Ostapczuk, Fruchtmann.

Przemawia p. Oleśnicki dla uzasadnienia nagłości wniosku.

Izba nagłość wniosku uchwała bez rozprawy.

P. Olesiński zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku, który Izba bez rozprawy uchwała.

Sekretarz ks. Bohaczewski czyta:

Wniosek nagły.

Wysoki Sejmie!

W listopadzie roku bieżącego we wsi Krechowcach powiatu Stanisławowskiego zniszczył pożar 47 zagród włościańskich do szczytu wszystkie budynki i wszystkie zapasy żywności. Z tego powodu 47 rodzin

pozostało bez kąta i chleba i cierpi obecnie najcięższy głód i nędzę.

Celem przyjscia z pomocą tym nieszczęśliwym, raczy Wysoki Sejm dla tych nieszczęśliwych pogorzalców wsi Krechowee ndzielić 2000 koron zapomogi z funduszów krajowych.

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Huryk w. r.

Oleśnicki, Bohaczewski, Staruch, Barabasz, Krempa, Korol, Mazikiewicz, Barwiński, Ostapczuk, J. Bojko, Dr. Mogilnicki Gli-dziuk, F. Krempa, Szajer.

Przemawia p. Huryk dla uzasadnie-nia nagłości wniosku, i wnosi na odesłanie tegoż do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku.

P. Huryk rzeka się głosu dla uzasa-dnienia samego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek p. Huryka.

Marszałek wzywa sekretarzy do od-czytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k

posła Tomasza Szajera i towarzyszy w sprawie ograniczenia ustawy o akuszerkach egzaminowanych

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ustawę o egzaminowanych akuszerkach ogranicza się w tym kierunku, iż w razach nagłych mogą udzielać pomocy położniczej także kobiety wiejskie, które w tym względzie mają praktykę.

Dla uzasadnienia podaje się, że akn-szerki egzaminowane mając za wielki okrąg wsi sobie przydany, zbyt często nie są w stanie przybyć na czas z pomocą. Zda-

rzały się wypadki śmierci, podczas gdy akuszerka egzaminowana zajęta była w prze-ciwnej stronie przydzielonego sobie okręgu. Również zachodziły wypadki grubiańskiego obchodzenia się z kobietami wiejskimi ze strony akuszerki egzaminowanych, które uważają się już za coś lepszego

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Szajer w. r.

Szwed, Krempa, Żardecki, Stojałowski, Szpon-der, Huryk, Kolischer, Oleśnicki, Korol, Mazikiewicz. Ostapczuk, Barwiński, Bara-basz, Wilezkiewicz, Romanowicz, Rotter, Bojko, Kramarczyk, Stapiński, Skolyszewski, Glidziuk, Tarnawski, Mogilnicki, Potoczek, Krementowski.

I n t e r p e ł a c y a

Do JW. Pana Komisarza rządowego.

Ostatnie wydarzenia w sąsiednim pań-stwie stanowią aż nazbyt oczywisty dowód, że rząd tego państwa z bezprzykładną samowolą gwałci prawa zastrzeżone Polakom nie tylko przez traktaty, ale przez uroczy-ste obietnice monarchów, prawa przyro-dzone przysługujące każdemu narodowi. Ufamy w to, że postępowanie tego rządu i tych władz jest zjawiskiem lokalnem i nie mamy jakiegokolwiek obawy ażeby przy-kład ten piętnowany przez całą opinię publiczną cywilizowanego świata mógł od-działać na nasze stosunki, ale obowiązkiem naszym jest stać w obronie praw naszego języka, domagać się ich wypełnienia i nie pozwolić w tym kierunku na żadne ustę-ptwa. Dzięki Najjaśniejszemu Monarsze przyznano językowi polskiemu w Galicji należne mu stanowisko, ale niestety wyra-źna wola cesarska do dziś dnia wykonaną nie została i rozporządzenie językowe z r. 1869 w znacznej mierze zostało do dziś martwą literą.

Kilkakrotne wnioski i rezolucyje sejm-owe pozostały dotychczas bezskuteczne

i zarówno koleje skarbowe jak poczta, telegraf i telefon, tudzież żandarmerya nie zostały pod tym względem ukrajowione. Cierpią na tem nietylko prawa języka naszego ale i społeczeństwo, którego interesy przez używanie języka obcego w tych władzach często na poważne szkody są narażone.

W ostatnim czasie zaś zaszedł wypadek, który świadczy, że nawet w zakresie władz sądowych objawia się pewne może tylko mimowolne lekceważenie praw językowych. Oto w ostatnim czasie t. z. inspektorem sądowym zamianowano byłego adwokata dr. Grabscheida, przydzielając mu okręg wschodnio-galicyjski wraz z Bukowiną. Znajduje się on w statusie radców tutejszego okręgu, siedzibę jednak swoją ma w Wiedniu, jako przydzielony do c. k. Ministerstwa sprawiedliwości. Owóż pan ten po przeprowadzonej lustracji sądu krajowego, na konferencji, która odbyła się w obecności wszystkich radców i prezydenta i oświadczył, że nie włada dostatecznie językiem polskim, ażeby uczestniczyć w obradach prowadzonych w tym języku. Skutkiem tego musiano obradować w języku niemieckim. Zachowanie się to pana inspektora sądowego stoi w tak rażącej sprzeczności z przepisami ustawy, że niżej podpisani domagają się muszą odpowiedzi:

1) Jak c. k. Rząd zdoła wytłumaczyć mianowanie urzędnika nie władającego dostatecznie językiem polskim inspektorem sądowym dla Galicyi wschodniej.

2) Jak c. k. Rząd usprawiedliwi nie wykonanie rezolucyi sejmowych odnośnie do Najwyższego rozporządzenia językowego z r. 1869.

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

M. Michalski.

Jahl, Maryewski, Maiss, dr. Kolischer, Lipiński, Merunowicz, Wurst, Dzieślewski, Bednarski, Rydygier, Małachowski, E. Mi-

chałowski, Jan Schätzel, Zygmunt Jaworski, Witosławski, Rayski, Wiśniewski, Buynowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Wzywa się c. k. Rząd:

1) Ażeby w myśl §. 8. ustawy o regulacji rzek z dnia 18. września 1901 Komisję dla regulacji rzek jak najrychlej powołał;

2) ażeby w porozumieniu z Wydziałem krajowym w myśl §. 10. ustawy o regulacji rzek jak najprędzej opracował ogólny program i obliczenie całych kosztów regulacji i poddał rzeczony program uchwałom Komisji dla regulacji rzek;

3) ażeby przed ostatecznym postanowieniem trasy kanału Kraków-Sądowa Wisznia, a mianowicie przed rozstrzygnięciem pytania, czyli kanał ten prowadzić z Jarosławia, a względnie z Pełkini na Przemyśl, czyli też na Laszki i Kalników do Sądowej Wiszni w myśl ustawy kanałowej porozumiał się z Wydziałem krajowym;

4) ażeby ostateczną decyzję w sprawie trasy kanału Kraków-Sądowa Wisznia oraz wypracowanie szczegółowych planów dla tejże części kanału przyspieszył;

5) ażeby dla wykonania robót regulacyjnych wydatnie pomnożył liczbę sił technicznych w Namiestnictwie, upoważniając Namiestnika do mianowania tychże sił technicznych wszystkich stopni i do przyjmowania techników za kontraktem;

6) ażeby zatem dla kierunku gospodarstwem wodnym, którego poszczególne działy należą do kompetencji Ministerstwa handlu, spraw wewnętrznych i rolnictwa, utworzył albo Ministerstwo robót publicznych z technikiem na czele, ale też pozostającą pod zarządem technika, a obejmującą wszystkie działy gospodarstwa wodnego dyrekcję budowli wodnych;

7) ażeby jeszcze w ciągu roku 1902 utworzył przy c. k. Namiestnictwie bezpośrednio namiestnikowi podlegającą dyrekcję dla wszystkich działów gospodarstwa wodnego;

8) a) ażeby na Politechnice lwowskiej, jak najrychlej utworzył osobny Wydział hydrotechniczny;

b) ażeby rozszerzył budynki politechniczne we Lwowie w mierze wystarczającej na dostateczne pomieszczenie słuchaczy.

9) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wyznaczył odpowiedni fundusz na zawodowe kształcenie większej liczby techników do budowli wodnych, a mianowicie, aby wyznaczył stosowną ilość stypendyów dla słuchaczy szkoły politechnicznej, jak najmniej odpowiednią dotację dla inżynierów w celu ułatwienia im specjalnego kształcenia się przy budowach wodnych;

10) ażeby rozszerzył zakres działania władz krajowych w sprawie budowli wodnych;

11) ażeby w myśl ustawy kanałowej przeprowadzenie budowy kałów i regulację rzek połączył z wykonaniem robót melioracyjnych, a mianowicie odwadniania i nawadniania i roboty rzeczono uwzględnił w planach i kosztorysach kanałów i regulacji rzek;

12) ażeby przystąpił do regulacji górnych biegów rzek programem regulacji obętych i połączył je z nieodzownie potrzebnem zabudowaniem potoków górskich;

13) ażeby wobec podwyższenia funduszu melioracyjnego do kwoty 4 milionów koron i uchwały Izby Poselskiej Rady Państwa, w moc której kwoty z rzeczonoego funduszu mają być pomiędzy poszczególne kraje koronne równomiernie rozdzielone, szczyplę udział Galicji we funduszu melioracyjnym znacznie podwyższył;

14) ażeby przedkładał corocznie Sejmowi sprawozdania Komisji dla regulacji rzek;

15) ażeby jak najrychlej przystąpił do przeprowadzenia regulacji rzeki Prutu od Kołomyi do granicy bukowińskiej, która wedle wyjaśnień c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych do preliminarzy państwowych na lata 1899, 1900 i 1901 ma być objętą pod pieczę państwa, a na którą wstawiono już do budżetów państwowych w tych trzech latach dotację po 50.000 koron, razem 150.000 koron;

16) A) ażeby w myśl programowej uchwały Sejmu z dnia 13-go lutego 1894. tudzież postanowienia ustępu drugiego §. 5. ustawy z d. 11-go czerwca 1901. Dz. p. p. Nr. 66 przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekt ustawy mającej na celu przeprowadzenie systematycznej regulacji;

a) Prutu powyżej Kołomyi;

b) Czeremosza;

c) Ropy i Jasiołki (dopływów Wisłoki).

B) Ażeby przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekty ustaw mających na celu przeprowadzenie systematycznej regulacji górnego Dniestru powyżej Kornalowie i górnego Sanu powyżej Liska;

17) ażeby przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekt ustawy mającej na celu systematyczne przeprowadzenie regulacji górnego Wiaru koło Niżankowic;

18) ażeby przedłożył ciałom prawodawczym projekty dążące do zmiany przepisów ustawy wodnej, a względnie uregulował wykonanie obecnie obowiązującej ustawy wodnej w tym kierunku, ażeby Rząd jako prowadzący regulację przedsiębiorca nie zabierał bez odszkodowania powstałych z cudzych gruntów odsypisk;

19) aby przy prowadzeniu robót około regulacji rzek i budowy kanałów zatrudniał przede wszystkim siły krajowe, oraz czu-

wał nad sprawiedliwą zapłatą pracujących i zabezpieczeniem ich potrzeb pod względem zdrowotnym;

20) ażeby przystąpił do racjonalnego wyzyskania sił wodnych w naszym kraju, a szczególnie siły spadku rzek na obszarach własnych w celu poparcia rolnictwa i przemysłu, zaś co do innych rzek i potoków poczynił stosowne pomiary.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

1) co do wszystkich powyższych punktów starać się o ciągłe porozmienie z ek. Rządem i z całą energią popierać ich wykonanie;

2) wypracować i przedłożyć Sejmowi program melioracji w okresie dwudziestoletnim wykonać się mających.

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Kozłowski
Wnioskodawca.

Baworowski, Zagórski, Jan Szeptycki, Schätzel, Schnell, Sala, Tadeusz Cieński, Wojciech Dzieduszycki, Korytowski, Klemens Dzieduszycki, Skalkowski, Sozański, Skrzyński, Krzysztofowicz, Borkowski, Garapich, Płocki, Wincenty Krański, Męciński, Włodek, Rozwadowski, Pawlikowski, Andrzej Lubomirski, Mieczysław Urbański, Trzeciński, Jan Urbański, Kostheim, Białoskórski, Lityński, Guoiński, Rapoport.

W n i o s e k.

Zważywszy, że rolnicy kraju naszego niedostatecznie korzystają z kredytu melioracyjnego na podstawie ustawy z dnia 6. lipca 1896 Nr. 144 Dz. u. p.;

zważywszy, że przeszkodę w rozwoju tego kredytu melioracyjnego stnnowi w części brak przepisów ułatwiających zaciągnięciu pożyczek melioracyjnych w instytucji dla krajowego biura melioracyjnego, uchwalonej przez Wysoki Sejm dnia 9. maja 1893 r., w części niedostateczny personal krajowego biura melioracyjnego, w części wreszcie postanowienia §. 5. ustawy państwowej

z 6. lipca 1896 r., który dozwala prowadzić egzekucję dla ściągnięcia pożyczki melioracyjnej tylko na grunt pożyczką tą obciążony, a postanowienie to wywołuje zbyt wielką wstrzeźliwość w udzielaniu pożyczek melioracyjnych;

zważywszy w końcu, że wobec wielkiej ekonomicznej doniosłości melioracji rolnych, kraj powinien je jak najusilniej popierać,

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Ustęp pierwszy §. 10. instrukcji służbowej dla biura melioracyjnego przy Wydziale krajowym z dnia 9. maja 1893 r., Nr. 67. Dz. u. kr., przestaje obowiązywać w dotychczasowem brzmieniu i opiewać ma, jak następuje:

§. 10.

W miarę przyzwolonych przez Sejm funduszów, oraz sił dyspozycyjnych expozytur biura melioracyjnego udziela Wydział krajowy bezpłatnej pomocy technicznej poszczególnym właścicielom gruntów do projektowania, wytyczenia i kontroli robót melioracyjnych oraz wszelkich czynności przewidzianych w §. 4. ustawy z dnia 6. lipca 1896 r., Nr. 144. Dz. u. p. i §§ 8. 9 i 10. rozporządzenia wykonawczego z dnia 20. kwietnia 1897 r. Nr. 111. Dz. n. p.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przedłożył Sejmowi na najbliższej sesji projekt takiego pomnożenia sił krajowego biura melioracyjnego, aby bez nadmiernego obciążenia budżetu krajowego, siły te mogły czynić zadość istotnym potrzebom melioracji rolnych.

Wzywa się c. k. Rząd, aby przedłożył do konstytucyjnego traktowania projekt zmiany §. 5. ustawy z dnia 6. lipca 1896 r. Nr. 144. Dz. u. p. w tym kierunku, aby egzekucya dla ściągnięcia renty melioracyjnej nie była ograniczoną tylko do ciała hipotecznego, na którym ta renta jest zabez-

pieczoną, lecz dopuszczalną była także i co do innego majątku dłużnika, który pożyczkę melioracyjną zaciągnął.

We Lwowie, dnia 30. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
F. Paszkowski.

Sękowski, Władysław Leopold Jaworski, Bobrzyński, Skrzyński, Leo, Stanisław Tarnowski, Struszkiewicz, Dąbski, Górski, Wodzicki, Hupka, Kazimierz Badeni, Adam Jędrzejowicz, Tyszkiewicz, Płocki, Mars, Stanisław Jędrzejowicz.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że jedyny wielki przemysł, jaki w kraju naszym dotychczas się rozwinął t. j. przemysł naftowy, z powodu raptownego rozrostu produkcji ropy, przekraczającego już znacznie sumę zapotrzebowania monarchii Austro-Węgierskiej, przebywa ciężkie przesilenie;

zważywszy, że główną przyczyną tego przesilenia jest ta okoliczność, że nasi więksi producenci ropy, nie mając w braku odpowiedniej pojemności zbiorników produktu swego gdzie przechować, zmuszeni są sprzedawać znaczną część swej produkcji po cenach niesłychanie niskich poniżej przeciętnego kosztu produkcji:

zważywszy, że okoliczność ta wyzykiwana gorliwie przez pozakrajowe rafinerie powoduje powszechną i znaczną niżkę cen ropy, wobec czego wszystkie mniejsze kopalnie nie będą mogły się utrzymać, co spowoduje ruinę wielu egzystencji, i w bilansie handlowym kraju milionami odbije się stratami;

zważywszy wreszcie, że najskuteczniejszym środkiem zaradczym w tem ciężkiem przesileniu byłoby wybudowanie całego szeregu zbiorników na ropę, tej pojemności, by wraz z istniejącymi już zbiornikami przy-

najmniej półroczna krajowa produkcja ropy znalazła w nich pomieszczenie,

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zasiągawszy opinii najpoważniejszych w kraju producentów ropy i finansistów zbadał wszechstronnie kwestyę budowy krajowych zbiorników ropy, względnie krajowej gwarancji oprocentowania wyłożonych na budowę takich zbiorników prywatnych kapitałów i na najbliższej sesji sejmowej sprawozdanie swe, względnie wnioski Sejmowi przedłożył.

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Władysław Płocki
Wnioskodawca.

Stanisław Jędrzejowicz, Milewski, Sękowski, Tyszkiewicz, Paszkowski, Wodzicki, Mars, Górski, Władysław Leopold Jaworski, Federowicz, Zdzisław Skrzyński, Dąbski, Leo, Stanisław Tarnowski, Hupka, Rapoport.

U z a s a d n i e n i e.

Od czasu jak śp. Ignacy Łukasiewicz pierwszy raz w roku 1853 w spółce z śp. Tytusem Trzecieskim i śp. Karolem Klobasą rozwinął pierwszą kopalnię w Bóbrce i założył pierwszą rafinerię nafty w Polance, mija nie długo lat 50. Prawie pół wieku pracy, trudu i ofiar włożyła cała następna generacja, ażeby podjętą po Łukasiewiczu spuściznę doprowadzić do tego stopnia rozwoju, na którym przemysł naftowy dzisiaj się znajduje.

Równocześnie niemal powstał przemysł naftowy w Ameryce (w roku 1859), to też nadzwyczaj pouczającym będzie porównanie rozwoju tego przemysłu w obu tych krajach.

Urząd statystyczny w Waszyngtonie wykazuje za rok 1900 produkcję ropy na 63,362.704 beczek, czyli 95,044.056 c. m., a od samego początku, to jest od roku 1859 1,006.876.313 beczek. Jest to tak olbrzymia ilość, że na jej pomieszczenie potrzebny byłby zbiornik o powierzchni 1 mili kwadratowej przy wysokości 202 stóp angielskich. Stany Zjednoczone Ameryki północnej wywiozły w roku 1900 — 973,123.476 gallonów, czyli 27,791.017 c. m. rozmaitych produktów naftowych wartości 146,552.564 koron. Swoimi produktami zalewają one targi światowe, zarówno w Europie, jak i na dalekim Wschodzie i z biegiem lat, dzięki nadzwyczajnej znajomości handlu, stworzyły rodzaj monopolu naftowego, przeciw któremu wszystkie wysiłki rządów i społeczeństw okazały się daremnymi.

Jak skromnie wobec cyfr amerykańskich przedstawiają się rezultaty, osiągnięte na polu przemysłu naftowego w Galicyi! Galicya wyprodukowała w roku 1900 3,263.340 c. m. ropy, a od samego początku blisko 30 milionów c. m., to jest za lat 50 tylko $\frac{1}{3}$ tego, co Ameryka w roku ostatnim. Wywieziono z Galicyi (Austro-Węgier) w roku zeszłym ogółem produktów naftowych 489.993 c. m. wartości 6,612.150 koron.

W tej olbrzymiej różnicy cyfr przebiega mniej różnica warunków przyrodzonych (wielkość obszarów naftowych, obfitość pokładów) jak różnica ekonomiczna. Przez długie lata walczył produkt galicyjski z konkurencją amerykańską (był czas że nafty galicyjskiej wcale kupować nie chciano), następnie staczał jeszcze cięższą walkę z importem falsyfikatu rosyjskiego, aż dopiero w roku zeszłym z powodu podniesienia cła od ropy, znalazł bardziej sprzyjające warunki rozwoju i jest zdolny zaspokoić zapotrzebowanie austro-węgierskiej monarchii w naftę, które jak wiadomo, wynosi około 2 milionów cetnarów metrycznych rocznie.

Różnica w rozwoju przemysłu naftowego w Ameryce i u nas, to różnica dwóch

światów, dwóch społeczeństw, dwóch rządów, które krańcowo pod względem zrozumienia potrzeb ekonomicznych i energii w ich zaspokojeniu, od siebie się różnią. Z tą różnicą, która wypływa z poglądów, nsposobień, upodobań, temperamentu i innych różnic psychicznych, należy koniecznie się liczyć, ażeby zrozumieć olbrzymie postępy ekonomiczne z jednej strony, a zastój i zacofanie z drugiej. Badając zatem przyczyny naszego upadku ekonomicznego, nie należy przeoczać tego ważnego czynnika psychicznego, na który dzieje przeszłości i tradycje się składają, a który sprawia, że w naszej organizacji umysłowej, tak trudno się wyrabiają enoty, tak zwane: ekonomiczno-przemysłowe, jako to: twórczość materyjalna, przedsiębiorczość, rzutkość, zmysł spekulacyjny i t. d. Nie o poszczególne jednostki tu chodzi, gdyż takie mogą się wyrodzić, tak samo jak wyrodzić się mogą w przedsiębiorczym narodzie amerykańskim artyści lub marzyciele, ale o ogólny albo dominujący nastrój społeczeństwa całego, tj. o kierunek jego pracy i aspiracji.

Przemysł jest, jak to słusznie zauważano cieplarnianą rośliną. W kraju, gdzie się dopiero rodzi, wymaga opieki daleko troskliwszej, jak w krajach w tym kierunku rozwiniętych. Jest to zupełnie zrozumiałe, bo rozchodzi się nie tylko o stworzenie ogólnych korzystnych warunków ekonomicznych, ale także o wychowanie całego społeczeństwa do życia przemysłowego. Wskutek tego należy stworzyć w kraju, w którym obcą jest, „planta industrialis“ podwójnie korzystne warunki, ażeby przełamać tradycyjne uprzedzenie, zachęcić społeczeństwo do szukania nowych dróg zarobku i umożliwić ewolucję, jaka się odbywa przy przejściu społeczeństwa rolniczego do przemysłowego,

To też państwa europejskie, które mocą konieczności pragnęły wywołać taką ewolucję, otaczały początki przemysłu szczególniejszą opieką i wydawały osobne ustawy na jego poparcie. Obok ogólnie-ekono-

miecznych środków jakie stoją państwu na usługę w dziedzinie cłowej i taryfowej stwarzają specjalne ustawy o popieraniu przemysłu, wyjątkowo korzystne warunki, celem umożliwienia otwierania zakładów przemysłowych w ogóle, lub pewnej kategorii takowych, które dla odpowiednich krajów mają najlepsze widoki powodzenia. Środki objęte ustawami o popieraniu przemysłu są to: bądź daleko sięgające ulgi podatkowe, zwolnienie od cła dla maszyn i urządzeń nowych zakładów przemysłowych, transport materiałów dla nich po własnych kosztach na kolejach państwowych, darowizna gruntu pod budowę, zapewnienie zbytu produktów krajowych, lub też gwarancya pewnego minimum dochodów fabryk na ograniczony przeciąg czasu. Na podstawie takiej nstawy daleko sięgającej opieki państwowej, rozwinął się przemysł węgierski, a takich samych skutków spodziewają się rządy małych państw bałkańskich: Grecyi, Rumunii i Serbii, które w ostatnich latach, a częściej w ostatnim roku dopiero, wydały ustawy podobne do węgierskiej o popieraniu przemysłu. Widocznie w głowach ekonomistów dojrzała myśl, że wobec nadzwyczajnej siły konkurencyjnej, jaką kraje przemysłowe na polu produkcji przemysłowej rozwijają, tylko wyjątkowy i wybitny protekcyjnalizm państwowy jest w możności użyć początkowej ewolucyi przemysłowej potrzebnej żywotności.

Nikt bardziej, jak my w Galicyi powołani jesteśmy do dostarczenia na to twierdzenie dowodów, chociaż w ujemnem znaczeniu. Jeżeli od przeszło 100 lat, to jest od czasu, jak Galicya weszła w skład tego państwa, dążeniem centralnej administracyi państwowej było, utrzymanie Galicyi w roli biernego konsumenta przemysłowej produkcji zachodnich prowincyi, to kraj nasz rolniczy, cywilizacyjnie zaniedbany, pozbawiony w zakresie swojej autonomii tych środków, które na politykę ekonomiczną wpływ mają, nie posiadający na mocy tradycyi tych pierwiastków, które n. p. na wzór amerykański stworzyć potrafią organizację spo-

leczno-ekonomiczną — musiał się znaleźć na brzegu ruiny ekonomicznej, a odsunięty od całego postępu społecznego, jaki właśnie stworzył duży przemysł fabryczny w drugiej połowie XIX wieku, utknął na drodze swego cywilizacyjnego rozwoju.

O winach i zaniedbaniach rządu centralnego wobec Galicyi dużo pisaćby można, zwłaszcza obecnie, kiedy nauczyliśmy się oceniać lepiej czynniki polityki ekonomicznej i kiedy przetarłszy oczy, zaczynamy spostrzegać skutki naszego ekonomicznego zacofania, dociekać ich przyczyn a zarazem szukać środków ratunku. Jaśniej i wyraźniej przeto jak kiedykolwiek możemy dzisiaj powiedzieć, że najgłówniejszym powodem naszego ekonomicznego zaniedbania jest nieżyczliwa i niesprzyjająca krajowi polityka ekonomiczna państwa, którą rządy centralne wszelkich odcieni przez dziesiątki lat do nas stosowały.

Najlepszy dowód na to — historia przemysłu naftowego w Galicyi — dowód tem pewniejszy, że polityka przemysłowa Austrii nie miała specjalnego powodu do stłumienia jego rozwoju, choćby dlatego, że był on jedynym swego rodzaju w Austrii — a nawet w całej Europie. Jeżeli zatem przemysł ten nie znalazł w swoim blisko 50-letnim rozwoju prawie żadnej opieki ze strony państwa i niejednokrotnie zwalczać musiał stawiane mu ze strony państwowej przeszkody, toć w tym musiała być metoda, konsekwencya tylko tego, co z góry ułożonym programem stosowano do potrzeb Galicyi w ogóle. Niepospolitej też żywotności dowiódł przemysł naftowy galicyjski, jeżeli w kraju tak pod względem kulturowym zaniedbanym i w dodatku na punkcie przemysłowym tak upośledzonym, zdołał się przez własne siły społeczeństwa, do przyjęcia przemysłu zupełnie nieprzygotowanego, z małych początków rozwinąć do znaczenia, które zaczyna przekraczać granice państwa i stawać się czynnikiem znaczenia międzynarodowego.

Taki przemysł zasługuje w zupełności na to, ażeby się nim całe społeczeństwo,

wszystkie sfery krajowe zajęły, ażeby cała opinia kraju poparła usiłowania przemysłowców naftowych do walczenia o swoje naturalne prawa rozwoju, ażeby zarówno moralne jak i materyalne poparcie krajn zaważyło całym ciężarem swego wpływu tam, gdzie mamy prawo domagania się tego, co nam się słusznie należy.

Mimo niezaprzeczonej popularności przemysłu naftowego w kraju, ocenia się jego znaczenie zbyt mało, albo zbyt jednostronnie, dlatego wskazaniem jest dać w tym względzie należyte objaśnienie, ażeby wykazać, jak się wiążą, interesa państwa i kraju z interesami przemysłu naftowego, jakie korzyści przyspaja on innym gałęziom wytwórczości krajowej, czy państwowej, jaki pożytek odnoszą z niego pojedyncze warstwy ludności i stany całe.

Bezpośredni zysk ciągnie z przemysłu naftowego skarb państwa w postaci podatków, jako to: podatku spożywczego od nafty, podatku zarobkowego od przedsiębiorstw i podatku osobisto-dochodowego, licząc w ostatnim tylko dochód, jaki stwarza przemysł naftowy czy to w formie górnictwa, fabrykacyi, czy handlu, czy w formie podatku akcyjnego od akcyj, czy też w formie pensyi i remuneracyi dyrektorów, kierowników i urzędników naftowych.

Z tych wszystkich kategorii podatku da się najlepiej sprawdzić podatek konsumcyjny, który wynosi za ostatnie lata:

Rok	wyprodukowano nafty w austro-węgierskich rafineriach	podatek konsumcyjny po koron 13 od c. m.
1895	1,964.410 c. m.	25,538.330 koron
1896	2,064.130 „ „	26,833.690 „
1897	2,145.377 „ „	27,889.901 „
1898	2,219.554 „ „	28,854.202 „
1899	2,137.484 „ „	27,787.292 „
1900	2,140.641 „ „	27,828.333 „

Co do innych kategorii podatków, których wypośrodkowanie wysokości jest utrudnionem ze względu na to, że przypadający tutaj kontrybuenci opodatkowani roz-

strzeleni są w rozmaitych okręgach i rozmaitych prowincjach, musimy się zadowolnić nadmienieniem, że ten stan ludzi, których nazywają nafiarczami, należy z reguły do klasy najwyższej opodatkowanych i to zarówno w siedzibach naszych przedsiębiorstw górniczych i fabrycznych w kraju, jakoteż w siedzibach zarządów centralnych jak w Wiedniu, Budapeszcie i Czechach. Ponieważ wiadomo, jak znaczy procent w kontrybuencyi podatków dostarcza klasa najwyższej opodatkowanych, przeto musi być suma opłacanych przez nafiarczy podatków bardzo znaczna.

Pośredni dochód z nafty ciągnie państwo przez transport na kolejach państwowych. Samej ropy wywiozła Galicya w ostatnich latach następujące ilości do rafinerij naftowej na Morawach, Ślązku, w Czechach, Niższej Austrii, Węgrzech, Siedmiogrodzie i Bośni:

w roku 1897	18.448 cystern
„ 1898	22.315 „
„ 1899	20.667 „
„ 1900	24.557 „

czyli w ostatnich czterech latach 8,598.700 cent. metr. Oprócz tego wywieziono z Galicyi nafty gotowej w ostatniem trzecieciu 1,893.195 c. m., a mianowicie:

w roku 1898	592.269 m. c.
„ 1899	617.730 „ „
„ 1900	683.196 „ „

I w tym względzie trudno jest zebrać dokładne dane, bo ropa idzie nie tylko do rafinerij krajowych i pozakrajowych, ale koleje transportują także naftę gotową do miejsc zużycia. Na podstawie jednak, że przeciętnie ropa odbywa kolejami drogę 500 km., a nafta tylko 200 km., to w pewnem przybliżeniu obliczyłyby można dochody kolei z transportu tych produktów, a w tych dochodach uczestniczy rząd ze swojemi kolejami państwowemi lwiaż częścią, głównie z tego względu, że Galicyę pokrywa prawie wyłącznie sieć kolei państwowych.

Podobnie jak państwu przysparza przemysł naftowy dochody krajowi bezpośrednio w formie dodatków do podatków, a pośrednio przez podniesienie siły konsumpcyjnej całych warstw ludności, które z przemysłu naftowego ciągną swoje dochody.

Ażeby cyfrowo dać o tem pojęcie, przytaczamy zestawienie czystych dochodów, jakie na podstawie produkcji i przeciętnej ceny ropy za ostatnich lat 3 obliczyliśmy, obok dochodów, jakie dały rafinerie nafty, za ten sam okres czasu na podstawie kontyngentu.

Rok	dochód z ropy k.	dochód z nafty k.
1898	7,504,000	3,373.614
1899	8,128.000	3,706.380
1900	8,528.000	4,099.176

Liczby te są zbyt poważne jak na ekonomiczne stosunki galicyjskie, ażeby z nich nie wyciągnąć wyżej wypowiedzianego twierdzenia; są to zarazem jedne z niewielu pozycji, wykazujących plus w bilansie majątkowym Galicyi.

Obok państwa ciągnie największe korzyści z przemysłu naftowego rolnictwo i to głównie wielki i średni stan ziemiański w kraju, a twierdzenie to, jakkolwiekby się śmiałem wydało, da się łatwo uzasadnić. Wiadomo bowiem, że za odstąpienie praw naftowych, które ustawa naftowa z roku 1884 przywiązała do posiadłości ziemskiej, płaci się z reguły 12% brutto uzyskanej ropy. Od 5 lat wynosi produkcya ropy w Galicyi średnio $3\frac{1}{4}$ miliona centnarów rocznie, brutto procenta przeto rocznie 390.000 c. m. Jeżeli się ograniczymy tylko na rok 1900 i weźmiemy przeciętną cenę ropy w tym roku, która wynosiła k. 6.59, to dochód z procentów brutto obliczy się na 2,570.100 koron, to znaczy, iż okrągło $2\frac{1}{2}$ miliona koron przypadło w zysku posiadaczom gruntów, rolnikom, a dochód ten jest do pewnego stopnia stałym, niezależnym od zmiennych warunków gospodarstwa rolnego. Jeżeli zważymy, że tereny nie należące do gruntów pod względem uprawy pierwszorzędnych i leżą przeważnie

w okolicach, w których tylko gospodarstwo lasowe jest uprawiane, to korzyść dla stanu ziemiańskiego stąd wypływająca w jeszcze korzystniejszym przedstawi się świetle. Dla gospodarstw lasowych specjalnie rozwój górnictwa naftowego ma dalsze znaczenie, gdyż dopiero kopalnie naftowe wywołują poprawę dróg i komunikacji, których użytkowanie staje się także udziałem gospodarstw rolnych i lasowych. Dalszym i ważnym czynnikiem jest wielkie zapotrzebowanie drzewa dla kopalni naftowych i to bądź w formie drzewa opałowego, bądź budulcowego do wież i kranów wiertniczych drewnianych zbiorników na ropę, domków, warstatów i kuźni, do cembrowania szybów kopanych i t. d. Górnictwo naftowe jest wogóle przedsiębiorstwem konsumującym niezmiernie ilości żelaza i drzewa, wskutek tego czynnikiem wysoce ekonomicznym, pobudzającym inne gałęzie wytwórczości do zaspokojenia swoich wielorakich potrzeb i wymagań. O ile z tych potrzeb pokrywa w dziale przemysłu żelaznego głównie za granicą, względnie przemysłowe kraje austriackie, o tyle dostarcza potrzebnego dla kopalni drzewa kraj sam, względnie okolice, w których one swoją siedzibę mają.

Ażeby o rozmiarach tego zapotrzebowania dać chociaż przybliżony obraz przytoczymy zestawienie, jakie jeszcze za rok 1898 podało biuro statystyczne tow. naftowego, jako szacunkową wartość zapotrzebowania galicyjskich kopalń nafty.

Materyał drzewny, budulcowy i opałowy, oraz węgiel kamienny	2.200.000 K.
22 nowych kompletnych rygów wiertniczych łącznie z maszyną i kotłem parowym po 24.000 kor.	528.000 „
20 nowych maszyn i kotłów parowych po 7.000 kor.	140.000 „
10 rygów pompowych kompletnych po 12.000 kor.	120.000 „
200.000 m. rur rurociągowych dla tłoczenia ropy łącznie z pompami i kotłami parowymi	1,200.000 „

260.000 m. rur hermetycznych wiertniczych przeciętnie po 12 kor.	3,120.000 „
35.000 rur blaszanych po 8 kor.	280.000 „
64 000 m. rur pompowych po 3 kor., 200 sztuk pomp po 100 kor.	212.000 „
200.000 rozmaitych rur do przeprowadzania ropy na kopalniach, rur gazowych, parowych, wodnych etc. po 2-40 kor.	480.000 „
8 zbiorników żelaznych pojemności około 1.600 cystern	320.000 „
Urządzenia i potrzeby warstataw po 6.000 kor. od 1 rygn	1,560.000 „
200 drewnianych zbiorników po 200 kor.	40 000 „
Razem	10,200.000 K.

Chociaż jak z tego zestawienia wynika, lwią część swoich potrzeb zaspakaja górnictwo naftowe w hutach żelaznych, fabrykach maszyn i narzędzi i walcowniach rur, to jednak sama konsumpcja drzewa stanowi ważną rubrykę, bo jak z wykazów c. k. urzędów górniczych za rok 1897 wynika, spotrzebowaly same kopalnie drzewa buduleowego 34.277 m³ wartości 542.052 k. a drzewa opałowego 127.354 m³ w cenie 543.772 kor. a cyfry te musiały się z powodu ożywionej odbudowy kopalń znacznie podnieść w ostatnim roku (w samym Boryslawiu w roku bieżącym stanęło 60 nowych szybów naftowych).

Mówiąc o korzyściach, jakie górnictwo naftowe przynosi dla stanu ziemiańskiego, nie można zapomnieć o bardzo ważnym kulturowym wpływie na okoliczną ludność. Praca górnicza, zwłaszcza taka, jak wiertnictwo, która wymaga od pracownika nie tylko wyczerpania sił fizycznych, ale także sił umysłowych, kształci i podnosi moralnie lud roboczy a lepsza płaca i zarobek stwarza nowe potrzeby, czyli zwiększa zdolność konsumcyjną tej sfery, zaczem idzie zwiększony zbyt i lepsza cena artykułów gospodarstwa domowego i rolnego.

Ten, że tak powiemy, cywilizacyjny czynnik, jaki niesie górnictwo naftowe w nasze zapadłe okolice górskie i podgórskie zasługuje na szczególniejszą uwagę. Pominąwszy bowiem oddziaływanie osobiste, jakie się między każdą kopalnią, tem rozbudzonem ogniskiem intensywne go życia technicznego a okoliczną ludnością wytwarza, poprawia się materialne położenie ludności przez obfity zarobek, jaki z kopalń płynie.

Według wykazów statystycznych c. k. Ministerstwa rolnictwa (Der Bergwerksbetrieb Österreichs) za rok 1899 (za rok 1900 dotąd nie wyszły) zajętych było w górnictwie naftowym w roku 1899 ogółem 6.789 robotników, a w przemyśle woskowym 4.558. Suma płac dla pierwszej kategorii, to jest dla wiertaczy, pomocników, maszynistów i kowali doszła w roku 1899 do kwoty 3,280.706 K., a w drugiej kategorii 1,871.083 K., razem przeto opłaca przemysł naftowy okrągło 5,000 000 K. płac robotniczych. Licząc płacę tę na głowę wypada dla okręgu górniczego jasielskiego 468 K., dla drohobyckiego 724 K., dla stanisławowskiego 508 K. Jeżeli doliczmy do tego jeszcze robotników zajętych w rafineriach nafty, (których w roku 1900 było 68) w liczbie co najmniej 2.000 a ich płacę przeciętną na głowę 500 K., to otrzymamy dalszy milion w rubryce płac robotniczych.

Tych 6 milionów koron, nie uwzględniając wynagrodzenia ubocznie tylko w przemyśle naftowym zajętych pracowników, stanowią poważną daninę na rzecz materialnego i kulturalnego dźwignięcia się naszego ludu roboczego. Kto zna charakter i upodobanie naszego ludu wiejskiego zrozumie w jaki sposób suma ta przyczynia się także do podniesienia wartości ziemi.

W tem przedstawieniu rzeczy wykazaaliśmy, jak ściśle wiążą się interesa rolnicze z górnictwem naftowym, jakie to bezpośrednio i pośrednio korzyści odnosi kraj nasz rolniczy z rozwoju tej gałęzi wytwórczości, której źródła opatrność tak szczo-

drze nam otworzyła, iż rozumiemy, że świątlejsi z naszych ekonomistów widzą właśnie w rozwinięciu przemysłu naftowego dźwignię do ekonomicznego odrodzenia kraju. I zaiste nie ma w tem dużo przesady, jeżeli zważymy, jak ożywezo i rozplódezo działa ten przemysł na wszystkie dziedziny pracy ludzkiej. Dostyc jest rozejrzeć się w okolicach, w których strumienie złotodajnej ropy z łona ziemi wydobyto, gdzie na miejsce dawnych, biednych kurnych sadyb ludzkich z wynędzniałymi pracą i niedostatkiem postaciami ludzkimi, zjawily się lasy smukłych wież wiertniczych, schludnych domków i rzeszy zdrowych i zadowolonych pracowników, a miejsce odrętwienia i martwoty zajął gwar, ruch i gorączka — gonitwa za szczęściem, wyprężająca nerwy i pobudzająca nmysły do czynniejszej i intenzywniejszej pracy. To szkoła życia, w której ciężkie galicyjskie nmysły mają sobie przyswoić to, co im brakuje: spryt, rzutkość i rutynę w interesach i w tem leży dalsza korzyść, jaką rozwijający się przemysł naftowy krajowi i jego mieszkańcom przysparza. Tu uczymy się handlu w najszerszem jego pojęciu, tu nabywamy wiadomości potrzebnych do prowadzenia dużych interesów handlowych i przemysłowych, tu zapoznajemy się z organizacją pracy i wchodzimy po raz pierwszy w ten świat niezuany, w którym surowe skarby ziemi przekształca się w miliouy. To — nazwiemy je dydaktyczne posłannictwo, jakie spełnia przemysł naftowy — jako pierwszy wielki przemysł w kraju — wydało już swoje owoce, bo iluż to ludzi swoich widzimy na czele dużych instytucyj czy to przemysłowych czy to handlowych w kraju, którzy zadanie swoje wypełniają bez zarzutu; iluż to ludzi poświęciło się wolnemu zawodowi bądź to technicznemu, bądź handlowemu i stworzyło sobie dobry, niezawisły byt materyalny! Prawie w każdej kopalni, w każdym większem mieście ileż to mamy rozmaitych składów maszyn i narzędzi, agentur i zastępstw, domów komisowych i spedycyjnych dzięki jedynie rozwinięciu się jednego i jedynego przemysłu!

Warto się zatem rozwojowi tego przemysłu przypatrzeć, warto poznać jego warunki przyrodzone, a jeszcze bardziej warunki ekonomiczne, na które oprócz nas samych złożyła się całość polityki państwowej na polu ekonomicznem.

Że daleko, bardzo daleko pozostaliśmy w tyle za Ameryką, było już na samym wstępie powiedzianem, powiedzianem też było, że nie tyle przerodzone warunki i różnica obszaru (bo Pensylwania, która wydała więcej, jak 50% amerykańskiej produkcji nie jest większą o wiele od Galicyi) są przyczyną tępego rozwoju naszej produkcji naftowej, ile społeczeństwo samo i brak opieki, albo wprost stawianie przeszkód ze strony polityki państwowej. Trudno wprawdzie rozstrzygnąć, któremu z tych czynników większą winę przypisać, ale wobec tego, że całe życie ekonomiczne Europy opiera się na innej organizacyi, jak w Ameryce i omnipotencya państwa rozstrzyga w pierwszej linii w Europie kwestye ekonomiczne, ponosimy w tem największą winę, żeśmy tak mało skutecznie i dobitnie umieli domagać się tej pomocy, albo, że domagania nasze tak mało poparcia znalazły u naszych krajowych miarodajnych czynników.

Mówiliśmy też, że niepospolitej żywotności dowiódł przemysł naftowy, jeżeli w tak trudnych warunkach ekonomicznych, przy tylu stawianych mu przeszkodach, rozwinął się i na siłach przybrał; snąc naturalne podstawy, na których spoczywa — są pewne i trwałe. W chwili jednak, gdy sobie z tego zdajemy rachunek, staje się naszym obowiązkiem wyteżyć wszystkie siły, ażeby tych skarbów nie zmarnować lecz zamienić je na największą sumę drodziejstw, obróconych na pożytek kraju.

W oświetleniu cyfr przedstawia się produkcya ropy w sposób następujący, jeżeli ograniczymy się na materyale statystycznym tow. naftowego z ostatnich lat 15-

Produkcya wynosiła		
w roku 1886	.	425.400 m. c.
„ 1887	.	478.176 „

"	1888	.	648.824	"
"	1889	.	716.595	"
"	1890	.	916.504	"
"	1891	.	877.174	"
"	1892	.	898.713	"
"	1893	.	1,300.000	"
"	1894	.	1,320.000	"
"	1895	.	2,148.000	"
"	1896	.	3,397.650	"
"	1897	.	3,096.263	"
"	1898	.	3,231.420	"
"	1899	.	3,216.810	"
"	1900	.	3,263.340	"

W roku bieżącym zaś spodziewany jest nadzwyczajny wzrost produkcji, głównie dzięki olbrzymiemu rozwinięciu się kopalni w Boryslawiu. Na razie nie można przyrostu produkcji oznaczyć cyfrowo, w każdym jednak razie przekroczy ona znacznie sumę 4 milionów cetnarów. Fakt ten ma niepomierną doniosłość.

Wracając do statystyki produkcji, zaznaczamy jej powolny i stateczny wzrost aż do roku 1895, a względnie do roku 1896; tu dopiero następuje znaczny skok, produkcja ropy osiąga i przekracza 3 miliony c. m. i utrzymuje się już przez szereg lat ostatnich na tym poziomie aż do roku bieżącego, w którym zapowiada się nowy znaczny rozwój. W normalnych warunkach ekonomicznych byłyby takie skoki bardzo pożądane z tej bowiem prostej przyczyny, że im więcej ropy, tem większe dochody; u nas niestety wpływały one inaczej i to zawsze ujemnie na cały tok interesów. Galicya nie mając zapewnionego zbytu w całej monarchii aż do roku zeszłego, (t. j. do powiększenia cła od surowca) musiała się znaleźć w chwili, kiedy produkcja jej ropy wzrosła do tego stopnia, że mogła pokryć zapotrzebowanie całego państwa w naftę, w trudnym położeniu, właśnie z powodu owego nadmiaru, który na południu państwa w dużych rafineryach w Fiumie i Tryeście z powodu oszukanych manipulacji cłowych z osławionym falsyfikatem rosyjskim (tolerowanych przez rząd) nie znalazł przystępu. Trudne to

położenie zaostrzyło się w krytyczne w r. 1896 z powodu niespodziewanego i gwałtownego przyrostu produkcji w kopalni schodnickiej. Bysrzy rozwój Schodnicy znalazł producentów naftowych zupełnie nieprzygotowanych; brak źródeł zbytu, brak wielkiej organizacji a zwłaszcza brak zbiorników spowodził ową kryzys w r. 1896, kiedy to licytacja towaru in minus przez pojedynczych, w kapitały niezasobnych producentów zniżyła cenę nafty do niebywałego poziomu. W tym czasie sprzedawano ropę po 50—60 ct. za centnar, byle tylko uprzętać się z niesfornym elementem, przelewającym się z przepelnionych małych zbiorników kopalnianych.

Ażeby nie rozszerzać rozmiarów powstałego w ten sposób położenia bez wyjścia, postanowili producenci naftowi zawiązać pierwszą organizację i wtedy powstało „binro sprzedaży ropy galicyjskiej“ przekształcone później w związek producentów ropy „Ropa“, które przez szereg lat potrafiło sprowadzić pewną równowagę w handlu ropą i utrzymać ceny na takiej wysokości, przy której racjonalna praca wiertnicza za ropą znalazła odpowiednie wynagrodzenie.

Rok 1896 nie stanowi pierwszej katastrofy, tylko jedną z największych, gdyż już przedtem wydarzały się mniejsze i tak jeszcze w r. 1887 po odkryciu Słobody run-gurskiej przez Szczepanowskiego i w roku 1890 po odwierceniu nadzwyczajnie obfitych szybów przez Mac Garvey'a w Wietrznem. Zawsze były one następstwem odkrycia obfitych kopalni i to co miało być dobrodziejstwem, stawało się poniekąd klęską. Ta sama historia zaczyna się powtarzać i w chwili obecnej, a tym razem staje się Boryslaw powodem nadprodukcji ropy. Od 2 lat wprawdzie uwolniliśmy się po ciężkich walkach od konkurencji falsyfikatu rosyjskiego, ale konsumpcja nafty w Austro-Węgrzech nie podniosła się do tego stopnia, jak produkcja ropy w Galicyi, tak, że obecnie mamy znów hiperprodukcję, mimo, że zaspakajamy całkowite zapotrzebowanie

nafty w państwie. Jest więc obawa, że powtórzy się ta sama historia, jak w roku 1896; co więcej są już oznaki, zwiastujące nową kryzys, która jeszcze dotkliwiej może się dać we znaki, jak ostatnia.

Wobec tego poważnego położenia zachodzi więc pytanie: jaka jest przyczyna tych peryodycznie powtarzających się klęsk i czy jest jaki środek zaradczy na to?

Przed odpowiedzią na to pytanie rzucmy okiem na historię rozwoju przemysłu naftowego w głównych jego centrach: w Stanach Zjednoczonych Ameryki i na Kaukazie w Rosyi, ewentualnie także w Rumunii. Porównanie takie jest bardzo pouczającym, bo wskazuje nam, że podczas gdy przemysłem rosyjskim wstrząsa od czasu do czasu silna katastrofa (i tak obecnie przeżywa on od 1/2 roku jedną z gorszych) a tak samo przemysł w Rumunii chronicznie niedomaga, to przemysł naftowy w Ameryce z wyjątkiem samego początku, to jest blisko od lat 40, żadnym nie uległ wstrząśnieniom, rozwija się zupełnie prawidłowo, przysparzając swoim właścicielom co raz większe dochody. Przyczyna tego jest prosta. Jeden tylko przemysł naftowy amerykański posiada silną, jednolitą organizację, która rozporządza środkami chroniącymi go od katastrof nadprodukcji.

Mamy na myśli Standard oil Company albo właściwiej Standard oil Trust, ów potężny związek handlowy, który zmonopolizował prawie cały światowy handel naftą. Z nazwy znany on będzie każdemu, mniej znany jest sposób, w jaki do skutku przyszedł i środki, jakimi rozporządza i dlatego nie od rzeczy będzie zaznaczyć z tem szerszy ogół.

Standard oil Company założona w roku 1865 przez Johna Rockfellera i Johna Andrews była pierwotnie towarzystwem posiadającym w Pensylwanii rafinerię. Przez tajne układy udało się w roku 1872 Rockefellerowi uzyskać dla tej rafinerii od 3 największych kolei pensylwańskich nadzwyczajne ułatwienie taryfowe dla trans-

portów nafty, wskutek czego zniszczyła Standard oil Company konkurencję wszystkich innych okolicznych rafinerij, i zmusiła je częściowo do zaprzestania ruchu, częściowo zaś nabyła inne na własność lub wydzierżawiła. Z 58 w Pensylwanii egzystujących rafinerij nabyła Standard oil Company 29, a 28 zniszczyła. Po opanowaniu Pensylwanii rozprzestrzeniło towarzystwo Rockefellerowskie swoje wpływy także na rafinerie nad morzem położone: w Nowym Yorku, Filadelfii i Baltimore, a w r. 1874 rozpoczęła się akcja celem zawładnięcia drugim środkiem transportowym to jest rurociągami, które w tym czasie w Ameryce znalazły już szerokie zastosowanie do transportu ropy z kopalń do fabryk. Ustrój amerykańskich przedsiębiorstw rurociągowych jest godny naśladowania, bo towarzystwa te wydają przy odbiorze ropy t. zw. „certificates“, które są walorami, mają kurs na giełdzie i stanowią przedmiot spekulacji finansowych. Owe przedsiębiorstwa rurociągowie (pipe lines) posiadają olbrzymie zbiorniki dla magazynowania ropy i są wskutek tego bardzo ważnym regulatorem cen. Staraniom Rockefellera udało się wejść w posiadanie głównych udziałów jednego z największych ówczesnych pipe lines t. zw. United pipe line“, które wsparte wpływem Standard oil Company a rozporządzając zniżkami kolejowemi dochodzącemi do 80% wszystkich prawie główniejszych arterij komunikacyjnych, potrafiło stać się prawie wyłącznym środkiem transportowym dla nafty, a w ręku Rockefellera narzędziem do zabicia całej konkurencji w dziedzinie przemysłu rafinacyjnego. Na tych zasadach przyszło wszechwładztwo Standard oil Company do skutku a na bezwzględnej, żadnymi względami nie krępowanej i w środkach nie przebiegającej polityce swobodnego indywidualnego industrializmu, możliwego tylko w Ameryce, zdołano wpływ monopolizujący umocnić, rozszerzyć i przerzucić do Europy. W roku 1882 została Standard oil Company przekształcona w Standard oil Trust, związek około 50 „oilmen“ z Johnem Rockefellerem

na czele, z oszacowanym majątkiem towarzystwa w chwili zawiązania na 148 milionów dolarów. Jakie szalone sukcesy materialne odnosił ten Standard oil Trust, dowodzi fakt, że osobisty majątek Rockefellera oceniano w r. 1898 na 300 milionów dolarów.

Silna amerykańska organizacja potrafiła rzeczywiście opanować sytuację i poprowadzić interesy naftowe bez wstrząszeń i szwanku, na które co chwila narażony jest przemysł rosyjski, gdzie każde żywsze tętno produkcji znajdowało luźnych przemysłowców nieprzygotowanych i przysparzało nie tylko kłopotu, gdzie nadmiar ten zbywać, ale właśnie z tego powodu stawało się zawsze przyczyną płochliwej podaży i nieproporcjonalnej depresji cen.

Tajemnica potęgi związku amerykańskiego polega nie tylko w dużych kapitałach ale w doskonałości i obfitości środków technicznych, jakimi rozporządza i to zarówno pod względem komunikacji jak i magazynowania. Dogodny i tani transport zdolny do uruchomienia największych ilości w najkrótszym czasie i olbrzymia ilość zbiorników w rozmaitych miejscach, to są owe techniczne środki, jakie czynią handel niezależnym od fluktuacji chwili, zwłaszcza ten ostatni środek jest „conditio sine qua non“, jeżeli chodzi o ustalenie targu naftowego.

W tem mieści się też odpowiedź na postawione poprzednio pytanie. Głównym powodem peryodycznie się powtarzających kryzysów jest głównie brak zbiorników a środkiem zaradczym: budowa takich w dostatecznej ilości. Nie jest to co prawda jedyny, ale najpilniejszy środek zaradczy, bo innym środkiem również ważnym jest organizacja kredytu na ropę. Ponieważ sprawa ta tylko w związku z tą, a raczej po niej może być załatwiona, przeto bez zastrzeżeń można powiedzieć, że sprawa budowy zbiorników dla ropy jest w obecnym stadium rozwoju przemysłu naftowego sprawą najważniejszą. Produkcya

ropy musi mieć zabezpieczenie możności przechowywania, to jest magazynowania, pewnej części swojej produkcji, to jest przynajmniej tej, która przekracza zapotrzebowanie monarchii, a która w przybliżeniu wynosić może 10.000 cystern, czyli 1 milion c. m. na czas dłuższy jako rezerwę z jednej strony i jako regulator cen z drugiej.

Jak ważną jest taka rezerwa dla racjonalnej organizacji produkcji, niechaj będzie wolno wykazać na przykładzie w Ameryce.

Produkcya wyniosła w

Ameryce w r. 1899	57,070.850	beczek
zapas z końcem r. 1899	23,997.118	„
a w r. 1900 produkcya	63,362.704	„
zapas	28,464.476	„

Zapasy te były w latach 1890-1895 jeszcze większe, bo przekraczały 50% produkcji, zostały jednak w latach 1895-1899 nieco uszczuplone, co już dało powód do narzekań ze strony amerykańskiej, gdyż uważają dopiero 50% rezerwę zapasów za normalną.

Jak się wobec tego przedstawiają zapasy w naszych kopalniach?

Otóż przedewszystkiem zapasów w znaczeniu rezerwy, to jest tego kwantum, któreby miało na celu uzupełniać braki produkcji w gorzkich latach, nie posiadamy — nasze gospodarstwo nie jest przewidujące, co prawda dotąd nie było ku temu warunków. Posiadamy natomiast w chwilach zwiększonej produkcji, albo wstrzymanego popytu niedobrowolne zapasy, które właśnie dlatego, że nie można ich gromadzić i nie ma gdzie przechować, stają się powodem niżki cen ropy.

Wszystkie kopalnie galicyjskie rozporządzały w r. 1899 następującą ilością rezerwoarów:

Okręg górniczy	Ilość rezerwoarów	
	drewnianych o pojemności	żelaznych o pojemności
Jasło	494m ³	9.320 m ³ 117 12.816m ³
Drohobycz	714	12.158 m ³ 97 55.182m ³
Stanisławów	164	1.391 m ³ 7 485m ³
Razem	1403	22 869 m ³ 221 68.483m ³

Cała pojemność rezerwoarów w Galicyi wynosiła w 1899 roku 91.352 m³, co odpowiada pomieszczeniu dla 730.816 c. m. ropy, albo okrągło 7.300 cystern. W roku bieżącym mogła cyfra ta wzrosnąć do 8.000 cystern. W porównaniu do całej produkcji rocznej, przyjętej na rok bieżący skromnie w sumie 4 milionów c. m. stanowi to $\frac{1}{5}$; jest to pojemność mniej więcej dla 2 miesięcznej produkcji, albo inaczej się wyraziwszy, po 2 miesiącach eksploatacyi ropy i przy braku odbioru zapełniają się wszystkie rezerwoary i ropa więcej pomieszczenia znaleźć nie może. Wypadek taki zająć może co roku na wiosnę i z początkiem lata, kiedy zakończenie kampanii zimowej w fabrykach nafty ogranicza ich potrzeby surowca do minimum; termin taki przypada w dodatku w porę najlepszej eksploatacyi ropy, zwłaszcza gęściejszej jak w Borysławiu. Że dysproporcya taka stać się może dla producentów zgubną, łatwo zrozumieć, jeżeli wiemy, że mamy do waleczenia z odbiorcami ropy, to jest rafineryami, dążącymi do wyzyskania tej słabej strony produkcji galicyjskiej. Krótkie już stosunkowo wstrzymanie się z odbiorem ropy przyprawia kopalnie o nieobliczalne szkody, z powodu ciągłej obawy nagromadzania się zapasów.

W ogólnej cyfrze zbiorników na ropę objęte też są dwa zbiorniki galicyjskiego towarzystwa magazynowego dla produktów naftowych o łącznej pojemności 1.300 cystern ropy. Towarzystwo to, jak sama nazwa wskazuje, miało na celu wypełnić w organizacyi naszej produkcji ropnej tę właśnie lukę i przyznać trzeba, że w miarę środków spełniało swoje zadanie w dawniejszem stadyum rozwoju produkcji. Założone bowiem na skromnych warunkach jeszcze przed rokiem 1896 mogło wystarczyć na razie do oddania bardzo ważnych usług galicyjskiemu przemysłowi naftowemu po owym roku, gdyż na ówczesny stan zbiorników w ogólnej pojemności 2.500 cystern stanowiły wybudowane przez towarzystwo magazynowe zbiorniki o pojem-

ności 1.300 cystern bardzo ważny przyrost i stały się obok dokonanej w tym czasie organizacyi producentów najważniejszym hamulcem w dalszem deprecjonowaniu towaru.

Co jednak wystarczało na owe czasy, okazuje się niewystarczającym w obecnem położeniu i przy obecnem rozroście produkcji ropy. Brak zbiorników, na który chromał nasz przemysł od samego początku, staje się w miarę jego rozrostu co raz dotkliwszym. Zatem najważniejszym postulatem przemysłu naftowego w kraju jest budowa zbiorników w dostatecznej ilości, celem wytworzenia pewnej rezerwy towaru w podwójnym celu, raz do regulacyi produkcji, a powtóre do regulacyi cen. Rozchodzi się tylko o pytanie, kto ma wziąć na siebie ten obowiązek, bo że podjęcie tak wielkiej akcyi przekracza siły prywatne w naszym do prywatnych inwestycy w ogóle nieprzygotowanym kraju, to nie ulega żadnej wątpliwości. To co w tym kierunku działać było można, to się stało przez założenie i rozwój towarzystwa magazynowego, ufundowanego wyłącznie środkami nafiarczy. Wielkie wkłady w górnictwo naftowe, powodowane intensywniejszym ruchem wiertniczym, wyczerpały ruchome kapitały nafiarczy, cały ich majątek tkwi w ziemi, a jeżeli są dochody, to są i olbrzymie wydatki; nadto kapitał jest drogi i trudno dostępny, odkąd obecne firmy stronią od Galicyi. Samopomoc przeto jest trudną, prawie — niemożliwą, pozostaje tylko odezwa do pomocy publicznej i na tę drogę musi przemysł naftowy wejść, ażeby ocalić przyszłość, ażeby nie zmarnować owoców długoletniej ciężkiej pracy.

W tem ciężkiem przesileniu, w tej przełomowej chwili, która ma rozstrzygnąć, albo o dalszym przemysłu naftowego rozkwicie, albo upadku, poczytują wnioskodawcy za swój obowiązek udać się o pomoc do kraju, do Sejmu krajowego, którego obowiązkiem jest czuwać nad rozwojem ekonomicznym społeczeństwa i przyjść z pomocą tam,

gdzie zagrożony interes jednej z najważniejszych spraw krajowych, to jest podniesienie bytu przemysłu naftowego a przez niego uprzemysłowienie kraju tego wymaga. Jeżeli kraj przychodzi w miarę środków w pomoc rolnictwu przez regulację rzek, meliorację gruntów, zakładanie i utrzymywanie szkół rolniczych i t. d., jeżeli przez subwencje roczne do funduszu przemysłowego popiera instytucje założenia nowych zakładów przemysłowych, wspomaga rękodzieła i drobny przemysł, to z takim samym uzasadnieniem winien kraj przyjąć w pomoc przemysłowi naftomenu przez podjęcie i przeprowadzenie inwestycji, niezbędnych dla sanacji jego stosunków, jak to w powyższym wywodzie staraliśmy się udowodnić.

Nie o darowiznę tu chodzi, tylko o doprowadzenie do skutku inwestycji, przekraczających siły samych nafiarzy. Budowę zbiorników należy traktować tylko z punktu widzenia finansowego, jest to interes, dający wcale poważne zyski, jak tego cyfry galicyjskiego towarzystwa magazynowego dowodzą, które to towarzystwo od szeregu lat na 478.000* K. kapitału zakładowego daje 10% dywidendy i posiada już fundusz rezerwowy w wysokości 39.550 koron.

Wnioskodawcy sądzą, że ze względu na znaczenie, jakie ma przemysł naftowy dla kraju i jego mieszkańców, ze względu dalej na to, że przemysł ten torował już drogę dla innych gałęzi przemysłowych, jak n. p. fabrykacyi maszyn, narzędzi, beczek i t. d. a powołanym jest torować i nadal drogę dla przemysłowego rozwoju kraju, ze względu dalej na cywilizacyjne oddziaływanie jego, jesteśmy uprawnieni do żądania pewnych ofiar ze strony kraju na rzecz tego przemysłu.

Taką ofiarą będzie podjęcie sprawy budowy zbiorników magazynowych dla ropy za fundusze krajowe, czy stanie się to w formie osobnego przedsiębiorstwa krajowego, czy też w formie udzielonej na ten cel pożyczki, czy w formie gwarancyi oprocentowania

włożonego w budowę prywatnego kapitału, czy też w formie poruczenia finansowej strony tej sprawy bankowi krajowemu. W każdym wypadku traktować tę sprawę należy jako inwestycję, której realne strony przedstawiają się mniej więcej w sposób następujący:

Wychodzimy z założenia, że produkcja ropy w latach następnych nie przekroczy znacznie 40.000 cystern, względnie, że się przez szereg lat wyrównywać będzie mniej więcej do tej przeciętnej. Według zasad techniki handlowej potrzeba dla dobrej organizacji handlu naftowego utrzymywać zapasy do wysokości 50% produkcji, z czego okazuje się potrzeba magazynowania 20.000 cystern przez rok. Ponieważ zapasy ropy mają już dotąd zbiorniki na 8.000 cystern a na dalsze 2.000 cystern jako niezbędne została budowa już uchwalona przez zbiornicy wysiłek wszystkich producentów, przeto potrzeba jeszcze do racjonalnej gospodarki zbiorników na drugie 10.000 cystern, i to o właśnie udajemy się do kraju.

Budowa zbiorników na 10.000 cystern, albo milion c. m. kosztuje w przybliżeniu 2 miliony K., licząc 2 K. za każdy centnar metryczny. Ze względu na to, że już połowa wyż oznaczonej pojemności odpowiedziećby mogła najkonieczniejszym potrzebom, można budowę podzielić na 2 okresy, połowę bezwzględnie, połowę w późniejszym czasie, dodajmy do tego warunkowo, a w szczególności, jeżeli zajdzie nagląca potrzeba i jeżeli pierwsza serya budowy odpowie pod względem finansowym tym oczekiwaniom, jakie do nich przywiązano.

Kapitał potrzebny do budowy pierwszej seryi zbiorników na 5.000 cystern wynosi około miliona koron, taką kwotę winien Sejm uchwalić dla zapewnienia jednemu wielkiemu przemysłowi w tym kraju zdrowego i normalnego rozwoju.

Ten milion koron ofiarowany ze strony kraju na budowę zbiorników stanie się podstawą przedsiębiorstwa magazynowania ropy,

którego strona finansowa przedstawia się, jak doświadczenie uczy, wcale dobrze. Galicyjskie towarzystwo magazynowe dla produktów naftowych pobiera za magazynowanie centnara metrycznego ropy 48 h. za rok. Liczmy jednak, że przedsiębiorstwo krajowe pobierałoby czynsz roczny tylko w wysokości 40 h. od c. m. i gdyby nawet magazynowało przez rok tylko połowę ropy, mogącej się pomieścić w zbiornikach, to jest 2.500 cystern albo 2.500.000 c. m. to nawet przy przyjęciu tego minimum wypada roczny dochód 100.000 K., czyli 10% od włożonego kapitału, co obficie wystarcza na oprocentowanie, amortyzację i administrację i pozostawi pewien nadmiar dochodów, mogące być na cele ogólnej użyteczności obrócone.

Podstawy tego interesu są proste i jasne, kraj produkuje w przybliżeniu 4 razy tyle ropy; ile zgromadzić i przechować może. Jeżeli rozłożymy zapotrzebowanie ze strony rafinerji nawet całkiem równomiernie na 12 miesięcy, to zawsze jeszcze $\frac{1}{4}$ część produkcji, miesięcznie około 1.000 cystern, nie znajdzie odbytu i musi być, jeżeli towar nie ma być zmarnowany po cenach, który cały handel ropą podkupują, przechowywany do ułożenia się korzystnych kalkulacyj zbytu, organizacji eksportu, lub wreszcie jako czynnik regulujący produkcję a tem samem i ceny. W małych, po większej części licho budowanych, drewnianych zbiornikach szybowych, w kopalniach nadmiar ten przechowywany być nie może, bo zbiorniki takie mają inne przeznaczenie, musi przeto rozporządzać osobną i wyłącznie na ten cel przeznaczoną baterją zbiorników magazynowych opatrzonych we wszystkie środki techniczne, zabezpieczające od strat i zepsucia się towarów. A takich właśnie brak, bo oprócz towarzystwa magazynowego posiadają tylko duże firmy, jak akc. tow. „schodnica“ i karpackie towarzystwo magazynowe o łącznej pojemności nie przekraczającej 2.000 cystern. Dysproporcya między tem, co ma być przechowanem, 10.000 cystern a tem co może być przechowa-

wanem, 2.000 cystern, bije w oczy i jest najważniejszym argumentem, uzasadniającym potrzebę nowych zbiorników a zarazem najlepszym argumentem rentowności nowego na wielką skalę urządzonego przedsiębiorstwa dla magazynowania ropy. Z tych względów przyjęcie podstawy operacyjnej tego przedsiębiorstwa na 2.500 cystern rocznie stanowi rzeczywiście minimum, które do podanego obliczenia powinno budzić zaniechanie.

Wobec fluktuacji cen ropy przyjęty czynsz roczny 40 helerów od c. m. ropy jest drobnostką, tembardziej, że z reguły magazynuje się ropę przez krótki czas, tygodnie lub miesiące najwyżej i ropa w zbiornikach ciągle się zmienia, równocześnie dawniejszej ubywa a nowa przybywa. Kto wie, co znaczy zła konjunktura, powodowana nadmiarem podaży, a zarazem jak się ona poprawia, przy uregulowaniu podaży i popytu, ten bez zastrzeżeń pogodzi się z projektowaną wysokością czynszu magazynowego; jak wiadomo płacą producenci bardzo chętnie nieco wyższe opłaty towarzystwu magazynowemu i płaciliby często nawet jeszcze wyższe, gdyby w ogóle znaleźć mogli dla swojej ropy pomieszczenie.

Nawiasem tylko w tem miejscu zaznaczyć można, że przedsiębiorstwo magazynowania ropy na wielką skalę urządzone stać się może podstawą dla operacji finansowych lombardowania ropy, dostarczających kredyt producentom bez konieczności sprzedaży za każdą cenę towaru. Jak ważnym momentem dla przemysłu naftowego byłaby organizacja kredytu na takich podstawach, nie potrzeba tego chyba szerzej uzasadniać. W mocy kraju leży obecnie przyjść przemysłowi naftowemu w pomoc, a może to tem łatwiej nastąpić, że spełnienie tego postulatu należy do rzędu inwestycji, które w podwójnej formie opłacać się będą i zostaną zwrócone. Raz w formie procentów, amortyzacji i dochodów bezpośrednich, a powtóre w formie zwiększonej siły podatkowej nie tylko poważnego zastępu przedsiębiorców naftowych, ale także i tych

szerokich sfer ludności, których interesa i byt materyalny związane są ze wzrostem i rozwojem przemysłu naftowego w kraju.

Już cena jednej korony na centnarze metrycznym ropy czyni różnicę w rocznym dochodzie 4 milionów koron, cóż dopiero, jeżeli z powodu zamiedbania spełnienia jednego z najważniejszych postulatów, obecna cena ropy z 7 koron spada na 4 a nawet na 3 korony, to zrobi to nie tylko różnicę w dochodach w sumie 16 milionów koron na rok, ale równać się będzie podcięciu nóg górnictwa naftowego, bo mało która z kopalń będzie się mogła w takich warunkach utrzymać.

Wnioskodawcy żywią nadzieję, że Wysoki Sejm, który dowiódł już niejednokrotnie uchwałami swemi że Mu losy jedyne, mającego niezaprzeczenie warunki rozwoju wielkiego przemysłu naftowego w kraju naszym nie są obojętne, że Sejm, który wyznaczał już niejednokrotnie poważne sumy na statystykę naftową i badania naukowe, na stacyę doświadczalną i szkołę wiertniczą, nie cofnie się teraz przed nową inwestycją na utrzymanie i wzmocnienie przemysłu, figurującego z poważną sumą dochodu w bilansie handlowym kraju.

W n i o s e k

pośła Stapińskiego i tow. o zmianę ustawy drogowej.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Polera się Wydziałowi krajowemu, by wypracował i na najbliższej sesji Sejmu przedłożył Sejmowi projekt nowej ustawy w tym kierunku, aby:

- 1) wszelkie szarwarki usunięte zostały, a zastępienie były dodatkami do podatków,
- 2) aby zniesione zostały myta na drogach krajowych, powiatowych i gminnych.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani o przydzielenie mniejszego wniosku Komisji drogowej.

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Stapiński.

Ostapczuk, Krempa, Bojko, Oleśnicki, Korol, Barabasz, Huryk, Buynowski, Kolischer, Rotter, Żardecki, Staruch, Tarnawski, Szponder, Mogilnicki.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a.

W warsztatach c. k. kolei państwowej w Stryju zajętych jest kilkaset rzemieślników, pobierających stałe pobory służbowe z c. k. skarbu kolejowego. Z tych rzemieślników, a mianowicie: 1) Harajda Jan, 2) Neff Jan, 3) Stein Jan, 4) Dziubak Jan, 5) Kupeczyk Jan, 6) Metzger Jan, 7) Moskal Jan, 8) Reichel Jan, 9) Sebastyan Jan, 10) Behmetink Jan, 11) Lachowicz Jan, 12) Jager Jan, 13) Mostek Jan, 14) Weisser Jan, 15) Bilas Jan, 16) Lej Józef, 17) Małko Józef, 18) Rychter Józef, 19) Tyro Józef, 20) Hiza Józef, 21) Paszkiewicz Józef, 22) Prokopowicz Józef, 23) Gołębiowski Józef, 24) Zborowski Józef, 25) Piętkowski Mikołaj, 26) Fritz Bronisław, 27) Spanier Aleksander, 28) Oebmann Aleksander, 29) Suroycz Aleksander, 30) Ball Michał, 31) Sewerniak Michał, 32) Rymer Michał, 33) Majzon Michał, 34) Tiwała Michał, 35) Komarnicki Michał, 36) Niziński Jakób, 37) Eringer August, 38) Krukaj Walery, 39) Suchomet Wilhelm, 40) Erdenberger Wilhelm, 41) Treiz Wilhelm, 42) Hane Schiebor, 43) Mazepa Franciszek, 44) Prochaska Franciszek, 45) Misiakiewicz Franciszek, 46) Pochapin Franciszek, 47) Lang Adolf, 48) Heindrich Fryderyk, 49) Łoziński Emil, 50) Smolawa Emil, 51) Komarnicki Teofil, 52) Krechowicki Dmytro, 53) Buczek Leon, 54) Muszka Karol, 55) Sukielowski Karol, 56) Medylski Karol, 57) Heil Wilhelm, 58) Suchodolski Bolesław, 59) Pleń Ferdynand, 60) Ginda Matensz, 61) Gelucz Stanisław, 61) Kollanda Stanisław, 63) Becyno Stanisław, 64) Sałtys Elias, 65) Madej Wojciech, 66) Gawecki Władysław, 67) Piasecki Władysław, 68) Pietrzak Antoni, 69) Prochaska Antoni, 70) Zolotniak Jerzy, 71) Baudisz Leopold, 72) Grimm Franciszek, 73) Tonilo Ignacy, 74) Zapłatyński Onufry, 75) Nowa

kowski Szymon, 76) Kostecki Stanisław, 77) Hoffmanu Filip, 78) Dębicki Paweł, 79) Kaszowski Kornel, 80) Bidziński Marcei, 81) Weisser Julian, 82) Schindler Ju lin, 83) Czubkało Klemens, 84) Paleczakowski Marcin, 85) Wasylkowski Gabryel, 86) Koczubski Joachim, 87) Koń Roman, 88) Częstochowski Jerzy, 89) Hoffbauer Leon, 90) Skupowski Ludwik, 91) Peleczar Ludwik, 92) Wojnar Rudolf, 93) Hruby Teodor, 94) Jakliński Ludwik, — opłacają podatki osobisto dochodowe w wysokości, uprawniającej ich do wykonywania czynnego prawa głosowania przy wyborze posła na Sejm krajowy z miasta Stryja. — a prócz tego sześciu z nich: Józef Matke, Józef Zborowski, Wilhelm Erdenberger, Bolesław Suchodolski, Paweł Dębicki i Rudolf Wojnar są także właścicielami realności w Stryju, zatem i z tego tytułu mają powyższe czynne prawo wyboru.

Tymczasem przy wyborze posła z miasta Stryja na dniu 11. września 1901 wszyscy powyżsi zostali od wyboru wykluczeni i w liście wyborczej nie zostali umieszczeni, a to pod tym pozorem, że mają podatki przypisane we Lwowie a swoją drogą nie umieszczono ich na liście wyborczej we Lwowie na tej podstawie, że są zamieszkali i mają siedzibę służbową w Stryju.

Ponieważ takim nieprawnym i nielegalnym sposobem odjęte zostało 94 obywatelom ich najważniejsze prawo konstytucyjne; — ponieważ fakt ten grozi wytworzeniem precedensu, bardzo niebezpiecznego dla pewności i nietykalności publicznych praw obywatelskich, przeto zapytują podpisani:

1. Czy znanym jest ten fakt c. k. Rządowi;

2. Jakie kroki zamierza c. k. Rząd poczynić, by samowolne pozbawienie praw obywatelskich tak znacznej liczby obywateli należyście potępić i napiętnować i by podobnym nadużyciom na przyszłość zapobiedz.

Interpelant:
Oleśnicki.

Huryk, Bohaczewski, Dr. Mogilnicki, Staruch, Barwiński, Korol, Mazikiewicz, Glidżuk, Stapiński, Krempa, Stojalowski, Ostapczuk, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

W ostatnich dniach podniósł się stan wody na rzece Stryju na przestrzeni między Strychańcami a Wierczanami w powiecie stryjskim do tego stopnia, że grozi zalaniem wsi, leżących nad rzeką. W szczególności w gminie Chodowice rzeka Stryj wystąpiła z brzegów tak, że część wsi, tudzież nowo wybudowana cerkiew zalana jest wodą. Na terytoryum gminy Wierczany prąd wody zwrócił się na grunta nadbrzeżne, tak, że zagraża niebezpieczeństwo zmiany łożyska rzeki, a na każdy sposób wsie nadbrzeżne stoją przed horoskopem strasznej katastrofy powodzi.

Ponieważ te są bardzo często nawiedzane powodzią, a powódź ostatnia z roku 1900 zniszczyła w tychże wsiach całe miemie mieszkańców.

Ponieważ roboty ochronne na tej części rzeki Stryja ze strony c. k. Rządu albo wcale nie są prowadzone, albo są prowadzone tak niedostatecznie i wadliwie, że sypane miejscami wały nie tylko nie zapobiegają powodzi, ale ją przyspieszają.

Ponieważ znaczne fundusze i zasilki, z powodu katastrofy powodzi dla powiatu stryjskiego w roku 1900 przeznaczone a pod zarząd c. k. Władz rządowych pozostające, niesprawiedliwiają domagania się intensywniejszych i skuteczniejszych robót ochronnych, przeto podpisani:

Wzywają c. k. Rząd, by celem zapobieżenia nowej olbrzymiej, a już w wysokim stopniu grożącej katastrofie zarządził jak najspieszniej energiczne roboty ochronne na rzece Stryj na przestrzeni między Strychańcami a Wierczanami w powiecie stryjskim.

Interpelujący:
Oleśnicki w. r.

Huryk, Staruch, Barwiński, Korol, J. Stapiński, Ostapczuk, Dr. Mogilnicki, Teodor Bohaczewski, Mazikiewicz, Glidżuk, Bojko, Merunowicz, Krempa, Żardecki.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k

posła ks. Stojalowskiego i towarzyszy w sprawie przeniesienia c. k. Sądu powiatowego z Ślemienia do Suchej.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Komisji administracyjnej, by sprawę przeniesienia c. k. Sądu powiatowego z Ślemienia do Suchej ponownie z sumiennością zbadala, uwzględniła życzenie okolicznych gmin, jako jedynie miarodajny czynnik co do decyzji względem przeniesienia Sądu lub pozostawienia go w tej samej miejscowości i wniosek swój, oparty na tej podstawie, przedłożyła Wysokiemu Sejmowi.

Wniosek dotyczący tej samej sprawy, a uchwalony przez jeden z dawniejszych Sejmów, ma być wstrzymany.

Dla uzasadnienia terażniejszego wniosku podnosi się, że wszystkie gminy dzisiejszego okręgu sądowego ślemieńskiego z wyjątkiem trzech, życzą sobie zatrzyma-

nia c. k. Sądu w Ślemieniu, a zatem przeniesienie tegoż dokonałoby się wbrew ich życzeniu i potrzebom, co bezwarunkowo nie powinno mieć miejsca.

Prócz tego przeniesienie takie połączone jest z wielkimi ciężarami materyalnymi.

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Ks. Stojalowski,
wnioskodawca.

Staruch, Mogilnicki, Ostapczuk, Oleśnicki Korol, Mazikiewicz, Potoczek, Krementowski, Glidziuk, Stapiński, Ochrymowicz, Barabasz, Szajer, Krempa, Żardecki, Szponder, Wilczkiewicz, Barwiński.

Marszałek oznajmia, że odczytane interpelacje odda komisarzowi rządowemu, a pierwsze czytanie wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, i że wniosek p. Stapińskiego nie poparty co do nagłości, będzie również regulaminowo traktowany.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 30. grudnia 1901 roku, godzinę 10. rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11. minut 45 wieczór.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.
Kazimierz Lubomirski w. r.

Protokół

2. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 30. grudnia 1901.

Początek o godzinie 10. minut 30. przed południem.

Przewodniczący Marszałek krajowy Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Mycielski, ks. Bohaczewski.

Obeenyh posłów 148.

Ze strony Rządu: e. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 1. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopu p. Bilińskiemu na 3 dni, tudzież że od ks. Arcybiskupa Teodorowicza otrzymał zawiadomienie, że z powodu zajęć dycecezyalnych nie może brać udziału w obradach sejmowych.

Sekretarz p. Urbański odczytnje spis petycyj, wniesionych po dzień 30. grudnia

1901, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 93, 94, 95, 96, 97, 98, 102, 103, 107, 108—116, 118, 119, 120, 121, 124, 125, 144—146, 150—154, 156, 157, 159, 165, 168—172, 175, 176, 177, 180, 181, 183, 185, 187, 189, 190, 191, 193—195, 197, 199—207, 210—214, 220, 224.

Komisji szkolnej Ls. 104, 105, 106, 117, 147—149, 155, 158, 162, 164, 166, 173, 192, 196, 198, 209, 215—219, 222.

Komisji podatkowej Ls. 122, 161, 182, Komisji gminnej Ls. 123, 160, 178, 179.

Komisji drogowej Ls. 163, 186.

Komisji petycyjnej Ls. 167, 184.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 174, 188.

Komisji administracyjnej Ls. 208.

Wydziałowi krajowemu Ls. 221, 223.

Po odczytaniu petycji Ls. 120 gminy Dzieduszyce wielkie, powiat Stryj o zapo-

mogę z powodu pożaru, udziela Marszałek głosu p. Oleśnickiemu, który tego zażądał.

P. Oleśnicki oznajmia, iż zrzeka się głosu, ponieważ w tej sprawie postawił już osobny wniosek nagły.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 175 gminy m. Lubaczowa o zapomogę z powodu pożaru, przemawia p. Jan Gnoiński, popierając tę petycę, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie jej do Wydziału krajowego, jako komisyi.

Izba uchwała powyższy wniosek formalny p. Jana Gnoińskiego.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, wniesionych po dzień 30 grudnia 1901 r., które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Marszałek oznajmia, iż komisya budżetowa ukonstytuowała się w sposób następujący:

Przewodniczącym p. Dunajewski; I. zastępcą przewodniczącego p. Kazimierz Badeni, II. zastępcą przewodniczącego p. Dawid Abrahamowicz, sekretarzami: I. p. Paszkowski, II. p. Leo.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania wniosków i interpelacyj, złożonych do łaski marszałkowskiej.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k n a g ł y :

Zważywszy, że miasto Kraków, mimo utraty wielorakich korzyści, jakie daje miastu i jego mieszkańcom stanowisko stolicy kraju koronnego, utrzymanem zostało w rządzie 9 tzw. miast zamkniętych, opłacających znacznie wyższy podatek konsumcyjny w formie akcyzy państwowej.

Zważywszy, że takie przeciążenie podatkowe jest w wysokim stopniu niesłuszne i przyczyniło się niezmiernie do zubożenia ludności tego miasta.

Zważywszy, że c. k. Rząd czyni obecnie przygotowania do reformy patentu ces. z 25. maja 1829 r. odnośnie do taryfy akcyzowej w tzw. miastach zamkniętych.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się c. k. Rząd, by powyższe niesłuszne przeciążenie miasta Krakowa jak najprędzej uchylił i w tym celu w drodze właściwej usunięcie Krakowa z rzędu tzw. miast zamkniętych przeprowadził:

Wnioskodawca:

Juliusz Leo w. r.

Struszkiewicz, Bobrzyński, Milewski, Górski, St. Tarnowski, Wodzicki, Hupka, Mars, Płocki, Tyszkiewicz, Rotter, Sękowski, Dąbski, K. Badeni, A. Jędrzejowicz, Dr. Kolischer, Federowicz, Wł. Leop. Jaworski, Rapaport, Paszkowski, Oleśnicki.

W n i o s e k n a g ł y .

Zważywszy, że miasto Kraków mimo straty, wielorakich korzyści, jakie daje miastu i jego mieszkańcom stanowisko stolicy kraju koronnego, utrzymanem zostało w rządzie miast, opłacających podatek domowoczynszowy według wyższej stopy podatkowej.

Zważywszy, że takie przeciążenie podatkowe Krakowa jest w wysokim stopniu niesłuszne i przyczyniło się niezmiernie do zubożenia ludności tego miasta.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

„Wzywa się c. k. Rząd, by we właściwej drodze wyjednał usunięcie miasta

Krakowa z listy miast, opłacających, podatek domo-czynszowy według wyższej stopy, a zaliczenie go do miast, które opłacają ten podatek według stopy niższej,

Lwów, dnia 30. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Juliusz Leo w. r.

Sękowski, St. Tarnowski, Mars, Płocki, Struszkiewicz, A. Jędrzejowicz, Milewski, Tyszkiewicz, Oleśnicki, K. Badeni, Dąbski, Rotter, Bobrzyński, Federowicz, Wł. Leop. Jaworski, Rapaport, Paszkowski, Górski, Hupka, Traczewski, Kolischer.

W n i o s e k n a g ł y.

Zważywszy, że potrzeba reorganizacji rządowej straży policyjnej w Galicyi a specjalnie we Lwowie jest uznaną przez wszystkie powołane w tej mierze czynniki.

Sejm wzywa Rząd, ażeby jak najrychlej przystąpił do tej reorganizacji a to z uwzględnieniem o ile możliwości zesad i postulatów uchwalonych przez Radę król. stol. miasta Lwowa a popartych i przedłożonych Ministerstwu z przychylnym wnioskiem c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Małachowski w. r.

Michalski, Abrahamowicz, Romanowicz, Fruchtman, Rotter, Dzieślewski, Rayski, E. Michałowski, Bynowski, K. Lipiński, Merunowicz, Schätzel, Z. Jaworski, Tarnawski, Rutowski, Wurst, Niezabitowski, Bednarski, Maryewski, Jabłoński, Maiss, Wiśniewski, Jahl, Kolischer, Rydygier, Tomaszewski, Agopsowicz, Bojko, Loewenstein, J. K. Fedorowicz, Leo, Wład. L. Jaworski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Mieszkańcom gmin Sopotnia wielka, Sopotnia mała, Przyłków, Krzeszów, Rychwałd, i Rychwałdek powiatu żywieckiego prze-

znacza się bezzwrotną zapomogę w kwocie 5.000 koron na zasiew gruntów i wyżywienie ludności kłęską gradową w roku 1901 dotkniętej.

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Szwed.

Kramarczyk, Potoczek, Krempa, Stapiński, Żardecki, Szajer, Vivien, Cielecki, Theodorowicz, Bojko, Skołyżewski, Huryk, Staruch, Oleśnicki, Korol.

W n i o s e k.

Zważywszy, że postanowienia obowiązującej ustawy łowieckiej z 5. marca 1897 Nr. 71. Dz. u. kr. zwłaszcza wśród włościan wywołują niezadowolenie;

Zważywszy, że w celu zadosyćczenia słusznym żądaniom włościan należałoby częściowo lub też w zupełności zmienić postanowienia §§. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 19, 22, 24, 26, 28, 29, 31, 35, 36, 43, 47, 50, 55, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 67, 69 i 70, obecnie obowiązującej ustawy łowieckiej,

zważywszy wreszcie, że wobec potrzeby uskutecznienia tak licznych zmian pożądane jest wydanie nowej ustawy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony tu pod $\frac{1}{2}$ projekt ustawy łowieckiej.

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Żardecki.

Potoczek, Kramarczyk, Szwed, Szajer, Skołyżewski, Huryk, Barabasz, Ostapeczuk, Korol, Ochrymowicz, Oleśnicki, Bojko, Krempa, Loewenstein, Tomaszewski, Romanowicz, Rotter, Tarnawski, Huza, Jahl, Witosławski, Stapiński, Rutowski, Stojalowski.

U s t a w a

z dnia . . . którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą samą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy.

Art. II.

Wszelkie kontrakty o dzierżawę polowań gminnych, przed wprowadzeniem w wykonanie niniejszej ustawy zawarte, bez względu czy one na mocy tej ustawy stanowić mają na przyszłość okręgi samodzielnego polowania — ważne są do czasu ich expiracyi o tyle, o ile ich rozwiązanie z innych przyczyn nie nastąpi. Zatem wszelkie spory dotyczące praw właścicieli i dzierżawców polowania, jakoteż pretensye do odszkodowania, mają być rozpoznawane według dotychczas obowiązujących ustaw i rozporządzeń, z zastosowaniem jednak przepisów niniejszej ustawy pod względem ich dochodzenia.

Art. III.

Wykonywanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

USTAWA ŁOWIECKA

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Prawo polowania i jego wykonanie.

A) postanowienia ogólne.

§. 1.

Prawo polowania polega na wyłącznem uprawnieniu do hodowania, wyszuki-

wania, ścigania, zabijania i przywłaszczania sobie łownej zwierzyny i dzikiego ptactwa, jak również przywłaszczania oddzielonych z niej części użytecznych, jak zrzuconych rogów i t. p.

Odnosnie do dzikiego ptactwa mieści w sobie prawo polowania także wyłączne uprawnienie do przywłaszczania zniesionych jaj.

§. 2.

Zwierzyną łowną są w rozumieniu niniejszej ustawy: jeleni i daniel, sarna, zając, dziki, królik i horsuk. Z ptaków: głuźzec, cietrzew, jarząbek, pardwa i kuro-patwa, przepiórka, chruściel (dorkacz), bażant, drop, czajka, słonka, dubelt, krzyk, siewka, kulik i rozmaite tegoż gatunki, kurki wodne, łyska, nurki, dziki łabędź, dzika gęś, wszelkie gatunki dzikich kaczek i dzikich łabędzi.

§. 3.

Prawo polowania przywiązane jest do własności gruntu, służy więc każdoczesnemu posiadaczowi gruntu; wykonywane zaś być może, albo w sposób samodzielny, albo przez wydzierżawienie.

Wykonywanie prawa polowania w sposób samodzielny przysługuje:

a) posiadaczowi nieprzerwanej przestrzeni obszaru gruntowego wynoszącego co najmniej 115 hektarów, bez względu czy on jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną, czy jest osobą pojedynczą lub połączeniem kilku osób. W ostatnim wypadku nie może być posiadłość podzieloną co do przestrzeni. Również nie stanowi różnicy czy ten obszar leży w jednej gminie lub miejscowości, lub czy się rozciąga na terytorium więcej gmin, względnie miejscowości.

b) gminie służy samodzielne polowanie tylko co do przestrzeni gruntowej, należącej do majątku gminnego, położonej bądź to w obrębie własnej, bądź też obcej gminy jeżeli obszar ten wynosi co najmniej 115 hektarów nieprzerwanej przestrzeni.

Drogi, koleje żelazne, rzeki, potoki, kanały jakoteż wody stojące i wyspy na wodach, które przerzynają grunta, nie uważają się za przerwy obszaru, jeżeli się można dostać z jednej części kompleksu do drugiej, nie przechodząc przez cudzą posiadłość (ad a i b).

c) Posiadaczowi takich ogrodów (ozdobnych, owocowych lub warzywnych), albo parków, bez względu na przestrzeń, które się znajdują przy domu mieszkalnym i naturalnem lub sztucznem ogrodzeniem stałym (plot, krata, mur i t. d.) w ten sposób są okolone, że inne osoby nie naruszywszy tego ogrodzenia lub nie przesadziwszy się przez nie, żadną inną drogą tam dostać się nie mogą, jak tylko przez umieszczone w ogrodzeniu zamykane drzwi lub wrota.

d) Posiadaczom zwierzyńców, to jest przestrzeni gruntowych dowolnych rozmiarów przeznaczonych do hodowli zwierzyny a skutecznie i trwale zabezpieczonych przeciw jej wydostaniu się na grunta sąsiednie.

W razie sporu o to, czy jaka przestrzeń gruntowa uważaną być ma za zwierzyńiec w myśl powyższego postanowienia, rozstrzyga o tem polityczna Władza powiatowa.

§. 4.

Wszelkie inne obszary gruntowe, położone w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedną miejscowość stanowiącym, które nie posiadają warunków samoistnego polowania w §. 3. określonych, albo co do których samoistne polowanie nie zostało zgłoszone (§. 6), stanowią okręg polowania gminnego. Polowanie gminne ma być wydzierżawione na rzecz posiadaczy gruntów, a jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje także grunta obszaru dworskiego ma tenże obszar udział w czynszu dzierżawnym (§. 21) w stosunku rozległości gruntu własnego do gruntów okręgu polowania gminnego.

B) Ustanowienie Okręgów polowania.

§. 5.

Okręgi tak samodzielniego polowania (§. 3.) jakoteż okręgi polowania gminnego (§. 4.) ustanowi polityczna Władza powiatowa każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć.

§. 6.

Najpóźniej w sześć miesięcy przed upływem bieżącego okręgu dzierżawy, Władza polityczna powiatowa ogłosi w miejscu swej siedziby, jakoteż w każdej gminie i na obszarze dworskim edykt, na mocy którego ci posiadacze gruntów, którzy na nadchodzący, w edykcie określić się mający dzierżawny okres polowania (§. 5.) na podstawie §. 3 roszeją sobie uprawnienie do samodzielniego polowania, wezwani zostaną aby te pretensye w ciągu 6 tygodni u politycznej Władzy powiatowej zgłosili.

Edykt ten ma być oprócz tego doręczony wszystkim tym posiadaczom gruntów, którzy w bieżącym okresie dzierżawnym polowanie samodzielnie na swych gruntach w myśl §. 3. wykonywali.

Do zgłoszenia wystarczy zwykłe podanie do Władzy politycznej powiatowej lub nawet protokolarne oświadczenie z dołączeniem szkicu sytuacyjnego dotyczącej przestrzeni gruntowej. Przy następnem ustanowieniu samodzielniego prawa polowania wystarczy odwołanie się do poprzedniego zgłoszenia.

Polityczna Władza powiatowa ma zbadać zgłoszenia, według potrzeby przedsięwziąć dochodzenia, a następnie ustanowić okręgi polowania tak samodzielniego według §. 3., jakoteż polowania gminnego według §. 4. wydzierżawić się mającego i podać je do wiadomości Zwierzchnościom gminnym.

§. 7.

Przeciw skutecznionemu podziałowi mogą być wniesione zarzuty w ciągu czterech tygodni do politycznej Władzy powiatowej.

Polityczna Władza powiatowa zbada wniesione zarzuty i po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń wyda orzeczenie.

§. 8.

Polityczna Władza powiatowa przy ustanawianiu okręgów polowań czy samodzielnych (§. 3.), czy podlegających wydzierżawieniu (§. 4.) obowiązana jest, jeżeli temu nie stoją na przeszkodzie ważne względy na wykonywanie polowania, uwzględnić życzenia gmin przez swoją Zwierzchność objawione i obszarów dworskich, wniesione w ciągu 6 tygodni po ogłoszeniu edyktu (§. 6.) w wypadkach:

a) jeżeli posiadacze obszarów, którym przysługuje prawo samodzielnego polowania z mocy §. 3. lit. (a i b.) pragną obszary swoje i to na cały najbliższy okres dzierżawny przyłączyć do obszaru polowania gminnego, a gmina się na to zgodzi;

b) jeżeli dwie lub więcej gmin, oraz posiadacze obszarów dworskich z mocy §. 4. do okręgu polowania gminnego przydzielonych, zgodnie zażądadają ustanowienia wspólnego okręgu polowania gminnego na cały najbliższy okres dzierżawny.

c) W ten sam sposób uwzględnić należy żądania gmin lub przełożonych obszarów dworskich w kierunku rozdzielenia ustanowić się mających okręgów polowania jeżeli szczególne stosunki miejscowe, a głównie różnorodność polowań, rozdział ten usprawiedliwiają i jeżeli żadna z tych części nie będzie obejmowała na przyszłość mniej niż 115 hektarów przestrzeni.

§. 9.

Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej niż 115 hektarów, należy go przyłączyć do najbliższego okręgu gminnego i razem

w drodze licytacji wydzierżawić, jako jeden okręg polowania, a uzyskaną ztąd kwotę dzierżawną rozdzielić pomiędzy dotyczące gminy w stosunku do wielkości obszaru połączonych gmin. Licytację na dzierżawę polowania połączonych gmin przeprowadza ta gmina, której obszar gruntów jest znaczniejszy.

§. 10.

Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej niż 115 hektarów i jeżeli część jego niedosięgająca tego rozmiaru:

a) otoczona jest w całym obwodzie samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3. albo

b) takim samodzielnem polowaniem, oddzielona jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niej bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (enklawie) okręgu polowania gminnego na przypadający okres dzierżawny przed wszystkimi innymi, bez targu. Cena za ową przestrzeń wypadnie z obliczenia, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego. W razie szczególnych stosunków, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiedni, ma czynsz dzierżawny oznaczyć polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli enklawa jest kilkoma z poprzednio wspomnianych polowań samodzielnymi w sposób określony w alinei 1. otoczona (lit. a), względnie oddzieloną (lit. b), w takim razie służy wspomniane prawo pierwszeństwa dzierżawy przedewszystkiem posiadaczowi samodzielnego polowania, gra-

niczącego z enklawą w dłuższej rozciągłości.

Do oświadczenia się względem korzystania z prawa w poprzednich ustępach określonego, wyznaczy polityczna Władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnych polowań odpowiedni termin prekluzywny.

§. 11.

O wszelkich sprawach dotyczących ustanowienia okręgów myśliwskich orzeka w pierwszej instancji polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu opinii Wydziału powiatowego.

C) Wyzdzierżawianie polowań gminnych.

§. 12.

Zwierzchność gminna przynależnego okręgu polowania gminnego zarządzi wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Licytację przeprowadza Zwierzchność gminy na miejscu w kancelaryi urzędu gminnego. Wrazie uznania Zwierzchności gminnej ewentualnie wskutek zarządzenia politycznej Władzy powiatowej ma Zwierzchność gminy przeprowadzać licytację w miejscowości będącej siedzibą tejże Władzy powiatowej, jeżeli w ten sposób będzie można przy licytacji osiągnąć wyższy czynsz dzierżawny.

Akt wydzierżawienia jakoteż w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

§. 13.

Zwierzchność gminy uprawniona do wydzierżawienia polowania gminnego (§. 12.) przedłoży na 6 miesięcy przed nływem dotychczasowej dzierżawy polowania gminnego politycznej Władzy powiatowej do zatwierdzenia projekt warunków ogłosić się mającej licytacji na następny okres dzierżawy.

Polityczna Władza powiatowa w ciągu 3 tygodni od daty doręczonego sobie projektu warunków licytacyjnych obowiązana będzie takowy zatwierdzić, lub zawiadomić Zwierzchność gminy o powodach odmowy. Niedopełnienie tego w terminie wyżej oznaczonym uważanem być ma za zatwierdzenie i Zwierzchność gminy nprawioną będzie licytację ogłosić.

Przeciw odmownemu orzeczeniu politycznej Władzy powiatowej służy interesowanym prawo odwołania się w ciągu 14 dni do c. k. Namiestnictwa.

§. 14.

Zwierzchność gminna ogłosi natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania gminnego. Obwieszczenie o odbyć się mającej licytacji, zawierać ma potrzebne dane o wydzierżawić się mającem polowaniu, jako: granicę okręgu polowania, czas trwania dzierżawy, cenę wywołania, wysokość mającego się złożyć wadyum, termin i miejsce odbycia licytacji.

Ogłoszenie licytacji rozpowszechnić należy w sposób w miejscowości tej praktykowany, a jeżeli spodziewać się można osiągnięcia przez to większego czynszu dzierżawnego także i w jednej z gazet w powiecie najbardziej rozpowszechnionej.

O terminie i miejscu odbyć się mającej licytacji, należy zawiadomić jednocześnie polityczną Władzę powiatową i Wydział Rady powiatowej, którym przysługuje prawo wysłać na swój koszt delegata.

§. 15.

Polityczna Władza powiatowa ma prawo w zastępstwie gmin i obszarów dworskich i na ich koszt zarządzić i przeprowadzić wydzierżawienie polowania gminnego przez licytację; jeżeli dotycząca Zwierzchność gminna włożonego na siebie z §. 12. niniejszej ustawy obowiązku nie dopełniła, skutkiem czego rozpisanie licytacji na 3 miesiące przed ukończeniem istniejącej dzierżawy polowania gminnego nie nastąpiło, lub

jeżeli licytację dwukrotnie tak wadliwie rozpisala, że licytacja odbyć się nie mogła.

Czynność tę dopełni polityczna Władza powiatowa z zachowaniem przepisów o wydzierżawieniu polowań gminnych niniejszą ustawą ustanowionych i o swoim zarządzeniu zawiadomi wszystkie strony interesowane oraz Wydział Rady powiatowej.

§. 16.

Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne, Skarb Państwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie, istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów. Dopuszczony być nie może do dzierżawy polowania gminnego:

a) małoletni;

b) wyrobnik, żyjący z zarobku dziennego, tudzież ubogi wspierany przez zakłady dobroczynne, albo z funduszków gminnych;

c) umyślowo chory i notoryczny pijak;

d) na czas trzech lat po odbyciu kary ten, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

e) na czas trzech lat po odbyciu kary ten, który wedle §. 335. u. k. uznany był winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejże;

f) na czas dwuletni ten, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

§. 17.

Na podstawie aktu licytacji przyznana będzie dzierżawa polowania gminnego temu, kto najwyższą cenę dzierżawną zaoferuje, przyczem nie mogą być uwzględnione oferty tych osób, które według §. 16. wykluczone są od dzierżawy.

§. 18.

Przeciw aktowi licytacji służy interesowanym prawo odwołania się do Władzy

powiatowej w ciągu dni 14. Jeżeli przeciw przyznaniu polowania odwołanie wniesione i uwzględnione zostanie, należy zarazem orzec unieważnienie licytacji i ponowne wydzierżawienie polowania gminnego zarządzić. Pomimo wniesionego odwołania się przeciw przyznaniu dzierżawy polowania gminnego prawo wykonywania tego polowania pozostaje aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przy tym, który się utrzymał przy licytacji.

§. 19.

Jeżeli wydzierżawienie polowania gminnego przy pierwszej licytacji za cenę wywołania nie przyjdzie do skutku, ogłosi Zwierzchność gminna w terminie nieprzekraczalnym 30 dniowym powtórna licytację, zniżając cenę wywołania do połowy.

W razie zaś gdyby i powtórna licytacja spełzała na niczem, należy ogłosić w podobny sposób trzeci termin licyacyjny w terminie nieprzekraczalnym dni 14-tu. Na trzecim terminie licytacja przeprowadza się bez wymienienia ceny wywołania a dzierżawę przyznaje się temu, kto najwyższą cenę dzierżawną (§. 17.) ofiarował.

§. 20.

Dzierżawca polowania winien złożyć pod rygorom utraty wadyum (na rzecz uprawnionych) i rozwiązania dzierżawy najpóźniej w dni 14 po przyznaniu dzierżawy kaucyę w wysokości jednorocznego czynszu i czynsz dzierżawy na rok pierwszy.

Kaucya ma być złożona w książeczkach kas oszczędności lub w papierach publicznych pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego i ma być deponowana w c. k. urzędzie podatkowym właściwego powiatu; zaś czynsz dzierżawny do rąk Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) (§. 21).

Kaucya jest poręką za grzywny, na które skazany być może dzierżawca polowania gminnego, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań w umowie przyjętych.

Jeżeliby zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jakibądź sposób została zmniejszona poniżej jednorocznego czynszu, polityczna Władza powiatowa poleci dzierżawcy uzupełnić ją w ciągu 14 dni do pierwotnej wysokości, pod rygorem rozwiązania umowy.

W cztery tygodni po upływie okresu dzierżawy, po jej wcześniejszem rozwiązaniu, kancya zwróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których zabezpieczenia służyła.

§. 21.

Roczny czynsz dzierżawny na następne lata składać ma dzierżawca polowania na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego u Zwierchności gminnej. Jeżeli jednak okręg polowania obejmuje grunta obszaru dworskiego, to przypadający na te grunta w stosunku do ich rozmiaru udział w czynszu dzierżawnym, który to udział oznaczy cyfrowo polityczna Władza powiatowa przy sposobności wydzierżawienia polowania gminnego, złożyć należy u przełożonego obszaru dworskiego.

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie, ma polityczna Władza powiatowa na neczynione o tem doniesienie naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego, wezwać dzierżawcę do zapłaty, z oznaczeniem terminu dni 14 i z zagrożeniem rozwiązania dzierżawy i utraty kaucyi (§. 23. l. 1).

§. 22.

Zwierchność gminna ma w ciągu czterech tygodni po każdorazowym złożeniu rocznego czynszu dzierżawnego obwieścić w sposób w miejscu przyjęty, że poszczególni właściciele gruntów podnieść mogą udziały na nich z czynszu przypadające w stosunku do rozległości ich posiadłości gruntowej włączonej do okręgu polowania gminnego, w ciągu pewnego oznaczyć się mającego terminu, gdyż inaczej przypadają na rzecz kasy gminnej. Termin ten nie

może wynosić mniej niż 4 tygodnie. Jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, które należą do różnych posiadłości, te powyższe postanowienia niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie także do udziału w czynszu dzierżawnym przypadającym za te grunta.

§. 23.

Wydzierżawione polowanie może być przez polityczną Władzę powiatową uznane za rozwiązane, skoro dzierżawca:

1. Nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie dopełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego (§§ 20. i 21.);

2. nie zastosuje się do przepisów ustawy o nadzorze polowania; (§. 31);

3. dopuści się powtórnie innego przekroczenia niniejszej ustawy.

W 14 dni po prawomocności orzeczenia zarządzi polityczna Władza powiatowa przy zastosowaniu §. 12. wydzierżawienie na nowo polowania gminnego.

§. 24.

Bez zezwolenia politycznej władzy powiatowej nie wolno pod nieważnością wydzierżawionego polowania w całości ani w części poddzierżawiać innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach.

§. 25.

Spadkobiercy dzierżawców prawa polowania mogą za zezwoleniem politycznej Władzy powiatowej, jeżeli się o to najpóźniej w dwa miesiące po śmierci spadkodawcy do niej zgłoszą, wykonywać je przez cały pozostały czas dzierżawy jeżeli posiadają warunki wymagane od dzierżawców i wykonawców polowania.

W razie niezgłoszenia się, lub gdy polityczna Władza powiatowa uzna ich za nieodpowiednich do wykonywania prawa polowania, zarządzonym będzie (§. 12.) ogłoszenie nowej licytacji.

§. 26.

Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstanie okręg w §. 3. a) i b) określony, to uprawnienie do samodzielnego polowania na tymże zaczyna się dopiero z najbliższym okresem dzierżawnym. Jeżeli jednak części takiego okręgu polowania samodzielnego położone są w różnych okręgach polowania gminnego, których okresy dzierżawne wpływają w różnych terminach, w takim razie powyższy okręg uznany być może jako samodzielnym dopiero przy ustanawianiu okręgów polowania tej gminy, której okres dzierżawny najpóźniej się kończy.

Tymczasem pozostają poszczególne części tego nowo powstałego okręgu polowania samodzielnego wcielone do odnośnych polowań gminnych.

§. 27.

Gdyby w ciągu okresu dzierżawnego jakaś posiadłość gruntowa uznana na ten okres za okręg polowania samodzielnego po myśli §. 3. a) i b) przeszła częściami na kilku właścicieli, to pozostaje w mocy uprawnienie do samodzielnego polowania, odnośnie do tych części posiadłości, które zawsze jeszcze odpowiadają wymogom §. 3.

Natomiast owe części podzielonej posiadłości gruntowej, które już nie odpowiadają tym wymogom, równie jak w ogóle wszelkie przestrzenie uznane jako okręgi polowania samodzielnego, które w ciągu okresu dzierżawnego utracą wymagany dla okręgów polowania samodzielnego rozmiar 115, albo też potrzebną nieprzerwaną ciągłość, ma polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania lub innego interesowanego włączyć na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego.

§. 28.

Jeżeli okręg samodzielnego prawa polowania, którego właściciel dzierżawił enklawę na podstawie §. 10., utraci właści-

wość graniczącego albo otaczającego, względnie oddzielającego okręgu polowania samodzielnego, to polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej wydzierżawi odnośny okręg polowania gminnego na resztę okresu dzierżawnego drogą licytacji, względnie włączy enklawę do okręgu polowania gminnego.

§. 29.

Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstaną samodzielne polowania w §. 3. c, określone, to odpadają one zaraz, z chwilą powstania, od polowania wydzierżawionego przez dotyczącą Zwierzchność gminną. Jeżeli zaś w tego rodzaju okręgu polowania zajdzie zmiana, odbierającego mu charakter okręgu polowania samodzielnego według §. 3., winna polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej wcielić go na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego.

§. 30.

Przedłużenie dzierżawy polowania gminnego bez licytacji po ukończeniu się okresu na który zostało w drodze licytacji wydzierżawione, może nastąpić na dalszy sześciolotni okres czasu za zezwoleniem politycznej Władzy powiatowej i na podstawie uchwały Rady gminnej temu, kto je ma w dzierżawie w ubiegającym okresie, jeżeli wniesie o to prośbę na 3 miesiące przed upływem trwającej jeszcze dzierżawy i przyjmie obowiązek płacenia o 10% wyższego czynszu.

II. Przepisy policyi łowieckiej.

A) Nadzór nad polowaniem.

§. 31.

Uprawnieni do samoistnego polowania, jakoteż dzierżawcy polowania gminnego winni

są najpóźniej w trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy ustanowić dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób i tych do zatwierdzenia i zaprzysiężenia Władzy politycznej powiatowej przedstawić.

§. 32.

Strażnikiem łowieckim może być każdy poddany państwa Anstro-węgierskiego umysłowo i fizycznie zdrowy, który ukończył 24 lat życia, i pod względem nienagannego prowadzenia się zasługuje na zaufanie.

Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego dozoru, jeżeli posiadają warunki do tego wyżej od strażników wymagane.

§. 33.

Zaprzysiężona i zatwierdzona straż łowiecka, ma prawo podczas wykonywania swej służby nosić broń myśliwską; wolno jej jednak z broni tej zrobić użytek przeciw osobom trzecim tylko w wypadku koniecznej i słusznej obrony.

Jeżeli straż łowiecka nosi przepisane dla niej odznaki, wtedy uważaną będzie jako straż publiczna w myśl ustawy państwowej z dnia 16. czerwca 1872 (Nr. 84. Dz. u. p.).

B) Przepisy o ochronie.

§. 34.

Nikomn nie wolno w czasie poniżej oznaczonym łowić lub zabijać; jeleni od 1. listopada do 31. lipca, kozłów (rogaczy) od 1. marca do 15. maja, zajęcy od 1. lutego do 30. września, jarząbków od 1. lutego do 31. sierpnia, cietrzewi i głuszców kogutów od 20. maja do 31. sierpnia, knropatw od 1. grudnia do 15. sierpnia, bażantów od 1. stycznia do 15. sierpnia, przepiórek i dzikich gołębi od 1. listopada do 1. sierpnia, dropi i pardw od 15. kwietnia do 31. lipca; ptactwa błotnego mianowicie: krzyków, dubeltów, kulonów, batalionów od

15. kwietnia do 30. czerwca; ptactwa wodnego mianowicie: dzikich gęsi i dzikich kaczek od 15. kwietnia do 15. czerwca, łani, sarn, cieląt i spiczaków, tudzież samiec cietrzewi i głuszców przez cały rok.

Przepis ten niestosuje się do zarządzanych polowań w zamkniętych zwierzyńcach.

Wystrzeliwanie łań i kóz ze względu gospodarstwa łowieckiego nastąpić może tylko za zezwoleniem c. k. Namiestnictwa.

§. 35.

Wyjątkowo za poprzedniemi uwiadomieniem powiatowej władzy politycznej, dozwala się łowienia żywych okazów zwierzyzny i ptactwa nżytkowego, wybierania jaj z gniazd a młodzieży z legowisk, w czasie do łowienia zakazanym, lecz tylko w celu dalszej hodowli i ochrony podczas srogiej zimy.

§. 36.

Polityczna Władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem powiatowym może:

a) zarządzić nawet w porze ochronnej wystrzelanie pewnej ilości sztuk zwierzyzny uznanej za łowną, jeżeli zmniejszenie tego rodzaju zwierzostanu jest w interesie gospodarstwa leśnego lub łowieckiego pożądane;

b) wyjątkowo na rok jeden zezwolić na późniejsze rozpoczęcie, albo wcześniejsze zamknięcie pory ochronnej pewnych rodzajów zwierzyzny dla poszczególnych, albo wszystkich okręgów polowania w powiecie jeżeli tego wymagać będą szczególniejsze względy miejscowe, klimatyczne, lub kłeski elementarne.

§. 37.

Po nplywie dni 14 od rozpoczęcia się czasu ochronnego i podczas dalszego trwania tego czasu, niewolno objętej ochroną zwierzyzny żywej czy zabitej, w całości lub w częściach sprzedawać na składach, tar-

gowieach, w restauracyach, lub w inny jaki bądź sposób.

Sprowadzający tego rodzaju zwierzynę i ptactwo z zagranicy, albo ze zwierzynców zamkniętych przy sprzedaży jej winni wykazać się świadectwem jej pochodzenia, które przepisze c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Sprzedaż zwierzyny łownej i ptactwa ubitych z polecenia Władzy w myśl postanowienia §. 34. jak również skonfiskowanej w myśl postanowień §. 73. może się odbywać za okazaniem świadectwa jej pochodzenia przez właściwą Władzę polityczną powiatu stwierdzonego.

C) Dalsze przepisy policyi łowieckiej.

§. 38.

Bez zezwolenia uprawnionego do polowania nie wolno nikomu obcemu chodzić ze strzelbą po okręgu polowania z wyjątkiem osób upoważnionych do tego ze stanowiska urzędowego, nprawnionych z mocy §. 44, 46. i tych osób, które z §. 47 lit. b) uprawnione zostaną do chodzenia z bronią i w rozmiarze tamże oznaczonym.

Kto wbrew temu zakazowi spotkany zostanie przez strażnika łowieckiego ze strzelbą na obszarze polowania, po za drogami służącymi za publiczną komunikacją winien jest na żądanie tegoż oddać mu strzelbę, którą strażnik łowiecki obowiązany natychmiast złożyć u politycznej Władzy powiatowej.

§. 39.

W czasie od wiosny, aż do ukończenia żniw, nie wolno bez zezwolenia właściciela po polach zasianych lub zasadzonych ani polować, ani psami tropić zwierzyny i ptactwa.

Z pod tego zakazu wyjęte są pola obsiane moharem, dalej zasadzone ziemniakami, albo w rzędowy sposób burakami,

lub innymi w dalekich odstępach uprawianymi ziemiopłodami.

W czasie wyjątkowo mokrym, nie wolno na polach obsianych polować konno lub z nagonką nawet w jesieni i zimie.

§. 40.

W najbliższem otoczeniu zabudowań nie wolno tropić i ścigać zwierzyny, ani do niej strzelać.

Również nie wolno bez zezwolenia właściciela, przy wykonywaniu prawa polowania wchodzić do ogrodów znajdujących się w pobliżu domów i zabudowań gospodarskich, jeżeli te są ogrodzone lub w inny sposób odgraniczone.

§. 41.

Zakazaniem jest polować na zwierzynę łowną z nagonką przez cały dzień w niedzielę, w inny zaś sposób polować wolno w niedzielę dopiero po ukończeniu przedpołudniowego nabożeństwa w miejscowych kościołach.

§. 42.

Do chwytania zwierząt łownych nie wolno zastawiać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, tudzież zakładać trutek. Nie wolno użytkującemu z polowania ścigać zwierzyny, która na jego obszarze zraniona, przeszła do obcego obszaru.

§. 43.

Włóczące się psy, tudzież koty po polach i lesie mogą być przez uprawnionego do polowania lub jego służbę łowiecką zabijane, lecz nie w bliższem oddaleniu jak na 500 metrów od domu mieszkalnego.

§. 44.

Na zarządców lasowych, strażników leśnych, właścicieli samoistnych obszarów myślnickich, dzierżawców polowań, strzelców łowieckich, wkłada się obowiązek tępienia w każdej porze drapieżnej i szkodliwej zwie-

rzyny, oraz szkodliwego ptactwa w swoich obszarach.

§. 45.

Dziki i zwierzęta groźne dla osobistego bezpieczeństwa, oraz dla bezpieczeństwa inwentarzy gospodarskich, trzymać wolno tylko w zwierzyńcach zabezpieczonych zupełnie przeciw wydostaniu się stamtąd na zewnątrz.

§. 46.

Zwierzęta uznane za szkodliwe, jakoto: nieźwiedzie, wilki, rysie, żbiki, dziki i lisy może każdy zabijać, chwycić i przez to je nabywać, nie wolno jednak nikomu bez zezwolenia uprawnionego do polowania na cudzym gruncie zwierząt szkodliwych śledzić.

Zwierzęta następujące jako to: kuny leśne i domowe, tchórze i lasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół białozów, sokół wędrowny, raróg, kozób, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotniak (rybołówka trzciunik), czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron mogą być wewnątrz okręgu polowania przez uprawnionego do polowania, na własnym gruncie przez właściciela gruntu, wreszcie na miejscach stanowiących dobro publiczne przez każdego chwytane albo zabijane i zabierane.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródlądowych.

§. 47.

W okolicy, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach, a uprawnieni do polowania, obowiązku tępienia ich zadość nie czynią, ma polityczna Władza powiatowa na doniesienie poszkodowanych:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którym udowodnionym bę-

dzie, że dziki na swoich obszarach hodują, że obowiązkowi tępienia tychże zadość nie czynią;!

b) ndzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po zaciągnięciu co do nich opinii Wydziału powiatowego, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie, z dozwoleń tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 46. alin. 1.) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów zawiadomi jednocześnie Władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania jakoteż i miejscowe Władze policyjne.

§. 48.

Polityczna Władza powiatowa ma także prawo i obowiązek w razie potrzeby na pewien krótki i ściśle ograniczony czas zarządzić pod swoim nadzorem tępienie drapieżnych i szkodliwych zwierząt, a zarazem oznaczyć czas i sposób tępienia. Jeżeli w tym celu zarządzone będą publiczne obławy, polityczna Władza powiatowa zawiadomi o tem uprawnionych do polowania i zaprosi do udziału w nich strzelców nie posiadających wawet certyfikatów myśliwskich.

Mieszkańcy gmin, w interesie których publiczna obława zarządzoną została, mają obowiązek na wezwanie Władzy dostarczyć bezpłatnie nagonki w odpowiedniej ilości.

§. 49.

Przy tego rodzaju obławach nie wolno nikomu zabijać innej zwierzyny oprócz tej, dla wytępienia której została obława zarządzona.

Ubita w ten sposób zwierzyna sprzedaną będzie przez Władzę zarządzającą obławę, w drodze publicznej licytacji, a kwotę uzyskaną ze sprzedaży należy wręczyć Wydziałowi powiatowemu na korzyść funduszu ubogich odnośnej gminy.

§. 50.

Do tępienia zwierząt uznanych w §. 46. alinea 1. za szkodliwe może uprawniony do polowania jak również i właściciel gruntu używać łapek i innych przyrządów samochwytnych, jednakże z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby stąd nie powstało niebezpieczeństwo dla ludzi i zwierząt pożytecznych.

Dlatego powinni ustawić znaki, które bez trudności spostrzedz i rozpoznać można.

III. O szkodach wyrządzonych przez polowanie i przez zwierzynę.

A) O obowiązkach odszkodowania.

§. 51.

Uprawniony do wykonywania polowania ma obowiązek wynagrodzić według przepisów niniejszej ustawy :

a) szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu polowania przez niego samego, jego personal łowiecki, gości myśliwych i przez psy tych osób ;

b) szkodę wyrządzoną w jego okręgu polowania przez zwierzęta łowne na gruncie i w niezebranych jeszcze plonach, z wyjątkiem szkód wyrządzonych przez stada zapadłych dzikich gęsi i kaczek ;

c) szkodę wyrządzoną przez dziki w myśl (§. 47. lit. a) niniejszej ustawy. Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowanie i przez zwierzynę.

§. 52.

Za szkody wyrządzone przez wszelkiego rodzaju hodowaną zwierzynę, która się wydostanie ze zwierzyńców zamkniętych, odpowiedzialni są ich posiadacze.

§. 53.

Każdy posiadacz gruntu ma prawa zabezpieczyć swoje grunta przeciw wdzieraniu

się zwierzyny; poczynione jednak w tym celu urządzenia nie mogą być przysposobione do łapania zwierzyny.

Wolno również każdemu odstraszać i odpędzać zwierzynę od swoich gruntów przez urządzenie straszdeł, ogni nočných i t. p. Gdyby zaś wskutek takiej obrony, zwierzę zraniło się lub zginęło, to uprawniony do polowania nie może się domagać odszkodowania.

§. 54.

Także uprawniony do polowania może cudze grunta w obrębie swego okręgu polowania leżące, niebezpiecząc od szkód przez zwierzynę wyrządzonych, zapomocą ogrodzeń i innych środków ostrożności, jednak w taki sposób, aby niebezpieczeństwo to nie przeszkadzało posiadaczom w prowadzeniu gospodarstwa.

Pomimo to uprawniony do polowania odpowiada za szkodę, jeżeli nie dowiedzie, że cel tych urządzeń z winy poszkodowanego został udaremniony.

§. 55.

Szkody wyrządzone przez zwierzynę w sadach, ogrodach warzywnych i ozdobnych, w szkółkach drzew, wreszcie na stojących pojedynczo młodych drzewkach, mają być tylko wtedy wynagradzane, jeżeli się okaże, że szkoda nastąpiła mimo, że dla ochrony uszkodzonych przedmiotów, właściciel poczynił takie urządzenia, które wśród zwykłych okoliczności szkodzie rzeczonyj zapobiedz są wstanie.

Przyznanie samodzielnego prawa polowania (§. 3. lit. c.) nważane być ma za zrzeczenie się wynagrodzenia szkody, która na tych gruntach przez zwierzynę wyrządzoną być może.

§. 56.

Przy ocenianiu wszelkiej szkody w ziemiołódach zarządzanej przez polowanie i zwierzynę, należy przyjąć w rachunek tylko rzeczywistą stratę po potrąceniu ko-

szków, jekieby poszkodowany jeszcze ponieść musiał aż do zebrania plonów.

B) Postępowanie.

§. 57.

Powiatowe Władze polityczne rozstrzygają w pierwszej instancji wszelkie skargi o wynagrodzenie szkód, wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę.

§. 58.

Poszkodowany winien w czasie w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżona i oceniona, zgłosić przez naczelnika gminy szkodę u uprawnionego do polowania lub tegoż zastępcy, z wezwaniem o zgodne załatwienie sprawy. Gdyby ugoda w ciągu 8 dni nie nastąpiła, ma poszkodowany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem postanowień określonych w §. 60. wnieść zażalenie do politycznej Władzy powiatowej o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensję.

§. 59.

Polityczna władza powiatowa przeprowadzić ma w terminie do dni 14 potrzebne dochodzenia na miejscu z przybraniem stron których nieobecność jednak nie wstrzymuje przedsięwzięcia czynności urzędowej, jakoteż zaprzysiężonego detaksatora gminnego. W ważniejszych i trudniejszych wypadkach może polityczna Władza powiatowa, podejmując te dochodzenia, przybrać dwóch zaprzysiężonych detaksatorów gminnych.

Polityczna Władza powiatowa ma ustanowić dla każdego okręgu polowania gminnego detaksatorów do taksowania szkód wyrządzonych przez polowanie i zwierzynę i od tych detaksatorów odebrać przysięgę.

§. 60.

Przy komisijnem dochodzeniu ma prowadzący czynność urzędową usiłować przedewszystkiem ugodę między stronami, którą

należy objąć także koszta postępowania. Jeżeli to usiłowanie skutku nie odniesie, powinien naprzód oświadczyć się detaksator gminy (§. 59.):

1. czy uszkodzenie nastąpiło rzeczywiście przez zwierzynę, względnie przy wykonywaniu polowania; następnie zaś,

2. o ile podania stron względem okoliczności wpływających według §§. 55 i 56 na pretensję o odszkodowanie, ze stanowiska fachowego są uzasadnione.

§. 61.

Detaksator gminny (§. 59.) oświadczy się także co do wysokości szkody wyrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, pozem Władza polityczna orzec ma o odszkodowaniu.

§. 62.

Dochodzenia i usiłowania ugodowe przekazane w myśl poprzednich postanowień politycznej Władzy powiatowej co do szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę, mogą być przez nią od wypadku do wypadku, albo raz na zawsze aż do odwołania poruczone naczelnikowi gminy.

Jeżeli nastąpi delegacya naczelnika gminy raz na zawsze, należy to z podaniem nazwisk detaksatorów gminnych (§. 59.) ogłosić w sposób w miejscu używany i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

Po wydaniu takiego ogłoszenia mają być pretensje o zwrot szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych w sposób określony w §. 58. wnoszone bezpośrednio do delegowanego naczelnika gminy.

Tenże naczelnik gminy winien o każdej u niego wniesionej pretensji o odszkodowanie zawiadomić natychmiast polityczną władzę powiatową i przedsięwziąć na miejscu potrzebne dochodzenia z przybraniem jednego, lub w wypadkach ważniejszych i trudniejszych obydwóch ustanowionych detaksatorów gminnych (§. 59.), jakoteż podjąć określone usiłowania ugodowe.

Jeżeli szkoda dotyczy naczelnika gminy tegoż żony albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych, winien tenże naczelnik gminy zawiadomić bezzwłocznie władzę polityczną powiatową, która albo załatwi sprawę w myśl poprzednich postanowień albo też wyznaczy inną delegację do przeprowadzenia tej sprawy.

§. 63.

Jeżeli ugoda (§. 60.) nie przyjdzie do skutku, ma być protokolarnie spisany wynik dochodzeń, bezzwłocznie przesłany politycznej władzy powiatowej, która w razie potrzeby może dochodzenie w odpowiedni sposób i to z przybraniem detaksatorów gminnych z sąsiedniego okręgu polowania gminnego kazać uzupełnić i następnie ma wydać orzeczenie (§. 61.).

Odwołanie trwałej delegacji naczelnika gminy może polityczna Władza powiatowa zarządzić każdego czasu. Odwołanie należy ogłosić w sposób w miejscu używany i zawiadomić o tem uprawnionego do polowania.

Tak co do delegacji naczelnika gminy jak również odwołania tejże delegacji winna polityczna Władza powiatowa porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

§. 64.

Polityczna Władza powiatowa winna równocześnie z rozstrzygnięciem o odszkodowaniu orzec także o ponoszeniu kosztów odnośnego dochodzenia. Na osobną prośbę odnośnej strony należy o tych kosztach nawet wówczas orzec, jeżeli odpadła potrzeba decydowania o odszkodowaniu. Jako koszta postępowania mogą być tylko zarachowane:

1) koszta z powodu interwencji organu rządowego i detaksatora gminnego przy podjętych oględzinach, tudzież koszta doręczeń i należytości stemplowe (koszta urzędowe);

2) wydatki stron w gotówce urosłe z powodu uczestnictwa w oględzinach na

miejsu, lub ewentualnie z powodu zarządzonego przez polityczną Władzę osobistego przed nią jawienia się, o ile wydatki te są konieczne (koszta stron), z wyłączeniem jednak możliwych kosztów przybrania doradcy prawnego.

§. 65.

Względem ponoszenia kosztów w §. 64. określonych obowiązują następujące postanowienia:

1) koszta urzędowe, wyjąwszy wypadek pod 3. określony, ponosić ma pozwany, który na wynagrodzenie szkody skazany zostaje.

Jeżeli zaś skarżący zupełnie został oddalony ze swoją pretensją, ma on ponieść koszta urzędowe.

2) Do zwrotu kosztów stron nie ma prawa ani skarżący, ani pozwany.

Wyjątki od tej zasady zachodzą w wypadku ustępu 3., jakoteż w następujących razach:

a) jeżeli skarżącemu przyznano całe przezeń liczebnie oznaczone odszkodowanie (§. 58.), to pozwany jest obowiązany zwrócić koszta prywatne skarżącego.

b) jeżeli skarżący zupełnie został oddalony, ma on uiścić koszta prywatne pozwanego.

3) Jeżeli ofiarowana bezkutecznie przez pozwanego w postępowaniu ugodowem (§§. 58, 60 i 62.) kwota ugodowa była wyższą od tej, którą skarżącemu przyznano, w takim razie skarżący i pozwany ponoszą koszta urzędowe po polowie.

Ewentualne koszta prawnego doradcy ponosi we wszystkich wypadkach każda strona za siebie.

C) Ugodowe unormowanie wynagrodzenia szkód.

§. 66.

W drodze porozumienia z właścicielami gruntów mogą być zawierane względem

wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę odmienną od postanowień niniejszej ustawy umowy, których jednak dochodzić wolno tylko na zwykłej drodze prawa.

IV. Ogólne postanowienia o władzsch i o postępowaniu niekarnem.

§. 67.

Wykonywanie niniejszej ustawy służy w miarę oznaczonej w poszczególnych przepisach kompetencji Zwierzchności gminnej, politycznej Władzy powiatowej albo Namiestnictwu.

§. 68.

Jeżeli gmina, której porzezoną jest polityczna administracja, posiada samodzielne polowanie w obrębie własnego obszaru gminnego, Namiestnictwo załatwia i rozstrzyga w pierwszej instancji wszystkie do tego samodzielnego polowania odnoszące się sprawy, w którychby gmina miała występować jako strona.

§. 69.

Rekurs przeciw orzeczeniu politycznej Władzy powiatowej wnoszony być ma do Namiestnictwa, przeciw decyzji Namiestnictwa do Ministerstwa rolnictwa. Przeciw potwierdzonemu przez Namiestnictwo orzeczeniu o szkodach przez polowanie i przez zwierzynę wyrządzonych, dalszy rekurs nie ma miejsca.

Rekurs należy w 14 dniach po doręczeniu orzeczenia wnieść pisemnie lub ustnie u Władzy, która orzekała w pierwszej instancji i rekurs ten wcześniej wniesiony ma z reguły skutek zawieszający.

§. 70.

W wypadkach, w których porozumienie między polityczną Władzą powiatową a Wydziałem powiatowym nie przyszło do skutku, orzeka c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego.

V. Przekroczenia i kary.

§. 71.

C. k. żandarmerya, zaprzysiężone stráže leśne, stráže myśliwskie i stráže polowe, mają obowiązek czuwania nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy i podawania wszelkich dostrzeżonych przekroczeń do wiadomości politycznej Władzy powiatowej.

§. 72.

Przekroczenie tej ustawy, jakoteż rozporządzeń i szczegółowych zarządzeń na jej podstawie wydanych, mają być karane, o ile powszechna ustawa karna nie ma zastosowania, przez dolityczną Władzę powiatową grzywną od 10 do 100 K. Grzywna ta podwyższoną być może w przypadku powtórnego przekroczenia, albo jeżeli przekroczenie pociągnęło za sobą znaczną szkodę, aż do 200 K. W razie niewypłacalności skazanego należy grzywnę zamienić na karę aresztu, przyczem 10 K. liczy się za jeden dzień aresztu.

W razie cięższych przez dłuższy czas dokonywanych, albo powtarzanych wykroczeń przeciw niniejszej ustawie, można zamiast grzywny orzec karę aresztu od 1 do 20 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której obrębie przekroczenie popełnione zostało.

§. 73.

W wypadkach przekroczeń §§. 34, 35 i 37, których dopuszcza się sam nprawniony do polowania, względnie handlarz i właściciele restauracji, należy zarazem orzec utratę zwierzyny złowionej albo zabitej wbrew przepisowi, a względnie podanej na sprzedaż.

Przy przekroczeniach §§. 42 i 50 orzec należy ntratę zakazanych przyrządów bez różnicy, czy one są własnością przestępcy, lub nie.

§. 74.

W razie zajęcia przyrządów zakazanych §§. 42 i 50, należy orzec bezwzględnie

utrata tych przedmiotów, chociażby niemożliwym było dochodzenie i skazanie osób, które się nimi posługiwały.

§. 75.

Zwierzyna, strzelby i przyrzady, króro uznane zostały za przypadłe, sprzedawane być mają przez polityczną Władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą jednak, należy zakazane przyrzady uczynić niezdolnymi do dalszego użytku.

§. 76.

Z orzeczeniem karnem połączyć należy, o ile nie chodzi o wynagrodzenie szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych, także zobowiązanie do wynagrodzenia szkody przekroczeniem spowodowanej, jeżeli z powodu braku dostatecznego wyjaśnienia, nie wypadnie odesłać pretensyi dotyczącej odszkodowania do Sądów cywilnych.

Stronom interesowanym, mimo prawomocnych orzeczeń o odszkodowanie, służy prawo udać się w tych sprawach na zwykłą drogę prawa.

§. 77.

Jeżeli po przekroczeniu myśliwskim w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia spełnienia czynu, przestępca nie został pociągnięty do odpowiedzialności, wtedy następuje przedawnienie przekroczenia, co jednak nie uwalnia od obowiązku usunięcia trwającego stanu bezprawnego, jaki przekroczenie to spowodowało.

§. 78.

Co do właściwości politycznych Władz do dochodzenia i karania przekroczeń ustawy, co do terminów odwołania i co do odnośnego postępowania zastosowane być mają ogólnie obowiązujące przepisy w administracyjnym postępowaniu karnem.

O karach i w związku z niemi będących zwrotach szkód i kosztów rozstrzyga

w najwyższej instancji Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Bząd:

1) ażeby wszystkie ulgi poczynione na rzecz rolników węgierskich przy dostawach zboża i ziemiopłodów dla c. k. armii i obrony krajowej zaprowadził w Austrii, a poszczególnie w Galicyi;

2) ażeby bezpośrednie dostawy w drobnych ilościach zaprowadził nie tylko jak dotychczas przy zakupie zboża, ale także przy zakupie wszystkich innych ziemiopłodów, a mianowicie siana, słomy, drzewa, mleka, masła i t. d.;

3) ażeby procent dostaw przemysłowych przez c. k. armię i obronę krajową w wysokości 25% drobnym przemysłowcom przyznany do 50% podwyższyć i drobnym przemysłowców z Galicyi, a w szczególności przemysł domowy przy dostawach domowych we wydatniejszej mierze uwzględnić;

4) ażeby żołnierzom należącym do ludności rolniczej regularnie udzielał urlop podczas żniw;

5) ażeby rezerwistów podczas żniw do służby nie powoływał;

6) ażeby przepisy zabraniające odbywania manewrów i ćwiczeń wojskowych podczas żniw i innych naglących robót polnych władze wojskowe w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem ściśle wykonywały.

7) ażeby szkody zrządzone w czasie manewrów i ćwiczeń wojskowych w rejonach fortecznych sprawiedliwie wynagradzono;

8) ażeby c. k. Rząd przedłożył ciałom prawodawczym oparty na postępowaniu ustnem i jawnem, oraz na zasadzie oska-

rzenia i obrony projekt procedury karnej dla c. k. armii.

9) ażeby c. k. Rząd albo postarał się o uchylenie przepisów ograniczających własność przez przymusowe wystawienie rewersów demolacyjnych w rejonach fortecznych, albo też za rzeczzone z ustawą cywilną i z ustawami zasadniczymi państwowymi sprzeczne ograniczenia własności należycie wynagradzał.

Lwów, dnia 30. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Garapich.

J. Sozański, J. Szeptycki, Lityński, M. Urbański, Theodorowicz, Kozłowski, Trzeciński, Rudrof, Traczewski, Zaleski, Baworowski, Cielecki, Paygert, W. Dzieduszycki, Wybranowski, Kl. Dzieduszycki, Cieński, Horodyski, Truskolaski, Czaykowski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że c. k. Rząd przy rozprawach nad reformą ustaw podatkowych w r. 1894 i 1895 zapowiedział przedłożenie Radzie państwa projektu ustawy o poborze i przymusowym ściąganiu podatków;

Zważywszy, że przepisy dotyczące poboru i ściąganie podatków są zastarzałe, że kontrybucenci podatkowi nigdy przed terminem płatności podatków kwoty należyci podatkowej nie znają i poddać kontroli nie mogą;

Zważywszy, że rzeczzone przepisy niedostatecznie chronią opodatkowanych przed dowolnością organów podatkowych;

Zważywszy, że karty upominające wystawiane często bez daty nie mogą stanowić ścisłej podstawy dla odnośnych obliczeń należyci za karty upominające;

Zważywszy, że wydane poufnie przez c. k. Ministerium finansów a zwrócone do władz skarbowych rozporządzenie pouczające władze o zastosowaniu przepisów usta-

wy egzekucyjnej do egzekucyi podatkowej w sprawie przedmiotów wyjętych od egzekucyi nie zostało ogłoszonym, że przeto szerszym kołom opodatkowanych nie jest znanem.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd:

1) ażeby jak najrychlej przedłożył Radzie państwa projekt ustawy o poborze i o przymusowym ściąganiu podatków;

2) ażeby w rzeczonym projekcie uwzględnił potrzebę uwiadomiania kontrybucjentów o kwocie przez każdego z nich zapłacić się mającej przed terminem płatności podatków

3) ażeby ogłosił zwrócone do władz skarbowych przez c. k. Ministerium finansów rozporządzenie nakazujące zastosować przy egzekucjach podatkowych przepisy ustawy egzekucyjnej o przedmiotach wyjętych od egzekucyi.

Lwów, dnia 30. grudnia 1901.

Wioskodawca:
Jerzy Baworowski.

W. Dzieduszycki, Sozański, J. Szeptycki, Lityński, Theodorowicz, Horodyski, Rudrof, Cielecki, Kozłowski, Czaykowski, Trzeciński, Zaleski, Kl. Dzieduszycki, Cieński, Truskolaski, Wybranowski, Paygert, Garapich, Traczewski, M. Urbański.

Sekretarz p. Kazimierz Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Jego Ekscelencyi Pana c. k. Namiestnika.

Przeciw dokonaniem dnia 11. września br. wyborowi posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miast Gorlice-Jasło wniesiony został obszerny i na autentycznych danych oparty protest, który szczegółowo wykazuje cały szereg ciężkich nadżyć, popełnionych częścią przez samego c. k. starostę w Jasle, częścią pod jego okiem,

za jego wiedzą. — Protestujący udowadniają i obliczają, że wybrany został nie kandydat przez c. k. starostę jasielskiego oficjalnie posłem ogłoszony, ale kandydat przeciwny, przez starostę zwalczany. O wyniku wyboru, o tem, który z kandydatów ma być według brzmienia ustawy „dopuszczony“ — orzeknie Wysoki Sejm krajowy, — tego zatem tutaj nie przesądzamy. Wszakże bez względu, jaki będzie wynik obrad i uchwał Sejmu w kierunku samego sprawdzenia wyboru jasielsko-gorlickiego, sprawa ta na samem sprawdzeniu zakończyć się nie może. Protest wykazuje taki szereg ciężkich nadżyć, takie oczywiste, a tendencyjne sfałszowanie jasielskiej listy wyborców, na której co siódmy był niewyborec; takie niewątpliwie świadome dopuszczanie do głosowania za notorycznie cudzemi kartami legitymacyjnymi; takie oczywiście tendencyjne i wprost agitatorskie działanie starosty jasielskiego, że obrażone prawo i obrażone poczucie moralności publicznej bezwarkowo wymaga zadośćuczynienia. Wybór taki jak ten, jawnie urąga konstytucyjnie poręczonej a przez rząd centralny zarówno jak przez Rząd krajowy w publicznych oświadczeniach głoszonej zasadzie swobody wyborów, — a obojętnie wobec takich nadżyć zachowanie się władz naczelnych i bezkarność organów, które się nadżyć tych dopuszczają, podkopałyby do reszty zachwiane u nas poczucie prawa, zniweczyłyby do ostatka resztki wiary w bezstronność i sprawiedliwość naszej administracji.

Z tych zatem powodów zapytują podpisani:

1) Jak Jego Eksceleńcy Pan Namieśnik pogodzi postępowanie p. Starosty jasielskiego z zapewnieniem poszanowania swobody wyborów, danem przez Jego Eksceleńcę w ubiegłej sesji sejmowej?

2) Czy dochodzenie w sprawie wyboru z miast Jasło-Gorlice zostało przeprowadzone nie tylko ze stanowiska formalnej legalności wyniku, lecz także i ze względu

na prawość postępowania c. k. Starosty jasielskiego?

3) Czy Jego Eksceleńcy P. Namieśnik jest gotów za stwierdzone fakta nadużyć pociągnąć winnych do surowej odpowiedzialności i przykładowo ukarać?

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Interpelant:
Romanowicz w. r.

Tarnawski, Żardecki, Rotter, Rutowski, Witosławski, Tomaszewski, Jahl, Huza, Bojko, Stapiński, Fruchtman, Krempa, Loewenstein, Potoczek, Szwed, Kolischer.

I n t e r p e l a c y a

posła Rottera i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Komisarza rządowego.

Według doniesień dziennikarskich z listopada b. r. posterunek żandarmeryi austriackiej nad Morskiem Okiem otrzymać miał od krajowej komendy żandarmeryi we Lwowie polecenie, według którego terytorium sporne nad Morskiem Okiem uważać należało za ziemię węgierską.

Pan Minister obrony krajowej, zapytywany w powyższej sprawie przez umocowaną do tego deputację Koła polskiego, oświadczył stanowczo, że ani on sam wydania instrukcyi takiej nie spowodował, ani lwowska komenda żandarmeryi instrukcyi tej nie wydała. Podobnie zapytywany w tej sprawie Pan prezydent Ministrów również zaznaczył wyraźnie, że Ministerstwo spraw wewnętrznych żadnego tej treści nie spowodowało polecenia.

Wniesiona w Radzie państwa na dnie 25. listopada b. r. przez podpisanego i towarzyszy interpelacja odpowiedzi ze strony Rządu nie doczekała się. Ponieważ jednak faktem jest, że instrukcję wzmiankowaną u wstępu treści posterunek żandarmeryi nad Morskiem Okiem istotnie otrzymał, a ludność kraju przez to w wysokim stopniu jest zaniepokojona, toż okazuje się rzeczą

konieczną dowiedzieć się, kto rozporządzenie to wydał. — Sprawa jest tem ciekawsza i donioślejsza, że stwierdzonem jest, że w ciągu lata 1901 żandarmerya węgierska stale postępowała według instrukcyi zmienionej, którą jej wydał rząd węgierski, nie porozumiawszy się przedtem z rządem austriackim.

Nowa ta instrukcyja żandarmeryi węgierskiej i instrukcyja jej z instrukcyą dawną w tem się streszcza, że dawniej obie żandarmerye, austriacka i węgierska, zapobiegać miały, każda od strony swojej granicy, najściu spornego terytoryum i wykonywaniu na niem jakichkolwiek praw, — podczas gdy instrukcyja nowa żandarmeryi węgierskiej nakłada obowiązek utrzymywania w ogóle spokoju i porządku na terytoryum spornem.

Zdawałoby się, że wobec tego zmienionego stanu rzeczy rząd austriacki z chwilą dowiedzenia się o nowej instrukcyi węgierskiej, — co oficjalnie stać się miało bardzo niedawno, — ze swej strony energicznie dążyć będzie do przywrócenia stosunku równorzędności obu państw wobec spornego terytoryum, t. j. do stosunku, który istniał przedtem. Zamiast tego pojawia się polecenie, równające się wydaniu tego terytoryum na łup roszezeń węgierskich.

Zaniepokojenie kraju musi być tem poważniejsze, ile że wszelkie starania dojścia do odpowiedzialnego autora owego słynnego rozporządzenia spełzły dotąd na niczem, a rozgoryczenie ludności całego kraju, wytworzone biernem — by nie powiedzieć więcej — zachowaniem się władz austriackich wobec sprawy Morskiego Oka rośnie statecznie. Groźniejsze jednak jeszcze obawy nasuwać musi nposobienie ludności góralskiej w miejscu, która patrząc na lekceważące tę sprawę traktowanie władz naszych — przed bntne, pełne nroszczenia postępowanie władz węgierskich, sprowokowaną być może do kroku o skutkach nieobliczalnych, o którym nikomu powiedzieć nie będzie wolno, że go nie można było przewidzieć.

Wobec przytoczonych okoliczności i z uwagi, że ustanowiony dla sprawy Morskiego Oka sąd rozjemczy wyroku swojego jeszcze nie wydał i że przecież aż do wydania tego wyroku władze austriackie terytoryum sporne nważać muszą jako terytoryum austriackie, z uwagi dalej, że wspomniana u wstępu instrukcyja dla żandarmeryi austriackiej nad Morskiem Okiem niewątpliwie istnieje i że ona do pewnego stopnia przesądza wyrok nstanowiowego sądu wzmacnia rorszczenia węgierskie i ułatwia możność uszczuplenia terytoryum Austrii na korzyść Węgier;

z uwagi wreszcie, że wypadek ten obniża powagę władz austriackich wobec Węgier, — podpisani zapytują:

1) Kto i na jakiej podstawie wydał wzmiankowaną u wstępu instrukcyę dla żandarmeryi Austriackiej nad Morskiem Okiem?

2) Czy rozporządzenie powyżej wymienione c. k. Rząd już cofnął lub czy w najbliższym czasie zamierza zarządzić jego cofnięcie?

Lwów, dnia 28. grudnia 1901.

Interpelant:
Jan Rotter w. r.

Romanowicz, Rutowski, Huza, Jabłoński, Witosławski, Jahl, Vayhinger, Fruchtmann, Tarnawski, Żardecki, Michalski, Tomaszewski, Dzieślewski, Loewenstein, Stapiński, Bojko, E. Michałowski, Wiśniewski, Krempa, Rayski, Maryewski, Małachowski, Buynowski.

I n t e r p e l a c y a

posła Tomasza Szajera i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego w sprawie kosztów komisyjnych przy wyrokach o szkody lasowe.

Sądownietwo w sprawach o szkody lasowe, mające być wedle patentu ces. z dnia 3. grudnia 1852 wdrażanem z urzędu, a więc

bez ściągania jakichkolwiek opłat, wykonują komisarze wszystkich c. k. starostw w Galicyi w ten sposób, że od każdego zasądzanego ściągają prócz wynagrodzenia szkody jeszcze koszta komisyjne, w wysokości od 10 gr. do 1 kor. i 60 gr., jak to miało miejsce w powiecie kolbuszowskim gminy Mazury i Turza.

Zdarzyło się w Ślemieniu pow. żywiecki, że komisarz Lackiewicz rozszadził w jednym dniu 310 spraw o szkody lasowe, a od każdego zasądzanego pobrał tytułem kosztów komisyjnych 70 gr. czyli za jeden dzień ściągnął sumę 217 koron.

Dowodem na to oryginalne, numerowane wezwania.

Nie inaczej dzieje się w innych starostwach.

Postępowanie takie jest przeciwne wymienionemu patentowi cesarskiemu i przyczynia się w wysokim stopniu do zubożenia ludu dokonującego kradzieży lasowej nie dla sportu, lecz z biedy. Przy terażniejszej praktyce mnszą winowajcy odcierpieć karę, złożyć wynagrodzenie za przedmiot, który im najczęściej został przez służbę lasową odebrany i nareszcie zapłacić olbrzymie stosunkowo koszta komisyjne.

Podpisani zapytują:

czy Jaśnie Wielmożny Pan c. k. Komisarz gotów jest zająć się opowiedzianą sprawą i poczynić u Rządu kroki celem położenia kresu temu niesłusznemu niszczeniu ludności wiejskiej przez całkowite zniesienie lub przynajmniej ograniczenie do najniższego wymiaru kosztów komisyjnych przy wyrokaach o szkody lasowe?

Lwów, dnia 30. grudnia 1901.

Interpelujący:
Szajer w. r.

Krempa, Szwed, Stojałowski, Szponder, Żardecki, Potoczek, Kramarczyk, Stapiński, Romanowicz, Rotter, Oleśnicki, Korol, Staruch, Mazikiewicz, Barwiński, Ostapczuk,

Huryk, Głidziuk, Barabasz, Bojko, Mogilnicki, Kolischer, Tarnawski, Krementowski, Wilczkiewicz, Skołyśzewski.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Stojałowskiego i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego w sprawie wynagrodzenia za szkody zrządzone przy przemarszu wojsk przez wsie.

Sprawa szkód, wyrządzanych przez wojsko w przemarszu, jest zanadto znaną i tylekrotnie była już w różnych czasopiśmiech poruszana, że na udowodnienie ich prawdziwości konkretnych wypadków przytaczać chyba już nie potrzeba. Rozchodzi się tylko o wynagrodzenie tych szkód i o powstrzymanie prostych rabunków, dokonywanych przez żołnierzy na sadach włościańskich, tudzież na paszy. Ponieważ winowajcy w takim wypadku trudno się doszukać, więc włościanin nie mogąc wykryć sprawcy kradzieży, nie ma też prawa domagać się wynagrodzenia za wyrządzoną szkodę.

Wobec tego podpisani zapytują:

Czy JWny Pan c. k. Komisarz zechce przedstawić rządowi, iż dotychczasowe środki, to jest zakazy ze strony władz wojskowych, nie są zdolne powstrzymać żołnierzy od naruszenia cudzej własności w przemarszu?

Czy JWny Pan c. k. Komisarz zechce poczynić u rządu kroki w tym kierunku, aby włościanie za każdą szkodę zrzadzoną przez wojsko, otrzymywali w jak najkrótszej drodze pełne wynagrodzenie?

Interpelant:
ks. Stojałowski.

Staruch, Korol, Ostapczuk, Ochrymowicz, Barwiński, Barabasz, Głidziuk, Stapiński, Oleśnicki, Kramarczyk, ks. Wilczkiewicz, Potoczek, ks. Krementowski, Szajer, Krempa, Szwed, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Stojałowskiego i Towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego w sprawie orzeczenia c. k. Starosty w Łańcucie przy wydzierżawianiu polowania na okręg gminy Zmysłówka.

Gmina Zmysłówka w powiecie łańcuckim posiada 600 morg. gruntu. W br. wydzierżawiał polowanie w tejże gminie właścianin Jan Kajder, jako kontrahent Ordynacyi Przeworskiej.

Ponieważ jednak majątek gminy Zmysłówka położony jest w 11. kawałkach, przeto c. k. Starosta łańcucki odebrał prawemu dzierżawy 10 z pośród tych kawałków i oddał na nich polowanie samowolnie bez żadnej dodatkowej licytacyi Ordynacyi Przeworskiej, a Janowi Kajdrowi pozwolił polować tylko na jednym kawałku — Przy tem rozstrzygnięciu powołał się c. k. Starosta łańcucki na §. 3 ustawy łowieckiej.

Ponieważ jednak ani opisany postępek c. k. Starosty niema żadnej prawnej podstawy, ani §. 3 ust. łow. zgoła żadnego nie znajduje tu zastosowania, zapytują podpisani:

Czy JWny Pan c. k. Komisarz gotów jest przyjąć ten fakt do wiadomości i poczynić stosowne kroki, celem cofnięcia wymienionego orzeczenia, tudzież celem pociągnięcia c. k. Starosty łańcuckiego do odpowiedzialności za jego wydanie?

Interpelujący:
ks. Stojałowski.

Staruch, Mogilnicki, Gładziuk, Kramarczyk, Korol, Barwiński, Oleśnicki, Ostapczuk, Stapiński, Ochrymowicz, Barabasz, Krempa, Szponder, Szwed, Szajer, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

do JW-go Pana Komisarza Rządowego.

Towarzystwu zaliczkowemu w Brzostku, stowarzyszeniu zarejestrowanemu z nieograniczoną poręką wymierzono w r. 1896 po-

datek zarobkowy w wysokości 250 złr. wobec czystego zysku w kwocie około 60 zł.

Dotknięte tym wymiarem Towarzystwo, w przekonaniu, że podstawa wymiaru jest przez władze skarbowe mylnie obliczona, wniosło w listopadzie r. 1896 rekurs do c. k. kzaowej Dyrekeyi skarbu. — Rekurs ten, pomimo dokonanych na miejscu dochodzeń, do tej pory nie jest załatwiony.

Zważywszy, że niezakończony rekurs przez 5 lat przekracza bardzo znacznie miarę tego, co by się przeciężeniom urzędów usprawiedliwić dało i jest wręcz karygodnym zaniedbanie;

Zważywszy, że wypadki takiej niedającej się usprawiedliwić zwłoki są coraz częstsze;

Zważywszy, że taki stan rzeczy krzywdzi strony, bo naraża je na straty i utrudnia uporządkowaną gospodarkę. — zapytują podpisani:

1) jakie są powody takiego zaniedbania?

2) co zamierza c. k. Rząd uczynić, ażeby takiemu nieporządkowi i takiej krzywdzie stron raz na zawsze koniec położyć?

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Romanowicz.

Witosławski, Vayhinger, Huza, Bojko, Żardecki, Tomaszewski, Rutowski, Rotter, Krempa, Wurst, Kolischer, Bednarski, Lipiński, Loewenstein, Jabłoński, Michalski, Małachowski, Stapiński Rayski, Tarnawski.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza Rządowego.

W miesiącu lutym r. 1898 go uchwalone zostały przez Sejm ustawy: „O komasacyi gruntów rolnych“, „O podziale lub regulacyi użytku gruntów wspólnie używanych, oraz o składzie komisji krajowej dla

spraw wyłączenia obcych gruntów z lasów zaokrąglenia lasów leśnych“.

Ustawy te otrzymały najwyższą sankcję dnia 9. grudnia r. 1899. dotychczas jednak nie weszły jeszcze w życie, gdyż c. k. Rząd nie wydał rozporządzeń wykonawczych.

Gdy tak długa zwłoka z wprowadzeniem tych ustaw w życie naraża kraj nasz i jego ludność rolniczą na wielkie ekonomiczne szkody, zapytną podpisani c. k. Komisarza rządowego, kiedy Rząd ogłoszenie odnośnych rozporządzeń wykonawczych zarządzi?

Lwów dnia 30 grudnia 1901.

Hupka w r.

Sękowski, Leo, Jaworski Wład. Leopold, Paszkowski, Dąbski, Rapaport, Struszkiewicz, Bobrzyński, Górski, St. Jędrzejowicz, Götz, Płocki, Wodzicki, Fedorowicz.

Interpelacya

posła ks. Stojałowskiego i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Marszałka krajowego w sprawie nadużyć wójta Józefa Błażejowicza z Pysznic, powiat Nisko.

Józef Błażejowicz kupił w spółce z Michałem Bakiem, Janem Drelichem i Franciszkiem Dybką na publicznej licytacji las gminny przeznaczony na fundusz budowy szkoły w Pysznic, za kwotę 2 040 zł. nie złożył jednak do funduszu szkolnego sumy 90 zł. Kiedy mu Rada gminna udzieliła opust 50 złr. on wpisał do uchwały 90 złr. Dowód z przesłuchania radnych.

Józef Błażejowicz wpisał w dzienniku kasowym fałszywie sumę 7 zł. rzekomo wydaną na koszt licytacji cegielni gminnej. Dowód z świadków: Antoni Bolembach, Jan Drelich i Jan Woźniak z Pysznic.

W marcu 1901 sprzedał Józef Błażejowicz na publicznej licytacji w lesie gmin-

nym podsuchy za kwotę około 200 koron. Kwota ta w dzienniku kasowym nigdzie nie jest zapisana.

W październiku 1901. sprzedał karla leśnie na ementarzu parafialnym za kwotę około 100 koron, Kwota ta w dzienniku kasowym nie jest uwidoczniiona.

Pod rządami Józefa Błażejowicza kultury gminne na wyrębach zostały tak poniszczone, że gmina żadnego z nich nie może oczekiwać porządku. Drogi gminne znajdują się w takim stanie, iż ludzie zmuszeni są jeździć polami i łąkami.

W kwietniu 1900 r. wniosło kilku członków gminy prośbę do Rady powiatowej w Nisku o przeprowadzenie lustracji ksiąg i gospodarki gminnej.

Prośba ta w ten sposób została załatwioną, że sekretarz Rady pow. p. Władysław Freundlich w maju zr. zabrał księgę dochodową i księgę uchwał do swego biura w Wydziale powiatowym, tam przeprowadził samowolną lustrację bez przesłuchania żadnych świadków i w październiku zr. obydwie księgi zwrócił, bez pociągnięcia Józefa Błażejowicza do odpowiedzialności. Dowód: Jan Sudół, Walenty Butryn, Jan Bajdas i Franciszek Dybka.

Gdy wobec takiego zachowania się Rady powiat. a zwłaszcza wobec nadzwyczajnego faktu, że Rada powiatowa w Nisku śmiała wystawić Józefowi Błażejowiczowi w jego sprawie sądowo-karnej przeciw Janowi Bisowi świadectwo niewinności, nie ma nadziei, aby lustracja Rady powiatowej mogła kiedykolwiek zobaczyć nadnżycia Józefa Błażejowicza, które dla wszystkich innych są jasne, zapytną podpisami

Czy Jaśnie Wielmożny Pan Marszałek krajowy zechce przyjąć odpowiedzialną sprawę do wiadomości i wysłać na miejsce do Pysznic lustratora Wydziału krajowego z poleceniem, aby nie tylko zbadał księgi gminne, ale także przesłuchał świadków tu

podanych i mających być przy przesłuchaniu podanymi?

Ks. Stojalowski.

Starnch, Korol, Dr. Mogilnicki, Szajer, Barabasz, Kramarczyk, Krempa, ks. Szponder, Oleśnicki, Potoczek, Szwed, Żardecki, Ochrymowicz, Skołyśzewski, Wilczkiewicz, Krementowski, Gładźuk, Stapiński, Barwiński.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Interpelacya

Niektóre dzienniki doniosły, a i w parlamencie wniesioną została interpelacya przez grupę posłów galicyjskich po za Kołem polskiem stojących, jakoby JE. Pan Namiestnik czy też c. k. Namiestnictwo lwowskie wydało okólnik, zabraniający urzędnikom państwowym brania udziału w zgromadzeniach, na którychby ewentualnie miała być sprawa wrzesińska omawiana, zakazujący im składania ofiar na cele dzieci wrzesińskich, a przeciwnie nakazujący im wpływać uśmierzająco na wzburzone umysły przez ironiczne krytykowanie i satyryczne ochładzanie niewczesnego zapału rzekomo sztucznie wśród polskiego społeczeństwa wywołanego.

Podpisani, chcąc mieć autentyczne wyjaśnienie, zwłaszcza że w parlamencie dotychczas na wniesioną w tej sprawie interpelacyę c. k. Rząd centralny nie dał odpowiedzi, zapytują:

Ile jest prawdy we wspomnianem doniesieniu niektórych dzienników i wniesionej w Izbie posłów w sprawie tego okólnika interpelacyi?

Interpelant:
Albin Rayski.

Jałboński, Buynowski, Schaetzel. Z. Jaworski, Lipiński, Agopsowicz, Wurst, Rutowski, Michalski, Rotter, Maiss, Małachowski, L. Wiśniewski, Maryewski, Michalowski, Merunowicz.

Interpelacya

posła Jana Stapińskiego

do

Jego Ekscelencyi Pana c. k. Namiestnika w sprawie okólnika wzywającego urzędników do ironii i satyry względem manifestacyi narodowych.

Znane wypadki w Księstwie poznańskim wstrząsnęły całym narodem polskim a nawet u obcych ludów wywołały głębokie współczucie dla smutnych losów naszej Ojczyzny i jednogłośnie niemal w całym cywilizowanym świecie potępienie brutalnej przemocy i okrucieństwa ze strony prześladowców narodu polskiego.

Przedewszystkiem zaś płacz katowanych za mowę rodzinną dzieci i jęk więźniów srogo skazanych za nieszkodliwe nikomu objawy słusznego oburzenia odezwały się głośnem echem w naszym Królestwie w którym wolno nam pielęgnować ideały narodowe i w którym konstytucya gwarantuje swobodę słowa.

Objawy solidarności narodowej manifestowały się w całym kraju w sposób poważny, nroczysty i ściśle w granicach legalnych, jak tego wymaga powaga chwili i siła jedności narodu. Przy tej sposobności ocknęło się społeczeństwo z apatyj i poczęło rozważać o obronie i popieraniu przemysłu krajowego, a zapał, jaki ogarnął wszystkie warstwy bez różnicy stronnictw pozwala rokować, że przy wspólnych usiłowaniach wszystkich patriotów i przy poparciu czynników powołanych rozpocznie się w kraju odrodzenia.

Z tem większą przykrością dowiedziانو się z dzienników krajowych, że niektórzy starostowie usiłowali zatamować ożywczy duch narodowy sposobami zdawna w tym kraju praktykowanymi w szczególności przez zakazywanie zgromadzeń publicznych, inni zaś urzędnicy zakazywali podwładnym uczestniczenia w wieczorkach patriotycznych.

nych, w składkach narodowych i w innych zupełnie legalnych manifestacjach.

Według doniesień dzienników niektórzy przełożeni urzędnicy grozili nawet podwładnym śledztwem w razie udziału w manifestacjach narodowych ich żon i dzieci ośmielili się zatem wtargnąć w rodzinne życie podwładnych urzędników, do którego władza przełożona nie ma bezwarunkowo najmniejszego żadnego prawa się mięszać. — Oczywiście, że gdyby urzędnicy nasi ulegli tego rodzaju namowom i groźbom i zastosowali się do wskazówek swych przełożonych, to rozdartoby zupełnie niepotrzebnie łączność klasy urzędniczej z całym społeczeństwem a wznieconoby niechęć i obopólną nienawiść, której zgnbnych następstw nawet obliczyć na razie nie można i obliczyć się nie da.

W kraju naszym nważamy i chcemy nadal uważać urzędników nie tylko za ekfunkcjonaryuszy ale również za współobywateli polskich razem z nami czujących i myślących o sprawie narodowej.

Na usprawiedliwienie prowincjonalnych naczelników władz, przytoczono tę okoliczność, że działali oni wbrew własnej woli z wyższego rozkazu i że mianowicie c. k. Namiestnictwo przysłało im kategoryczne polecenie, by surowo zakazali podwładnym urzędnikom udziału w składkach, wieczorkach, zgromadzeniach i innych legalnych manifestacjach narodowych.

W tej odezwie c. k. Namiestnictwa miał być zwrot nakazujący urzędnikom nie tylko biernie się zachowywać ale wystąpić w czynnej agitacji przeciw porywom patriotycznym za pomocą „ironii i satyry“!

Rzecz trudna jest do uwierzenia i z góry oświadczamy, że nie przypuszczamy, aby z c. k. Namiestnictwa lwowskiego mógł wyjść kiedykolwiek tak potworny nakaz, jak długo na najwyższym stanowisku w kraju stoi Polak z krwi i kości.

Nie mniej jednak rzecz ta wymaga koniecznie urzędowego wyjaśnienia, zwłaszcza,

że fakta, jakie się wydarzyły usprawiedliwiają te pogłoski, i dlatego podpisani zapytują:

1. Czy jest co prawdy w powyższych doniesieniach dziennikarskich o jakimś piśmie z c. k. Namiestnictwa zakazującym urzędnikom udziału w manifestacjach narodowych i polecającem usmierzenie zapалу narodowego?

2) Czy zakazywanie wieców w sprawie wrzesińskiej popełnili niektórzy starostowie z własnej przesadzonej gorliwości służbowej, czy też po myśli jakiejś instrukcji z c. k. Namiestnictwa otrzymanej?

Jeśli zaś uczynili to na własną rękę, czy Wysoki c. k. Rząd nie uzna za stosowne przyganić im i nadal zakazać podobnych ekscesów?

Lwów 28. grudnia 1901.

Tarnawski, Romanowicz, Rutowski, Kolischer, Żardecki, Tomaszewski, Huza, Jahl, Fruchtmann, Loewenstein, Rotter, Szwed, Stapiński, Bojko, Krempa.

Interpelacya

posła Rottera i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Komisarza rządowego.

Przy wyborach do Sejmu, które w Krakowie odbyły się w dwóch głosowaniach, dnia 11. i 16. września br., funkcyonował jako Komisarz polityczny w jednej z 7. sekcij wyborczych naczelnik c. k. administracji podatkowej, starszy radea, Piotr Habliński. Powoływanie jego do wykonywania tej czysto polityczno-administracyjnej służby tem bardziej uderzało, że przeciw c. k. Starostwo w Krakowie rozporządza dostateczną liczbą urzędników politycznych, prócz tego zaś miało ono także rezerwę w magistracie, który w Krakowie jest polityczną instancją, tak, że potrzeba mogła być kilkakrotnie pokryta.

Agitacya, czynna dla stronnictwa konserwatywnego, bezwzględnie wyzyskała to

powołanie naczelnika c. k. administracji podatkowej na c. k. komisarza przy komisji wyborczej i ośmieliła się trwożliwym wyborcom okazać możność fiskalnych represaliów na wypadek, gdyby głosowali na zwalczaną przez rządowe stronnictwo, demokratyczną listę kandydatów. Środek był odpowiednio do celu dobrany, ponieważ krakowska administracja podatkowa z bezwzględnie samowolnego wymiaru podatków jest znaną, a przy wyborach do Sejmu głosowanie jest ustne.

A i urzędnikom podwładnym p. Hablińskiego w ten sposób z największym naciskiem wskazano jak mają głosować.

Czy było właściwe obudzić w ludności obawę, że polityczny sposób myślenia obywateli będzie miał wpływ na wysokość wymiaru podatku, pod tym względem zdania nie mogą być podzielone. Że jednak obawa taka jest uzasadniona, to jest stwierdzonym doświadczeniem.

Sądzimy że władza podatkowa absolutnie była obowiązana nawet pozor wszelki od siebie odsuwać, jakoby przy wymiarze podatku inne, a nie czysto przedmiotowe względy mogły wpływ wywierać.

A jakież przykład dał ze siebie p. Habliński podwładnym urzędnikom, gdy niepomny swego ważnego i pełnego odpowiedzialności stanowiska, oddał się jako narzędzie stronnicej agitacji? Nie dziwnego, że w tych okolicznościach jeden z jego urzędników, którego nazwiska nie chcemy wymieniać, traktując rzecz zasadniczo, przez całe dwa dni się rozbijał i wyborców obrabiał w sposób, który powszechnie wywołał oburzenie.

Mógł zatem p. naczelnik c. k. administracji podatkowej przez dwa dni się usunąć od czynności urzędowych, a i swego podwładnego od niej uwolnić, podczas gdy za pierwszy obowiązek p. naczelnika uznać się musi przestrzegania interesu narzędu. P. Habliński wie jednak bardzo dobrze, że urzędowanie jego daje powód do

wielu skarg podnoszonych nie tylko ze strony samych opodatkowanych, ale także w Sejmie, w Izbach handlowo-przemysłowych, w Radzie miejskiej i innych korporacjach.

Z uwagi, że nakreślone wyżej powołanie przełożonego c. k. administracji podatkowej na komisarza wyborczego wywołało wielkie zgorzsenie; z uwagi, że starszy radca skarbowy Habliński, przez podjęcie się przekazanej mu roli, ważne i odpowiedzialne stanowisko zdyskredytował, zachwiał zafanie do przedmiotowości swego urzędowania -- pozwalają sobie podpisani wnieść następujące zapytanie:

1) Czy c. k. Rządowi znany jest powyżej nakreślony stan rzeczy?

2) Czy c. k. Rząd uznaje za właściwe ażeby przełożony c. k. Administracji podatkowej przy wyborze z jawnem głosowaniem funkcyonował jako komisarz polityczny i w ten sposób wywoływał u wyborców obawę, że wykonywanie konstytucyjnie poręzonego prawa wolnego głosowania, mogłoby za sobą pociągnąć niesprawiedliwe fiskalne uciążliwości?

3) Czy c. k. Rząd jest w danym razie skłonny skreślić powyżej postępowanie wytknąć starszemu radcy skarbowemu p. Hablińskiemu i postarać się o to, aby na przyszłość podobne błędy stały się niemożliwymi?

We Lwowie dnia 28 grudnia 1901.

Jan Rotter w. r.
Interpelant.

Kolischer, Stapiński, Tarnawski, Witosławski, Żardecki, Rutowski, Krempa, Romanowicz, Jahl, Tomaszewski, Dzieślewski, Huza, Fruchtman, Bojko, Loewenstein.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempe i towarzyszy do p. Komisarza rządowego.

Orzeczeniem z dnia 24. maja 1900 L. 7.502 po dochodzeniach ustawą łowiecką

z 5. marca 1897 przepisanych stwierdziło c. k. Starostwo w Tarnobrzegu i wyczerpująco to wykazało, że dziki z lasów ks. Hieronima Lubomirskiego w roku 1900 wyrządziły mieszkańcom gminy Jamnica w zasiewach szkody na 1.460 koron 64 h., i takąż też sumę poleciło temuż księciu wypłacić poszkodowanym, wykazanym szczegółowo w spisie dołączonym do orzeczenia.

Od tego czasu minęło już przeszło półtora roku, a orzeczenie powołane c. k. Starostwa nie zostało wykonane i książe Lubomirski odszkodowania nie zapłacił. Podobnie wniósł rekurs do Namiestnictwa, i na tem wszystko utknęło. Poszkodowani, drobni zagrodnicy, ubodzy włościanie, daremnie się dopraszają wypłaty szkód, które urzędownie stwierdzono i obliczono. Namacalnie na ich własnej skórze wpaja się im przekonanie, że wolno księciu Lubomirskiemu hodować dziką zwierzynę, wolno jego zwierzyźnie niszczyć pracę chłopską, wolno wreszcie chłopu liczyć swą szkodę, ale nie doczekanie, aby chłop mógł ze skutkiem dochodzić swej krzywdy na jaśnie oświeconym księciu Lubomirskim. Mnóstwo faktów na to wskazuje, że nawet piętnowanie takiego postępowania przez interpelacye w ciałach prawodawczych pozostaje bez skutku.

Mimo to choćby w tym celu, aby lud dowodnie przekonać, że w terażniejszej dobie nie ma dla niego dostatecznej ochrony i opieki, podnosimy tu publicznie ten przykład sprężystości władz i zapytujemy:

1) Dlaczego orzeczenie c. k. Starostwa w Tarnobrzegu z dnia 24. maja 1900 L. 7.502 dotychczas nie zostało wykonane, kto temu winien i co zamierza c. k. Rząd uczynić, aby zapewnić mieszkańcom gminy Jamnicy wypłatę szkód zrządzonych przez dziką zwierzynę z lasów ks. Hieronima Lubomirskiego.

2) Czy nie uznaje c. k. Rząd, że ustawa łowiecka, która dopuszcza zatławienie takich wypadków, nie odpowiada zadaniu, i powinna być stosownie zmieniona.

Lwów 21. grudnia 1901.

Krempa, Szajer, Bojko, Oleśnicki, Rotter, Mogilnicki, Staruch, Ostapeczuk, Stojałowski, Korol Barabasz, Huryk, Żardecki, Skołyszewski, Szponder.

Interpelacya do wysokiego c. k. Rządu.

Wysoki Sejm na posiedzeniu dnia 14. lipca 1901 powziął następującą uchwałę:

„Sejm krajowy wzywa c. k. Rząd, aby w miarę przybywania kwalifikowanych sił nauczycielskich, przystąpił do założenia nowych szkół średnich, a przedewszystkiem szkół realnych, i w tym celu przekazuje radzie szkolnej petycją miasta Żywca o założenie tamże szkoły realnej do zbadania i uwzględnienia“.

Zważywszy, że w zachodniej części kraju kilka powiatów na pograniczu Szlązka położonych, niema żadnej szkoły realnej, zaś szkoła realna w pobliskim Bielsku z wykładowym językiem niemieckim szkodliwie oddziałuje na młodzież polską.

Zważywszy dalej, że założenie takiej szkoły w Żywcu, ze względu na przemysłowość w okolicy, i ochronę ludności przed germanizacją jest akcją niezbędnie ważną i pilną — dlatego podpisani zapytują:

Jaki kroki poczynił c. k. Rząd w celu założenia realnej szkoły w Żywcu, i kiedy ta szkoła otwartą zostanie?

Lwów dnia 28. grudnia 1901.

Interpelant:
Szwed w. r.

Skołyszewski, Stapiński, Potoczek, ks. Wilczkiewicz, Maiss, Żardecki, Dr. Łazarski, Bednarski, Sękowski, Z. Jaworski, ks. Stojałowski, Szajer, Krempa, Szponder, Krementowski, E. Michałowski.

Interpelacya
posła ks. Stojałowskiego i Towarzyszy do
Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządu

dowego, w sprawie zemsty e. k. Starosty w Bochni w gminie Niedarach, wywartej za głosowanie przy wyborach sejmowych ua kandydata ludowego.

W numerze 47. tygodnika „Wieniec-Pszczółka“ z r. 1901. opowiedziany jest następujący wypadek: wyborca z gminy „Niedarej“ oddał przy wyborze sejmowym b. r. głos na Wincentego Pilcha.

Gdy po wyborach wójt z Niedar Andrzej Skowronek poszedł do Starostwa za jakimś interesem, e. k. Starosta zwymyślał go mówiąc: to już tam nie było kogo wybrać na wyborcę, żeście wzięli jakiegoś stojałowczyka? A wójt na to: Panie starosto, czy to ja temu winien? Alboż to ja zawiążę komu gębę? Kogo chcą tego sami wybierają. Starosta odrzekł na to: „To bardzo dobrze, żeście nie winni, ale teraz kiedyście takiego wyborcę wysłali, to nie dostaniecie nie soli i wały (na Wiśle) robić musicie za darmo, a gmina Świniary (której wyborca oddał głos na kandydata rządowego), dostanie sól i parę tysięcy koron na sypanie wałów. I tak się stało.

Mieszkańcy Świniar otrzymali sto cennarów soli, a ludzi z Niedar za głosowanie na Pilcha zostali z niezem.

Wobec tego faktu, dowodzącego jaskrawej stronniczości i nadużycia władzy ku krępowaniu wolnej woli ludu, wobec robienia przez e. k. Starostę bocheńskiego z zapomogi wstrętnego środka agitacyjnego, zapytują podpisani:

Czy JWny Pan e. k. Komisarz gotów jest przyjąć do wiadomości fakt opisany i spowodować jak najsarowsze ukaranie ek. Starosty w Bochni, tudzież wydanie polecenia do wszystkich e. k. Starostw w Galicyi, by podobne nadużycia raz na zawsze ustały?

Skółyczewski, Stojałowski, Szajer, Krempa, Kramarczyk, Szwed, Szponder, Żardecki, Stapiński, Oleśnicki, Mogilnicki, Korol, Ostapczuk, Staruch, Barabasz, Barwiński, Glidżuk.

Interpelacya

posła Krempey i towarzyszy do JW Pana Komisarza Rządowego w sprawie nieprawnego zatrzymywania komisarza rządowego w zarządzie gminy miasta Mielec.

Uchwałą z daty Lwów, 22. maja 1901 L. 51288 rozwiązał e. k. Namiestnik na zasadzie §. 109. ust. gminnej z dnia 3 lipca 1906. dz. u. kr. Nr. 51 reprezentację gminną w Mielcu i poruszył tymczasowe kierownictwo spraw gminnych Adamowi Wagnerowi w charakterze komisarza rządowego. Komisarzowi temu z funduszków gminnych Mieleca wyasygnowano oprócz zwykłych kosztów podróży, nadto dyetyienne po 7 K które miesięcznie ma pobierać.

Na zasadzie przytoczonej uchwały, tenże komisarz rządowy, pełni funkcyę za reprezentację gminną od 22. maja 1901 aż do tąd, wbrew wyraźnemu przepisowi §. 109. ust. 2. powołanej ustawy gminnej, który najwyraźniej powiada, „*że najdalej w 6 tygodni po rozwiązaniu reprezentacyi gminnej winien być rozpisany nowy wybór tej reprezentacyi*“.

Tem pomijaniem samorządu gminy robi się krzywdę mieszkańcom Mieleca, a nadto naraża się gminę na znaczne, a zupełnie niepotrzebne wydatki na utrzymanie komisarza rządowego, a nie nzwzględnie e. k. Namiestnictwo, że w roku 1900 i w 1901 z początkiem, pogorzało miasto doszczętnie i fundusze miasta są w lichym stanie.

W mieście są siedziby władz rządowych i autonomicznych, inteligencyi — nie brak, która sprawami gminy dostatnio zarządzać jest jest zdolną, a lubo to trwa już przeszło 7 miesięcy, do rozpisania wyborów nie przyszło. — Miasto już po gorzeli zostało odbudowane, nadto rachunki gminne zostały sprawdzone przez osobno na to wydelegowaną komisję z Wydziału krajowego; nie ma tedy najmniejszej potrzeby podtrzymywania w Mielcu komisarza rządowego, który i tak bardzo często odbywa podróże do Lwowa. Wprawdzie na wniesione zażalenia obywateli miasta Mieleca i w skutek

mojej interpelacji w Wiedniu, przysłało ze Lwowa Radeę do Mieleca, który o ile jest wiadomem oświadczał się za usunięciem komisarza i zastosowania do ustawy, ale niestety dwom czy trzem członkom — którym nie zależy na egzystencji miasta, dało się naklonić p. Radeę do pozostawienia komisarza i jego stroniczych rządów komisarских.

Władza polityczna w Mlelecu widząc krzywdę obywateli miasta, oświadczyła się za natychmiastowem usunięciem komisarza rządowego, który dotychczas urząd swój sprawuje. Nadmienić wypada, że tenże Radea nie zapytał się ogółu ludności w Mielenie i nie wysłuchał należycie oskarżeń i zażaleń stron co do rządów komisarских, ale zamknięty w małym kółku członków, dał się naklonić do podtrzymania komisarza który z góry oświadcza obywatelom i drwi sobie z nich słowami, „że ich jeszcze będzie uczył rozumu t. j. gnębił lat 5.

Smutnem to jest, że samolubna wola 2-ech lub 3-ech ludzi potrafi urządzić biednym i nieszczęśliwemu po pogorzeniu miasta jakim jest Mielec tak sromotną krzywdę utrzymywaniem komisarza, które doprowadza obywateli i tak biednych do ruiny.

Zważywszy, że takie bezprawne postępowanie zachwiać musi w ludności zaufanie do ustaw i do Rządu a wywołać musi powszechne rozgoryczenie, zapytujemy JW. Pana Komisarza Rządowego:

Czy raczy JW. Pan Komisarz zarządzić aby wybory reprezentacji gminnej miasta Mieleca natychmiast były rozpisane i aby się skończyły nieprawne rządy komisarские które doprowadzają obywateli do oburzenia.

We Lwowie, dnia 30. grudnia 1901.

Interpelant

Franciszek Krempa w. r.

Bohaczewski, Oleśnicki, Mogilnicki, Staruch, Hnyrk, Glidziuk, Szwed, Ostapezuk, Korol, Szajer, Stapiński, Bojko, Barabasz, Kramarczyk.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Interpelacja

W ciągu ubiegłej sesji Sejmowej Komisya szkolna przez usta sprawozdawcy posła hr. K. Badeniego przedłożyła sprawozdanie o wniosku posła Małachowskiego w przedmiocie polepszenia bytu nauczycieli szkół ludowych.

Uznając w całej pełni konieczność uregulowania płac nauczycielskich wyraziła komisya pewne wątpliwości co do zasad na których projekt regulacji płac się opierał i nieodzowną potrzebę połączenia tej sprawy z regulacją finansów krajowych. — W rezultacie uchwaliła Izba:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby skoro stosunki finansowe Kraju na to pozwolą, po zasięgnięciu opinii Rady szkolnej krajowej opracował i przedłożył Sejmowi na najbliższej sesji projekt podniesienia, a ewentualnie innego uregulowania poborów nauczycieli szkół ludowych.“ — Obecny Pan Marszałek Krajowy, jako ówczesny generalny sprawozdawca określił stanowisko komisji budżetowej w sposób następujący:

Zastrzegam się, że ani ja, ani z pewnością nikt w tej Wys. Izbie nie jest przeciwny oświacie. Sądzę, że zdanie: że obszarnicy chcą chłopą trzymać w ciemnocie, aby nim lepiej rządzić — już od dawna postradało jakąkolwiek urażę i złożone zostało do rupieci przeżytych hasła agitacyjnych.

Ale — jak to powiedziałem — wszystkie potrzeby kraju należy uwzględniać równocześnie.

Dlatego też, jeżeli nowe źródła dochodów nie zostaną dla kraju oddane, potrzeba i pod względem wydatków na pokrycie niedoborów szkolnych postępować tylko w ten sposób, aby nie działało się to kosztem wydatków na inne potrzeby kraju.

A jako najważniejszą potrzebę po oświacie uważamy wydatek na popieranie rolnictwa i melioracye,

Owóz nowe źródło dochodów zostało krajowi od września br., przyznane, spełnił się więc postulat, od którego uczyniono zawisłem uregulowanie płac nauczycielskich.

Podpisani są przekonani, że zarówno Wydział krajowy jak Pan Marszałek zajmą się życzliwie tą sprawą ważną nie tylko dla stanu nauczycielskiego ale dla całego społeczeństwa.

Gdy jednak nie widzimy w tej sprawie żadnego sprawozdania Wydziału krajowego, a 8000 rodzin nauczycielskich z niecierpliwością wyczekuje wniosków zabezpieczających im byt, — przeto pragnąc dać dowód interesowanym, że Wysoka Izba przy uchwale z 9-go lipca 1901 r. obstaje zapytujemy Pana Marszałka względnie Wydział krajowy.

1) Czy Wydział krajowy poczynił już kroki do wprowadzenia w życie uchwały z 9-go lipca 1901 w sprawie płac nauczycielskich.

2) Kiedy przedłoży Izbie projekt regulacyi płac nauczycieli.

Małachowski.

Dr. Kolischer, Romanowicz, Rotter, Dzieślewski, Jabłoński, Z. Jaworski, E. Michałowski, Maiss F., Buynowski, S. Schätzel, T. Merunowicz, K. Lipiński, A. Rayski, S. Agopsowicz, Dr. Bednarski, Dr. Wurst, Michalski, F. Maryewski, Wiśniewski.

Interpelacya.

posła Krempy i tow. do p. Komisarza Rządowego, z powodu utrzymywania na urzędzie c. k. Starosty hr. Michałowskiego w Jaśle.

Dochodzenia urzędowe wykazały ponad wszelką wątpliwość, że nadużycia podane w proteście wniesionym do c. k. Namiestnictwa i Wydziału krajowego przez wybor-

ców z kurji miast Jasło-Gorlice zostały rzeczywiście popełnione przez hr. Michałowskiego c. k. Starostę w Jaśle.

Pomimo tych dowiedzionych zbrodni nadużycia władzy urzędowej i fałszerstwa aktu publicznego i pomimo silnych poszlak zbroczenia umysłowego hr. Michałowski pozostaje dotychczas na urzędzie starościńskim.

To skłania nas do podania dalszej seryi dowodów, że hr. Michałowski już od dawna zdradzał tego rodzaju popędy, które znamionują ludzie niepoczytalnych, pospolicie waryatami zwanych.

Pomijane rzeczy wyszczególnione w interpelacyi wniesionej w Radzie państwa dnia 29. listopada 1901 r., a nadmieniany nowe, z czasu urzędowania tegoż hr. Michałowskiego w Gorlicach.

Budynek Starostwa w Gorlicach stoi w śródmieściu przy najludniejszej i najwięcej uczęszczanej ulicy Trzeciego Maja, prowadzącej ku stacyi kolejowej, na której koncentruje się cały ruch wozowy i osobowy. Po przeciwnej stronie ulicy naprzeciw budynku starostwa jest park Michałowskiego, zarośnięty wysokimi drzewami, na których częstokroć siadywały liczne stada wron. Hr. Michałowski w biały dzień, wśród najżywszego ruchu na ulicy strzelał do wron z progu swego domu ponad głowami przechodniów, wywołując w nich strach paniczny. Często wyjeżdżał na podobne polowania wózkem. W rynku nie miał jeszcze odwagi strzelać, ale skoro tylko rynek minął, puszczał wodze swym zachciankom wielkopańskim, których nikt nie miał odwagi poskromić.

Najobfitsze żniwo miał na zawodziu przy ul. Kościuszki, również gęsto zaludnionej i uczęszczanej, przy której jest wiele ogrodów z licznymi drzewami. To też chętnie popisywał się swoją celnością strzelając do wron z wózka jadącego środkiem ulicy wśród gromady dzieci, gapiów ulicznych i wystraszonych przechodniów. Opowiadają zupełnie na seryo, iż nieszczęsne

ptaki znały swego prześladowcę Michałowskiego i na jego widok ulatywały z krzykiem i krakaniem. Fakt ten był tak powszechnie znanym w Gorlicach, iż ilekroć wrony wznosiły się w powietrze kracząc wnioskowano na pewne, że gdzieś w pobliżu znajduje się Michałowski, co się zwyczajnie sprawdzało!

Pewnego razu murarze przedstawiali piece w mieszkaniu Michałowskiego w Gorlicach. Hr. Michałowski wyszedł do nich z drugiego pokoju zupełnie nago, w stroju adamowym i bez żenady zachęcał ich aby się spieszyli z robotą. Po tej zachęcie cofnął się napowrót, a po chwili wyszedł, ale już w koszuli i białych pantalonach z flaszką wódki, z której sam przepijał i częstował murarzy.

Innym razem zszedł ze swego mieszkania na piętrze do kancelaryi na partezie tylko w koszuli i jeszcze pewnej dyskretnej części bielizny i w tym stroju zlustrował wszystkie biura.

Wstrzymujemy się na razie z opisu sposobu podróżowania hr. Michałowskiego koleją. Przepuszczamy, że już dotychczas opublikowane szczegóły z jego życia powinny wystarczyć do zasuspendowania go w urzędowaniu. Być może, że JE. Namiestnikowi hr. Pinińskiemu pożądanym i miłym jest hr. Michałowski, skoro go po tem wszystkim, co zaszło; niedawno temu na polowaniu do Grzymałowa zapraszał. Ale stanowczo jest niedopuszczalne, aby on nadal w Jaśle czy gdziekolwiek indziej c. k. Rząd reprezentował wobec ludności i aby on miał być szafarzem prawa.

Dlatego zapytujemy p. Komisarza ck. Rządu:

Kiedy nareszcie ck. Rząd zrobi porządek z h. Michałowskim, c. k. starostą w Jaśle?

Lwów, dnia 28 grudnia 1901.

Interpelant:
Krempa w. r.

Stapiński, Szajer, Stojalowski, Rotter, Skołyśzewski, Szponder, Bojko, Szwed, Oleśnicki, Korol, Barwiński, Ostapczuk, Staruch, Barabasz.

Sekretarz p. ks. Bohaczewski czyta:

W n i o s e k

posła Barwińskiego i towarzyszy.

Zważywszy, że w Galicyi ilość szkół średnich w porównaniu z innymi krajami austriackimi jest za małą i nie odpowiada liczbie ludności naszego kraju, ani liczbie młodzieży szkolnej;

zważywszy; że na 32 gimnazya w Galicyi są tylko 4 gimnazya z językiem wykładowym ruskim, która to liczba nie odpowiada ani liczbie ludności ruskiej w kraju, ani potrzebom ruskiej młodzieży szkolnej;

zważywszy, że Stanisławów położeniem swoim w centrum powiatów ruskich, jako stolica biskupstwa ruskiego, nadaje się do założenia tamże gimnazjum ruskiego;

zważywszy, że ilość młodzieży ruskiej, uczęszczającej do gimnazjum w Stanisławowie, jest tak znaczną, że może zapełnić osobny zakład;

zważywszy, że w gimnazyach z językiem wykładowym polskim jest przeszło 30 nauczycieli Rusinów, z których najmniej 18 możnaby przydzielić do nauczania w gimnazyach z językiem wykładowym ruskim;

zważywszy, że frekwentacya gimnazjum ruskiego byłaby całkiem zabezpieczona, jak na to wskazuje liczba uczniów ruskich w I klasie gimn. od lat kilku;

zważywszy wreszcie, że założenia gimnazjum ruskiego w Stanisławowie domagają się od lat kilku Rusini Stanisławowa i powiatów okolicznych petycyami, wnoszonymi co roku do Wysokiego Sejmu;

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy chwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by z rokiem szkolnym 1902/3 założył w Stanisławowie wyższe gimnazjum państwowe z językiem wykładowym ruskim, zaczynając stopniowo od klasy I.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani, by niniejszy wniosek został odesłany do komisji szkolnej.

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Barwiński.

A. Szeptycki, K. Czechowicz, B. Faciewicz, Mandyczewski, Oleśnicki, Bohaczewski, Huryk, Staruch, Glidżuk, Ochrymowicz, A. Barabas, Dr. Mogilnicki, Korol, Mazikiewicz, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, iż dla uzasadnienia nagłości wniosków nagłych udzieli wnioskodawcom głosu w ciągu posiedzenia, z innymi wnioskami postąpi regulaminowo, interpelacje zaś wniesione, stosownie do treści odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu.

Marszałek udziela głosu p. Czartoryskiemu, który tego zażądał przed przystąpieniem do porządku dziennego.

P. Czartoryski imieniem i z upoważnienia posłów polskich składa przez wszystkich posłów polskich jednomyślnie przyjęte następujące oświadczenie:

Sejm zebrał się tym razem w okolicznościach niezwykłych. Wypadki we Wrześni, przykład bezprawia i ucisku dochodzącego do okrucieństwa odbiły się doniosłym echem wszędzie, gdzie haśło „siła przed prawem“ nie stłumiło uczuć ogólnoludzkich.

Tem boleśniej i głębiej odczuć musiał te prześladowania cały naród polski, który, choć politycznie rozdzielony, nie przestał być duchową i narodową jednością.

Reprezentacya nasza w Radzie państwa obrażonym uczuciom ludzkim i narodowym

dała wymowny wyraz, a zgromadzeni dziś posłowie sejmowi polscy mamy prawo stwierdzić, że ze stanowiskiem przez nią zajętem w przemówieniu hr. Wojciecha Dzieduszyckiego łączymy się i widzimy w niem wyraz naszych przekonań i uczuć.

Osądzi te wypadki historia, osądzi je Bóg i sprawiedliwość wymierzy!

Głęboko dotknięte nasze uczucia narodowe ma na bezprawie i doznana krzywdę jedną tylko odpowiedź, patryotyczną i zupełnie godną narodu świadomego swojej żywotności, swoich praw i obowiązków; tą odpowiedzią niech będzie zdwojony zapal i wytrwałość w pracy nad odrodzeniem narodem, nad wzmocnieniem naszych sił moralnych, umysłowych i ekonomicznych, nad utrwaleniem i rozszerzeniem naszej narodowej świadomości.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Szajera w sprawie ograniczenia ustawy o akuszerkach egzaminowanych.

Przemawia p. Szajer, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego, jako komisji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Borysław.

Sprawozdawca p. Wereszezyński, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytni-

czych na drodze powiatowej Drohobycz-Borysław.

Art. I.

Radzie powiatowej w Drohobyczu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Drohobycz-Borysław pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. ust. kraj. Nr. 43).

Art. II.

Oplatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-

sowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Brzozowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Brzozów-Wara.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Brzozowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Brzozów-Wara.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się sprawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Brzozów-Wara, Wydziałowi powiatowemu w Brzozowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19. 25 i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, (Dz. ust. kraj. Nr. 43.) przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszty połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zameldowania utrzymywanej przez Wydział powiatowy drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o niżeniu tejsze.

Przemawia p. Huryk i wnosi na przejsi do porządku dziennego nad wnioskiem Wydziału krajowego.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi na zwrócenie tego sprawozdania ponownie Wydziałowi krajowemu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Huryka, oddzielnie odrzuca wniosek p. Stojałowskiego i przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania

bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tuchów-Olszyny.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej II. klasy Tuchów-Olszyny.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej II. klasy Tuchów-Olszyny, Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie, jako władzy nadzorującej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19. 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. ust. kraj. Nr. 43.), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejsze ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanej przez Wydział powiatowy drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru.

I. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

II. Myto mostowe na rzece Biała:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muly, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

Przemawia p. Stojalowski i wnosi na zwrócenie tego sprawozdania Wydziałowi krajowemu.

Przemawia p. Bujnowski.

Marszałek wzywa p. Stojalowskiego, by mowcy nie przerywał.

Przemawia dalej p. Bujnowski.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej, na wniosek p. K. Lnbomirskiego.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisanani są pp. Huryk i Stojalowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Huryk.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojalowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Stojalowskiego.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

5. Wybór sześciu członków Wydziału krajowego i sześciu zastępców, a w szczególności:

a) wybór jednego członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości;

b) wybór jednego członka Wydziału krajowego z kuryi miast i izb handlowych i przemysłowych;

c) wybór jednego członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości;

d) wybór trzech członków Wydziału krajowego z całego Sejmu;

e) wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości;

f) wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i izb handlowych i przemysłowych;

g) wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości;

h) wybór trzech zastępców członków Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek udziela głosu p. Stojalowskiemu dla złożenia oświadczenia.

Przemawia p. Stojałowski i składa imieniem pewnej grupy posłów wybranych z mniejszych własności oświadczenie, że w wyborach tych nie wezmą udziału.

Marszałek oznajmia, iż Izba przystępuje do wyboru jednego członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Cieńskiego Leszka, Trzecieckiego, Rayskiego, Hupkę i Starzyńskiego.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański odczytuje spis posłów z kuryi większej posiadłości, którzy oddają kartki.

Po oddaniu kartek i odejściu komisji skrutacyjnej przystępuje Izba do wyboru jednego członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych.

Marszałek powołuje na skrutatorów pp. Michalskiego, Federowicza, Michałowskiego Emila, Schätzla i Kolischera.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje spis posłów z miast i izb handlowych, którzy oddają kartki.

Po zebraniu kartek i odejściu skrutatorów, zarządza Marszałek wybór jednego członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Na skrutatorów powołuje Marszałek pp. Kramarczyka, Traczewskiego, Wursta, ks. Mazikiewicza i Sozańskiego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów z kuryi mniejszych posiadłości, którzy oddają kartki.

Po ukończeniu głosowania p. Hupka zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości.

Głosujących było 37. Absolutna większość wynosi 19. Mieczysław Onyszkiewicz otrzymał głosów 34, p. Brykezyński 2, jedną kartkę oddano białą.

Marszałek konstatuje, że Mieczysław Onyszkiewicz wybrany został członkiem Wy-

działu krajowego z kuryi większych posiadłości.

P. Schätzel zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych.

Głosujących 24 posłów. Absolutna większość 13. P. Tadeusz Romanowicz otrzymał 13, p. Leonard Wiśniewski 11 głosów.

Marszałek konstatuje, że członkiem Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych wybrany p. Tadeusz Romanowicz.

P. Wurst zdaje sprawę z rezultatu skrutynium wyboru członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Głosowało 55 posłów. Absolutna większość 28. P. Gładziuk Michał otrzymał 48 głosów, p. Ochrymowicz Ksenofon 2 głosy. 5 kartek oddano białych.

Marszałek stwierdza, iż członkiem Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości wybrany został p. Michał Gładziuk.

Izba przystępuje do wyboru trzech członków Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek zwraca uwagę, że głosowanie odbędzie się na każdego członka oddzielnie i zaprasza na skrutatorów pp. Hupkę, Jabłońskiego, Zdzisława Skrzyńskiego, Huryka, Sznella i Rottera.

Sekretarz p. Urbański Mieczysław odczytuje spis posłów, którzy oddają kartki.

Po dokonaniu skrutynium p. Rotter zdaje sprawę z wyniku głosowania przy wyborze jednego członka z całego Sejmu.

Głosujących było 125. Absolutna większość 63. P. Józef Wereszczyński otrzymał 118 głosów, p. Brykezyński 4 głosy. 3 kartki oddane białe.

Marszałek stwierdza, iż p. Józef Wereszczyński został wybrany członkiem Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek zarządza wybór drugiego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu, i zaprasza tę samą komisję skrutacyjną.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje spis posłów z całego Sejmu, którzy oddają kartki.

Po dokonaniu skrutynium p. Jabłoński zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru drugiego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Głosowało 119 posłów. Absolutna większość 60. P. Tadeusz Pilat otrzymał 91 głosów, p. Brykczyński jeden i p. Dąbski jeden głos. 26 kartek oddano białych.

Marszałek konstatuje, że drugim członkiem Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrano p. Tadeusza Pilata.

Izba przystępuje do wyboru trzeciego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek zaprasza tę samą komisję skrutacyjną.

Sekretarz p. Kazimierz Lubomirski odczytuje spis posłów z całego Sejmu, którzy oddają kartki.

Po dokonaniu skrutynium p. Jabłoński zdaje sprawę z wyniku wyboru trzeciego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Głosowało 113 posłów. Absolutna większość 57. P. Kazimierz Laskowski otrzymał 70, Dąbski 15 głosów. 28 kartek oddano białych.

Marszałek konstatuje, że trzecim członkiem Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrano p. Kazimierza Laskowskiego.

Marszałek na życzenie posłów zawieszają posiadzenie na 5 minut, celem porozumienia się co do wyboru zastępców członków Wydziału krajowego.

Po przerwie zarządza marszałek wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości, zapraszając tę samą komisję skrutacyjną, co przy wybo-

rze członka Wydziału krajowego z tejże kuryi.

Sekretarz p. Bohaczewski odczytuje spis posłów z kuryi większych posiadłości, którzy oddają kartki.

Po oddaniu kartek i odejściu skrutatorów zarządza Marszałek wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych, zapraszając tę samą komisję skrutacyjną, co przy wyborze członka Wydziału krajowego z tej samej kuryi.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje spis posłów z kuryi miast i Izb handlowych, którzy oddają kartki.

Po oddaniu kartek i odejściu skrutatorów zarządza Marszałek wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości, zapraszając zarazem na skrutatorów tę samą komisję, która była czynną przy wyborze członka Wydziału krajowego z tej kuryi.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje spis posłów z kuryi mniejszych posiadłości, którzy oddają kartki.

Po oddaniu kartek i odejściu skrutatorów zdaje p. Hupka sprawę z wyniku skrutynium wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi większej własności.

Głosowało 31 posłów. P. Jan Trzeciński otrzymał 30 głosów, jeden głos padł na p. Jabłońskiego.

Marszałek konstatuje, że p. Jan Trzeciński został wybrany zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości.

P. Rotter zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb handlowych.

Głosowało 16 posłów. Absolutna większość 9 głosów. P. Jahl otrzymał 14 głosów, dwie kartki oddano białe.

Marszałek konstatuje, że zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi miast i Izb

handlowych wybrany został p. Władysław Jahl.

P. Wurst zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości.

Głosowało 43 posłów. Absolutna większość 22. P. Oktaw Sala otrzymał 29 p. Kramarczyk 2, p. Barwiński 2 głosy. 9 kartek oddano białych.

Marszałek konstatuje, że zastępcą członka Wydziału krajowego z kuryi mniejszych posiadłości wybrany został p. Oktaw Sala.

Marszałek zarządza wybór pierwszego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu, zapraszając na skrutatorów tych samych posłów, którzy pełnili te czynności przy wyborze członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis posłów z całego Sejmu wybranych, a posłowie oddają kartki.

Po oddaniu kartek i odejściu skrutatorów, Marszałek udziela głosu p. Rotterowi celem zdania sprawy z wyniku wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

P. Rotter zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Głosowało 88 posłów. Absolutna większość 45. P. Stanisław Jędrzejowicz otrzymał 75 głosów, p. Barwiński 12 głosów, jedną kartkę oddano białą.

Marszałek konstatuje, że zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Stanisław Jędrzejowicz, i zarządza wybór drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Sekretarz Mycielski odczytuje spis posłów z Sejmu całego, a posłowie oddają kartki

Po oddaniu kartek i odejściu skrutatorów p. Hupka zdaje sprawę z wyniku wy-

boru zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

P. Hupka zdaje sprawę z wyniku skrutynium powyższego wyboru.

Głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43. P. Stefan Sękowski otrzymał 69, p. Barwiński 13 głosów. 3 kartki oddano białe.

Marszałek konstatuje, że zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Stefan Sękowski, i zarządza wybór trzeciego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis posłów z całego Sejmu, którzy oddają kartki.

Po chwili p. Rotter zdając sprawę z wyniku powyższego wyboru oświadcza, iż oddano tylko 73 głosów, a zatem mniej, niż absolutna większość całego Sejmu wynosi.

Marszałek oznajmia, że wobec powyższego faktu zarządzi wybór trzeciego zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu na najbliższem posiedzeniu, a obecnie z kolei następuje dalszy punkt porządku dziennego, a mianowicie :

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o pro wizoryum budżetowem.

Sprawozdawca p. Stanisław Badeni, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującymi wnioskami :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1902 na podstawie budżetu z roku 1901 ;

II. Sejm upoważnia do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie :

a) dodatku do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od wolnych domów w wysokości 60 groszy od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

b) dodatku do państwowych podatków bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 (Dz. p. p. Nr. 220), z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 groszy od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków;

wymienionych w II. a) w wysokości 49 groszy, zaś wymienionych w II. b) w wyso-

kości 55 groszy, od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

III. Upoważnienia powyższe pod I. i II. udzielone obowiązują po dzień 30. kwietnia 1902.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, aby złożył Sejm na dłuższą sesję najpóźniej w ciągu miesiąca marca 1902.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad prowizoryum budżetowem.

Przemawia p. Mogilnicki,

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8 wieczorem.

Przerwa posiedzenia o godzinie 3. m. 15. po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 30. grudnia 1901 roku.

Początek o godzinie 8. wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Marszałek udziela głosu p. Komisarzowi rządowemu, celem dania odpowiedzi na wniesione interpelacje.

Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelacje:

1) P. Romanowicza i towarzyszy w sprawie wyboru posła z miast Jasło-Gorlice;

2) pp. Rayskiego i Stapińskiego w sprawie okólnika, wydanego przez c. k. Namiestnictwo lwowskie do urzędników, polecającego im rzekomo wyśmiewać obchody i demonstracje w sprawie wrzesińskiej.

Następuje dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem komisji budżetowej o prowizoryum budżetowem.

Przemawia p. Pilat.

Przemawia p. Stapiński.

Marszałek wzywa galeryę, aby zachowała się spokojnie, gdyż inaczej musiałby ją opróżnić.

Przemawia dalej p. Stapiński.

Przemawia p. Korol.

Marszałek wzywa ponownie galeryę, by wstrzymała się od objawów zadowolenia lub niezadowolenia, gdyż w przeciwnym razie będzie zmuszonym opróżnić galeryę.

Przemawia J. E. p. Namiestnik.

P. Abrahamowicz wnosi na zamknięcie rozprawy ogólnej nad prowizoryum budżetowem.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są: p. Stojalowski przeciw, zaś za sprawozdaniem komisji pp. Cieński, Kramarczyk, Rydygier.

Marszałek wzywa posłów zapisanych za prowizoryum budżetowem, by wybrali mowę generalnego.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojalowski.

Marszałek udziela głosu mowcy generalnemu za prowizorym budżetowem p. Tadeuszowi Cieńskiemu.

Przemawia p. Tadeusz Cieński.

Marszałek oznajmia, iż do głosu dla sprostowania faktów zapisani są pp. Mogilnicki, Rydygier i Stapiński i wzywa mówców do ograniczenia się na faktycznem sprostowaniu.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Mogilnicki.

Marszałek wzywa p. Mogilnickiego by ograniczył się na sprostowaniu faktów.

Przemawia p. Mogilnicki.

Przemawia dla sprostowania faktycznego p. Rydygier.

Przemawia dla sprostowania faktycznego p. Stapiński.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek I., II., III., IV., głosząc oddzielnie nad każdym z tych wniosków które p. sprawozdawca kolejno odczytuje.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba bez rozprawy w oddzielnem głosowaniu całą powyższą uchwałę, zawierającą wnioski od I. do IV. komisji w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej, o wnioskach nagłych posłów Wincenego Krańskiego, Korola, Oleśnickiego i Huryka o udzieleniu doraźnej pomocy pogorzelcom gmin Poturzycey, Lubeli, Dzieduszyce wielkie i Krechowce.

Sprawozdawca p. Mieczysław Urbański odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującymi wnioskami:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Pogorzelcom gminy Poturzycey, Lubeli, Dzieduszyce Wielkich i Krechowce udziela się zapomogę w kwocie 2400 koron.

2) Upoważnia się Wydział krajowy do stosownego rozdziału tej zapomogi między pogorzalców wyżej wymienionych gmin.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 1. i 2. komisji, głosząc nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Następuje:

Wybór sześciu członków i sześciu zastępców członków komisji apelacyjnej dla podatku osobisto-dochodowego.

Wybór czterech członków i pięciu zastępców członków komisji krajowej powszechnego podatku zarobkowego.

Marszałek oświadcza, iż głosowanie odbywać się będzie kuryami i imiennie lecz na obie powyższe komisje równocześnie. Wzywa zatem posłów do oddawania osobno kartek na komisję apelacyjną dla podatku osobisto-dochodowego, osobno dla powszechnego podatku zarobkowego. Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Cieńskiego, Leszka, Rayskiego Zdzisława Skrzyńskiego, Rottera, Loewensteina, Barabasz, Huzę i Korola.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański odczytuje kolejno imienny spis posłów z kury większych posiadłości, miast i izb handlowych, mniejszych posiadłości, a wreszcie spis posłów z całego Sejmu.

Posłowie osobno oddają kartki na obie komisje. Po oddaniu kartek i odejściu skrutatorów Marszałek udziela p. Małachowskiemu głosu dla uzasadnienia nagłości odczytanego na początku posiedzenia wniosku w sprawie reorganizacji policji rządowej w kraju.

Przemawia p. Małachowski uzasadniając nagłość powyższego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość tego wniosku, a Marszałek udziela nastę-

pnie p. Małachowskiemu głosu dla uzasadnienia samego wniosku.

P. Małachowski uzasadnia swój wniosek, zmieniając zarazem pierwotną jego treść w sposób następujący:

Wniosek nagły.

Zważywszy, że potrzeba reorganizacji rządowej straży policyjnej w Galicji a mianowicie we Lwowie, Krakowie i Przemyśle jest uznaną przez wszystkie powołane w tej mierze czynniki.

Sejm wzywa Rząd ażeby jak najrychlej przystąpił do tej reorganizacji a to z uwzględnieniem o ile możności zasad i postulatów uchwalonych przez Radę król. stoł. miasta Lwowa i przedłożonych Ministerstwu z przychylnym wnioskiem c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Małachowski w. r.

Michalski, Abrahamowicz, Romanowicz, Fruchtman, Rotter, Dzieślewski, Rayski, E. Michałowski, Buynowski, K. Lipiński, Merunowicz, Schätzel, Z. Jaworski, Tarnawski, Rutowski, Wurst, Niezabitowski, Bednarski, Maryewski, Jabłoński, Maiss, Wiśniewski, Jahl, Kolischer, Rydygier, Tomaszewski, Agopsowicz, Bojko, Loewenstein, J. K. Fedorowicz, Leo, Wład. L. Jaworski.

Marszałek odczytuje powyższy wniosek nagły p. Małachowskiego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek p. Małachowskiego.

Marszałek udziela głosu p. Leo dla uzasadnienia nagłości wniosku, postawionego przezeń w sprawie stopy podatku domowoczynszowego opłacanego w mieście Krakowie, a odczytanego na początku obecnego posiedzenia.

Przemawia p. Leo uzasadniając nagłość tego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała.

Marszałek otwiera rozprawę nad samym powyższym wnioskiem.

Przemawia p. Małachowski i stawia poprawkę do wniosku p. Leo, a mianowicie, aby i miasto Lwów mogło korzystać z ulg, we wniosku dla miasta Krakowa proponowanych.

Przemawia p. Leo.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Małachowski i cofa poprawkę postawioną przezeń do powyższego wniosku p. Leo.

Izba uchwała następnie wniosek nagły p. Leo w powyższej sprawie.

Marszałek udziela głosu p. Leo dla uzasadnienia nagłości drugiego wniosku przezeń postawionego, odczytanego na początku obecnego posiedzenia, w sprawie wyłączenia miasta Krakowa z rzędu miast zamkniętych linią akeyzową.

Przemawia p. Leo uzasadniając nagłość powyższego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość tego wniosku, a następnie uchwała oddzielnie i bez rozprawy powyższy wniosek nagły p. Leo.

Marszałek wzywa p. Cieńskiego, by zdał sprawę z wyniku skrutynium wyboru sześciu członków i sześciu zastępców członków komisji apelacyjnej dla podatku osobisto-dochodowego, oraz sześciu członków i pięciu zastępców członków komisji powszechnego podatku zarobkowego.

P. Cieński Leszek zdaje sprawę z wyniku powyższego wyboru.

Do komisji apelacyjnej dla podatku osobisto dochodowego:

Z wielkiej własności głosowało 28. Absolutna większość 15. p. Stefan Moysa *Rosochacki* otrzymał 28 głosów; z kurji miast i izb handlowych głosujących było 20. Absolutna większość 11. na członka komisji otrzymał p. Jan *Federowicz* 20, a p. Edward *Stroynowski* na zastępcę członka również 20

głosów z małej własności głosujących było 49. Absolutna większość 25. Na członków po 49 głosów otrzymali pp. ks. Jan *Czapelski*, Bolesław *Żardecki*; na zastępcę 49 głosów p. Dr. Jan *Steczkowski*; z całego Sejmu głosujących było 102. Absolutną większość 52. Jednogłośnie, bo 102 głosów otrzymali na członków pp. Angust *Gorayski*, Władysław *Kraiński*; dr. *Natan Loewenstein*; na zastępców pp. *Maryan Dydyński*, *Albin Rayski* i dr. *Tadeusz Skalkowski*.

Do komisji krajowej powszechnego podatku zarobkowego:

Z większej własności głosowało 28. Absolutna większość 15. Jednogłośnie wybrani, po 28. głosów otrzymali: na członka p. *Stanisław Jędrzejowicz*, na zastępców *Leszek Cieński* i *Stanisław Dąmbski*.

Z kuryi miast i izb handlowych głosowało 20. Absolutna większość 11. Otrzymał 20 głosów na zastępcę członka p. *Józef Wczelak*. Z kuryi mniejszej posiadłości głosujących było 49. Absolutna większość 25. Na członka komisji 49 głosów otrzymał p. *Wojciech Szwed*. Z całego Sejmu głosowało 102. Absolutna większość 52. Głosów 102 otrzymali na członków pp. *Dr. Władysław Jahl* i *Leonard Wiśniewski*, a na zastępcę p. *Dr. Stanisław Olszewski*. Głosów 97 na zastępcę p. *Aleksander Krzeczunowicz*, a 5 p. *Adolf Vayhinger*.

JE. p. Namiestnik oznajmia że z mocy Najwyższego postanowienia Sejm zostaje odroczony.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. *M. Urbański* czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd

1) ażeby rozpoczął na nowo wdrożone przez c. k. Rząd w roku 1899 rokowania

z Węgrami w celu zniżenia ceny soli, a to tak soli kamiennej jak i warzonki i nagłą potrzebę naszej ludności całym swoim wpływem wobec rządu węgierskiego poparł;

2) ażeby w myśl żądań wielokrotnie zarówno w Austrii jak i na Węgrzech wyrażonych z całą energią ponowił kroki dążące do skłonienia Rządu węgierskiego ażeby jaknajrychlej się zgodził na zniżenie ceny soli dla bydła z wysokości 5 zł. na wysokość równającą się cenie soli przemysłowej 46 kor. do 1 zł. 33 ct. bez kosztów denaturowania na razie przynajmniej do wysokości 2 zł. 50 ct.;

3) ażeby krajowy kontyngent soli za staraniem Wydziału krajowego sprzedawanej podwyższył do wysokości istotnej a ciągle wzrastającej konsumpcji krajowej;

4) ażeby zezwolenia na bezpłatny pobór surowicy ze źródeł solnych nie ograniczał do czasów klęsk elementarnych, a pod względem miejscowym do terytorium gmin u których się źródła solne znajdują, ale ażeby zezwolił na bezpłatny pobór surowicy w okręgu 20 kilometrowym a pod względem ograniczeń przewozu surowicy poczynił pewne ulgi;

5) ażeby starał się o powiększenie produkcji używanej przez rolników jako nawóz soli potasowej w salinie Kałuskiej, oraz, ażeby cenę soli nawozowej w Kałuszu 70 ct. zrównał z ceną soli fabrycznej we Wieliczce (46 ct. do 50 ct.);

6) ażeby przyspieszył roboty około połączenia kolejną salin kałuskich ze stacją kolei państwowych w Kałuszu;

7) ażeby przyspieszył roboty około odbudowania saliny w Dolinie.

Lwów 30. grudnia 1901.

Wnioskodawcy:
Moysa, Zaleski.

Sękowski, Roman Puzyna, Gorayski, Dr. Władysław Czaykowski, Czartoryski, Mandyczewski, Brunicki, Leszek Cieński, Skalkowski,

kowski, Płocki, Krzysztofowicz, Cielecki, Sala, Baworowski Tadensz Cieński, Wincenty Kraiński, Jan Urbański, Barwiński, Glidziuk, Władysław Gniewosz, Horodyski, Pilat, Mieczysław Urbański, Klemens Dzeduszycki, Kozłowski, Stanisław Badeni, Romanowicz, Stadnieki, Antoni Teodorowicz, Tyszkowski.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek.

Zważywszy, że wrazie jeśliby został nchwalonym przedłożony niemieckiemu parlamentowi projekt taryfy cłowej, musiałyby dotknąć w nader ciężki sposób rolnicze interesa naszego kraju;

zważywszy, że rzezonny projekt cła od jęczmienia, żyta, kukurydzy, pszenicy, płodów strączkowych, mąki, masła, sera, mięsa, piwa, koni, słođu, nierogacizny, rżniętego i lepiej obrobionego drzewa i grubo obrobionych mebli o 80% do 120% podnieść proponuje, że dla cieląt, wołów, towarów drewnianych i jaj nstanowić pragnie trzy razy wyższe niż dotychczas cło, a na wolne od cła artykuły exportowe, jak ryby, drób, pierze i owoce, również nakłada wysockie cło;

zważywszy, że sposób wykonania konwencyi weterynaryjnej ze strony Niemiec stanowi jaskrawe pogwałcenie jej przepisów;

zważywszy, że pomimo iż zarazę pyskowo-racicową z Austrii do Niemiec w ostatnim roku jedynie tylko do 14 gmin zawleczono, a z Prus do Saksonii do 588 gmin, z Bawaryi do Saksonii do 63 gmin, z Rosyi do Niemiec w nader licznych wypadkach, import nierogacizny z Galicyi do Prus jest ciągle wzbronionym;

zważywszy, że w Galicyi nie zdarzył się od dawna żaden wypadek zarazy pyskowo-racicowej, a mimo to wywóz na Mysłowice był zamkniętym i bydło galicyjskie musiało iść do Saksonii przez Czechy, w których wówczas w 14 powiatach i 119 gminach panowała zaraza;

zważywszy, że z Bukowiny szły transporta bydła na Mysłowice, że przeto Bukowinę bez żadnej przyczyny lepiej traktują, aniżeli Galicyę;

zważywszy, że w cesarstwie niemieckiem, wynosiła w ostatnim roku liczba zarazą pyskową i racicową dotkniętych gmin 3,855, w Austrii tylko 452, a przeto 7 do 8 razy mniej, że liczba wypadków zarazy pyskowo-racicowej wynosiła w Niemczech 13.221 wypadków, a w Austrii 2.261 wypadków, a zatem sześć razy mniej, aniżeli w Niemczech, a pomimo to zastosowanie od roku 1894 t. j. od zawarcia traktatu niemiecko-rosyjskiego do importu austriackiego drakońskie i niezgodne z konwencyą zakazy importu bydła i nierogacizny;

zważywszy, że wydany na podstawie rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 10. czerwca 1895 rozporządzenie prezydenta Rządu w Opolu zezwala na daleko idące wyjątki na korzyść przeznaczonych do rzeźni a przewożonych do rzeźni na Mysłowice, Bytom i Katowice nierogacizny rosyjskiej, a na podstawie rozp. Ministerstwa rolnictwa z 10. czerwca 1895 wydał prezydent Rządu w Opolu zakaz importu nierogacizny rosyjskiej i to bez żadnych wyjątków, że przeto Rosyę, z którą Niemcy nie zawarły konwencyi, traktują na targach pruskich lepiej, aniżeli Austro-Węgry, z którymi konwencya obowiązuje;

zważywszy, że wywóz bydła i nierogacizny z Austro-Węgier do Niemiec, który w roku 1894 wynosił 196 milionów koron, w roku 1898 jedynie tylko 96 milionów koron, a w roku 1900 spadł z powyższych na 62 milionów koron;

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

A) Sejm wzywa c. k. Rząd:

1) Ażeby przy zmianie taryfy cłowej otoczył płody rolnictwa, leśnictwa i przemysłu rolniczego, zwłaszcza wobec konkurencyi rosyjskiej, rnuńskiej i zamorskiej wyższą niż dotychczas opieką i zabezpieczył jednocześnie produktom krajowym zbyt

na targach wewnętrznych Austro-Węgierskiej Monarchii.

2) Ażeby w staraniach i rokowaniach o odnowienie traktatów handlowych środkowej i zachodniej Europy, a poszczególnie w rokowaniach o zawarcie traktatu taryfowego z Niemcami starał się o obniżenie obecnie opłaconych cen ugodowych dla płodów rolnictwa, leśnictwa i przemysłu rolniczego, i ażeby zawierał traktaty jedynie tylko pod takimi warunkami, które obecnego niekorzystnego stanu wywozu rolniczego co najmniej jeszcze nie pogorszą.

3) Ażeby się starał o ścisłe wykonanie ze strony Niemiec zawartej w roku 1892 konwencji weterynaryjnej i o usunięcie nieuzasadnionych ani brzmieniem ani duchem rzeczonyj konwencji zakazów importu bydła i nierogacizny z Galicji do Niemiec.

4) Ażeby przy zawarciu nowej konwencji weterynaryjnej z Niemcami zużytkował ujemne doświadczenia poczynione przy wykonaniu ze strony Niemiec konwencji weterynaryjnej z roku 1892 i ażeby w chwili zawarcia nowej konwencji pozyskał pewne rękojmię ścisłego jej wykonania.

5) Ażeby w razie zawarcia traktatu z Rumunią rząd interesów rolnictwa i przemysłu rolniczego pod żadnym warunkiem nie poświęcał, a przedewszystkiem starał się o stałe utrzymanie w mocy i ścisłe wykonanie obecnych weterynarsko-policyjnych zarządzeń w celu ochrony przed zawleczaniem zarazy bydłowej z Rosji do Rumunii ustanowionych.

6) Ażeby uchylił na kolejach państwowych wyjątkowe taryfy i refakeye umożliwiające przewóz zagranicznych produktów na kolejach galicyjskich po cenach niższych od cen przewozu produktów krajowych i ażeby odmawiał zatwierdzenia podobnym taryfom i refakeyom ustanawianym przez koleje prywatne.

B) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby przyłożył starań do przepro-

wadzenia powyżej wymienionych żądań i po zasięgnięciu zdania rzeczoznawców wniósł w poszczególnych stadyach reformy cłowej przedstawienia do c. k. Rządu.

Lwów dnia 30. Grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Kozłowski.

Sala, Tadeusz Cieński, Korytowski, Wybranowski, Andrzej Lubomirski, Jan Szeptycki, Stadnicki, Władysław Kraiński, Trzeciński, Wincenty Kraiński, Wojciech Dzieduszycki, Leszek Cieński, Rudrof, Tyszkowski, Władysław W. Czaykowski, Baworowski, Horodyski, Borkowski, Dr. Władysław Czaykowski, Moysa, Witosławski, Brykczyński, Wiśniewski, Pilat, Paygert.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządu.

Od kilku lat zauważa się zupełny zastój w akeyi podjętej tworzenia nowych seminariów, których domaga się ciągle kraj w licznych uchwałach sejmowych celem zapobieżenia choć w części brakowi nauczycieli ludowych. Podpisani przeto z uwagi że kraj dotkliwie odczuwa brak sił nauczycielskich — zapytują Wysoki Rząd, jaka jest przyczyna tego zastoju, a przedewszystkiem, co stoi na przeszkodzie otwarciu seminarium nauczycielskiego w Białym, którego żądał kraj, a na otwarcie którego rząd centralny miał się zgodzić?

We Lwowie, dnia 30. grudnia 1901.

Interpelant:
Dr. Bednarski w. r.

Wurst, Lipiński, Z. Jaworski, Rayski, Agospowicz, Michałowski, Maryewski, Huza, L. Wiśniewski, Żardecki, Merunowicz, Tomaszewski, Jabłoński, Maiss.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do c. k. komisarza rządowego.

Jest powszechnie wiadomem, że okres wyborezy nastęrcza dla pp. starostów gali-

cyjskich wolną sposobność do spełnienia najrozmaitszych nadużyć i robienia sztuczek, aby tym sposobem wywołać postrach między opornymi jednostkami nie ulegającymi ślepo rozkazom starościńskim.

Do wyświetlenia takich nadużyć znajdują jeszcze podpisani niejednokrotnie sposobność, obecnie ograniczą się do przedstawienia jednego faktu, znamionującego ezasami dziki instynkta tych, którzy mają w imię ustaw obowiązujących wymierzać sprawiedliwość.

Oto nagi fakt:

W połowie sierpnia b. r., kiedy akcja przedwyboreza na dobre się rozwinęła, a wszelkie zabiegi ze strony ówczesnego kierownika c. k. Starostwa a obecnie starosty p. Ludzimiła Trzaskowskiego w Brzesku, aby skłonić Józefa Lizaka, wójta w Borzęcinie do odegrania roli fagasa spelzły na niczem, — zjawia się u niego niespodzianie egzekutor z poleceniem ściągnięcia doraznego, grzywny w kwocie 60 K za to, że z dodatków gminnych pobranych w urzędzie podatkowym nie oddał przypadającej kwoty funduszowi szkoły miejscowej.

Na nie się nie przydały tłumaczenia owego wójta, że w urzędzie podatkowym nie zrobiono mu żadnej wzmianki o tem, jakoby w pobranej kwocie mieściła się należytość na potrzeby szkoły miejscowej, że żadna władza, a tem samem starostwo nie wzywało go do złożenia jakiegokolwiek datku Radzie szkolnej, że wreszeie było dotąd zwyczajem, iż urząd podatkowy w Radłowie przysyłał należytości szkolne wprost do Starostwa, a to, względnie Rada szkolna okręgowa ndzielala w miarę potrzeby odpowiednie kwoty miejscowej Radzie szkolnej w Borzęcinie. Stało się, co p. starosta kazał. Wójt pożyczyl pieniądze i 60 koron egzekutorowi zapłacił z obawy przed ewentualną grabieżą.

Nie mając w ręce żadnego polecenia pisemnego ani dowodu, że grzywnę do rąk urzędowej osoby zapłacił, wniósł bezzwło-

cznie zażalenie względnie rekurs do c. k. Namiestnictwa wobec tak hajdamackiego postępowania starosty w Brzesku.

Rekurs ten miał taki skutek, że p. Trzaskowski zjawił się w kilka dni w Borzęcinie, wezwał wójta na plobanię, a po stosownej mowie agitacyjnej wręczył mu ciepłą ręką 40 koron jako część zabranej przez egzekutora grzywny. Reszta t. j. 20 K miała służyć według oświadczenia p. Starosty na pokrycie kosztów z egzekucyi i tp. Po załatwieniu tej sprawy miał się stać wniesiony rekurs bezprzedmiotowy. Z uwagą tą jednak rekurent jako niewinny nie mógł się zgodzić i rekursu nie cofnął, udowadniając aktami urzędowymi, że pieniądze pobrane w urzędzie podatkowym złożył do kasy gminnej, a nie mając świadomości, że się w nich mieści fundusz szkolny, nie mógł go nikomu wydawać. W kilka tygodni później wezwany został Józef Leżak do Starostwa, gdzie wobec sekretarza tegoż Starostwa złożył takie same zeznania w nadziei, że otrzyma resztę zapłaconej grzywny. Tymczasem otrzymuje on orzeczenie karne z daty Brzesko, dnia 25/10 1901 l. 19511., w którym go skazano powtórnie za to samo przekroczenie na 40 K grzywny, a to na podstawie własnego przyznania.

Przeciw temu orzeczeniu wniósł Józef Lizak drugi rekurs do c. k. Namiestnictwa i wyczekuje z dnia na dzień, dokąd się nie zjawi u niego jaki egzekutor z mandatem karnym, by po raz trzeci ściągnąć z niego za to samo rzekome przekroczenie choćby, koźneh, bo pieniędzy nie ma. Tak się przedstawia w rzeczywistości cała ta sprawa, która stanowi jedną próbkę nadużyć popełnionych w ciągu urzędowania p. Trzaskowskiego na stanowisku kierownika starostwa. Nadużycia i wybryki tego pana znane w całym powiecie nie mogą się przyczynić do podniesienia powagi Władzy wśród ludności, która jest głęboko przekonaną, że awans urzędników administracyjnych a w szczególności niedawny awans p. Trzaskowskiego na starostę zależnym jest od większej sumy gwaltów spełnianych w biały dzień na spo-

kojnych i niewinnych obywatelach kraju i państwa.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy znany jest c. k. Namiestnikowi ten fakt rażącego nadużycia popełnionego na wójcie z Boizęcina przez starostę z Brzeska?

2) Czy c. k. Namiestnictwo po zbadaniu istotnego stanu rzeczy zechce naprawić krzywdę wyrządzoną człowiekowi niewinnemu, a jako naczelnikowi największej gminy w powiecie ze wszechmiar uczciwemu i akuratnemu w spełnianiu obowiązków urzędowych?

3) Czy c. k. Namiestnictwo nie zechce pociągnąć p. Ludzimiła Trzaskowskiego do odpowiedzialności i uwolnić powiat od równie szkodliwych jak niedorzecznych wybryków takiego starosty.

Lwów, dnia 30. grudnia 1901.

Interpelant:

Bojko w. r.

Krempa, Stapiński, Huza, Tomaszewski, Korol, Oleśnicki, Ostapczuk, Staruch, Barabasz, Rotter, Huryk, Mogilnicki, Romanowicz, Kolischer.

I n t e r p e l a c y a

do p. Komisarza rządowego.

Rozwój szkolnictwa, a z nim podniesienie poziomu oświaty wśród ludności wiejskiej jest niezawodnie jednym z najważniejszych postulatów obecnej doby.

Do rozwiązania tej kwestyi zdążyła w ostatnich lat dziesiątkach zarówno ustawa krajowa, jak i samo społeczeństwo, aby co rychlej naprawić krzywdę zrażone wiekiem zaniedbanie. Ofiarność całego społeczeństwa bądź co bądź wydatna, usunęła niejedną przeszkodę na drodze postępu w oświeceniu szerokich rzesz ludowych, — a choć daleko jesteśmy od wytkniętego celu odczuwamy bez mała

wszyscy nadmierny ciężar wydatków na cele szkolnictwa. Ciężar ten odczuwa najwięcej ta warstwa społeczna, której zasobność materyalna jest najmniejszą tj. lud wiejski. Obciążony różnemi daninami na cele administracyjne, gminne, drogowe, parafialne, szkolne i t. p. nie wspominając o dodatkach krajowych i powiatowych — zupełnie słusznie domaga się nasz właściciel, aby władze krajowe ułatwiały, a nie utrudniały mu spełnienie tych wszystkich zadań.

Tymczasem co chwila pokazuje się, że władze te nie liczą się wcale z tem smutnem nad wyraz położeniem ludności wiejskiej — owszem jakby na przekór wydają takie zarządzenia, które równie dobrze mogą zrujnować materyalnie chłopca, jak zniweczyć u niego zapał do wydatnej ofiarności na cele oświaty.

Oto przykład zapewne nie odosobniony, jak Władza szkolna okręgowa postępuje w powiecie brzeskim.

Na podstawie okólnika c. k. Rady szkolnej krajowej wydanego do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w br. zostali i inspektorowie szkolni zobowiązani i to podobno pod własną odpowiedzialnością do doraźnego uzupełnienia ubikacyj szkolnych drogą najmu w tych gminach, które posiadają zaszczytły budynek szkoły.

Na tej podstawie wydała c. k. Rada szkolna okręgowa w Brzesku rozporządzenie intymowane gminom z końcem sierpnia br., a więc na kilka dni przed otwarciem roku szkolnego, aby zarządy szkolne miejscowe postarały się o najem odpowiednich ubikacyj na pomieszczenie nadliczbowych dzieci obowiązanych do uczęszczania na naukę i stosowne urządzenie sal szkolnych.

Rzecz całkiem zrozumiała, że gminy nieprzygotowane na taką niespodziankę nie mogły w kilku dniach uczynić zadość żądaniom może słusznym, lecz w każdym razie bezwzględny i spóźniony. Okoliczność ta sprawiła, że inspektor szkolny p.

Erazm Jasiewicz, znany agitator wyborczy, postanowił pohulać sobie i to dziwnym zbiegiem okoliczności w czasie okresu wyborczego. Uporawszy się z prawyborami jako komisarz wyborczy rozpoczął objazdżki po powiecie i nie pytając się o zdanie Rad szkolnych miejscowych w wielu gminach na własną rękę dokonał najmu ubikacyj szkolnych bez względu na wysokość czynszu.

Cheąc zaś przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec, urządzał sobie przy tej okazji komisye urzędowe, za które mu gminy, jak to było w Łysej górze w dodatku koszta płaciły. Podobnych przypadków zanych podpisanym jest kilka jak n. p. w Snojniku, Dąbnie i Zakliczynie, gdzie wbrew uchwale Rady szkolnej miejscowej wynajął p. inspektor lokal za kwotę około 300 koron, droższy, niż to bez uszczerbku dla nauki szkolnej strony interesowane proponowały. Na rekursy przeciw takiej arbitralności inspektora i szafowanie groszem publicznym, Rada szkolna krajowa mimo urgensów, dotąd weale nie odpowiedziała, z czego pokazuje się, że system szykanowania ludności przez swoje organa w zupełności aprobuje.

Pomijając inne uwagi, jakie się przy tej sposobności nasuwają, zapytują podpisani:

1) Co skłoniło Władze szkolne do tak nagłych zarządzeń rujnujących poszczególne gminy.

2) Czy e. k. Rada szkolna krajowa zamierza zmodyfikować sposób postępowania względem gmin nie posiadających odpowiednich budynków szkolnych, a inspektorów szkolnych w rodzaju p. Erazma Jasiewicza pouczyć, że droga do awansu na stałego inspektora nie prowadzi weale przez szykanowanie ludności i „robienie komisji“ na koszt biedaków.

Lwów, dnia 30. grudnia 1901.

Interpelant:

Bojko w. r.

Krempa, Stapiński, Korol, Ostapczuk, Staruch, Barabasz, Huryk, Rotter, Oleśnicki,

Mogilnicki, Kolischer, Huza, Tomaszewski, Romanowicz.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

Jeszcze w listopadzie roku 1900 bezpośrednio przed wyborami do Rady Państwa rozwiązał e. k. Rząd Radę gminną w mieście Horodence i przysłał do zarządu komisarza rządowego.

Według obowiązującej ustawy gminnej powinien był komisarz rządowy do 6 tygodni rozpisać nowe wybory, tem bardziej, że właściwie nie zły zarząd gminny poprzedniej zwierzchności gminy, tylko niemożliwość ukonstytuowania się nowej Rady gminnej wskutek obstrukcyi partyi rządowej było powodem rozwiązania Rady gminnej w Horodence. Ale minął już rok, minęły już i wybory sejmowe, pobudowano już dwie szkoły polskie w Horodence, jedną prawie wyłącznie dla żydówek, oczywiście z samym tylko polskim napisem, a pan komisarz ciągle jeszcze nie rozpisuje wyborów do Rady gminnej.

Ponieważ na te szkoły i na kosztowny zarząd gminny, tudzież na dyety p. Komisarza po 10 koron dziennie niewystarczają już i tak do niemożliwości podwyższone dodatki gminne (razem ze szkolnem przeszło 70%), zarządził obecnie p. Komisarz pomiar pastwisk gminnych i rozpoczął procesy przeciw włościanom i mieszczanom, byle tylko pieniędzy rozдобыć.

Pieniądzy tych potrzeba obecnie tem bardziej, że p. Komisarz rządowy zredukował samowolnie wysokość prestacyi p. barona Romaszkana na szkoły wprost do śmieśnych rozmiarów.

Grunt na przedmieściu folwarkowem, wartości co najwyżej 700 koron, przyjął pod szkołę w cenie 2000 koron, kamień skalny bez różnicy po 20 koron na miejscu w kamieniołomie.

Wskutek tych procesów i pomiarów pastwiska zapanowało między mieszczanami rozgorzenie do niemożliwości.

Rozgorzenie to, jest tem bardziej uzasadnione, że pomimo licznych zażaleń na zaoranie dróg przez barona Romaszkana, Władze nie chcą przemierzyć tych gruntów, gdzie pan Romaszkan poworywał się w te drogi; i gdzie je poprzyłączał do łąnu (jak drogę Tyszkowiecką, drogę cesarską po przy dwór).

Ciężary gminne, procesy za niewypłacone należności ze strony Zwierzchności gminnej, długi bez końca przejmują przerażeniem członków gminy, którym po odejściu komisarza przyjdzie to wszystko płacić.

Do tego wszystkiego wysyła c. k. Namiestnictwo Komisarza rządowego na swoje komisye, a gmina Bóg wie za co musi płacić dyety po 300 koron miesięcznie.

Ale zdawało się wreszcie, że sam Komisarz, widząc to wszystko zdecydował się po roku przy nadchodzącej zimie, gdy już żadnej budowy prowadzić nie można, a prócz tego kasy gminne świecą pustkami, uszanować ustawę i rozpisać wybory gminne. Jednak listy wyborcze zamknął w swoim biurku, a po mieście rozeszła się pogłoska, że panu Romaszkanowi obecnie wybory gminne są niewygodne, że wygodniejsze były dla niego w lecie, gdy ludzie będą przy robocie w polu i dlatego Komisarz zastanowił dalsze wygotowanie list wyborczych.

Zapytujemy zatem p. Komisarza rządowego:

Kiedy nareszcie nakaze Rząd krajowy c. k. komisarzowi rządowemu w Horodence, by po myśli §. 109. nst. gm. rozpisał wybory gminne w Horodence?

Interpelant
Oleśnicki.

Krempa, Staruch, Huryk, Kramarczyk, Barwiński, J. Stapiński, Bohaczewski, Dr. Ma-

gilnicki, Korol, Glidzuk, Mazikiewicz, Barabasz, W. Szwed, Ostapezuk.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu!

Na ostatniej sesji Sejmu krajowego wnieśli podpisani obszerną interpelację do c. k. Rządu, w której przytaczali cały szereg powiatów wiejskich wschodniej części kraju, w których wskutek kilkuletniej albo i dłuższej zwłoki w załatwieniu wniesionych protestów woborezych urzędują po kilkanaście lat dawne, przeważnie już z dekompletowane Rady gminne, a najczęściej sami już naczelnicy gminni bez Rad, co w najwyższym stopniu szkodliwie wpływa na gospodarkę gmin i na ich moralne tudzież materialne interesa.

Interpelacya ta pozostała bez skutku, gdyż c. k. Rząd nie dał na nią nawet odpowiedzi przez usta swego reprezentanta w Sejmie, — z drugiej zaś strony w wymienionych w tej interpelacyi gminach nie zaszła zmiana na lepsze, — przeciwnie protesty jeszcze i dotychczas nie są załatwione, a w gminach panuje zupełna anarcha.

Podpisani podnoszą tu kilka charakterystycznych wypadków, które były już przedmiotem interpelacyi, a w których zle i dotychczas nie zostało nsunięte.

W gminie Lubieńcach powiatu stryjskiego, urzęduje kilkanaście lat dawna Rada, a mimo ciągłych, nieustannych prośb i urgensów sprawa wyborów nowej Rady nie jest załatwioną.

Taki sam stan rzeczy istnieje w gminie Chromohort w powiecie stryjskim.

W gminie Dzjeduszyce Wielkie powiatu stryjskiego, przeprowadzone zostały wybory do Rady gminnej dnia 27. Kwietnia 1900, jednak wskutek protestu wybory te zostały unieważnione i nowe wybory przeprowadzone w obecności komisarza rządowego w maju 1901. Ale i przeciw tym wyborom wniesiono wprost swawolny protest, który c. k. Starostwo Stryjskie odesłało razem

z aktami wyborczymi do c. k. Namiestnictwa na dniu 23. maja 1901 i od tego czasu za-lega ta sprawa w c. k. Namiestnictwie, a wszelkie prośby gminy o rychłe załatwienie są bezskuteczne. W gminie Lisznia pow. Drohobyckiego, przeprowadzone zostały wybory Rady gminnej dnia 22. maja 1901, protest wniesiony przeciw nim odszedł w Czerweu 1901 do c. k. Namiestnictwa, jednak sprawa dotychczas nie została załatwioną.

W gminie Żywaczów, pow. Horodeńskiego, odbyły się ostatnie wybory w roku 1891. Z dawnych radnych pozostało tylko 11, a nowych wyborów nie może się gmina doprosić.

Podobne stosunki panują w gminach Serafince powiatu Horodeńskiego, i Podwysokie powiatu Sniatyńskiego.

W gminie Myszyn, pow. Peczenizyńskiego, odbyły się wybory do Rady gminnej jeszcze na dniu 25. czerwca 1900. Protest przeciw tym wyborom został reskryptem c. k. Namiestnictwa z dnia 15. maja 1901 l. 41 242 odrzucony jednak mimo tego nowa Rada nie została dotychczas wprowadzoną w urzędowanie.

W gminie Hudykowce, pow. Borszczowskiego, odbyły się wybory do Rady gminnej na dniu 8. maja 1901. Protest, wniesiony przeciw tym wyborom, nie został dotychczas załatwiony dawna Rada urzęduje ósmy rok z wielką szkodą dla gminy.

Wobec tego zapytnją podpisani:

1) Czy zbadał c. k. Rząd zażalenia, fakta, zawarte w interpelacyi podpisanych z ubiegłej sesyi sejmowej?

2) Czy i kiedy zamierza c. k. Rząd na tę interpelację podpisanych odpowiedzieć?

3) Czy znane są c. k. Rządowi fakta, przytoczone w dzisiejszej interpelacyi, i co zamierza uczynić, by te amormalne stosunki nsunąć?

Interpelujący:
Oleśnicki.

Barwiński, Glidżuk, Mazikiewicz, Barabasz, Ostapeczuk, J. Stapiński, Krempa, Kramarczyk, W. Szwed, Starnch. Huryk, Bohaczewski, Dr. Mogilnicki, Korol.

W n i o s e k

posła Dra Andronika Mogilnickiego i towarzyszy.

Wysoki Sejm krajowy raczy nechwalić:

Zważywszy, że postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96. stoją w oczywistej i rażącej sprzeczności zarówno z przepisami ustaw zasadniczych, jak i wogóle z całym duchem nowoczesnego życia konstytucyjnego;

zważywszy, że postanowienia tego rozporządzenia są wpływem i wytworem absolutnego, policyjno-biurokratycznego sposobu rządzenia okresu porewolucyjnego, niezgodnego z głównymi zasadami konstytucyi;

zważywszy, że rozporządzenie to stawia samowolę władz administracyjnych poza obrębem państwowych nstaw zasadniczych, daje tym władzom możność bezprawnego i samowolnego naruszenia praw obywateli, zagwarantowanych zasadniczemi ustawami państwowemi i daje się w ten sposób bardzo dotkliwie odczuwać bardzo szerokim warstwom ludności, zwłaszcza w naszym kraju, już i tak nposledzonym pod względem praw i swobód politycznych, i stanowi z tego powodu jedną z ważnych przeszkód dla swobodnego, prawidłowego rozwoju życia społeczno-politycznego,

wzywa się Wysoki c. k. Rząd:

o bezzwłoczne uchylenie rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96.

Lwów dnia 30. grudnia 1901.

Wnioskodawca:
Dr. Mogilnicki.

Oleśnicki, Korol, Barwiński, Stapiński, Krempa, Stojalowski, Szajer, Bohaczewski,

Barabarz, Huryk, Staruch, Mazikiewicz, Glidżuk, Kramarczyk, Ostapczuk.

Wniosek.

Na piątym posiedzeniu szóstej sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego w dniu 21. czerwca 1901 uczynili posłowie ruscy wnioski w sprawie uniwersytetu ruskiego. Wniosek ten mieści w sobie rezolucję do c. k. Rządu, by przystąpił do utworzenia we Lwowie uniwersytetu z językiem wykładowym ruskim, a względnie do kreowania przy istniejącym uniwersytecie lwowskim na wszystkich wydziałach katedr z językiem wykładowym ruskim. Żądanie to zostało postawione jako dalszy postulat, mający być spełniony stopniowo; jako najbliższy postulat podniósł ten wniosek w formie rezolucji do c. k. Rządu żądanie jak najrychlejszego kreowania na wydziale prawniczym uniwersytetu lwowskiego katedr austriackiego prawa procesowego cywilnego, prawa handlowego i wekslowego, a na wydziale filozoficznym tegoż uniwersytetu kreowania katedry filologii klasycznej, matematyki, fizyki i nauk przyrodniczych z językiem wykładowym ruskim.

Wniosek ten po pierwszym czytaniu przekazany został uchwałą Sejmu z dnia 24. czerwca 1901 Komisji szkolnej, a komisja ta nie uważała za stosowne aż do końca ubiegłej sesji sejmowej zastanawiać się nad tym wnioskiem. Tymczasem sprawa objęta tym wnioskiem, nie przestała być dla cywilizacyjnego rozwoju Rusinów w Galicyi potrzebą piekącą i pierwszorzędną, a przeciwnie zaszły fakta i okoliczności, które szybkie i pomyślnie załatwienie jej po myśli wspomnianego wniosku uczyniły koniecznem i niezbędnem.

Zwiększenie liczby słuchaczy ruskich na uniwersytecie lwowskim z początkiem roku szkolnego 1901/1902 aż do liczby przeszło sześciu setek i spotęgowane przez to z natury rzeczy zarówno u nich jak i w całym społeczeństwie życzenie urzeczywistnienia opartego na ustawie konstytucyjnej prawa na uniwersytet ruski, słuszne

domagania się tych słuchaczy co do używania języka i pisma ruskiego w ich stosunkach z władzami uniwersyteckimi, nieprzychylnie i odporne stanowisko tychże władz wobec tych domagań się, — niejasność i niedokładność, a po części zupełny brak pozytywnych postanowień ustawowych dla unormowania tej kwestyi, w końcu wynikłe stąd konflikta między władzami uniwersyteckimi a słuchaczami ruskimi, których wynikiem był niebawem jeszcze nigdy dotychczas fakt, że cała młodzież ruska w liczbie przeszło 600 słuchaczy zniewolona była opuścić uniwersytet lwowski, — wszystkie te fakta wytworzyły taki stan rzeczy, że spełnienie postulatów, wymienionych we wspomnianym na wstępie wniosku, tudzież jak najrychlejsze ustawowe uregulowanie stosunków językowych w wewnętrznym urzędowaniu uniwersytetu lwowskiego stało się pierwszorzędną potrzebą dnia i warunkiem unormowania stosunków na tymże uniwersytecie, niezbędnym dla zapobieżenia następstwom, w najwyższym stopniu szkodliwym zarówno ze względu na naukę jak i na ogólne dobro kraju.

Z tego powodu wnoszą podpisani;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by;

a) by przystąpił do założenia we Lwowie uniwersytetu ruskiego, a względnie do kreowania przy istniejącym uniwersytecie lwowskim na wszystkich wydziałach katedr z językiem wykładowym ruskim;

b) by jak najrychleż kreował na wydziale prawniczym uniwersytetu lwowskiego katedrę austriackiego prawa procesowego cywilnego, prawa handlowego i wekslowego, a na wydziale filozoficznym katedry filologii klasycznej, matematyki, fizyki i nauk przyrodniczych z językiem wykładowym ruskim;

c) by uregował jak najrychleż w drodze ustawy stosunki językowe w urzędowaniu wewnętrznym uniwersytetu lwows-

skiego, gwarantując językowi ruskiemu na tym zupełne równouprawnienie.

Wnioskodawca :
Oleśnicki.

Szeptycki, Facijewicz, Glidziuk, Mazikiewicz, Barabasz, Ostapczuk, Stojalowski, Szajer, Ochrymowicz, Barwiński, Staruch, Huryk, Bohaczewski, Dr. Mogilnicki, Korol.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, pierwsze odczytanie zaś powyższych wniosków umie-

ści na porządku dziennym najbliższych posiedzeń.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania protokołu z 2. posiedzenia.

Sekretarz p. M. Urbański, odczytuje protokół drugiego posiedzenia.

Izba przyjmuje protokół drugiego posiedzenia, które Marszałek zamyka życząc wszystkim członkom Sejmu i krajowi pomyślnego Nowego roku.

Koniec posiedzenia godz. 2. m. 15. po północy.

Marszałek krajowy :

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański w. r.
Kazimierz Lubomirski w. r.

Protokół

3. posiedzenia I. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 21. czerwca 1902.

Początek o godzinie 11. minut 45. przed południem.

Przewodniczący JE. Marszałek krajowy Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 107.

Ze strony Rządu: JE. c. k. Namiestnik Leon hr. Piniński.

Marszałek oznajmia, że Najwyższym patentem z dnia 16. czerwca 1902., Sejm galicyjski odroczoney dnia 30. grudnia 1901 zwołany został na dalszy ciąg sesyi na dzień 21. czerwca 1902 do Lwowa.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie dłuższem przemówieniem, które kończy okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana.

Izba powtarza trzykrotnie okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana.

Marszałek zawiadamia, że poseł Zygmunt Jaworski wybrany z okręgu wyborczego miast Jasło-Gorlice złożył mandat sejmowy.

Marszałek udziela urlopu pp. Janczewskiemu na 1 dzień, Theodorowiczowi Antoniemu i Leowi na 3 dni, Agopsowiczowi na 3 dni, Paszkowskiemu na 4, Rotterowi na 6, Sali i Zagórskiemu na 7 i Wincentemu Kraińskiemu na 8 dni.

Izba udziela urlopu pp. Bilińskiemu na 10 dni, A. Wodzickiemu do 10/7, Dunajewskiemu na czas trwania sesyi sejmowej, p. Sanguszcze na całą sesyę, p. Klemensowi Dzieduszyckiemu na 3 tygodnie, p. Oleśnikiemu na przeciąg sesyi sejmowej, głosując oddzielnie nad każdym z tych urlopow.

Marszałek oznajmia, że otrzymał od ek. Sądu powiatowego w Białej i w Cieszynie pisma o udzielenie zezwolenia sejmowego na ściganie karno-sądowe p. Stojałowskiego i od Sądu pow. w Tarnowie także pismo co do p. Skołyżewskiego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje pismo:

c. k. Sądu powiatowego w Białej z 13/5 1902 U. $\frac{851}{1}$ /2. o wyjednanie zezwolenia Sejmowego na ściganie karno-sądowe p. Stojalowskiego, tudzież pismo tegoż Sądu z 20 maja 1902 U. $\frac{851}{3}$ /2 odwołujące powyższą rekwizycję. Dalej odczytuje tenże sekretarz pismo c. k. Sądu pow. w Tarnowie z dnia 20/5 1902 U. IX. $\frac{548}{1}$ /2 z żądaniem wydania p. Skołyszewskiego i wreszcie pismo c. k. Sądu powiatowego w Cieszynie z 18/12 1901 U. $\frac{1804}{1}$ /1 o wydanie zezwolenia sejmowego na karno-sądowe ściganie p. Stojalowskiego;

i wnosi na odesłanie każdego z tych pism do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała odesłanie każdego z tych pism do komisji prawniczej, głosując oddzielnie nad każdą sprawą.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 21. czerwca 1902, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 232, 233, 259, 262, 264—269, 279—285, 288—291, 293, 294, 296, 297, 298, 300—304, 306, 308, 380—385, 387, 388, 390—392, 394, 399, 403, 406, 407, 409—412, 414, 415.

Komisji petycyjnej Ls. 260, 295, 404, 408.

Komisji drogowej Ls. 261, 405.

Komisji przemysłowej Ls. 263.

Komisji prawniczej Ls. 270.

Komisji szkolnej Ls. 286, 299, 305, 307, 386, 389, 393, 400, 401, 413, 416, 417.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 287.

Komisji administracyjnej Ls. 292.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest.

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego w przedmiocie zmiany ustawy z dnia

8. grudnia 1881 Dz. u. kr. Nr. 71. o używaniu ogierów prywatnych.

Pan Wereszczyński wnosi na odesłanie tego przedłożenia do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie jego czynności urzędowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński stawia przedewszystkiem imieniem Wydziału krajowego wniosek na uchwalenie wyboru komisji, a to:

Komisji gminnej z 9 członków, komisji administracyjnej z 15, komisji prawniczej z 9, komisji szkolnej z 17, komisji gospod. kraj. z 19, komisji kolejowej z 15, komisji drogowej z 15, komisji przemysłowej z 11, komisji sanitarnej z 9, komisji górniczej z 9, komisji solnej z 9, komisji bankowej z 11, komisji petycyjnej z 23, komisji podatkowej z 11 członków.

Izba bez rozprawy uchwała wybór powyższych komisji, głosując na każdą komisją oddzielnie.

Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania Wydziału krajowego z jego czynności urzędowych, wnosi przekazanie sprawozdań: biura prezydyalnego komisji budżetowej, departamentu I. komisji gminnej i szkolnej, departamentu II. komisji budżetowej, departamentu III. komisji gospodarstwa krajowego i bankowej, departamentu IV. komisji drogowej i kolejowej, departamentu V. komisji sanitarnej, departamentu VI. komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przyznania daru z łaski dla Michała Orłowicza, b. stróża gmachu sejmowego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wykonywania nadzoru nad gminami i Reprezentacjami powiatowemi w myśl obowiązujących ustaw.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy król. stol. miasta Lwowa o wyjednanie ustawy co do przymusowego łączenia kanałów domowych z miejskimi i opłat gminnych za to połączenie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zaliczenia gminy Krynicy do miejscowości podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi prze-

kazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Załubińcze, powiatu Nowosądeckiego do gminy miasta Nowego Sącza.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Cieszanowie na udzielenie imieniem powiatu poręki dla wkładek w założyć się mającej powiatowej Kasie Oszczędności do wysokości 200.000 K.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych funduszach pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. stycznia do 30. listopada 1901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o rachunkach galic. Kasy Oszczędności we Lwowie za rok 1901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie wychowania publicznego w szkołach ludowych za rok 1900/901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich za rok 1900/901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o stanie szkół przemysłowych i handlowych w roku szkolnym 1900/901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi prze-

kazanie tego przedłożenia komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przedłużenia czasu trwania funduszu pożyczkowego na budowę szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przyznania Gabryeli Mayerówniej, tymczasowej kierownicze kursu praktycznego robót kobiecych przy szkole wydziałowej żeńskiej w Rzeszowie — *ad personam* praw i charakteru stałej nauczycielki.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji nauczycieli i nauczycielek, tudzież wdów po nauczycielach o podwyższenie emerytury względnie o udzielenie pensji wdowiej lub daru z łaski.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie regulacji plac urzędników i służ krajowych Archiwów aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków fundacyi Stanisława hr. Skarbka.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o petycji Towarzystwa tanich mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie, względem udzielenia gwarancji krajn dla pożyczki w kwocie 40.000 K. na hipotekę realności pod lk. 11. w Krowdrzy zaciągnąć się mającej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prowizoryum budżetowego na miesiąc lipiec 1902 r.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie dodatkowego sprawozdania Wydziału krajowego o budżecie krajowym na rok 1902.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wydania nowego statutu Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych Zakładach rolniczych, o gorzelnii i folwarkn w DuBlanach.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych stacyach doświadczalnych: chemiczno-rolniczej w Dublanach i botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych.

Sprawozdawca p. Pilat.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie normowania płac nauczycieli krajowych niższych szkół rolniczych i krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie.

Sprawozdawca poseł Pilat.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym Zakładzie sadowniczym w Zaleszczykach.

Sprawozdawca poseł Pilat.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie tępienia pomoru świń i zapobiegania szerzeniu się tej zarazy.

Sprawozdawca poseł Pilat.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o popieraniu gospodarstwa rybnego.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania tych sprawozdań, wnosi przekazania tych pięciu przedłożeń komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wykonywaniu patronatu nad Spółkami Oszczędności i pożyczek.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o utworzeniu posady dyrektora biura patronatu dla Spółek Oszczędności i pożyczek w Wydziale krajowym.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdanie Wydziału krajowego o Banku krajowym.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie budowy skrzydła gmachu sejmowego na pomieszczenie biur Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budowlach wodnych i melioracyach.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy zmieniającej przepis §. 69. kraj. ustawy wodnej w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 Nr. 43 Dz. u. kraj. oraz §. 71. kraj. ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. u. kraj.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym kursie praktycznym dozorców drenarskich we Lwowie.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z wnioskiem o udzielenie zasiłku krajowego na założenie wodociągu w gminie Wyspa pow. Rohatyńskiego.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przebudowy na drogach powiatowych i gminnych drewnianych mostów i przepustów na mosty i przepusty trwałe.

Sprawozdawca p. Laskowski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem podwyższenia rubr. I. poz. 1. preliminarza budżetu kraj. szpitala powszechnego we Lwowie. (Płaca dyrektora).

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi

przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie budowy schroniska dla 500 obłąkanych nieuleczalnych przy Zakładzie umysłowo chorych w Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie budowy domu izolacyjnego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §§. 11. i 15. ustawy krajowej z 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. kraj., rządzącej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie uznania szpitala w Jarosławiu za publiczny i powszechny.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie nadania szpitalowi w Gorlicach charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że następny punkt porządku dziennego, a mianowicie:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie nadania szpitalowi w Krośnie charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

usuwa z porządku dziennego.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie budowy nowego szpitala powszechnego w Zaleszczykach.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie pokrycia przekroczenia w kosztach budowy szpitala Sokalskiego.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem kredytu w rubr. VI. poz. 55. b., preliminarza budżetu kraj. na r. 1902 w kwocie 3.600 K. jako raty amortyzacyjnej pożyczki 60.000 K. zaciągnąć się mającej na pokrycie kosztów budowy domu podjętej przez Stowarzyszenie opieki nad niemowlętami pod wezwaniem Dzieciątka Jezus we Lwowie.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia subwencji z funduszków krajowych w kwocie 10.000 K. na koszt budowy szpitala dla matolek i nieuleczalnie chorych w Iwoniczu.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie pomnożenia liczby okręgów sanitarnych w r. 1902.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wydzierżawieniu prawa poboru krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa na czas od 1. września 1901 r. do 31. grudnia 1904.

Sprawozdawca p. Gładziuk uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie dopłacania z funduszu krajowego odpowiedniej kwoty do wynagrodzenia płaconego ze Skarbu Państwa za powody, dostarczane oficerom c. k. Żandarmeryi krajowej w ich podróżach służbowych.

Sprawozdawca p. Gładziuk uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie sprawienia dla gmachu krajowego drugiej maszyny dynamo-elektrycznej wraz z motorem gazowym dla oświetlenia elektrycznego.

Sprawozdawca p. Glidziuk uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy o przeniesieniu gmin i obszarów dworskich Kahujów, Honiatycze i Werbiż wraz z przysiółkami Sajków, z okręgu Reprerentacji powiatowej w Rudkach do okręgu Reprerentacji powiatowej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Glidziuk uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Kozłowskiego w przedmiocie ochrony interesów krajowych przy zmianie taryfy cłowej i odnowieniu traktatów handlowych.

Przemawia p. Kozłowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie na str. 2 wniosku w wierszu drugim z góry zamiast słowa „rosyjskiej“ ma być słowo „austriackiej“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Kozłowskiego w przedmiocie wydania zarządzeń potrzebnych do wykonania ustawy o regulacji rzek

Marszałek oznajmia, że ten punkt cofa z porządku dziennego na życzenie wnioskodawcy.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Barwińskiego w przedmiocie założenia w Stanisławowie wyższego gimnazjum państwowego z językiem wykładowym ruskim.

Przemawia p. Barwiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że na życzenie wnioskodawców cofa z porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia, dwa następujące punkty, a mianowicie :

Pierwsze czytanie wniosku posła Jerzego Baworowskiego w przedmiocie poboru i przymusowego ściągania podatków.

Pierwsze czytanie wniosku posła Garapicba w przedmiocie dostaw dla c. k. armii, i rozmaitych ulg i ułatwień dla ludności dla złagodzenia ciężarów, wynikających z powinności wojskowej.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posłów Moysy i Zaleskiego w sprawie znizenia ceny soli, podwyższenia krajowego kontygentu soli, bezpłatnego poboru surowicy dla bydła, powiększenia produkeyi soli nawozowej i połączenia kolejowego salin kałuskich ze stacją kolei w Kaluszu.

Przemawia p. Moysa uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Mogilnickiego o uchylenie rozporządzenia ces. z dnia 20. kwietnia 1854. Nr. 96. Dz. u. p.

Przemawia p. Mogilnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, iż na życzenie wnioskodawców usuwa z porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia, dwa następujące punkty, a mianowicie:

Pierwsze czytanie wniosku posła Oleśnickiego w przedmiocie założenia uniwersytetu ruskiego we Lwowie, utworzenia na razie katedr ruskich na Uniwersytecie Lwowskim i uregulowania stosunków językowych w urzędowaniu wewnętrznym tegoż Uniwersytetu.

Pierwsze czytanie wniosku posła Paszkowskiego w sprawie ułatwiania kredytu melioracyjnego.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Płockiego o zbadanie kwestyi budowy krajowych zbiorników ropy, względnie gwarancji krajowej oprocentowania kapitałów prywatnych wyłożonych na budowę takich zbiorników.

Przemawia p. Płocki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Stapińskiego w sprawie zamawiania wszelkich

dostaw dla Wydziału krajowego i zakładów krajowych wyłącznie u krajowych producentów i dostawców.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek.

Marszałek przerywa mowcy, wzywając go, by w przemówieniu swem trzymał się ściśle treści swego wniosku.

Przemawia dalej p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Marszałek wzywa galeryą by wstrzymała się od objawów zadowolenia lub niezadowolenia.

Izba bez rozprawy uchwała odesłanie tego wniosku p. Stapińskiego do komisji gospodarstwa krajowego, zgodnie z życzeniem wnioskodawcy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Stapińskiego o zmianę ustawy drogowej.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że na życzenie wnioskodawcy następnym punktem porządku dziennego, a mianowicie:

Pierwsze czytanie wniosku posła Stojalowskiego w sprawie przeniesienia c. k. Sądu powiatowego z Ślemienia do Suchej, usuwa z porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Szweda o przyznanie mieszkańcom gmin Sopotnia

mała, Przylęków, Krzeszów, Rychwałd i Rychwałek pow. Żywieckiego zapomogi 5000 K. na zasiew gruntów i wyżywienie ludności kłęską gradową w r. 1901 dotkniętej.

Marszałek udziela głosu p. Szwedowi dla uzasadnienia wniosku, a po chwili oznajmia, że z powodu nieobecności wnioskodawcy ten punkt porządku dziennego odpada.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku nagłego p. Szpondra, oznajmiając, że ma zamiar zamknąć posiedzenie.

Sekretarz p. Urbański czyta :

Wniosek nagły

posła ks. Szpondra i towarzyszy w sprawie dotkniętych kłęską powodzi.

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Zważywszy, że mieszkańcy gmin położonych w powiecie krakowskim, mianowicie: Wołowic, Jezierzan, Piekar, Kątów, Kryspinowa, Dąbia i Wolicy skutkiem wylewu Wisły ponieśli niepowetowane straty.

Zważywszy, że gminy te zalane są wodą, a zasiewy, okopiny i zielona pasza zupełnie zostały zniszczone,

zważywszy, że mieszkańcy wspomnianych gmin znajdują się w groźnym i nader opłakanym stanie,

zważywszy, że pomoc wydatna i jak najrychlejsza jest niezbędną i konieczną :

Wysoki Sejm król. Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem krakowskiem raczy tym nędzarzom udzielić natchmiastową pomoc odpowiednią rozmiarom kłęski i strat poniesionych.

Wnioskodawca :

Ks. Szponder mp.

Szajer, Stojałowski, Wilezkiewicz, Merunowicz, Krementowski, Cielecki, Schätzel, Skołyaszewski, Barwiński, Bohaczewski, Hurryk, Żardecki, Korol, Glidziuk, Staruch, Barabasz.

Przemawia p. Szponder uzasadniając nagłość tego wniosku, poczem Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku.

P. Szponder na zapytanie marszałka oświadcza, iż zrzeka się głosu dla uzasadnienia wniosku, a wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała odesłanie wniosku p. Szpondra do komisji budżetowej.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 23. Czerwea, godzina 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 30 po południu.

Marszałek krajowy :

A. Potocki w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański.

Kazimierz Lubomirski.

Protokół

4. posiedzenia I. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 23. czerwca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.	453, 454, 456 do 466, 468, 471, 473, 475, 478, 481, 482, 484, 486, 487, 496, 503 do 507, 510, 511, 513, 514, 516, 519, 524, 526, 527, 530, 533, 535, 539, 543, 544, 548 do 551, 553, 554, 556 do 561, 572, 577.
Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.	Komisji petycyjnej Ls. 429, 499, 512, 573, 601.
Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. T. Bohaczewski.	Komisji drogowej Ls. 432, 436, 474, 497, 517, 518, 521, 565, 571, 578.
Obecnych posłów 124.	Komisji przemysłowej Ls. 433, 501.
Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.	Komisji szkolnej Ls. 437, 439, 441, 450, 455, 467, 469, 470, 472, 476, 477, 479, 480, 485, 498, 500, 502, 509, 515, 520, 528, 529, 531, 532, 534, 540, 541, 545—547, 552, 555, 579, 580.
Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.	Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 448, 449, 570, 574, 576.
Marszałek oznajmia, iż protokół trzeciego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.	Komisji gminnej Ls. 483, 488, 491, 522, 523, 538, 542.
Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 23. czerwca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:	Komisji podatkowej Ls. 489, 490, 492, 493—495, 537, 575.
Komisji budżetowej Ls. 427, 428, 430, 431, 434, 435, 438, 442 do 447, 451, 452,	

Komisji sanitarnej Ls. 525.

Komisji administracyjnej Ls. 536, 562 do 564, 566 do 569.

Po odczytaniu petycji Ls. 426 Mieszkańców gminy Białkowiec pow. Złoczów, o zapomogę i bezprocentową pożyczkę z powodu gradobicia, przemawia p. Wine. Gnoński popierając tę petycję :

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 445, Kubickiej Heleny, wdowy po prof. Akademii rolniczej w Dublinach, przemawia p. Stadnicki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków przed rozpoczęciem posiedzenia.

Sekretarz p. Lubomirski czyta :

W n i o s e k.

Zważywszy, że przywóz wędlin z obczyzny, szczególnie doborowszego gatunku nie został dotąd wyrugowany;

zważywszy, że wywóz wędlin z kraju, aczkolwiek dość znaczny, pochodzi niemal wyłącznie z kilunastu tylko miejscowości;

zważywszy, że ogół hodowców nierogacizny spienięża produkt ten, który jest w mniejszych gospodarstwach podstawą przychodu, po zbyt niskich cenach i nie umie skorzystać ze wzmagającego się popytu za wędlinami, nieznając łatwych domowych sposobów wędzenia, używanych powszechnie w innych dzielnicach nawet przez najuboższych włościan.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby popierał zakładanie małych i średnich wędlarń i otoczył tę gałąź przemysłu domowo-rolniczego podobną opieką jak wyrób masła, któremu w tak krótkim czasie umiano w handlu wytworzyć poważne stanowisko.

Zaleca się do rozważenia następujące zarządzenia:

1. Zaprowadzenie w szkołach rolniczych i gospodyń wiejskich małych wędlarń, gdzie uczniowie i sąsiedzi poznawać by mogli praktycznie łatwe sposoby marynowania i wędzenia mięsa.

2. Ułatwianie powstawania mniejszych wędlarń szczególnie w okolicach, w których przywóz wędlin bardzo znacznie przewyższa miejscową produkcję.

3. Zlecenie Dyrektorom szpitali, internatów i zakładów krajowych, by przy zakupie wyrobów masarskich uwzględniano oferty mniejszych wędlarń szkół gospodyń itp. w tej mierze, jak przy zakupie płótna i sukna uwzględniane bywają oferty spółek tkackich i suknienniczych

Wnioskodawca :
Trzeciecki w. r.

Truskołaski, Z. Tarnowski, W. Dzie duszycki, Borkowski, Struszkiewicz, Filip Zaleski, Paygert, Gorayski, Cielecki, Jerzy Baworowski, Sozański, Hupka, Kozłowski, Mieczysław Urbański, Wybranowski, Krzysztofowicz, Gołuchowski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że pomiędzy instytucjami finansowymi w kraju naszym zawiązującymi się na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 l. Dp. 70 o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych, znajduje się kilkaset takich, które nie poddawały się kontroli krajowego związku stowarzyszeń, żadnej w ogóle kontroli nie podlegają.

zważywszy, że po miasteczkach naszych mnoży się coraz więcej takich stowarzyszeń, które na zysk i wyzysk obliczone stają się ciężką klęską dla ludności naszych wsi i miasteczek, podpisani wnoszą:

Sejm wzywa rząd, by dla zapobieżenia temu stanowi rzeczy odpowiednie zmiany w obowiązującej ustawie o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych na drodze konstytucyjnej jak najspieszniej przeprowadził i obmyślił środki kontroli nad towarzystwami Zaliczkowemi analogicznie jak to ma miejsce przy kasach oszczędności.

Wnioskodawca :

Stanisław Jędrzejowicz w. r.

Sękowski, Bobrzyński, Hupka, St. Tarnowski, Płocki, K. Badeni, Dąbski, Z. Tarnowski, Tyszkiewicz, Zdz. Skrzyński, Wład. Leop. Jaworski, Ad. Jędrzejowicz, Mars, Struszkiewicz.

Sekretarz p. Mycielski czyta :

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy, dotyczący ukrajowienia drogi Rzeszów-Strzyżów-Jasło, 80 kilom. i Rzeszów-Głogów-Kolbuszowa-Majdan-Tarnobrzeg 70 kilom.

Zważywszy, że znaczny szmat kraju naszego od Rzeszowa przez Strzyżów do Jasła nie posiada należytej komunikacji z powodu, że powiaty dróg tamże wiodących na przestrzeni 80 kilometrów dla dzikiego terenu i licznych obiektów a w szczególności dwóch mostów na Wisłoku nie są w stanie należycie utrzymywać na wysokości żądania i stawianych wymogów;

zważywszy, że duży kawał ziemi od Rzeszowa do Tarnobrzega nie posiada żadnej kolei żelaznej, a drogi powiatowe z powodu nadzwyczajnego ruchu bywają niszczone, a utrzymanie ich w należyтым porządku dla braku kamienia niezwykle jest kosztownem tak, że powiaty nie są w stanie

kosztów tych pokrywać; stawiają podpisani następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wydział krajowy wzywa się, by z porozumieniem z c. k. Namiestnictwem drogi prowadzące z Rzeszowa przez Strzyżów do Jasła na przestrzeni 80 kilometrów, tudzież drogę prowadzącą z Rzeszowa przez Głogów, Kolbuszowę, Majdau do Tarnobrzega jeszcze w tym roku ukrajowił i zamienił na drogi krajowe.

Wnioskodawca :

Tomasz Szajer w. r.

Stojałowski, Skołyzewski, Mogilnicki, Huryk, Staruch, Barabasz, Karol, Stanisław Jędrzejowicz, Barwiński, Bohaczewski, Wileczkiewicz, Żardecki, Szponder, Gładziuk.

W n i o s e k

posła Tomasza Szajera i towarzyszy, dotyczący fabryk krajowych dla wyrobów betonowych i odsprzedaży tychże wyrobów włościanom po cenach produkcji.

Zważywszy, że wyroby betonowe produkowane przez krajowe fabryki, zastosowane są tylko przeważnie przy sposobności sporządzania kanałów i mostów drogowych, celem zastąpienia drogiego materiału drzewnego, mało trwałego i coraz radszego, a wyroby betonowe mogą i do innych przedmiotów w gospodarstwie domowym być zastosowane, jakoto: do wyrobu rur studziennych, chodników czyli płyt betonowych, wszelkiego rodzaju żłobów, kanalizacyi stajen, zbiorników, kominów, dachówek i t. p., wnoszą podpisani następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się Wydział krajowy, aby krajowe fabryki betonów założone zostały w większej ilości tak, aby przynajmniej na 2 powiaty przypadała jedna taka fabryka, aby w tychże wyrabiano przedmioty mające zastosowanie także przy gospodarstwie wło-

ściańskiem, jako to: rury studienne, chodniki t. j. płyty betonowe, żłoby, wszelkiego gatunku koryta do pojenia, części do urządzania kanalizacji stajen, zbiorników, kominów i t. p. po cenach produkeyi, aby sprowadzających takie wyroby betonowe uwolniono od opłat myt na drogach krajowych i powiatowych i ku temu celowi zaopatrzone ich w odnośne certyfikaty.

Wnioskodawca:
Tomasz Szajer w. r.

Stojałowski, Skołyśzewski, Mogilnicki, Huryk, Barabasz, Staruch, Korol, Stanisław Jędrzejowicz, Barwiński, Bohaczewski, Żardacki, Wilezkiewicz, Gładziuk, Szponder.

W n i o s e k.

Zważywszy, że większość Wysokiej Izby dwukrotnie dnia 6. marca r. 1899 i dnia 2. kwietnia r. 1900 oświadczyła się za potrzebą reformy seminariów nauczycielskich w kierunku więcej odpowiadającym potrzebom kraju rolniczego, wskutek których to uchwał została zwołaną przez Wydział krajowy osobna ankieta na dzień 27. października 1900 r., a sprawozdanie Wydziału krajowego o wyniku tej ankiety odesłane do komisji szkolnej jedynie z powodu krótkości ostatniej sesji sejmowej, do Wysokiej Izby nie powróciło z odpowiednim wnioskiem; przeto w myśl powyższej przytoczonych uchwał i zgodnie z zapatrywaniem odnośnej ankiety z r. 1900.

Wysoka Izba uchwalić raczy:

Sejm uchwała założenie kosztem kraju jednego seminarium nauczycielskiego z kierunkiem stanowczo rolniczym, bez obniżenia poziomu nauki, które to seminarium byłoby internatem i położonem opodal większego miasta.

Wnioskodawca:
Cielecki w. r.

Czartoryski, L. Cieński, Szeptycki, Garapich, Moysa, R. Puzyna, Skołyśzewski,

Potoczek, Szwed, Kramarczyk, Szpoder, Krementowski, Czajkowski, Wybranowski, Krzysztofowicz, Miecz. Urbański, Sozański, Kozłowski, Tad. Cieński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejmie!

Podczas sesji z roku 1901 wniósł Wydział krajowy do LW. 21.788/1901 projekt ustawy lasowej, który z powodu krótkości sesji i wielkiej ilości spraw pilniejszych nie mógł wejść na porządek dzienny obrad Wysokiego Sejmu.

Nie wiedząc, czy Wydział krajowy ponownie przedłoży projekt ustawy lasowej, a uznając gwałtowną potrzebę uregulowania stosunków lasowych, czego przy obecnie obowiązującej ustawie należycie dokonać nie można, uznając, dalej iż projekt ustawy lasowej roku zeszłego przedłożony w wielu rzeczach zasadniczo zmienionym być winien, jeżeli dla gospodarstwa krajowego rzeczywiste korzyści z nowej ustawy być mają, jak niemniej poprawionymi stosunki nieznośne tak dla władz jak i dla mieszkańców kraju, przedkładamy w załączeniu projekt ustawy lasowej oparty po części na zeszłorocznym przedłożeniu Wydziału krajowego z wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy.

Wnioskodawca:
Władysław Gniewosz.

Truskolaski, Włodek, Stadnicki, Niezabitowski, Abrahamowicz, Puzyna Roman, Skałkowski, Jaworski Apolinary, Brunicki, Traczewski Andrzej, Tyszkiewicz, A. Lubomirski, Schnell, Borkowski, Hupka.

I.

Ustawa wprowadcza.

II.

Ustawa lasowa.

Rozdział I. Podział lasów (§§. 1., 2).
 Rozdział II. Lasy wolne (§§. 3., 4).
 Rozdział III. Przymus lasowy. A. Lasy podlegające przymusowi lasowemu (§§. 5—12).
 B. Uwolnienie od przymusu lasowego (§§. 13., 14).
 C. Poddanie pod przymus lasowy (§§. 15—22).
 D. Lasy strzeżone (§§. 23—27).
 E. Lasy wyłączone (§§. 28—42).
 Rozdział IV. Lasy obciążone służebnościami (§§. 43—60).
 Rozdział V. Dzielenie lasów (§. 61).
 Rozdział VI. Prowadzenie gospodarstwa w lasach. A. Zarząd lasowy (§§. 62, 63).
 B. Straż lasowa (§§. 64—74).
 Rozdział VII. Pożary lasowe (§§. 75—89).
 Rozdział VIII. Szkody lasowe zrażdzone przez owady (§§. 90—95).
 Rozdział IX. Przewóz płodów lasowych. A. Przewóz lądem (§§. 96—105).
 B. Przewóz wodą (§§. 106—132).
 Rozdział X. Kataster lasowy (§§. 133—135).
 Rozdział XI. Nadzór nad gospodarstwem lasowym (§§. 136—149).
 Rozdział XII. Fundusz lasowy (§§. 150—153).
 Rozdział XIII. Władze lasowe (§§. 154—166).
 Rozdział XIV. Odszkodowanie i wywłaszczenie (§§. 167 do 169).
 Rozdział XV. Przekroczenia (§§. 170 do 197).
 Rozdział XVI. Postanowienia końcowe (§§. 198—200).

U s t a w a

z dnia którą wydaną zostaje ustawa lasowa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Dołączona ustawa lasowa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wchodzi w życie w rok po ogłoszeniu jej w dzienniku ustaw krajowych. Z tą samą chwilą traci moc obowiązującą dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem patent z dnia 3. grudnia 1852 r. (Dz. u. p. Nr. 250). i wszelkie ustawy i rozporządzenia odnoszące się do teje ustawy.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Moim Ministrom spraw wewnętrznych, finansów i handlu.

I. Podział lasów.

§. 1.

Wedle znaczenia, które lasy mają dla gospodarstwa krajowego, dzielą się lasy na:

- a) wolne (§§. 3 i 4);
- b) podległe przymusowi lasowemu (§§. 5—22).
- c) strzeżone (§§. 23—27);
- d) wyłączone (§§. 28—42);
- e) lasy, co do których obowiązują osobne ustawy (§. 200).

§. 2.

Ze względu na rodzaj własności, w czym są zarządzane, jakim celom służą, uzyskiwany z nich dochód dzielą się lasy na:

a) państwowe tj. lasy będące własnością państwa lub zarządzane bezpośrednio przez władze państwowe i których dochody wpływają bezpośrednio do kas państwowych.

b) galicyjskiego lasowego funduszu krajowego tj. będące własnością tego funduszu i do którego kasy wpływają bezpośrednio uzyskiwane dochody;

c) krajowe tj. będące własnością kraju lub zarządzane bezpośrednio przez autonomiczne władze krajowe, a których dochody wpływają bezpośrednio do kasy krajowej;

d) powiatowe tj. będące własnością powiatów lub zarządzane przez autonomiczne władze powiatowe, a których dochody wpływają bezpośrednio do kas powiatowych;

e) gminne i wspólne tj. będące własnością gmin, które nie mają osobnych statutów i te, które zostały przyznane uprawnionym członkom jednej gminy lub kilku gmin niepodzielnie jako ekwiwalent za wykupione ciężary gruntowe serwitutowe;

f) miejskie tj. będące własnością gmin, mających własne statuta;

g) kościelne, fundacyjne i szkolne tj. będące własnością parafii kościelnych, gmin wyznaniowych, związków szkolnych, zakonów i bractw duchownych, stowarzyszeń publicznych, zakładów publicznych naukowych i wychowawczych, a nareszcie fundacji pobożnych lub dobroczynnych stojących pod publicznym zarządem;

h) dotacyjne, które na mocy darowizny są w użytkowaniu osób zajmujących aktem darowizny lub innym prawomocnym dokumentem określone stanowiska, i te lasy, których dochody użytymi być mają dla fundacji lub zakładów nie stojących pod publicznym zarządem;

i) przemysłowe tj. będące własnością towarzystw akcyjnych, spółek zarejestrowanych, stowarzyszeń i spółek handlowych lub przemysłowych, jeżeli przetwarzanymi są płody leśne nzywając motoru zastępującego pracę ręczną;

k) fideikomisowe i ordynacyjne tj. należące do prawnie ustanowionych fideikomisów i ordynacji;

l) prywatne, nie należące do żadnych z kategorii wymienionych w niniejszym paragrafie pod lit. a) do k) włącznie:

II. Lasy wolne.

§. 3.

Lasami wolnymi są te, które nie podlegają przymusowi lasowemu (§. 5), uwol-

nionymi są od przymusu lasowego (§. 13. i 14) nie są lasami strzeżonymi (§. 23) i wyłączonymi (§. 28) i które nie podlegają przepisom osobnych nstaw lasów dotyczących (§. 200).

§. 4.

Do lasów wolnych mają zastosowanie postanowienia niniejszej nstawy zawarte w §§. 1 do 4, 11 i 62 do 199.

III. Przymus lasowy.

A) Lasy podlegające przymusowi lasowemu.

§. 5.

Przymusowi lasowemu podlegają:

a) grunta wpisane jako lasy w katastrze podatku gruntowanego w wykonaniu ustawy z dnia 24. maja 1869 N. 88 Dz. u. p., na które nie uzyskano zezwolenia na wykarczowanie w myśl §. 2. ustawy z dnia 3. grudnia 1852 N. 250 Dz. u. p.;

b) grunta, które po wpisaniu w kataster podatku gruntowego jako podlegające innemu rodzajowi uprawy zostały następnie prawomocnem orzeczeniem lub rozporządzeniem przeznaczone do zalesienia, o ile nie mają zastosowania postanowienia następnego §. 6;

c) grunta, które poddano przymusowi lasowemu w myśl §. 15.

§. 6.

Jeżeli w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy grunt wpisany w katastrze jako las (§. 5. lit. a) i b) w rzeczywistości nie jest jako las zagospodarowanym, obowiązany jest właściciel tego gruntu donieść o tem za pośrednictwem powiatowej władzy politycznej okręgowej komisji lasowej (§. 154) i złożyć oświadczenie, czy zamierza na tym gruncie zatrzymać dotychczasowy rodzaj uprawy, przedkładając równocześnie szkic i opis rzeczonyj przestrzeni.

To oświadczenie jest decydującem dla przeprowadzenia zmian w katastrze (§. 133).

W wypadkach, w których okręgowa komisya lasowa będzie mieć wątpliwości, czyli trwała zmiana uprawy nie spowoduje niebezpieczeństwa lub widocznej szkody dla publicznego dobra, ma ta władza przy współudziale rzeczoznawców przeprowadzić potrzebne dochodzenia, przy którym rentowność dotychczasowego sposobu gospodarowania ma być skonstatowaną i wedle wyniku dochodzenia wydać orzeczenie.

Okręgowa Komisya lasowa uwiadomi posiadaczy lasów o terminie, w którym określone w ustępie pierwszym oświadczenie wraz ze szkicem i opisem ma być przesłane władzy lasowej.

Termin nie może być krótszym jak dni 60.

§. 7.

Jeżeli grunt wpisany jako las w katastrze lasowym poddany innej uprawie obciążonym jest służebnościami leśnymi, należy w wypadkach, gdy grunt ten ze względów na dobro publiczne (§. 6) nie musi być zalesionym i gdy grunt ten w innej uprawie odpowiedni daje dochód, a właściciel oświadczył, że zamierza zatrzymać dotychczasowy rodzaj uprawy, spowodować zalesienie takiej przestrzeni, któraby wystarczającą była do ubezpieczenia należnych poborów służebnościowych bez uszczuplenia ich wartości rzeczywistej i gospodarczej.

Postanowienia ustępu pierwszego niniejszego paragrafu mają zastosowanie w wypadkach, gdy pobory służebnościowe nie mają dostatecznego zabezpieczenia na innym gruncie lasowym tak położonym, aby pobór dla uprawnionych nie był kosztowniejszym lub trudniejszym.

§. 8.

Grunt, podlegający przymusowi lasowemu, ma być zagospodarowym jako las

utrzymywany w zadrzewieniu odpowiadającym sposobowi gospodarowania.

§. 9.

Do lat od pięciu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy muszą być zalesione:

a) zręby czyste;

b) zręby obsiewne, na których nie zostawiono nasienników zdolnych do wydania dobrego nasienia w ilości potrzebnej;

c) zręby, w których grunt zdziczały uniemożliwia naturalne zalesienie obsiewne.

Jeśli właściciel bez własnej woli zalesić zrębów w ustępie pierwszym wymienionych nie może w czasie oznaczonym, wolno okręgowej komisji lasowej zezwolić na stosowne przedłużenie terminu zalesienia. Po upływie czasu wyznaczonego do zalesienia będą wykonane niezrobione lub niedokończone roboty na koszt właściciela na podstawie orzeczenia okręgowej komisji lasowej.

§. 10.

Oprócz czynności sprzeciwiających się przepisom §§. 8 i 9 zakazanem jest:

a) pasienie bez należytego nadzoru i bez pastucha;

b) pasienie przed wschodem i po zachodzie słońca;

c) pasienie w częściach przeznaczonych do odmłodzenia i w zagajnikach;

d) wpuszczanie większej ilości pasących się sztuk inwentarza żywego, niżli ilość istniejącej paszy na danej przestrzeni na to pozwala. W lasach, w których wyręb płądrowniczo jest prowadzonym, oznaczać będzie okręgowa komisya lasowa, jaką ilość żywego inwentarza na określonym gruncie lasowym paść wolno;

e) zbieranie ściółki z liści, szpilek, mechu lub darni w drzewostanach poniżej lat trzydziestu;

f) na tej samej przestrzeni częstsze zbieranie ściółki pod e) wymienionej, jak:

aa) w lasach liściastych co lat trzy;

bb) w lasach szpilkowych co lat pięć;

cc) w lasach mających mieszane drzewostany z drzew szpilkowych i liściastych co lat tyle, ile oznaczy orzeczenie okręgowej komisji lasowej, opierać się mające na wypośrodkowanym stosunku zmieszania rzeczowych dwóch gatunków drzew;

g) zbieranie ściółki i zbiórki gałązkowej (okrzesanki) z drzew stojących uszkadzające takowe w sposób robiący je nieużytecznymi dla celów ich uprawy;

h) rozpalanie ognia w lesie bez zachowania należytej ostrożności i bez pozwolenia straży lasowej;

i) prowadzenie zrębów narażające widocznie sąsiednie drzewostany na uszkodzenie przez wiatry;

k) pasienie kóz, o ile na to okręgowa komisja lasowa nie zezwoli, normując równocześnie ilość sztuk i sposób wykonywania tego pozwolenia;

l) używanie do czynności pod e) wymienionych narzędzi mających żelazne ostrza lub zęby;

§. 11.

Gdzie przez wyrąbanie części lasu może być las sąsiedni wobec panującego w tej miejscowości kierunku wiatru narażonym na niebezpieczeństwo uszkodzenia, jest właściciel lasu ochraniającego obowiązany uwiadomić weześnie sąsiada o zamierzonym wyrębie i porozumieć się z nim co do odpowiednich środków zaradczych. Gdyby do zgody nie przyszło, ma właściciel ochraniającego lasu zażądać orzeczenia okręgowej komisji lasowej.

Jeżeli przez wyrąb ochraniającego lasu właściciel sąsiedniego lasu poniesie wiatrem zrządzone szkody, a nie dopełnionymi zo-

stały przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, ma poszkodowany prawo żądać w drodze sądowej odszkodowania od właściciela wyrąbanego lasu.

Właściciel lasu narażonego na niebezpieczeństwo uszkodzenia z powodu panującego w danej miejscowości kierunku wiatru, gdyby sąsiedni las był wyrąbany bez odpowiednich środków zaradczych, może żądać, aby władze wydaniem stosownych poleceń zabezpieczyły od grożącego niebezpieczeństwa. Koszta z tem połączone ponosi proszący.

§. 12.

Na gruncie podległym przymusowi lasowemu może właściciel zaprowadzić lasowe gospodarstwo, które uważa dla siebie za najkorzystniejsze, o ile temu postanowienia inne niniejszej ustawy się nie sprzeciwiają. Na żądanie władzy lasowej musi właściciel podać, jakiego rodzaju gospodarstwo w lesie prowadzić zamierza (§. 137).

Bez powodu uzasadnionego przepisami niniejszej ustawy nie może być właściciel zniewolonym do uprawy jakiegoś ściśle oznaczonego gatunku drzewa lub też do urządzenia gospodarstwa w sposób odmienny od tego, w jaki zamierzał gospodarować.

B) Uwolnienie od przymusu lasowego.

§. 13.

Krajowa komisja lasowa może na żądanie właściciela po przeprowadzeniu dochodzenia wydać orzeczenie uwalniające grunt od przymusu lasowego (§. 5).

Na uwolnienie od przymusu lasowego należy zezwolić, gdy odnośny grunt bez ujmy dla publicznych interesów i bez wyraźnej szkody dla sąsiadów może być odjętym uprawie lasowej a z natury swej nadaje się pod inną uprawę, lub jest odpowiednim dla wzniesienia budowli albo urządzenia zakładu przemysłowego.

§. 14.

Z gruntu obciążonego służebnościami leśnymi może być na żądanie właściciela lasu pewien obszar uwolnionym od przymusu lasowego w warunkach §. 13. określonych, jeżeli stale pokrycie poborów należnych bez obniżenia ich wartości pieniężnej i gospodarczej jest zabezpieczone na reszcie pod przymusem lasowym pozostającego gruntu. Orzeczenie należy do krajowej władzy politycznej.

C) Poddanie pod przymus lasowy.

§. 15.

Poddanie pod przymus lasowy gruntów nie należących do wymienionych w §. 5. pod a) i b) może być zarządzonem przez krajową komisję lasową nawet wbrew woli właściciela, gdy:

a) jakość gleby nadaje się wyłącznie do uprawy lasowej;

b) potrzebnem jest osiągnięcie jednego z celów w §. 28. wymienionych odpowiadające potrzebom publicznego dobra;

c) grunta poprzednio zabudowane lub używane dla innej uprawy dobrowolnie zalesionymi zostały (§. 22).

W powyż pod b) wymienionych wypadkach wydanem być ma orzeczenie o zalesieniu i urzędzeniu gospodarczem, zastępując postanowienia §§. 28—41.

§. 16.

Właściciel gruntu poddanego przymusowi lasowemu na podstawie §. 15 lit. a) i b) jest obowiązany wykonać zalesienie własnym kosztem, gdy czynność ta przedstawia dla niego korzyść w dochodzie z gospodarstwa obliczonego w sposób przepisany §. 17. Jeżeli wykonanie zalesienia nie zwiększy dochodu z gospodarstwa lub przechodzi możność pieniężną właściciela, jest obowiązana władza lasowa albo udzielić

odpowiednią pomoc pieniężną, albo nabyć grunt zalesić się mający w drodze dobrowolnej ugody lub przez wywłaszczenie.

§. 17.

Poddanie gruntu pod przymus lasowy na podstawie §. 15. lit. c) nie upoważnia właściciela do żądania jakiegokolwiek odszkodowania.

Jeżeli właściciel gruntu poddanego przymusowi lasowemu na podstawie §. 15. lit. a) i b) poniesie przez to stratę w dochodzie gospodarczym, ma władza lasowa stratę tę wypośrodkować i przyznać odpowiednie odszkodowanie.

Przy oznaczaniu wysokości odszkodowania należnego za poddanie gruntu pod przymus lasowy należy brać za podstawę obliczenia czysty dochód z tego gruntu przy dotychczasowej uprawie, uwzględniając odpowiednio, czy ten grunt w innej uprawie bez wyjątkowych wkładów nie dawałby większych korzyści jak w dotychczasowym sposobie gospodarzenia lub jak pod uprawą leśną przepisaną.

Jako wyjątkowe należy te wkłady uważać, które krajowa rada rolnicza przy Wydziale krajowym urzędująca, jako takie uzna.

§. 18.

Właściciel gruntu poddanego przymusowi lasowemu na podstawie §. 15 lit. b) może tylko pod warunkami wymienionymi w §. 34. żądać zupełnego wykupu, gdy grunt wedle swej jakości bez wyjątkowych wkładów wyłącznie nadaje się pod uprawę lasową.

§. 19.

Zupełnie analogicznie do właścicieli gruntów postępować należy z właścicielami służebności na gruntach w myśl §. 15. podanych przymusowi lasowemu, gdy tem uprawnienia straciły całkowitą wartość gospodarczą, albo też tylko część tejże.

§. 20.

W razie poddania gruntu przymusowi lasowemu z powodu ruchu lub budowy kolei (§. 40), zastosować należy przepisy o wywłaszczeniu dla budowy i ruchu kolei.

Gdy poddanie gruntu przymusowi lasowemu nastąpi z powodu czynności przedsięwziętych dla nieszkodliwego odpływu wód górskich, należy zastosować postanowienia ustawy z 30. czerwca 1884 Nr. 117 Dz. u. p.

§. 21.

Na gruntach, które leżą w okręgu kosodrzewiny a nie podlegają przymusowi lasowemu i do których nie ma zastosowania §. 200 niniejszej ustawy, zabronionemi są wszelkie czynności, które według doświadczenia pociągają za sobą skutki niebezpieczne dla ogółu lub dla cudzej własności.

§. 22.

Grunta bądź to zabudowane bądź też będące pod inną uprawą wolno właścicielowi zalesiać tylko po otrzymaniu pozwolenia władzy politycznej, która takowe ma udzielić, gdy

a) grunt zalesić się mający nie jest przydatny do innej racjonalnej uprawy lub zalesiony na dochód większy przez sprzedaż płodów lasowych;

b) czynność ta jest wynikiem zastosowania ustawy z 9. grudnia 1899 Nr. 18 do 20 Dz. u. kr.

c) nie będą spowodowane skutki szkodliwe dla ogółu.

Podczas dochodzenia, które władza polityczna zarządzić winna, przesłuchanymi będą przedstawiciele władz autonomicznych rzeczoznawcy ekonomiczni i zasięgnięta opinia władzy lasowej.

D) Lasy strzeżone.

§. 23.

Strzeżonymi są lasy położone:

a) na gruntach podatnych do tworzenia lotnych piasków;

b) na stromych zboczach i pochyłościach, gdzie zachodzi obawa przez оголошение gruntu z zadrzewienia, splukania i usypiania się ziemi a przez to zrobienia powierzchni tej nieużyteczną i uszkodzenia gruntów poniżej położonych;

c) na górnym krańcu wegetacji leśnej i w okręgu kosodrzewiny;

d) na brzegach nieskalistych większych wód płynących.

§. 24.

W lasach §. 23. określonych, następujących czynności albo zupełnie dokonywać nie można, albo robić je tylko wedle ściśle określonych przepisów:

a) pasienie zupełnie jest wzbronionem w lasach określonych §. 23 lit. a) i c);

b) karczowanie pni i korzenie zupełnie jest wzbronionem w lasach określonych §. 23. lit. a) i b). Jest ono dozwolone tylko po za pasem 100 metrów szerokim po obu brzegach w lasach określonych §. 23 lit. d);

c) zbieranie wszelkiej podściółki t. j. nietylko opadłych liści, lecz i wszelkiej innej powłoki gruntu wzbronionem jest w lasach określonych §. 23. lit. a);

d) otwieranie kamieniołomów i robienie wykopów ziemnych jest wzbronionem w lasach określonych §. 23. lit. a) b) c);

e) wyrębywanie drzewa odbywać się może

aa) w lasach określonych §. 23. lit. a) wąskimi pasami czystych zrębów, prowa-

dzonymi o ile możności prostopadłe do kierunku panujących wiatrów lub też stopniowem przerębywaniem przy równoczesnem odmładnianiu ;

bb) w lasach określonych §. 23. lit. b) wąskimi pasami czystych zrębów, prowadzonymi prostopadłe do kierunku spadu lub też stopniowem przerębywaniem przy równoczesnem odmładnianiu ;

cc) w lasach określonych §. 23. lit. c) wyłącznie sposobem pładowniczym.

W wypadkach wątpliwych co do sposobu działania ma okręgowa komisya lasowa dawać szczegółowe porzeczania.

§. 25.

Grunt zalesiony uznanym być może jako las strzeżony orzeczeniem okręgowej komisji lasowej, po przeprowadzeniu na miejscu dochodzenia i rozprawy.

§. 26.

Do lat pięciu od wejścia w życie niniejszej ustawy mają władze lasowe przeprowadzić potrzebne dochodzenia i orzeczenia, które lasy do strzeżonych zaliczonymi być mają.

Po upływie lat pięciu mogą władze lasowe uznać jakąś przestrzeń zalesioną jako las strzeżony tylko w wypadku gwałtownej publicznej potrzeby, zastosowując postanowienie § 25.

§. 27.

Przed prawomocnem uznaniem lasu za strzeżony, obowiązany jest właściciel w nim gospodarować wedle postanowień §. 24, jeśli stosunki miejscowe wskazują, iż las musi być uznanym jako należący do kategorii lasów strzeżonych.

Władze lasowe mają w najkrótszym czasie po wejściu w życie niniejszej ustawy

uawiadomić właściciela, do którego odnoszą się postanowienia ustępu pierwszego, iż w lesie jego zachowanymi być mają przepisy z §. 24, określając szczegółowo, do których części lasu to się odnosi.

E) Lasy wyłączone.

§. 28.

Wyłączonymi są lasy:

a) ochraniające zdrojowiska lecznicze i utrzymujące zalesienie okolicy odpowiadające wymogom higienicznym uzdrojowiska i jego warunkom leczniczym ;

b) uznane jako zabezpieczające źródła które zaopatrują w wodę jakąś okolicę ;

c) ochraniające miejscowości większe kompleksy budynków, budowle służące celom publicznym lub lekarskim, drogi i zakłady komunikacyjne lądowe i wodne, z wyjątkiem dróg zakładów i budowli kolejowych, roboty publiczne i melioracyjne, grunta i budynki przed lawinami, spadaniem skał i kamieni, usypywaniem się ziemi, zasypywaniem piaskiem, zatorami ludowymi podmywaniem brzegów i ich uszkodzeniem przez krę lub innemi podobnemi niebezpieczeństwami ;

d) ochraniające łożyska płynących wód przed napełnianiem piaskiem, szutrem lub kamieniami ;

e) zabezpieczające bezpośrednio od nagłych zmian stanu wód w rzekach i kanałach ;

f) zabezpieczające i umożliwiające budowę i normalny ruch kolei.

§. 29.

Grunt zalesiony uznanym być może jako las wyłączony orzeczeniem władzy la-

sowej po przeprowadzeniu na miejscu dochodzenia i rozprawy (§. 32), jeżeli

a) interesa, o których ochronę w danym wypadku idzie, są ze względu na gospodarstwo krajowe lub inne publiczne potrzeby większej wagi aniżeli szkody spowodowane ograniczeniem w sposobie gospodarowania lub uznaniem lasu za wyłączony;

b) okazuje się nieodzowna potrzeba ze względu na utrzymanie odpowiedniego zarzewienia lub na inne publiczne ważne względy albo nareszcie na zabezpieczenie cudzej własności (§. 28) urządzenia gospodarstwa lasowego, względnie użytkowania z lasu zasadniczo różniącego się od norm przyjętych przy zwykłym dobrem gospodarstwie lasowym.

W wypadkach przewidzianych w §. 28 lit. a) i f) orzeka krajowa komisya lasowa o ile do tego c. k. Namiestnictwo nie jest powołanem, w innych zaś wypadkach orzeka okręgowa Komisya lasowa.

§. 30.

Wyłączenie lasu polega na wydaniu przez władzę lasową przepisów dotyczących gospodarowania w lesie względnie użytkowania płodów leśnych w ten sposób, aby dążyć do osiągnięcia jednego z celów wymienionych w §§. 28. i 29.

§. 31.

Przepisy, których ścisłe wykonanie ma być zapewnionem, muszą uwzględniać miejscowe stosunki wszechstronnie zbadać się mające. W razie potrzeby mają przepisy zawierać:

a) wstrzymanie lub ograniczenie pobierania pewnych użytków:

b) określenie sposobu pobierania użytków;

c) nakazanie lub zabronienie pewnych sposobów przewozu płodów lasowych;

d) nakazanie wykonania szczególniejszych środków ochronnych jak n. p. murów, ogrodzeń, płotków faszynowych, ochronnych rowów i innych;

e) nakazanie, aby właściciel gruntu lub budowli dozwolił wykonania szczególniejszych środków ochronnych przez osoby trzecie lub przez władzę polityczną.

§. 32.

Przepisy z §. 31., które w danym wypadku mają zastosowanie, muszą być szczegółowo określone w orzeczeniu uznającym las za wyłączony (§. 29).

Wydanie orzeczenia nastąpić może dopiero po przeprowadzeniu dochodzenia i rozprawy, które mają wyświecić, czy powodem orzeczenia jest potrzeba:

a) zapobieżenia jednemu z niebezpieczeństw wymienionych w §. 28. i zabezpieczenia wykonania takich przepisów, do których właściciel lasu jest już obowiązany postanowieniami niniejszej ustawy, postanowieniami innych obowiązujących ustaw lub też z tytułu wynikłego z prawa prywatnego;

b) zakazania takich czynności, które wedle doświadczenia mogą spowodować dla samego lasu wyłączonego niebezpieczeństwo lawin, spadania skał i kamieni, usypywania się ziemi, splukania ziemi urodzajnej;

c) takich przepisów i obostrzeń, które z powodu wyłączenia lasu dla ważnych celów publicznych nakładają na właściciela dalej idące zobowiązania, aniżeli wynikające z ustępów a) i b) niniejszego paragrafu.

§. 33.

Przepisy dotyczące wyłączenia wydane w myśl §. 32. ust. a) i b) nie upoważniają właściciela do żądania odszkodowania.

Gdy przepisy dotyczące wyłączenia wydanymi zostały w myśl §. 32. ust. c) należy się właścicielowi odszkodowanie, gdy przepisy te spowodują:

a) droższy sposób gospodarowania lub kosztowniejszy nadzór;

b) ubytek w dochodzie przez zabronienie lub ograniczenie pewnych użytkowań z gruntu lasowego lub z płodów leśnych, albo też kosztowniejsze tychże użytkowania;

c) ubytek w dochodzie z powodu wykonania nakazanych budowli lub robót ochronnych.

Jeżeli wyłączenie lasu służy także do odwrócenia niebezpieczeństwa lub szkody na innej posiadłości właściciela wyłączonego lasu, należy to uwzględnić przy wymiarze odszkodowania.

§. 34.

Jeżeli wyłączenie lasu jest wobec swego celu prawdopodobnie trwałem, orzeczonem na podstawie §. 32. ust. c) lub połączonem z takimi utrudnieniami gospodarskimi, iż przypuszczać należy, że właściciel z lasu swego nie będzie mógł mieć odpowiedniego pożytku lub nie będzie w możności poleceń władzy zadość uczynić, winna władza lasowa na żądanie właściciela orzec wykupno lasu wyłączonego zamiast przyznawać odszkodowanie.

§. 35.

Zasady dotyczące odszkodowania względnie wykupna wedle §§. 33. i 34. mają analogiczne zastosowanie przy ocenianiu i wynagradzaniu szkód poniesionych przez osoby lub prawne jednostki nie będące właścicielami lasu, lecz mające prawa użytkowania, które przez wyłączenie lasu ścieśnionemi lub zupełnie zniesionemi zostały.

§. 36.

W wypadku przewidzianym w §. 35. należy przy obliczaniu odszkodowania względnie ceny wykupna uwzględnić, czy i o ile umniejszonym został dochód z całej własności uprawnionego względnie cała jej wartość

realna i gospodarza przez orzeczenie wyłączenia lasu obciążonego uprawnieniami.

§. 37.

Kupione wedle §§. 34. i 35. grunta i uprawnienia stają się własnością galicyjskiego funduszu lasowego (§. 150).

§. 38.

Władza lasowa wydaje orzeczenie uznające las za wyłączony na podstawie przeprowadzonego dochodzenia na miejscu i przesłuchania wszystkich interesowanych. Dochodzenie będzie zarządzane na żądanie władz lub osób uprawnionych do strzeżenia interesów, dla których ochrony las ma być wyłączonym.

W wypadku przewidzianym w §. 32. lit. c) ma żądający wydania orzeczenia złożyć równocześnie oświadczenie, iż gotów jest pokryć pretensje do odszkodowania względnie wykupna bądź sam, bądź wspólnie z innymi mającymi korzystać z wyłączenia lasu.

Jeżeli w oświadczeniu gotowości poniesienia kosztów nie jest podanym stosunek, w jakim każdy z żądających względnie z korzystających z wyłączenia lasu przyczynić się ma do wynikłych z tego powodu wydatków, a ngoda dobrowolna nie przyjdzie do skutku, ma okręgowa Komisya lasowa oznaczyć stosunek procentowy, w jakim poszczególni interesowani przyczynić się mają wedle stopnia odnieść się mających korzyści przez odwrócenie grożącego niebezpieczeństwa.

§. 39.

W orzeczeniu uznającym las za wyłączony muszą być przy przyznaniu prawa do odszkodowania względnie wykupna wyraźnie oznaczone terminy płatności i wysokości sum, które właścicielowi względnie uprawnionemu mają być wypłacone.

§. 40.

Jeżeli uznanie lasu za wyłączony nastąpić ma z powodu budowy lub ruchu kolei (§. 28. lit. f) winny być zastosowane postanowienia obowiązujące przy wywłaszczeniach na rzecz budowy i ruchu kolei.

Jeżeli przy kolei będącej w ruchu okaże się potrzeba nagłych zarządzeń celem zapobieżenia przerwie ruchu, może krajowa władza polityczna na wniosek przedsiębiorstwa kolejowego wydać potrzebne tymczasowe zarządzenia. Równocześnie ma być wyznaczonym termin, w którym ma być pod zagrożeniem grzywny przedsiębiorstwo kolejowe postawić wniosek o wdrożenie postępowania wywłaszczającego w myśl w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu wymienionych postanowień.

§. 41.

Właściciel lasu wyłączonego, jak nie mniej posiadający prawa użytkowania w tym lesie, jest odpowiedzialnym za ścisłe przestrzeganie przepisów, dotyczących tego lasu (§§. 31, 32) tak przez siebie jak i przez jemu podległe organa administracyjne lub wykonawcze w czynnościach dokonywanych.

§. 42.

Na żądanie właściciela lasu lub jednego z interesowanych należy wdrożyć postępowanie o zniesienie orzeczenia, uznającego las za wyłączony. Czynność ta dokonana być może przez krajową komisję lasową.

IV. Lasy obciążone służebnościami.

§. 43.

W lasach, na których ciąży służebności tj. prawo użytkowania na rzecz osób trzecich, jak prawo pasienia, wycinania traw, poboru ściółki, drzewa lub innych płodów lasowych, ma właściciel w ten sposób gospodarować i tak w nich użytkować, aby

uprawnieni zapewnionem mieli otrzymywanie należnych im poborów.

Prawa serwitutowe użytkowania mają być w lasach wykonywane w ten sposób aby w pełni uwzględnionymi były potrzeby uprawy, hodowli i ochrony lasu i aby zachowanymi były wymogi niniejszej ustawy.

§. 44.

Tak właściciel lasu obciążonego służebnością jak i właściciel uprawnienia służebnościowego mają obowiązek oprócz przestrzegania postanowień §. 43. zastosować się do następujących przepisów.

a) uprawnieni do pasania są obowiązani ustanowieniem osobnych i odpowiednich pastuchów lub w inny stosowny sposób ochraniać zręby i zagajniki do spasanania. Zręby i zagajniki mają zajmować z całej powierzchni lasowej, tworzącej jeden dział gospodarczy:

aa) jedną piątą część przy gospodarstwie wysokopiennem;

bb) jedną czwartą część przy gospodarstwie średniopiennem;

cc) jedną trzecią część przy gospodarstwie połączonym i niskopiennem;

b) pasienie kóz dozwolone tylko pod szczególnym nadzorem, przy zastosowaniu postanowień §. 10. lit. k) niniejszej ustawy;

c) ściółkę t. j. liście i szpilki opadłe wolno gromadzić tylko grabiami mającymi drewniane zęby, nie naruszając ziemi, której branie jest zabronionem;

d) branie darni, ziemi wrzosowej i torfowej dla celów gospodarczych lub technicznych dozwolone tylko za wyrażeniem pozwoleniem władzy lasowej, która ściśle oznaczy miejsce, sposób i czas, w których tę czynność dokonywać wolno;

e) wysokość pozostającego pnia przy zrębywaniu drzew nie może być większą ponad powierzchnią ziemi jak trzecia część średnicy zrąbanego drzewa;

f) drzewo ma być ścięte, obrobane i wywiezione w jesieni lub zimie po śniegu tam, gdzie tego potrzeba dla ochrony drzewostanu;

g) drzewo zrąbane na wiosnę lub w lecie musi być usuniętem wraz z odpadkami przed początkiem następnej wiosny;

h) co do wywozu płodów leśnych i przepędu obowiązują następujące przepisy:

aa) wszystkie płody leśne mają być zabierane i wywożone z lasu drogami istniejącymi, względnie używając środków komunikacyjnych przez właściciela lasu wskazanych, robiących zabieranie i wywóz dogodniejszymi i tańszymi dla uprawnionych.

bb) wywóz ściółki z lasu musi nastąpić najpóźniej w 30 dni po jej zgromadzeniu. Wywóz drzewa dokonany być ma najpóźniej do dni 60 po dokonaniu czynności w §. 45 i 46. określonych;

cc) jeżeli potrzebnem jest dla należytej ochrony lasu, ma przepęd pasionego inwentarza być prowadzonym tylko odpowiednimi drogami, które w razie sporu wyznaczy okręgowa komisya lasowa po przesłuchaniu stron interesowanych. Jeżeli istnieje kilka dróg jednakiego dla lasu znaczenia, należy dla przepędu wyznaczyć najbliższą drogę;

dd) pasienie w lesie dozwołonem będzie tylko w czasie przez okręgową komisję lasową corocznie dla każdej gminy oznaczonym;

ee) jedynie za zezwołeniem okręgowej komisji lasowej dozwołonem być może przewożenie płodów leśnych tak w stanie surowym jak przygotowanym po gruncie lasowym zadrzewionym a do wycięcia w następnem trzechleciu nieprzeznaczonym w czasie od 1. marca do 30. czerwea w nizinach, a od 1. maja do 15. lipca w górach. Które okręgi lasowe, lub ich części liczyć się będą do nizinnych a które do górskich, oznaczy rozporządzenie wykonawcze;

i) przy rębaniu i obrabianiu drzewa, przy zbieraniu i wywożeniu płodów leśnych należy wystrzegać się starannie uszkodzenia pozostającego drzewa.

k) w czasie bezśnieżnym mają tak użytkujący jak nadzorujący z szczególniejszą starannością unikać wszystkiego, coby pożar wzniecić mogło. Jeżeliby sprawdzonem zostało, iż użytkujący lub nadzorujący winnymi są wzniecenia pożaru przez jaką czynność umyślną lub przez nieuwagę, odpowiadać oni będą w myśl §§. 75—89 niniejszej ustawy.

§. 45.

Właściciel lasu obciążonego służebnościami ma uprawnionym po ich zgłoszeniu się w odpowiednim czasie wyznaczyć należące się płody leśne do odbioru.

Dzień i miejsce do wyznaczenia płodów obowiązany jest właściciel lasu ogłosić za pośrednictwem przełożonych gmin w miejscowościach przez uprawnionych zamieszkałych.

Wyznaczenie niezrąbanego drzewa do odbioru ma być dokonaniem w sposób wykluczający wszelkie nieporozumienia.

Gdy chodzi o drzewo już zrąbane, o leżaki lub odpadki ma być biorącym wskazanem miejsce złożenia.

Jeżeli ma być wydanem drzewo z pni, korzeni lub leżących na ziemi gałęzi, należy dokładnie biorącym wskazać i wytłumaczyć, z jakiego miejsca i które przedmioty brać uprawnionym wskazano.

§. 46.

Uprawnionym, którzy swych płodów leśnych nie zabrali z lasu w czasie §. 45. określonym, ma właściciel lasu przesłać upomnienie przez przełożonych gmin, które uprawnieni zamieszkują, wyznaczając ponowny termin do zabrania płodów leśnych, co najmniej czternastodniowy.

Po tym drugim terminie niewywiezione z lasu przez uprawnionych płody przepadają na rzecz właściciela.

§. 47.

Właścicielowi lasu wolno żądać, aby

a) nagromadzone dla lub przez uprawnionych płody leśne były przez niego lub jego zastępcę znaczone (cechowane);

b) uprawnieni wykazywali się przy wywozie kwitami (przekazami, asygnacjami) przez właściciela lub jego zastępcę wystawionymi;

c) uprawnieni potwierdzali odbiór płodów leśnych.

Rozporządzenie wykonawcze określi w jaki sposób wymogom pod a), b), c) zadość uczynić się ma.

§. 48.

Okręgowa komisya lasowa ogłosi każdego roku jak najwcześniej i w sposób jak najszybszy we wszystkich gminach (obszarach dworskich) do okręgu lasowego należących, od którego dnia pasienie na gruncie lasowym będzie dozwolone (§. 45).

Pasienie w lesie przed dniem oznaczonym karaniem będzie grzywną od 20 groszy do 10 koron.

§. 49.

Jeżeli jakaś przestrzeń lasowa jest obciążoną służebnościami, na których zupełne zabezpieczenie i zaspokojenie wystarcza część tej przestrzeni, może właściciel tejże żądać od krajowej władzy politycznej uwolnienia rzeczzonej części przestrzeni lasowej od służebności, gdy

a) uprawnienia w nich nie będą uszczuplone lub nie staną się trudniejszemi do wykonania;

b) tak właściciel lasu jak i uprawnieni na to się zgodzą.

Koszta spowodowane czynnościami niniejszym paragrafem określone ponosi właściciel lasu, o ile inna między stronami interesowanemi nie została zawartą ugodą.

§. 50.

Okręgowa komisya lasowa obowiązana jest na wniosek właściciela lasu lub uprawnionych do poboru płodów leśnych wydać orzeczenie ograniczające prawa poboru (serwitutowe) obciążające przestrzeń lasową, uwzględniając udowodnione pierwszeństwo w użytkowaniu lub inne uzasadnione szczególne uprawnienia, gdy

a) wydatność lasu obciążonego służebnościami nie wystarcza na stałe lub czasowe zupełne zaspokojenie wszystkich uprawnień;

b) właściciel lasu bez uchybienia postanowieniom niniejszej ustawy nie jest w możności stale lub czasowo zupełnie zaspokajać wszystkich lub niektórych praw użytkowania osobom trzecim przysługujących.

§. 51.

Równocześnie z wydaniem orzeczenia w myśl §. 50. ma okręgowa komisya lasowa orzec o odszkodowaniu należącym się tym uprawnionym, których prawa ograniczono gdy to jest następstwem nieodpowiedniego gospodarowania lub użytkowania na swą korzyść przez właściciela wbrew przepisom ustawowym.

W innych wypadkach ograniczenia praw serwitutowych (użytkowania) odeszle władza lasowa uprawnionych z ich pretensjami na zwykłą drogę prawa, jeżeli okaże się niemożliwym doprowadzenie do dobrowolnej ugody w sprawie odszkodowania pomiędzy właścicielem lasu obciążonego a uprawnionymi, o co okręgowa komisya lasowa usilnie starać się ma.

§. 52.

Ograniczenie praw użytkowania może być stałym lub czasowym. Jest ono czaso-

wem, gdy trwać ma najwyżej lat dwadzieścia. Trwając dłużej jak lat dwadzieścia, staje się ograniczenie stałem.

§. 53.

Okręgowa komisya lasowa ma dołożyć wszelkich starań, aby sprawa odszkodowania dobrowolną ugodą zalatwioną została (§. 51). Jeżeli dobrowolna uгода nie będzie mogła przyjść do skutku, ma okręgowa komisya lasowa w każdym razie oznaczyć dokładnie należne uprawnionym odszkodowanie, zastosowując przepisy §§. 26, i 27. cesarskiego patentu z dnia 5. lipca 1853 Nr. 130 Dz. p. p. i §§. 96 do 99 włącznie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. października 1857 Nr. 218 Dz. p. p. z tą jedyną zmianą, iż wartość pieniężna straty w użytkowaniu ma być oznaczoną na podstawie cen przeciętnych z dziesięciolecia, poprzedzającego bezpośrednio rozprawę o ograniczeniu praw serwitutowych.

Gdy ograniczenie praw jest czasowem, należy oznaczyć odszkodowanie w rencie płatnej corocznie przez czas trwania ograniczenia. Skapitalizowanie rocznej renty i spłacenie kapitału z góry jest właścicielowi lasu dozwołonem.

Gdy ograniczenie praw jest stałem, należy oznaczyć odszkodowanie co lat dziesięć w rocznie płatnej rencie. Na żądanie właściciela ma władza lasowa oznaczyć odszkodowanie za stałe ograniczenie praw użytkowania w kapitale, płatnym do roku po prawomocności orzeczenia, równającym się dwudziestopięciokrotnemu iloczynowi dochodu, straconego przez ograniczenie praw służebnościowych.

§. 54.

W orzeczeniu władzy lasowej, dotyczącem odszkodowania za ograniczenie praw użytkowania, mają być określone w sposób wykluczający wszelką wątpliwość:

a) parcele gruntowe, na których ograniczonemi być mają prawa użytkowania;

b) jakość praw;

c) stosunek części nienaruszonej do części uszczuplonej prawa użytkowania:

d) sposób i czas wypłaty odszkodowania.

§. 55.

Tak czasowe jak stałe ograniczenie praw użytkowania razem z orzeczeniem normującym sposób odszkodowania musi być z urzędu uwidocznione tak w tabuli posiadłości, która ma w stanie czynnym tabuli uwidocznione prawa użytkowania.

Jeżeli stałe uszczuplenie praw odszkodowania będzie rentą skapitalizowaną, wolno właścicielowi posiadłości, na której te prawa użytkowania w stanie biernym są zainstabulowane, żądać wykreślenia z urzędu praw spleconych po uiszczeniu całego należącego się kapitału. W tabuli zaś posiadłości, w której stanie czynnym uwidocznione są prawa użytkowania, mają takowe być z urzędu wykreślone, gdy kapitał jako odszkodowanie przyznany spleconym będzie.

§. 56.

Wszystkie obowiązujące przepisy dotyczące czyichkolwiek praw zabezpieczonych na posiadłościach, czy to obciążonych służebnościami, czy mających w stanie tabularnym czynnym uwidocznione przysługujące prawa użytkowania na obcej własności, pozostają niezmiennione i nienaruszone.

Nowe uprawnienia służebnościowe, dotyczące płodów lasowych lub obciążające grunta zalesione, a w szczególności podległe przymusowi lasowemu (§§. 5—42) nie mogą od dnia prawomocności niniejszej ustawy powstać lub być nabyte.

§. 57.

Jeżeli skutek parcelacyi posiadłości, do której prawo użytkowania w obecnym lesie jest przyłączone, prawo to ma być rozdzielonem na pojedyncze części z parcelacyi

powstałe, potrzeba uzyskać zezwolenie właściciela lasu, obciążonego prawem użytkowania.

W razie odmówienia tego zezwolenia może podział nastąpić na podstawie pozwolenia okręgowej komisji lasowej, które danem ma być, gdy:

a) prawidłowe zagospodarowanie lasu obciążonego nie będzie tem narażone na szkodę lub trudności;

b) podział prawa użytkowania korzystnym będzie dla zagospodarowania części posiadłości przez parcelację powstałych;

c) uprawniony zgodzi się na odpowiednie zmniejszenie swych poborów w wypadku gdy skutek zaszłego rozdziału praw użytkowania urosną dla właściciela obciążonej posiadłości większe koszta przy wydawaniu płodów lasowych lub przy zarządzie i nadzorze rzeczzonej posiadłości.

§. 58.

Jeżeli skutek parcelacji lasu obciążonego prawami użytkowania, takowe mają być rozdzielone na części lasu powstałe przez parcelację dokonaną w myśl obowiązujących przepisów, potrzeba uzyskać zezwolenie uprawnionych. W razie odmówienia zezwolenia może podział uprawnień nastąpić na podstawie pozwolenia okręgowej Komisji lasowej, które danem być ma, gdy

a) prawidłowe zagospodarowanie lasu względnie jego nowo powstałych części nie będzie narażone na szkody;

b) podział praw użytkowania korzystnym będzie dla zagospodarowania części własności leśnej przez parcelację powstałych;

c) właściciel parcelowanej posiadłości zgodzi się za odpowiednie zwiększenie poborów uprawnionych, jeżeli skutek zaszłego rozdziału urosną dla uprawnionych większe koszta lub trudności poboru należnych im płodów leśnych. Wartość zwiększonych poborów może być skapitalizowaną

i właściciel parcelowanej posiadłości może ten kapitał spłacić jednorazowo lub ratami wedle orzeczenia okręgowej Komisji lasowej.

§. 59.

Jeżeli uprawnieni odmawiają zezwolenia na odstąpienie trzeciej osobie części obciążonego służebnościami lasu bez przeniesienia ciężarów służebnościowych, może brak tego zezwolenia być zastąpionym na prośbę właściciela lasu lub nabywcy oddzielonej tegoż części pozwoleniem właściwego sądu realnego. Sąd orzeka wedle przepisów o postępowaniu w sprawach niespornych po uzyskaniu opinii okręgowej Komisji lasowej i po przeprowadzeniu dochodzeń, które okażą się potrzebnymi.

§. 60.

Jeżeli zachodzą wątpliwości i nieporozumienia co do sposobu wykonywania praw użytkowania, rozstrzyga i orzeka wyłącznie władza polityczna.

V. Dzielenie lasów.

§. 61.

Nie wolno dzielić ani czasowo ani stale lasów będących czy z tytułu wykupna służebności czy też z innego tytułu własnością gmin, części gmin, miejscowości, przysiółków, poszczególnych klas, zawodów i zatrudnienia członków gmin, sąsiedztw, uprawnionych spółek i stowarzyszeń.

W wyjątkowych wypadkach, gdy się to okaże potrzebnem dla ogólnego dobra lub niezwykle korzystnem dla posiadaczy lasu, może krajowa Komisja lasowa zezwolić na podział lasów ustępem pierwszym niniejszego paragrafu określonych. Pozwolenie danem być może pod warunkiem, iż prawidłowe zagospodarowanie całej przestrzeni lasowej w zupełności zabezpieczonem będzie.

Podział lub rozparcelowanie dokonane bez pozwolenia krajowej Komisji lasowej jest nieważnem. W razie potrzeby ma powiatowa władza polityczna wykonać orzeczenie okręgowej Komisji lasowej dotyczące jednolitego zagospodarowania całej lasowej przestrzeni.

Postanowienia niniejszego paragrafu tracą moc obowiązującą w wypadkach, do których odnoszą się przepisy ustaw agrarnych z 7. sierpnia 1883 Nr. 92 do 94 Dz. n. p. i z 9. grudnia 1899 Nr. 18 do 20 Dz. u. kr.

VI. Prowadzenie gospodarstwa w lasach.

A) Zarząd lasowy.

§. 62.

Stosownie do kategorii, do której las należy wedle §. 2., obowiązują następujące przepisy dotyczące zarządu gospodarczego lasowego:

a) Organizacya służby, określenie wymogów co do kwalifikacyi osobistych, wydanie odpowiednich regulaminów i instrukcyi służbowych i gospodarczych należy

aa) do c k. Ministerstwa rolnictwa w lasach wymienionych w §. 2. lit. a);

bb) do krajowej władzy politycznej w lasach wymienionych w §. 2 lit. b), g), h), które na mocy obowiązujących przepisów, są bezpośrednio zarządzane przez władzę polityczną;

cc) do Wydziału krajowego w lasach wymienionych w §. 2. lit. c) do h), które na mocy §. 18 statutu krajowego, §. 48. nstawy z dnia 12. sierpnia 1866 Nr. 21. Dz. u. kr., dalej §. 98. ustawy z dnia 18. sierpnia 1866 Nr. 19 Dz. u. kr. w brzmieniu ustanowionem ustawą z dnia 15. lutego 1883 Nr. 59. Dz. u. kr., tudzież §. 101. nstawy z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 Dz. u. kr. podlegają zarządowi i nadzorowi Wy-

działu krajowego i powołanych przezeń organów;

b) prowadzenie gospodarstwa w lasach wymienionych w §. 2. lit. b), e), d), dalej lit. f) do k) włącznie, oddanem być może jedynie ukwalifikowanym leśnikom;

e) prowadzenie gospodarstwa w lasach wymienionych w §. 2. lit. e) i l) oddanem być może osobistości wybranej przez właściciela, względnie prawnie zarządzającego, bez względu na jego urzędową kwalifikacyę wyjąwszy w wypadku §. 63. przewidzianym.

§. 63.

Okręgowa komisya lasowa ma prawo wydać orzeczenie, zmuszające właściciela lasu, określonego w §. 2. lit. l), do ustanowienia ukwalifikowanego, egzaminowanego gospodarza lasowego, wbrew postanowieniom §. 62. lit. e), jeśli stwierdzonem zostanie, iż tylko brak odpowiednio wykształconego gospodarza lasowego jest powodem nieodpowiednio prowadzonego gospodarstwa. Przed wydaniem orzeczenia ma być przesłuchanym właściciel, któremu wolno będzie przyjąć zobowiązanie, iż albo odda zarząd należycie ukwalifikowanemu leśnikowi, zamieszkałemu tak daleko, aby dlań prowadzenie gospodarstwa możliwem było, albo też utrzymywać będzie ukwalifikowanego nrzędnika wyłącznie do prowadzenia gospodarstwa w swoim lesie.

Takie zobowiązanie właściciela ma władza lasowa przyjąć i oznaczyć czas wedle możności w porozumieniu z właścicielem, do którego zobowiązanie ma być wykonanem. Po upływie tego czasu ma władza lasowa prawo ustanowienia osobnego gospodarza lub poruczenia prowadzenia gospodarstwa ukwalifikowanemu leśnikowi nie zbyt daleko mieszkającemu, a mającemu równocześnie inne zajęcie. Wybór co do sposobu urzędzenia zarządu lasowego, wyżej określonego, zależeć będzie od wysokości normalnego rocznego dochodu, jaki las w obecnym stanie przynosi i od stosunku

tego dochodu do kosztu, spowodowanego utrzymywaniem gospodarza lasowego, należyce ukwalifikowanego.

Jeżeli mimo starań właściciel nie mógł wyszukać odpowiedniej osobistości w czasie w którym się zobowiązał to uczynić, należy wyznaczyć wedle możliwości w porozumieniu z właścicielem drugi termin ostateczny, przed którego upływem przyjęte zobowiązanie wykonaniem być musi.

Gdzie dla uniknięcia zbyt znacznych kosztów okaże się wskazanym, a dla gospodarstwa lasowego wystarczającym, ma władza lasowa poprzestać na ustanowieniu organu gospodarczego, mającego egzamin wymagany dla pomocniczej służby leśnej.

B) Straż lasowa.

§. 64.

Osobom ustanowionym do prowadzenia gospodarstwa lasowego ma być dodana odpowiednia ilość straży do ochrony i dozoru lasów. W razie sporu, czy i w jakiej ilości straż lasowa ma być utrzymywana, orzeka ostatecznie krajowa komisja lasowa.

§. 65.

Każda osobistość ustanowiona do zawiadywania, ochrony i dozoru lasu, winna złożyć przysięgę wobec władzy politycznej.

Szczegółowe przepisy, dotyczące zaprzysięgania, wyda c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa, po zasięgnięciu opinii krajowej władzy politycznej i Wydziału krajowego.

Dotyczące warunków zaprzysiężenia straży lasowej rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z 1. lipca 1857 Nr. 124 Dz. u. p. pozostaje w mocy obowiązującej.

§. 66.

Osoby, które złożyły przysięgę w myśl §. 65., mają być uważane za straż publi-

czną w warunkach, określonych §. 68. Osoby powyż wymienione używają w służbowym zakresie działania i w myśl obowiązujących przepisów, wszystkich tych praw, które przysługują osobom urzędowym i strażom cywilnym.

Wezwaniu służbowemu osób tych ma być każdy posłusznym.

§. 67.

Straż lasowa zaprzysiężona może nosić broń zwyczajną, z której czynić użytek wolno tylko w wypadku rzeczywistej koniecznej obrony.

§. 68.

Straż lasowa będąc w służbie, może być uważaną za straż publiczną tylko wtedy gdy nosi przepisaną odznakę w myśl ustawy z 29. maja 1887 Nr. 42 Dz. u. kr.

Postanowienia powyższego ustępu mają zastosowanie i dla osób, do których się odnoszą §§. 62, 63 i 140 niniejszej ustawy.

§. 69.

Służba lasowa jest obowiązana wydalić z lasu każdego, kogo tylko spotka poza drogą publiczną, lub drogą której używanie jest mu prawnie dozwolone, jeżeli jego obecność w lesie powoduje obawy naruszenia leśnej własności, uszkodzenia uprawy leśnej i zagrożenia publicznego bezpieczeństwa.

Jeżeli spotkany w lesie poza drogami, w ustępie pierwszym określonymi, ma narzędzia używane do wyróbki lub przeniesienia i przewozu płodów leśnych, obowiązana jest straż lasowa odebrać te narzędzia, jeżeli niesprawiedliwionem nie będzie, dlaczego te narzędzia do lasu wziętymi zostały. Odebrane narzędzia oddanemi być mają Zwierzchności gminnej, która uzyskany ze sprzedaży tych narzędzi fundusz przeleje do galicyjskiego funduszu lasowego.

§. 70.

Jeżeli ten, którego w lesie spotkano, jest podejrzany o popełnienie przestępstwa lasowego, wolno zagrabić znalezione przy podejrzanym płody lasowe.

§. 71.

Przytrzymać należy osoby nieznajome schwytane na uczynku lub silnie podejrzane o popełnienie przestępstwa lasowego. To samo uczynić wolno z osobami znajomymi schwytanymi na uczynku lecz tylko wtedy, gdy się opierają prawnej czynności straży lasowej, gdy teże znieważają lub na nią się porywają tudzież w wypadku gdy nie mają stałego miejsca zamieszkania lub dopuściły się znacznego przestępstwa.

Osoby ujęte należy oddać bezzwłocznie właściwej władzy najbliższej.

§. 72.

Jeżeli schwytany na gorącym uczynku zbiegnie, wolno go ścigać i zagrabić mu skradzione płody lasowe, także po za lasem.

§. 73.

Postanowienia ustaw z dnia 16. czerwca 1872 Nr. 84 Dz. p. p. i z 4. września 1892 N. 72 Dz. u. k. dotyczące służby nadzorczej ustanowionej do czuwania nad kulturą krajową pozostają w mocy obowiązującej.

Również obowiązującym jest rozporządzenie c. k. Ministerstwa handlu z dnia 31. grudnia 1878 L. 35834 dotyczące przechożenia straży lasowej przez grunta kolejowe.

§. 74.

Przepisy o egzaminach dla gospodarzy lasowych, urzędników techniczno-lasowych i służby lasowej wydane będą w drodze rozporządzenia przez krajową władzę polityczną po porozumieniu się z Wydziałem krajowym, o ile nie mają zastosowania w myśl niniejszej ustawy przepisy zawarte w rozporządzeniach ministerstw spraw we-

wnętrznych i sprawiedliwości z 1. lipca 1857 Nr. 124 Dz. p. p. dotyczące zaprzysiężenia straży lasowej i ministerstwa rolnictwa z 11. lutego 1889 N. 23 Dz. p. p. i z 6 lipca 1873 N. 118 Dz. p. p. dotyczące uzdolnienia, zaprzysiężenia i egzaminowania osób do nadzoru lasu powołanych,

VII. Pożary lasowe.

§. 75.

Wypalanie zarośli i suchego perzu, suchych traw, kładzenie ognisk w odległości mniejszej jak 200 metrów od brzegu lasu może być przedsięwzięciem w czasie, gdy śniegu nie ma, tylko przy zachowaniu należytej ostrożności i po uzyskaniu wyraźnego zezwolenia właściciela pobliskiego lasu lub zaprzysięgłej straży tego lasu strzegącej.

Przy wietrze wiejącym w kierunku do leśnej przestrzeni są czynności w ustępie powyższym wymienione w czasie bezzśnieżnym bezzwzględnie zabronione.

W czasie posuszonym lub bezzśnieżnym należy wszelkie czynności w lesie wykonywać w ten sposób, aby wykluczoną była możliwość wzniesienia pożaru leśnego. Nie wolno zatem rzucać na ziemię lub na odpadki drzewne palących się zapalek, cygar, odpadków fajczanych, węgla lub innych żarzących albo palących się rzeczy bez ich należytego i starannego ugaszenia. Nie wolno również do strzelania używać naboju, z których części przez strzał zapalone, padając na ziemię, pożar wzniesić mogą.

§. 76.

Kto spostrzeże w lesie lub na brzegu lasu niezagaszone a opuszczone ogniska lub palące się torfy, drzewo, trawy, odpadki drzewne lub jakie inne przedmioty, obowiązany jest natychmiast przedmiot palący się ugasić. W razie niemożności ugaszenia należy o tem zawiadomić mieszkańców najbliższego domostwa, na których ciąży obowiązek natychmiastowego rozpoczęcia

czynności gaszenia a równocześnie doniesienie o pożarze przelozonemu najbliższej położonej gminy i właścicielowi lasu lub tegoż leśnej służbie.

§. 77.

Przełożeni gmin i obszaru dworskiego jak nie mniej właściciel płonącego lasu winien zawezwać wszystkich mieszkańców okolicznych miejscowości do gaszenia pożaru. Ludność zawezwana ma się jawnie niezwłocznie w miejscu pożaru, z przyrządami potrzebnymi do gaszenia i przerwania pożaru, jako to z motykami, oskardami, rydlami, siekierami, wiadrami, sikawkami itp. i udzielić wszelkiej możliwej pomocy celem stłumienia pożaru.

Jeżeli w miejscowości, z której powołaną jest ludność do gaszenia pożaru, znajduje się straż pożarna, ma ona niezwłocznie z potrzebnymi przyrządami udać się do płonącego lasu i rozpocząć gaszenie ognia.

Naczelnicy gmin, obszarów dworskich i służba lasowa mają przyłączyć się do idących do gaszenia pożaru i być gaszącym we wszystkim pomocnymi.

§. 78.

Jeżeli do pożaru przybędzie zorganizowana straż pożarna, obejmnie kierownictwo jej zwierzchnik obecny na miejscu.

W innych wypadkach należy kierownictwo:

a) do znajdującego się na miejscu najstarszego stopniem służbowym urzędnika lasowego w lasach określonych §. 2 lit. a) do k);

b) do przelozonego tej gminy, na której terytorium pożar powstał lub jego zastępcy w lasach określonych §. 2 lit. l) i w wypadku, gdy osoby pod a) wymienione nie są obecnymi przy pożarze.

§. 79.

Zarządzeniom kierownika winni gaszący i obecni przy pożarze bezwarunkowe posłuszeństwo. Naczelnicy gmin sąsiednich

i miejscowa straż lasowa mają na rozkaz kierownika pilnować porządku i ścisłego wykonywania zarządzonych czynności.

Po ugaszeniu pożaru należy pogorzelsko strażą obstawić, jak długo tego potrzeba, aby uniknąć ponowienia się ognia.

§. 80.

Jeżeli dla gaszenia, wstrzymania i ograniczenia pożaru potrzeba naruszyć posiadłość nie należącą do właściciela płonącego lub ogniem zagrożonego lasu, aby usunąć zboże, trawę, drzewo, płoty, słowem przedmioty mogące spowodować rozszerzenie się pożaru lub też aby kopać rowy itp., nie może właściciel tej posiadłości sprzeciwiać się czynnościom spowodowanym gaszeniem i ograniczeniem pożaru. Nie wolno również temu właścicielowi zabraniać przechodu osobistościom przy gaszeniu zajętych i przewozu przyrządów pożarnych przez swoją posiadłość.

§. 81.

Gdy zarządzenia kierownika wykonane przy pożarze spowodują uszkodzenia własności nie należące do posiadacza płonącego lub ogniem zagrożonego lasu, ma się odszkodowanie należne za to uszkodzenie wliczyć do kosztów gaszenia pożarów.

Za przechodzenie osób gaszących i przewożenie pożarnych przyrządów, jeśli tem nie zrobiono szkody, nie należy się wynagrodzenie względnie odszkodowanie tak samo, jak ono się nie należy za szkody zrządzone przez widzów lub osoby nie zajęte bezpośrednio przy robotach przez kierownika nakazanych.

Gdy gaszeniem pożaru lasowego ochroniono od spalenia posiadłość uszkodzoną przy robotach gaszenia, nie ma się właścicielowi tej posiadłości przyznawać odszkodowania

§. 82.

Za danie pomocy przy gaszeniu pożaru lasowego należy się tym, którzy rzeczywiście czynnymi byli, wynagrodzenie.

Krajowa Władza polityczna w porozumieniu z Wydziałem krajowym oznaczać będzie co lat trzy dla każdego powiatu sądowego z uwzględnieniem pór roku, jakie ceny za dzień roboczy pieszy płaconemi będą. Obliczenie wartości dnia roboczego ciąglego nastąpi wedle §. 36. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. kr.

§. 83.

Wydatek spowodowany gaszeniem pożaru ponosić będą po połowie galicyjski krajowy fundusz lasowy i właściciele ochronionych od pożaru lasów w procentowym stosunku posiadanego lasu zagrożonego przez pożar.

Gdy pożar ogarnął więcej jak jedną czwartą część lasu jednego właściciela, nie będzie on obowiązany do świadczeń na rzecz wynagrodzenia za gaszenie. W tym wypadku część kwoty na tego właściciela przypadającą pokryje galicyjski krajowy fundusz lasowy.

§. 84.

W wypadku, gdy zgaszeniem pożaru lasowego ochroniono przedmioty ubezpieczone od ognia, ma w pierwszym rzędzie Towarzystwo ubezpieczeń od ognia, w którym ta własność ubezpieczoną była, przyczynić się do pokrycia kosztów gaszeniem spowodowanych. Jeśli owa własność w kilku Towarzystwach ubezpieczoną była, to udział tych Towarzystw, w pokryciu kosztów gaszenia oznaczonym zostanie procentowo wedle stosunku wartości ubezpieczonych.

Kwoty przez towarzystwa ubezpieczeń zapłacić się mające nie mogą przewyższać jednej trzeciej części ogólnych kosztów gaszenia i nie mogą być wyższe od dziesięciokrotnej sumy opłacanej przez ubezpieczonego premii bez uwzględnienia zwrotów wypłacanych ubezpieczonym przez towarzystwa.

§ 85.

W wypadku, gdy pożar lasowy został spowodowany przez kolej czy to wskutek

ruchu, czy też przez przeniesienie się iskier lub ognia z posiadłości kolejowej, ma prowadzący zarząd kolejowy opłacić wszystkie wydatki spowodowane gaszeniem pożaru, nie mając prawa do żądania zastosowania przepisów §§. 83 i 84. niniejszej ustawy.

Postanowienia ustępu pierwszego mają analogiczne zastosowanie w wypadkach, gdy pożar lasowy spowodowanym został przez motor mechaniczny użyty w lesie jako siła poruszająca lub pociągowa.

§. 86.

Po prawomocności orzeczenia wydanego przez tę powiatową władzę polityczną, w której okręgu pożar się rozpoczął, będą kwoty, które zapłaconemi być mają, do dni 30 przesłane przez kontrybuentów, orzeczeniem władzy politycznej ściśle określonych tej samej powiatowej władzy politycznej.

§. 87.

Rozporządzenie wykonawcze unormuje sposób postępowania władz przy

a) likwidacji wydatków spowodowanych pożarem i ewentualne koszta komisyjne do wydatków doliczyć się mające;

b) obliczaniu należytości za roboty dokonane przy gaszenia pożaru i strzeżeniu pogorzeliiska;

c) obliczaniu uszkodzenia obcej własności w myśl §§. 80 i 81.;

d) rozdziale sumy płacić się mającej na pojedynczych kontrybuentów.

§. 88.

Wynagrodzenie za szkody spowodowane pożarem dochódzonym być może w zwykłej drodze prawnej, przez właściciela spalonego lasu na tym, który pożar spowodował lub który nie przeszkodził rozszerzeniu się pożaru.

Tylko w wypadkach, w których kolej spowodowała pożar (§. 85), należy przyznanie i wymiar odszkodowania do władzy

politycznej, której ostatnią instancją jest ministerstwo rolnictwa.

Prawa określone w pierwszym i drugim ustępie niniejszego paragrafu przysługują również kontrybuentom, którym nakazano opłaty na zwrot kosztów gaszenia pożaru w myśl §. 81. do 86. włącznie.

§. 89.

Zaniechanie wykonania przepisów §§. 75, 76 i 77. karaniem będzie grzywną od 10 koron do 300 koron, albo karą aresztu od jednego dnia do dni trzydziestu.

Naczelnicy gmin, którzy na wezwanie odmówią pomocy do gaszenia pożaru lub strzeżenia pogorzeliiska, będą karani grzywną od 10 do 200 koron.

Mieszkańcy gmin, którzy nie przybędą do ognia bez uzasadnionego powodu, lub którzy nie przybędą z potrzebnymi narzędziami jak motyki, siekiery i t. p. będą karani grzywną od 1 do 10 koron.

Osoby należące do zarządu i straży lasu płonącego, albo zagrożonego pożarem, któreby nie współdziałały wedle poleceń kierownika lub któreby w ich wykonywaniu przeszkadzały, będą karane grzywną od 10 do 300 koron względnie aresztem od jednego do 30 dni.

Kierownik zorganizowanej straży pożarnej, który nie przybędzie ze strażą i potrzebnymi przyborami na miejsce pożaru, karany będzie grzywną od 20 do 200 koron albo aresztem od dwóch do dwudziestu dni.

VIII. Szkody lasowe zrządzone przez owady.

§. 90.

Właściciele lasów są obowiązani do zastosowywania w lesie tych środków, którymi można zwykle zapobiedz nadmiernemu rozmnożeniu się owadów szkodliwych dla lasów.

§. 91.

Jeśli szkodliwe owady pojawiają się w niezwykle wielkiej ilości, obowiązany jest właściciel lasu donieść o tem natychmiast okręgowej Komisji lasowej. Ten sam obowiązek ciąży na zarządcach, gospodarzach lasowych i prowadzących czasowo gospodarstwo w myśl §§. 62, 63 i 140 niemniej na przełożonych gmin i obszarów dworskich, o ile ci dwaj ostatni o pojawieniu się owadów są uwiadomieni.

W razie niewypelnienia obowiązku wpływającego z postanowień niniejszego paragrafu będą wymienione w ustępie pierwszym i drugim osobistości karane grzywną od 20 do 600 koron.

§. 92.

Po otrzymaniu doniesienia ma okręgowa Komisya lasowa przeprowadzić niezwłocznie potrzebne dochodzenie. Na podstawie wyniku dochodzeń wyda władza lasowa stosowne zarządzenia i odniesie się do powiatowej władzy politycznej o ich natychmiastowe wykonanie przez właściciela.

Jeśli mimo zarządzonych środków szkodliwe owady pojawiają się w ilościach zagrażających większej powierzchni lasów lub lasom sąsiednich właścicieli, obowiązany są właściciele lasów i mieszkańcy sąsiednich gmin na wezwanie powiatowej władzy politycznej udzielać potrzebnej pomocy i współdziałać przy zastosowaniu środków ochronnych.

W wypadkach w ustępie drugim wymienionych może być ustanowionym na koszt galicyjskiego funduszu lasowego osobny nadzór czuwający wraz z zarządem miejscowym i strażą lasową nad ścisłym wykonywaniem poleceń władzy politycznej. O ustanowieniu osobnego nadzoru orzeka krajowa władza polityczna na wniosek krajowej Komisji lasowej.

§. 93.

Mieszkańcom gmin sąsiednich nie będącym właścicielami lub współwłaścicielami zagrożonego lasu należy się wynagrodzenie za udzieloną pomoc w myśl §. 92.

§. 94.

Koszta spowodowane zastosowaniem środków zmierzających do powstrzymania szkód w lasach przez owady robionych ponoszą po równej połowie galicyjski krajowy fundusz lasowy i właściciele lasów zagrożonych.

§. 95.

Przy obliczaniu kosztów i wynagrodzenia za daną pomoc postępować należy analogicznie do postanowień dotyczących pożaru leśnego wedle §§. 82. do 87. włącznie.

IX. Przewóz płodów leśnych.

A) Przewóz lądem.

§. 96.

Każdy właściciel jest obowiązany pozwolić, aby na jego gruncie poczynionymi były przygotowania i roboty potrzebne dla przewozu obcych płodów lasowych, jak również, aby takowe przewożonymi były w wypadku, gdy ich przewóz w inny sposób jest albo niewykonalnym, albo połączonym z niestosunkowo do wartości płodów wielkim kosztem. Wyjątek stanowią parcele gruntowe zabudowane i będące ogrodami, gdyż na tych przygotowawcze roboty i sam przewóz wykonywać może właściciel obcych płodów lasowych jedynie po zrobieniu dobrowolnej ugody z właścicielem gruntu.

Właścicielowi, przez którego grunt przewóz obcych płodów lasowych ma się odbywać, przysługują prawo zastrzeżenia sobie przy daniu pozwolenia na przygotowawcze roboty lub na przewóz, aby te czyn-

ności dokonywanymi były w sposób jak najmniej szkodliwy dla jego własności.

Prawo w ustępie drugim określone przysługują również właścicielowi gruntu w wypadku, gdy w drodze przymusowej na podstawie orzeczenia władz w myśl §§. 98, 101, 102, i 103. zuiewolonym został do pozwolenia, aby na jego gruncie czyniono przygotowania do przewozu lub wykonywano przewóz płodów lasowych.

§. 97.

Korzystający z obcego gruntu przy przewozie płodów lasowych winien wynagrodzić właścicielowi gruntu szkody wyrządzone tak przy przygotowawczych czynnościach jak i przy samym przewozie.

Prawo dochodzenia przez właściciela lasu swych ewentualnych pretensyi przeciw kupcowi względnie przedsiębiorcy transportu płodów lasowych w zwykłej drodze prawnej pozostaje nienaruszone postanowieniami ustępu pierwszego.

§. 98.

Jeżeli na żądanie właściciela płodów lasowych o pozwolenie użycia obcego gruntu do przewozu tychże lub do poczynienia potrzebnych do transportu robót przygotowawczych właściciel tego gruntu się nie zgodzi, albo zażąda zdaniem chcącego transportować zbyt wielkiego wynagrodzenia lub też urządzenia zbyt kosztownego sposobu przewozu, ma powiatowa władza polityczna na wniosek właściciela płodów lasowych orzec po przesłuchaniu okręgowej Komisji lasowej, a wrazie potrzeby i c. k. inżyniera powiatowego :

a) czy żądanie użycia obcego gruntu jest uzasadnione;

b) czy projektowane urządzenie przewozu jest odpowiednie ;

c) jakie odszkodowanie ma być właścicielowi gruntu zapłaconem i w jakich terminach wypłata ma być dokonana ;

d) w jakim czasie roboty przygotowane i przewozy płodów lasowych mają być rozpoczęte, wykonywane i ukończone;

e) czy właściciel płodów lasowych ma przed rozpoczęciem robót względnie przewozu złożyć kaucję pieniężną i w jakiej wysokości zabezpieczającą należyte odszkodowanie właściciela gruntu jak niemniej odszkodowanie za zrządzone szkody, za które uprawniony do przewozu odpowiada.

§. 99.

Jak tylko właściciel przewozić się mających płodów lasowych złożył oznaczone odszkodowanie lub wyznaczoną kaucję, nie może być wstrzymanem rozpoczęcie robót przygotowawczych względnie przewóz płodów lasowych.

Jeżeli właściciel gruntu nie jest zadowolonym z oznaczonego przez władzę polityczną odszkodowania, wolno mu dochodzić swych żądań w zwykłej prawnej drodze.

§. 100.

Do przewozu płodów lasowych przez grunt kolejowy nie będący drogą publiczną potrzeba bezwzględnie pozwolenia powiatowej władzy politycznej. Zezwolenie to danem być może, gdy władza powołana do nadzoru nad ruchem kolejowym nie sprzeciwi się przewozowi. Powyższe zezwolenie ma zawierać dokładne określenie warunków pod którymi władza kolejowa godzi się na przewóz.

Powiatowa władza polityczna winna ustanowić odpowiedni nadzór podczas przewozu zabezpieczający ściśle wypełnienie warunków, pod którymi pozwolenie danem zostało.

W razie niepełnego zastosowania się przez przewoźcę do polecenia władzy politycznej, ma być natychmiast pozwolenie cofniętem i z urzędu wstrzymanym przewóz płodów lasowych przez grunt ko-

lejowy. Władzy zaś nadzorczej nad ruchem kolejowym przysłuży prawo w myśl obowiązujących ustaw i rozporządzeń pociągnięcia przewoźcego do odpowiedzialności za niebezpieczeństwo w ruchu kolejowym lub szkodę w własności kolejowej spowodowane nieściśłem wypełnieniem poleceń władzy politycznej.

§. 101.

Krajowa władza polityczna może pozwolić właścicielowi płodów lasowych na czasowe wyłączne nżywanie obcego gruntu, jeśli ze względu na stosunki miejscowe, na ilość i jakość płodów potrzeba do należytego przewozu założenia dróg, kładzenia torów kolejowych, budowy przedmiotów dla wykonywania przewozu potrzebnych, urządzenia placów składowych i t. d., słowem wykonania takich w ogóle robót, które ze względu na ich używanie i utrzymanie czynią niemożliwym dotychczasowe użytkowanie tego gruntu przez jego właściciela.

Gdy jest do przewidzenia, iż po ukończeniu przewozu oddanie gruntu jego właścicielowi w stanie, w którym je otrzymał ten, który przewoził własne płody lasowe jest albo niemożliwym, albo połączonym z kosztami niestosunkowo wielkimi, może krajowa władza polityczna orzec stałe wywłaszczenie, gdy ono nie przyniesie szkody publicznemu dobru lub nie będzie przeskądą interesom prywatnym dla gospodarstwa krajowego większego znaczenia.

Właścicielowi gruntu i przewoźcemu płody lasowe przysłuży równe prawo żądania, aby grunt potrzebny dla przewozu stale był wykupionym lub czasowo zupełnie oddanym przewoźcemu płody lasowe:

§. 102.

Jeżeli dla wyjaśnienia stosunków rozstrzygających o ewentualnem zezwoleniu na zajęcie obcych gruntów dla przewozu płodów lasowych potrzebne są dochodzenia lub roboty wstępne na obcych gruntach, a

właściciel tychże nie pozwala na ich dokonanie, może powiatowa władza polityczna przyzwolić na przeprowadzenie tych czynności na obcym gruncie w czasie ściśle oznaczonym za wynagrodzeniem szkód rzeczywistych zrobionych właścicielowi. Dla zabezpieczenia, czy wynagrodzenie zapłaconem będzie, może władza polityczna wydanie pozwolenia uczynić zawisłem od złożenia pewnej oznaczonej kwoty jako kaucyi.

§. 103.

Przy orzekaniu o czasowem wyłącznem używaniu jak również o wykupnie obowiązującymi są przepisy §. 8. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. kr. i do tej ustawy wydanego rozporządzenia wykonawczego.

§. 104.

Postanowienia §§. 101. i 103, mają analogiczne zastosowanie do praw osób trzecich, któremi obciążanym jest grunt stale lub czasowo wykupić się mający dla przewozu płodów lasowych, o ileby prawa te uszczuplonemi zostały lub trudniejszymi były do wykonywania.

§. 105.

Przy wykonywaniu przewozu płodów lasowych i przy przygotowawczych robotach dla przewozu zabronionem jest bez wyraźnego pozwolenia władzy politycznej:

a) spuszczać, zrzucać i wywłaczać (wysmykiwać) drzewa po stromych zboczach w porze bezśnieżnej, jeżeli przez to ziemia byłaby ruszoną i prawdopodobnieby się stało tworzenie się wyrw, debr i usypisk ziemnych lub kamiennych;

b) wykonywać przez cały rok czynności pod a) wymienione w kierunku ku publicznym drogom, torom kolejowym, rzekom i kanałom, obcym budynkom i miejscowościom zamieszkałym;

c) zakładać koleje lasowe, drogi ryzowe, rzyzy drewniane lub linewkowe i inne

do przewozu odpowiednie przyrządy przez drogi publiczne, osady, wzdłuż obcych budynków i po nad nimi.

Powiatowa władza polityczna może wydać pozwolenie na dokonanie czynności pod a) do c) wymienione tylko po przeprowadzeniu dochodzenia i przysłuchaniu wszystkich interesowanych wtedy, gdy inne obowiązujące przepisy czynności zamierzonej nie stają na przeszkodzie.

B) Przewóz wodą.

§. 106.

Paragrafy 96. do 105. włącznie niniejszej ustawy mają zastosowanie przy wszelkich czynnościach dotyczących przewozu wodą płodów lasowych, o ile następujące paragrafy odmiennych nie zawierają przepisów.

§. 107.

Splawianie tj. przewożenie wodą płodów lasowych związanych lub niezwiązanych, tudzież zakładanie budowli potrzebnych do splawiania lub do regulacji ilości, kierunku, szerokości, wysokości i siły wody może być dokonywane tylko na podstawie uzyskanego pozwolenia powiatowej władzy politycznej wydanego po zasięgnięciu opinii okręgowej komisji lasowej jak nie mniej, gdy to władza uzna za potrzebne, po wysłuchaniu opinii e. k. inżyniera powiatowego.

W wypadku, gdy żądaniem jest udzielenie upoważnienia do splawiania lub wzniesienia budowli dla splawu potrzebnych na kilka powiatów, lub gdy to upoważnienie ma trwać więcej jak lat pięć, a mniej jak lat dziesięć, orzeka krajowa władza polityczna po wysłuchaniu opinii krajowej komisji lasowej.

W wypadku, gdy żądaniem jest udzielenie upoważnienia w obrębie dwóch lub więcej krajów koronnych lub, gdy takowe

trwać ma lat dziesięć lub dłużej, orzeka c. k. Ministerstwo rolnictwa.

§. 108.

Każdemu wolno starać się o pozwolenie do spławiania płodów lasowych i do stawiania budowli do tego potrzebnych.

§. 109.

W prośbach o upoważnienie do wykonywania czynności w §. 107. wymienionych mają być podane jak najdokładniej:

a) przy podaniach dotyczących spławiania:

aa) czas spławiania;

bb) miejsce początkowe, skąd spław ma się zaczynać;

cc) miejsce końcowe, gdzie ma spływ dochodzić;

dd) ilość i jakość spławiać się mających płodów lasowych;

b) przy podaniach dotyczących budowli;

aa) cel budowli;

bb) miejsce;

cc) urządzenie zewnętrzne i wewnętrzne;

dd) stosunek do innych budowli wodnych na tej samej wodzie istniejących.

§. 110.

W wypadkach przewidzianych w §. 109. mają być do podań dołączone objaśniające mapy i plany sporządzone wedle instrukcyi objętej wydać się do niniejszej ustawy mającym rozporządzeniem wykonawczym.

Jeśli w wypadku przewidzianym w §. 109. lit. b) budowla ma być tak znacznej pojemności wody, iż zachodziłoby mogła obawa uszkodzenia cudzej własności lub przedmiotów publicznej użyteczności w wy-

padku popsucia się budowli, musi razem z mapami i planami przedłożonem być szczegółowe obliczenie, iż wytrzymałość konstrukcyi projektowanej budowli przynajmniej o jedną dziesiątą przewyższa normy przyjęte przy obliczaniu tego rodzaju robót.

Podania o wznowienie wygasających lub zgasyłych uprawnień mogą się odwoływać na poprzednio przedłożone plany i obliczenia, o ile nie zaszły jakieś zmiany. Jeżeli podania dotyczą budowli wedle §. 109. lit. b), należy szczegółowo wykazać stan ich i jakie naprawy względnie zmiany wykonać się mają. W razie potrzeby wykonania napraw lub zmian zastosować należy postanowienia pierwszego i drugiego ustępu niniejszego paragrafu.

§. 111.

O wniesieniu podań w myśl §§. 107. do 110 uwiadomi władza polityczna natychmiast gminy (obszary dworskie), na których gruncie spław ma się odbywać lub lub budowle mają być robione i na których obszary rozciągają się może wpływ zamierzonych czynności.

Zwierzchność gminna (obszar dworski) ma podać to uwiadomienie do powszechnej wiadomości w sposób zwyczajowy w ciągu dni trzech i donieść niezwłocznie władzy politycznej o dokonaniem ogłoszeniu.

Odleglejsze od siedziby urzędu gminnego przysiółki, osady i futory uwiadomić będzie władza polityczna osobno w sposób który uzna za właściwy.

Krajowa władza polityczna może zarządzić ogłaszanie o wpłynięciu podań w pismach publicznych przez władzę wskazanych na koszt wnoszącego podanie.

§. 112.

Kto się chce starać o upoważnienie do spławiania na tej samej przestrzeni wody, na której ktoś inny zażądał już pozwolenia, winien wnieść swe podanie do powiatowej władzy politycznej w ciągu dni 14, jeżeli

żąda upoważnienia na rok bieżący, w innym zaś wypadku w ciągu dni 45. Terminy te liczyć należy od dwunastej godziny w południe dnia następującego po dniu ogłoszenia w miejscu zamieszkania wnoszącego podanie.

§. 113.

Po upływie terminu w §. 112 wymienionego ma powiatowa władza polityczna przeprowadzić potrzebne dochodzenie komisyjne na miejscu, wezwawszy przedstawicieli gmin (obszarów dworskich) określonych w §. 111, sąsiadów i innych interesowanych, jako też rzeczoznawców. Po ukończeniu dochodzenia i przesłuchaniu stron i rzeczoznawców wyda władza polityczna orzeczenie na podstawie wyniku dochodzeń przy uwzględnianiu stosunków skąd inną znanych władzy politycznej.

§. 114.

Jeżeli podanie dotyczy pozwolenia do spławiania na wodzie, na której już komu innemu przysługuje wyłącznie uprawnienie do spławiania, nie można bez zezwolenia uprawnionego udzielać nowego upoważnienia w czasie jego trwania.

Z wyjątkiem wypadku przewidzianego w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu należy tylko wtedy odmówić zezwolenia na spław, na wykonanie budowli do spławiania potrzebnych, na urządzenie placów składowych i t. p., gdy te czynności:

- a) mogą spowodować niebezpieczeństwo dla ogółu;
- b) są dla dobra publicznego szkodliwymi;
- c) wymagają usunięcia innych zakładów gospodarczych lub przemysłowych, które ze względów ekonomicznych lub innych publicznych są większej wagi dla ogółu;
- d) spowodują prawdopodobnie szkody

którychby proszący nie mógł należycie wynagrodzić.

§. 115.

Spław uznany za dopuszczalny, o który równocześnie ubiegający się dobrowolnie zgodzić się nie mogą, należy rozdzielić w ten sposób, iż dla każdego ze starających się ustanowionymi będą osobne pory do spławiania, uwzględniając jakość i ilość spławić się mających płodów lasowych, gdy taki podział jest możliwym bez straty korzyści uzyskiwanych z przewozu wodą w stosunku do przewozu lądem.

Jeżeli nie można ustanowić dla wszystkich współubiegających się odrębnych pór do spławiania, albo jeżeli podział czasu do spławiania spowoduje ntratę korzyści wynikłych z użycia wody do przewozu, należy przy oznaczeniu osobnej pory do spławiania, względnie przy nadaniu wyłącznego uprawnienia do spławiania, przyznać pierwszeństwo temu, który się wykaże, iż płody lasowe przezeń spławić się mające przedstawiają największą ogólną wartość, lub najwięcej stracą z swej ogólnej wartości, gdyby przewiezionymi być miały w inny sposób.

Przy równej wartości płodów lasowych należy przyznać pierwszeństwo temu, który od dłuższego czasu spławił, nie dając powodn do skarg uznanych urzędowo jako uzasadnionych, a w braku takiej różnicy temu, który potrzebuje upoważnienia do spławiania na dłuższej przestrzeni.

Jeżeli który ze starających się może część płodów lasowych równym w przybliżeniu kosztem przewozić drogą inną jak wodną, to część ta płodów lasowych nie ma być braną w rachunek przy ocenianiu komu upoważnienie do spławiania danem być ma.

Powiatowa władza polityczna ma przy orzekaniu uwzględniać charakter moralny, zdolności, doświadczenie i środki materialne, aby czynności dokonywane na mocy

otrzymanego pozwolenia nie powodowały szkód dla osób prywatnych i dla ogółu, jak również nie były powodem uniknąć się dających sporów i nieporozumień z władzami i mieszkańcami okolicy i zajętymi przy splawie robotnikami.

Gdy okoliczności, przewidziane w ustępach 1—5 włącznie niniejszego paragrafu nie przemawiają stanowczo za udzieleniem pozwolenia komu innemu, należy dać pierwszeństwo.

a) osobistości, która wyzyskać chce drogę wodną dla otwarcia nowych źródeł zarobku lub dla rozwoju nowej lub zaniedbanej gałęzi przemysłu w okolicy;

b) właścicielowi lasu, który chce własne płody lasowe splawiać, gdy osobistość pod a) wymieniona znacznie mniejsze ilości, względnie wartości płodów lasowych przewozić lub małego dla gospodarstwa krajowego znaczenia gałęź przemysłową rozwijać zamierza.

§. 116.

Na żądanie tych, którym nie dano upoważnienia, obowiązany jest otrzymujący takowe wedle własnego wyboru albo odkupić, wedle cen miejscowych, obce płody lasowe mające być splawiane, albo też za stosownem wynagrodzeniem splawić takowe, gdy to nie przeszkadza splawianiu własnych płodów lasowych. Jeżeli w ten sposób płody lasowe wszystkich starających się o możność splawiania nie mogą być przewiezione wodą, należy dać pierwszeństwo w myśl postanowień §. 115.

§. 117.

Jeżeli jest kilku starających się o pozwolenie na wystawienie budowli lub placów składowych do splawu potrzebnych na jednym miejscu lub w miejscach do siebie bardzo zbliżonych, i jeśli uznano roboty te za dopuszczalne, a między starającymi się nie przyjdzie do zgody w czasie przez po-

wiatową władzę polityczną oznaczonym, ma rozstrzygnięcie, komu dać pierwszeństwo, nastąpić po myśli §. 115.

§. 118.

Nowe budowle do splawiania mają być tak urządzone, aby nie szkodziły splawom już dozwolonym i aby nie przeszkadzały działalności już istniejących i używanych budowli i urządzeń do splawu.

§. 119.

Wszelkie istniejące budowle do splawu potrzebne muszą być oddane do użytku uprawnionym do splawiania przedsiębiorstwom na ich żądanie za stosownem wynagrodzeniem. Stać się to ma jednak tylko o tyle, o ile budowle nie należą do osób mających wyłączne uprawnienie do splawiania i o ile to nie przeszkadza ich stosownemu użyciu przez właściciela.

§. 120.

Jeżeli właściciel urządzeń do splawiania nie chce takowych nadal utrzymywać w dobrym stanie, winien on je sprzedać lub wdzierżawić temu, ktoby się zobowiązał i zabezpieczył, że je należycie utrzymywać będzie.

Właściciel urządzeń może zażądać orzeczenia powiatowej władzy politycznej w tej sprawie i stosownie do treści orzeczenia rozebrać budowle częściowo lub w zupełności, zachowując nakazane ostrożności tak tak z mocy ogólnie obowiązujących przepisów jak i wskutek treści orzeczenia.

Władzy politycznej nie przysługują prawo zmuszenia właściciela urządzeń dla splawu potrzebnych do ich należytego utrzymywania, gdy tenże oświadczy pisemnie, iż z nich użytkować już nie zamierza i że one mu nie są więcej potrzebne. Od chwili takiego oświadczenia ustają wszelkie prawa użytkowania budowli splawowych do splawiania płodów.

Postanowienia ustępu trzeciego nie zwalniają właściciela od obowiązku, aby budowle urządzone dla spławu w takim były utrzymywane stanie, jak długo istnieją, aby z ich powodu nie mogło komukolwiek grozić niebezpieczeństwo uszkodzenia lub nraty mienia, zdrowia lub życia.

§. 121.

W czasie trwania upoważnienia do spławiania lub użytkowania z budowli mają wszystkie przedmioty być utrzymywane w stanie zupełnie dobrym odpowiadającym ich użyteczności i zabezpieczającym ludzi i cudzą własność od jakiegokolwiek szkody.

§. 122.

Każdy uprawniony do spławiania względnie dostawiania budowli do tego potrzebnych ma obowiązek zabezpieczyć robotami ochronnymi zagrożone przez spław brzegi, budynki i obcą własnością będące budowle wodne, gdy to uznanem zostanie za potrzebne przez powiatową władzę polityczną.

§. 123.

Jeżeli są wykonywane roboty ochronne przez kogo innego zabezpieczające w ogóle od uszkodzeń przez wylewy, ma uprawniony do spławiania lub do budowli spławowych przyczynić się do kosztów tych robót ochronnych o ile one ułatwiają prowadzenie spławu lub oszczędzają wydatków, którychby inaczey uniknąć nie mógł.

§. 124.

Uprawnionym do spławiania ich robotnikom i nadzorcóm nie wolno zabraniać przejścia przez obce grunta wzdłuż wody spławnej celem prowadzenia spławu.

Przechodzący przez cudzy grunt w myśl ustępu pierwszego mają mieć na sobie odznaki widoczne, o których kształcie i barwie mieszkańcy powiadomionymi będą za pośrednictwem powiatowej władzy politycznej.

W razie szczególniejszej watości upraw na gruntach wzdłuż spławnej wody położonych, lub w razie sprawdzenia trzykrotnej umyślnej szkody na obcym gruncie, winna władza polityczna zniewolić uprawnionego do spławu, by potrzebne przejście wzdłuż wody odgrodził w sposób zabezpieczający dostatecznie obcą własność.

§. 125.

Powiatowa władza polityczna oznaczy stale miejsca dla składania drzewa spławianego. Po za temi miejscami nie wolno drzewa składać lub wyladowywać wyjąwszy wypadków koniecznej potrzeby, stosując się do §. 9 ustaw wodnych z 30. maja 1869 N. 93 Dz. u. p. i 13. maja 1875 N. 71 Dz. u. kr.

§. 126.

Uprawniony do spławiania ma wynagrodzić właścicielom za uszkodzenie ich gruntów lub pól z tycbże zrobione przez przechodzących robotników i nadzorców nawet w wypadku przewidzianym w §. 124 następ pierwszy. Wynagrodzenie za uszkodzenia gruntów lub pól ma być również płaconem przez uprawnionego przy użyciu obcego gruntu na place składowe lub place służące do wyladowywania w myśl §. 125.

§. 127.

Dobą spławową jest czas dokonania spławu w ciągu dwudziestu czterech godzin od 12. godziny w południe do 12 godziny w południe dnia następnego.

Okresem spławowym jest czas dokonania spławu w ciągu ośmiu dób spławowych bezpośrednio po sobie następujących.

Z reguły czas ładowania i wyladowywania nie będzie wliczanym przy oznaczaniu dób względnie okresów spławowych. W wypadkach wyjątkowych, w których ważne względy publiczne lub dotyczące gospodarstwa krajowego tego wymagać będą, może powiatowa władza polityczna wliczyć

potrzebny czas do załadowania jak nie mniej do wyładowywania w dozwoloną ilość dób albo okresów spławowych.

§. 128.

Upoważniony do spławiania obowiązany jest po upływie każdej dozwolonej ilości dób względnie okresów spławowych donieść o dokonaniu spławu powiatowej władzy politycznej na drukach przez władzę polityczną za zwrotem kosztów dostarczonych.

O doniesieniu otrzymanem uwiadomi powiatowa władza polityczna natychmiast gminy (obszary dworskie) w §. 111 określone, wzywając interesentów, aby żądania swe dotyczące odszkodowań zgłosili w ciągu 8 dni od dnia następującego po dniu ogłoszenia na miejscu zamieszkania, o ile tego pierwszej nie uczynili. Po upływie terminu 8-dniowego wniesionych żądań do odszkodowania nie ma obowiązku uwzględniać upoważniony do spławiania.

§. 129.

Mający pozwolenie na spławianie względnie na stawianie budowli potrzebnych winien sam wynagrodzić całą szkodę, o ile zostanie udowodnionem iż:

a) nie zastosował się do postanowień §. 122;

b) szkody były spowodowane wyłącznie przez spław lub budowle, albo że to się przyczyniło w znacznej mierze do wyrządzenia szkody i jej zwiększenia;

c) wypadki określone pod lit. b) zaszły mimo zrobienia uznanych za potrzebne robót ochronnych.

W wypadku, gdy szkody spowodowane zostały innemi przyczynami a spław względnie budowle do spławu potrzebne stały się przyczyną zwiększenia tych szkód, ma uprawniony także zapłacić poszkodowanym wynagrodzenie, o ile szkoda przez spław względnie budowle zwiększoną została. Stosunek ten w szkodach oznaczy powiatowa

władza polityczna na podstawie przesłuchania świadków i wezwanych rzeczoznawców

Za szkody, któreby nastąpiły w razie niewykonania spławu, nie ma obowiązku upoważniony wynadgradzać z jedynym wyjątkiem wypadku, w którym udowodnionem zostanie w zwykłej drodze prawa, iż wykonane budowle są przyczyną zrzędzonych szkód. W tym wypadku ma ponoszący szkodę uwiadomić władzę polityczną i przedłożyć dowód, że rozpoczęta została akcja w zwykłej drodze prawa. Władza polityczna ma po otrzymaniu powyż określonego doniesienia zatrzymać kaucyę złożoną aż do prawomocności orzeczenia.

Za szkody zrzędzone przez przewiezione wodą płody lasowe, gdy takowe w swem najbliższem miejscu przeznaczenia złożonemi zostały, nie jest upoważniony do spławiania obowiązany płacić odszkodowanie.

§. 130.

Przewóz wodą drzewa w tratwach od tego miejsca, w którym woda płynąca użyta do przewozu staje się rzeką spławną lub wpada do rzeki w ogóle otwartej dla spławów tratw, nie podlega przepisom niniejszej ustawy, gdyż wtedy obowiązują ogólne przepisy istniejące lub wydać się mające dotyczące spławiania tratw na odnośnej rzece (regulamin spławiania).

§. 131.

W wypadkach przewidzianych w §§ 116, 119, 126 i 127, t. j. w wypadkach sporu co do cen miejscowych, co do wysokości wynagrodzenia za spławianie, za przyjęcie czyichś płodów lasowych do spławu lub za oddanie budowli i placów składowych do spławu potrzebnych, nareszcie co do wielkości szkód zrzędzonych i należącego się odszkodowania orzeka powiatowa władza polityczna po przeprowadzeniu potrzebnego dochodzenia, nie ograniczając tem przysługujących praw na mocy §. 168 niniejszej ustawy.

§. 132.

Koszta spowodowane czynnościami przepisanimi §§. 96 do 131 ponoszą uprawnieni do przewozu płodów lasowych z wyjątkiem wypadku dochodzenia swych pretensyi w drodze sądowej, gdyż wtedy orzeka sąd, kto ma koszta całe lub jaką część tychże ponieść.

Gdy zostało stwierdzonem, że z powodu żądań nieuzasadnionych uprawniony pociągnięty był do ponoszenia kosztów połączonych ze sprawdzaniem tych żądań, przysłuża uprawnionemu prawo poszukiwania zwrotu kosztów w drodze sądowej na stawiającym żądania, które uznanem zostały za nieuzasadnione.

X. Kataster lasowy.

§. 133.

Stan i obszar lasów, rodzaj ich zalecenia i uprawy, sposób gospodarowania, obciążające lasy uprawnienia i służebności, urządzenia istniejące do przeróbki i przewozu płodów lasowych mają być spisane w katastrze lasowym dla każdego politycznego powiatu osobno.

Wszelkie zmiany, zachodzące w rzeczach w ustępie pierwszym wymienionych, należy w katastrze lasowym zapisywać.

Szczegółowe przepisy o katastrze lasowym wyda Ministerstwo rolnictwa po zasięgnięciu opinii krajowej komisji lasowej.

§ 134.

Właściciele lasów i urządzeń do przeróbki i przewozu płodów lasowych niemniej właściciele uprawnieni i służebności są obowiązani na żądanie okręgowej komisji lasowej dostarczyć wedle możności potrzebne wiadomości, akta lub dokumenta dotyczące ich własności względnie nprawnień celem założenia i utrzymywania w ewidencji katastru lasowego.

§. 135.

W razie wykarczowania lasu wolnego (§. 3) i użycia odnośnego gruntu do innej uprawy, winien właściciel tego gruntu w ciągu trzech miesięcy od rozpoczęcia karczowania donieść o tem okręgowej komisji lasowej celem sprostowania katastru lasowego.

XI. Nadzór nad gospodarstwem lasowem.

§. 136.

Władze lasowe winny ezuwać, aby w lasach odpowiadało gospodarstwo postanowieniom niniejszej ustawy jak nie mniej, aby wszelkie przepisy niniejszej ustawy ściśle zachowanymi były.

Jeżeli władza lasowa wydała dla którego lasu osobne przepisy gospodarze w myśl niniejszej ustawy, nakładające na właściciela lub użytkującego ograniczenia w użytkowaniu lub zniewalające do zachowywania pewnych ostrożności albo do zastosowania określonych reguł gospodarczych, winna władza lasowa przestrzegać wykonania ścisłego wydanych poleceń. W razie potrzeby ma władza lasowe żądać od osobistości lub od władz do nadzoru powołanych nad takimi lasami usunięcia spostrzeżonych nadużyć lub niewłaściwości.

§. 137.

Okręgowa komisya lasowa jest uprawnioną zażądać od właściciela lasu podlegającego przymusowi lasowemu (§. 5) przedłożenia ogólnego opisu, w jaki sposób w swym lesie zamierza gospodarować.

Jeżeli sprawdzonem zostanie, że gospodarstwo jest niezgodnem z przepisami niniejszej ustawy, może władza lasowa zażądać ogólnego planu gospodarzenia w lesie na pewien ściśle określony okres obejmujący co najmniej lat 5.

Jeżeli chodzi o lasy wymienione w §. 2. lit. e) do k) włącznie, może okręgowa komisya lasowa zażądać przedłożenia szczegółowego planu gospodarstwa cały rębny okres obejmującego.

W planach określonych w 2 i 3 ustępie mają być uwzględnione stosunki odnoszące się do wspólnego używania w sposób zabezpieczający odpowiednie gospodarstwo.

Przedłożone władzy lasowej plany gospodarstwa w myśl ustępu 2 i 3 są dla właścicieli lasu obowiązującymi, jeśli władza lasowa, stosując się do postanowień niniejszej ustawy, jakiejś zmiany nie zażąda. Po dokonaniu zmiany zatwierdzony plan ma być ściśle przez właściciela wykonywanym. Wszelkie zboczenie od planu musi uzyskać zatwierdzenie władzy lasowej.

Rozporządzenie wykonawcze określi, jakimi być mają ogólne opisy, ogólne i szczegółowe plany gospodarstwa lasowego.

§. 138.

Okręgowa komisya lasowa winna wydać potrzebne zarządzenia celem usunięcia w odpowiednim czasie stanu rzeczy sprzecznego z ustawą, a spowodowanego bądź to jakąś czynnością, bądź też zaniedbaniem.

Osoba, mająca obowiązek zastosowania się do otrzymanych zarządzeń, nie traci prawa do żądania odszkodowania od osoby trzeciej, ponoszącej winę zaniedbania lub popełnienia czynności sprzecznej z przepisami nstawowymi. Prawa tego do odszkodowania dochodzić można w zwykłej drodze prawnej.

Nie może być pociągany do odpowiedzialności właściciel lasu, jeśli uprawniony do przewozu płodów lasowych lub do budowy do tego potrzebnych jest winnym, jak również nie ma uprawniony odpowiadać, gdy właściciel lasu nie zastosował się do zarządzeń władzy. Również nie może być odpowiedzialnym posiadacz prawa służebnościowego, gdy właściciel lasu nie

dopełnił polecenia władzy, jak i właściciela karać nie można, gdy posiadacz prawa służebnościowego jest winnym.

§. 139.

Za niewykonanie zarządzeń, wykonanych na podstawie §. 138, może być winny karany grzywnami w wysokości do 200 koron. Jeśli kary okażą się bezskutecznymi, lub jeśli publiczne lub ważne prywatne interesy wymagają gwałtownie nagłego usunięcia stanu niezgodnego z postanowieniami niniejszej ustawy, ma powiatowa władza polityczna na żądanie władzy lasowej zarządzić na koszt i niebezpieczeństwo winnego wykonanie wszystkiego, co pilnie i koniecznie okaże się potrzebnem.

§. 140.

Powiatowa władza polityczna jest uprawnioną na wiosek okręgowej komisji lasowej do powołania na czas potrzebny odpowiedniej osobistości na zarządcę lasu celem prowadzenia w tymże gospodarstwa wedle instrukcji, która w każdym poszczególnym wypadku będzie wydana. Uczynionem to będzie, gdy właściciel lub jego służba:

a) działają kilkakrotnie i wśród okoliczności obciążających wbrew obowiązkowi utrzymania lasu;

b) nie uwzględniają poleceń władzy o zachowaniu przepisów, dotyczących lasów obciążonych służebnościami;

c) nie stosują się do poleceń władzy, dotyczących jednolitego zagospodarowania lasu, wydanych w myśl §. 61;

d) lekceważą w sposób rażący zarządzenia, wydane w celu zapobieżenia szkodom, wyrządzonym przez owady (§§. 90—95).

§. 141.

Instrukcja, wydana w myśl §. 140, ma ściśle ograniczyć prawa zarządcy do celu osiągnąć się mającego.

Sprzedaż płodów lasowych i zakupno przedmiotów dla gospodarstwa potrzebnych, może zarządca dokonywać tylko wtedy, gdy go do tego instrukeya upoważni i w rozmiarach przez tę instrukeyę oznaczonych.

Ódpis instrukeyi ma być z chwilą wprowadzenia zarządcy w nrzędowanie doręczonym właścicielowi lasu.

§. 142.

Zarządca musi być człowiekiem nieposzlakowanej uczciwości, taktownym i do prowadzenia gospodarstwa w lesie do zarządu mu oddanym oddolnionym. Przed wprowadzeniem do lasu należy zarządcę zaprzysiądz, iż powierzone czynności spełniać będzie ściśle i sumiennie.

Zarządca jest wobec władzy politycznej odpowiedzialnym za należyte prowadzenie gospodarstwa i za ściśle zastosowanie swych czynności do utrzymanej instrukeyi. Również jest obowiązkiem zarządcy strzedz pilnie tytułów własności tak właściciela, jak i mających prawa służebnościowe, na lesie zabezpieczone. Pod żadnym warunkiem nie wolno zarządcy przedsiębrać takich czynności, lub pozwalać na takie działanie, któreby w czemkolwiek uwłaczało tym prawom, je ściśniało, lub czyniło je wątpliwemi. W razie spornych tytułów własności lub uprawnień, ma zarządca tak działać, aby w niczem nie przesądzać wynikowi sporu, warując jednak stan posiadania, który zastał przy obejmowaniu zarządu. W razach wątpliwych ma zarządca żądać instrukeyi od powiatowej władzy politycznej.

§. 143.

Płody lasowe, potrzebne właścicielowi lasu do prowadzenia innego gospodarstwa tego samego właściciela, jak opał dla niego, dla jego urzędników i sług, materyały dla zakładów przemysłowych itp., może zarządca nie wydawać, tylko w wypadku niewątpliwego zagrożenia ruina lasu.

W razie oczywistej niemożności wydania całej potrzebnej na powyższe cele ilości, należy dążyć do porozumienia się z właścicielem, aby dobrowolnie zmniejszonym było zapotrzebowanie. Gdyby porozumienie takie nie przyszło do skutku, ma powiatowa władza polityczna po przesłuchaniu rzeczoznawców i po zasięgnięciu opinii okręgowej komisji lasowej w czasie, ze względów na gospodarstwo właściciela nie spóźnionym, wydać orzeczenie, czy i o ile żądaniu właściciela zarządca ma zadość uczynić.

§. 144.

Właścicielowi lasu nie wolno ograniczać zarządcy w jego działalności instrukeyą określonej.

Straż lasowa i organa gospodarcze mają być bezwzględnie zarządcy posłuszne.

Usnuwanie straży lasowej i organów gospodarczych w lesie zajętych dozwołonem jest zarządcy tylko w porozumieniu z właścicielem. W razie niezgodności wydaje powiatowa władza polityczna orzeczenie stanowcze.

§. 145.

W wypadku zachodzących wątpliwości i sporów co do zakresu i sposobu działania zarządcy, orzeka powiatowa władza polityczna po zasięgnięciu opinii okręgowej komisji lasowej.

§. 146.

Jeżeli zarządca czyni widoczne nadużycia, powoduje swem działaniem zagrożenie tytułów własności lub przedsięwzięcie czynności obniżające powagę właściciela, może tenże odnieść się do powiatowej władzy politycznej z żądaniem usunięcia zarządcy. To samo żądanie stawiać może właściciel, gdy stosunki gospodarcze lasowe stały się tego rodzaju, iż dalsze utrzymywanie zarządcy nie byłoby uzasadnionem postanowieniami §. 140.

W razie gwałtownej potrzeby, jeżeliby oczekiwanie orzeczenia po odniesieniu się do władzy politycznej w myśl ustępu pierwszego niniejszego paragrafu powodowało dotkliwą stratę lub szkodę, nie dającą się naprawić, może właściciel zabronić zarządcy mieszać się do gospodarstwa lasowego i wykonywania jakiegokolwiek czynności, o czem do 24 godzin uwiadomić winien powiatową władzę polityczną.

§. 147.

Gdyby się okazało, że usunięcie zarządcy przez właściciela nie było uzasadnionem w myśl ustępu trzeciego §. 146., co stwierdzić ma polityczna władza powiatowa, należy nałożyć na właściciela grzywnę płatną do dni 30 w wysokości do 1000 koron.

Jeżeli właściciel zarządcę usunął od sprawowania poleconych mu instrukcją czynności, a nie uwiadomił w czasie należnym (§. 146) władzy politycznej, podnieść należy grzywnę w ustępie pierwszym oznaczoną do podwójnej wysokości.

Po skonstatowaniu, że usunięcie zarządcy nie było uzasadnionem, ma powiatowa władza polityczna zarządzić co należy, aby bez zwłoki postanowienia §§. 140 do 144 włącznie w pełni wykonanymi były.

§. 148.

Właściciel oddanego w zarząd lasu w myśl §. 140 może zarządcę w wypadku, gdy tenże działał wbrew otrzymanej instrukcji i przez to spowodował szkody dla właściciela, pociągnąć do odpowiedzialności w zwykłej drodze prawnej. Takie samo prawo przysługują właścicielowi prawa służebnościowego, którem las w zarząd oddany jest obciążonym.

§. 149.

Koszta połączone z powołaniem zarządcy ponosi właściciel lasu. W razie udzielenia zaliczki na ten cel, ma być ta-

kowa przez właściciela zwróconą. Władze mają obowiązek unikać wszelkiego niekoniecznego wydatku i winny starać się o zawarcie takiej ugody z zarządcą i wydanie dlań takiej instrukcji, aby właściciel lasu jak najmniej był obciążonym.

XII. Fundusz lasowy.

§. 150.

Dla pokrycia kosztów połączonych z wykonaniem czynności niniejszą ustawą określonych, o ile koszta te przez strony interesowane pokrytymi być nie mają, zostanie utworzonym osobny fundusz pod nazwą: „Galicyjski krajowy fundusz lasowy“.

§. 151.

Przychody funduszu lasowego składać się będą:

a) z dochodów uzyskanych z posiadanej własności w ziemi lub kapitałach:

b) z grzywien;

c) z kwot uzyskanych:

aa) ze sprzedaży zabranych narzędzi;

bb) ze sprzedaży płodów lasowych;

d) z przyzwolonych na ten cel w drodze konstytucyjnej środków po połowie przez skarb państwa i skarb krajowy.

Rozchody funduszu lasowego obejmować będą wydatki spowodowane:

a) gospodarstwem własności funduszowej;

b) wykupnem gruntów zalesionych i uprawnień na lasach ciężających;

c) szkodami zrządzonemi przez pożary leśne i owady;

d) czynnościami władz politycznych i lasowych, dotyczącemi wykonania postanowień niniejszej ustawy, wedle wydać się mającego rozporządzenia wykonawczego (§. 153).

§. 159.

Krajowa komisya lasowa zarządzać będzie funduszem lasowym i układać corocznie preliminarze przychodów i rozchodów. Preliminarze te podlegają zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 153.

Rozporządzenie wykonawcze do niniejszej ustawy wydać się mające przez krajową władzę polityczną w porozumieniu z Wydziałem krajowym, unormuje sposób zarządzania funduszem lasowym, jak również dokonywania wszelkich z zarządzaniem połączonych czynności.

XIII. Władze lasowe.

§. 154.

Do wykonywania postanowień niniejszej ustawy są powołanemi:

A) Władze polityczne dzielące się na

a) powiatową władzę polityczną;

b) krajową władzę polityczną;

c) c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa w sprawach dotyczących wykonania ustawy z wyjątkiem:

aa) spraw określonych §§. 150—152, w których orzeka c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwami finansów i rolnictwa;

bb) spraw określonych §. 162 lit. c) w których orzeka c. k. Ministerstwo handlu.

B) Władza lasowa dzieląca się na:

a) okręgowe komisye lasowe;

b) krajową komisję lasową;

c) c. k. Ministerstwo rolnictwa.

§. 155.

Okręgowe komisye lasowe utworzone będą dla 24 okręgów, na które kraj podzielonym będzie rozporządzeniem wykonawczem. Siedziby okręgowych władz lasowych będą wyznaczone w tych miastach powiatowych, których położeniu najlepiej odpowiada interesom leśnym gospodarstw danego okręgu.

§. 156.

W skład krajowej komisji lasowej wehodażą;

a) c. k. Namiestnik lub wyznaczony przezeń zastępca jako przewodniczący;

b) referent spraw dotyczących kultury lasowej przy krajowej władzy politycznej;

c) c. k. krajowy inspektor lasowy;

d) leśnik fachowy w kraju zamieszkały mianowany przez c. k. Namiestnika członkiem Komisji;

e) dwaj delegaci Wydziału krajowego, z których jeden ma być zawodowym gospodarzem lasowym i przedstawionym przez galicyjskie Towarzystwo lasowe;

f) delegat c. k. Towarzystwa rolniczego gospodarskiego we Lwowie;

g) delegat Towarzystwa rolniczego w Krakowie;

h) delegat galicyjskiego Towarzystwa lasowego;

i) dla każdego z członków wymienionych pod lit. d) i h) włącznie będzie wybranym względnie mianowanym zastępcą.

Członkowie wymienieni pod lit. d) do i) włącznie będą wybierani względnie mianowani na lat sześć.

§. 157.

W skład okręgowych Komisji lasowych wehodażą:

a) e. k. Starosta tego powiatu, w którym jest siedziba komisji, lub jego zastępca, jako przewodniczący;

b) e. k. okręgowy inspektor lasowy;

c) delegat e. k. Namiestnictwa mianowany na przedstawienie e. k. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie lub Towarzystwa rolniczego w Krakowie wedle tego, w okręgu którego Towarzystwa leży siedziba komisji;

d) delegat zawodowych leśników zamieszkałych w okręgu mianowany przez e. k. Namiestnika na przedstawienie galicyjskiego Towarzystwa leśnego;

e) delegat Wydziału krajowego mianowany z pośród zawodowych gospodarzy lasowych zamieszkałych w okręgu;

f) dla każdego z członków wymienionych pod lit. e) do e) włącznie będzie wybieranym względnie mianowanym zastępcą;

Członkowie wymienieni pod lit. e) do f) włącznie będą wybierani względnie mianowani na lat sześć.

§. 158.

Krajowa komisja lasowa zbierać się będzie dwa razy w ciągu jednego roku. W razie potrzeby może przewodniczący zwołać członków na zebranie nadzwyczajne.

Zadaniem krajowej komisji będzie:

a) orzekać jako pierwsza instancja w tych sprawach, które w niniejszej ustawie jej orzecznictwu zastrzeżone zostały;

b) orzekać jako druga instancja w sprawach rozstrzygniętych przez okręgowe komisje lasowe;

c) udzielać opinii, przedkładać wnioski i memoriały w rzeczach gospodarczo lasowych dotyczących całego kraju lub jednej jego części, dotyczących wykonania niniejszej ustawy lub zmian pojedynczych postanowień;

d) wydawać polecenia okręgowym komisjom lasowym;

e) załatwiać wogóle wszystkie sprawy, które w myśl niniejszej ustawy do zakresu działania krajowej komisji należą.

Opinie, wnioski i memoriały może krajowa komisja przedkładać krajowej władzy politycznej, o ile chodzi o działalność władz rządowych wykonawczych. We wszelkich innych sprawach ma krajowa komisja przedkładać wyż wymienione pisma e. k. Ministerstwu rolnictwa względnie Wydziałowi krajowemu.

§. 159.

Okręgowe komisje lasowe zbierać się będą cztery razy w ciągu jednego roku. W razie potrzeby może przewodniczący zwołać członków na zebranie nadzwyczajne.

Zadaniem okręgowych komisji będzie;

a) orzekać w sprawach ich orzecznictwu w niniejszej ustawie poddanych;

b) wydawać przepisy dla lasów strzeżonych, wyłączonych lub źle zagospodarowanych;

c) zatwierdzać opisy i plany gospodarcze lasowe przedkładane przez właścicieli lasów;

d) zatwierdzać z polecenia okręgowej komisji lasowej wypracowane plany gospodarcze przez osobistości odpowiednie, a których kwalifikacyę i sposób wynagrodzenia określi rozporządzenie wykonawcze;

e) wnosić do krajowej komisji lasowej uchwalone przedstawienia w sprawach lasowych, tudzież wnioski dotyczące sposobu wykonania postanowień ustawowych;

f) załatwiać wogóle wszystkie te sprawy, które w myśl niniejszej ustawy należą do zakresu działania okręgowej komisji lasowej.

§. 160.

Posiedzenie komisji lasowych (§§. 154. do 157) zwołuje przewodniczący.

Sprawy ułatwiają komisje na posiedzeniach kolegialnie i w drodze uchwał, które zapadają na podstawie wniosków przedstawionych przez wybranych przez nie referentów większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

W okręgowych komisjach lasowych mogą członkowie, którzy przy głosowaniu pozostali w mniejszości, lub do których zapatrywania przewodniczący przy rozstrzygnięciu się nie przychylił, wnieść nmotywowane przedstawienia do krajowej komisji lasowej w ciągu dni 14 za pośrednictwem tej powiatowej władzy politycznej, w której siedzibie urzęduje okręgowa komisja. Wniesienie takiego przedstawienia ma moc odraczającą co do wykonania uchwał większości komisji.

§. 161.

Tok urzędowania komisji lasowych, czas i porządek ich obrad, organizacja biur i wynagrodzenie członków określone będą regulaminami i instrukcjami wydanymi:

a) dla krajowej komisji przez c. k. Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym;

b) dla okręgowych komisji przez krajową władzę polityczną po porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 162.

Przeciw orzeczeniu powiatowej władzy politycznej względnie okręgowej komisji lasowej przysłuza prawo odwołania się do krajowej władzy politycznej względnie krajowej komisji lasowej jako drugiej instancyi.

W wypadkach niniejszą ustawą dozwolonych przysłuza przeciw orzeczeniu drugiej instancyi prawo odwołania:

a) do c. k. Ministerstwa rolnictwa w sprawach gospodarezo lasowych;

b) do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, które orzeka w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa w sprawach dotyczących zarządzeń i orzeczeń władz politycznych z wyjątkiem spraw pod c) wymienionych;

c) wymienionych;

e) do c. k. Ministerstwa handlu w sprawach dotyczących zwyczajnego spławu drzewa wiązanego bez pomocy hufowli spławnych.

W sprawach dotyczących kar, odszkodowań i kosztów obowiązuja postanowienia §. 195.

§. 163.

Odwołanie wnieść należy w 14 dni po dniu doręczenia orzeczenia do tej władzy, która w pierwszej instancyi orzeczenia wydała.

Odwołanie w czasie należytych wniesione ma skutek zawieszający. Jedynie w wypadku wielkiego niebezpieczeństwa, gdy zawieszeniem wykonania orzeczenia władz spowodowaną będzie prawdopodobnie dotkliwa szkoda dla dobra publicznego lub dla obcej własności, nie ma odwołanie skutku zawieszającego, w takim jednak razie ma to być w orzeczeniu jasno wypowiedzianem.

§. 164.

Jeżeli potrzeba dla wydania orzeczenia skonstatować lub wyjaśnić istotne stosunki techniczne lub gospodareze, mające wybitne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, należy wezwać rzeczoznawców. Pozostawia się uznaniu władzy oznaczenie ilości rzeczoznawców powołać się mających, jak nie mniej ich wybór.

Krajowa władza polityczna w porozumieniu z Wydziałem krajowym ułoży co lat trzy dla każdego powiatu listę rzeczoznaw-

ców technicznych, lasowych i ekonomicznych, których władze powoływać mogą.

W razach szczególniejszej wagi może krajowa władza polityczna zarządzić powołanie rzeczoznawcy nie będącego na liście a dającego rękojmię doświadczeniem i nauką, że krajowe gospodarstwo wedle możności od szkód zabezpieczonem będzie.

Rzeczoznawcy muszą być zaprzysiężonymi.

§. 165.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwami rolnictwa i handlu po zaciągnięciu opinii Wydziału krajowego wyda w drodze rozporządzenia przepisy dotyczące fachowej kwalifikacyi rzeczoznawców, których powoływać można.

§. 166.

Razem z rozstrzygnięciem w sprawie głównej mają władze rozstrzygać w toku instancyi o ponoszeniu kosztów postępowania. Należy przy tem wychodzić z zasady, że koszta ma ponosić strona, która o wdrożenie urzędowej czynności prosiła lub ją przez swoje przekroczenie obowiązujących przepisów spowodowała.

Równocześnie orzec należy, czyli nie ma się rozłożyć częściowo kosztów na inne względnie na wszystkie interesowane strony wedle stopnia interesu, jaki mają strony w załatwieniu głównej sprawy i wedle tego, czy umyślna działalność jakiejś strony nie spowodowała szczególnych wydatków, którychby bez tego nniknąć nie można.

XIV. Odszkodowania i wywłaszczenie.

§. 167.

Jeżeli kto żąda odszkodowania lub wywłaszczenia w myśl postanowień niniejszej ustawy nie przekazujących żądania tego na zwykłą drogę prawa, i jeżeli nie można osiągnąć porozumienia między interesowa-

nymi, względnie między władzą a żądającym, obowiązane są władze w toku instancyi przepisanych dla sprawy głównej (§. 162) oznaczyć odszkodowanie względnie ustanowić warunki wywłaszczenia nie uszczuplając tem praw przysługujących na mocy §. 168.

§. 168.

Wolno każdemu, kto się czuje niezadowolnionym decyzją najwyższej dozwoleonej instancyi w sprawach wykupna lub odszkodowania, zażądać w ciągu dni trzydziestu po dniu doręczenia orzeczenia od właściwego sądu, oznaczenia odszkodowania względnie ceny wykupna wedle przepisów odnośnych obowiązujących.

§. 169.

Ustawa z dnia 18. lutego 1878 Nr. 30 Dz. u. p. dotycząca wykupna gruntu dla budowy kolei, ma zastosowanie przy:

a) wymiarze i oznaczeniu odszkodowania, względnie ceny wykupna w drodze ugodowej lub w drodze sądowej:

b) uwzględnianiu roszczeń osób trzecich, mających być zaspokojonemi z kwoty przypadającej za odszkodowanie, względnie wykupno;

c) wykonaniu zarządzeń uzasadniających żądanie odszkodowania.

Zarządzone §. 24. ustawy wymienionej w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu ustanowienie i ogłoszenie osobnej listy rzeczoznawców ma być zaniechanem dla spraw, do których niniejsza ustawa się odnosi.

XV. Przekroczenia.

§. 170.

Naruszenie bezpieczeństwa własności lasowej, przewidziane w powszechnej ustawie karnej będzie sądzone i karane według tej ustawy.

§. 171.

Oprócz przekroczeń w sprawach służebnościowych (§§. 43 do 60) tudzież oprócz wzbronionych czynności i zaniechań paragrafami 75 do 90 należy osądzać i karać:

a) jeżeli nie mają zastosowania przepisy pewszeczej ustawy karnej,

b) jeżeli popełniono czyny bez pozwolenia właściciela lub jego zastępcy,

c) jeżeli nie zastosowano się przy działaniu do ustanowionych warunków,

jako przestępstwa leśne następujące czyny:

aa) zbieranie patyków, odłamków kory trzasek i odpadków;

bb) zaciesywanie stojącego drzewa, zawiercanie lub karbowanie tegoż, łażenie na drzewa przy pomocy żelazek;

cc) uszkodzenie, zrządzone wywożeniem drzewa, ściółki, ziemi, kamieniami i ttp.;

dd) natłukiwanie, obijanie drzew lub obdzieranie kory;

ee) przywłaszczanie kory z drzew leżących, odkrywanie korzeni drzew i korczowanie pni, obrębywanie, odcinanie i obrywanie wierzbów i gałęzi, tudzież osmykiwanie liści z drzew i krzewów;

ff) wykopywanie, rąbanie lub wrywanie i wszelkie uszkodzanie młodych zarosli, drzew i krzewów, tudzież zbieranie gałązek na miotły, pęty, wici, laski, drączki i t. d.;

gg) branie soków z drzew (żywicy, terpentyny, soku z brzoź i jaworów), owoców i nasienia z drzew, krzewów i roślin w lesie rosnących, grzybów, próchna tudzież kopanie korzeni;

hh) zgromadzenie albo branie podściółki wszelkiego rodzaju (liści, szpilek, chwastów, mehu itp. ziemi torfu, gliny, kamieni, gipsu

i innych płodów mineralnych, zdejmowanie darni, koszenie i wrywanie trawy, ziół i innych roślin nie będących przedmiotem uprawy leśnej;

ii) pozostawanie w lesie wbrew wyraźnemu zakazowi czy to ustnemu straży lasowej, czy ogłoszonemu za pomocą napisów i tablic przy brzegu lasu umieszczonych;

kk) robienie nowych dróg i ścieżek lub używanie już zaniechanych, robienie żłobów i rowów, odprowadzających wody do lasu z innych nie należących do właściciela lasu gruntów bez pozwolenia władzy politycznej;

ll) zakładanie węglarni i wszelkie inne używanie obcego gruntu leśnego;

mm) nieprawne wypędzanie żywego inwentarza do lasów obcych w ogóle, tudzież wpędzanie jego ilości większej, innego gatunku lub innego wieku, niżli te, na które ma się upoważnienie; pasienie inwentarza w innych miejscach i w innym czasie, jak jest dozwolonem;

nn) zbyteknie osuszenie obcego gruntu lasowego przez wykopanie obok niego rowu, odbierającego potrzebną wilgoć gruntową bez pozwolenia władzy politycznej.

§. 172.

Kto bez uprawnienia lub bez pozwolenia, albo wbrew ustanowionym warunkom bierze rzeczy, wymienione w §. 171 może być przymuszonym do pozostawienia tych rzeczy nazbieranych.

Narzędzia i przyrządy, które nieprawnie miał przy sobie, przepadają na rzecz galicyjskiego krajowego funduszu lasowego.

§. 173.

Kto wyda polecenie do popełnienia przestępstwa ulegnie tej samej karze, jak gdyby przestępstwo osobiście popełnił.

Jeżeli nie mają zastosowania ogólne przepisy karne (§. 170) należy karać przy-

stępstwa wymienione w §. 171 w miarę okoliczności łagodzących lub obciążających albo tylko nagana, albo też aresztem od jednego do czterdziestu dni, względnie grzywną od 10 do 140 koron, o ile postanowienia niniejszej ustawy za pewne czynności innych kar nie oznaczają.

W razie przekroczenia przepisów z §§. 43 do 60 włącznie będą karani winni, o ile w tych paragrafach innych kar nie oznaczono;

a) właściciel lasu obciążonego służebnościami grzywną od 20 do 300 koron względnie aresztem od dwóch do trzydziestu dni;

b) posiadacz praw służebnościowych wedle norm w ustępie pierwszym oznaczonych.

§. 174.

Jeżeli do obcego lasu został żywy inwentarz nieprawnie wpędzony lub tamże przypadkowo wpuszczony, nie ma prawa właściciel lub jego zastępca lub jego straż lasowa zabijać go, lecz może takowy wypędzić i, gdy poniósł szkodę, zając tyle sztuk, ile do zabezpieczenia wynagrodzenia szkody uważa za dostateczne. Pastuch dodany do inwentarza może być zmuszonym, aby takowy natychmiast wypędził.

§. 175.

Właściciel lasu lub jego zastępca winien ugodzić się z właścicielem inwentarza zajętego do dnia 8. Gdy to nie nastąpi, ma właściciel lasu donieść o zajęciu powiatowej władzy politycznej podając ilość i jakość zajętego inwentarza jak nie mniej wysokość żądanego wynagrodzenia. Jeśli w czasie wyż oznaczonym doniesienie nie zostało zrobione, musi być zajęty inwentarz niezwłocznie wydanym jego właścicielowi, lub jeśli tenże nie jest znanym, zwierzchności tej gminy, w której terytorium został zajętym.

Do wynagrodzenia szkody policzyć wolno także wydatki poniesione przez zajęcie i trzymanie, karmienie i dozór zajętego inwentarza.

Należy właścicielowi zajętego inwentarza tenże zwrócić, gdy złożonem zostało stosowne zabezpieczenie.

Jeżeli właściciel zajętego inwentarza nie jest znanym, lub nie popełniono czynu ulegającego karze, wówczas ma poszkodowany wnieść żądanie o wynagrodzenie szkody do władzy sądowej.

§. 176.

Jeżeli nie można zająć kóz, owiec, świń lub drobiu, wolno takowe zastrzelić, co jednak przy ukaraniu przestępców uwzględnić należy. Zabita sztuka ma zostać na miejscu a właścicielowi tejże przysłużyć prawo ją zabrać.

§. 177.

Jeżeli zostanie udowodnionem, iż inwentarz żywy tylko przez ukrycie się w lesie sąsiednim ochronionym został od grożącego niebezpieczeństwa (przed zaspami śnieżnymi, burzą, gradobiciem, i t. p.) nie ulega wpędzenie do lasu karze jako przestępstwo. Właściciel inwentarza musi jednak wynagrodzić zrządzone przez to szkody na gruncie lasowym.

§. 178.

Pastuchów, przekraczających przepisy niniejszej ustawy należy karać wedle §. 173.

§. 179.

Jeżeli nie został popełnionym czyn podpadający pod przepisy ustawy karnej, należy karać:

a) zrywanie, niszczenie, w jakikolwiek sposób uszkadzanie i zrobienie bezużytecznym częściowo lub zupełnie znaków ochronnych (wiechy, żerdzie, tablice i t. p.), zam-

knięć dróg i ścieżek lasowych, niemniej kopców, rowów i znaków granicznych grzywną od 10 do 30 koron lub aresztem od jednego do trzech dni;

b) uszkodzenie i wywracanie ogrodzeń szkółek drzewnych, zrębów, lub innych przetrzeni lasowych grzywną od 50 do 200 koron lub aresztem od pięciu do dwudziestu dni.

Oprócz tego ma popełniający czyny wymienione pod a) i b) wynagrodzić całą szkodę, którą właściciel poniósł przez popełnienie tego czynu.

§. 180.

Do sądów karnych należy postępowanie dotyczące czynów karygodnych popełnionych przeciw bezpieczeństwu własności leśnej, a podpadających pod przepisy ustawy karnej.

Do władz politycznych należy postępowanie dotyczące:

a) przekroczeń w myśl §§. 170—179. włącznie;

b) przekroczeń przy przewozie płodów lasowych w myśl §§. 96—131. włącznie.

§. 181.

Postępowanie względem przekroczeń powyższych rozpocząć należy nie tylko na żądanie poszkodowanego lub jego zastępcy strażnika, dozorecy, urzędnika lub sługi publicznych władz bezpieczeństwa, lecz także i wtenczas, gdy władza polityczna w jakikolwiek inny sposób otrzyma wiadomość o przestępstwie leśnym.

§. 182.

Osobom w §. 181. wymienionym wolno czynić doniesienia za każdym razem osobno ustnie lub pisemnie, albo też co miesiąc w wykazie podać się mającym tej władzy, w której okręgu przekroczenie popełnionem zostało wedle formularza załączonego pod B.

Nie należy w dochodzeniu jak najspieszniej przeprowadzić się mającym spisywać formalnego protokołu, lecz wyniki śledztwa i to w głównych tylko punktach zamieścić w rejestrze karnym urządzonym wedle wzoru C. Wyciąg z tego rejestru udziela się na żądanie stronom interesowanym zamiast wyroku.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. marca 1858 Nr. 34. Dz. u. p. dotyczące traktowania przestępstw ustawy lasowej przez władze polityczne pozostaje nadal obowiązującym.

§. 183.

Ktokolwiek stał się winnym czynu karygodnego przeciw bezpieczeństwu własności leśnej, winien wynagrodzić właścicielowi tejże wszelką szkodę a zatem nie tylko wartość przywłaszczonego płodu lasowego, lecz także pośrednią stratę wskutek przeskodzenia lub zmniejszenia siły produkcyjnej lasu i jakości z lasu uzyskać się mającego produktu.

W dochodzeniu i w orzeczeniu ma władza orzekująca wyszczególnić osobno kwotę należną za przywłaszczenie a osobno kwotę należną w myśl ustępu pierwszego za pośrednią stratę.

§. 184.

Ażeby władze mogły powziąć dokładne wyobrażenie o wysokości i rodzaju szkody ma służba leśna ocenić rodzaj i wielkość szkody według zasad zawartych w załączniku D.

Szczegóły podane przez dozorującą służbę lasową sprostuje i potwierdzi przełożony nad nią urzędnik leśny.

§. 185.

Jeżeli dozorująca służba leśna nie pozostaje pod kierownictwem urzędników leśnych, lub jeżeli doniesienie o szkodzie uczynią osoby nie będące służbą leśną dozorującą, natenczas władza polityczna ma

powołać do oszacowania wartości przywła-
szczonego płodu lasowego i pośredniej szkody
(§. 183) jednego z najbliższych urzędników
leśnych, lub w braku takowego innego bez-
stronnego biegłego, od którego osobną ku
temu odbierze przysięgę.

§. 186.

Jeżeli powstaną wątpliwości uzasadnio-
ne co do prawdziwości oszacowania szkody
obowiązana jest władza polityczna przepro-
wadzić dochodzenie i przez swego delegata
oszacować szkodę, z przywołaniem według
możliwości dwóch przez się wybranych za-
przysiężonych świadków.

§. 187.

W każdym okręgu władzy politycznej
a według potrzeby nawet w pojedynczych
tego okręgu częściach, mają władze poli-
tyczne w porozumieniu z okręgową Komisją
lasową zaraz po wejściu w życie niniejszej
ustawy ułożyć taryfę dla wynagrodzenia
szkód lasowych według zasad wyrażonych
w załączniku D. Taryfę tę odnowić należy
gdy po pewnym czasie ceny płodów laso-
wych ulegną znaczniejszej zmianie.

Poszkodowanemu wolno, gdy mniema,
iż należy mu się wyższe wynagrodzenie
i że te udowodnić może, wstąpić na zwykłą
drogę prawa.

W orzeczeniu co do wynagrodzenia
szkody mają władza polityczna opierać się na
taryfie bez różnicy, czy nastąpiła rzeczy-
wista szkoda lub nie i czy szkodnik jest
lub nie jest posiadaczem prawa służebno-
ściowego.

Wszelkie taryfy dla wynagrodzenia
szkód lasowych muszą być zatwierdzone
przez krajową władzę polityczną.

§. 188.

Winiących czynności sprzecznych z prze-
pisami niniejszej ustawy i na jej podstawie
wydanych zarządzeń prawomocnych należy

ścigać z urzędu i karać grzywnami od 10
K do 400 K, o ile nie znajduje zastosowa-
nia §. 190. lub powszechna ustawa karna
(§. 170) i o ile niniejsza ustawa w doty-
czących postanowieniach innej kary nie
oanacza.

Gdy przekroczenie dotyczy lasów strze-
żonych (§§. 23—427), wyłączonych (§. 28 do
42), takich, dla których osobne ustawy są obo-
wiązującymi (§. 200), pożarów lasowych (§. 75
do 89), szkód zrzadzonych przez owady (§§.
90—95) nareszcie przewozu płodów lasowych
(§§. 96—132), o ile w tych rozdziałach nie ma
innych postanowień, ma orzeczenie opiewać
wedle postanowień ustępu pierwszego na
grzywnę, którą można w myśl §. 190. za-
mienić na areszt, licząc jeden dzień aresztu
za 10 koron.

Wraz z oznaczeniem kary na grzywnę
względnie na areszt wolno orzec częściową
lub całkowitą konfiskatą płodów lasowych
uzyskanych, przewiezionych lub złożonych
whrew obowiązującym przepisem.

Jeżeli przekroczenie powoduje znaczną
szkodę, utrudnia albo uniemożliwia rozwój
i poprawę gospodarstwa lasowego lub w wy-
sokim stopniu zagraża dobru publicznemu,
może być grzywna względnie kara aresztu
zdwojoną i można w wypadkach przekro-
czenia przepisów §§. 96—132 włącznie ode-
brać upoważnienie do przewozu płodów la-
sowych, gdy koncesyonaryusz nznany został
winnym spełnionego przekroczenia.

Postanowienia ustępu czwartego niniej-
szego paragrafu mają nadto zastosowanie,
gdy

a) przestępstwo popełnione przed lub
po zachodzie słońca;

b) popełniający przestępstwo ma przy
sobie broń sieczną lub palną;

c) popełniający przestępstwo używa do
tego narzędzi niniejszą nstawą zakaza-
nych;

d) ta sama osoba kilkakrotnie za prze-
stępstwa lasowe karana była;

e) popełniający przestępstwo używa do współdziałania lub wykonania osób trzecich zostających z nim w stosunku służbowym lub dzieci niemających lat 14, nie przesądając z tego powodu przez władze sądowe wdrożonemu śledztwu.

§. 189.

Karanie kilku winnych grzywną, za którą wspólnie (in solidum) odpowiadają, nie jest dozwolonem.

§. 190.

Tylko w wypadku sprawdzonej niewypłacalności ukaranego może być zamieniona grzywna na areszt, przyczem stosunek w §. 188. określony ma być zachowanym.

Rozporządzenie wykonawcze przepisze, w jaki sposób niewypłacalność ma być sprawdzoną.

§. 191.

Grzywny ściągnięte z winnych jak i kwoty uzyskane ze sprzedaży skonfiskowanych płodów lasowych wpływają do galicyjskiego krajowego funduszu lasowego.

§. 192.

Nakładając karę, należy równocześnie orzec o obowiązku wynagrodzenia szkody wyrządzonej przez niestosowanie się do przepisów niniejszej ustawy.

W wypadku, gdy dochodzenie dotyczące obowiązku wynagrodzenia lub tegoż wysokości wymagać będzie dłuższego czasu ma być w orzeczeniu nakładającym karę oznaczony termin, do którego orzeczenie wydanem będzie co do obowiązku i wysokości wynagrodzenia.

§. 193.

Jeżeli orzeczenie karne władzy politycznej przyznaje odszkodowanie lub je odmawia, wolno temu, który się czuje pokrzywdzonym, udać się na zwykłą drogę prawa w ciągu dni trzydziestu po prawo-

mości orzeczenia karnego wydanego przez ostatnią instancję.

§. 194.

Przepisy ogólne dotyczące postępowania władz politycznych w sprawach karnych obowiązują z tą jedyną zmianą, iż poszkodowanemu przysługuje prawo odwołania także przeciw orzeczeniu uwalniającemu. Przepisy te mają mianowicie zastosowanie o ile pojedyncze postanowienia niniejszej ustawy inaczej nie stanowią:

a) co do kompetencji w śledzeniu i karaniu przekroczeń przeciw postanowieniom niniejszej ustawy i zarządzeniom na jej podstawie wydanym;

b) co do terminów rekursów;

c) co do sposobu postępowania przy tych czynnościach urzędowych.

§. 195.

W sprawach dotyczących kar, odszkodowań i kosztów z tem połączonych orzeka w najwyższej instancji w wypadkach niniejszą ustawą przewidzianych, uwzględniając postanowienia §. 162, c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa

Postanowienie zawarte w ustępie pierwszym nie ogranicza praw przysługujących na mocy §. 168. niniejszej ustawy.

§. 196.

Przedawnienie przekroczeń przeciw postanowieniom niniejszej ustawy następuje w sześć miesięcy od chwili odkrycia przekroczenia, jeśli do tego czasu powołane władze śledztwa nie wdroszyły.

Przedawnienie nie usuwa obowiązku usunięcia stanu sprzecznego z ustawą spowodowanego przekroczeniem.

Co do przedawnienia obowiązku zapłacenia prawnie przyznanego odszkodowania, zwrotu poniesionych kosztów, jak nie mniej

nałożonych grzywnien pozostają w mocy przepisy ogólnie obowiązujące.

§. 197.

Pretenzji o odszkodowanie wynikłych z przekroczenia zadawnionego (§. 196.) dochodzić można w zwykłej drodze prawa.

XVI. Postanowienia końcowe.

§. 198.

Wszystkie podania i pisma w sprawach dotyczących przekroczeń niniejszej ustawy wolne są od stempla.

§. 199.

W myśl §. 1. Cesarskiego rozporządzenia z 20 kwietnia 1854 Nr. 96 Dz. u. p. będą ściągane przez władze polityczne w tej rozciągłości, jaką tym władzom nadają ustawy co do egzekucyi;

a) grzywny nakładane przez władze polityczne wedle postanowień niniejszej ustawy;

b) kwoty przyznane w drodze orzeczeń karnych o czyny sprzeciwiające się postanowieniom niniejszej ustawy.

§. 200.

Przepisom niniejszej ustawy podlegają kary, do których stosują się ustawy „O zalesieniach ochronnych“ z dnia i ustawy „O niektórych zarządzeniach policyjnych i leśnych“ z dnia, o ile te ustawy nie zawierają odmiennych postanowień.

Załączniki B) C) D) do ustawy z 3. grudnia 1852 (Nr. 250 Dz. u. p.) pozostają niezmienione z uwzględnieniem rozporządzenia ministeryalnego z 17. kwietnia 1876 (Nr. 64. Dz. u. p.).

Marszałek oznajmia, że wnioski te umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, następnie wzywa sekretarza p. Urbańskiego do odczytania jeszcze jednego wniosku, który nie uzyskał dostatecznego poparcia, wobec czego podda go do poparcia.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim imieniem całego narodu polskiego i imieniem tego kraju protestuje stanowczo i uroczyście przeciw wrogim dla narodu hasłom bojowym cesarza Wilhelma II., urągającym poczuciu sprawiedliwości i prawu narodów.

II. Sejm Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim wzywa c. k. Rząd, by w sposób niedwuznaczny określił swoje stanowisko wobec znanej enuncyacji malborskiej.

Wnioskodawca:

Jan Stapiński w. r.

Przemawia p. Rayski, pod względem formalnym i składa oświadczenie imieniem klubu demokratycznego. Marszałek przerywa p. Rayskiemu oświadczając, że regulamin nie dopuszcza przy poparciu wniosku motywowania.

Przemawia pod względem formalnym p. Stapiński i wnosi, ażeby celem stwierdzenia, czyli wniosku jego ma dostateczne poparcie, zarządzono imienne głosowanie, przez odczytanie spisu posłów.

Izba nie popiera tego formalnego wniosku p. Stapińskiego, a następnie nie popiera samego wniosku p. Stapińskiego.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopu pp. Tedorowiczowi na 2, Starzyńskiemu na 3, Baworowskiemu na 5 dni.

Marszałek udziela przed przystąpieniem do porządku dziennego głosu p. Zaleskiemu.

Przemawia p. Zaleski i stawia następujący wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Z komisji, których wybór na dzisiejszym porządku dziennym, mają liczyć:

a) gminna zamiast proponowanych 9 — członków 14.

b) administracyjna zamiast 15 — 20

c) szkolna zamiast 17 — 20

d) gospodarstwa kraj. zamiast 19 — 20

- e) drogowa zamiast 15 — 16
 f) przemysłowa zamiast 11 — 15
 g) sanitarna zamiast 9 — 12
 h) solna zamiast 9 — 11
 i) bankowa zamiast 11 — 16
 j) podatkowa zamiast 11 — 13

nadto uchwalić wybór dwóch jeszcze komisyj, a mianowicie:

a) komisji reform agrarnych z 15-tu członków,

b) komisji wodnej z 18 członków.

Nadto prostuje p. Zaleski omyłkę druku w kartkach zawierających spis członków komisyj, a mianowicie w składzie komisji sanitarnej wydrukowano błędnie nazwiska proponowanego p. „Marsa“, jako „Maiss“, zamiast „Mars“.

Przemawia p. Korol, wnosząc na powiększenie liczby członków komisji prawniczej z 9 na 10 i wybranie do tej komisji jednego Rusina.

Przemawia p. Zaleski popierając wniosek p. Korola i proponuje wybór p. Korola do tej komisji.

Izba uchwała zwiększenie liczby członków poszczególnych komisji według wniosku p. Zaleskiego, głosując oddzielnie nad powiększeniem liczby członków każdej komisji, oddzielnie uchwała wniosek p. Korola na zwiększenie komisji prawniczej z 9 na 10 członków, wreszcie oddzielnie uchwała dodatkowy wybór komisyj reform agrarnych i wodnej zgodnie z wnioskiem p. Zaleskiego.

Na wezwanie Marszałka sekretarz p. Urbański odczytuje pismo:

1) ek. Sądu pow. karnego w Krakowie z 12 stycznia 1902 U. I. 1897/1 o wyjednanie zezwolenia Sejmowego na karno-sądowe ściganie p. Stojałowskiego.

Izba uchwała odesłanie tego pisma, zgodnie z wnioskiem sekretarza p. K. Lubomirskiego, do komisji prawniczej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje 2) pismo ek. Sądu pow. we Lwowie z 19 marca

1902 U. I. $\frac{2398}{40-41}$ 1 zezwolenie na karno-sądowe ściganie p. Oleśnickiego.

Izba uchwała przekazanie tego pisma zgodnie z wnioskiem sekretarza p. K. Lubomirskiego, komisji prawniczej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje 3) pismo ek. Sądu pow. we Lwowie z 19 czerwca 1902 U. I. $\frac{2398/1}{43}$ o zezwolenie na karno-sądowe ściganie p. Oleśnickiego.

Izba uchwała na wniosek sekretarza p. K. Lubomirskiego odesłanie tego pisma do komisji prawniczej.

Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelację:

1) pp. Stojałowskiego i towarzyszy, wniesioną dnia 30 grudnia 1901, w sprawie orzeczenia c. k. Starosty w Łańcucie przy wydzierżawieniu polowania na okręg gminy Zmysłówka;

2) pp. Stojałowskiego i tow., wniesioną dnia 30 grudnia 1901, w sprawie postępowania ek. Starosty w Bochni wobec członków gminy Niedary;

3) pp. Stojałowskiego i tow. wniesioną d. 30 grudnia 1901, w sprawie wynagrodzenia za szkody zrządzone przy przemarszu wojsk przez wsie;

4) pp. Romanowicza i tow., wniesioną dnia 30 grudnia 1901, w sprawie rekursu wniesionego przez Towarzystwo zaliczkowe w Brzostku w r. 1896 przeciw wymiarowi podatku zarobkowego;

5) pp. Rottera i tow. wniesioną dnia 30 grudnia 1901, w sprawie powołania

starszego radcy Hablińskiego do komisji wyborczej przy ostatnich wyborach Sejmovych w Krakowie;

6) pp. Oleśnickiego i tow., wniesioną dnia 28 grudnia 1901, w sprawie regulacji rzeki Struj w powiecie stryjskim;

Przemawia p. Skołyśzewski i stawia formalny wniosek na otwarcie rozprawy nad odpowiedzią komisarza rządowego w sprawie interpelacji pp. Stojałowskiego i tow. wniesionej dnia 30. grudnia 1901 w przedmiocie szkód zrządzonych podczas przemarszu wojsk przez wsie.

Marszałek przerywa p. Skołyśzewskiemu wzywając go, by postawił w tej sprawie wniosek formalny.

P. Skołyśzewski stawia formalny wniosek na otwarcie rozprawy nad odpowiedzią komisarza rządowego na interpelację pp. Stojałowskiego i tow. z 30. grudnia 1901 w sprawie szkód zrządzonych podczas przemarszu wojsk po wsiach.

Izba popiera wniosek formalny p. Skołyśzewskiego.

Przemawia p. Skołyśzewski.

Marszałek wyjaśnia przepis §. 79 regulaminu i zapytuje p. Skołyśzewskiego czy żąda otwarcia rozprawy w tej sprawie na obecnem, czy następnem najbliższem posiedzeniu.

P. Skołyśzewski oświadcza, że wnosi na otwarcie rozprawy na obecnem posiedzeniu.

Marszałek udziela ponownie wyjaśnienia co do postanowień §. 79 regulaminu a mianowicie zaznacza, że uchwała na otwarcie rozprawy nad odpowiedzią lub odmówieniem odpowiedzi na interpelację ma być bez rozpraw powziętą i poddaje pod uchwałę wniosek p. Skołyśzewskiego, który Izba uchwała.

Marszałek wzywa galeryę, by wstrzymała się od objawów zadowolenia lub niezadowolenia.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Szajer.

Przemawia p. Czaykowski Władysław.

Przemawia p. Kozłowski.

Przemawia p. Huryk.

Izba przystępuje do porządku dziennego którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie galic. kasy Oszczędności i podwyższenia gwarancji kraju za jej wkładki.

W zastępstwie p. Wereszczyńskiego sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie powiększenia dotacji funduszu przemysłowego.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z wnioskiem podwyższenia gwarancji kraju za zwrot i oprocentowanie wkładek oszczędności powierzonych Bankowi krajowemu z kwoty 12 000.000 K. do kwoty łącznej ich wysokości 16.000.000 K. tudzież odpowiedniej zmiany §. 89 al. 2 i 4. Statutu Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie podwyższenia funduszu pożyczkowego dla spółek wodnych, powiatów i gmin.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych zimowych szkołach rolniczych i krajowych instruktorach sadownictwa i ogrodnictwa.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie za rok 1900/1901.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o podwyższenie etatu krajowego biura melioracyjnego.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od

czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budowie przedłużenia kolei lokalnej Piła-Jaworzno do kopalni gwarectwa Jaworznickiego i do miasta Jaworzna.

Sprawozdawca p. Laskowski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji kolejowej sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie na stronie 3 sprawozdania we wierszu 8 od dołu po słowie „z dnia 30. września 1898 r.,” dodać należy słowa „którą zobowiązali się“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy kat. Dobra szlachecka i Dobra rustykalna o wydzielenie z okręgu sądowego w Birczy i Starostwa w Dobromilu, a przyłączenie do okręgu sądowego i politycznego w Sanoku.

Sprawozdawca p. Glidziuk uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór komisji w szczególności:

Komisji gminnej z 9 członków, komisji administracyjnej z 15, komisji prawniczej z 9, komisji szkolnej z 17, komisji gospodarstwa krajowego z 19, komisji kolejowej z 15, komisji drogowej z 15, komisji prze-

mysłowej z 11, komisji sanitarnej z 9, komisji górniczej z 9, komisji solnej z 9, komisji bankowej z 11, komisji petycyjnej z 23, komisji podatkowej z 11, komisji dyscyplinarnej z 6 członków (3 z kuryi a 3 z całego Sejmu).

Uzupełniający wybór 2 członków komisji budżetowej.

Przemawia p. Maiss pod względem formalnym, oświadczając, że przez pomyłkę wydrukowano w propozycyi na członków komisji sanitarnej jego nazwisko, prosi przeto o sprostowanie tej pomyłki.

Marszałek wzywa posłów do oddawania głosów na wszystkie komisje razem, także na 2 członków komisji budżetowej a do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Merunowicza, Skołyżewskiego, Jahla, Götza i Korola.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek przerywa posiedzenie na 5 minut, celem przeprowadzenia skrutynium wyborów komisji.

Przerwa godz. 11. m. 55.

Po przerwie, o godz. 12. marszałek otwiera posiedzenie i udziela głosu dla ogłoszenia wyniku skrutynium p. Merunowiczowi.

P. Merunowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43. Jednogłośnie t. j. 85 głosami zostali wybrani do:

Komisji gminnej:

Bal, Bobrzyński, Bojko, Buynowski, Fruchtmann, Górski, Hupka, Jaworski Apollinary, Merunowicz, Mogilnicki, Moysa, Stadnicki, Truskolaski, Zaleski.

Komisji administracyjnej:

Baworowski, Białoskórski, Cieński Leszek, Czajkowski Wł. Wiktor, Gniewosz

Władysław, Górski, Hupka, Huryk, Jahl Jędrzejowicz Adam, Kremontowski, Leo, Maiss, Mycielski, Puzyna Roman, Sozański, Szeptycki Jan, Tarnowski Zdzisław, Trzeciński, Vayhinger.

Komisji prawniczej:

Brunicki, Czajkowski Władysław, Fruchtmann, Huza, Jahl, Paszkowski, Rudrof, Tarnawski, Wybranowski, Korol.

Komisji szkolnej:

Barwiński, Bilczewski, Bobrzyński, Cielecki, Cieński Tadeusz, Czartoryski, Dzie duszycki Wojciech, Jaworski Leopold, Kozłowski, Kramarczyk, Lubomirski Kazimierz, Michałowski Emil, Puzyna Jan, Rayski, Rotter, Rydygier, Szeptycki Andrzej, Tarnowski Stanisław, Theodorowicz Józef, Tomaszewski.

Komisji gospodarstwa krajowego:

Brykczyński, Cielecki, Dąbski, Gniewosz Władysław, Gorayski, Hupka, Janczewski, Kraiński Wincenty, Krzysztofowicz, Mazikiewicz, Paygert, Potoczek, Schnell, Skołyżewski, Stadnicki, Struszkiewicz, Tarnowski Zdzisław, Theodorowicz Antoni, Vivien, Wiśniewski.

Komisji kolejowej:

Jędrzejowicz Stanisław, Kolischer, Korol, Korytowski, Lipiński, Małachowski, Męciński, Schätzel, Skołyżewski, Skrzyński Zdzisław, Struszkiewicz, Traczewski, Vivien, Wybranowski, Zaleski.

Komisji drogowej:

Borkowski, Gnoiński Wincenty, Jędrzejowicz Stanisław, Moysa, Męciński, Ochrynowicz, Pawlikowski, Sala, Skrzyński Zdzisław, Sozański, Starzyński, Szwed, Tyszkiewicz, Urbański Mieczysław, Wiśniewski, Witostawski.

Komisji przemysłowej:

Götz, Kolischer, Lipiński, Lubomirski Andrzej, Mars, Maryewski, Michalski, Mycielski, Ostapczuk, Paygert, Rutowski, Sta-

piński, Theodorowicz Antoni, Truskolaski, Żardecki.

Komisji sanitarnej:

Barabasz, Bednarski, Czaykowski Władysław, Dąbski, Gołuchowski, Jabłoński, Krzysztofowicz, Mars, Moysa, Trzeciecki, Wilezkiewicz, Wurst.

Komisji górniczej:

Agopsowicz, Gorayski, Kolischer, Lipiński, Płocki, Rapoport, Staruch, Szeptycki Jan, Wiśniewski.

Komisji solnej:

Bal, Garapich, Korytowski, Maiss, Mandyczewski, Merunowicz, Potocki Roman, Szajer, Szponder, Vayhinger, Włodek.

Komisji bankowej:

Abrahamowicz, Gnoiński Jan, Kraiński Władysław, Leo, Lityński, Loewenstein, Mandyczewski, Maryewski, Merunowicz, Niezabitowski Stanisław, Rapoport, Rozwadowski, Sękowski, Skalkowski, Urbański Jan, Żardecki.

Komisji petycyjnej:

Agopsowicz, Barabasz, Baworowski, Bednarski, Bojko, Horodyski, Huza, Kostheim, Lipiński, Lityński, Michalski, Michałowski, Rudrof, Staruch, Szponder, Theodorowicz Antoni, Traczewski, Tyszkowski, Urbański Jan, Wilezkiewicz, Włodek, Wurst, Żardecki.

Komisji podatkowej:

Abrahamowicz, Brunicki, Buynowski, Garapich, Gołuchowski, Jędrzejowicz Adam, Korol, Kraiński Wincenty, Krempa, Krzysztofowicz, Loewenstein, Łazarski, Skalkowski.

Komisji dyscyplinarnej:

Z całego Sejmu.

1. Barwiński, 2. Borkowski, 3. Stadnicki.

Przy uzupełniającym wyborze 2 członków do Komisji budżetowej:

Rutowski, Zaleski.

Komisji reform agrarnych:

Bohaczewski, Cieński Tadeusz, Czaykowski Wład. Wiktor, Hupka, Jaworski Leopold, Łazarski, Milewski, Paygert, Puzyna Roman, Rutowski, Sękowski, Skalkowski, Stojalowski, Trzeciecki, Żardecki.

Komisji wodnej:

Bojko, Czaykowski Wład. Wiktor, Dzieślewski, Garapich, Kolischer, Kozłowski, Lubomirski Kazimierz, Mandyczewski, Maryewski, Merunowicz, Michalski, Paszkowski, Rapoport, Rotter, Rozwadowski, Skolyczewski, Sozański, Stadnicki.

Marszałek stwierdza po odczytaniu rezultatu wyborów, do każdej komisji osobno odczytując listę wybranych, a następnie zarządza wybór 3 członków komisji dyscyplinarnej z każdej kuryi z osobna.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej dla wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kuryi większej własności pp. Sękowskiego, Garapicha i Schnella, wzywa posłów do oddawania kartek a sekretarza do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Mycielski czyta spis posłów z kuryi większych posiadłości, a posłowie oddają kartki.

Izba przystępuje następnie do wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Michalskiego, Maissa i Jahla, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis posłów wybranych z kuryi miast i izb handlowych, a posłowie oddają kartki.

Izba przystępuje do wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Kramarczyka, Wursta, Götza, Korola i Skołyszewskiego, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis posłów wybranych z kuryi mniejszych posiadłości apostołowie oddają kartki.

P. Sękowski na wezwanie marszałka zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kuryi większej posiadłości.

Głosowało 27. Absolutna większość 14. Wszystkich 27 głosów padły na p. Mieczysława Urbańskiego.

P. Michalski zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

Głosowało 21 posłów. Absolutna większość 11 głosów. Wszystkie 21 głosów padły na p. Jabłońskiego.

P. Wurst zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości. głosowało 41. Absolutna większość 21. P. Kramarczyk otrzymał 33, p. Stapiński 8 głosów.

Marszałek stwierdza rezultat powyższych wyborów, oznajmiając, że członkami komisji dyscyplinarnej zostali wybrani z kuryi większych posiadłości p. Mieczysław Urbański, z kuryi miast i izb handlowych p. Jabłoński, z kuryi gmin wiejskich p. Kramarczyk, następnie wzywa komisye wybrane do udania się do przeznaczonych sal, które wymienia, celem ukonstytuowania się, i zawiesza posiedzenie na 10 minut dla ukonstytuowania się komisyj.

Przerwa posiedzenia godz. 12 m. 20.

Marszałek otwiera przerwane posiedzenie o godz. 12 m. 50 popołudniu oznajmia-

jąc, że komisye ukonstytuowały się, jak następuje:

Gminna: przewodniczący p. Jaworski Apolinary, zastępca przewod. p. Stadnicki, sekretarz I. p. Górski, sekretarz II. p. Bal.

Administracyjna: Przewodniczący p. Szeptycki Jan, I. zast. przew. p. Trzeciecki, II. zast. przew. p. Gniewosz Wład., sekretarze p. Puzyna Roman i p. Sozański.

Szkolna: Przewod. p. Czartoryski, zast. przew. Tarnowski Stanisław. Sekretarze pp. Barwiński, Rayski.

Gospodarstwa krajowego: Przew. p. Gorayski, I. zast. przew. p. Stadnicki, II. zast. przewod. p. Tarnowski Zdzisław. Sekretarze pp. Paygert i Schnell.

Kolejowa: Przew. p. Zaleski, zast. przew. p. Męciński. Sekr. Schätzel.

Drogowa: Przew. p. Męciński, zast. przew. p. Sala i Urbański Miecz., sekretarz p. Starzyński.

Przemysłowa: Przew. p. Lubomirski Andrzej. Zast. przew. p. Rutowski. Sekretarz p. Żardecki.

Sanitarna: Przew. p. Gołuchowski, zast. przew. p. Mars. Sekretarz p. Wurst.

Górnicza. Przew. p. Gorayski. Zast. przew. p. Szeptycki Jan. Sekretarz p. Wiśniewski.

Solna: Przew. p. Mandyczewski, zast. przew. p. Korytowski. Sekr. Merunowicz.

Bankowa: Przew. p. Krański Władysław, zast. przew. p. Skalkowski. Sekretarz p. Merunowicz.

Petycyjna: Przew. p. Michalski, zast. przew. p. Michałowski. Sekretarz I. p. Szponder, sekretarz II. p. Wilczkiewicz.

Podatkowa: Przew. p. Abrahamowicz, zast. przew. p. Gołuchowski. Sekretarz p. Loewenstein.

Reform agrarnych: Przew. p. Sękowski. Zast. przew. p. Cieński Tadeusz. Sekretarz p. Hupka.

Wodna: Przewod. p. Kozłowski. Zast. przew. p. Kolischer. Sekretarz p. Merownikowicz.

Prawnicza: Przewod. p. Czaykowski Władysław, zast. przewod. p. Fruchtman. Sekretarz p. Huza.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Liszna powiatu Sanockiego na pobór w r. 1902 — 173% dodatku gminnego do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie Liszna w powiecie sanockim zezwala się na pokrycie potrzeb gminnych pobierać w r. 1902 sto siedemdziesiąt trzy procentowy (173%) dodatek gminny do państwowych podatków bezpośrednich.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwala Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Kamionka strumiłowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Sprawozdawca Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zezwalająca gminie miasteczka Kamionka strumiłowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji i Wielkiem Księstwem Krakowskim zarządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Kamionka strumiłowa zezwala się pobierać od roku 1903 do końca r. 1910. opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy wprowadzanych albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litra stutopniowego alkoholu po 14 h. czyli jednego hektolitra 14 koron,

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jakoto; araku, rumu, koniaku, esencji ponczowej, likieru, rozolisu i t. p., bez względu na ilość zawartego alkoholu po 3 h., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 1 K. 50 h.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasteczka Kamionka strumiłowa.

Art. IV.

Te opłaty ciążą tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można niemi obciążać produkeyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od podatku konsumcyjnego w myśl Rozporządzenia Cesarskiego z 17. lipca 1899 dz. p. p. Nr. 120. część II., wolną jest ona także od opłaty gminnej w art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej ek. Rząd z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdawca Wydziału krajowego o wyborze dwóch posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Nowosądeckiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór PP. Dra Tadeusza Pilata i Dra Antoniego Marsa na posłów z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Nowosądeckiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Sanok-Krosno.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Kazimierza Lipińskiego na posła z kuryi miast: Sanok-Krosno uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Brzeżany-Złoczów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Stanisława Schätzla na posła z kuryi miast Brzeżany-Złoczów uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Kolbuszowskiego,

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór P. Janusza hr. Tyszkiewicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu kolbuszowskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu brzeżańskiego,

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Kazimierza Traczewskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu brzeżańskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu limanowskiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór Pana Antoniego hr. Wodzickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu limanowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu liskiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór Pana Antoniego Starucha na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu liskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu rudeckiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór P. Stanisława Bala na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu rudeckiego uznać za ważny.

Przemawia p. Korol.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Bohaczewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek sprawozdawcy:

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu samborskiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór P. Feliksa Sozańskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu samborskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu taruńskiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi: Sejm raczy wybór P. Juliusza hr. Korytowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu tarnopolskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu tłumackiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór P. Jana Urbańskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu tłumackiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następnie:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu trembowelskiego.

Sprawozdawca p. Wereszezyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy Wybór P. Jerzego hr. Baworowskiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Trembowelskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa posłów, których wybór na dzisiejszem posiedzeniu sprawdzono, oraz których wybór sprawdzono na dwóch pierwszych posiedzeniach obecnej Sesyji, a jeszcze przyrzeczenia poselskiego od nich nie odebrano, by złożyli obecnie na jego ręce przyrzeczenie.

Na wezwanie Marszałka odczytuje sekretarz Urbański rotę przyrzeczenia po polsku, następnie sekretarz p. Bohaczewski po rusku, a powyżsi posłowie składają przyrzeczenie poselskie podaniem ręki Marszałkowi.

Następnie:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o ndzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Mielcu, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I-klasy Mielec-Borowa.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Mielcu koncesyi do pobierania opłat my-

tniczych na drodze gminnej I klasy Mielec-Borowa.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I klasy Mielec-Borowa Wydziałowi powiatowemu w Mielcu jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897. (dz. u. kr. N. 43), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszty połączone z utrzymaniem omycanej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanej przez Wydział powiatowy drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wielkiej opłaty mytniczej

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwały cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następnie :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych Wydziałowi powiatowemu w Brzesku od mostu na rzece Uszwicy w Borzęcinie na drodze gminnej I klasy Szczurowa-Warys i

2) Wydziałom powiatowym w Brzesku i Tarnowie na drodze gminnej I klasy Bogumiłowice-Miechowice małe. Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

I. U c h w a ł a.

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Brzesku koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Uszwicy w Borzęcinie na drodze gminnej I. klasy Szczurowa-Warys.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia, w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta od mostu na rzece Uszwicy w Borzęcinie na drodze gminnej

I. klasy Szczurowa-Warys Wydziałowi powiatowemu w Brzesku jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tego mostu, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconego mostu w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanego przez Wydział powiatowy mostu zastrzeżenie Wydział kraj. wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

II. U c h w a ł a.

o udzieleniu Wydziałom powiatowym w Brzesku i Tarnowie koncesyi do pobie-

rania opłat mytniczych na drodze gminnej I. kl. Bogumiłowice-Miechowice małe.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia wykonania tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. kl. Bogumiłowice-Miechowice małe Wydziałom powiatowym w Brzesku i Tarnowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydziały powiatowe, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia z lipca 1897. (dz. u. kr. Nr. 43) przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będą wszelkie koszty połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanej przez Wydziały powiatowe drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach, a to w Niwce i Biskupicach radłowskich, na obu z nich według następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h ;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10 lipca 1897 (Nr. 45 dz. u. kr.), którą nadane było Wydziałom powiatowym w Brzesku i Tarnowie prawo do pobierania myta na drodze gminnej Bogumiłowice-Radłów.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniesieniu tejże.

Art. IV.

Dochód z myta na drodze gminnej I. klasy Bogumiłowice-Miechowice małe wpływać ma na stacyi w Biskupicach radłowskich w całości do powiatowego funduszu dróg gminnych powiatu Brzeskiego zś na stacyi w Niwce w $\frac{6}{10}$ częściach do powiatowego funduszu dróg gminnych powiatu Brzeskiego, a w $\frac{4}{10}$ częściach do powiatowego funduszu dróg gminnych powiatu Tarnowskiego.

W rozprawie ogólnej nad I. uchwałą nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt I. uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

W rozprawie ogólnej nad II. uchwałą nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie tej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt II. uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach na drodze gminnej I-szej klasy Sambor-Czapple.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach na drodze gminnej I-szej klasy Sambor-Czapple.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach na drodze gminnej I. klasy Sambor-Czapple Wydziałowi powiatowemu w Samborze jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tego mostu z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (dz. w kr. N. 43), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszty połączone z utrzymaniem omyconego przedmiotu w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywania przez Wydział powiatowy mostu, zastrzeżeniu sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzuhowych 2 (dwa) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h. Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości. Zwierzęta, które są i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o niżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania

bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Krzyworzece w Wiśniowej na drodze gminnej I-klasy Czasław-Wiśniowa-Wierzbanowa.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a.

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Krzyworzece w Wiśniowej na drodze gminnej I-klasy Czasław-Wiśniowa-Wierzbanowa.

Art. I.

Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Krzyworzece w Wiśniowej na drodze gminnej I-klasy Czasław-Wiśniowa - Wierzbanowa pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem powiatowego funduszu dróg gminnych w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 19, 25, 26 i 35. ust. 2. i 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należy do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła uiesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 19. lipca 1899. (Nr. 91. dz. u. kr.), którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce prawo do pobierania myta od mostu na rzece Krzyworzece w Wiśniowej przy drodze gminnej I klasy Czasław-Wiśniowa-Wierzbanowa.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu gminnego I. klasy na rzece Peltwi w Kutkorzu.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a.

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od mostu gminnego I. klasy na rzece Pełtwi w Kutkorzu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta od mostu gminnego I. klasy na rzece Pełtwi w Kutkorzu Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tego mostu, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonego przedmiotu w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanego przez Wydział powiatowy mostu, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Oplatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Spółce Harkłowskiej „Edward Dzwonkowski i Ska w Harkłowej“ koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od przewozu przez rzekę Ropę pod Skołyszynem.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu „Spółce Harkłowskiej Edward Dzwonkowski i Ska w Harkłowej“ koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od przewozu przez rzekę Ropę pod Skołyszynem na drodze gminnej I. kl. Skołyszyn-Harkłowa.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się „Spółce Harklowskiej Edward Dzwonkowski i Ska w Harklowej“, powiatu Jasielskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Ropę pod Skołyszynem na drodze gminnej I. klasy Skołyszyn-Harkłowa, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43) — w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo „Spółki Harklowskiej Edward Dzwonkowski i Ska w Harklowej“.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego, 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego. — Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości. — Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego, jako komisji z petycji gminy miasta Lubaczowa o udzielenie zapomogi z powodu ponownej klęki pożaru.

Sprawozdawca p. Gładziuk uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Pogorzelcom m. Lubaczowa udziela się jednorazową zapomogę w kwocie 2.000 K. a wydatek ten wstawia się w tytuł „Wydatki rozmaite“ do nrbr. XVII. budżetu“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, że porządek dzienny został wyczerpany i wzywa sekretarza do odczytania trzech zgłoszonych nagłych wniosków.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek nagły.

Wysoki Sejmie!

Zważywszy, że obecne powodzie, spowodowane długotrwałymi ulewnymi deszczami, przeważnie w zachodniej części kraju wyrządziły niepomierne szkody w ziemiopłodach;

zważywszy, że w miastach położonych nad rzekami powódź stała się klęską najuboższej ludności:

zważywszy, że niedostatek tak w gminach wiejskich jak miejskich spowodowany zastojem ekonomicznym kraju i brakiem pracy, jest i tak więcej jak dotkliwym.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu zaasygnować odpowiednią kwotę w celu niesienia doraźnej pomocy gminom dotkniętym powodzią.

2. Wzywa się c. k. Rząd o wyznaczenie z funduszków państwowych odpowiedniej zapomogi.

3. Wzywa się c. k. Rząd, aby projektowane roboty, objęte już budżetem państwowym, bezzwłocznie odpowiednim władzom rozpocząć polecił.

Wnioskodawca:

Maryewski w. r.

Tomaszewski, Krempa, Huza, Żardecki, Łazarski, Wybranowski, Zaleski, Skołyśzewski, Laskowski, Michalski, Rayski, Hupka, Stapiński, Kramarczyk, Wł. Jaworski, Bednarski, Bujnowski, Maiss, Kolischer, Fruchtman.

Marszałek oświadcza, iż ponieważ dwa pozostałe nagłe wnioski odnoszą się do tego samego przedmiotu, przeto, jeżeli nikt z posłów temu się nie sprzeciwi, traktować będzie te wszystkie 3 wnioski jako całość, a obecnie zarządzi odczytanie dwóch następnych, przyczem każdy z wnioskodawców

będzie miał możność uzasadnienia nagłości i samego swego wniosku.

Izba zgadza się na ten sposób postępowania.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek nagły.

posła Skołyśzewskiego i towarzyszy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd do przyjęcia z nagłą a skuteczną pomocą dla mieszkańców królestwa Galicyi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem obecną klęską powodzi dotkniętych.

O ile bowiem z doniesień dotychczasowych przypuszczać i przewidzieć można, szkoda przez powódź wyrządzona jest bardzo znaczną, a nawet częściowe tylko przyjęcie ludności z pomocą znacznie granice finansowej możliwości kraju przekracza.

Wnioskodawca:

Skołyśzewski w. r.

Bujnowski, Łazarski, Urbański, Szwed, Mycielski, Stojalowski, Dr. Tomaszewski, Kolischer, Huryk, Kramarczyk, Staruch, Niezabitowski, Mazikiewicz, Barahasz, Z. Skrzyński, Czaykowski, Bohaczewski, Rayski, Ostapczuk, Traczewski, Glidziuk, Wilezkiewicz, Garapich, Wybranowski, Stadnieki, Jabłoński, Hupka, R. Puzyna, Bał, Kremontowski, St. Badeni, Tad. Cieński, Maryewski, Cielecki, Potoczek, L. Cieński, Płocki, Pawlikowski, Jerzy Baworowski, Lubomirski.

Wniosek nagły.

Ponieważ w ostatniej chwili ogólny wylew wód wyrządził w całym kraju straszliwe szkody, a specjalnie w powiecie Bialskim graniczna rzeka Wisła i miejscowa rzeka Soła, dlatego podpisany stawia następujący wniosek:

Sejm uchwała.

I. Wzywa się c. k. Rząd, by na ratowanie nagle i doraźne wyasygnował z kasy państwowej kwotę 100.000 koron dla ludności powodzią dotkniętych i zniszczonych, specjalnie w powiecie Bialskim — którą to kwotę należy w jak najkrótszej drodze i czasie rozdzielić w gotówce celem jak najrychlejszego i możliwego powtórnego obsiania zniszczonych pól, aby chociaż w ten sposób uzyskać potrzebną paszę dla bydła na zimową porę.

II. Sejm wstawia do budżetu krajowego na rok 1902 na tenże cel dla powiatu Bialskiego kwotę 20.000 koron.

Wnioskodawca:
Kramarczyk w. r.

Marszałek oznajmia, iż poddaje do poparcia nagły wniosek p. Kramarczyka albowiem wniosek ten nie ma dostatecznej liczby podpisów.

Izba popiera wniosek nagły p. Kramarczyka.

Przemawia p. Maryewski uzasadniając nagłość swego wniosku i wnosząc na odesłanie go do komisji budżetowej.

P. Kramarczyk i Skołyszewski oświadczają na zapytanie Marszałka, że zgadzają się na łączne traktowanie ich wniosków z wnioskiem p. Maryewskiego.

Przemawia JE. ek. Namiestnik.

Przemawia p. Skołyszewski uzasadniając nagłość swego wniosku.

Przemawia p. Kramarczyk uzasadniając nagłość swego wniosku, i wnosząc ró-

wnież na odesłanie go do komisji budżetowej.

Marszałek otwiera rozprawę nad nagłością powyższych trzech wniosków.

Przemawia p. Łazarski.

Izba po zamknięciu rozprawy nad nagłością tych trzech wniosków, uchwała ich nagłość.

Na zapytanie Marszałka oświadczają po kolei wnioskodawcy pp. Maryewski, Skołyszewski i Kramarczyk, że zrzekają się głosu dla uzasadnienia samych wniosków.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek na odesłanie do komisji budżetowej wszystkich odczytanych trzech nagłych wniosków pp. Maryewskiego, Skołyszewskiego i Kramarczyka.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Marszałek oznajmia, iż następne posiedzenie odbędzie się dnia 25 czerwca 1902 o godz. 10 rano, następnie odczytuje porządek dzienny 5 posiedzenia.

Przemawia p. Stapiński pod względem formalnym co do drukowania i doręczania porządku dziennego osiedzeń członkom Izby.

Marszałek udziela wyjaśnienia w tej sprawie.

Przemawia ponownie p. Stapiński w tej samej sprawie.

Marszałek udziela ponownego wyjaśnienia w powyższym przedmiocie, następnie zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia godzina 3 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Ks. Teodor Bohaczewski w. r.

Protokół

5. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 25. czerwca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obechnych posłów 135.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czwartego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejżenia.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański czyta: pismo c. k. Sądu obwodowego

w Cieszynie z dnia 20. czerwca 1902

Pr. $\frac{X}{10}$ 11/2 o zezwolenie na karno-sądowe ściganie p. Stojałowskiego; które Izba zgodnie z wnioskiem p. Mycielskiego uchwala przekazać komisji prawniczej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje drugie pismo c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 20. czerwca 1902 Pr. $\frac{XI}{14}$ 9/1 o wyjednanie zezwolenia na karno-sądowe ściganie p. Stojałowskiego i wnosi na odesłanie tego pismo do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala na Wniosek p. Urbańskiego, odesłanie tego pisma do komisji prawniczej.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 25. czerwca 1902, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji kolejowej Ls: 661, 752.

Komisji budżetowej Ls: 612, 614 do 621, 623 do 625, 627, 634, 636, 638 do 645,

647, 648, 653, 654, 659. 660, 662, 663, 665, 666, 668, 669, 674, 676, 677, do 679, 683, 688, 691, 692, 694 do 696, 698, do 706, 709 do 714, 716 do 721, 726, 729, 732, 734 do 736, 738, 745 do 748, 753.

Komisji szkolnej Ls: 613, 622, 626, 631, 632, 652, 655, 657, 658, 664, 675, 681, 684, 685, 693, 707, 751.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls: 628 do 630, 646, 671, 797, 733.

Komisji przemysłowej Ls: 633, 687, 730.

Komisji drogowej Ls: 635, 708, 725, 728.

Komisya sanitarnej Ls: 637, 715, 749, 750.

Komisji gminnej Ls: 649,

Komisji solnej Ls: 650, 656.

Komisji podatkowej Ls: 651, 689.

Komisji prawniczej Ls: 661, 727.

Komisji petycyjnej L: 686.

Komisji administracyjnej Ls: 667, 670, 673, 690.

Po odczytaniu petycyi Ls: 660 komitetu cerkiewnego w Sieliskach ad Hrebenne pow. Rawa o zasiłek na dokończenie budowy przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 664 Wydziału powiatowego w Rawie ruskiej o założenie gimnazjum w Rawie, przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Marszałek wzywa posłów, by przy popieraniu petycyj trzymali się ściśle regulaminu, który przy popieraniu petycyi, nie dopuszcza wdawania się w meritum.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 671 Wydziału powiatowego w Rawie ruskiej w sprawie regulacyi dopływów Bugu przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 681 Dmytryszyna Piotra, nauczyciela w Strutynie wyżnym o policzenie lat służby przemawia p. Bohaczewski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom tak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 728 Zarządu czarnohorskiego Odziału Tow. tatrzańskiego w Kołomyi o połączenie drogi powiatowej pomiędzy Żabiem a Worochtą przemawia p. Krzysztofowicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 752 Wydziału powiatowego w Brzozowie o przedłużenie kolei lokalnej Przeworsk - Bachórz do Dynowa przemawia p. Mieczysław Urbański popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycyi Ls. 753 Zawackiego Marcina i towarzyszy, włościan w Siedliskach w sprawie szkód zrzadzonych przez rzekę San na ich gruntach przemawia p. Skrzyński popierając tę petycję.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj przed obecnem posiedzeniem.

Sekretarz p. k. Lubomirski czyta :

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy dotyczący zniesienia myt na drogach krajowych i powiatowych.

Zważywszy, że ustawa o zniesienie myt już od lat kilku w Izbie posłów uchwa-

loną została i prezydent Skarbu przyrzekł był to zniesienie z dniem 31. grudnia 1902 w całym państwie;

zważywszy, że dotychczasowe myta na drogach krajowych i powiatowych bardzo mały dochód przynoszą, albowiem wielka część tych dochodów obracaną bywa na budki czyli na mieszkania dla dzierżawców tychże myt, na słupki, drągi, łańcuchy i inne przedmioty służące do zamknięcia tychże myt;

zważywszy, że dzierżawcami tychże myt przeważnie tylko są izraelici, którzy utrzymują równocześnie szynki i trafiki, przez co nadarza się im sposobność do demoralizacji młodych ludzi, a przeważnie dzieci przez ściąganie do siebie, przez udzielanie napojów, bardzo często za przyniesione materiały, (przeważnie produkta gospodarcze);

zważywszy, że od początku zaprowadzenia autonomii na Morawie na drogach krajowych i publicznych myta krajowe i publiczne zniesione zostały, wnoszą podpisani następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wysoki Wydział krajowy, by z porozumieniem z c. k. Namiestnictwem wezwał pełne Wydziały powiatowe, aby te jeszcze w tym roku pełnemi uchwałami zniosły wszystkie myta na drogach powiatowych, aby ubytek w dochodach, jakie myta niosą na drogach krajowych i powiatowych przez odpowiednie oprocentowanie pokrył i ku temu stosowną ustawę obmyślił.

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Wnioskodawca:

Tomasz Szajer w. r.

Stojałowski, Skołyśzewski, Huryk, Staruch, Barahasz, Korol, Barwiński, Boha-

czewski, Żardecki, Mogilnicki, Glidziuk, Szponder, Szwed, Potoczek.

W n i o s e k.

Linie c. k. uprzywilejowanej kolei Północnej cesarza Ferdynanda stanowią jedyną drogę, którą przećwiczyć muszą wszelakie transporty z Galicji ku Zachodowi i z Zachodu ku Galicji.

Zależność całego eksportu i importu naszego kraju od polityki taryfowej przedsiębiorstwa, znajdującego się w ręku prywatnych kapitalistów, którzy naturalnie nie zaniebują wyzyskiwać go dla swoich korzyści — równa się ciężkiemu opodatkowaniu naszego kraju na rzecz owych uprzywilejowanych kapitalistów prywatnych.

Zważywszy, iż w myśl ustawy z 6. września 1885 nr. 122. Dz. u. p., tudzież objętej nią ugody z 10. stycznia i 17. lipca 1885 pomiędzy c. k. Rządem a Towarzystwem c. k. uprz. kolei Północnej cesarza Ferdynanda zawartej, mocą której unormowane zostały warunki odnowienia koncesji — przysłużyła państwu od 1. stycznia 1904 prawo wykupienia tej kolei żelaznej;

zważywszy, iż nabytek tak znakomicie opłacających się linii kolejowych, jak te, które obejmuje sieć c. k. uprz. kolei Północnej cesarza Ferdynanda z pewnością nie stałby się ciężarem dla skarbu państwa, który dotąd budował i nabywał tylko gorzej rentujące się koleje żelazne — podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm, solidaryzując się z dotychczasym tego samego przedmiotu wnioskiem Reprezentacji naszego kraju w parlamencie państwowym, nr. 1 026 allegatów do stenograficznych protokołów XVII. sesji Izby poselskiej Rady państwa — raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by poczynił wszelkie ku temu przygotowania, ażeby w terminie, kiedy upaństwowienie linii c. k. uprz. kolei Północnej cesarza Ferdynanda kontraktowo stanie się dopuszczalnym, to

jest 1. stycznia 1904, wykupno ich rzeczywiście zostało dokonaniem.

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Sprawozdawca:
Merunowicz w. r.

Vayhinger, Witosławski, Huza, Jabłoński, Maiss, Jahl, Michalski, Starzyński, Romanowicz, Rayski, Lipiński, Bujnowski, Tarnawski, Wiśniewski, Tomaszewski, Dzieślewski, E. Michałowski, Schätzel, Maryewski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że powszechnie uznana jest rzeczą, że obecnie obowiązująca ustawa gminna dla mniej znacznych miejscowości z dnia 12. sierpnia 1866 Nr. 9. Dz. u. kr. jest nieodpowiednią,

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Wydział krajowy, aby na jednej z najbliższych sesji Sejmu krajowego przedłożył projekt ustawy gminnej dla wszystkich gmin kraju, które nie mają własnych statutów i w których nie obowiązują ustawy z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kr. i z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 Dz. u. kr. na zasadzie przyłączenia obszaru dworskiego do gminy, z możliwem jednak uwzględnieniem praw właścicieli dotychczasowych obszarów dworskich, wysłuchawszy ewentualnie pierwiej zdania zaproszonej ankiety.

We Lwowie dnia 22. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Bujnowski w. r.

Maiss, Maryewski, Bednarski, Romanowicz, Rayski, Potoczek, Vayhinger, Witosławski, Wiśniewski, Merunowicz, Żardecki, Tomaszewski, Jabłoński, Huza, Dzieślewski, Michalski, Fruchtmann, Kolischer, Skołyżewski, Łazarski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że w gospodarce funduszem krajowym na cele zdrowotne, spo-

strzegać się dają stosunkowo zbyt wysokie wydatki na potrzeby bieżące, i zachodzi uzasadniona wątpliwość: czy wszystkie wydatki są niezbędne;

zważywszy, że natomiast inwestycje w tym dziale gospodarstwa krajowego nie odpowiadają stosunkowo rzeczywistej potrzebie kraju;

zważywszy, że piętrzą się coraz to nowe wymagania do funduszu krajowego które przechodzą nieraz jego siły; że wskutek tego rozumne oszczędności są zewszed miar wskazane;

zważywszy wreszcie, że sprawy dotyczące zdrowia publicznego wymagają z natury rzeczy prócz opinii znawców zawodowych lekarskich i administracyjnych, także i współdziałania mężów biorących czynny udział w sprawach szpitalnych —

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by powołał mieszaną ankietę w celu zbadania, w jakim kierunku, bez uszczerbku dla sprawy, można przeprowadzić oszczędności w dziale administracji funduszu na cele zdrowotne, jakie są niezbędne inwestycje w szpitalnictwie krajowem, jak w skuteczny sposób urządzić nadzór nad szpitalami i w ogóle, jak zmienić dzisiejszy system gospodarki krajowej na cele zdrowotne.

Protokół szczegółowy obrad przedstawi Wydział krajowy Sejmowi wraz z swoją opinią i wnioskami na najbliższej sesji.

We Lwowie dnia 21. czerwca 1902.

Wnioskodawca.
Antoni Mars w. r.

Tarnawski, Włodek, Wład. Jaworski, Bednarski, Sękowski, Ad. Jędrzejowicz, Roman Potocki, Z. Tarnowski, Bujnowski, Stanisław Jędrzejowicz, Struszkiewicz, Hupka, Trzeciecki, Jabłoński, St. Tarnowski, Płocki, Bobrzyński, Tomaszewski, Gołuchowski, Wurst, Rayski, Dąbski.

Sekretarz p. Mysielski czyta :

W n i o s e k.

Zważywszy, że uchwalone przez Wysoki Sejm w d. 12. i 18. lutego r. 1898, a sankcyonowane w d. 9. grudnia r. 1899 ustawy: „O komasacyi gruntów rolnych“, „O podziale lub regulacyi użytkowania gruntów wspólnie używanych“ — oraz „O składzie komisji krajowej dla spraw wyłączenia obcych gruntów z lasów i zaokrąglenia granic leśnych“ dotąd w życie wprowadzone nie zostały, gdyż mimo kilkakrotnie przez posłów wnoszonych interpelacyi c. k. Rząd rozporządzeń wykonawczych dotąd nie wydał;

zważywszy, że przez tę zwłokę już trzeci rok jest niepowrotnie straconym dla urzeczywistnienia dążeń Sejmu w kierunku poprawy naszych stosunków agrarnych podjętych i że każdy dalszy rok zwłoki nieobliczalnie krajowi i jego ludności rolniczej przynosi szkody —

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić co następuje:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by ustawy: „O komasacyi gruntów rolnych“, „O podziale lub regulacyi gruntów wspólnie używanych“ oraz „O składzie komisji krajowej dla spraw wyłączenia obcych gruntów z lasów i zaokrąglenia granic leśnych“ w jak najkrótszym czasie w życie wprowadził.

Lwów dnia 23. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Hupka w. r.

Zdz. Tarnowski, Tyszkiewicz, Wład. Jaworski, Gniewosz, Stadnicki, Cielecki, Janczewski, Stan. Badeni, Buynowski, Romanowicz, Potoczek, Wilczkiewicz, Stan. Tarnowski, Struszkiewicz, Bobrzyński, A. Jędrzejowicz, Mars, Stan Jędrzejowicz, K. Badeni, Płocki, Kolischer, Sękowski, Żardecki, Zd. Skrzyński, Rayski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd, by stosownie do kilkakrotnych już uchwał Sejmu, zastosował się do Najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 i rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 Nr. 24 Dz. u. kr. i wprowadził jak najrychlej język polski jako urzędowy we wszystkich władzach i urzędach w Królestwie Galicyi i Lodomerji wraz z W. Ks. Krakowskiem, podległych ministerstwom: spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia, sprawiedliwości, skarbu, handlu, rolnictwa i obrony krajowej, w służbie wewnętrznej i w znoszeniu się z innymi władzami w kraju w granicach przez Najwyższe postanowienie z 4. czerwca 1869 wskazanych.

Lwów dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Stapiński w. r.

Jabłoński, Maiss, Michalski, Potoczek, Lipiński, Rayski, Maryewski, Tomaszewski, Jahl, Kramarczyk, Szwed, Bojko, Romanowicz, Rutowski, Żardecki, Kolischer, Bujnowski, Michałowski, Fruchtman, Bednarski, Huza, Wurst, Vayhinger.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, by zbadał, którym gminom i w jakiej wysokości należy się zaległy dodatek gminny od podatku dochodowego za wykonywanie prawa propinacyi od r. 1893 do r. 1897 i aby tym gminom użył wszelkiej pomocy do jak najszybszego ściągnięcia tych należności od c. k. funduszu propinacyjnego.

Lwów dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Jan Stapiński w. r.

Huryk, Mazikiewicz, Bohaczewski, Jabłoński, Michalski, Bednarski, Maiss, Potoczek, Jahl, Kramarczyk, Szwed, Bojko, Łazarski, Żardecki, Ostapczuk, Barabasz, Huza, Korol.

W n i o s e k.

Zważywszy, że zatrzymanie w ustawie o prestacyach, funduszach i kompetencji co do dróg publicznych nierządowych z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. kr. jest dla stanu dróg gminnych niekorzystne,

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony 1/2. projekt ustawy, zmieniający niektóre postanowienia powyższej ustawy.

Wnioskodawca:
Bujnowski w. r.

Tomaszewski, Witosławski, Wurst, Fruchtmann, Żardecki, Romanowicz, Rayski, Rutowski, Maryewski, Lipiński, Kolischer, Pięta, Merunowicz, Bednarski, Dr. Maiss, Wiśniewski, Michalski, Tarnawski, Vayhinger, Łazarski, Huza.

U s t a w a

z dnia 1902 Nr Dz. u. kr. dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy o prestacyach, funduszach i kompetencji co do dróg publicznych nierządowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 15., 24., 25., 35., 36., 37., 38., 41 i 43. ustawy krajowej z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. k. zostają w dotychczasowem brzmieniu uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 15.

Koszta budowy i utrzymania dróg gminnych I. i II. klasy (§§. 4. i 5.) tak na gruntach gminy jak obszaru dworskiego mają być pokrywane zasiłkiem z powiatowego funduszu dróg gminnych, który dla dróg gminnych II. klasy w takim tylko razie udzielony będzie, jeżeli dochody z innych źródeł, przeznaczonych specjalnie na rzecz tych dróg nie wystarczają na pokrycie niezbędnych potrzeb (§. 25. ust. 2.).

§. 24.

Kto opłaca podatek bezpośredni, uiszcza rocznie na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych 10% podatków bezpośrednich przypisanych mu w gminie lub na obszarze dworskim (w gminie katastralnej).

Do powiatowego funduszu dróg gminnych wpływają także dochody z innych źródeł, przeznaczone na rzecz tego funduszu.

§. 25.

Z powiatowego funduszu dróg gminnych pokrywane być mają potrzeby dróg gminnych I. klasy.

Z funduszu tego pokrywane być mają również niedobory miejscowych funduszy dróg gminnych II. klasy udzielaniem odpowiedniego zasiłku (§. 15.), zwłaszcza na opędzenie kosztów materiału, potrzebnego do utrzymania lub odbudowania mostów na tych drogach, niemniej innych wydatków koniecznych do utrzymania tych dróg w stanie, do komunikacyi publicznej przydatnym.

§. 35.

Wydział krajowy prowadzi w granicach niniejszej ustawy naczelną nadzór nad kierunkiem, budową i utrzymaniem wszystkich innych dróg publicznych nierządowych tudzież nad ich funduszami, wydaje potrzebne w tym celu instrukcyje tak administracyjne i rachunkowe jakoteż i techniczne i czuwa nad ściśłem wykonywaniem przepisów istniejących.

Jeżeli Wydział powiatowy zaniedbuje bądź drogi powiatowe, bądź drogi gminne I. klasy, lub nie wykonuje należycie nadzoru nad drogami gminnymi II. klasy albo w sposób nieodpowiedni używa funduszków drogowych, natenczas wydaje Wydział krajowy stosowne zarządzenie a w razie potrzeby przez siebie uznanej, ustanowi za zgodą politycznej Władzy krajowej na koszt powiatu własny organ w celu zastępowania Wydziału powiatowego.

Również może Wydział krajowy w razie potrzeby, przez siebie uznanej, objąć w zarząd własny budowę i utrzymanie drogi powiatowej albo gminnej I. klasy, przyczem oznaczy kwotę, która w takim razie z funduszków powiatowych, względnie z powiatowego funduszu dróg gminnych w czasie trwania tego zarządu ma być oddaną do dyspozycji Wydziału krajowego wraz z dochodami przeznaczonymi specjalnie na rzecz drogi odnośnej.

Wydział krajowy rozstrzyga spory między Radami powiatowymi co do potrzeby i kierunku dróg powiatowych (§. 3.), dalej spory między Wydziałami powiatowymi co do potrzeby i kierunku nowych dróg gminnych I. klasy (§. 4.), rozstrzyga w razie niezgodności zdań między gminą i obszarem dworskim, względnie między gminami i obszarami dworskimi a Wydziałem powiatowym względnie Wydziałami powiatowymi z drugiej strony co do potrzeby drogi gminnej II. klasy (§. 5.) i w ogólności rozstrzyga spory drogowe w drodze odwołania się doń wniesione.

§. 36.

Rada powiatowa stanowi:

1. o budowie i kierunku drogi powiatowej, a odnośne uchwały swoje podaje do wiadomości Wydziału krajowego;

2. o funduszach potrzebnych do budowy i utrzymania dróg powiatowych (§. 14);

3. o dotacyi potrzebnej na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych (§. 26).

§. 37.

Wydział powiatowy:

1. prowadzi cały techniczny i ekonomiczny zarząd dróg powiatowych tudzież dróg gminnych I. klasy (§. 4) i o ile to uzna za potrzebne, porucza wskazane przez siebie czynności odnośnemu miejscowemu zarządowi dróg gminnych II. klasy;

2. nadzoruje miejscowe zarządy drogowe co do budowy i utrzymania dróg gminnych II. klasy i kieruje odnośnymi czynnościami tychże zarządów (§. 38), a w razie zaniedbania, wydaje stosowne zarządzenia;

3. zarządza powiatowym funduszem dróg gminnych, przedkłada corocznie Radzie powiatowej preliminarz potrzeb, które z tego funduszu mają być pokryte i wyznacza zasiłki w myśl §. 25;

4. kieruje budową i sprawuje nadzór nad utrzymaniem drogi krajowej, jeżeli ta czynność przez Wydział krajowy została mu powierzona;

5. orzeka w braku porozumienia między gminą a obszarem dworskim tudzież między sąsiednimi gminami i obszarami dworskimi co do potrzeby drogi gminnej II. klasy;

6. rozstrzyga spory i rekursy w sprawach dróg gminnych II. klasy;

7. orzeka w sprawach naruszenia całości drogi publicznej i przywrócenia jej do pierwotnego stanu;

8. w razie zaniechania drogi powiatowej lub gminnej przeprowadza całą czynność §. 11. przepisaną;

9. sporządza i utrzymuje w ewidencji kataster dróg powiatowych i gminnych, co do tych ostatnich przy współudziale gmin i obszarów dworskich

§. 38.

Zarząd dróg gminnych II. klasy (miejscowy zarząd drogowy) składa się z naczeln-

nika gminy, względnie jego zastępcy i przełożonego obszaru dworskiego.

W miejscowościach, w których obszar wcielony jest do gminy, miejscowy zarząd drogowy należy do zakresu działania zwierzchności gminnej, względnie magistratu.

Miejscowy zarząd drogowy prowadzi całą techniczną i ekonomiczną administrację dróg gminnych II. klasy, do niego należy staranie, aby te drogi w dobrym stanie były utrzymywane.

Tenże zarząd kieruje budową i dozoruje utrzymania drogi gminnej I. klasy w granicach odnośnej miejscowości, o ile mu ta czynność przez Wydział powiatowy została powierzona (§. 37 ust. 1). Sposób, w jaki zarząd drogowy i tegoż poszczególni członkowie sprawować mają czynności, należące do ich zakresu, oznaczy wykonawczy regulamin drogowy (§. 44).

Na każdego członka Zarządu drogowego, przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki w sprawach administracji dróg gminnych, nakładać może Wydział powiatowy kary pieniężne porządkowe aż do 40 koron.

Kary te wpływają na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Każdy członek Zarządu drogowego odpowiedzialny jest za szkodę, wyrządzoną funduszowi drogowemu wskutek zaniedbania swego obowiązku.

Jeżeliby zarząd drogowy nie utrzymywał dróg gminnych II. klasy w dobrym stanie, lub używał w sposób nieodpowiedni funduszy drogowych, natenczas ma Wydział powiatowy zarządzić temu w sposób stosowny, a w szczególności winien tenże w miarę potrzeby i za zgodą politycznej władzy powiatowej objąć bezpośredni zarząd dróg rzeczonych, w którymto razie rozporządzać będzie dochodami z myta lub innymi funduszami dla tych dróg przeznaczonymi.

Wszelkie spory i zażalenia dotyczące objęcia dróg gminnych II. klasy w zarząd Wydziału powiatowego, rozstrzyga Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W wyjątkowych wypadkach przysługuje Wydziałowi powiatowemu prawo wyznaczania miejscowemu Zarządowi drogowemu, względnie jednemu z jego członków, bądź stałego bądź jednorazowego wynagrodzenia, które pokryte będzie z powiatowego funduszu dróg gminnych.

§. 41.

Wszelkie należytości przypadające na podstawie tej ustawy, tudzież koszta postępowania wykonawczego, gdy nie są uiszczane w terminie, ściągnięte będą drogą egzekucyi politycznej podług istniejących ustaw i przepisów.

Prawomocne uchwały, orzeczenia i rozporządzenia wydawane na podstawie niniejszej ustawy, egzekwowane będą na żądanie właściwej władzy autonomicznej przez polityczną władzę powiatową.

§. 43.

W gminach miejskich, dla których wydana została ustawa gminna z dnia 13. marca 1889 Nr. 24 Dz. u. k., obowiązują niniejsza ustawa z następującymi zmianami:

a) Miasta te prowadzić będą pod kontrolą władz nadzorezych cały zarząd techniczny i ekonomiczny wszystkich dróg gminnych, w ich obrębie położonych, nie wyłączając czynności z §. 11. niniejszej ustawy wpływających.

b) Dochody z kopytkowego i innych źródeł wpływać będą do kasy miejskiej na rzecz miejscowego funduszu dróg gminnych, w obrębie miasta położonych, który pokrywać będzie wydatki w §. 25. przewidziane.

c) Z ustanowionego w §. 24. dziesięcioprocentowego dodatku do podatków bezpośrednich, w tych miastach opłacanych

5% tychże podatków wpływać będzie do kasy miejskiej na rzecz miejscowego funduszu dróg gminnych a 5% do kasy Rady powiatowej na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Powyższe przepisy rozciągnąć można także na inne gminy w kraju na podstawie uchwały sejmowej i za Cesarskiem zezwoleniem.

Art. II.

Postanowienia §§. 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23. i 42. tejsze ustawy tracą w zupełności moc obowiązującą.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. IV.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W n i o s e k.

Kłeska elementarna powodzi nawiedziła w dniu 18. i 19. czerwca br. powiat Żywiecki, która wskutek ulewnych deszczów i wezbrania wód nie tylko ziemiopłody w polu uszkodziła, — ale nawet zasiane urodzajne grunta zgarnęła — zasypała kamieniami, lub też na nieurodzajne kamieńce zamieniła, uszkodziła również drogi gminne i wiele tam ochronnych doszczętnie zniszczyła.

Powiat Żywiecki należy do uboższych powiatów naszego kraju, położony jest w górach, ma grunta mniej urodzajne, a mieszkańcy na wsi są ubodzy i przez ostatnią powódź ponieśli wielką klęskę.

Wysoki Sejm raczy zatem poszkodowanym mieszkańcom powiatu Żywieckiego przyjsć w pomoc znaczniejszą kwotą z funduszków krajowych — i wezwać Wysoki

c. k. Rząd, aby temuż powiatowi odpowiednie wsparcie udzielić raczył.

Wniosekodawca:
W. Szwed w. r.

Skołyszewski, Bohaczewski, Sękowski, Łazarski, Rayski, Jabłoński, Stapiński, Potoczek, Mazikiewicz, Staruch, Bojko, Huryk, Ostapczuk, Barabasz, Krempa.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

W n i o s e k

posłów Dra Andronika Mogilnickiego i Dra Michała Korola.

Zważywszy, że wskutek nadmiernego rozdrobienia gruntów małej posiadłości właściciele tychże nie są w stanie z uprawy tych gruntów wyżywić siebie i swoich rodzin;

zważywszy, że w naszym kraju brak większego przemysłu, któryby takim bezrolnym mógł dać zarobek, a tem samem możność do zarobkowania i do życia;

zważywszy, że wskutek tego następuje mimowolna emigracya bezdomnych i bezrolnych do większych miast i z powodu napływu nędzarzy przychodzi nawet do rozlewu krwi, jak to miało miejsce w ostatnich dniach we Lwowie, wnoszą podpisani

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Wzywa się c. k. Rząd, by nie tylko słowem, ale i czynem przystąpił do uchwalonych robót inwestycyjnych i by z rozpoczęciem tychże wcale nie zwlekał wobec zagrażającej nędzy.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zajął się w szybszem tempie zadecydowaną ostatecznie regulacją rzek i wykonaniem robót melioracyjnych i by wedle

możności sam do tego zniewolił niedbałych interesentów.

Wnioskodawcy:
Mogilnicki w. r.
Korol w. r.

A. Barabasz, Barwiński, Huryk, Maryewski, Bujnowski, Sza'er, ks. Stojałowski, Gładziuk, Bohaczewski, Staruch, J. Stapiński, Żardecki, Mazikiewicz, Maiss.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków mieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu.

Regulacja rzeki Soły zaczawszy od gminy Rayczy aż do ujścia do Wisły została już rozpoczętą — dopływy do tej rzeki — a mianowicie pomniejsze rzeki górskie: Żylcza Łękawka, Koszarawa i Ujsołka zostały przy regulacji rzeki Soły pominięte.

Tak samo ma się rzecz z rzeką Stryszawką wpadającą do Skawy.

Gdy te pomniejsze rzeki a mianowicie:

a) Żylcza prowadząca przez gminę Łodygowie i Zarzecze;

b) Łękawka, płynąca przez gminę Łękawicę, Rychwałd, Moszczanicę i Zadziele;

c) Koszarawa prowadząca przez gminę Jeleśnia, Pewel mała, Swinna i Sporysz;

d) Ujsołka przepływająca gminę Ujseł do Rayczy;

e) Stryszawka prowadząca przez gminę Łachowice, Stryszowę i Suchą

i te wszystkie dopływy są większymi rzekami górskimi, które przy każdym we-

zbraniu wód robią wielkie spustoszenia, rujnując łąki, pastwiska i użyteczną ziemię na kamieniste nieużytki zamieniają i rok rocznie czynią ludności górskiej nieobliczone straty.

Gdy nadbrzeżni właściciele gruntów obok rzek dopływowych są ubożsi włościanie, którzy z powodu niedostatku nie są w stanie do regulacji ani datkiem się przyczynić, dlatego podpisani zapytują:

Czyli Wys. c. k. Rząd jest skłonny regulację potoków górskich jako dopływów do rzeki Soły i Skawy w powiecie żywieckim kosztem Skarbu państwa, funduszem melioracji i kosztem naszego kraju czem spieszej przeprowadzić?

Lwów, dnia 25. czerwca 1902.

Interpelujący:
Szwed w. r.

Ostapczuk, Kramarczyk, Barabasz, Rayski, Potoczek, Mazikiewicz, Łazarski, Staruch, Huryk, Bojko, Skołyżewski, Krempa, Barwiński Jabłoński, Stapiński i Sękowski.

I n t e r p e l a c y a.

Do wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie.

Jeszcze w roku 1892. gmina Osiek i kilka innych gmin powiatu bialskiego wniosła prośbę do Wysokiego Sejmu o wykonanie kanału ulgi pomiędzy rzeką Sołą a rzeką Macochą płynącą w kierunku północnym od m. Kęt ku Oświęcimiu, a to z powodu, iż rzeka ta corocznie swoim wylewem czyni mieszkańcom nadbrzeżnym wielkie i nieobliczone szkody.

Prośba ta znalazła łaskawy posłuch, gdyż na ten cel przeznaczono z funduszu krajowych 7000 zł., z którą to kwotą przy pewnym dodatku państwowym i powiatowym w przeciągu 8 lat tj. od r. 1892—1900 w rzeczywistości ów kanał ulgi wykonano, ciesząc się nadzieją, że odtąd ani mieszkańcy nad-

brzeżni szkód nadzwyczajnych od zalewów wodnych nie poniosą, ani też fundusz krajowy więcej na żadne wydatki powodziowe dla tej okolicy narażonym nie będzie.

Tymczasem po wybudowaniu owego kanału zaraz przy pierwszej mniejszej powodzi w roku 1900, 1901 a obecnie przy nadzwyczajnej tegorocznej w r. 1902 przekonano się, że kanał ulgi żadnej najmniejszej korzyści dla okolicy tej nie przyniósł, a to z powodu, iż na tym kanale zaniechano ze strony władzy budującej oraz nauki technicznej założyć ruchomy jaz, któryby w czasie powodzi mógł być wywierany, a prócz tego założono czyli zmurowano próg betonowy i punkt markujący wysokość normalnego stanu wody tak wysoko ułożono, że woda podczas obecnej największej powodzi zaledwie na kilka cali grubo do kanału ulgi odejść mogła, nie czyniąc przez to najmniejszej ulgi od zalewów gruntów nad brzegami Macochy położonych a ponieważ ostatnia powódź poczyniła straszliwe spuszczenia w gruntach, płonach nadbrzeżnych mieszkańców, jak we wsiach Nowej wsi, Kanczudze, Malcu, Bielanaeb, Łękach w Zeleszynie osieckiem, przeto podpisani zapytują, czy Wys. Wydział krajowy ze względu na własne oszczędności budżetu kraj. oraz dobro mieszkańców nadbrzeżnych nie byłby łaskaw natychmiast polecić Wydziałowi powiatowemu w Białej przy komisijnem dochodzeniu wobec zastępców interesowanych lub samychże poszkodowanych zarządzić zbadanie faktycznego stanu upustu wody na kanale ulgi a zarazem szkód wyrządzonych i uznać odpowiednie przebudowanie jazu z nieruchomego na ruchomy a zarazem zniżenie pału markującego.

Lwów, dnia 24. czerwca 1902.

Interpelant:

Kramarczyk w. r.

Szwed, Potoczek, Mazikiewicz, Huryk, Staruch, Żardecki, Wilczkiewicz, Kremen-

towski, Cielecki, Barabasz, Ostapczuk, Buynowski, Maryewski, Stapiński.

Interpelacya.

Posła Kramarczyka i posła Szweda do Jasnje Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Ponieważ wiadomem jest ogólnie, że handel słodzonymi trunkami spirytusowymi we flaszkach opieczetowanych o pojemności niemniej jak 0.35 litra jest w Galicyi wyjęty z pod prawa propinacyi i mogą handel ten wykonywać wszyscy Ci, co zgłosili u władzy przemysłowej handel towarów mieszanych jako przemysł wolny, i skutkiem tego wyjątkowego postanowienia jest fakt, że w przerażający sposób mnoży się ilość podobnych handłów — które tworzą po wsiach ognisko pokątnego pijaństwa i rozpusty — a szczególnie pomiędzy biedniejszą klasą roboczą, a bardzo wiele tych handelków zmienia się w proste pokątne wyszynki z ogromną szkodą dla naszego społeczeństwa, dla tego podpisani zapytują:

Wysoki Rząd kiedy myśli wprowadzić w życie uchwałę sejmową z dnia 9. lipca 1901 na wniosek posła Skałkowskiego wzywającą Rząd, aby drobiazgową sprzedaż napojów spirytusowych w naczyniach zamkniętych, zawierających do 5 liter napoju, uznał jako przemysł koncesyonowany w myśl §, 24. ust. przemysłowej z dnia 23. lutego 1897 i aby przy udzielaniu tych koncesyi uwzględniał przedewszystkiem kółka rolnicze?

Lwów, dnia 25. czerwca 1902.

Interpelujący:

Kramarczyk w. r., Szwed w. r.

Skołyszewski, Ostapczuk, Buynowski, Huryk, Maryewski, Staruch, Żardecki, Stapiński, Krementowski, Łazarski, Barabasz, Wilczkiewicz, Potoczek, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza Rządowego.

Zważywszy, że stan starożytnego kościoła parafialnego w Tuchowie jest tego rodzaju, że z powodu niepokrycia go dość wcześniej nowym dachem. grozi po prostu ruiną, a przynajmniej wielkiem zniszczeniem.

Zważywszy, że już w roku 1894 znawca techniczny, przez Komitet parafialny, wybrany orzekł, że kościół ten musi otrzymać nowy dach i wzmocnienie fundamentów opaską cementową itd., że Komitet parafialny uchwalił w r. 1894. te przez znawcę uchwalone restauracje a w r. 1896 ponowił tę uchwałę.

Zważywszy, że c. k. Rząd imieniem funduszu religijnego jako patrona tego kościoła od ośmiu lat załatwienie tej tak pilnej sprawy odwleka.

Zważywszy, że c. k. Rząd w r. 1901 przez komisję c. k. Starostwa w Tarnowie stwierdził, że wieża i sklepienie kościoła grożą zawaleniem i wskutek tego poleciło toż c. k. Starostwo reskryptem z dnia 12. maja 1902 komitetowi parafialnemu przede wszystkim zdemolowanie wieży i tymczasowe pokrycie dachu papą, a mimo to wszystko ten sam c. k. Rząd jako reprezentant funduszu religijnego zadość uczynienie obowiązkom patrona kościoła zwleka.

Zważywszy, że wskutek tego zwlekania c. k. Rządu także i strony konkurencyjne najniepotrzebniej na większe wydatki narażone są, gdyż restauracja tego kościoła kosztowałaby była przed ośmiu laty znacznie mniej, niż obecnie kosztować będzie.

Zważywszy, że c. k. Rząd nie może się zasłaniać nawet tem, gdyby Komitet parafialny nie dostarczył może jakiegos uzupełnienia planów restauracyjnych, skoro samo c. k. Starostwo restaurację poleciło.

Zapytują podpisani, jakie są powody tak rażącego przewlekania załatwienia sprawy, z natury swej nagłej, i co zamierza uczynić, aby ten starożytny kościół uchronić od ruiny i usunąć to ogromne rozgoryczenie, jakie z tego powodu wśród ludności parafii Tuchowskiej panuje.

We Lwowie, 25. czerwca 1902.

Interpelant
Buynowski w. r.

Skołyszewski, Kramarczyk, Maiss, Tomaszewski, Maryewski, Żardecki, Rayski, Bojko, Potoczek, Wurst, Vayhinger. E. Michałowski, Michalski, Hupka, Romanowicz, Merunowicz, Łazarski, Jabłoński, Dąbski, Lipiński, Krementowski, Szwed, Wilczkiewicz, Huza, Bednarski. Jahl.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza Rządowego.

Zważywszy, że c. k. Prezydium Krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie wydało reskrypt z dnia 29. marca 1898 l. 1320 pr. do wszystkich c. k. Starostw i administracyj podatkowych we Lwowie i w Krakowie, na podstawie którego ostatni ustęp §. 173. ustawy podatkowej z dnia 25. października 1896. Nr. 220 dz. p. p. należy tak rozumieć, że ojcu rodziny, którego dochód roczny nieprzekracza 2000 zł. w. a. czyli 4000 kr. należy tylko wówczas niżyc stopę podatkową przynajmniej o jeden stopień, jeżeliby pomimo potrącenia $\frac{1}{20}$ części czystego dochodu od każdego dziecka po nad liczbę dwojga od pozostałej do opodatkowania reszty dochodu taka sama stopa podatkowa przypadała bez uwzględnienia tych potrąceń, i poleciło przewodniczącym komisji podatkowych dla podatku osóbsto-dochodowego, aby w razie niezastosowania się przez też komisję do tego zapatrywania, wnosili rekursy.

Zważywszy, że taka interpretacja tego przepisu ustawy zupełnie sprzeczną jest

z jasnym brzmieniem jej: „hiebei hat jedoch ohne Rücksicht auf die Höhe des Abzuges die Ermässigung des Steuersatzes um mindestens eine Stufe einzutreten“.

Zważywszy, że taka błędna interpretacja tego przepisu ustawy na niekorzyść opodatkowanych nie ma nawet najmniejszego uzasadnienia w rozporządzeniach wykonawczych do §. 173. ustawy podatkowej.

Zważywszy, że ustawę interpretować może w sposób obowiązujący tylko ustawodawca.

Zważywszy, że taka błędna interpretacja powyższego przepisu ustawy krzywdzi właśnie najbiedniejsze sfery obowiązane do opłacenia podatku osobisto-dochodowego.

Zapytują podpisani Pana Komisarza rządowego, w jaki sposób usprawiedliwić zdoła wydanie powyższego reskryptu c. k. Prezydum Krajowej Dyrekcji Skarbu i co zamierza uczynić, aby reskrypt ten był cofnięty.

Interpelant:
Buynowski w. r.

Huza, Staruch, Barabasz, Rayski, Merunowicz, Skołyśzewski, Maiss, Bednarski, Vayhinger, Tarnawski, Hupka, Żardecki, Fruchtmann, Koliszczak, Łazarski, Stapiński-Romanowicz, Witośławski, Rutowski, Lipiński, E. Michałowski, Dzieślewski, Jabłoński, Maryewski, Tomaszewski, Michałowski, Potoczek, Wilczkiewicz, Korol, Mazikiewicz, Wiśniewski.

Sekretarz Bohaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie naglącej potrzeby robót ochronnych na rzece Świcy.

Rzeka Świca wskutek częstych powodzi i spuszczenia klauz dla spławów Ba

rona Poppera na Wygodzie koło Doliny grozi katastrofą wszystkim wsiom, położonym nad rzeką. Osobliwie zagrożone są wsie Horszów, Podbereż, Tiapcze i Lisowice w pow. Dolińskim.

W Hoszowie rzeka Świca, zmieniając przy każdej powodzi łożysko, zniszczyła już setki morgów najlepszego gruntu, a teraz zwróciła swoje koryto wprost na chałupy, tak, że przy najbliższej powodzi może zabrać całą wieś.

W Podbereżu woda dobrała się do miękkiego sypkiego pola i grozi zniszczeniem co najmniej połowy wsi.

W Tiapczu rzeka Świca łamie brzegi i zagraża utworzeniem sobie nowego łożyska od Kniażołuki powyżej wsi także prosto na wieś.

Nie lepiej ma się rzecz, w Lisowicach. Dla tego podpisani wzywają Wysoki c. k. Rząd by celem zapobieżenia okropnej katastrofie zarządził jak najrychlej intensywne roboty ochronne na rzece Świcy.

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Interpelant:
Bohaczewski w. r.

Barabasz, Huryk, Staruch, Żardecki, Ostapczuk, Skołyśzewski, Glidzuk, Korol, Mazikiewicz, Bójko, Krempa, J. Stapiński Ochrymowicz, Szajer.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie wyborów gminnych w Janówce, Strutynie, Wyżnym, Wołoskiem Siole, Hoszowie, Witwicy, Belejowie, Dolinie i Dołżce w powiecie Dolińskim.

W powyższych 7 pierwszych urzędują stare Rady gminne; pomimo, że nowe wybory zostały przed kilku laty przeprowadzone, to jednak wniesione protesty nie mogą się doczekać załatwienia. Wszelkie

prośby, zażalenia, urgensa i przypomnienia ze strony interesowanych nie nie pomagają...

We wsi Jamówka odbyły się wybory nowe już dwa lata temu. Dopiero 25. maja 1901 z powodu wniesionego pretestu przesłuchano w Starostwie powołanych w proteście świadków i odesłano do c. k. Namiestnictwa akta tudzież protokoły, ale do tej chwili niema ostatecznej decyzji.

W Strutynie wyżnym już 9 lat urzęduje dawna Rada gminna, a to z tego powodu że Starostwo Dolińskie chce koniecznie utrzymać starego wójta Jana Kalinowicza przy urzędowaniu, jakkolwiek tenże przepadł 8 głosami przeciw 10, które padły na Iwana Rudego

W Wołoskiem Siole odbyły się nowe wybory jeszcze w roku 1898, zatem przed 4 laty, ale wniesiony protest zalega i do dnia dzisiejszego nie został załatwiony.

W Horszowie urzęduje stara Rada gminna już lat 14. Z tej Rady zastępca wójta Szmulko Taub i asesor Ołeksą Ohładiak, tudzież radni ks. Hornikiewicz, Ołekska Szyjan, Riwa Nagler, Diudio Adlerschein, Jonas Wisel zmarli dwaj radni wyprowadzili się do Bolechowa, niektórzy potracili swoje mandaty z powodu czynów karygodnych, ale Starostwo Dolińskie ani wyborów uzupełniających nie zarządza, ani wniesionego protestu nie załatwia, tylko starą, nielegalną Radę gminną, wybraną jeszcze w październiku 1888, podtrzymuje

Dodać należy, że na tę starą Zwierzchność gminną wniesiono stopy zażeń zarówno do Starostwa, jak i do Wydziału powiatowego w Dolinie, ale te są głosem wołającego w pustyni.

W Witwicy odbyły się wybory przed trzema laty, a mimo tego urzęduje stara Rada gminna: Z 18 dawnych radnych pozostało przy życiu już tylko 4, ale mimo tego do dnia dzisiejszego ani nie zarządzo wyborów uzupełniających, ani też nie załatwiono wniesionego protestu.

W Bełejowie odbyły się z początkiem roku bieżącego wybory nowej Zwierzchności gminnej, przeciw którym 50 członków Zwierzchności gminnej wniosło protest, ale do dnia dzisiejszego niema żadnej odpowiedzi.

W Dolinie urzęduje dawna Rada gminna także 9 lat, a to z tego powodu, że Starostwo nie załatwia protestu, wniesionego przed 3 laty.

W końcu w Dołżce zachodzi ta anomalia, że przy wyborach gminnych pierwsze koło stanowi sam jeden żyd, Adlersberg, który mianuje 4 radnych, jakich chce, a toż samo mianuje według upodobania 2 zastępców, i używa takich praw, jak cała gmina razem.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd powyższe protesta jak najrychlej załatwić?

II. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd niedbałych w tej sprawie urzędników pociągnąć do surowej odpowiedzialności?

III. Co zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić, by podobne niedbalstwa albo pokrywanie skorrumpowanych kreatur i znieprawdowanych Rad gminnych ze strony urzędów w przyszłości się nie powtarzały?

We Lwowie dnia 25. czerwca 1900.

Interpelant:
Bohaczewski w. r.

Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Skołyszewski, Głidziuk, Szajer, Krempa, J. Stapiński, Korol, Zardecki, Mazikiewicz, Bojko, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bokaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie wyborów gminnych we wsi Kniażożuka w powiecie Dolińskim.

Do wniesionej już w tej sprawie interpelacji dodajemy jeszcze fakt następujący:

We wsi Kniażołuca, powiatu Dolińskiego, urzęduje dawna Rada gminna jeszcze od roku 1891, zatem lat 11. W roku 1897 odbyły się wprawdzie wybory, ale przeciw nim wniesiono protest, który dopiero po 4 latach doczekał się załatwienia.

W roku 1901. odbyły się drugie wybory, ale i przeciw nim wniesiono protest, który załatwiono aż po $\frac{1}{2}$ roku...

Dnia 31. maja r. b. odbyły się wybory po raz trzeci, żeby zaś już nie można było wnosić żadnego protestu, sprowadziła gmina na swój koszt komisarza Starostwa z Doliń. Ale mimo tego i przeciw tym wyborom wniesiono protest, do dnia dzisiejszego nie załatwiony. Ponieważ w gminie już 11 lat panuje jeden, ten sam wójt z karanim sądownie za oszustwo pisarzem gminnym; ponieważ z tego powodu zapanowały we wsi nieporządki w najwyższym stopniu; ponieważ gmina, nauczona doświadczeniem, obawia się, że i ten protest, podobnie jak 2 pierwsze, będzie tak długo zalegał, przeto podpisani zapytują:

Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd protest gminy Kniażołuca jak najrychlej załatwić, nieprawidłowej gospodarce gminnej w tejże wsi koniec położyć i zaniepokojoną ludność tej wsi w ten sposób uspokoić?

We Lwowie dnia 25. czerwca 1902.

Interpelant:

Bohaczewski w. r.

Kramarczyk, Bojko, Huryk, Krempa, Stapiński, Barwiński, Ostapeczuk, Staruch, W. Szwed, Skołyszewski, Dr. Mogilnicki, Barabasz, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie szkód zrządzonych przez dziki i inne zwierzęta leśne, tudzież w sprawie postępowania przy wydzierżawianiu polowania gminnego w powiecie Dolińskim.

Jedną z największych plag ludności wiejskiej powiatu Dolińskiego są dziki i

jelenie. We wsiach Spasie, Jasienowcu i Dubie wyrządziły one wielu członkom gminy znaczne spustoszenia i szkody. Po polach, sianożęciach, po zasianych w pocie czoła rolach chodzą one całkiem bezpiecznie i pewnie, tak, jakby oswojone zwierzęta domowe.

Jurko Bojczyn z Janówki poniósł sam jeden szkodę od jeleni na 80 koron w zasianem życie; Iwanowi Iwanyszynemu z Duby ocenili zaprzysiężeni taksatorowie gminni samemu jednemu szkodę od jeleni na 60 koron! To samo dzieje się i w Taniawie, Lisowicach, Lecówce, Dubszarze i w innych wsiach powiatu Dolińskiego.

Obowiązani do odszkodowania właściciel i dzierżawcy polowania wzbraniają się zwrócić szkodę w drodze dobrowolnej, — natomiast Starostwo Dolińskie odnośne doniesienia i zażalenia albo rzuca do kosza, i pozostawia je bez żadnej odpowiedzi, albo obiecuje zesaść na grunt ustanowionych przez siebie taksatorów, ale obietniczki swojej nie wypełnia, albo w końcu, jak to się stało w Jasienowcu, nakazuje poszkodowanym, by wykazali się świadkami, którzy tych jeleni na własne oczy widzieli i ich na gorącym uczynku przydybali.

W Witwicy, w powiecie Dolińskim, termin wydzierżawienia polowania kończył się dnia 1. maja 1901. W czerwcu otrzymała Zwierzchność gminna zawiadomienie, że nowa licytacja na polowanie gminne odbędzie się dnia 1. sierpnia 1901. Ale licytacja wtedy czemuś się nie odbyła, za to przy końcu roku otrzymała gmina zawiadomienie, że licytacja już się odbyła bez udziału i zawiadomienia Zwierzchności gminnej dnia 23. października 1901.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Czy znane są c. k. Rządowi powyższe fakta?

II. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd pociągnąć winnych do odpowiedzialności?

III. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd surowo polecić c. k. Starostwu Dolińskiemu, by toż wzięto w obronę ciężko pokrzywdzonych włościan i należne im prawo przyznało i przyznawało?

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Interpelant:
Bohaczewski w. r.

Mazikiewicz, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Skołyzewski, Gładziuk, J. Stapiński, Żardecki, Bojko, Krempa, Korol, Ochrymowicz, Szajer.

Interpelacya

posła Starucha i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego w sprawie bestyalskiego znęcania się nad włościanami ze strony rządcy dóbr Antoniego Tabęckiego we wsi Rosochowaćcu w powiecie Podhajeckim.

We wsi Rosochowaćcu, powiatu Podhajeckiego, rządcą dóbr pana Jankowskiego Antoni Tabęcki znęca się od dwóch lat w okrutny sposób nad służbę dworską, wbrew, przepisom ustawy, nawet wbrew godności ludzkiej postępuje tak, jak za dawnych czasów pańszczyznianych, za najmniejsze przewinienie okłada ludzi kijem, kładąc ich gwałtem na ławkę. I tak przed rokiem dał 20 kijów parobkowi Józefowi Malinowskiemu, potem później Jaśkowi Dubiszakowi 25 kijów, Harasynowi Myszakowi 20 kijów, a 20. maja r. b. chwycił dworskiego sługę Iwana Szwaka, zaciągnął go do stodoły, i przywoławszy 3 parobków dworskich, Antoniego Lebedyńskiego, Iwana Balickiego i Hryńka Sanickiego, kazał im przemocą rzucić Iwana Szwaka na ziemię i sięść dwom na niego, a jednemu na głowę, sam chwyciwszy kija, zaczął nim z całej siły okładać biednego najmita, tak że ten kilkanaście dni nie mógł wstać na nogi. Nawet na dziewczętach odbywa ten ohydny człowiek tę straszną operacyę. Niedawno temu kazał zaciągnąć biedną dziewczynę Maryę Strachmańczukówną i wyliczył jej 25 kijów.

Ponieważ to dzikie postępowanie tego człowieka odbywa się dłuższego czasu, a do wsi przychodzą patrole żandarmerskie i nie widzą się spowodowani do wystąpienia przeciw tej ohydnej zbrodni, a rzecz pewna, że i wyższym władzom kompetentnym musi to być znane, jednak dotychczas nie one nie zarządziły by tego bestyalskiego człowieka powstrzymać od tych gwałtów, które są hańbą XX stulecia, przeto podpisani zapytują, czy to postępowanie jest znane wysokiemu Rządowi, a jeżeli nie, to czy dowiedziawszy się o tem, gotów jest tego bestyalskiego rządcę za te spełniony zbrodnie do surowej odpowiedzialności pociągnąć?

We Lwowie dnia 25. czerwca 1902.

Interpelant:
Staruch w. r.

Huryk, Bojko, Mazikiewicz, Bohaczewski, Barabasz, Ostapczuk, Szwed, Krempa, Barwiński, Korol, Stapiński, J. Kramarczyk, Skołyzewski, Potoczek.

Marszałek oznajmia, że te interpelacye odstąpi stosownie do ich treści p. komisarzowi rządowemu, a jedną Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, że ks. Faciewicz administrator dyecezyi Stanisławowskiej obrządku gr. kat. zawiadomił, że z powodu zajęć dyecezyalnych nie może brać udziału w obradach sejmowych.

Marszałek oznajmia, że p. K. Badeni przed przystąpieniem do porządku dziennego zażądał głosu w sprawie formalnej, przeto udziela mu głosu.

Przemawia p. K. Badeni i stawia wniosek formalny, by przekazane komisji budżetowej sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie gwarancji dla wkładek lokowanych w gal. kasie oszczędności, odesłać komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Przemawia poseł Apolinary Jaworski i wnosi na powiększenie liczby członków komisji gminnej o 1 członka.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Przemawia p. Władysław Krański i wnosi na zwiększenie liczby członków komisji bankowej o 1 członka.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Przemawia p. Sękowski i wnosi na zwiększenie liczby członków komisji reform agrarnych o 1 członka.

Izba chwala bez rozprawy ten wniosek.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania dodatkowego Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prokie ustawy o publicznych biurach pośrednictwa pracy.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Przemawia p. Jabłoński i stawia wniosek formalny na odesłanie tego sprawozdania do osobnej, 15 członków składać się mającej komisji dla spraw społeczno-politycznych.

Przemawia p. Stadnicki i stawia formalny wniosek na odesłanie tego przedmiotu do osobnej z 15 członków wybrać się mającej komisji dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem poprawek do projektu ustaw 1. o zalesieniu, ochronnem, 2. o niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytania sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przeuiesienia szpitala powszechnego w Przemyśle i wybudowania nowego w odpowiednim miejscu.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Kozłowskiego w przedmiocie wydania zarządzeń potrzebnych dla wykonania ustawy o regulacji rzek.

Przemawia p. Kozłowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Stojalowskiego w sprawie przeniesienia c. k. Sądu powiatowego z Ślemienia do Suchej.

Przemawia p. Stojalowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Żardeckiego o wydanie nowej ustawy łowieckiej.

Przemawia p. Żardecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Szweda o przyznanie mieszkańcom gmin Sopotnia mała, Przyłęków, Krzeszów, Rychwałd i Rychwałdek pow. Zywieckiego zapomogi 5000 K na zasiew gruntów i wyżywienie ludności kłeską gradową w r. 1901 dotkniętej.

Przemawia p. Szwed uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego w przedmiocie założenia kosztem kraju jednego seminarium nauczycielskiego z kierunkiem rolniczym, połączonego z internatem.

Przemawia p. Cielecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Trzecieckiego o popieraniu zakładania małych i średnich wędlni jako przemysłu domowo-rolniczego.

Przemawia p. Trzeciecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Stan. Jędrzejowicza o zmianę ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych.

Przemawia p. Jędrzejowicz Stanisław uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera w sprawie zakładania fabryk krajowych dla wyrobów betonowych i odsprzedaży tychże wyrobów włościanom po cenach produkcji.

Przemawia p. Szajer uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera w przedmiocie ukrajowienia drogi Rze-

szów — Głogów — Kolbuszowa — Majdan — Tarnobrzeg.

Przemawia p. Szajer uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosząc na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie w Gromcu koncesji do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Gromcu.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Gromiec koncesji do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Gromcu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięcin od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Gromiec powiatu chrzanowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę w Gromcu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że — analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (dz. u. kr. Nr. 43.) w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Gromiec.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h ;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h ;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, że obecnie stawia na porządku dziennym punkt ostatni, t. j.

Sprawozdanie Wydziału kraj. o udzieleniu Radzie powiatowej w Buczaczu koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz—Potok złoty.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Buczaczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty.

Art. I.

Radzie powiatowej w Buczaczu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty na dwóch stacyach mytniczych, a to na jednej stacyi pod Buczaczem i na drugiej stacyi pod Potokiem, pod warunkiem utrzymania przedmiotu umyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 5 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43.)

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na każdej z dwóch stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego, ciężkiego koni wierzchownych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły, nalażą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wieszonego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nieżąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc. Izba uchwała przyjęcie tej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, że obecnie jako ostani punkt porządku dziennego następuje:

Wybór 8 członków Wydziału galic. Kasy Oszczędności we Lwowie (na propozycję Wydziału krajowego). Który to w porządku dziennym wydrukowanym jest jako punkt przedostatni.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału Krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wydział krajowy wnosi: Wysoki Sejm raczy wybrać na trzy lata członkami Wydziału Galic. Kasy oszczędności dotychczasowych członków tegoż Wydziału:

1. Dra Władysława Abrahama, profesora Wszechnicy.

2. Dra Stanisława Głabińskiego, profesora Wszechnicy,

3. Dra Jarosława Kułaczkowskiego, Dyrektora Towarzystwa „Dniestr“,

4. Dra Adolfa Liliena, szefa domu bankowego,

5. Stanisława Niezabitowskiego, właściciela dóbr i posła na Sejm krajowy,

6. Eugeniusza Pierożyńskiego, radcę Wydziału krajowego,

7. Jana Schulza, budowniczego i

8. Dra Zygmunta Skowrońskiego, adwokata krajowego.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Bojkę, Emila Michałowskiego, Huryka, Białoskórskiego i Cieńskiego Leszka, i wzywa posłów do oddania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania nagłego wniosku p. Włodka i Maisa i tow.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje następujący wniosek nagły.

W n i o s e k n a g ł y.

Wysoki Sejmie!

Na dniu 23 i 24. bm. Wisła wraz z dopływami zalała w powiecie Bocheńskim pięć największych gmin: Groble, Trawniki, Zielone, Swiniarów i Niedarów. Powódź nastąpiła wskutek wylewów dopływów Wisły, a w szczególności wskutek wylewów Raby i Drwini i wskutek pęknięcia starych wałów Wiślanych. Obszar zalanych gmin wynosi około 10.000 morgów ról ornych oprócz łąk i pastwisk. Gminy te w ostatnim dziesięcioleciu przeszły trzy razy klęskę powodzi, a wskutek tego są bardzo zubożałe, większa część ludności z tych gmin wyszła na robotę do Niemiec. Do obrony wałów nie było ludzi w tych gminach, musiano rekwirować ludzi z sąsiednich gmin. Ludność tych gmin nie będzie miała żadnego sprzętu, nie będzie przeto miała ziarna na obsiew jesienny i wiosenny, nie zdobędzie się również na fundusz na zakupno ziarna, bo na każdym prawie gruncie cięży pożyczka hipoteczna i po dwie pożyczki bezprocentowe zapomogowe wskutek poprzednich klęsk powodzi zaciągnięte.

Wobec tej katastrofy konieczną jest rzeczą przyjąć ludności rolniczej z szybkością pomocą na zakupno ziarna na obsiew gruntu, t. j. ze zapomogą na obsiew natychmiastowy wykami i grochem, celem uzyskania na zimę karmy dla inwentarza, ze zapomogą na zakupno ziarna na obsiew jesienny, ze zapomogą na zakupno ziarna i ziemniaków na obsiew wiosenny.

Rachując, że zakupno ziarna na obsiew natychmiastowy kosztować będzie po 10 koron na morgę, obsiew jesienny i wiosenny po 20 koron na morgę, — stawiam następujący nagły wniosek.

Wysoki sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by przyszedł zalanim gminom w miarę funduszy z pomocą natychmiastową.

Dalej raczy Wysoki Sejm uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

1. Ażeby gminom zalanim powiatu bocheńskiego dał zapomogę z funduszy państwowych na zakupno ziarna na obsiew jesienny i wiosenny w kwocie odpowiedniej rozmiarowi klęski.

2. ażeby wydał bezpłatnie ze salin w Bochni potrzebną ilość surowicy lub soli bydłowej dla poprawy karmy dla inwentarza gmin zatopionych powiatu bocheńskiego;

3. ażeby natychmiast rozpoczął roboty regulacyjne rzek w powiecie bocheńskim celem zapobieżenia corocznym katastrofom powodzi i dania ludności zarobku.

Lwów, dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawcy:
Włodek w. r.
Maiss w. r.

Skrzyński, Hupka, Mars, Janczewski, Sękowski, Dąbski, Cielecki, Górski, A. Jędrzejowicz, Garapich, Paszkowski, Szwed, Kramarczyk, Stan. Tarnowski, Bobrzyński, Wład. Jaworski.

Przemawia p. Włodek uzasadniając nagłość wniosku, i wnosi na odesłanie wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku.

Wnioskodawca na zapytanie Marszałka zrzeka się głosu dla uzasadnienia swego wniosku, a Izba bez rozprawy uchwała odesłanie wniosku nagłego p. Włodka do komisji budżetowej.

Marszałek oznajmia, że p. Theodorowicz Antoni złożył mandat do komisji przemysłowej, a p. Hupka do komisji gospodarstwa krajowego, i że uzupełniające wybory do tych dwóch komisji umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek udziela głosu p. Stapińskiemu, w sprawie formalnej.

Przemawia p. Stapiński pod względem formalnym i wnosi na odesłanie jego wniosku w sprawie zamawiania wszelkich dostaw dla Wydziału krajowego i zakładów krajowych wyłącznie u krajowych producentów i dostawców, przydzielonego komisji

gospodarstwa krajowego, do komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek formalny p. Stapińskiego.

Marszałek udziela głosu p. Leszkowi Cieńskiemu dla zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru 8 członków Wydziału galic. Kasy Oszczędności we Lwowie.

P. Cieński Leszek zdaje sprawę z wyniku tego skrutynium.

Głosowało 81. Absolutna większość 41. Z tych otrzymali pp. Dr. Władysław Abraham 81, Dr. Stanisław Głębiński 81, Dr. Jarosław Kułaczkowski 81, Dr. Adolf Lillien 60, Stanisław Niezabitowski 81, Eugeniusz Pierożyński 81, Jan Schulz 78 i Dr. Zygmunt Skowroński 81 głosów.

Marszałek stwierdza rezultat powyższych wyborów, następnie zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 27. Czerwca 1902 roku godzina 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 2 m. 10 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki. w. r.

Sekretarze;

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski. w. r.

Protokół

6. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 27. czerwca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 55 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 139.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół czwartego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół piątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejścia.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański odczytuje pismo c. k. Sądu obwodowego

w Cieszynie z dnia 21. czerwca 1902 Pr. $\frac{VI}{60}$ 9/98 o wyjednanie zezwolenia Sejmowego na karno-sądowe ściganie p. Stojalowskiego; i wnosi na odesłanie tego pisma do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwalą odesłanie tego pisma do komisji prawniczej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 27. czerwca 1902, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls: 775, 777, 782 do 787, 789 do 793, 795 do 799, 802, 804, 806, 807, 809, 810, 813, 814, 816, 820, 825, 826, 828, 829, 831, 836, 840, 844, 846, 848 do 850, 853, 854, 858 do 860, 861, 862, 865, 866, 871, 873 do 875, 879, 880, 884 do 886, 890, 891 do 893, 895 do 897, 903, 904, 908, 909, 911 do 917, 919, 921, 926 do 930, 934, 935, 937, 940, 942, 943, 947.

Komisji szkolnej Ls: 778 do 780, 794, 808, 811, 815, 818, 819, 821, 822, 832 do

835, 837, 838, 847, 872, 881 do 883, 887, 894, 898 do 900, 907, 910, 918, 931.

Komisji petycyjnej Ls: 805, 812, 823, 827, 851, 868, 901.

Komisji administracyjnej Ls: 852, 867, 936.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls: 843, 870, 902, 925, 932, 946.

Komisji drogowej Ls: 801, 803, 824, 839, 869.

Komisji podatkowej Ls: 788, 830, 888.

Komisji kolejowej Ls: 845, 938, 941.

Komisji górniczej Ls: 905, 906.

Komisji przemysłowej Ls: 776, 876,

Komisji sanitarnej Ls: 781, 800, 817, 889, 920.

Komisji solnej Ls: 933.

Po odczytaniu petycji Ls: 784 Pańkowskiej Honoraty, wdowy po profesorce Akademii rolniczej w Dublanach o podwyższenie pensji wdowiej przemawia p. Stadnicki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 845 Dzieślewskiego Waleryana inżyniera cywilnego we Lwowie im. Konsoryum projektowanej kolei lokalnej Zakopane Świnnica o poparcie tego projektu przemawia p. Bednarski popierając tę petycję.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 846 Gminy Janów o przyjęcie kosztów utrzymania dzieci Natana i Harkla na fundusz krajowy przemawia p. Brunicki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 847 Gminy m. Wadowic w sprawie założenia seminarium nauczycielskiego przemawia p. Maiss popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 940 Kowarkowej Janiny Przełożonej PP. Sakramentek we Lwowie o zasiłek na restaurację klasztoru przemawia p. Cielecki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do czytania złożonych przed rozpoczęciem posiedzenia wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

zważywszy, że stan ekonomiczny drobnej własności rolniczej w przeważnie większej części kraju naszego upada coraz widoczniej — a z różnorodnych przyczyn położenie naszych włościan w wielu okolicach utrudnia się coraz więcej, wskutek czego w szerokich warstwach włościanstwa naszego wzmaga się niezadowolenie i pewne przynębnienie moralne, dokładne więc i wszechstronne zbadanie istotnego stanu rzeczy i przyczyn złego nasuwa się jako coraz bardziej nagląca konieczność, przeto Wysoka Izba uchwalić raczy:

Sejm wzywa Wydział Krajowy do zwołania ankiety, złożonej poczęści z posłów oraz ludzi dobrze znających nasze ludowe i agrarne stosunki, celem dokładnego zbadania położenia w kraju niniejszego rolnictwa i obmyślenia środków jakby tej najliczniejszej warstwie naszego społec-

czeństwa z odpowiednią pomocą przyjęć można.

We Lwowie dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskoławca:
Cielecki w. r.

Tad. Cieński, Sozański, L. Cieński, Wybranowski, Sala, Pawlikowski, Miecz. Urbański, Korytowski, Niezabitowski, Kozłowski, Traczewski, Rudrof, Trzeciński, Garapich, Vivien, Horodyski, Krzysztofiwicz, Theodorowicz.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Spółce pożyczkowo-przemysłowej: „Ochrony i pomocy Narodowej“ stowarz. zarejestr. z ograniczoną poręką w Białej udziela się na wybudowanie polskiego domu robotniczego w Lipniku pod Białą sumy 25 000 koron tytułem bezprocentowej pożyczki, którą Spółka zwrócić będzie obowiązana w półrocznych ratach po 2.500 koron od chwili wybudowania domu; w danym razie Wydział krajowy poręczy spłatę procentów tej pożyczki.

Wydział krajowy czuwać będzie nad użyciem tych pieniędzy na cel przeznaczony.

2. Też Spółce udziela się 5.000 koron bezwrotnej zapomogi na urządzenie Ochronki polskiej pod zarządem Sióstr Felicjanek w domu już przez Spółkę nabytym.

Pod względem formalnym odsyła się ten wniosek do komisji budżetowej.

Uzasadnienie.

Na kresach Galicji około znanych niemieckich miast Białej-Bielska, zorganizowali Niemcy od dawna tak zwaną przez nich „deutsche Sprachinsel“ Nietylko w tych dwu miastach, ale też w sąsiednich wioskach jak: Lipnik, Hałcnów, Stare Bielsko, Wapienica, Mikłuszowice, Aleksandrówka

i t. d. pozakładali niemieckie szkoły Schulvereinu, które szerzą ducha pruskiego i przy ich pomocy, oraz przez zakłady przemysłowe rugują coraz dalej żywioł polski, germanizują i gnębią ludność polską materialnie i moralnie.

Dowodem najlepszym jak germanizacya na krańcach zachodniej Galicji postępuje jest to, że urzęda gminne wymienionych gmin, a także i gmin sąsiednich, są niemieckie, urzędują po niemiecku, a nawet przyjęły dla swoich gmin nazwy niemieckie jak: Kunzendorf (Lipnik), Alzen (Hałcnów), Lobnitz (Wapienica), Nikelsdorf (Mikłuszowice), Gross, Olisch, Alexanderfeld, Oberkurzwald (Międzyrzecze) i t. d.

I taka bezustanna germanizacya zachodnich wsi Galicji odbywa się dzisiaj bezkarnie i bez obrony ze strony Polaków, podczas gdy na nią wrze takie ogólne oburzenie z powodu jej zachowania się za granicą Austrii!

A jednak na tej „deutsche Sprachinsel“ jest ludność polska wszędzie w liczebnej większości z wyjątkiem jednego może Hałcnowa i gdyby nie była tak zgniewioną przewagą niemieckiego kapitału, zdołałaby utracone wsie pozyskać napowrót dla polskości. Polacy są atoli robotnikami i posługaczami, a Niemcy prowadzą przedsiębiorstwa i wykupili ich grunta.

W szczególności w rozległej gminie Lipniku stosunki przedstawiają się w przybliżeniu następująco: Ludność liczy około 4.000 dusz, a numerów jest około 450. Z tego numerów niemieckich jest 300 a polskich tylko około 150. Pod niemieckimi numerami mieszka jednak około 300 rodzin komorników polskich, którzy zebrawszy pewne oszczędności od 500—1000 złr. dążą do wybudowania własnej siedziby.

Otóż zamiarem Spółki „Ochrony i Pomocy Narodowej“ jest: zakupić większe gospodarstwo, złożone z kilkunastu morgów (które jest nawet upatrzone za cenę 24.000 koron), rozparcelować je i rozsprzedać

między polskich komorników, aby mieli gdzie stawać dla siebie domy. W ten sposób siła żywiołu polskiego w Lipniku szybko wzrosła.

Prócz tego na jednym morgu Spółka „Ochrony i Pomocy Narodowej“ zamierza wystawić dom robotniczy z taniemi mieszkaniami na 10—12 rodzin robotniczych.

Tą drogą zyska sprawa socyalna i równocześnie sprawa narodowa.

Ad 2. Dom nabyty przez Spółkę „Ochrona i Pomoc Narodowa“ składa się z dwóch części. Owóz zamiarem Spółki jest jedną część domu i połowę ogrodu oddać zakonnicom Sióstr Felicyanek na ochronkę.

Polska ludność robotnicza w Białej i Bielsku zmuszona jest obecnie dzieci swe posyłać do ochronek niemieckich, gdzie od małości ulegają germanizacyi.

Nadto wpływ zakonnic niemieckich oddziaływa najgorzej na niewiasty polskie, które się jeszcze prędzej niemieczą, niż mężczyźni.

Dla ochrony tedy polskich dzieci i matek polskich konieczną jest rzeczą wpływ niemieckich zakonnic osłabić i usunąć, a to tylko przez sprowadzenie polskich zakonnic jest możliwe.

Spółka czyni ze swej strony wielką ofiarę, gdy część kupionej przez siebie realności przeznaczą na ten cel społeczno-narodowy, a prosi, aby i kraj również do tego się przyczynił przez udzielenie bezwrotniej zapomogi w sumie 5000 K., która to suma na uskutecznienie przebudówek i odpowiednie urządzenie ochronki nieodzownie jest potrzebną.

We Lwowie dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca :
Stojałowski w. r.

T. Cieński, L. Cieński, Kramarczyk, Cielecki, Stan. Wybranowski, Traczewski,

Z. Skrzyński, Vivien, Włodek, W. Skrzyński, Szponder, Szajer, Żardecki, Wilozkiewicz, Krementowski, Szwed, Potoczek.

Sekretarz p. Mycielski czyta :

W n i o s e k

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm wzywa ces. król. Rząd o wyjednanie w drodze ustawodawczej takich zmian ustawy państwowej o opodatkowaniu spirytusu z dnia 20. czerwca 1888 r. i odnośnego rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 15. sierpnia 1889 r., ażeby:

1. uchylono obowiązek uiszczania opłaty trzykoronowej od jednego hektol. spirytusu, jako należitości kontrolnej za denaturowanie spirytusu w myśl §. 6. ust. państw z 20. czerwca 1888 r.

2. zmieniono postanowienia rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 15. sierpnia 1889 r. o środkach mających służyć do denaturowania spirytusu i zarządzone zastosowanie takich środków, któreby umożliwiły użycie spirytusu do oświetlania i opału motorów,

3. by bonifikacya, przyznana gorzelniom rolniczym — §. 7 ust. p. z 20. czerwca 1888 r. rozciągniętą została i na wyrób spirytusu denaturowanego w tych gminach,

4. przyznano ulgi taryfowe dla wywozu spirytusu denaturowanego do granic państwa.

We Lwowie dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca :
Jan Gnoiński w. r.

Korytowski, Sala, Pawlikowski, Garpich, Horodyski, Roman Puzyna, Niezabitoski, L. Cieński, Stadnicki, Laskowski, Rudrof, Abrahamowicz, Cielecki, Schätzel, W. Gnoiński, Vivien, Tadeusz Cieński, Wybranowski, Rozwadowski.

W n i o s e k.

Uchwałami z dnia 17. lutego 1898 i z dnia 16. marca 1899 wezwał Wysoki Sejm c. k. Rząd, „aby pomnożył jak najrychlej w kraju naszym liczbę geometrów ewidencyjnych w ten sposób, iżby w siedzibie każdego sądu powiatowego znajdował się przynajmniej jeden rządowy geometra“. W załatwieniu tej uchwały oznajmiło Prezydium krajowej Dyrekeyi skarbu odezwą z dnia 12. marca 1899, że nawet przyzwolone przez Ministerstwo pomnożenie liczby geometrów o 32 posad, zdołano załedwie w połowie do skutku doprowadzić, a to dla braku odpowiednio na te posady ukwalifikowanych kompetentów. Przy tem przyzwoleniu zaznaczyło Ministerstwo, że na utworzenie posad geometrów ewidencyjnych w siedzibie każdego sądu powiatowego, nie można reflektować, a to dla braku ukwalifikowanych, jak i dla zbyt wielkich kosztów.

Zważywszy, że potrzeba większej ilości geometrów ewidencyjnych, daje się w naszym kraju z każdym rokiem coraz więcej odezuwać — należy zaś przypuścić, że po trzech latach odpowiednia liczba ukwalifikowanych znaleźć się powinna — szczególnie przy lepszem uposażeniu — że pomnożenie tych posad o 32 na cały kraj jest, w obecnych stosunkach, stanowczo niewystarczającą —

niżej podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm ponawiając swe rezolucye z dnia 17. lutego 1898 i z dnia 16. marca 1899 wzywa c. k. Rząd, aby jak najrychlej pomnożył w kraju naszym liczbę geometrów ewidencyjnych, ile możności tak, aby w siedzibie każdego sądu powiatowego, znajdował się przynajmniej jeden geometra rządowy — i odpowiednio ich wyposażył.

We Lwowie, dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Rozwadowski w. r.

Mycielski, Lityński, Pawlikowski, J. Urbański, Skałkowski, dr. Wł. Czaykowski, Niezabitowski Stadnicki, Wł. Kraiński, Vayhinger, Merunowicz, Bal, Żardecki, Abrahamowicz, Sękowski, Vivien, Brunicki, Loewenstein, Maryewski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Od biletów na wszystkie widowiska od wszelkich zabaw publicznych i prywatnych, bankietów i t. p. połączonych z muzyką pobierać się będzie we wszystkich gminach kraju dodatek krajowy w wysokości: 2 grosze od każdych 20 groszy przy cenach biletowych, 1 koronę ryczałtowo za dobę przy zabawach prywatnych z muzyką (z kapelą) połączonych; 10 koron ryczałtowo za dobę przy zabawach publicznych (balach), również z muzyką (kapelą) połączonych. Zabawy w kółku ściśle rodzinnem, przy muzyce, nie najętej, wolne są od tego podatku.

Uzyskana tą drogą suma ma służyć na cele oświaty ludowej.

Wybieranie tego dodatku należy przy widowiskach do przedsiębiorcy, przy zabawach do zwierzchności gminnej.

We Lwowie, dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Ks. Stojalowski w. r.

Krementowski, Huryk, T. Cieński, Potoczek, Kramarczyk, Szwed, Szajer, Stapiński, Skołyszewski, Wilczkiewicz, Korol, Barabasz, Żardecki, Loewenstein, Barwiński, Glidziuk, Staruch.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

W n i o s e k.

posła Mazikiewiczą i towarzyszy.

Zważywszy, że nasze wsie drewniano-słomiane świadczą tylko o ubóstwie kraju,

że drzewo materyałowe coraz jest gorsze, że ubezpieczenie ogniowe od takich budynków jest bardzo kosztowne, przeto, celem zachęcenia ludu wiejskiego do budowania chat z materyału ogniotrwałego wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

„Nowo wystawione chaty wiejskie i małomieszczańskie (należące do dwóch najniższych klas podatkowych) murowane i kryte ogniotrwale, uwolnione czasowo od podatku domowo-klasowego, zostają równocześnie uwolnione od wszelkich dodatków krajowych i autonomicznych na ten sam czas“.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani, by ten wniosek odesłano do komisji administracyjnej.

We Lwowie dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Mazikiewicz w. r.

W. Szwed, Kramarczyk, Huza, J. Stapiński, Staruch, Stojałowski, Krempa, Huryk, Bohaczewski, Otapczuk, Barabasz, Korol, Barwiński, Potoczek, Dr. Łazarski.

W n i o s e k

posła Mazikiewicza i towarzyszy.

Zważywszy, że przepisy ustawy państwowej z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) w §. 24. jak również ministerjalne rozporządzenie wykonawcze z dnia 10. grudnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 140) do §. 4. ust. 3., dotyczące uwolnienia od podatku domowego nowo zbudowanych domów są bardzo ściśle i wymagają od petentów bezwarunkowo zarówno dotrzymania ustawowego terminu 45 dniowego do wniesienia podań do władzy kompetentnej, jak i przedłożenia różnych poświadczeń urzędowych, — z czem nasi włościanie nie mogą sobie dać rady, i dlatego tylko bardzo mało korzystają z dobrodziejstwa tej ustawy, a wolą

płacić nienależący się podatek, aniżeli starać się o uwolnienie od niego, — wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, by w jak najkrótszym czasie wydał i rozesłał do wszystkich Zwierzchności gminnych pouczenia o przepisach tej ustawy z potrzebnymi drukowanymi formularzami dla dotyczących wymaganych poświadczeń urzędowych i by zawiązywał te Zwierzchności, ażeby od teraz one same spowodowały strony do wnoszenia podań o uwolnienie od podatku domowo-klasowego w terminie przepisany, i by wszelkie potrzebne poświadczenia wydawały stronom z urzędu, nie pobierając za to żadnych innych opłat, oprócz tych, które są ustawo dozwolone“.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani na odesłanie niniejszego wniosku do komisji administracyjnej.

Lwów dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Mazikiewicz w. r.

Ks. Wilczkiewicz, Dr. Łazarski, Białoskórski, Żardecki, W. Szwed, Krempa, Theodorowicz, Korol, Barwiński, J. Stapiński, Staruch, Stojałowski, Huryk, Bohaczewski, Ostapczuk, Barabasz, Potoczek, Kremenowski.

Marszałek oznajmia, że odczytane wnioski umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, oraz wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Dr. Korola i tow. do c. k. komisarza rządowego w sprawie wyborów gminnych we wsi Łuzek dolny w powiecie Drohobyckim.

Jeszcze w miesiącu styczniu 1900 przeprowadzono wybory nowej Rady gmin-

nej we wsi Łużek dolny, powiecie Drohobyckim, przeciw którym członkowie urzędującej Rady gminnej, a na ich czele wójt Wasyl Petryk wnieśli, protest, który aż po dwóch latach, gdyż dopiero w marcu został załatwiony.

C. k. Starostwo w Drohobyczu uchwałą z dnia 8. kwietnia 1902 l. 10,385, ekspedycyowaną jeszcze dnia 15. kwietnia 1902, intymując decyzję c. k. namiestnictwa, poleciło Zwierzchności gminnej w Łużku dolnym, by do dni 14 przeprowadziła wybory uzupełniające trzech członków, a następnie by przystąpiła do bezzwłocznego ukonstytuowania nowej Rady.

Urzędujący wbrew woli całej gminy wójt Wasyl Petryk, chcąc jak najdłużej utrzymać się przy władzy, a mając silne poparcie w c. k. Starostwie, schował intymat do skrzyni, nie zawiadomił o tem nikogo i nie rozpiisał do dnia dzisiejszego wyboru trzech członków Rady.

Interesowani członkowie gminy udawali się już co najmniej 30 razy do c. k. Starostwa w Drohobyczu, by toż Starostwo zmusiło wójta do wykonania polecenia, wydanego na podstawie reskryptu c. k. Namiestnictwa, jednak dotychczas bez skutku, boć Starostwo w Drohobyczu uważa za swój inoralny obowiązek jest najdłuższe utrzymanie przy władzy wójta, który jest powolnem narzędziem starościńskiego przy wszelkich wyborach, ażeby w ten sposób odwdzięczyć się temu wójtowi za dotychczasowe usługi, z drugiej zaś strony zachęcić także innych wójtów by byli powolnemi narzędziami w ręku Starosty, za co czeka ich nagroda w rodzaju urzędowania w gminie samowolnie i w nieskończoność.

Zważywszy że taka niczem niesprawiedliwiona zwłoka w przeprowadzeniu wyborów Rad gminnych podkopuje w wysokim stopniu wiarę w istnienie ustaw i w sprawiedliwość organów rządowych;

Zważywszy, że postępowanie wójta w Łużku dolnym jest jawną samowolą, która przynosi wielką szkodę prawidłowemu funkcyonowaniu Rady gminnej, a w dalszem następstwie może przynieść nieobliczoną szkodę interesom gminy.

Zważywszy, że takie jawne popieranie samowoli wójta ze strony c. k. Starostwa w Drohobyczu wpływa bardzo demoralizujące na członków gminy, którzy mimowoli muszą wierzyć w to, że tylko tacy wójci, którzy są na rękę Starości, mogą liczyć na pomoc tegoż Starosty, i że względy sprawiedliwości nie znajdują tam posłuchu, zapytują podpisani:

Czy c. k. Rząd jest gotów zająć się bliżej sprawą wyborów gminnych w Łużku dolnym, i czy wyda polecenie c. k. Starostwu w Drohobyczu, by wzięto w obronę interes gminy przed samowolą wójta Wasyla Petryka?

Interpelant:
Korol w. r.

Gładziuk, Huryk, Ostapczuk, Staruch, Bohaczewski, Krempa, Żardecki, Potoczek, Ochrymowicz, Mazikiewicz, Barwiński, Mogilnicki, Barabasz.

Sekretarz p. K. Lubomiski czyta:

I n t e r p e l a c y a

pośla Krempey i tow. do c. k. Komisarza rządowego z powodu niezadowolnienia dotychczas przez c. k. Rząd uchwał Sejmu krajowego z r. 1895, 1897 i 1901 o wykonanie Najwyższego rozporządzenia z dnia 4. czerwca 1869 i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 l. 2354 w sprawie używania języka polskiego w Galicyi.

Powszechnie zdziwienie i zaniepokojenie zarazem wywołać musi zachowanie się c. k. Rządu w sprawie stosunków językowych w Galicyi. Ani dobrowolnie, jak to było jego obowiązkiem, ani mimo rozlicznych wniosków poselskich i uchwał Sej-

mu nie wykonał dotychczas c. k. Rząd Najwyższego rozporządzenia z dnia 4. czerwca 1869 i wydanego pod dniem 5. czerwca 1869 l. 2354 postanowienia całego Ministerstwa, że władze i urzędy podległe Ministerstwu spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia, sprawiedliwości, skarbu i handlu, rolnictwa, obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego mają używać w służbie wewnętrznej i zewnętrznej i w korespondencyi z rządowymi a nie wojskowymi władzami, urzędami i sądami w kraju naszym języka polskiego.

Rozporządzenie to miało wedle przepisu §. 6. być wprowadzone we władzach i urzędach podległych Ministerstwu skarbu, handlu i rolnictwa w przeciągu lat trzech licząc od dnia ogłoszenia.

Sejm król. Galicyi i Lodomeryi z W. ks. Krakowskiem kilkakrotnie przypominał c. k. Rządowi tę sprawę.

I tak: W roku 1895 Sejm uchwalił:

„Sejm wzywa Rząd, aby się do Najwyższego postanowienie z dnia 4. czerwca 1869 i całego Ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 po myśli i ducha tych rozporządzeń ściśle i bez uchylenia się od tych postanowień stosował.

W roku 1897 Sejm uchwalił:

„Sejm wzywa ponownie Rząd, aby po myśli Najwyższego postanowienia z 4. czerwca 1869 (Dz. ust. kr. Nr. 24) wprowadził jak najrychlej w urzędach kolei państwowych, pocztowych i telegraficznych tudzież c. k. Żandarmeryi w wewnętrznej służbie krajowej język polskiej jako urzędowy. — Zarazem poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby sprawą tą stale się zajmował i ze swej strony poczynił odpowiednie kroki celem urzeczywistnienia wskazanych dążeń i tylekrotnie powziętych rezolucyi“.

W roku 1901 Sejm uchwalił:

„Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem wzy-

wa ponownie Rząd, aby wprowadził jak najrychlej w urzędach kolei państwowych pocztowych i telegraficznych, tudzież w c. k. Żandarmeryi, wewnętrznej służbie krajowej język polski jako urzędowy, o tem samem zastosował się do Najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 (Dz. u. kr. Nr. 24).

Wreszcie w r. 1901 Sejm uchwalił:

„Sejm król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem wzywa ponownie Rząd, aby po myśli Najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 Nr. 24 dz. ust. kraj. wprowadził jak najrychlej w urzędach pocztowych, telegraficznych i kolei państwowych oraz c. k. żandarmeryi język polski jako urzędowy w służbie wewnętrznej i w korespondencyach z rządowymi a nie wojskowymi władzami, urzędami i sądami“.

Gdy mimo powzięcia powyższych uchwał przez Wysoki Sejm mimo starania Wydziału krajowego, c. k. Rząd nie raczył nawet dać odpowiedzi na odnośne przedstawienia; gdy do dzisiaj urzędowym językiem kolei, telegrafu, poczty i żandarmeryi jest język niemiecki;

Gdy to jest samowolnem przez Ministerstwa ukróceniem Najwyższem postanowieniem nadanych praw krajowi podpisani zapytują c. k. komisarza rządowego:

Kiedyż nareszcie spełni c. k. Rząd swój obowiązek i wykona Najwyższe postanowienie z dnia 4. czerwca 1869 i rozporządzenie całego Ministerstwa z 5. czerwca 1869 l. 2354?

Lwów, dnia 25. czerwca 1902.

Interpelant:
Krempa w. r.

Stapiński, Bojko, Wilczkiewicz, Fruchtmann, Kramarczyk, Stojalowski, Skołyżzewski, Żardecki, Potoczek, Szponder, Łazar-

ski, Maiss, Maryewski, Bednarski, Michałow-
ski, Tomaszewski, Szwed, Romanowicz,
Rayski, Rutowski, Jahl, Huza, Kremen-
towski.

Marszałek oznajmia, że interpelacje
te odstąpi p. komisarzowi rządowemu,
następnie oznajmia, iż p. Leo, z powodu
choroby prosi o udzielenie urlopu na czas
sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy udziela urlopu
p. Leo na czas trwania obecnej sesji se-
jmowej.

Marszałek przed przystąpieniem do
porządku dziennego udziela głosu p. Ja-
nowi Szeptyckiemu.

Przemawia p. Jan Szeptycki i wnosi
na odesłanie przekazanej komisji admini-
stracyjnej petycji Ls: 562 do komisji
gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wnio-
sek formalny.

Marszałek udziela głosu w sprawie
formalnej p. Męcińskiemu.

Przemawia p. Męciński i stawia for-
malny wniosek, by przydzieloną komisji
drogowej petycję Ls: 635 odesłać do Wy-
działu krajowego jako komisji z polece-
niem przedłożenia sprawozdania jeszcze
w obecnej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy
wniosek formalny p. Męcińskiego.

Marszałek oznajmia, że w celu umożli-
wienia rychłego drukowania stenograficznych
sprawozdań, które spóźniało się nieraz
wskutek zatrzymywania przez posłów ste-
nogramów, zarządził odtąd przepisywanie
mów według stenograficznych zapisków
w dwóch egzemplarzach, z których jeden
zostaje w biurze sejmowej i będzie ode-
słany do druku bez zmiany, jeżeli poseł
otrzymawszy odpis swego przemówienia
nie odda poprawionego tekstu do 12 godzin
kancelaryi Sejmowej,

Izba przystępuje do porządku dzien-
nego, którego punktem pierwszym jest :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wy-
działu krajowego o fundacyi Stanisława
hr. Skarbka.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwol-
niony od czytania sprawozdania, wnosi
przekazanie tego przedłożenia komisji bud-
żetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy
wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wy-
działu krajowego w przedmiocie podwyż-
szenia płac nauczycieli szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwol-
niony od czytania sprawozdania, wnosi
przekazanie tego przedłożenia komisji
szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy
wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wy-
działu krajowego o powiększeniu etatu
urzędników krajowego biura kolejowego.

Marszałek oznajmia, że ten punkt
porządku dziennego cofa na razie.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Pasz-
kowskiego w sprawie ułatwienie kredytu
melioracyjnego.

Przemawia p. Paszkowski uzasadniając
swoją wniosek, a pod względem formalnym
wnosi na odesłanie tego wniosku do ko-
misji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy
wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera o zniesienie myt na drogach krajowych i powiatowych.

Przemawia p. Szajer uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Wybór Komisji z 15 członków dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy.

Wybór uzupełniający jednego członka Komisji gminnej, jednego członka Komisji bankowej, jednego członka Komisji agrarnej, jednego członka Komisji przemysłowej i jednego członka Komisji gospodarstwa krajowego.

Marszałek wzywa posłów, by oddawali kartki odrazu do obu wyborów, tak komisji dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy, jakoteż do uzupełniających wyborów jednego członka komisji gminnej, bankowej, agrarnej, przemysłowej, i gospodarstwa krajowego.

Do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Bala, Bojkę, Mogilnickiego, Rutowskiego i Merunowicza.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek oznajmia, że nim komisja skrutacyjna przeprowadzi skrutynium Izba przechodzi na dalszego punktu porządku dziennego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydz. kr. w przedmiocie powizoryum budżetowego na miesiąc lipiec 1902.

Sprawozdawca p. Stanisław Badeni uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

I. Sejm przyjmuje do wiadomości, że Wydział krajowy czynił w miesiącach maju i czerwcu 1902 wydatki zwyczajne z funduszu krajowego na podstawie budżetu r. 1901.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1902 na podstawie budżetu z roku 1901.

III. Sejm upoważnia do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie :

a) dodatku do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od wolnych domów w wysokości 60 groszy od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

b) dodatku do państwowych podatków bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 66 groszy od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

c) opodatkowani w mieście w Krakowie, w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków :

wymienionych w III.a) w wysokości 49 gr., zaś wymienionych w III.b) w wysokości 55 gr. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

IV. Upoważnienia pod II. i III. udzielone obowiązują po dzień 31. lipca 1902.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, by wyjednał zwoływanie Sejmu w takiej porze i na tak długo, by Sejm mógł przysługujące mu z mocy konstytucji prawa i obowiązki w należyty sposób spełniać, a przede wszystkim budżet przed rozpoczęciem roku budżetowego uchwalić.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Władysław Kraiński i stawia następujący wniosek:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przedłożył Sejmowi na najbliższej sesji program finansowy, obejmujący plan gospodarstwa budżetowego na szereg lat najbliższych, a to przynajmniej na okres ośmioletni.

W programie tym obliczy Wydział krajowy wydatki budżetu krajowego i obmyśli sposób ich pokrycia, tak aby zapewnioną była na szereg lat, objęty programem, równowaga między wydatkami a dochodami na tenże okres czasu zspewnionymi.

Marszałek odczytuje wniosek p. Władysława Kraińskiego i podaje ten wniosek do poparcia.

Izba popiera wniosek p. Władysława Kraińskiego.

Przemawia JE. ck. Namiestnik.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela głosu p. Wilczkiewiczowi dla sprostowania faktu, a po chwili oznajmia że p. Wilczkiewicz stracił głos jako w Izbie nieobecny.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek I, II, III, IV, V komisji, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do drugiego czytania bez czytania, przyjmuje Izba w oddzielnym głosowaniu całą powyższą uchwałę w drugim czytaniu bez czytania.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba w oddzielnym głosowaniu cały powyższy wniosek komisji w trzecim czytaniu bez czy-

tania, a osobno uchwała Izba wniosek p. Kraińskiego, który Marszałek odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału powiatowego w Podhajcach o udzielenie koncesji mytniczej na pobór myta mostowego.

Sprawozdawca p. Mieczysław Urbański odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Wydziału krajowego w Podhajcach l. 497 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia po myśli obowiązujących ustaw i przepisów.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek wzywa p. Bojkę do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru członków komisji dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy i uzupełniających wyborów 1 członka do komisji gminnej, bankowej, agrarnej, przemysłowej i gospodarstwa krajowego.

P. Bojko zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 84. Absolutna większość 43. Z tych otrzymali po 84 głosów.

Do komisji dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy:

Bobrzyński, Czartoryski, Dąbski, Huryk, Jabłoński, Jahl, Krzysztofowicz, Małachowski, Milewski, Rozwadowski, Rutowski, Stadnicki, Stojałowski, Tarnowski, Zdzisław, Trzeciecki.

Komisji gminnej:

Brunicki.

Do komisji bankowej:

Gorayski.

Zaś do komisji reform agrarnych:

Paszkowski otrzymał 56 a p. Ciolecki 28 głosów.

Następnie 84 głosów otrzymali:

Do komisji przemysłowej:

Federowicz.

Do komisji gospodarstwa krajowego:

Sękowski.

Marszałek stwierdza rezultat powyższych wyborów i wzywa komisję dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy, by się ukonstytuowała.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Buynowskiego o zmianę ustawy gminnej na zasadzie połączenia obszarów dworskich z gminami.

Przemawia p. Buynowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Marsa o zwołanie ankiety dla zbadania czyli i w jaki sposób należałoby zmienić dzisiejszą gospodarkę funduszami na cele sanitarne.

Przemawia p. Mars uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Hupki o wezwanie c. k. Rządu, aby sankcjonowane dnia 9. grudnia 1899 ustawy „o kamasacyi gruntów rolnych“, ustawy o podziale lub

regulacji użytkowania gruntów wspólnie używanych“ i ustawy „o składzie komisji krajowej dla spraw wyłączenia obcych gruntów z lasów i zaokrąglenia granic leśnych“, jak najrychlej w życie wprowadził.

Przemawia p. Hupka uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji reform agrarnych,

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że w porozumieniu z wnioskodawcą usuwa z porządku dziennego punkt 13 i 14. tj.

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego o wprowadzenie języka polskiego, jako urzędowego w służbie wewnętrznej we wszystkich władzach i urzędach w kraju, i

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego w przedmiocie należnego gminom dodatku gminnego od podatku dochodowego za wykonywanie prawa propinacyi od roku 1893 do r. 1897.

Z kolei następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szweda o udzielenie mieszkańcom powiatu Żywieckiego znaczniejszej pomocy z funduszy krajowych z powodu klęski powodzi z dnia 18. i 19. czerwca b. r.

Przemawia p. Szwed uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Mogilnickiego o wezwanie c. k. Rządu, aby przystąpił jaknajrychlej do zarządzenia uchwalonych już robót inwestycyjnych i o polecenie Wydziałowi krajowemu, aby co

rychlej zajął się uchwaloną już regulacją rzek i wykonaniem robót melioracyjnych.

Przemawia p. Mogilnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że zgłoszono trzy nagłe wnioski i wzywa sekretarzy do odczytania tych wniosków.

P. Glidziuk, w zastępstwie sekretarza p. Bohaczewskiego czyta:

Wniosek naglący

posła Mazikiewicza i towarzyszy w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelncom wsi Wierzbica w powiecie Rawskim.

Dnia 1. czerwca 1902 spaliły się dziecięciu gospodarzom wsi Wierzbicy wszystkie budynki gospodarcze ze wszelkimi zapasami żywnościowymi do szczytu. A ponieważ oni nie mają żadnych środków do wyżywienia rodziny i inwentarza, przeto podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Pogorzelncom wsi Wierzbicy, powiatu Rawskiego, udziela się bezzwrotnej zapomogi w kwocie 1.000 koron“.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani przydzielenie tego wniosku komisji budżetowej z poleceniem, by taż komisya na najbliższem posiedzeniu zdała sprawę ustnie.

We Lwowie dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca
Mazikiewicz w. r.

Korol, Bohaczewski, Dr. A. Mogilnicki, Ostapczuk, F. Krementowski, J. Stapiński, Potoczek, Krempla, Kramarczyk, Staruch, Barabasz, Barwiński, Bojko, Wilczkiewicz.

Marszałek oznajmia, że wobec nieobecności wnioskodawcy, zarządzi ponowne odczytanie wniosku nagłego p. Mazikiewicza w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelncom gminy Wierzbica w powiecie Rawskim na następnem posiedzeniu, a obecnie wzywa sekretarza do odczytania drugiego wniosku nagłego.

P. Glidziuk odczytuje drugi wniosek nagły:

Wniosek naglący.

posła Mogilnickiego i towarzyszy w sprawie udzielenia zapomogi bezzwrotnej dla gminy Kleszczówna w powiecie Rohatyńskim.

Dnia 20. Sierpnia 1901 spaliło się 16 gospodarstw, których właściciele, ludzie w Kleszczównie całkiem ubodzy, z pomiędzy nich niektórzy wcale nie asekurowani, inni zaś wprawdzie asekurowani, ale na tak niską premię, że ta wartości spalonych gospodarstw wcale nie odpowiada. Gmina Kleszczówna niema ani swego lasu, z którego by mogła pobierać drzewo na budowę, a wskutek tego pogorzelnicy odbudowują się wprost tem, co wyżebrzą. A ponieważ zbioru zboża i paszy a nawet i odzież spaliła się przeto zachodzi nagląca potrzeba wspomnienia tych biedaków.

Wnosimy zatem na udzielenie tym pogorzelncom zapomogi 1.000 Koron.

Mogilnicki w. r.

Barwiński, Korol, Staruch, Ostapczuk, Bohaczewski, Glidziuk, Stojalowski, Mazikiewicz, Kramarczyk, X. Wilczkiewicz, Krementowski, J. Stapiński, Bojko, Barabasz.

Przemawia p. Mogilnicki uzasadniając nagłość wniosku i wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku.

P. Mogilnicki zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku, a Izba uchwała bez rozprawy odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Nagły wniosek.

W dniu 19. kwietnia br. nawiedził miasto Brzeżany gwałtowny orkan, niszcząc w swym pochodzie domy mieszkalne i gospodarze, sady, plony rolne, tudzież zakłady gospodarze i przemysłowe.

Ludność nieszczęściem tem dotknięta znalazła się nagle bez dachu i bez środków do usunięcia choćby częściowych następstw klęski elementarnej, które zbyt są poważne, gdyż szkody na przędce zestawione przewyższają 30.000 K.

Ponieważ częściowa pomoc gminy m. Brzeżan i składki prywatne wobec ogromu klęski są niewystarczające, wnoszę

Raczy Wysoki Sejm uchwalić udzielenie wydatniejszej pomocy dotkniętym klęską mieszkańcom m. Brzeżan ze strony kraju i uchwalając zarazem wniosek niniejszy za nagły polecić komisji budżetowej, aby na jednym z najbliższych posiedzeń Izby zdała sprawę.

Wnioskodawca:

Dr. Stanisław Schätzel w. r.

Rayski, Jahl, Huza, Tarnawski, Tomaszewski, Maryewski, Wurst, Maiss, Jabłoński, Vayhinger, Romanowicz, E. Michałowski Lipiński, Fruchtmann.

Przemawia p. Schätzei uzasadniając nagłość wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku.

P. Schätzel zrzeka się głosu dla uzasadnienia swego wniosku, i wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy przekazuje ten wniosek komisji budżetowej.

Marszałek zawiadamia Izbę, że ukonstytuowała się Komisya dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy wybierając przewodniczącym p. Bobrzynskiego, zastępcą przewodniczącego p. Jabłońskiego sekretarzem p. Jahla.

Marszałek zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 30. czerwca 1902 roku godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2. min. 15. po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki. w. r.

Sekretarze;

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski. w. r.

Protokół

7 posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 30. czerwca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 20 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. T. Bohaczewski.

Obecnych posłów 140.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół piętego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół szóstego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 30. czerwca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 955, 960, 963, 965, 971, 972, 975, 976, 979, 981, 984 do 989, 991 do 1000, 1004 do 1011, 1013 do 1016, 1018, 1020, 1021, 1023, 1024, 1026, do 1032, 1034, 1035, 1038 do 1042, 1044, 1045, 1048, 1049, 1057, 1058, 1064, 1066.

Komisji szkolnej Ls. 961, 964, 970, 973, 983, 1001, 1022, 1025, 1033, 1046, 1050, 1065, 1067.

Komisji petycyjnej Ls. 969, 982, 1019 1060.

Komisji administracyjnej Ls. 1002, 1012, 1062.

Komisji prawniczej Ls. 1043, 1059.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 966, 968, 1063.

Komisji drogowej Ls. 990, 1017, 1061,

Komisji przemysłowej Ls. 967, 974, 978, 980, 1047.

Komisji sanitarnej Ls. 1036, 1037.

Wydziałowi krajowemu Ls. 1051.

Po odczytaniu petycyi Ls. 961 Nauczycielstwa w Podgórzu o zaliczenie do I. klasy płac nauczycielskich, przemawia poseł Maryewski popierając tę petycę.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 987 Towarzystwa bursy gimnazjalnej w Samborze.

Marszałek udziela głosu p. Tomaszewskiemu, który tego zażądał.

P. Tomaszewski zrzeka się głosu.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1022 Jaremko Katarzyny wdowy po nauczycielu ludowym we Lwowie o pensję wdowią lub odprawę, przemawia p. Stojałowski popierając tę petycę.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1047 kółka rolniczego w Gniewczynie łańcuckiej pow. Przeworsk o subwencyę dla tamtejszej szkoły koszykarskiej, przemawia p. Żardecki popierając tę petycę.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania wniosków i interpelacyj złożonych przed rozpoczęciem posiedzenia.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ustawę o reprezentacji gminnej i reprezentacji Rady powiatowej uzupełnia się

w ten sposób: że członkom rady gminnej nie wolno być przedsiębiorcami robót lub dostaw gminnych, a członków Rady powiatowej przedsiębiorcami dostaw lub robót powiatowych.

Pod względem formalnym odsyła się wniosek do komisji administracyjnej.

We Lwowie, dnia 30 czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Ks. Stojałowski w. r.

Staruch, Huryk, T. Cieński, Cielecki, Wybranowski, Glidziuk, Traczewski, Skrzyński, Włodek, Szajer, Kozłowski, Krementowski, Korol, Skołyżewski, Bohaczewski, Szponder, Żardecki, Wileczkiewicz Barwiński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa ponownie rząd, aby w najkrótszym czasie założył w Białej polskoniemieckie seminaryum nauczycielskie z własną szkołą ćwiczeń.

Wnioskodawca:
Ks. Stojałowski w. r.

Włodek, Szajer, Szponder, Skołyżewski, Kozłowski, Żardecki, Krementowski, Korol, Bohaczewski, Staruch, Huryk, Glidziuk Wybranowski, Traczewski, Vivien, Barwiński Zdz. Skrzyński, Schätzel.

W n i o s e k.

Zważywszy, że Wysoki Sejm dnia 4. maja 1900 uznał kolej wąskotorową z Podgórza na Myślenice do Łubnia za użyteczną ze względu na interes kraju w myśl ustawy z dnia 17. maja 1893,

zważywszy, że Wysoki Sejm dnia 4. lipca 1901 wstawił tę kolej w program najbliższej akeyi kraju na polu budowy kolei lokalnych;

zważywszy, że c. k. Rząd uchwalił dla kapitału pierwszeństwa tej kolei w wyso-

kości 2,200.000 K. (dwa miliony dwa kroć sto tysięcy koron) przywileju tak zwanego kredytowania kosztów ruchu, a akcyze zakładowe są częścią przez kraj w sumie 50.000 k. częścią przez interesentów już zapewnione;

zważywszy, że poniżej wniesioną gwarancya dodatkowa nie przedstawia żadnego dla krajn ryzyka, gdyż obciąża jeden kilometr kolei sumą 1.780 k., którą to sumę brutto każda kolej przynieść musi i rzeczywiście przynosi i jest właściwie tylko formalnem zapewnieniem potrzebnem do sfinansowania kolei, która z tą chwilą będzie zupełnie zapewnioną;

zważywszy, że stan krajowych fundusów nawet ze względów formalnych, aby takowych nawet teoretycznie nie przekroczyć, na niżej wniesione zapewnienie pozwala i w najbliższej przyszłości pozwalać będzie. Podpisani wnoszą:

Upoważnia się Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla kolei Podgórze-Mysłenice-Łubień gwarancyi uzupełniającej oprocentowania po 4% i amortyzacyi dla kapitału pierwszeństwa w wysokości 2,200.000 (Dwa miliony dwa kroć sto tysięcy koron), dla którego c. k. Rząd udzielił w myśl ustawy o kolejach lokalnych z 31. grndnia 1894 przywileju tak zwanego kredytowania kosztów ruchu, a to reskryptem ministeryalnym z 19. grudnia 1901 dla sumy 1.800.000 koron, z dnia 22, czerwca 1902 dla sumy dodatkowej 400.000. kor.

Lwów dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Kazimierz Lubomirski w. r.

Skolyszewski, Maryewski, Stojałowski, Mycielski, Brunicki, L. Cieński, Garapich, Włodek, Górski, Czartoryski, Wł. Krański, St. Jędrzejowicz, Bal, Szajer, Gniewosz, Męciński, Götz, Sozański, Romanowicz, Vivien, Paszkowski, Brykezyński, Stadnieki, Rayski, Rotter, Kramarezyk, Potoczek, Lipiński, Jaworski, Barwiński, Korol, Urbański.

W n i o s e k.

posła Skolyszewskiego i towarzyszy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ze względn, że w ostatnim czasie pojawiają się wypadki, które świadczą, że powołane do tego czynniki rządowe odznaczają się nieznanomością ustawy z d. 15. listopada 1867 r. D. u. p. Nr. 135 o prawie zgromadzania się i ze względu, że ostatni wypadek w Łowcach (powiat Jarosławski) daje powód do daleko idących obaw,

wzywa się c. k. Rząd do pouczenia swych organów podwładnych, a do czuwania nad rzeczoną ustawą powołanych o postanowieniach nstawy z dnia 15. listopada 1867 r. D. u. p. Nr. 135 objętych.

We Lwowie, dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Skolyszewski w. r.

Jabłoński, Rayski, Maryewski, E. Michałowski, Vayhinger, Stojałowski, Szajer Korol, Maiss, Barabasz, Rutowski, Witosławski, Huza, Fruchtmann, Rotter, Lipiński, Mandyczewski, Szponder Glidziuk, Tarnawski, Tomaszewski, Loewenstein.

W n i o s e k.

Zważywszy, że północno - wschodnia część kraju, posiadająca rozległe lasy i urodzajne gleby, pozbawioną jest prawie zupełnie dróg bitych;

zważywszy, że droga wychodząca z Brodów, łącząca szereg miasteczek: Łopatyn, Radziechów, Witków z koleją Sokalsko-Jarosławską, a przecinająca tę okolicę, ma pierwszorzędne znaczenie i wszelkie znamiona komunikacyi krajowej;

zważywszy, że wskutek uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 8. lutego 1898, Wy-

dział krajowy w sprawozdaniu z czynności za rok 1898 uznał powyższą drogę jako kwalifikującą się na uznanie tejże za krajową.

zważywszy w końcu, że interesowane powiaty Brody, Kamionka i Sokal w petycyach wniesionych przez Wydział krajowy, deklarowały przyczynić się w znacznej mierze do kosztów budowy i utrzymania przyszłej drogi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesji Sejmowej przedstawił wniosek o uznanie drogi Brody Łopatyn-Radziechów do Krystynopola za drogę krajową, jeżeli interesowane Reprezentacje powiatowe zabezpieczą pokrycie 25% kosztów budowy tej drogi, tudzież stałego dodatku na utrzymanie po 100 koron na kilometr rocznie.

Lwów, dnia 27. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
W. Gnoiński w. r.

Lubomirski, Ap. Jaworski, Stadnieki, Wł. Gniewosz, J. Gnoiński, J. Urbański, Białokórski, Sala, Skalkowski, Barwiński, Brykezyński, T. Cieński, Schnell, Puzyna, W. Czaykowski, Pawlikowski, Starzyński.

W n i o s e k.

Zważywszy, że stały fundusz hodowlany, uchwalony przez Wysoką Izbę na d. 4. kwietnia 1892 r. w wysokości 50.000 zł., czyli 100.000 koron dla udzielenia pożyczek tym gminom, które według ustawy o licencyonowaniu buhajów gminnych będą musiały postarać się o buhaja gminnego, bardzo mały tylko pożytek dotychczas przyniósł, gdyż gminy nie korzystają z możliwości tej pożyczki, czego dowodem, iż z końcem roku 1901 ten fundusz w szeregach swych dłużników zaledwie 21 gmin zaliczał, a tem samem cel uchwały powyższej został chybnym, Kółka zaś rolnicze, pozostające

zwykle pod pewnem światlejszem kierownictwem i skupiające najlepsze siły włościańskie do wspólnej pracy, gdyby miały możliwość korzystania z takiej pożyczki na ten sam cel zakupna buhajów, mogłyby z pożytkiem rzeczywistym dla kraju zamiar wyżytczonej uchwały urzeczywistnić byłoby przeto požądanem, żeby Wysoka Izba uchwalić raczyła:

Sejm zezwala, aby z funduszu stałego, uchwalonego na d. 4. kwietnia 1892 roku, w wysokości 50.000 złr., czyli 1000.000 K. na udzielanie pożyczek gminom na zakupno buhajów gminnych mogły korzystać także Kółka rolnicze, jednak tylko za pośrednictwem komitetów obydwóch krajowych Towarzystw rolniczych — a bezpieczeństwo zwrotu pożyczki było opartem na majątku odnośnego Kółka, względnie na solidarnej poręce jego członków.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Cielecki w. r.

Brykezyński, Theodorowicz, Szeptycki, J. Urbański, Schnell, Tyszkowski, Lityński, Truskolaski, Szponder, Bal, Niezabitoski, Laskowski, L. Cieński, Kremento-wski, Trzecieski, Stapiński, Horodyski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że nadzór c. k. Rządu nad kasami oszczędności powiatowemi i miejskimi wykonywany, na mocy statutu wydanego dla kas oszczędności 2. września 1844 roku, jest niedostatecznym;

zważywszy, że Kasy oszczędności tak miejskie jak powiatowe, oparte na statucie wzorowym, istnieją pod gwarancją majątkową miast lub powiatów;

zważywszy, że Wydział krajowy obowiązany jest czuwać, aby majątek pojedynczych gmin lub powiatów w żadnym wypadku nie doznał uszczerbku.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu do poczynienia odpowiednich kroków, zdążających do zmiany statutu z'2. września 1844 r. w kierunku dopuszczenia nadzoru Wydziału krajowego, nad temi kasami oszczędności, które pozostają pod gwarancją miast lub powiatów, a na mocy obowiązujących ustaw krajowych do tego uprawnionego.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Maryewski w. r.

Buynowski, Huza, Jabłoński, Wurst, Michałowski, Tarnawski, Bednarski, Witosławski, Fruchtman, Vayhinger, Jahl, Lipiński, Tomaszewski, Mais, Schätzel, Loewenstein.

W n i o s e k.

Wydział lekarski Uniwersytetu lwowskiego dotąd nie jest uzupełniony, gdyż nie posiada szeregu ważnych i niezbędnych katedr i klinik a mianowicie kliniki:

- a) dla chorób nerwowych i umysłowych,
- b) kliniki dla chorób dzieci,
- c) kliniki dla chorób nosa, krtani, gardła i uszów, a wreszcie
- d) kliniki dentystycznej.

Ponadto obecne pomieszczenie kliniki okulistycznej i kliniki chorób skórnych i wenerycznych w szpitalu krajowym nie odpowiada nawet najprostszemu higienicznemu wymogom, a temniej naukowym i dydaktycznym, a nie ulega wątpliwości, że jakiegokolwiek przeróbki w własnym budynku poklasztornym tego stanu rzeczy poprawić nie mogą.

Wobec tego Wydział krajowy lwowski nie może należycie spełniać swego zadania wobec swoich uczniów ani wobec kraju, społeczeństwa i nauki. Już podczas zeszłorocznej sesji rozpatrywał Wysoki Sejm przy sposobności załatwienia wniosku rektora Kruczkiewicza sprawę pomieszczenia

klinik Wydziału lekarskiego, a po wysłuchaniu sprawozdania komisji sanitarnej, które uważało za potrzebne „wymienić i napiętnować ten fakt, że na żadnym z uniwersytetów Austrii takiego braku klinik nie ma „uchwalił znaną rezolucję, wzywającą Rząd do poczynienia potrzebnych kroków, celem usunięcia braków. Ze sprawozdania czynności departamentu piątego Wydziału krajowego wynika, że wprawdzie rokowania zostały wdrożone, jednakże nie doprowadziły dotąd do pożądanego wyniku, tak, że przewidzieć nie można, kiedy braki przy tak utrudnionych rokowaniach usunięte być mogą. Potrzeba zaś klinik staje się wobec nowego porządku ścisłych egzaminów coraz bardziej nagląca; gdyby bowiem w najbliższym czasie klinik nie pobudowano, musiaby rząd potworzyć prowizorya, jakie już zarządził co do wykładów chorób dzieci, które się odbywają bez kliniki, co by stanowiło dotkliwą krzywdę dla Wydziału lekarskiego i wielką szkodę dla kraju.

Co się zaś tyczy budowy osobnego gmachu dla kliniki chorób skórnych i ocznych, które jedynie umożliwi ostateczne załatwienie potrzeb tych klinik, oświadczył Wydział krajowy, jak wynika ze sprawozdania Departamentu V-go kierując się dotyczącą rezolucją Wysokiego Sejmu starań o wyjednanie na ten cel odpowiedniego zasiłku w granicach kwoty, na jaką stan i siły finansów krajowych dozwolą, skoro przedłożone zostaną Wydziałowi krajowemu ze strony c. k. Rządu plany i kosztorysy tej budowy wraz z oświadczeniem prowadzenia onej i pokrycia kosztów przez Skarb Państwa.

Wobec tego Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby z Wysokim c. k. Rządem przeprowadził jak najspieszniej ponowne i definitywne rokowania, celem ułożenia ostatecznego planu, według którego ma nastąpić:

- a) wybudowanie potrzebnych budynków dla pomieszczenia tych klinik Wydziału

lekarskiego c. k. Uniwersytetu lwowskiego, które muszą być w najbliższym czasie kreowane dla uzupełnienia tego Wydziału na wzór wszystkich innych w Austrii istniejących wydziałów lekarskich a mianowicie: kliniki chorób nerwowych i umysłowych, kliniki chorób dzieci, kliniki chorób krtani, gardła i nosa, kliniki chorób usznych i kliniki dentystrycznej tudzież:

b) wybudowanie pomieszczenia odpowiadającego potrzebom nauki i higieny dla kliniki okulistycznej i dermatologicznej.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
L. Rydygier w. r.

Dzieślewski, Mars, Milewski, Romanowicz, Loewenstein, Jahl, Włodek, Michalski, Jan Urbański, Małachowski, Tyszkiewicz, Jabłoński, Starzyński, Tad. Cieński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić;

Zważywszy, że w kraju o właściwości cechach a dotąd i produkeyi ściśle rolniczej, jakim jest nasz kraj, podstawą bytu jego ekonomicznego, niemal wyłącznie stanowi Rolnictwo, które z tego już względu otoczone być winno szczególną opieką i poparciem c. k. Rządu.

Zważywszy dalej, że do podniesienia tego Rolnictwa, a więc jego produkeyi, potrzeba przedewszystkiem osuszyć krocie tysięcy morgów ziemi, która co do składników swych przyrodzonych żyźna, mało, lub wcale nie jest produktywną z powodu nieprzepuszczalności podglebia, lub wprost stałego podmoknięcia.

Zważywszy wreszcie, że usiłowania czynione przez Sejm krajowy celem osuszenia ziemi, lubo nader znaczne w stosunku do sił finansowych kraju, nie mogą jednak sprostać wielkości zadania, i że w tym razie samopomoc interesowanych musi być

nie tylko wspartą, lecz nawet obudzoną akcją ze strony c. k. Rządu —

czynię wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, by najbliższej sesji Rady państwa przedłożył projekt do ustawy, przyznającej na dłuższy szereg lat uwolnienie od podatku gruntowego tym parcelom gruntowym, które celem odwodnienia za pomocą drenowania, wejść do spółki wodnej, zawiązanej w myśl postanowień krajowej ustawy wodnej z 10. czerwca 1875.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by celem przeprowadzenia powyższej uchwały odniósł się do c. k. Rządu z przedstawieniem znaczenia tej akcji, a zarazem wykazał, jakie rezultaty zostały osiągnięte w kraju, za pomocą drenowania.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do złożenia oświadczenia c. k. Rządowi, że w razie uwolnienia od gruntowego podatku państwowego parcel gruntowych w myśl wniosku 1. nieomieszka wnieść do Sejmu krajowego projekt do ustawy, uwalniającej rzeczzone parcele, również od dodatków krajowych.

We Lwowie, dnia 29. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Abrahamowicz w. r.

W. Gnoiński, Sękowski, Schnell, Pawlikowski, Kramarczyk, Potoczek, Wilezkiewicz, Tad. Cieński, Jan Urbański, Stadnicki, Struszkiewicz, Niezabitowski, Götz, Mycielski, ks. Lubomirski, Krementowski, R. Puzyna.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj, oraz jeszcze jednego wniosku.

Sekretarz p. Mycielski czyta;

Interpelacya
do Wysokiego rządu.

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu dnia 14. lipca 1901. zapadła uchwała następująca :

„Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa ck. Rząd, aby w miarę przybywania kwalifikowanych sił nauczycielskich przystąpił do założenia nowych szkół średnich, a przedewszystkiem szkół realnych i w tym celu przekazuje się ck. Radzie szkolnej krajowej petycye miasta Żywca o założenie tamże szkoły realnej do zbadania i uwzględnienia.

Zważywszy, że w zachodniej części kraju, a mianowicie w kilku powiatach z Śląskiem graniczących nie ma ani jednej szkoły realnej, zaś szkoła w Bielsku z wykładowym językiem niemieckim szkodliwie oddziałuje na młodzież polską; zważywszy dalej, że m. Żywiec ofiaruje na ten cel plac pod budowę gmachu szkolnego, gotówkę 12.000 K., 500.000 cegły i umieszczenie przez lat trzy szkoły we własnych budynkach zważywszy nakoniec, że założenia takiej szkoły w Żywcu ze względu na przemysłowość w okolicy i ochronę przed germanizacyę ludności jest akcyą niezbędnie ważną i pilną, dlatego podpisani zapytują jakie kroki poczynił ck. Rząd w celu założenia szkoły realnej w Żywcu i kiedy ta szkoła otworzoną zostanie?

Interpelant :
Szwed w. r.

Kramarczyk, Bojko, Szajer, Krempa, Potoczek, Ostapezuk, Staruch, Barabasz, Wilczkiewicz, Szponder, Korol, Mogilnicki, Mazikiewicz, Stojalowski.

Interpelacya
do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.
we Lwowie.

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu w miesiącu lipcu 1901 roku zapadła uchwała następującej treści :

„Sejm wzywa ck. Rząd do założenia w najkrótszym czasie dalszych Seminarjów nauczycielskich, zwłaszcza w pierwszym rzędzie w Białym“.

Ponieważ ale głos publiczny niesie, że miasto Biała weale nie żyje sobie w obrębie podobnego seminarjum, podpisani zapytują, czy Wysoki Rząd nie byłby skłonny to samo Seminarjum, które miało istnieć w Białym założyć w jednym z niniejszych miasteczek powiatu bialskiego np. w mieście Kętach, gdzie i większy spokój i bezpieczeństwo moralnego wychowania byłoby lepiej zapewnione?

Interpelant
Kramarczyk w. r.

Szwed, Potoczek, Mazikiewicz, Schätzel, Krementowski, Wilczkiewicz, Tyszkowski, Theodorowicz, L. Cieński, Krempa, Barabasz, Ostapezuk, Bohaczewski, Korol.

Interpelacya
do c. k. Rządu!

Znanem jest wszystkim postępowanie władz pruskich z posyłkami pocztowymi, zaopatrzonymi w adresy wypisane po polsku. Muszą one iść do t. zw. biura tłumaczy wskutek czego ulegają opóźnieniu i często adresatów narażają na bardzo dotkliwe szkody. Postępowanie to sprzeciwia się przepisom konwencyi pocztowej.

Podpisani zapytują przeto Wysoki c. k. Rząd :

Czy wiadomo Mu o postępowaniu władz pruskich z posyłkami pocztowymi adresowanymi po polsku i co uczynić zamierza, aby skłonić rząd pruski do zaniechania tego postępowania i do przestrzegania przepisów zawartej konwencyi pocztowej.

Interpelant :
Stanisław Agosowicz w. r.

Leszek Cieński, Urbański, Tadeusz Cieński, Trzeciecki, Sozański, Wybranowski, Tyszkowski, Horodyski, Cielecki, Lityński, Woj-

ciech Dzieduszycki, Traczewki, Laskowski, Korytowski, Antoni Theodowicz.

Interpelacya

posła Krempy i towarzyszy do Wydziału krajowego w sprawie pretensyj do Skarbu Królestwa polskiego.

Od szeregu lat zamieszczana bywa co roku w sprawozdaniu z czynności departamentu II. Wydziału krajowego następująca wzmianka:

„Sprawa rewindykacyi kapitałów od rządu rosyjskiego należących się funduszowi szkolnemu krajowemu mimo urgensów wniesionych do c. k. Namiestnictwa dotychczas załatwioną nie została“.

Wzmianka ta znajduje się i w tegorocznym sprawozdaniu departamentu II. na str. 18.

Gdy także zbyt ogólnikowo i z roku na rok dosłownie powtarzane zdanie, weale nie daje żadnego wyjaśnienia o przebiegu sprawy, zapytują podpisani, czy Wydział krajowy jest w możności przytoczyć szeregowe daty, kiedy właściwie wzmiankowane urgensy w r. 1901. do c. k. Namiestnictwa wnosił i czy nie zechce sformułować jakichś dalszych wniosków i Sejmowi jeszcze w ciągu tej sesyi przedstawić.

Lwów, dnia 27. czerwca 1902.

Interpelant

Franciszek Krempa w. r.

Ostapczuk, Staruch, Krementowski, Mogilnicki, Szponder, Szajer, Kramarczyk, Wilczkiewicz, Potoczek, Szwed, Korol, Stojałowski, Bojko, Stapiński, Skołyszewski, Barabasz.

Interpelacya.

Do JWielmożnego Pana Komisarza rządowego

w miejscu.

Na ubiegłej sesyi sejmowej w miesiącu czerwcu 1901 r. podpisany niżej i To-

warzysze wnieśli interpelacyę do Wys. Rządu w celu zabezpieczenia prawa serwitutu paszenia owiec uprawnionych gm. Rzeki pow. wadowickiego na dobrach tamtejszego obszaru dworskiego należącego do własności Państwa zatorskiego Hrabiego Maurycego Potockiego, w którym to prawie używania byli nadzwyczajnie przez zarząd dóbr w Rzekach jak to w poprzedniej interpelacyi wykazano, pokrzywdzeni, podpisani tedy zapytują ponownie Wysoki Rząd w jaki sposób i czy zabezpieczył uprawnionym na mocy dekretu służbowego prawo dalsze wolnego używania paszania owiec w lasach dworskich objętych dekretem serwitutowym, oraz używania drzewa z lasu służbowego na stawianie koszar dla owiec domagając się koniecznej łaskawej odpowiedzi ze względu na dobro poszkodowanych i ciągłego ich przez zarząd dworski krzywdzenia.

Lwów, dnia 26. czerwca 1902.

Interpelant:

Kramarczyk w. r.

L. Cieński, Szponder, Teodorowicz, Tyszkowski, Korol, Barabasz, Ostapczuk, Barwiński, Krempa, Potoczek, Szwed, Krementowski, Stojałowski, Sozański, Mazikiewicz, Wilezkiewicz.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

W n i o s e k.

posła Józefa Huryka i Oleksy Barabasza w sprawie przyspieszenia regulacyi Bystrzycy.

Zważywszy, że dwie Bystrzyce: Sołowińska i Nadwórniańska uchwałą Wysockiego Sejmu z dnia 17. października 1884 zostały uznane jako spławne;

zważywszy, regulacya tych rzek miała być rozpoczętą w r. 1897;

zważywszy, że w r. 1893 i 1894 Wysocki Sejm przyznał na częściową regulacyę tych rzek kwotę po 7.600 koron rocznie i taką samą kwotę przeznaczyło c. k. Na-

miestnictwo na ten sam cel, — a do obecnej chwili niczego nie zrobiono i na rok 1902 w preliminarzu budżetu niczego nie wstawiono.

zważywszy, że Bystrzyce na długości 137.000 kilometrów zrujnowały i dalej rujnują nadbrzeżne wsie, gdyż baron Liebieg splawia rok rocznie drzewo, przez co oblamuje brzegi i tamuje wodę, która zalewa i niszczy nadbrzeżne granta i sioła, — wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Na regulację Bystrzyce wstawia się w rubryce wydatków na rok 1902 kwotę 8000 kor.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po porozumieniu się z c. k. Namiestnictwem rozpoczęto czempredziej robotę przy Bystrzycach, na razie choćby w miejscach najbardziej zagrożonych.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902 r.

Wnioskodawcy:

Józef Hunryk w. r.

A. Barabasz w. r.

Staruch, Bohaczewski, Barwiński, Krem-pa, Korol, Kramarczyk, Stojałowski, Potoczek, Bojko, ks. Wilczkiewicz, J. Stapiński, W. Szwed, Żardecki.

Interpelacya

posła Dra Korola i tow. do c. k. Komisarza rządowego w sprawie Rady gminnej miasta Żółkwi.

W miesiącu marcu 1902 rozwiązano Radę gminną miasta Żółkwi i oddano urządowanie komisarzowi rządowemu, który też w pierwszej połowie marca został wprowadzony w urządowanie.

Według ustawy gminnej dla 30 miast, do których należy także miasto Żółkiew, obowiązany jest komisarz rządowy w ciągu 6 tygodni poczynić przygotowania do

przeprowadzenia nowych wyborów Rady gminnej.

W Żółkwi nie stało się to dotychczas, chociaż upływa już czwartym miesiącem, gdyż urzędujący komisarz rządowy ani myśli o jakichkolwiek przygotowaniach, a tem mniej o przeprowadzeniu w najbliższym czasie wyboru Rady gminnej.

Ponieważ takie jawne naruszenie jasných przepisów ustawy podkopuje u mieszkańców miasta Żółkwi wiarę w ustawy i w ich siłę obowiązującą;

ponieważ takie co do czasu nieograniczone rządowanie z konieczności tylko wprowadzonego komisarza nie może wyjść na pożytek gminy, a już na wszelki sposób stoi w sprzeczności z pojęciem autonomii,

zapytują podpisani c. k. komisarza rządowego, jako reprezentanta rządu:

czy wiadomo c. k. Rządowi, że urzędujący już czwartym miesiącem w mieście Żółkwi komisarz rządowy nie poczynił żadnych przygotowań do przeprowadzenia wyborów gminnych, a jeżeli wiadomo, to czy i jakie środki zamierza c. k. Rząd zarządzić, by wybory te jak najprędzej zostały zarządzone i by zarząd miasta Żółkwi został oddany legalnej Reprezentacyi?

Interpelant:

Korol w. r.

Ostapczuk, Barabasz, Barwiński, Mazikiewicz, Ochrymowicz, Szajer, Potoczek, Krem-pa, Glidziuk, Mogilnicki, Stojałowski, Skołysewski, Kramarczyk, Bojko, Huryk, Bohaczewski.

Interpelacya

posła Ostapczuka i towarzyszy, w sprawie niewypłacenia należytości różnym gminom powiatu Zbarazkiego za roboty, wykonane przy budowie dróg Brzezany-Podwołoczyska i Tarnopol-Brody, do Rządu krajowego,

a względnie do jego Excelencyi Namiestnika
Leona hr. Pinińskiego.

Gminy powiatu Zbarazkiego, a względnie gminy należące do dawnego obwodu Tarnopolskiego, były pociągane do wykonywania robót przy budowie dróg Brzeżany-Podwoleczyska i Tarnopol-Brody i z tego tytułu mają do żądania od Wysokiego Rządu, względnie od funduszu budowy wspomnianych dróg następujące kwoty:

Za roboty przy trakcie Brzeżany-Podwoleczyska;

Gmina Czernichowce	3000 K 72 hal.
„ Dobromirka	1247 „ 66 „
„ Hołoszyńce	48 „ 84 „
„ Hołutki	512 „ 76 „
„ Hryniowce	7 „ 40 „
„ Huszczanka	224 „ 14 „
„ Iwaszkowce	123 „ 02 „
„ Jacowce	400 „ — „
„ Klimkowce	248 „ 58 „
„ Korszyłówka	100 „ — „
„ Krytowce	261 „ 30 „
„ Kujdańce	1000 „ — „
„ Łubianki wyżne	800 „ — „
„ „ niżne	10 „ 84 „
„ Łozówka	710 „ 26 „
„ Medyń	578 „ 60 „
„ Obodówka	565 „ 28 „
„ Ochrymowce	1542 „ 56 „
„ Pieńkowce	600 „ — „
„ Proszowa	338 „ 64 „
„ Skoryki	499 „ 74 „
„ Stryjówka	207 „ 20 „
„ Suchowce	100 „ — „
„ Terpiłówka	889 „ 46 „
„ Toki	251 „ 58 „
„ Wałachowka	242 „ 54 „
„ Worobjówka	630 „ 28 „
„ Załuże	330 „ 76 „
„ Zarudzie	972 „ 40 „
„ Zbaraż (stary)	100 „ — „
	<u>13844 K 56 hal.</u>

Przy trakcie Tarnopol-Brody;

Gmina Berezowica mała	1141 K 52 hal.
„ Czumale	1014 „ 98 „

„ Dobrowody	2149 K 78 hal.
„ Iwańczany	268 „ 18 „
„ Iwaszkowce	225 „ 32 „
„ Kobyle	1039 „ 78 „
„ Kurniki	905 „ 62 „
„ Netreba	789 „ 06 „
„ Opryłowce	793 „ 62 „
	<u>9327 K 86 hal.</u>

Jak widzimy z powyższego wykazu należytość gmin jest znaczną, gdyż wynosi, poważne kwoty 13.844 K 56 hal. i 9327 K 86 hal., czyli razem 23.172 K. 42 hal.

Interesowane gminy udawały się już wielokrotnie do Wysokiego c. k. Rządu o wypłacenie powyższych należytości, a i Wydział powiatowy w Zbarażu urgował tę sprawę kilka razy, jednak choć od czasu budowy odnośnych dróg minęło już pół stulecia, a urgensy i prośby były liczne, to jednak wszystko to pozostało dotychczas bez skutku. Nie dziw, iż ludność zaczyna przechodzić do przekonania, że Rząd umyślnie przeciąga sprawę, by rzecz całą puścić w zapomnienie i skrzywdzić interesowanych, spekulując na lekkomyślność odnośnych Reprezentacyj w obronie interesów publicznych i dobra gminnego. Z tego powodu, jak niemniej i z uwagi na ciężkie położenie ekonomiczne i gmin i ludności zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd, a względnie Jego Excelencyę Pana namiestnika Leona hr. Pinińskiego:

Czy znane są Jemu podane w niniejszej interpelacyi fakta i czy raczy zarządzić, ażeby należytości gmin jak najrychlej wypłacone zostały?

Interpelant:
Ostapczuk w. r.

Staruch, Huryk, Bohaczewski, Glidziuk, J. Stapiński, Potoczek, Żardecki, Stojalowski, Barwiński, W. Szwed, Bojko, Kramarczyk Barabasz, Korol.

Interpelacya

posła Ostapczuka i towarzyszy do Wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie,

w sprawie przyłączenia przysiółka Adamówki do gminy Krasnosielec w powiecie Zbarazkim.

Przed czterema laty, wniosła Adamówka przysiółek gminy Krasnosielec, przyłączona do gminy Hłuboczek mały, petycę do Wysockiego Sejmu o wyłączenie jej ze związku gminy Hłuboczek mały, a przyłączenie do związku gminy Krasnosielec. Petycę tę odesłano do poprzedniego załatwienia w Wydziale powiatowym w Zbarażu.

Wydział powiatowy w Zbarażu załatwił przychylnie tę sprawę, a mianowicie obie wyżej wymienione gminy zgodziły się na to, jedna że wypuszcza, druga zaś że przyjmuje wspomniany przysiółek do swojej gminy, a następnie sprawę tę odesłano już dawno do Lwowa, jednak jeszcze do obecnej chwili w tej sprawie niczego nie zdecydowano.

Podpisani zapytują przeto:

1) Co właściwie jest powodem wstrzymania tej sprawy?

2) Kiedy Wysoki Wydział krajowy zamierza tę sprawę już raz ostatecznie załatwić?

Lwów, dnia 26. czerwca 1902.

D. Ostapezuk w. r.
interpelant.

Korol, Bohaczewski, Mazikiewicz, Staruch, Kramarczyk, Szajer, Glidziuk, J. Stapiński, Krementowski, Potoczek, Krempa, K. Wilczkiewicz, Bojko, Barabasz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie wniosku odczytanego umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, a interpelacye odstąpi p. komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, że udzielił nrlopu p. Cieleckiemu na dwa dni od jutra, a następnie, że p. Leo złożył mandat do komi-

sy bankowej, wobec czego uzupełniający wybór umieszczonym zostanie na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, Marszałek udziela głosu p. Stadnickiemu.

Przemawia p. Stadnicki w sprawie formalnej i wnosi, by przekazane komisji gospodarstwa krajowego:

1) wniosek p. Żardeckiego i towarz. w sprawie zmiany nstawy łowieckiej odesłać do komisji administracyjnej;

2) wniosek p. Szajera i tow. w sprawie zakładania fabryk dla wyrobów betonowych odesłać do komisji drogowej;

3) petycę Ls. 570 do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy nechwała odesłania wniosku p. Żardeckiego w sprawie zmiany ustawy łowieckiej do komisji administracyjnej, zaś petycyi Ls. 570 do komisji administracyjnej.

Marszałek otwiera rozprawę nad formalnym wnioskiem p. Stadnickiego na odesłanie wniosku p. Szajera w sprawie zakładania fabryk dla wyrobów betonowych do komisji drogowej.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi na odesłanie tej sprawy do komisji przemysłowej.

Izba odrzuca wniosek p. Romanowicza, a oddzielnie nechwała przekazanie wniosku p. Szajera komisji drogowej zgodnie z formalnym wnioskiem p. Stadnickiego.

Marszałek udziela głosu Członkowi Wydziału krajowego p. Pilatowi, celem dania odpowiedzi na wniesioną interpelacyę.

Członek Wydziału krajowego p. Pilat odpowiada na interpelacyę p. Kramarczyka i towarzyszy, wniesioną dnia 25. czerwca 1902 w sprawie budowy kanału między Solą a Macochą.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy o środkach prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacyj powiatowych i gminnych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie założenia w m. Stanisławowie wyższego c. k. gimnazjum z językiem wykładowym ruskim.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunkowym galic. funduszu propinacyjnego za rok 1901, tudzież o preliminarzu tegoż funduszu na rok 1903.

Sprawozdawca p. Glidziuk uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi

przekazanie tego przedłożenia komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o uznaniu szpitala w Dolinie za publiczny i powszechny.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza w sprawie upaństwowienia kolei północnej imienia cesarza Ferdynanda.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Gniewosza z projektem ustawy lasowej.

Przemawia p. Gniewosz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Buynowskiego o zmianę ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. kr.

Przemawia p. Buynowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym

wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu rządowem w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 8. grudnia 1881 Nr. 71. Dz. u. kr. o używaniu ogierów prywatną własnością będących.

Sprawozdawca p. Schnell uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Załączony pod [. projekt ustawy.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzająca zmianę w ustawie z dnia 8. grudnia 1881, Nr. 71. Dz. u. kr. o używaniu do stanowienia ogierów, będących prywatną własnością.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

I.

Postanowienie zawarte w §. 11, lit. c) ustawy z 8. grudnia 1881, Dz. u. kr. Nr. 71. zmieniają się i mają brzmieć, jak następuje:

e) Właściciel, który dopuści, by ogier jego dwuletni lub starszy paś się razem z klaczami jakiegobądź wieku, podlega grzywnie do 50 złr.

Postanowienie to nie obowiązuje jednak w powiatach politycznych kosowskim i nadwórniańskim.

II.

Wykonanie tej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

I.

Postanowienia zawarte w §. 11, lit. c) ustawy z 8. grudnia 1881, Dz. u. kr. Nr. 71. zmieniają się i mają brzmieć, jak następuje:

e) Właściciel, który dopuści, by ogier jego dwuletni lub starszy paś się razem z klaczami jakiegobądź wieku, podlega grzywnie do 50 złr.

Postanowienie to nie obowiązuje jednak w powiatach politycznych kosowskim i nadwórniańskim.

Izba bez rozprawy uchwała ustęp I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II.

Wykonanie tej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy ustęp II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzająca zmianę w ustawie z dnia 8. grudnia 1881, Nr. 71. Dz. u. kr. o używaniu do stanowienia ogierów, będących prywatną własnością.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gmiunej w przedmiocie wniosku Wydziału krajowego o zorganizowanie systematyczniejszego nadzoru nad gospodarstwem powiatów i gmin.

Sprawozdawca p. Moysa uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy powziąć następującą uchwałę:

„Celem skutecznego wykonywania systematycznego naczelnego nadzoru nad gminami i reprezentacjami powiatowemi w myśl obowiązujących nstaw i rezolucyj sejmowych zwiększa się etat urzędników conceptowych o jednego radcę i jednego sekretarza, a w dziale rachunkowym o jednego adjunkta i upoważnia się Wydział krajowy do obsadzenia tych posad“.

Przemawia p. Stapiński i wnosi następującą rezolucję:

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wypracował ile możności dokładną instrukcję dla komisarzy wyjeżdżających na lustrację gmin i powiatów, któraby obejmowała wskazówki co do pouczenia gmin w kierunku naprawy i wzmocnienia gospodarki gminnej.

Izba popiera rezolucję p. Stapińskiego.

Przemawia p. Wincenty Gusiński i wnosi następującą rezolucję:

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu aby na pokrycie kosztów lustracji powiatów i gmin miejskich wstawił do preliminarza budżetu na rok 1903 odpowiednią kwotę.

Izba popiera rezolucję p. Wincentego Gnoińskiego.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą rezolucję:

Wydział krajowy przedłoży na najbliższej sessji odpowiednie wnioski, zmierzające do takiej ustawowej zmiany autonomii ażeby kontrola nad gminami i radami powiatowemi mogła być skuteczniejszą przez wyposażenie Wydziału krajowego w obszerniejszą władzę.

Izba popiera rezolucję p. Stojałowskiego.

Pzzemawia członek Wydziału krajowego p. Wereszezyński.

Przemawia p. Stanisław Badeni i stawia następującą rezolucję w miejsce rezolucyi p. Wincentego Gnoińskiego.

Poleca się Wydziałowi krajowemu aby kwotę lustracji z tytułu nadzoru wykonywanej pokrywał z funduszu krajowego.

Izba popiera rezolucję p. Stanisława Badeniego.

Przemawia p. Tadeusz Cieński.

Przemawia p. Wincenty Gnoiński i cofa postanowioną przez siebie rezolucję.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek komisji, następnie uchwała oddzielnie odczytaną przez sprawozdawcę rezolucję p. Stapińskiego odczytaną poprzednio przez sprawozdawcę, wreszcie osobno odrzuca rezolucję p. Stojałowskiego, którą sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego w sprawie unormowania płac nauczycieli krajowych niższych szkół rolniczych i krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Dla kierowników i nauczycieli kraj. niższych szkół rolniczych i krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie, ustanawia się następujące pobory:

Dla kierowników placę 3.000 kor., dodatek akt. 300 kor. i pięć pięcioleci, z których dwa pierwsze po 400 kor., trzy ostatnie po 600 kor.;

Dla nauczycieli fachowych placę 2400 koron, dodatek akt. 240 kor. i pięć pięcioleci, z których dwa pierwsze po 300 kor., trzy ostatnie po 400 kor.;

Dla nauczycieli elementarnych placę 1.400 kor., dodatek akt. 140. i pięć pięcioleci po 160 kor.

II. Jak długo nauczyciel fachowy i nauczyciel nauk elementarnych w szkole ogrodniczej w Tarnowie nie będą mieć mieszkania w naturze, pobierać będą i nadal dodatek do mieszkania, niewliczalny do emerytury, w kwocie pierwszy 400, drugi 360 koron rocznie.

III. Powyższe podwyższenie poborów wchodzi w życie od 1. października 1902 r.

Tem samem załatwioną zostaje petycja L. s. 697.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przyjąć powyższe wnioski komisji I—III *en bloc*, uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu bez rozprawy powyższe wnioski komisji *en bloc*.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o kursie praktycznym dozorców drenarskich.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 13. grudnia 1901 o krajowym kursie praktycznym dozorców drenarskich we Lwowie przyjmuje Sejm do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Cieszanowie na udzielenie imieniem powiatu poręki dla wkładek w założyc się mającej powiatowej Kasie Oszczędności aż do wysokości 200.000 K.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy:

U s t a w a.

z dnia zezwalająca Reprezentacji powiatowej w Cieszanowie na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyc się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Cieszanowie do wysokości 200.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyć się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Cieszanowie do wysokości 200.000 K.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Jan Gnoiński.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyć się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Cieszanowie do wysokości 200.000 K.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyć się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Cieszanowie do wysokości 200.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycyi Jędrzeja Jenknera, dzierżawcy myta z Nowego Targu z prośbą o opust czynszu dzierżawnego w kwocie koron 800 od myta w miejscowościach w N. Targu, na czarnym Dunaju rzece i na Obidowej“.

Sprawozdawca p. Tyszkiewicz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy przejść nad tą sprawą do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego o wprowadzenie języka polskiego, jako urzędowego w służbie wewnętrznej we wszystkich władzach i urzędach w kraju.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego o zwołanie ankiety celem obmyślenia środków przyścia w pomoc mniejszemu rolnictwu.

Przemawia p. Cielecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji reform agrarnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojalowskiego o udzielenie spółce „Ochrony i Pomocy narodowej“ w Białej pożyczki bezprocentowej w kw. 25.000 K. na wybudowanie polskiego domu robotniczego w Lipniku pod Białą.

Przemawia p. Stojalowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Podczas przemówienia p. Stojalowskiego obejmuje przewodnictwo obrad zastępca Marszałka krajowego ks. Metropolita Szeptycki.

Przemawia w sprawie formalnej p. Łazarski.

Zastępca Marszałka kraj. przerywa p. Łazarskiemu i wzywa go by w myśl przepisów §. 38 regulaminu, nie wchodząc w meritum sprawy motywował swój wniosek formalny.

Przemawia dalej p. Łazarski i stawia formalny wniosek na odesłanie tej sprawy do osobnej specjalnie dla tego przedmiotu wybrać się mającej komisji, a na wypadek, gdyby ten formalny wniosek upadł do Wydziału krajowego.

Izba odrzuca formalny wniosek p. Łazarskiego na odesłanie tej sprawy do osobnej komisji, następnie odrzuca osobno ewentualny wniosek p. Łazarskiego na przekazanie wniosku p. Stojalowskiego Wydziałowi krajowemu, a w oddzielnym głosowaniu uchwała przekazać tę sprawę komisji budżetowej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Jana Gnoińskiego o wyjednanie w drodze ustawodawczej zmian w opodatkowaniu spirytusu.

Przemawia p. Jan Guciński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji przemysłowej, sprostowany poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w punkcie 3 wniosku ostatnie słowo zamiast „gminach“ ma być „gorzelniach“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Rozwadowskiego o pomnożenie liczby geometrów ewidencyjnych.

Przemawia p. Rozwadowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojalowskiego o zaprowadzenie opłat krajowych od biletów na wszystkie widowiska, i od wszelkich zabaw publicznych i prywatnych połączonych z muzyką.

Przemawia p. Stojalowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Mazikiewicza o uwolnienie domów włościańskich i małomieszczańskich dwóch najniższych klas podatkowych od wszelkich dodatków krajowych i autonomicznych na czas uwolnienia ich do państwowego podatku domowo-klasowego.

Przemawia p. Mazikiewicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Podczas przemówienia p. Mazikiewicza obejmuje przewodnictwem obrad napowrót Marszałek krajowy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Mazikiewicza o polecenie Wydziałowi krajowemu aby wydał i rozesał do wszystkich Zwierzchności gminnych pouczenie o przepisach ustawy państwowej z 22. maja 1880 Nr. 39. Dz. u. p. i rozp. minist. z 10. grudnia 1880 Nr. 140 Dz. u. u. p. co do uwolnienia od podatku domowego nowo wybudowanych domów.

Przemawia p. Mazikiewicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym

wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Przemawia p. Bujnowski w sprawie formalnej i wnosi na odesłanie tego wniosku p. Mazikiewicza do komisji podatkowej, następnie o reasumę uchwały przekazującej komisji administracyjnej poprzedni wniosek p. Mazikiewicza i odesłanie poprzedniego wniosku również do komisji podatkowej.

Marszałek zapytuje p. Mazikiewicza, czy zgadza się na odesłanie drugiego t. j. ostatniego swego wniosku do komisji podatkowej.

Izba po oświadczeniu p. Mazikiewicza, że zgadza się, by drugi jego wniosek odesłać do komisji podatkowej, uchwała przekazanie tego wniosku komisji podatkowej.

Po następnem oświadczeniu p. Mazikiewicza, że zgadza się również na odesłanie poprzedniego jego wniosku, przekazanego komisji administracyjnej do komisji podatkowej, Izba reasumuje poprzednią swą uchwałę i przekazuje również komisji podatkowej pierwszy wniosek p. Mazikiewicza.

Następnie:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego w przedmiocie należnego gminom dodatku gminnego od podatku dochodowego za wykonywanie prawa propinacji od 1893 do 1897 r.

Marszałek oznajmia, że ten punkt porządku dziennego usuwa w porozumieniu z wnioskodawcą.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków nagłych i jednego wniosku zwykłego, zaznaczając, że między nagłymi wnioskami jest także wniosek nagły p. Mazikiewicza, odczytany na poprzednim posiedzeniu, na którym uzasadnienie nagłości wniosku z powodu nieobecności wnioskodawcy nie mogło nastąpić.

Sekretarz p. Urbański czyta :

Wniosek naglący

posła Mazikiewicza i towarzyszy w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelcom wsi Wierzbica w powiecie Rawskim.

Dnia 1. czerwca 1902 spaliły się dzieściami gospodarzom wsi Wierzby wszystkie budynki gospodarcze ze wszelkimi zapasami żywnościowymi do szczytu. A ponieważ oni nie mają żadnych środków do żywienia rodziny i inwentarza, przeto podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Pogorzelcom wsi Wierzby, powiatu Rawskiego, udziela się bezzwrotnej zapomogi w kwocie 1000 koron.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani przydzielenie tego wniosku komisji budżetowej z poleceniem, by taż komisja na najbliższem posiedzeniu zdała sprawę ustnie.

We Lwowie, dnia 27. czerwca 1892.

Wnioskodawca:
Mazikiewicz w. r.

Korol, Bohaczewski, Dr. A. Mogilnicki, Ostapczuk, F. Krementowski, J. Stapiński, Potoczek, Krempa, Kramarczyk, Staruch, Barabasz, Barwiński, Bojko, Wilczkiewicz.

P. Mazikiewicz uzasadnia nagłość swego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała.

P. Mazikiewicz zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej z wezwaniem przedłożenia sprawozdania jeszcze w ciągu obecnej sesji sejmowej, zgodnie z wnioskiem wnioskodawcy.

Sekretarz p. Urbański czyta :

Wniosek nagły.

Wysoki Sejmie!

Dnia 18. maja 1902 wybuchło we wsi Poddębce pow. Rawa ruska pożar z niewiadomego powodu. Pożar ten w krótkim czasie zniszczył do szczytu 12 gospodarstw z całym dobytkiem. Ratunek był niemożliwy, ponieważ pożar powstał w nocy, gdy ludzie już spali i zaledwie z życiem puciekać mogli.

Pogorzelnicy pozostali w jednej chwili bez niczego, bez chleba, odzieży i dachu. Zawiązał się komitet miejscowy celem niesienia pierwszej pomocy, która jednak jest niewystarczającą, wobec czego podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Pogorzelcom wsi Poddębce pow. Rawa ruska udziela się wydatnej pomocy.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej z wezwaniem przedłożenia sprawozdania na obecnej sesji.

Wnioskodawca:
Jan Urbański w. r.

Stadnicki, K. Lubomirski, Niezabitowski, Płocki, J. Gnoiński, Götzt, Brykezyński, R. Puzyna, Schnell, Gorski, Barwiński, Korol, Włodek, Pawlikowski, Mycielski.

Przemawia p. Jan Urbański uzasadniając nagłość swego wniosku którą Izba uchwała bez rozprawy.

Po zrzeczeniu się głosu przez wnioskodawcę p. Jana Urbańskiego dla uzasadnienia samego wniosku, Izba bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku w myśl życzenia wnioskodawcy komisji budżetowej.

Sekretarz p. Urbański czyta :

Wniosek naglący.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Na zapomogi dla pogorzelników w gminach Podliski małe i Serdyca powiatu lwow-

skiego wyznacza się do rozporządzenia Wydziału krajowego jednorazowo kwotę 1000 kor.

Wnioskodawca:
Mernnowicz w. r.

Rayski, Wiśniewski, Bednarki, Żardecki, Vayhinger, Michalski, Łazarski, Maryewski, Tarnawski, Rutowski, Romanowicz, Lipiński, Witosławski.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając nagłość swego wniosku, i wnosi na przekazanie wniosku komisji budżetowej z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania w czasie najkrótszym.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku p. Merunowicza, a po zrzeczeniu się głosu przez wnioskodawcę do uzasadnienia samego wniosku uchwała odesłać ten wniosek do komisji budżetowej.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły.

W szpitalu św. Łazarza w Krakowie na oddziale dla obłąkanych mnożą się wypadki gwałtownej śmierci chorych z winy służby szpitalnej. Niedawno odebrał tam sobie życie, obwiesiwszy się na drzwiach, znany i sympatyczny w szerokich kołach lekarz Dr. Steinkeller. W tym roku zamordowała służba wieśniaka z powiatu wielickiego, a sekeya stwierdziła u zamordowanego złamanie kilku żeber. Wypadek ten sądownie stwierdzono i jeden ze służących skazany został na kilka miesięcy więzienia. Obecnie doniosły czynniki o zamordowaniu w taki sam sposób to jest przez połamanie żeber Dra Antoniego Dobiji a nie wiadomo, ile takich strasznych zdarzeń kryją jeszcze tajemnice szpitala krakowskiego.

Gdy w roku 1886 jeden tylko podobny fakt zaszedł w zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie, gdzie wówczas zamordowała służba pewnego hrabiego, Sejm tra-

ktował tę sprawę jako nagłą, zwołał ankietę znawców i utworzył osobną komisję opieki nad obłąkanymi, mającej na celu ścisłą kontrolę nad obchodzeniem się z obłąkanymi i nad ich pielęgnowaniem w Kulparkowie, a komisya ta przez ośm lat funkcyonowała.

Gdy w szpitalu krakowskim nie jeden, ale większa liczba takich wypadków zaszła.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Wydział krajowy, by niezwłocznie zbadał stosunki w oddziale dla obłąkanych szpitala św. Łazarza w Krakowie panujące „i jeszcze w ciągu tej sesyi“ zdał o nich Sejmowi sprawę wraz z wnioskami, zmierzającymi do usunięcia anormalnych stosunków.

Lwów, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Jan Stapiński w. r.

Bojko, Krempa, Stojalowski, Żardecki, Potoczek, Szwed, Korol, Glidziuk, Starnch, Bohaczewski, Barwiński, Kramarczyk, Barabasz, Mazikiewicz, Skołyśzewski, Ochrymowicz.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając nagłość swego wniosku.

Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz prosi o głos.

Marszałek zapytuje p. Onyszkiewicza, czy życzy sobie głosu co do nagłości wniosku p. Stapińskiego.

P. Onyszkiewicz oświadcza, że nie co do nagłości wniosku p. Stapińskiego.

Marszałek oznajmia, że w razie, gdy p. Onyszkiewicz nie życzy sobie głosu co do nagłości wniosku p. Stapińskiego, to po uchwaleniu nagłości nie będzie mógł udzie-

lic głosu p. Onyszkiewiczowi co do meritum wniosku p. Stapińskiego.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy Izba uchwała nagłość wniosku p. Stapińskiego.

Marszałek otwiera rozprawę co do samego wniosku p. Stapińskiego.

Przemawia p. Mieczysław Urbański i stawia wniosek formalny, by Izba głosowała osobno nad samym wnioskiem p. Stapińskiego, a osobno uad słowami „i jeszcze w ciągu tej sesyi“ we wniosku zawartemi.

Izba popiera formalny wniosek p. Urbańskiego.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz dla sprostowania faktycznego.

Izba uchwała po zamknięciu rozprawy wniosek p. Stapińskiego z opuszczeniem słów „i jeszcze w ciągu tej sesyi“.

Marszałek poddaje pod osobną uchwałę Izby słowa „i jeszcze w ciągu tej sesyi“, a skonstatowawszy brak kompletu, zarządza odczytanie jednego wniosku zwykłego złożonego przed rozpoczęciem obecnego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, na najbliższej sesyi sejmowej przedłożyć

wnioski, do zmiany statutu krajowego i krajowej ordynaeyi wyborczej na następujących zasadach;

1. Utworzona będzie kurya powszechnego głosowania na zasadach ustawy z 14. czerwca 1896 Nr. 168 Dz. ust. p., zmieniającej ordynaeyę wyborczą do Rady państwa. Kurya ta wybierać będzie 30 posłów.

2. Liczba posłów z gmin wiejskich zwiększona będzie tak, ażeby każdy powiat polityczny wybierał jednego posła.

3. Wybory z wszystkich kuryi odbywają się bezpośrednio. Głosowanie w kuryi wielkiej własności, w kuryi miast i izb handlowych odbywa się zawsze tajnie, w gminach zaś wiejskich i w kuryi powszechnego głosowania wolno głosować albo tajnie kartkami, albo ustnie.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Stapiński w. r.

Bojko, Krempa, Barwiński, Korol, Bohaczewski, Staruch, Glidziuk, Barabas, Huryk, Skołyzewski, Mazikiewicz, Stojalowski, Mogilnicki, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z następnych najbliższych posiedzeń.

Przemawia w sprawie formalnej p. Cieński Tadeusz zwracając uwagę, że Izba wobec braku kompletu skonstatowanego przez Marszałka nie powinna obradować nad nagłymi wnioskami.

Marszałek oznajmia, że Izba nie obraduje, lecz, że marszałek zarządza odczytanie złożonego wniosku, którego pierwsze czytanie odbędzie się na jednym z najbliższych posiedzeń.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 1. lipca 1902 r. godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3 minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Stanisław Mycielski w. r.

Protokół

8 posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 1. lipca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. T. Bohaczewski.

Obecnym posłów 142.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół szóstego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół siódmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejścia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 1. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 1093, 1096 do 1101, 1104 do 1108, 1114, 1115, 1117, 1118, 1120, 1122, 1123, 1126, 1129, 1130, 1132, do 1134, 1136 do 1138, 1141 do 1144.

Komisji szkolnej Ls. 1095, 1109, 1119, 1121, 1124, 1140.

Komisji petycyjnej Ls. 1103, 1116.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1094, 1102, 1127, 1128, 1139.

Komisji drogowej Ls. 1110 do 1113, 1131, 1149.

Komisji podatkowej Ls. 1125.

Komisji przemysłowej Ls. 1135.

Po odczytaniu petycji Ls. 1093 ks. Gadowskiego Walentego w Tarnowie o subwencyę na wydawnictwo dwutygodnika Katechetycznego i duszpasterskiego przelnawia p. Kramarczyk popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że w innych krajach sadownictwo stanowi wielkie bogactwo krajowe;

zważywszy, że w Galicyi ta gałąź krajowego bogactwa jest dopiero w związku, a usiłowania pojedynczych osób lub stowarzyszeń miejscowych nie zdoła sadownictwa przyprowadzić do rozwoju;

wreszcie zważywszy, że dotychczasowa pomoc dana przez kraj na cele rozwoju sadownictwa nie jest wystarczającą;

stawiamy wnioski:

Sejm raczy uchwalić: 1) Wydział krajowy wezwie wszystkie reprezentacje powiatowe, aby pozakładały, o ile dotąd nie mają szkoły rolniczej i ogrodniczej — sadownicze szkółki na zakupionej w tym celu ziemi lub też wydzierżawionej na dłuższy szereg lat. — 2) Szkółki powiatowe udzielać będą szczepków za zwrotem własnych kosztów. 3) Na zakupno gruntu pod szkółki drzew udzielać będzie kraj subwencji w wydatniejszej mierze niż dotąd lub na życzenie Wydziałów powiatowych bezprocentowych pożyczek. 4) Wydział krajowy postara się, aby na konferencyach nauczycielskich okręgowych instruktorzy sadownictwa pojawiali się i pouczali o sadzeniu, szczepieniu i hodowaniu drzew owocowych, wreszcie. 5) na właściwej drodze uczyni zabiegi, aby na wzór innych krajów kary nakładane na szkodników ogrodowych były ostrzejsze niż dotąd i z całą bezwzględnością stosowane.

Wnioskodawca:

Ks. Antoni Wilczkiewicz.

Szponder, St. Jędrzejowicz, Plocki, Bał, Traczewski, Sękowski, Szajer, Stojalowski, Kramarczyk, Skołyszewski, Potoczek, Stański, Górski, Tadeusz Cieński.

W n i o s e k.

Zważywszy, że chów koni w kraju naszym przedstawia ważną gałąź gospodarstwa rolnego,

zważywszy, że podniesienie tego chowu leży nie tylko w interesie rolnika ale jeszcze więcej w interesie potrzeb naszej armii.

zważywszy, że chów koni w Galicyi stale się zmniejsza, bo nie doznaje dostatecznego poparcia ze strony Rządu, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w interesie podtrzymania hodowli koni w monarchii, a przedewszystkiem w Galicyi przyszedł hodowcom z pomocą przez odpowiednie podwyższenie ceny za dostarczane czy to remonty, czy też źrebaki trzechletnie do zakładów wychowawczych, które odnośnie komisye na potrzebę c. k. armii zakupują.

We Lwowie, dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Stanisław Jędrzejowicz w. r.

K. Badeni, J. Gnoiński, M. Urbański, Włodek, Wybranowski, T. Cieński, Niezabitowski, Lityński, Rayski, Górski, Brunicki, Wilczkiewicz, Borkowski, W. Gnoiński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał ustawę, dotyczącą wywłaszczenia dla celów budowy i utrzymania przewodów elektrycznych, a któreby z uwzględnieniem danych stosunków ułatwiała najobszerniejsze zastosowanie elektryczności.

Wnioskodawca:

Dzieślewski w. r.

Tarnawski, Lipiński, Jahl, Bujnowski, Fruchtman, Michalski, Huza, Łazarski, Be-

dnarski, Kolischer, Merunowicz, Jabłoński, Vaybinger, Loewenstein, Tomaszewski, Maiss, Maryewski, Małachowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd do wydania odpowiednich zarządzeń, aby abiturycenci szkół realnych mogli być przyjmowani jako słuchacze zwyczajni na wydziałach medycyny, filozofii i rolnictwa, c. k. Uniwersytetów.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Dzieślewski w. r.

Lipiński, Jahl, Bujnowski, Małachowski, Fruchtmann, Michalski, Huza, Żardecki, Kolischer, Bednarski, Merunowicz, Jabłoński, Loewenstein, Maryewski, Maiss, Vaybinger, Tarnawski, Tomaszewski.

W n i o s e k.

posła Tomasza Szajera i towarzyszy

dotyczący uregulowania handlu trzodą chlewną na targi „Wiedeń, Praga, Ostrawa, oraz i inne kraje Państwa austriackiego, jak również i zagranicę; względem zniesienia kartelu „świńskich królów“ — wykluczenia pośrednictwa przy kupnie, tak zwanych przez lud naganiaczy, palczarzy (trajberów), między hodowcami (producentami), a handlarzami; — a natomiast o ustawowe zaprowadzenie na targach i jarmarkach trzody chlewnej (również i bydła) w naszym kraju tak zwanych żywych wag; o zaprowadzenie kas krajowych we wszystkich miastach i miasteczkach naszego kraju, w których targi i jarmarki na trzodę chlewną się odbywają, mających na celu zakupno i sprzedaż bezpośrednią dostarczonej nierogacizny i bydła; — o utworzenie ustawowo instytucji któraby w miarę potrzeby składała się z 3 do 5 członków, ludzi zaufanych, przez najwyższą Władzę autonomiczną zamianowanych, pozostających pod

urzędowym nadzorem weterynarza a pełniących obowiązki wagi, karmy i ekspedycji za miesięcznie płatnem wynagrodzeniem.

Zważywszy, że ze wszystkich kupców trzody chlewnej w kraju naszym utworzył się kartel, który powoduje nieobliczone szkody producentom (hodowcom trzody chlewnej, napychając krzywdą ludzką tak świńskich handlarzy jakoteż i ich naganiaczy);

zważywszy, że tak zwani przez lud naganiacze, trajberzy, i t. p. pośredniczący na targach i jarmarkach między hodowcami (producentami) trzody chlewnej, a handlarzami kartelowcami obchodzą się z ludnością w jak najordynarniejszy sposób i do najporządniejszych hodowców włościan używają wiele ubliżających słów, dobijając targu tłuczeniem w ręce przeważnie u kobiet zarabiając na sztuce 2 do 5 i więcej koron; wskutek czego działają oni zawsze na szkodę a względnie zarabiają w niekoniernie ucziwy sposób;

zważywszy dalej, że gdy ceny trzody chlewnej (nierogacizny) żywej wagi na targach w Wiedniu, Pradze, Ostrawie i w obu stołecznych miastach naszego kraju, jak obecnie, płacone są po 76 do 90, a nawet i 100 groszy za 1 klgr. to kartelowej tukrajowi przy pomocy swych naganiaczy na targach i jarmarkach płać producentom z powyższej ceny zaledwo połowę, a czasami i jedną trzecią część; stawiają podpisani następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w najkrótszym czasie, a mianowicie jeszcze w tym roku wypracował projekt odpowiedniej ustawy, któraby wprowadziła w życie żywe wagi na targach i jarmarkach we wszystkich miastach i miasteczkach kraju naszego, wprowadziła także w życie urzędowych komisjonerów pod nadzorem Władz autonomicznych i weterynarzy.

II. Wzywa się Rząd krajowy, by niezwłocznie postarał się u c. k. Rządu cen-

tralnego a względnie u c. k. Ministerstwa kolejowego, by zaprowadzono u nas, jak to ma miejsce w Węgrzech, ruch pociągów pospiesznych dla uproszczenia szybkiego przewozu trzody chlewnej.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Tomasz Szajer w. r.

Stojałowski, Skolyszewski, Kramarezyk, Szwed, Potoczek, Korol, Mazikiewicz, Ochrymowicz, Huryk, Barabasz, Wilczkiewicz, Gładziuk, Bohaczewski, Ostapczuk, Staruch, Krementowski.

W n i o s e k.

W kraju naszym od dawna daje się uczuć potrzeba założenia zakładu kąpielowego solankowego, z któregoby szczególnie uboższa klasa ludności w bardzo wielu wypadkach korzystać mogła.

Zakłady takie istnieją w innych prowincjach państwa jak w Ischl, Gmunden, Hall i t. d. i przychodzą ze skuteczną pomocą w różnych chorobach, przy których kąpiele solankowe stosować należy.

Krajowi naszemu posiadającemu bogate saliny, także zakład kąpielowy solankowy się należy a to — raz ze względów słuszności i ze względu na obowiązek państwa do równomiernego traktowania wszystkich prowincyj, a powtóre ze względu na to, że w salinach galicyjskich nadmiar wody solankowej w wielu bardzo wypadkach idzie na marne.

Zważywszy, że ludność tutejszokrajowa ma prawo domaganie się od państwa, aby jej pod względem zdrowotnym ze skuteczną przychodziło pomocą,

zważywszy nadto, że zaprowadzenie zakładu solankowego także i dla państwa bez dodatkich nie pozostanie rezultatów pod względem finansowym — podpisany przedkłada następujący wniosek:

Wysoki Sejm uchwali:

Wzywa się c. k. Rząd, aby poczynił starania o założenie przy salinach tutejszokrajowych kąpiele solankowych w zacho-

dniej i wschodniej części kraju lub, by poczynił wszelkie ułatwienia dla towarzystw mających zamiar tego rodzaju kąpiele w życie wprowadzić.

Lwów, dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:
Maiss w. r.

Maryewski, Stapiński, Włodek, Faciewicz, Merunowicz, Vayhinger, Wiśniewski, Romanowicz, Bednarski, Żardecki, Tomaszewski, Loewenstein, Huza, Bujnowski, Tarnawski, Małachowski, Jabłoński, Wurst, Łazarski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, zarazem zwraca uwagę Izby, zastrzegając się, że nie chce bynajmniej ukrócać inicjatywy poselskiej, że wnioski obecnie składane nie mają szansy uchwalenia w bieżącej cesyi, a zabierają dużo czasu Izbie i komisjom. Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj. Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a.

do Wysokiego Wydziału krajowego.

W powiecie nowosądeckim, w gminie Brzezna, dziki potok zwany Brzezianką wyrządza co roku na kilka tysięcy koron, szkody, tak na gruntach obszaru dworskiego Brzezna, jako też i w gminach: Wyglęnowice, Gostwica, Podrzece i Świńskiarsku.

Dziki ten potok wylewem w jednej chwili zbiera z pól najobfitsze plony i nawozy ziemią razem, a zarzuca kamieniem całe przestrzenie — które stają się nie użyteczne tak zwane kamieńce, — a dowodem tego są, prawie co roku komisye klęsk elementarnych i odpisywanie podatku przez Urząd podatkowy w Nowym Sączu.

Plany i kosztorysy na uregulowanie tego dzikiego potoku w Brzezny są sporządzone przez technika z Wydziału krajowego, lecz plany te od paru lat odpoczywają spokojnie w Wydziale krajowym, a potok dziki co roku niszczy i zalewa grunta i plony

w powyż wymienionych gminach i na obszarze dworskim.

Podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy.

Co stoi na przeszkodzie, że dotąd regulacja dzikiego potoku w Brzezny nie przyszła do skutku?

Czy Wydział krajowy nie byłby łaskaw zarządzić jak najspieszniej zregulowania tego dzikiego potoku i ochronić ludność rolniczą od zalewów i niszczenia gruntów i ziemiopłodów w powyż wymienionych gminach.

Lwów, dnia 30. czerwca 1902.

Interpelant:
St. Potoczek w. r.

Wilezkiewicz, Skolyszewski, Żardecki, Ochrymowicz, Mazikiewicz, Stapiński, Barabasz, Huryk, Szajer, Kramarczyk, Szwed, Stojałowski, Korol, Bohaczewski, Krempa, Bojko, Staruch, Krementowski.

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego c. k. Rządu.

W całym kraju dają się słyszeć liczne zażalenia i skargi, że księgi gruntowe nie są zgodne z obecnym stanem posiadania i że niemal w każdej gminie jest znaczna liczba parcel gruntowych i budowlanych nie na właściciela — lecz na inne osoby mylnie zhipotekowane, wskutek czego powstają pomiędzy stronami liczne spory o własność, bo niejedyn właściciel chcąc swoją realność sprzedać, lub komu innemu zapisać — nie może tego uczynić, gdyż w księdze gruntowej nie jest właścicielem tejże zapisany.

Myłki te pochodzą od lat dawniejszych i powstały zaraz przy założeniu ksiąg gruntowych, z tego powodu, że organa sądowe, prowadzili wpisy bardzo pobieżnie nie zwróciwszy nawet uwagi stron na ważność wprowadzonych ksiąg hipotecznych i skut-

kiem tego księgi te są niedokładne i ze stanem posiadania niezgodne.

Zapytują przeto podpisani czyli Wysoki c. k. Rząd jest skłonny wadliwe księgi hipoteczne zamknąć i nowe dokładne księgi gruntowe zaprowadzić?

Lwów, dnia 27. czerwca 1902.

Interpelant:
Szwed w. r.

Ostapczuk, Staruch, Barabasz, Wilczkiewicz, Stojałowski, Szajer, Bojko, Szponder, Krempa, Korol, Mazikiewicz, Potoczek, Mogilnicki, Kramarczyk.

I n t e r p e l a c y a
Do Jaśnie Wielmożnego Pana
Komisarza rządowego
we
Lwowie.

Ponieważ od szeregu lat rzeka Wisła w powiecie Bialskim robi nieobliczone szkody, a na posiedzeniu 4. maja 1900. powziął Sejm następującą uchwałę:

Wzywa się Rząd, ażeby w jak najkrótszym czasie przeprowadził obwałowanie prawego brzegu Wisły, jako rzeki granicznej między ujściem Biarki a Przemszy w powiecie Bialskim kosztem c. k. Skarhu.

Gdy, ale od czasu tego upłynęło dwa lata a o rozpoczęciu robót w około Wisły nie dotąd nie słyhać prócz prac technicznych, a rzeka Wisła znów w roku bieżącym 1902 poczyniła straszliwe spustoszenia w gruntach i domach nadbrzeżnych mieszkańców, dlatego podpisani zapytują.

Wysoki Rząd, kiedy naprawdę będzie się można doczekać rozpoczęcia robót ze strony Rządu około regulacji i obwałowania granicznej rzeki Wisły w powiecie Bialskim.

Lwów, dnia 1. lipca 1902.

Interpelant:
Fr. Kramarczyk w. r.

Skolyszewski, Krzysztofowicz, Theodorowicz, Stapiński, Jahl, Krempa, Szponder, Stojalowski, Schätzel, Szajer, Szwed, Potoczek, Wilezkiewicz, Łazarski.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Dra Korola i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego w sprawie ostatnich strejków rolniczych.

W ostatnich dniach wybuchły strejki robotników rolniczych w Czyżkowie, Ostrowie i Głuchowie, powiatu Lwowskiego, w Dmytrowicach i Dźwinogrodzie, pow. Bobreckiego, w Kurowicach, Poluchowie, Alfredówce i Podhajczykach, pow. Przemyślańskiego, a nadto także strejk robotników budowlanych w Tarnopolu.

Oprócz tego, jak donoszą dzienniki, zanoszą się na strajk rolniczy w Zaszkwie, pow. Lwowskiego i we wszystkich wsiach powiatu sądowego szczyrzeckiego.

We wszystkich tych wypadkach powodem strajków jest niesłychane wyzyskiwanie robotników zarówno pod względem bardzo niskiej płacy dziennej, — np. 25 ct. dla mężczyzny, a 14 ct. dla dziewczki, jak i pod względem trwania pracy, gdyż wymaga się 14-godzinnej pracy dziennej, a wyzysk ten ma swoje źródło głównie w braku zarobku, który zmusza głodnych, a częstokroć i bezdomnych robotników iść na robotę; za takie nędzne wynagrodzenie, by tylko uchronić siebie i swoją rodzinę od śmierci głodowej.

Strajki te odbywają się bardzo spokojnie, a jeżeli gdzie przyszło do bardzo nieznacznych wybryków, to powodem tego było prowokacyjne zachowanie się właścicieli większych posiadłości, którzy po naszych wsiach są jedynymi regulatorami wysokości płacy, a którzy, zamiast w drodze wzajemnego porozumienia się unormować wysokość płacy i uspokoić rozdrażnienie

włościan, udają się natychmiast o pomoc do władz politycznych, przedstawiając w zanedo jaskrawych barwach grozę sytuacji.

Władze polityczne znowu, zamiast wysłać na miejsce strajku doświadczonego starszego urzędnika, któryby w drodze pokojowej załatwił żądania robotników wiejskich co do unormowania wysokości płacy dziennej; trwania roboty, wysyłają zawsze i wszędzie tylko żandarmów, którzy żądają miarą nie dorosli do tego, by być pośrednikami w tej bądź co bądź nader drażliwej sprawie, i zamiast łagodzić prowokują spokojną zresztą ludność wiejską i doprowadzają do aresztowań, bez których przecież sprawa strajków mogłaby być bardzo łatwo załatwioną.

Ponadto władze polityczne powiatowe, a również i c. k. Rząd krajowy nie uważają za rzecz potrzebną, by przedsięwziąć jakiegokolwiek kroki celem uspokojenia strejkującej ludności wiejskiej czy to przez spowodowanie podwyższenia obliczonej na wyzysk płacy dziennej robotnika, czy też przez przysporzenie zarobku przez zarządzanie robót publicznych w powiatach, w obec czego zachodzi uzasadniona obawa, że strajki te mogą przybrać groźne rozmiary, a nadto mogą ogarnąć znaczniejsze przestrzenie, co chyba nie może leżeć ani w interesie pracującej ludności, ani też w interesie tych, którzy potrzebują robotnika, a tem mniej w interesie kraju i państwa.

W obec tego zapytują podpisani c. k. komisarza rządowego.

1. Jakie kroki zamierza c. k. Rząd przedsięwziąć, by z jednej strony spowodować podwyższenie zanedo niskiej płacy robotnika wiejskiego, z drugiej zaś strony zapobiedz rozszerzeniu się strajków, które niszczą i tak już bardzo ubogą ludność wiejską i które mogą ewentualnie doprowadzić i do krwi rozlewu?

2. Czy gotów jest c. k. rząd zarządzić dokładne i bezstronne zbadanie powodów dokonanych dotychczas aresztowań i czy

pociągnie do surowej odpowiedzialności organa bezpieczeństwa, które w tej sprawie zawiniły?

Interpelujący:
Korol w. r.

Barwiński, Huryk, Staruch, Barabas, Potoczek, Mogilnicki, Glidziuk, Stojalowski, J. Stapiński, Bojko, Ostapczuk, Bohaczewski, Mazikiewicz, Ochrymowicz.

Marszałek oznajmia, że interpelacje te odstąpi stosownie do ich treści p. komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, że na poprzednim posiedzeniu zgłosił p. Stapiński nagły wniosek w sprawie stosunków panujących w szpitalu św. Łazarza w Krakowie na oddziale dla obłąkanych, który to wniosek odczytuje.

Nagłość wniosku tego, jakoteż sam wniosek Izba uchwaliła, jednak bez słów „i jeszcze w ciągu tej sesyi“ zawartych w tym wniosku. Przy głosowaniu osobnem, zarządzone i uchwalone przez Izbę na wniosek formalny p. Urbańskiego Mieczysława, okazał się brak kompletu, wobec czego poddaje marszałek obecnie pod uchwałę Izby słowa „i jeszcze w ciągu tej sesyi“.

Izba w osobnem głosowaniu odrzuca słowa „i jeszcze w ciągu tej sesyi“ zawarte we wniosku nagłym p. Stapińskiego.

Przemawia p. Jan Szeptycki i stawia formalny wniosek, by przekazane komisji administracyjnej sprawy, a mianowicie:

a) petycję mieszkańców gm. Krynica o zaliczenie do rzędu miasteczek Ls: 1002 odesłać do komisji gminnej;

b) petycję Ls: 567 Wydziału powiatowego w Tarnobrzegu o zaprowadzenie w urzędach poczt i telegrafów kolei pań-

stwowych żandarmeryi i prokuratoryi języka polskiego jako urzędowego odesłać do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała odesłać petycję Ls: 1002 do komisji gminnej, a osobno pet. Ls.: 567 do komisji prawniczej.

P. ks. Bohaczewski stawia formalny wniosek na zarządzenie kontrapróby, kto jest przeciwnym przyjęciu słów „i jeszcze w ciągu tej sesyi“ zawartych w nagłym wniosku p. Stapińskiego, które to słowa Izba przed chwilą odrzuciła.

Marszałek udziela wyjaśnienia w powyższej sprawie, Izba popiera formalny wniosek p. Bohaczewskiego.

Przemawia w sprawie formalnej p. Stanisław Badeni.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Bohaczewski.

Przemawia w sprawie formalnej p. Stojalowski.

Przemawia p. Bohaczewski w sprawie formalnej.

Marszałek przerywa p. Bohaczewskiemu i udziela wyjaśnienia.

Przemawia p. Bohaczewski i oświadcza, że cofa swój formalny wniosek na zarządzenie kontrapróby głosowania odbytego nad słowami „i jeszcze w ciągu tej sesyi“ zawartymi w nagłym wniosku p. Stapińskiego, a odrzuconymi przez Izbę.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności około podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w r. 1901.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności krajowego biura statystycznego od 15. listopada 1899 r. do 31. grudnia 1901.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu z czynności Dep. III. Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w ustępie 6 str. 2 sprawozdania

zamiast cyfry „100.000“ ma być „10.000“, a w rezolucyi 2 po stronie „subwencyę“ mają być dodane słowa „na podniesienie howu koni“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie z czynności Departamentu III. Wydziału krajowego.

2. Sejm poleca Wydziałowi kraj., aby na podstawie wniosków przedłożonych przez obydwu towarzystwa rolnicze, wstawiał do Rubr. XV. preliminarza budżetu krajowego subwencyę odpowiednią począwszy od r. 1903 na dłuższy okres czasu.

3. Sejm poleca Wydziałowi kraj., aby do Rubr. XV. preliminarza budżetu krajowego wstawiał przez 3 lata począwszy od roku 1903 kwotę po 6.000 koron dla Towarzystwa uprawy tytoniu w Galicyi.

Tą uchwałą zostaje załatwioną petycja Towarzystwa uprawy tytoniu do L. s. 960.

Przemawia p. Stojalowski i stawia następującą rezolucyę dodatkową:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w preliminarzu budżetu na r. 1903 wstawił na subwencyę dla kółek rolniczych kwotę co najmniej 50.000 koron.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia następującą rezolucyę dodatkową:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przy układaniu preliminarza budżetu funduszu krajowego na r. 1903 wziął pod rozwagę możliwe podwyższenie subwencyi dla Kółek rolniczych“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wnioszek 1, 2, 3, komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia, że zgłoszone są dwie dodatkowe rezolucje p. Stojałowskiego i Abrahamowicza, następnie odczytuje rezolucję p. Abrahamowicza, którą Izba popiera.

Przemawia pod względem formalnym p. Stojałowski i oświadcza, że cofa poprzednią swą rezolucję, a zgadza się na rezolucję p. Abrahamowicza.

Marszałek poddaje pod uchwałę rezolucję p. Abrahamowicza, którą Izba bez rozprawy uchwała.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji gminy m. Leżajska o zwolnienie z nadobowiązkowej prestacyi szkolnej.

Sprawozdawca p. Kramarczyk uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Petycję gminy miasta Leżajska odstępuje się Wydziałowi krajowemu do przedłożenia wniosku z uwzględnieniem na najbliższej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór uzupełniającego jednego członka komisji bankowej.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Merunowicza, Krempę i Götza i wzywa posłów do oddania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek oznajmia, że nim komisja skrutacyjna dokona skrutynium, przechodzi Izba do następnego punktu porządku dziennego, a mianowicie z kolei:

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojałowskiego o uzupełnienie ustawy gminnej i ustawy o Reprezentacji powiatowej postanowieniem, że członkom Reprezentacji gminnej i powiatowej nie wolno być przedsiębiorcami dostaw lub robót gminnych a względnie powiatowych.

Przemawia p. Stojałowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że punkt następny, a mianowicie:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojałowskiego o wezwanie c. k. Rządu aby w najkrótszym czasie założył w Białej polsko-niemieckie Seminarium nauczycielskie usuwa z porządku dziennego w porozumieniu z wnioskodawcą.

Następuje:

Pierwszy czytanie wniosku p. Kazimierza Lubomirskiego w sprawie udzielenia przez kraj gwarancji uzupełniającej dla kapitału pierwszeństwa w sumie 2.000.000 kor. dla kolei Podgórze-Myślenice-Lubień na podstawie udzielonego przez c. k. Rząd kredytowania kosztów ruchu.

Przemawia p. K. Lubomirski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w 3 ustępie wniosku zamiast słowa „uchwalił“ ma być słowo „udzielił“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skołyszewskiego o wezwanie c. k. Rządu do ścisłego przestrzegania ustawy z 15. listopada 1867 r. Nr. 135 Dz. u. p. o prawie zgromadzania się.

Przemawia p. Skołyszewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wincetego Gnoińskiego w przedmiocie uznania drogi Brody-Łopatyn-Radziechow do Krystynopola za drogę krajową.

Przemawia p. Wincenty Gnoiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek wzywa komisję skrutacyjną do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru 1 członka do komisji bankowej.

P. Götz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 84. Absolutna większość 43. Głosów 84 otrzymał p. Hupka.

Marszałek konstatuje powyższy wynik wyboru.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego o dopuszczenie kółek rolniczych do

korzystania ze stałego funduszu hodowlanego w kwocie 100.000 K.

Marszałek oznajmia, że ten punkt usuwa z porządku dziennego w porozumieniu z wnioskodawcą, który otrzymał na dwa dni urlop.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Maryewskiego o dopuszczenie nadzoru Wydziału krajowego nad Kasami oszczędności, pozostającymi pod gwarancją miast lub powiatów.

Przemawia p. Maryewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku członka Sejmu rektora Rydygiera o wybudowanie potrzebnych budynków dla pomieszczenie klinik.

Przemawia p. Rydygier uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Abrahamowicza w sprawie ulg podatkowych dla właścicieli parcel gruntowych, którzy przeprowadzają drenowanie celem odwodnienia gruntów.

Przemawia p. Abrahamowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem for-

malnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku pp. Huryka i Barabasza o przyspieszenie regulacji rzeki Bystrzycy.

Przemawia p. Huryk uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego w przedmiocie należnego gminom dodatku gminnego od podatku dochodowego za wykonywanie prawa propinacji — od roku 1893 do roku 1897.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Komisji szkolnej z petycji gminy Skomielnej białej powiatu myślenickiego o wybudowanie szkoły w tamtejszej gminie lub ponoszenie czynszu najmu budynku dla użytku szkoły.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy Skomielnej białej pow. myślenickiego o wybudowanie budynku

szkolnego w myśl ustawy szkolnej z 24. kwietnia 1894 Nr. 49 odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do zbadania i przedsięwzięcia odpowiednich kroków.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie Komisji szkolnej z petycji gminy Łodzina powiatu sanockiego o zniesienie prestacji szkolnej na płacę nauczycieli.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy Łodzina powiatu sanockiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu wraz z c. k. Radą szkolną krajową do zbadania i przedłożenia wniosku na najbliższej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji gminy Iskrzynia powiatu Krośnieńskiego o zwolnienie jej od płacenia ponadobowiązkowej prestacji szkolnej na płacę nauczyciela.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy Iskrzynia odstępuje się Wydziałowi krajowemu wraz z Radą szkolną krajową do zbadania i przedłożenia wniosku na najbliższej sesji.

Przemawia p. Stapiński i wnosi poprawkę, aby odstąpić tę sprawę Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia“.

Izba popiera poprawkę p. Stapińskiego. z powodu braku kompletu, co stało się także na poprzednim posiedzeniu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek poddaje pod uchwałę Izby wniosek p. Stapińskiego, a po chwili konstatuje brak kompletu.

Marszałek uprasza posłów, by zechcieli wytrwać w Izbie do końca posiedzenia, i nie zmuszali go do zamykania posiedzenia

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 2. lipca 1902 r., godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Stanisław Mycielski w. r.

Protokół

9. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 2. czerwca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 140.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siódmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół ósmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 2. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 1168, 1169, 1171 do 1177, 1179, 1180, 1184, 1185 1188, 1190, 1193, 1194, 1200.

Komisji szkolnej Ls. 1170, 1178, 1191, 1195, 1201 do 1203, 1205 do 1207.

Komisji petycyjnej Ls. 1187.

Komisji administracyjnej Ls. 1183, 1186.

Komisji prawnej Ls. 1167.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1182, 1189, 1192.

Komisji drogowej Ls. 1197.

Komisji reform agrarnych Ls. 1181, 1204.

Komisji wodnej Ls. 1196.

Po odczytaniu petycji Ls. 1167 Towarzystwa wzajemnej pomocy dyaków w Stanisławowie o normowanie płacy, przemawia p. Huryk popierając tę petycję.

Sekretarz p. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 1168 Towarzystwa wzajemnej pomocy dyaków w Stanisławowie o zasiłek dla Towarzystwa przemawia p. Huryk popierając tę petycję.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 1169 Towarzystwa szkoły ludowej we Lwowie o subwencję na rozszerzenie kursów dla dorosłych analfabetów przemawia p. Stapiński popierając tę petycję.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacji.

Sekretarz p. Bohoczewski czyta:

W n i o s e k

posła Starucha i towarzyszy w sprawie zmiany przepisów ustawy krajowej z dnia 15. sierpnia 1866 o pokrywaniu kosztów budowy i utrzymywania budynków kościelnych (cerkiewnych) i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego.

Zważywszy, że przepisy ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Nr. 28. Dz. u. kr., nakładające na parafian, zamieszkałych w filiach, obowiązek konkurowania do wydatków połączonych z budową kościoła macierzystego (cerkwi macierzystej), są niesprawiedliwe, gdyż obciążają filialistów, nie nakładając równocześnie obowiązku konkurowania przy budowie kościołów (cerkwi) filialnych na parafian, zamieszkałych we wsi macierzystej;

zważywszy, że zmiany, zaprowadzone ustawą z dnia 16. kwietnia 1896 Nr. 25. Dz. u. p. są niedostateczne, gdyż ustawą tą uwolniono zupełnie parafian, zamieszkałych na filii od obowiązku konkurowania

do wydatków na budowę kościołów (cerkwi) macierzystych;

zważywszy, że ustawowe przeszkody do całkowitego zwolnienia filialistów od takiego obowiązku zostały uchylone ustawą z dnia 31. grudnia 1894 Nr. 7 Dz. u. p.,

Wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt ustawy, zmieniającej przepisy ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Nr. 28 Dz. u. kr. o pokrywaniu kosztów budowy i utrzymywania budynków kościelnych (cerkiewnych) i parafialnych wyznania katolickiego w tym kierunku, by parafianie zamieszkali na filiach przy których są kościoły (cerkwie) filialne, zostali zupełnie uwolnieni od obowiązku konkurowania do wydatków, połączonych z budową i utrzymywaniem kościołów (cerkwi) macierzystych.

We Lwowie, dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:
Staruch w. r.

Bohaczewski, Barabasz, Kramarczyk, Barwiński, J. Stapiński, Krempa, Korol, ks. Szponder, Huryk, Stojałowski, Szajer, Glidziuk, Skołyszewski, Ostapeczuk.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku mieści się na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, i wzywa sekretarza do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Mysiński czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Kremy i towarzyszy do Wydziału krajowego i p. komisarza rządowego w sprawie nadwyżki w urzędowaniu burmistrza m. Sędziszowa, Nathana Löwa przy pomocy c. k. starosty w Ropczycach p. Jagoszewskiego.

Przed niedawnym czasem pojawiły się w dziennikach wiadomości, że burmistrz miasta Sędziszowa pod opieką i protekcją starosty ropezyckiego p. Jagoszewskiego nadużywa swojej władzy dla osobistych celów i to w taki sposób, dla którego jedy-
nem miejscem rozpatrywania jest sąd. Doniosły wówczas dzienniki, że Natan Löw uwikłał się w proces z tymi, których pokrzywdził i że wynik tego procesu wypadł dla niego jak najfatalniej. W przekonaniu, że Wydział krajowy, jako władza kontrolująca i c. k. Rząd wkroczą do Sędziszowa i burmistrza jego pouczą w obowiązkach, oczekiwali podpisani długo z wywleczeniem tej sprawy przed forum Wys. Sejmu.

Gdy jednak Natan Löw dalej urzęduje z krzywdą ludności Sędziszowa zmuszeni są podpisać odkryć kilka tajemnic autonom. gospodarki w Sędziszowie:

Od lat kilku dzierżawi brat burmistrza Wolf L'w dodatek gminny od mięsa i taksy za rzeźnię i jatki za 4900 K. Na r. 1901 wniósł p. Marcei Winiarski, najzamożniejszy obywatel sędziszowski ofertę na te dochody gminne o 830 K wyższą jak brat burmistrza, a mimo to burmistrz przeforsował uchwałę Rady gminnej, mocą której oferta brata jego o 830 K. niższa zatwierdzona została na lat 3.

2. Przy pomocy starosty p. Jagoszewskiego zniszczył i do nędzy doprowadził Natan Löw handlarzkę nafty Hene Reis posiadającą na skład i handel nafty koncesję od lat 30 a to w tym celu, by siostrze swej Blochowej usunąć konkurencję.

3. Nadużycia te spowodowały pokrzywdzoną do wniesienia zażalenia do c. k. Starostwa, na którym to zażaleniu podpisany był piekarz Birez — z zemsty zamknął mu burmistrz piekarnię, bez względu, że Birez wykonuje piekarstwo na podstawie karty przemysłowej swego ojca, na rzecz matki wdowy.

4. Zażalenie powyższe podpisał także Eisig Huber, handlarz końmi na małą skalę.

Z zemsty postarał się burmistrz o podwyższenie mu podatku do 30 K, ale natomiast siostrzeniec burmistrza Jakób Bloch prowadzący wielkie interesy pieniężne i handlarz zbożem na wielką skalę płacił podatków wszystkich 6 K!

5. W odpowiedzi na zażalenie powyższe Hene Reis, oskarżył ją Natan Loew o oszczerstwo. Sprawę jednak przegrał, bo Sąd apelacyjny w Tarnowie wszystkich oskarżonych uwolnił po przeprowadzeniu dowodu prawdy. Wśród świadków obciążających Loewa znalazł się także sekretarz gminny p. Józef Szajdek.

Odpowiedzią na to świadectwo zgodne z prawdą była dymisja p. Szajdeka z zajmowanej dotychczas posady i to w 45 dni po rozprawie sądowej, którą burmistrz Löw mu wypowiedział, rozumie się w porozumieniu p. Starosty.

6. Prowadzi również p. Löw widocznie w porozumieniu ze starostą Jagoszewskim wprost nieprawidłowe urzędowanie w sprawach asenterunkowych, a to na korzyść przedewszystkiem swoich krewnych, dalej współwyznawców, a na wyłączną krzywdę ludności chrześcijańskiej. Oto kilka dat: Za burmistrzostwa p. Sędzilowskiego w r. 1899 i 1900 ogólny stan popisowych wynosił przeciętnie 80 osób z tego 50 chrześcijan 29 żydów, do poboru zaś jawiło się przeciętnie 29 osób. W roku 1900 po głównym i dodatkowym poborze wydało c. k. Starostwo prawdopodobnie za interwencją Leowa, listy stawne do Krakowa dla popisowych, którzy weale w Krakowie nie mieszkali, lecz całkiem swobodnie mieszkali w Sędziszowie, a mianowicie: Feuerlicht Samuel (l. c. k. Starostwa 6651 z 15/5 1900) Kalter Wadie (6652 z 13/6 1900) Reis Berl (7574 z 13/6 1900) Schiff Chaim (8680 z 28/6 1900) Bier Aron (10719 z 27/8 1900), a wreszcie Stadlau Józef, Löw Jakób Osias (bratanek burmistrza) i Löw Baruch (wnuk burmistrza prawdopodobnie weale nie stawał do poboru). To wydawa-

nie list stawnych do innego miejsca wpłynęło na wynik asenterunku w następujący sposób: W r. 1901 stan ogólny popisowych wynosił 70 z tego żydów 54, chrześcijan 16. Jawiło się zaś do poboru żydów 3, chrześcijan 10. W r. 1902 ogólny stan popisowych 64 z tego żydów 56, chrześcijan 8. Jawiło się zaś do poboru żydów 8, chrześcijan 5.

Nadmienić wypada, że z wykazanych żydów stanęli do poboru tylko ślepi i kulawi, tak że prawie cały ciężar służby wojskowej spadł wyłącznie na ludność chrześcijańską.

C. k. Starostwo zamiast polecić organom bezpieczeństwa aresztowanie popisowych, którzy się nie w swoim czasie po listy stawne zgłaszali, wydał im te listy stawne tam gdzie oni chcieli nie sprawdziwszy wcale ich pobytu.

Oprócz wykazanych wyżej popisowych otrzymał również listę stawczą i niejaki Feiwel Leib Lieber false Faust i przeszedł szczęśliwie w Krakowie. Za kilka jednak miesięcy, gdy się Natan Lów dowiedział, że ojciec tego popisowego zażalenie Reissowej również podpisał, postarał się u p. starosty o to, że ów popisowy natychmiast aresztowany, asenterowany i wprost do szeregów wojskowych weielony został.

Wobec tego faktycznego stanu rzeczy, zapytują podpisani co zamierza Wydział krajowy, względnie c. k. Rząd uczynić, aby winny tylu przekroczeń burmistrz Sędziszowa Natan Lów zasłużoną poniósł karę?

Interpelant:

Franciszek Krempla w. r.

Stojałowski, Szajer, Kramarczyk, Stapiński, Szwed, Korol, Mazikiewicz, Staruch, Huryk, Barabasz, Szponder, Wilczkiewicz, Skołyszewski, Bojko, Potoczek.

I n t e r p e l a c y a
posła Szajera i towarzyszy
do Jego Ekscelencyi Pana Namiestnika
dotycząca
otwarcia wolnego handlu bydłem i trzodą
z Galicyi.

Jakkolwiek pod względem handlu bydła i trzody z Galicyi wiele już było pisanem, dotąd, pomimo stawianych wniosków i interpelacji, zupełnie żadna zmiana w tej gałęzi handlu nie zaszła, lecz owszem przeciwnie, podczas gdy Węgry i Bukowina mają handel wolny, to jedna Galicya jest na wszystkie strony zamkniętą i hodowcy w sposób nigdzie nie praktykowany przynębiani.

Już poseł do Rady państwa Wilk w swej interpelacji z 12. czerwca b. r. wykazał, że „jeżeli rozwój handlu bydłem i trzodą w Anstryi i sąsiednich państwach porównamy, to musimy przyjść do przekonania, że jakkolwiek c. k. Rząd, ciągle się na trudności w ściąganiu podatków użala, to jednak dotąd nie uczynił, aby tej gałęzi handlu większą wolność rozwoju zabezpieczyć, a tem dobrobyt płacących podatki podnieść i rolnikom dać możebność, aby na podatki i inne potrzeby gospodarskie, potrzebne pieniądze zarobić mogli“ i t. d. z czego wynika, gdyby te z powodu podejrzenia o zarazę zwierzęta, nie do D. Mandla do Krakowa za 25 hal. za kilo bitej wagi, lecz do którego kolwiek bądź komisyonera do Wiednia St. Marx wysłane i za cenę targową sprzedawane były, to tak c. k. Rząd jakoteż i hodowcy wielkie zyski by osiągnęli i nieograniczone sumy zyskali.

Pod każdym względem interpelacja ta, która do dziś odpowiedzianą nie została, zasługuje na wzgląd i uznanie tak władz krajowych jakoteż i c. k. Rządu, a to tem bardziej, że widzimy w „Wiener Approvi-sionirungs Zeitung Nr. 51 z 30. czerwca

1902", że Węgry handel swój co roku podnoszą, a nasz krajowy upada; gdyż z Węgier do Austrii w miesiącu maju 1902 wysłanych zostało:

Wołów do zabicia	16.731 szt.
Wołów do chowu i pociąg.	194 "
Byków rozplodowych	30 "
Byków do zabicia	2.088 "
Krów rozplodowych i dojn.	2.230 "
Krów do zabicia	2.546 "
Bawołów	595 "
Młodych	1.431 "
Cieląt	3.578 "
Owiec	7.969 "
Jagniąt	1.769 "
Trzody tucznej	37.014 "
Trzody rozplodowej	24.579 "
Trzody młodej	76 "
<hr/>	
Razem 100.830 szt.	

czyli od stycznia do maja 1902 roku razem 438.740 sztuk, przeciw tej samej peryodzie zeszłego roku 383.800 sztuk t. j. o 54.940 sztuk więcej; podczas gdy wywóz z Austrii do Węgier w temże czasie, spadł na 4.489 sztuk przeciw zeszłorocznemu wysłaniu 4.725 sztuk t. j. o 256 sztuk mniej.

Są to więc statystyczne a dość przykre dowody, że podczas gdy Węgry swój handel trzodą i bydłem do Austrii powiększają, to my z naszym produktem upadamy, a to z powodu niesłusznych szykan i zamykania granic, przyczem tylko kraj i hodowcy nieograniczone szkody ponoszą i uważamy to za swój obowiązek.

Jego Ekscelencyę Pana Namiestnika Galicyi zapytać, czy Jego Ekscelencya raczy:

1) poczynić odpowiednie kroki, aby handel bydłem i trzodą z Galicyi został zupełnie wolnym, w ten sposób jak go Węgry i Bukowina posiadają;

2) jak najenergiczniej wystąpić przeciw wszelkim obserwacyom i konfinicyom — o których znowu pogłoski po dziennikach się rozchodzą — a które są tylko zgubą dla kraju i hodowców.

3) poczynić odpowiednie kroki w celu osiągnięcia:

a) zniesienia ustawy o tępieniu trzody, ponieważ Węgry jej nie mają choć zaraza tam bardziej grasuje niż u nas;

b) wolnego handlu dla bydła i trzody do wszystkich krajów koronnych i za granicę, jak to mają Węgry i Bukowina;

c) zniesienie podatku konsumcyjnego od sztuki, a zaprowadzenie takowego od kilograma.

d) zaprowadzenia pociągów pospiesznotowarowych na bydło i trzodę w ten sposób, aby na główne targi za granicami kraju, przed godziną 7-mą rano, nie jak dotąd po targach przychodziły.

e) wybudowania szop ochronnych dla bydła i trzody na stacjach kolejowych do ładowania tejeż przeznaczonych, a która obecnie z braku wagonów po kilka, a nawet kilkanaście godzin na mrozach deszczach stać musi po rampach.

f) zabronienia wprowadzania z Węgier trzody poniżej 120 kg. wagi, gdyż te zarazy najczęściej podlegają.

g) ażeby w razie wybuchnięcia zarazy podczas transportu, po odłączeniu chorej sztuki, reszta zdrowej trzody na miejsce przeznaczenia pod dozorem weterynaryjnym była dostawiana.

h) w razie wybuchnięcia zarazy w jednej gminie, nie całe powiaty i stacje kolejowe były zamykane, lecz tylko te gminy, gdzie zaraza rzeczywiście się pokazała;

i) aby wszędzie na naszych targowicach były zaprowadzone wagi — i bydło i trzodę sprzedawano i oceniano wedle wagi, a to dla obrony przed wyzyskiem nieuczciwych handlarzy.

Tomasz Szajer w. r.
interpelant.

Skołyszewski, Szponder, Kramarczyk, Potoczek, Huryk, Ostapczuk, Szwed, Staruch, Mazikiewicz, Barwiński, Korol, Wilczkiewicz, Stojałowski, Krempla, Bohaczewski.

I n t e r p e l a c y a.

Do JWPana komisarza c. k. Rządu.

Zważywszy, że wedle §. 5. ustawy z 11. czerwca 1901 Nr. 66 Dz. u. p. mają być wyłączone kosztem Skarbu państwa, bądź też wspólnie z funduszem krajowym uregulowanych 12 rzek stojących w związku z budową kanałów.

Zważywszy, że Sejm krajowy na posiedzeniu 2. lipca 1901 uchwalił następującej treści rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd:

1) ażeby jak najrychlej przystąpił do przeprowadzenia regulacji Prutu od Kołomyi do granicy bukowińskiej, która według wyjaśnień c. k. Ministerstwa spraw wewn. do preliminarzy państwowych na lata 1899, 1900 i 1901 ma być objęta pod pieczę państwa, a na którą wstawiono już do budżetów państwowych w tych trzech latach dotacyę po 50.000 K razem 150.000 K;

2) Ażeby w myśl programowej uchwały Sejmu, z d. 13 lutego 1894, tudzież postanowienia ustępu 2. §. 5 ustawy z 11. czerwca 1901 Nr. 66 Dz. u. p. przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekt ustawy mającej na celu przeprowadzenie systematycznej regulacji:

- a) Prutu powyżej Kołomyi;
- b) Czeremoszu;
- c) Ropy i Jasiółki.

Podpisani zapytują c. k. Rząd:

I. W jakim stadyum znajdują się pertraktacye dotyczące rzek powyżej wymienionych.

II. Czy c. k. Rząd zamysła przeprowadzić owe regulacye z urzędu nie ograniczając się jak przy wszystkich rzekach podkarpackich udzieleniem subwencji w każdym poszczególnym wypadku w wysokości $\frac{1}{3}$ kosztów.

Interpelanci:

Witosławski w. r. Moysa w. r.

Romanowicz, Vayhinger, Tarnawski, Japłoński, Wiśniewski, Jahl, Gorayski, Huza, Łazarski, Rayski, Wurst, Tomaszewski, Skołyszewski, Schätzel, Michałski, Bednarski, Korol, Żardecki, Barwiński, Mazikiewicz, Bohaczewski, L. Cieński, Abrahamowicz, Sozański, T. Cieński, Maiss, R. Puzyna, Agopsowicz, Lipiński, Mandyczewski.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te odstąpi Wydziałowi krajowemu i p. komisarzowi rządowemu.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopu 1 p. Merunowiczowi na 2, Janowi Urbańskiemu na 3 i Stanisławowi Tarnowskiemu na 3 dni licząc od jutra.

Przemawia w sprawie formalnej Andrzej Lubomirski i stawia wniosek, by przekazaną komisji przemysłowej petycyę Ls.: 731. odesłać do Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Przemawia p. Michalski i wnosi, by petycyę Ls.: 429 i 499 przekazane komisji petycyjnej, odesłać do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwala formalny wniosek p. Michalskiego, głosując oddzielnie nad każdą z tych petycyj.

Przemawia w sprawie formalnej p. A. Lubomirski i stawia nagły wniosek na uzupełniający wybór 1 członka komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwala nagłość wniosku formalnego p. A. Lubomirskiego a następnie sam wniosek bez rozprawy.

Przemawia p. A. Lubomirski i wnosi, by wyboru tego dokonać jeszcze na końcu dzisiejszego posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że skoro nikt temu się nie sprzeciwi, zarządzi wybór.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z petycji Związku koleżeńskich b. seminarzystek i nauczycielek o udzielenie subwencji na budowę schroniska dla nauczycielek we Lwowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na udzielenie poręki powiatu na pożyczkę 500.000 K. przez powiatową Kasę oszczędności zaciągnąć się mającej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojalowskiego o wezwanie c. k. Rządu, aby w najkrótszym czasie założył w Białej polsko-niemieckie Seminarjum nauczycielskie.

Marszałek oznajmia, że z powodu nieobecności p. wnioskodawcy Izba przystąpi do dalszego punktu porządku dziennego tj.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Garapicha w przedmiocie dostaw dla c. i k. armii i rozmaitych ulg i ułatwień dla ludności dla złagodzenia ciężarów, wynikających z powinności wojskowej.

Przemawia p. Garapich uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej z petycji gminy Iskrzynia pow. Krośnieńskiego o zwolnienie z nadobowiązkowej prestacyi na płacę nauczycieli.

Marszałek oznajmia, że nad tą sprawą zamknięto rozprawę na poprzednim posiedzeniu, do głosowania jednak nad wnioskiem komisji nie przyszło z braku kompletu. Były zgłoszone dwa wnioski, a to wniosek komisji, który opiewa:

„Petycyę gminy Iskrzynia odstępuje się Wydziałowi krajowemu wraz z Radą szkolną krajową do zbadania i przedłożenia wniosku na najbliższej sesyi“, -- drugi wniosek zgłosił p. Stapiński. który obecnie cofnął swoją poprawkę wobec czego poddaje marszałek pod uchwałę Izby jedyny wniosek, tj. komisji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji gminy Trzciana L. S. 733 w sprawie założenia szkoły krajowej rolniczo-sadowniczej.

Sprawozdawca p. Gniewosz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę gminy Trzciana L. S. 733 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i do przedłożenia w czasie możliwie krótkim Wysokiemu Sejmowi odpowiednich wniosków.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji pani Klementyny z Gomińskich Stasiniewiczowej L. S. 843 w sprawie ndzielenia zasiłku w celu wykształcenia się w hodowli drobiu.

Sprawozdawca p. Gniewosz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę pani Klementyny Stasiniewiczowej L. S. 843 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia po przeprowadzeniu uznanych za potrzebne dochodzeń.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wilczkiewicza w przedmiocie podniesienia i ochrony sadownictwa.

Przemawia p. Wilczkiewicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego, jako komisji.

Podczas przemówienia p. Wilczkiewicza obejmuje przewodnictwo obrad zastępca Marszałka krajowego ks. metropolita Szeptycki.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Stanisława Jędrzejowicza w przedmiocie podniesienia chowu koni.

Przemawia p. Stanisław Jędrzejowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku rektora Dzieślewskiego o wezwanie c. k. Rządu do uregulowania w drodze ustawodawczej sprawy wywłaszczania dla celów budowy i utrzymania przewodów elektrycznych.

Przemawia p. rektor Dzieślewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego o zmianę statutu krajowego i krajowej ordynacji wyborczej na zasadzie utworzenia w kraju powszechnego głosowania i zaprowadzenia bezpośredniego tajnego głosowania.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Podczas przemówienia p. Stapińskiego obejmuje napowrót przewodnictwo obrad Marszałek krajowy.

Przemawia w sprawie formalnej p. Staniński i wnosi na odesłanie wniosku p. Stapińskiego do komisji administracyjnej.

Izba po zamknięciu rozprawy odrzuca wniosek p. Stapińskiego na odesłanie powyższego jego wniosku do komisji prawniczej, a oddzielnie uchwała odesłanie wniosku p. Stapińskiego o zmianę statutu krajowego i kraj. ordynacji wyborczej, do komisji administracyjnej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Maissa o wezwanie c. k. Rządów o założenie przy salinach galicyjskich kąpeli solankowych w zachodniej i wschodniej części kraju.

Przemawia p. Maiss uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Ignacego Maraszewskiego, emerytowanego nauczyciela ludowego w Jarosławiu.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Ignacego Maraszewskiego odstępują się Radzie szkolnej kraj. do dalszego urzędowania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Maryi Boruckiej nauczycielki w Zawoi powiat Myślenicki.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Maryi Boruckiej starszej nauczycielki etatowej w Zawoi przekazuje się Radzie szkolnej krajowej do odpowiedniego zarządzenia i do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Jakóba Szemleja emerytowanego kierującego naucz. we Lwowie.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Jakóba Szemleja emerytowanego nauczyciela we Lwowie przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania stanu rzeczy w porozumieniu z Radą szkolną krajową i zdania sprawy Wysokiemu Sejmowi w najkrótszym czasie względnie do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej o petycji Dymitra Kulezyckiego, emeryt. nauczyciela lud. w Czystopadach powiatu brodzkiego.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Dymitra Kulezyckiego, emeryt. nauczyciela w Czystopadach przekazuje się Wydziałowi krajowemu celem ścisłego zbadania stanu rzeczy w porozumieniu z Radą szkolną krajową i przedłożenia Wys. Sejmowi sprawozdania w jak najkrótszym czasie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej o petycji Agaty Ferensiewiczowej, wdowy po nauczycielu lud. w Grybowie.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Agaty Ferensiewiczowej przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że w myśl zapadłej na dzisiejszem posiedzeniu uchwały, zarządza wybór uzupełniający 1 członka do Komisji przemysłowej.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Cieńskiego Tadeusza, Götza i Łazarskiego, oraz wzywa posłów do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Po chwili marszałek wzywa komisję skrutacyjną do zdania sprawy z wyniku skrutynium.

P. Cieński Tadeusz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 84 posłów. Absolutna większość 43. P. Rotter otrzymał 82 głosów. 2 kartki oddano białe.

Marszałek stwierdza rezultat wyboru, następnie zamyka posiedzenie oznaczając następne dopiero na 4. lipca 1902 godzinę 10 ranō, celem umożliwienia pracy komisjom i oznajmia, że porządek dzienny następnego posiedzenia zostanie posłom rozślany.

Koniec posiedzenia godzina 1 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Kazimierz Lubomirski w. r.

Protokół

10. posiedzenia, 1. sesji, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 4. lipca 1902 roku.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 134.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół ósmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dziewiątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzania.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopu na dwa dni p. Mazikiewiczowi.

Izba uchwała bez rozprawy udzielenie urlopu p. Wojciechowi Dzieduszyckiemu do końca sesji sejmowej.

Marszałek udziela głosu p. Abrahamowiczowi.

Przemawia pod względem formalnym p. Abrahamowicz i wnosi 1) imieniem Komisji budżetowej, ażeby wszystkie petycje, które dziś odczytane zostały, i te, które odtąd wniesione zostaną, przekazane zostały wprost Wydziałowi krajowemu, o ile tyczą się budżetu, a następnie, 2) by sprawozdanie Wydziału krajowego w przed-

miocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na porękę dla pożyczki 500.000 koron dla powiatowej Kasy oszczędności przekazane Komisji budżetowej, odstąpić Komisji administracyjnej.

Przemawia p. Stapiński i sprzeciwia się pięszemu wnioskowi p. Abrahamowicza.

Izba uchwała wniosek drugi p. Abrahamowicza na odesłanie sprawozdania Wydziałowi krajowemu w sprawie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na gwarancję w kwocie 500.000 koron dla powiatowej Kasy oszczędności do Komisji administracyjnej.

Marszałek otwiera rozprawę nad pierwszym wnioskiem p. Abrahamowicza w sprawie przekazywania odtąd petycyj, tyczących się budżetu Wydziałowi krajowemu.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Stanisław Badeni.

Po zamknięciu rozprawy Izba uchwała formalny wniosek p. Abrahamowicza.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 4. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls. 1220, 1222—1224, 1227, 1229—1231, 1238, 1243, 1244, 1247, 1248, 1252, 1256 do 1258, 1260, 1264 do 1269, 1272, 1273, 1279, 1284, 1288, 1292, 1293.

Komisji szkolnej Ls.: 1219, 1226, 1232, 1236, 1240, 1242, 1246, 1255, 1259, 1271, 1287, 1290, 1291, 1294, 1295.

Komisji petycyjnej Ls. 1228, 1233 do 1235, 1237.

Komisji administracyjnej Ls. 1221, 1249, 1286.

Komisji prawniczej Ls. 1239, 1253.

Komisji drogowej Ls. 1251, 1254, 1285.

Komisji kolejowej Ls. 1241, 1289.

Komisji przemysłowej Ls. 1270.

Po odczytaniu petycji Ls. 1239 Wydziału powiatowego w Borszczowie o utworzenie sądu w Jezierzanach przemawia p. Borkowski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym Komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interperpelacji.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje następujące wnioski:

WNIOSEK.

Zważywszy, że Wysoki Sejm krajowy już na sesji zeszłorocznej linię Nowy Sącz-Szczawnica uznał jako pożyteczną i potrzebną, — zważywszy, że wybudowanie tej linii uczyni Szczawnicę przystępną całemu ogółowi, — zważywszy, że Szczawnica należy do najwybitniejszych zdrojowisk polskich, — zważywszy w końcu, że projektowana linia w wysokim stopniu przyczyni się do ożywienia ruchu przemysłowego i handlowego trzech powiatów naszego kraju, wnoszę

Wysoki Sejm uchwała:

1. poleca się Wydziałowi krajowemu, aby rentowność projektowanej linii Nowy Sącz-Szczawnica jeszcze raz obliczył, po ponownem zbadaniu stosunków na miejscu i po zebraniu autentycznych dat statystycznych;

2. aby bezzwłocznie wystarał się o przeprowadzenie komisji politycznej;

3. aby niezatwierdzone dotąd deklaracje powiatu nowosądeckiego i nowotarskiego oraz miasta Nowy Sącz gwarantujące oprocentowanie części kapitału budowy tejże kolei zatwierdził i w końcu

4. aby bezzwłocznie wdrożył pertrak-

tacy z c. k. Rządem co do udziału Skarbu Państwa w kosztach budowy powyższej linii kolejowej, aby jednym słowem poczynił wszelkie starania w kierunku rychłego zrealizowania projektu kolejowego Nowy Sącz-Szczawnica.

Uzasadnienie wniosku.

Wysoka Izbo!

Nie ma prawie dnia, ażeby dziennikarstwo nasze nie nawoływało społeczeństwa do korzystania ile można wyłącznie z krajowych zdrojowisk z pominięciem pozakrajowych. Uczciwa i ze względu na interesa publiczne nasze tak zdrowa tendencya tych nawoływań, jest tak jasną i zrozumiałą, że zbytecznem byłoby rozwozić się szerzej nad tą sprawą, zwłaszcza w tej Wysokiej Izbie najwyższej, opiekunce naszych interesów narodowych i ekonomicznych.

Publiczność też nasza coraz bardziej zaczyna pojmować doniosłość tej kwestyi, a zarządy zdrojowisk ze swej strony przez zastosowanie ulepszeń i udogodnień coraz bardziej publiczności naszej umożliwiają ominięcie obcych badań.

Ze wszystkich jednak zdrojowisk krajowych najnieprzystępniejszą była i pozostaje nadal Szczawnica.

Okoliczność ta ze stanowiska interesów ogólnokrajowych tembardziej jest pożałowania godną, ileże żadne inne zdrojowisko krajowe nie nadaje się tak dla leczenia chorób piersiowych jak właśnie Szczawnica, ze względu na wysoką siłę leczniczą swoich źródeł i że właśnie choroby piersiowe i płucne tak u nas jak w całym świecie największy stanowią kontyngent chorych. W czasie kiedy wszystkie inne społeczeństwa występują kosztem ogromnych ofiar do walki przeciw chorobom płucnym, a zwłaszcza chorobom gruźliczym, nasze zdrojowisko nadające się tak doskonale jako środek do tej walki z winy naszej pozostaje nadal w zupełnem zaniedbaniu. Boć przecie zbytecznem byłoby podnosić, że jazda kołowa 5—6 godzin dla osoby piersiowo chorej wśród zmiennych warunków klimatycznych nader jest niekorzystną. To też, gdy w roku zeszłym Wysoka Izba uchwalając program budowy kolei lokalnych

na przyszłe 5-ciolecie i między innymi uznawała użyteczność kolei lokalnej z Nowego Sącza do Szczawnicy, dziennikarstwo nasze i całe społeczeństwo witało z radością ten fakt. Widocznie Wysoka Izba, opierając się na opinii krajowej Rady kolejowej i sejmowej Komisji kolejowej, wszystkie okoliczności przemawiające za użytecznością tej kolei doskonale rozważyła, a nie ulega żadnej wątpliwości, że w pierwszym rzędzie na decyzję Wysokiego Sejmu wpłynął wzgląd na interes ogólnokrajowy łączący się ze Szczawnicą jako pierwszorzędnym źródłowiskiem krajowym, pomijając ogromną siłę atrakcyjną jakaby dla naszej turystyki miały Pieniny i pomijając także interesa lokalne trzech powiatów bardzo ludnych i przemysłowo rozwiniętych t. j. nowosądeckiego, limanowskiego i nowotarskiego.

Z wdzięcznością też wspomnieć należy, o dalszej energicznej działalności Wydziału krajowego, który na zasadzie powyższej uchwały sejmowej przystąpił bezzwłocznie do wykonania projektu technicznego dla powyższej kolei lokalnej, oraz do ułożenia kosztorysu i obliczenia rentowności.

Niestety zapał ten ostygł nagle i niespodziewanie i ze zdumieniem wyczytała publiczność w dziennikach, że wedle sprawozdania Wydziału krajowego kolej lokalna Nowy Sącz-Szczawnica pod względem rentowności ma rokować tylko 0.6% dochodu podczas gdy obliczenie rentowności, sporządzone poprzednio przez organa Wydziału krajowego na zasadzie studyów na miejscu przeprowadzonych, kazało się spodziewać rentowności 3—4%. Nie wdając się w ocenę, które z tych obliczeń, czy pierwsze, czy drugie bardziej zbliża się do prawdy, to jednak dla każdego, kto zna stosunki stron, przez które miała przechodzić kolej Nowy Sącz-Szczawnica nie wątpi, że wydatkowość 0.6 podyktowaną została nieuzasadnionym zupełnie pesymizmem, zwłaszcza, jeżeli się zważy i co jest stwierdzone aktami, że do linii tej grawituje powierzchnia przeszło 27.000 Ha. lasu i że sama produkcja tej powierzchni gwarantuje rocznie transport przeszło 6.000 wagonów drzewa. W każdym razie atoli żadną miarą stwierdzić nie można, że właśnie ta linia będzie mniej

rentowną od wszystkich innych linii objętych programem przez Wysoki Sejm uchwalonym, a gdyby nawet tak było, to mimo to względy wyższe na wstępie poruszone wymagają, aby w tej sprawie nie zajmowano stanowiska zbyt małego, bo w tym wypadku rozchodzi się o bardzo ważne interesa ogólnokrajowe.

Także i drugi moment podniesiony przez Wydział krajowy, jako rzekoma przeszkoda w zrealizowaniu tego projektu, t. j. brak należytego poparcia ze strony interesentów lokalnych, nie przemawia do przekonania, albowiem przedewszystkiem strony interesowane subskrybowały wcale pokaźny kapitał, a przed wdrożeniem rokowań z Wysokim c. k. Rządęm nie wiadomo, czy z funduszków państwowych nie dałoby się uzyskać pokrycie tej części kosztów budowy, których interesenci lokalni nie są w stanie dostarczyć.

Skoro zaś oba argumenty przez Wysoki Wydział krajowy przytoczone krytyki nie wytrzymują, prawdziwym powodem, dla którego tak nagle zmieniło się przychylnie dla sprawy powyższej usposobienie, upatrywać muszę w czem innym, a mianowicie w tej okoliczności, że linia Lwów-Podhajce pochłonie rozporządzalne fundusze krajowego funduszu kolejowego, i że z tego powodu obecnie trudno będzie myśleć o przeprowadzeniu innych projektów choćby daleko potrzebniejszych. Pragniemy oczywiście w interesie kraju, aby linia Lwów-Podhajce przyszła do skutku i życzymy sukcesu tego wschodniej części naszego kraju. Nie można jednak zgodzić się na to aby z tego powodu na czas nieoznaczony zostały odkładane projekta budowy linii, położonych w zachodniej części kraju równie a może i bardziej potrzebnych w interesie całego naszego społeczeństwa.

We Lwowie, dnia 4. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Mars w. r.

St. Tarnowski, Płocki, Hupka, Janczewski, Wł. Jaworski, Rydygier, Włodek, Traczewski, Wurst, Lipiński, E. Michałowski, Michalski, Fedorowicz, Paszkowski, Schätzel.

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na szkołę polską ludową w Białej podwyższa się dotację o 20.000 koron.

We Lwowie dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:

J. Bojko w. r.

Skolyszewski, Stapiński, Buynowski, Krempa, Kramarczyk, Szwed, Romanowicz, Malachowski, E. Michałowski, Vayhinger, Tomaszewski, Tarnawski, Maiss, Witosławski, Szponder, Bednarski, Maryewski, Rayski.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Wniosek.

Zważywszy, że powiat Kolbuszowski należy do najbardziej upośledzonych powiatów pod względem komunikacji, gdyż nie posiada ani kolei, ani dróg rządowych, ani dróg krajowych.

Zważywszy, że wskutek tego export materiałów surowych jest bardzo utrudniony, a przywóz różnych produktów celem podniesienia rolnictwa i przemysłu jest nadzwyczaj kosztowny, co się dotkliwie odczuwać daje ludności rolniczej:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by w najkrótszym czasie przedsięwziął badania co do połączenia kolejowego powiatu kolbuszowskiego z Rzeszowem i Tarnobrzegiem i na przyszłej sesji przedłożył Wysockiemu Sejmowi odpowiednie wnioski.

We Lwowie dnia 2. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Tyszkiewicz w. r.

W. Gnoiński, Włodek, Z. Tarnowski, W. Jaworski, Jędrzejowicz, St. Tarnowski, Dąbski, Bobrzyński, Federowicz, Sękowski, Milewski, Mars, Potocki, Hupka, Struskiewicz.

Wniosek

Wobec wzmagającego się w naszym kraju z każdym rokiem ruchu emigracyjnego — to zarówno wędrowek czasowych robotników, poszukujących zarobku w obcych krajach, jakoteż wychodźstwa na zaw sze — podpisani wnoszą:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd usilnie, ażeby w jak najkrótszym czasie przedłożył do konstytucyjnego traktowania wnioski, zmierzające do ustawowego uregulowania

spraw, dotyczących wychodźstwa — a to w kierunku zapewnienia wychodźcom, jak długo są obywatelami państwa austriackiego, należytej im opieki konsularnej w obcych krajach, jak niemniej także racjonalnego zabezpieczenia krajowi macierzy stemu z wychodźstwa możliwych korzyści.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby podobnie, jak to się dzieje w innych państwach, w których objawia się silniejszy ruch emigracyjny, ustanowił do czuwania nad nim stałą instytucję doradczą z dodaniem jej odpowiednich organów wykonawczych.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał powody, kierunki i właściwości objawiającego się w rozmaitych okolicach kraju ruchu emigracyjnego i sformułował wnioski, obejmujące plan uregulowania tego ruchu w sposób dla narodowych i ekonomicznych interesów kraju możliwie najkorzystniejszy. Sprawozdanie o tym przedmiocie i wnioski odpowiednie przedłoży Wydział krajowy Sejmowi na najbliższej sesji — a o ile to byłoby potrzebnem udzieli je c. k. Rządowi i Reprezentacji naszego kraju w Radzie państwa do zużytkowania przy ewentualnem uregulowaniu spraw wychodźstwa w drodze ustawodawstwa państwowego i przez centralne władze państwowe.

We Lwowie dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz w. r.

Lipiński, Wiśniewski, Michałowski, Schätzel, Maryewski, Bujnowski, Michalski, Maiss, Żardecki, Tomaszewski, Dzieślewski, Bednarski, Tarnawski, Rayski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń i wzywa sekretarza do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacyya

do Wysokiego c. k. Rządu.

C. k. Namiestnictwo odezwą z dnia 25 maja 1895 l. 35.090 do Wydziału krajowego wystosowaną a odnoszącą się do wyeliminowania niewłaściwej nazwy „Saybusch“ ze stacyi kolejowej, rozkładu jazdy,

stampilij, biletów i korespondencyj kolejowych, a zastąpienie jej właściwą nazwą „Żywiec“ — oznajmiło, że prośba gminy miasta Żywca o wyeliminowanie nazwy „Saybusch“ z dotychczasowego oznaczenia stacji z powodów w tej odezwie przytoczonych jest uzasadniona — a następnie Wysoki Sejm na dniu 16. marca 1899 pozwał uchwałę następującą:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem wzywa c. k. Rząd, aby wydał odnośne polecenie, iżby niewłaściwa nazwa „Saybusch“ zastąpioną była właściwą nazwą „Żywiec“ tak na dworcu kolejowym w Żywcu, jakoteż na rozkładach jazdy, recepisach, boletach jazdy, oraz w korespondencyach wszystkich kolei.

Gdy mimo tej decyzji c. k. Namiestnictwa i uchwały Wysokiego Sejmu nie usunięto dotychczas ze stacji kolejowej w Żywcu riwłaściwej nazwy „Saybusch“ zapytują przeto podpisani, czyli Wys. c. k. Rząd wyda bezzwłoczne polecenie, iż niewłaściwa nazwa Saybusch jak najspieszniej ma być zastąpiona wyłączną nazwą „Żywiec“ tak na dworcu kolejowym w Żywcu jakoteż na rozkładach jazdy, recepisach, biletach jazdy, oraz korespondencyach wszystkich kolei?

Lwów dnia 30. czerwc 1902.

Interpelant:

Szwed w. r.

Kramarczyk, Potoczek, Wilczkiewicz, Stapiński, Bojko, Krementowski, Krempa, Korol, Barabasz, Huryk, Ostapczuk, Staruch, Mazikiewicz, Bednarski, Łazarski, Barwiński, Mais.

Interpelacya

posła Jana Stapińskiego i towarzyszy do p. c. k. komisarza rządowego w sprawie nieporządków w zarządzie miasta Stanisławowa.

Podpisani zapytują:

1) czy Rządowi wiadomo, że Rada miejska w Stanisławowie urzęduje już sześć lat bez przerwy, odkładając nowe wybory z roku na rok?

2) czy Rządowi wiadomo, że asesor gminy miasta Stanisławowa Dr. Eliasch Fischer jest zarazem syndykiem miasta Sta-

nisławowa, co sprzeciwia się ustawie gminnej?

3) czy Rządowi wiadomo jest, że nie zważając na przepisy ustawy gminnej, wykonują członkowie Rady miejskiej w Stanisławowie przedsiębiorstwa gminne, a to: radny Selig Rubenstein ma przedsiębiorstwa miejskie budowy koszar, radny Izak Maier Horowitz ma przedsiębiorstwo akcyzy miejskiej, członek Wydziału powiatowego Edmund Rauch ma dzierżawę propinacyi?

4) czy Rządowi wiadomo, że Kasa oszczędności miasta Stanisławowa udzieliła pożyczkę amortyzacyjną w kwocie 24.000 koron na bożnicę, pomimo, że nstawa tego wyraźnie zakazuje i że Dyrektor Kasy oszczędności Dr. Eliasch Fischer pożyczca na weksle z tejże kasy rozmaite kwoty?

5) wreszcie — co Rząd uczynić zamierza, aby tym nieporządkom tamę położyć?

Lwów dnia 2. lipca 1902.

Interpelant:

Stapiński w. r.

Szwed, Potoczek, Bojko, Szponder, Barabasz, Bohaczewski, Krempa, Korol, Ostapczuk, Staruch, Mazikiewicz, Huryk, Kramarczyk, Gładziuk, Barwiński.

Interpelacya

posła Jana Stapińskiego do Wydziału krajowego w sprawie nieuzasadnionych a uwłaczających czci ludzkiej pogłosek, zamieszczonych w sprawozdaniu departamentu V.

Wydziału krajowego.

Departament V. Wydziału krajowego uznał za stosowne umieścić na str. 53 swego sprawozdania następujące bajeczki pana inspektora szpitali galicyjskich:

„Słyszałem utyskiwania, że Dr. Dreyfach, lekarz okręgowy w Łące, zupełnie nie zna się na położnictwie, a wskutek tego, tak ważnego braku wykształcenia lekarza, okręg ten jest zupełnie pozbawiony pomocy w trudniejszych wypadkach porodów. Czy nie należałoby polecić mu dopełnić swego lekarskiego wykształcenia w jednej z klinik uniwersyteckich, bo bez tego nie może on oddać tych usług, które są od niego wymagane instrukcją“.

Wydział krajowy pomimo niczem niepopartych, widocznie na wiarę nie zasługujących obmów ze strony pana inspektora, sprawę tego lekarza podał do wiadomości c. k. Namiestnictwa a nie oczekując wyników dochodzenia urzędowego, wzmiankę tak niekorzystną i uwłaczającą lekarzowi i na szwank jego reputację narażającą, opublikował w swem sprawozdaniu. A jednak jeszcze w listopadzie otrzymał Wydział krajowy z c. k. Namiestnictwa odezwę z daty 4. listopada 1901 l. 117.233, która nie tylko bajecznie p. inspektora najzupełniej zaprzecza, ale nawet na podstawie urzędowego dochodzenia podnosi, że Dr. Dreyfach zyskał sobie zaufanie ludności humanitarnem postępowaniem lekarskiem, bo w jednym tylko półroczu 1900 udzielił bezpłatnie pomocy 393 ubogim chorym a w pierwszym półroczu 1901 leczył bezpłatnie 340 osób! Pochlebne o nim zdanie wypowiedział miejscowy proboszcz i naczelnik gminy. W szczególności zaś co do porodów działalność tego lekarza okazała się bez zarzutu.

Ponieważ bezpodstawne oczernianie tak pracowitych i sumiennych funkcyjaryzów nie powinno znaleźć miejsca w sprawozdaniu Wydziału krajowego, ponieważ pokrzywdzonemu i publicznie drukiem zniesławionemu Dr. Dreyfachowi bezwarunkowo publiczna satysfakcja i rehabilitacja się należy.

Zapytują podpisani, czy Wydział krajowy nie uważa za swój moralny obowiązek sprostować notatkę zamieszczoną w sprawozdaniu departamentu V. o lekarzu okręgowym w Łące Drze Dreyfachu i czy nie zechce pociągnąć do surowej odpowiedzialności inspektora szpitali krajowych za wprowadzenie w błąd Wydziału krajowego niesprawdzonymi pogłoskami?

Lwów dnia 2. lipca 1902.

Interpelujący :

Jan Stapiński w. r.

Szwed, Potoczek, Bojko, Szponder, Krem-pa, Korol, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Kramarczyk, Barwiński, Bohaczewski,

Ostapezuk, Huryk.

Marszałek krajowy oznajmia, że inter-

pelacye te odstąpi p. komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Przemawia p. Gołuchowski Adam i wnosi, by przekazane Komisji sanitarnej petycyje L. 817 i 800 odesłać do Komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek. Głosując oddzielnie nad każdą z powyższych petycyj.

Przemawia p. Gorayski i wnosi, by przekazane Komisji gospodarstwa krajowego sprawy :

1) wniosek p. Mogilnickiego i Korola w sprawie rychłego rozpoczęcia robót inwestycyjnych i regulacji rzek; przekazać Komisji wodnej, a

2) wniosek p. Maissa w sprawie zakładania kąpieli solankowych przy salinach, Komisji sanitarnej.

Izba uchwała powyższy wniosek formalny p. Gorayskiego, głosując oddzielnie nad każdą z tych spraw.

Przemawia pod względem formalnym p. Michalski i wnosi by przekazane Komisji petycyjnej petycyje Ls. 1019 i 1060 odesłać do Komisji szkolnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek formalny p. Michalskiego, głosując oddzielnie nad każdą z tych petycyj.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie nadania szpitalowi w Krośnie charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia Komisji sanitarnej.

Przemawia p. Trzecieski i stawia formalny wniosek, by w myśl §. 50. regulaminu, przystąpić bez odsyłania do Komisji do drugiego czytania powyższego sprawozdania.

Izba uchwała powyższy wniosek formalny p. Trzecieskiego i przystępuje do drugiego czytania sprawozdania.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony pod ./. projekt ustawy :

Ustawa,
nadająca szpitalowi w Krośnie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Krośnie zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny ma się składać:

- a) z delegata Wydziału krajowego,
- b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy,
- c) z burmistrza miasta Krosna i
- d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia gmachu szpitalnego pokryje fundusz powiatowy i gmina m. Krosna po połowie — stosownie do postanowienia §. 15. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. k.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Szpital w Krośnie zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Komitet szpitalny ma się składać:

- a) z delegata Wydziału krajowego,
- b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy,
- c) z burmistrza miasta Krosna i
- d) z dyrektora szpitala.

Izba uchwała Art. II. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia gmachu szpitalnego pokryje fundusz powiatowy i

gmina m. Krosna po połowie — stosownie do postanowienia §. 15. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. k.

Przemawia p. Trzeciecki i stawia wniosek następujący w miejsce Art. III., proponowanego przez p. sprawozdawcę:

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części, odnośnie do postanowień §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 r. Dz. u. k. Nr. 47., ponosić będą strony, które się do tego aktem fundacyjnym zobowiązały, względnie fundusz powiatowy i gmina miasta Krosna po połowie.

Izba popiera wniosek p. Trzecieckiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje Art. III. w brzmieniu proponowanym przez p. Trzecieckiego.

Izba uchwała Art. III. w brzmieniu proponowanym przez p. Trzecieckiego, a przyjętem przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała Art. IV., zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa,

nadająca szpitalowi w Krośnie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy Zakopane o gwarancję kraju dla

pożyczki 400.000 K., na cele inwestycyjne zaciągnąć się mającej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego sprawozdania Komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisji, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczek w kwotach 60.000 Kor. i 21.000 Kor.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ./. projekt ustawy:

Ustawa

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Śniatynie na za zaciągnięcie pożyczki w kwocie 60.000 koron i 21.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodoweryi, z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Śniatynie zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Reprezentacji powiatowej, na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 60.000 koron, na częściowe pokrycie kosztów przebudowy mostu kratowego na Prucie pod Zabłotowem, oraz w kwocie 21.000 koron na częściowe pokrycie kosztów budowy drogi gminnej I. klasy Dżurów-Iłińce.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Śniatynie zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Re-

prezentacji powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 60.000 koron, na częściowe pokrycie kosztów przebudowy mostu kratowego na Prucie pod Zabłotowem, oraz w kwocie 21.000 koron na częściowe pokrycie kosztów budowy drogi gminnej I. klasy Dżurów-Iłińce.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I., zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała Art. II. zgodnie z wnioskiem.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 60.000 i 21.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodoweryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Izby uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy, zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze, na drodze wiodącej do Hordyni.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

Uchwała

o udzielenie obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi

dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich powiatu Rudeckiego prawo do pobierania myta od dwóch mostów na rzece Dniestrze, na drodze do Hordyni wiodącej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że — analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.) — w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny, na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Koniuszkach Siemianowskich.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydła zaprzęzonego 4 (cztery) h;
2. od bydła przepędzanych:
 - a) od każdego konia dorosłego, bydła rogatego, osła, muła 4 (cztery) h;
 - b) od pięciu świń albo cieląt 4 (cztery) h;
 - c) od dziesięciu owiec 4 (cztery) h;

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc, Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o

udzielenie Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka Glinne, tudzież Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych I. klasy Lisznia-Podbuż i Wygodamedenice.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następujących uchwał:

I. Uchwała

o udzielenie Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka-Glinne.

Art. I.

Radzie powiatowej w Drohobyczu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka Glinne pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustępu 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa);
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebkieta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

II. Uchwała

o udzielenie Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych I. klasy Lisznia - Podbuż i Wygoda-Medenice.

Art. I.

Na przaciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drogach gminnych I. klasy Lisznia-Podbuż i Wygoda-Medenice Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tych dróg z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. ust. kraj. Nr. 43) przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższych myt pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconych dróg w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanych przez Wydział powiatowy dróg, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ustępu 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na każdej z obu dróg według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o niżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej I. uchwały *en bloc*, Izba uchwała przyjęcie I. uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpił do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt I. uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

W rozprawie ogólnej nad II. uchwałą nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej II. uchwały *en bloc*. Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpił do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt II. uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojałowskiego o wezwanie c. k. Rządu, aby w najkrótszym czasie założył w Białej polsko-niemieckie Seminarjum nauczycielskie.

Przemawia p. Stojałowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji szkolnej.

Podczas przemówienia wnioskodawca zwraca się z zapytaniem do Marszałka krajowego, czy przy tej sposobności może motywować swój drugi wniosek w sprawie założenia w Białej szkoły przemysłowej.

Marszałek oznajmia, że regulamin na to nie pozwala.

Izba bez rozprawy uchwała przekazać wniosek powyższy p. Stojałowskiego Komisji szkolnej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku rektora Dzieślewskiego o wyjednanie u c. k. Rządu, aby uczniowie szkół realnych, po ich ukończeniu, mogli być przyjmowani w charakterze zwyczajnych słuchaczy, na wydziały

medycyny, filozoficzny i rolniczy c. k. Uniwersytetów.

Przemawia p. rektor Dzieślewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek. Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego o dopuszczenie kółek rolniczych do korzystania ze stałego funduszu hodowlanego w kwocie 100.000 K.

Przemawia p. Cielecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Starucha w sprawie zmiany ustawy krajowej o konkurencji kościelnej i parafialnej.

Przemawia p. Staruch uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej z petycji Rady szkolnej miejscowej i Zwierzchności gminnej w Radziechowie w sprawie zorganizowania tamtejszej 6-klasowej szkoły męskiej na szkołę wydziałową.

Sprawozdawca p. Michałowski Emil uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Upoważnia się Radę szkolną krajową do zorganizowania 6cio-klasowej szkoły męskiej w Radziechowie na wydziałową począwszy od roku szkolnego 1902/3 z przyjęciem nadwyżki kosztów utrzymania szkoły wydziałowej na fundusz krajowy“.

Przemawia p. Stanisław Badeni.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca zrzeka się głosu. Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa

krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o podwyższenie etatu krajowego biura melioracyjnego.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. §. 1. uchwalonego przez Sejm d. 6. kwietnia 1902 i d. 10. lutego 1898 etatu płac i osób krajowego biura melioracyjnego zostaje uchylony w dotychczasowym brzmieniu i ma opiewać, jak następuje:

„Etat krajowego biura melioracyjnego składać się będzie:

z dyrektora biura, z zastępcy dyrektora, z 12 starszych inżynierów, z 12 inżynierów I. klasy, z 12 inżynierów II. klasy, z 12 inżynierów-adjunktów, z 3 adjuntów komasacyjnych i z 2 adjutowanych praktykantów technicznych“.

II. Etat powyższy wejść ma w życie stopniowo w ciągu lat trzech 1903 do 1905, a mianowicie zostaje Wydział krajowy upoważniony powiększyć personal:

1) w r. 1903 o 2 starszych inżynierów, 1 inżyniera I. klasy i 1 inżyniera II. klasy;

2) w r. 1904 o 2 starszych inżynierów, 1 inżyniera I. klasy i 1 inżyniera II. klasy;

3) w r. 1905 o 2 starszych inżynierów i 1 inżyniera-adjunkta.

Przemawia p. Skołyśzewski i stawia następującą dodatkową rezolucję:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby uregulował stosunki służbowe adjunktów komasacyjnych w ten sposób, aby nie była dla nich zamkniętą drogą do awansu w miarę lat służby i zasług tak jak dla innych inżynierów biura melioracyjnego.

Izba popiera rezolucję p. Skołyśzewskiego.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje imieniem komisji rezolucję p. Skołyśzewskiego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek I., a oddzielnie wniosek II. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje, wreszcie uchwała

Izba osobno rezolucyę p. Skołyshzewskiego, którą p. sprawozdawca przyjął.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy zmieniającej przepis §-fu 69. krajowej ustawy wodnej (w brzmieniu określonym ustawą z d. 10. czerwca 1892 Nr. 43 Dz. u. kr.) oraz §-fu 71. kraj. ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. u. kr.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

„Wysoki Sejm raczy załączony % projekt ustawy uchwalić:

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienie §. 69. krajowej ustawy wodnej, w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 Nr. 43 Dz. u. kraj., oraz §. 71. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38.

Dzien. ustaw krajowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, ce następnje;

Art. I.

§. 69. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. w brzmieniu ustawy z 10. czerwca 1892 Nr. 43. określonym, oraz §. 71. krajowej ustawy wodnej, zostają uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 69. Wszelkie uszkodzenia i nadwężenia urzędów wodnych, przekroczenia ustaw, regulujących prawo wodne, jako też rozporządzeń i zarządzeń wydanych w celu przeprowadzenia tychże, w szczególności zakładanie budowli wodnych dla ochrony lub pożytku, użycie wód bez pozwolenia władzy, o ile to pozwolenie jest potrzebnem, przestawienie albo samowolna zmiana znaków do oznaczenia wysokości wody, wreszcie szkodliwe zdrowiu zanieczyszczanie wody, o ile te czyny nie podpadają pod powszechne prawo karne, uznane zostają za przekroczenia wodne i mają być

karane przez władzę polityczną grzywną od 1 korony do 300 koron, lub aresztem do jednego miesiąca.

§. 71. W razie niemożności uiszczenia zamienioną będzie kara pieniężna na karę aresztu od 24 godzin do jednego miesiąca.

Zamiast kary pieniężnej do 10 koron może być orzeczoną kara aresztu do 24 godzin, nigdy jednak poniżej 6 godzin.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, handlu i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

§. 69. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. w brzmieniu ustawy z 10. czerwca 1892. Nr. 43. określonym, oraz §. 71. krajowej ustawy wodnej zostają uchylone i mają opiewać jak następuje:

§. 69. Wszelkie uszkodzenia i uadwężenia urzędów wodnych, przekroczenia ustaw, regulujących prawo wodne, jako też rozporządzeń i zarządzeń wydanych w celu przeprowadzenia tychże, w szczególności zakładanie budowli wodnych, dla ochrony lub pożytku, użycie wód bez pozwolenia władzy, o ile to pozwolenie jest potrzebnem, przestawienie albo samowolna zmiana znaków do oznaczenia wysokości wody, wreszcie szkodliwe zdrowiu zanieczyszczanie wody, o ile te czyny nie podpadają pod powszechne prawo karne, uznane zostają za przekroczenia wodne i mają być karane przez władzę polityczną grzywną od 1 korony do 300 koron, lub aresztem do jednego miesiąca.

§. 71. W razie niemożności uiszczenia zamienioną będzie kara pieniężna na karę aresztu od 24 godzin do jednego miesiąca.

Zamiast kary pieniężnej do 10 koron

może być orzeczoną kara aresztu do 24 godzin, nigdy jednak poniżej 6 godzin.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta;

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, handlu i spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zupełnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi, z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia §. 69. krajowej ustawy wodnej w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 Nr. 43. Dz. u. kraj., oraz §. 71. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. u. kraj.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Rozwadowskiego i petycyi Wydziału Rady powiatowej w Tarnobrzegu w sprawie ustanowienia posad geometrów przy każdym sądzie powiatowym.

Sprawozdawca p. Maiss uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwali:

Wzywa się c. k. Rząd, by posady geo-

metrów przy każdym c. k. Sądzie powiatowym utworzył.

Przemawia p. Stapiński i stawia następujący wniosek:

Wzywa się c. k. Rząd, aby we właściwej drodze doprowadził do skutku założenie nowych ksiąg gruntowych przynajmniej w tych gminach, w których urzędowo stwierdzono, że 50% wpisów hipotecznych nie zgadza się z faktycznym stanem rzeczy.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Stojalowski.

Izba popiera wniosek p. Stapińskiego.

Przemawia p. Zdzisław Tarnowski i wnosi, by wniosek p. Stapińskiego wraz ze sprawozdaniem komisji odesłać ponownie do komisji administracyjnej, z poleceniem przedłożenia ponownego sprawozdania na następnym posiedzeniu.

Izba powiera wniosek p. Zdzisława Tarnowskiego.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do wniosku p. Zdzisława Tarnowskiego.

Izba uchwała wniosek p. Zdzisława Tarnowskiego na przekazanie sprawozdania Komisji wraz z wnioskiem p. Stapińskiego ponownie Komisji, z wezwaniem przedłożenia ponownego sprawozdania na następnym posiedzeniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej z petycyi Wydziału Rady powiatowej w Tarnobrzegu w sprawie doręczania stronom pism i wezwań władz politycznych i skarbowych za pośrednictwem urzędów pocztowych, a nie jak dotąd za pośrednictwem urzędów gminnych.

Sprawozdawca p. Maiss uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd do wydania

c. k. Władzom politycznym, skarbowym,

sądowym i szkolnym polecenia, by pisma urzędowe, wezwania i inne pod jakąkolwiek nazwą przychodzące rozporządzenia, za pośrednictwem c. k. Urzędów pocztowych i składnic pocztowych lub też za pośrednictwem własnych swoich organów bezpłatnie, a nie za pośrednictwem magistratów i zwierzchności gminnych stronom doręczały.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o licznych petycjach Rad powiatowych w przedmiocie przyznania gminom wynagrodzenia ze Skarbu Państwa za sprawowanie czynności przekazanego zakresu działania.

Sprawozdawca p. Fruchtmann uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Komisja gminna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie w drodze konstytucyjnej przeprowadził ustawę, określającą dokładnie granice poruczonego zakresu działania gmin i normującą wynagrodzenie gmin za sprawowanie czynności tego poruczonego zakresu ich działania;

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by w sprawie tej nawiązał rokowania z c. k. Rządem i wszelkich użył środków, do rychłego i skutecznego ich załatwienia dążących.

Niniejszem sprawozdaniem załatwione zostają petycje do L. 123, 160, 178, 179, 483, 488, 491, 538, 542, 649; tudzież petycje do L. Wydziału kr. 78.079, 78.080, 81.809, 81.810, 82.073, 84.449, 84.834, 84.835, 85.598, 85.996, 86.327, 87.129, 88.522, 88.529, 88.627, 88.670, 89.048 ex 1901 tudzież L. W. kr. 553, 1.848, 2.224, 3.480, 6.093, 11.650, 18.649, 36.849 ex 1902.

Przemawia Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała wnioszek 1. a oddzielnie wnioszek 2. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy m. Lwowa o wyjednanie ustawy co do przymusowego łączenia kanałów domowych z miejskimi i opłat gminnych za to połączenie.

Sprawozdawca p. Fruchtmann uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w Ustawie na końcu ostatni paragraf ma być opatrzonej cyfrą „11“ zamiast „6“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy:

Ustawa

z dnia o obowiązku właścicieli domów w król. stoł. mieście Lwowie połączenia domowych zbiorników kloacalnych z kanałami miejskimi publicznymi oraz o opłatach gminnych za to połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

W obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa obowiązany jest każdy właściciel realności przylegającej do ulicy lub placu, gdzie kanał publiczny istnieje lub zostanie wybudowany, połączyć zbiornik kloacalny swego domu z powyższym kanałem za pomocą kanału odciekowego, przestrzegając przytem postanowień ustawy budowniczej z 21. kwietnia 1885 Dz. ust. kraj. Nr. 31.

W razie uzasadnionej względami publicznymi potrzeby wybudowania nowego a zaniechania istniejącego kanału publicznego, z którym zbiorniki kloacalne poszczególnych domów są już połączone, zbiorniki te mają być połączone z nowo wybudowanym kanałem publicznym, dawne zaś połączenie ma być zaniechane.

To samo odnosi się i do tych wypadków, gdzie wychodki nie mają zbiorników kloacznych a wybudowane są nad kanałem publicznym.

§. 2.

Koszta budowy kanału odciekowego aż do 10 metrów, licząc od zewnętrznej granicy realności do najbliższego kanału publicznego, ponosi właściciel realności względnie domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad 10 metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak ze względu na stosunki miejscowe okazało się korzystniejszym, aby budowę kanału odciekowego poprowadzić przez obcą realność, właściciel jej obowiązany jest za odpowiedniemi odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanału odciekowego na swej realności.

Przy oznaczeniu odszkodowania zastosowane być mają przepisy ustawy z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38.

Odszkodowanie i koszta ewentualnego wywłaszczenia na rzecz budowy kanału odciekowego (alinea 1.), ponosi właściciel domu obowiązany do budowy kanału.

§. 3.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa przysługuje prawo pobierania opłat za połączenie w §. 1. określone, właściciele domów zaś obowiązani są do uiszczania tych opłat.

W wypadku jednak przewidzianym w §. 1. ustęp drugi, właściciele domów wolni są od rzeczonych opłat.

§. 4.

Wysokość opłat ustanawia się podług zabudowanej powierzchni, pomnożonej ilością kondygnacji:

a) przy prywatnych domach mieszkalnych i gmachach publicznych po 30 halerzy od metra kwadratowego;

b) przy fabrykach, pracowniach i budynkach gospodarczych po 20 halerzy od metra kwadratowego.

Podziemia i strychy o ile w całości lub w przeważnej części służą na cele mieszkalne, fabryczne lub gospodarcze, podlegają powyższej opłacie.

Jeżeli dom zawiera więcej zbiorników kloacznych, wówczas za każde osobne połączenie zbiornika z kanałem publicznym

uścić należy tylko odpowiednią część opłaty przypadającej od całego domu.

§. 5.

Radzie miejskiej przysługuje prawo uwalniania od opłaty właściciele takich budynków, których przeznaczenie i używanie wyklucza odprowadzanie z nich nieczystości płynnych do kanału publicznego.

§. 6.

Od domów, po wejściu w życie niniejszej ustawy, przebudowanych, dobudowanych lub w miejsce starych — nowo wybudowanych, należy się opłata (§. 4) mimo dawniejszego połączenia z kanałem publicznym.

Jeśli jednak właściciel domu za to połączenie uścił już bądź dawniej opłatę jako datek dobrowolny, bądź też opłatę w myśl niniejszej ustawy, wówczas przy nowym wymiarze uwzględnić należy datek ten zapłacony, względnie opłatę już uiszczoną, tak że tylko nadwyżkę wymiaru obowiązany jest właściciel domu uścić.

§. 7.

Przy ulicach nowych, powstających po wejściu w życie niniejszej ustawy, w których kosztem osób prywatnych pobudowano kanał publiczny, ma być pobieraną tylko połowa powyższej opłaty od tych osób prywatnych lub ich prawonabywców.

§. 8.

Do wymiaru opłat powołany jest Magistrat miasta.

Nieuiszczone w terminie opłaty mają być ściągnięte w sposób ustanowiony w §. 94. statutu miasta Lwowa dla ściągania należności gminnych.

§. 9.

Przeciw wydanym na podstawie niniejszej ustawy zarządzeniom Magistratu przysługują środki prawne przewidziane statutem miasta. Rekurs przeciw wymiarowi opłaty nie ma mocy wstrzymującej.

§. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o zimowych szkołach rolniczych i instruktorach ogrodnictwa.

Sprawozdawca p. rektor Janczewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbań od czytania Sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych szkołach zimowych w Niewiarowie i Wojsławiu, oraz o działalności krajowych instruktorów ogrodnictwa w powiatach lwowskim i krakowskim.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej w przedmiocie zmiany §-fu 19. ordynacji wyborczej powiatowej.

Sprawozdawca p. Gniewosz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyje wymienione na początku niniejszego sprawozdania o zmianę §. 19 powiatowej ordynacji wyborczej przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby w tej sprawie przedłożył odpowiednie wnioski.

Przemawia p. Stapiński i wnosi następującą poprawkę w miejsce wniosku komisji.

Wzywa się c. k. Rząd, aby wedle po-

stanowień ustawy gminnej w tych wypadkach, gdzie nastąpiło rozwiązanie Rady gminnej, zarządził najdalej do 6 tygodni wybór nowej Rady.

Izba popiera poprawkę p. Stapińskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Stapińskiego, za którą głosowało 18 posłów, a osobno uchwała wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Towarzystwa wyrobu tacek w Białej ad Maków.

Sprawozdawca p. Maryewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Towarzystwa wyrobu tacek w Białej ad Maków odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia, przy rozpisywaniu ofert na taczki, łopaty, tragarze i t. p., potrzebnych do prowadzenia robót ziemnych przy przysłych instytucjach krajowych, o ile inna fabryka lub przedsiębiorstwo krajowe korzystniejszej oferty nie złoży.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi poprawkę, by we wniosku komisji ostatnie słowa od „inna“ do końca opuścić, a w miejsce opuszczonych słów dodać słowa: „przedłożona oferta będzie korzystną“.

Izba popiera poprawkę p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek komisji z opuszczeniem słów ostatnich wniosku od „inna“ do końca, oddzielnie odrzuca poprawkę p. Kramarczyka, wreszcie w osobnem głosowaniu uchwała resztę słów zawartych we wniosku komisji od „inna“ do „złoży“, tak, że wniosek komisji w całości został uchwalony.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji galic. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, o zniżenie przewoźnego na kolejach: od nawozów

sztucznych w ogóle, a kainitu w szczególności.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wzywa się c. k. Rząd:

1. aby dla przewozu nawozu sztucznego bez różnicy gatunku przyznał następującą zniżkę taryfową:

a) dla posyłek drobnych (Stückgut) „klasę taryfową B“.

b) dla posyłek półwozowych „taryfę wyjątkową I“.

c) dla posyłek całowozowych „cenę jednostkową 0-2 grosza od 100 kilogramów i 1 kilometra“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie pokrycia przekroczenia w kosztach budowy szpitala sokalskiego.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia dodatkowej pożyczki w kwocie 10.000 koron na pokrycie przekroczenia w kosztach budowy szpitala sokalskiego, pod warunkiem, że reszta tego przekroczenia przez powiat z własnych funduszków pokrytą zostanie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie budowy domu izolacyjnego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego, od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przeprowadzić budowę domu izolacyjnego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie kosztem, nieprzekraczającym kwoty sześćdziesięciu tysięcy koron.

2. Na cel powyższy ma być z majątku zarodowego szpitala św. Łazarza zaciągnięta pożyczka, mająca się umorzyć z dochodów bieżących tegoż szpitala na podstawie planu amortyzacyjnego, który Wydział krajowy ułoży.

W sprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wnioski 1. i 2. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie pomnożenia liczby okręgów sanitarnych w r. 1902.

Sprawozdawca p. Bednarski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.

II. Sejm zatwierdza aktywowane w ciągu roku 1901 okręgi sanitarne w Gładyszowie, Jodłowej, Trzebini i Uścierykach.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wprowadzenia w życie w r. 1902 dalszej seryi dziesięciu okręgów sanitarnych, a mianowicie: w Uhnowie, Dobczycach, Haliezu, Olesku, Strzeliskach nowych — ewentualnie w Milówce, Kutach, Tłustem, Sołotwinie — a nadto w jednym jeszcze okręgu w miejscowości, którą Wydział krajowy oznaczy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

IV. Sejm zatwierdza wstawiony do preliminarza budżetu krajowego na rok 1902 w Rubr. V. wydatków kredyt w wysokości (jak na rok 1901) 90.000 koron na pokrycie ryczałtów objazdowych dla lekarzy okręgowych, tudzież subwencji przewidzianych §. 12. ustawy z dnia 2. lutego 1891 Nr. 17 Dz. ust. i rozporządzeń kraj. tak dla istniejących jak i nowo utworzyć się mających okręgów sanitarnych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków I.—IV., które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji kolejowej w sprawie petycji konsorcjum dla kolei wązkotorowej Zakopane-Świnnica o subwencję.

Sprawozdawca p. Wybranowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję konsorcjum kolejowego dla kolei Zakopane-Świnnica, oraz petycję Towarzystwa tatrzańskiego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnie postawienia na najbliższej sesji sejmowej odpowiedniego wniosku.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji prawniczej o petycji gminy Sapołów o wydzielenie jej z okręgu c. k. Sądu w Mielnicy a przydzielenie do c. k. Sądu powiatowego w Borszczowie.

Sprawozdawca p. Wybranowski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia na najbliższej sesji sejmowej odpowiedniego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji prawniczej z petycji gminy miasteczka Peczeniżyn o wydzielenie gmin Iwanowce, Tłumaczyk i Separowce z c. k. Sądu powiatowego i c. k. Starostwa w Kołomyi i gmin Śadzawka,

Łączyn, Osławy białe, Osławy czarne i Potok czarny z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Delatynie a c. k. Starostwa w Nadwórnie i przydzielenie ich do c. k. Sądu powiatowego i c. k. Starostwa w Peczeniżynie.

Sprawozdawca p. Wybranowski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję miasteczka Peczeniżyna odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia na najbliższej sesji sejmowej odnośnego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji administracyjnej w przedmiocie petycji kolonistów Dołhej wojniłowskiej powiatu Kałuskiego o utworzenie z obszaru dworskiego osobnej gminy.

Sprawozdawca p. Leszek Cieński odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję kolonistów Dołhej wojniłowskiej odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia wniosku.

Przemawia p. Jabłoński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji, a przedewszystkiem zgłoszonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta następujący wniosek nagły:

Wniosek nagły.

Dnia 2. lipca t. r. nawiedziła burza z gradem gminy powiatu przemyskiego, mianowicie: Kniażyce, Olszany, Rokszyce, Koniuszce, Kormanice, Garowice, Hermanowice, Kupiatycze, Wielunice, Malchowice, Stanisłowiec, Topowice, Cyków, Chodnowice, Nowosiółki, Pleszowice i wyrządziła ogromne szkody w ziemiopłodach i budynkach.

W celu przyjscia z pomocą tym gmi-
nom wnoszę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić, ażeby przy rozdziale zasiłków z funduszków krajowych i państwowych powyższe gminy uwzględnione zostały.

Lwów, dnia 4. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Dr Wład. Czaykowski w. r.

Izba popiera powyższy wniosek nagły.

Przemawia p. Czaykowski Władysław uzasadniając nagłość wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała.

P. Czaykowski Władysław zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała przekazanie powyższego wniosku nagłego w myśl życzenia wnioskodawcy Komisji budżetowej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek.

Z uwagi, że w pierwszorzędnym państwach Europy znaczne w ostatnich na polu reformy ustroju szkół średnich poczyniono postępy, liczące się z dzisiejszymi potrzebami nowożytnego społeczeństwa;

Z uwagi, że tak w państwie do którego należymy, jak i kraju naszym utyskiwania i skargi na dzisiejszy ustrój szkół średnich coraz to stają się głośniejsze i powszechniejsze, a żądania stosownych reform zasadniczych, któreby do lepszego niż dziś uwzględnienia potrzeb społecznych dążyły, coraz to występują stanowczej — podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

A. Wzywa się c. k. Rząd ażeby

1. wziął pod rozważenie przekształcenie dzisiejszych szkół realnych przez rozszerzenie czasu nauki do lat 8 i wprowadzenie nauki języka łacińskiego jako przedmiotu obowiązkowego, a abiturjentom takich zakładów przyznał prawo uczęszczania do wszelkich kategorii szkół wyższych w państwie w charakterze uczniów zwyczajnych;

2. zanim organizacja ta w szczegółach obmyślana i w życie wprowadzona byłaby mogła; przyznał abiturjentom dzisiejszych szkół realnych prawo uczęszczania w charakterze uczniów zwyczajnych na wydziały filozoficzny i medycyny uniwersytetu jak

niemiej na wydział rolniczy uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

B. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w sprawie założenia w Krakowie szkoły średniej 8-klasowej z obowiązkową nauką łaciny i rysunku a bez obowiązkowej nauki języka greckiego, której abiturjenci mieliby wszystkie prawa uczniów gimnazjalnych, wszedł w rokowania z c. k. Rządem i wszelkich dołożył starań o pomyslnie w zasadzie tej sprawie załatwienie. Również wdroży Wydział krajowy ewentualnie rokowania z c. k. Rządem jak i czynnikami miejscowymi w kierunku zapewnienia szkole tej — przy jednoczesnym przyczynieniu się kraju — dostatecznych środków materyalnych i o skutku swoich zabiegów i starań zda Sejmowi sprawę na najbliższej sesji.

We Lwowie, dnia 2. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Rotter w. r.

Romanowicz, Tomaszewski, Jahl, Małachowski, Rayski, Bujnowski, Tarnawski, Michalski, Wurst, Maiss, Maryewski, Vayhinger, Lipiński, Huza, Witosławski, Wiśniewski, Łazarski, Jakłoński, Michałowski, Lowenstein, Schaetzel,

Wniosek

Wysoki Sejm raczy uchwalić

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy pociągach osobowych jazdy koleją żelazną zaprowadził wagony IV. klasy i odpowiednio do teje ustanowił niższą taryfę biletową.

We Lwowie, dnia 2. lipca 1902 r.

Wnioskodawca:

Szwed w. r.

Kramarczyk, Potoczek, Wilczkiewicz, Stapiński, Bojko, Kremontowski, Krempa, Szponder, Korol, Barabasz, Huryk, Ostapczuk, Staruch, Mazikiewicz, Bednarski, Łazarski.

Wniosek,

Tak w sprawozdaniach Rady szkolnej krajowej o szkołach średnich, jak też przy obradach ankiety dla reorganizacji szkół średnich zwołanej, wreszcie w uchwałach Wysokiego Sejmu, stwierdzono wielokrotnie potrzebę założenia nowych szkół średnich, albowiem istniejące szkoły nie są w stanie pomieścić odpowiednio do celów wychowawczych całej liczby młodzieży żądanej nauki zwłaszcza stwierdzono potrzebę no-

wych szkół realnych, aby pragnącym wiedzy technicznej umożliwić wykształcenie się w odpowiadających temu zadaniu przedmiotach, a szczególnie owym z młodzieży, którzy acz wyposażeni z natury zdolnościami do nauk przyrodniczych, nie mają zamirowania do nauk języków klasycznych.

Zważywszy nadto, że będące w programach wszystkich stronnictw podniesienie ekonomiczne kraju wymaga całego zastępu wykształconych techników, którzyby przyswoiwszy sobie fachowe wiadomości, zapobiegli tak szkodliwemu w skutkach i tak odstrasżającemu od nowych prób dyletantyzmowi w przemyśle,

zważywszy, że potrzeba nowych sił technicznych naglącą się staje także wobec uchwalonych w Radzie państwa i w najbliższej przyszłości wykonać się mających prac około regulacji rzeki budowy kanałów,

zważywszy, że wezwanie Wysokiego Sejmu do c. k. Rządu, wystosowane przed kilku laty doprowadziło tylko do założenia dwóch szkół, co nie jest w stanie wynagrodzić zaniedbania naszego kraju pod tym względem w porównaniu do zachodnich prowincyi państwa bardzo rażącego,

zważywszy zresztą, że przy wskazaniu przez Wysoki Sejm miast, w których w pierwszym rzędzie należałoby zakładać nowe szkoły realne, pominięto miasto Przemyśl, które ze względu na położenie, liczbę mieszkańców swój rozwój i liczbę młodzieży do szkół średnich przygotowanej w pierwszym rzędzie potrzebuje szkoły realnej, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zakładanie szkół realnych w kraju przyspieszył a natychmiast przystąpił do założenia szkoły realnej w Przemyślu i w tym celu nawiązał z gminą miasta Przemyśla rokowania.

We Lwowie, dnia 4. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Tarnawski w. r.

Bujnowski, Rutowski, Małachowski, Tomaszewski, Maryewski, Lipiński, Maiss, Łazarski, Jahl, Wurst, Rotter, Schaetzel, Romanowicz, Rayski, Michalski, Witosławski, Huza, Vayhinger, Jabłoński, Wiśniewski.

Wniosek.

Zważywszy, że miasta nasze wobec ciągle wzrastających potrzeb na cele oświaty, zdrowia, bezpieczeństwa życia i mienia sznkać muszą coraz to nowych dochodów, szczególnie, gdy najobfitsze źródło dochodów, które prócz Lwowa i Krakowa, służy do pokrycia wydatków, prawnie propinacyi za kilka lat ustaje,

zważywszy, że większe miasta w kraju znacznym kosztem utrzymują zorganizowane straże pożarne, które broniąc mienia mieszkańców w znacznej mierze przynoszą korzyść Zakładom ubezpieczenia i godziwą jest rzeczą, aby te Zakłady choć w części przyczyniały się do ponoszenia kosztów utrzymania straży pożarnych, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby wypracował i na najbliższą sesję sejmową przedłożył projekt ustawy krajowej, zaprowadzającej opodatkowanie Zakładów ubezpieczeń od ognia w kraju operujących w celu pozyskania funduszków na subwencyonowanie gmin, utrzymujących zorganizowane straże pożarne.

We Lwowie, dnia 4. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Tarnawski w. r.

Rayski, Michalski, Huza, Vayhinger, Rotter, Tomaszewski, Maryewski, Jahl, Maiss, Wurst, Lipiński, Witosławski, Romanowicz, Rutowski, Małachowski, Jabłoński, Łazarski, Michałowski, Wiśniewski, Bujnowski, Schaetzel.

Wniosek.

Zważywszy, że w kraju naszym organizacya kredytu na zakładanie przedsiębiorców przemysłowych jest zupełnie niedostateczna,

Wysoki Sejm raczy chwalić:

A. Załączony projekt ustawy.

B. Załączony projekt uchwały.

We Lwowie, dnia 3. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Rutowski w. r.

Jabłoński, Jahl, Romanowicz, Małachowski, Vayhinger, Tomaszewski, Maiss, Stapiński, Wurst, Bednarski, Skołyśzewski,

Bujnowski, Huza, Wilczkiewicz, Potoczek, Michałowski, Rayski, Krępka, Lipiński.

A.

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielk. Księstwem Krakowskiem o uwolnieniu nowopowstających instytucyj kredytowych, których celem będzie zakładanie i finansowanie przedsiębiorstw przemysłowych od dodatków do podatków.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych uwolnione będą akcyjne instytucje kredytowe, które powstaną w kraju w ciągu lat pięciu, których kapitał zakładowy wpłacony będzie wynosił najmniej 5,000.000 koron, jeżeli ich głównym, statutami określonym celem, będzie w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Księstwem Krakowskiem powoływanie do życia, zakładanie, finansowanie i prowadzenie nowych przedsiębiorstw przemysłowych, a zarazem rozwijanie i wspieranie istniejących zakładów przemysłowych.

Pod finansowaniem nie rozumie się samego udzielania pożyczek, kredytu i eskontu lecz taki współdział kapitału instytucji w powołanem do życia przedsiębiorstwie przemysłowem, żeby ta instytucja kredytowa uczestniczyła w ryzyku powołanego przez nią do życia przedsiębiorstwa przemysłowego.

Art. II.

Uwolnienie od dodatków do podatków może być udzielone na 10 do 15 lat.

Art. III.

Uwolnienie od dodatków do podatków ustaje :

1) gdy w ciągu po sobie następujących lat trzech instytucja kredytowa osiągnęła czysty zysk przekraczający 6% kapitału zakładowego;

2) gdy instytucja kredytowa nie spełniała zadań objętych Art. I.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

B.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby wdrożył rokowania z instytucjami finansowemi celem powołania do życia w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Księstwem Krakowskiem akcyjnego zakładu kredytowego z kapitałem zakładowym wpłaconym w wysokości najmniej 5 (pięciu) milionów koron, którego głównym, statutami określonym celem będzie powoływać do życia i zakładać przedsiębiorstwa przemysłowe finansować, a zarazem rozwijać i wspierać istniejące zakłady przemysłowe.

II. Upoważnia się Wydział krajowy do rokowania i prowizorycznego zawarcia umowy wymagającej zatwierdzenia Sejmu krajowego na następujących warunkach :

1) do powstania Zakładu kredytowego dla zakładania przedsiębiorstw przemysłowych z kapitałem akcyjnym najmniej 5 milionów koron, mógłby kraj przystąpić ewentualnie z udziałem 1 miliona koron ;

2) przez pierwszych lat 6 (sześć) kraj mógłby się rzec dochodu od swego udziału na rzecz reszty akcyonaryuszy.

3) na pierwsze koszta założenia i finansowania zakładu, kraj mógłby się przyczynić kwotą 50.000 koron.

Wniosek.

Podnoszono w prasie krajowej niejednokrotnie uzasadnione zarzuty, że tylko pewne uprzywilejowane pismo otrzymuje sprawozdania o różnych przedłożeniach Wydziału krajowego dla Sejmu opracowanych, lub w ogóle o postanowieniach, uchwałach i obradach Wydziału krajowego, podczas gdy inne dzienniki czerpać muszą te ważne dla kraju informacje z drugiej ręki i bezkrytycznie powtarzać je za pismem protegowanem lub wyrzec się omawiania bieżących spraw krajowych. A jednak wszechstronna wstępna dyskusya, a nawet rzeczowa krytyka w prasie krajowej ze wszech miar byłaby w tych sprawach pożądana, bo w ten sposób wykształcona część społeczeństwa daleko więcej zainteresowa-

łaby się ustawodawczą pracą Sejmu i wiele zapewne uprzedzeń, pochodzących z niezajomości przedmiotu, ustąpiłoby pola rozsądnemu wyrozumieniu sprawy.

Także i do rąk posłów sejmowych bardzo późno dostają się drukowane referaty Wydziału krajowego, skutkiem czego posłowie dopiero w czasie sesji, zwykle bardzo krótkiej, rozpatrywać się muszą w ogromnej liczbie przedłożeń, co niepomniernie utrudnia należyte i wszechstronne zbadanie spraw bieżących i pracę w komisjach opóźnia. Nie ulega wątpliwości, że praca w Sejmie mogłaby postępować w szybszym tempie, gdyby posłowie zjeżdżali na sesję dokładnie już obznajomieni z głównymi przedmiotami porządku dziennego i po rozważeniu różnych zdań, które w organach prasy wyrazby znalazły.

Dodać jeszcze trzeba, że i sprawozdawczy obowiązek posłów w tym wielkie napotyka trudności, że sprawozdania z posiedzeń sejmowych przesyła im się bardzo późno, bo na przykład obecnie dopiero doręczono posłom drukowane stenograficzne protokoły z grudniowej sesji. Również nie otrzymali posłowie i redakcyje pism wydawnictw statystycznych i innych urzędowych publikacji Wydziału krajowego, które przecież chyba w tym głównym celu się ogłasza, by dla posłów i dla społeczeństwa oświetlić drogę dalszego postępu na polu prawodawstwa krajowego.

Wielu posłów nowych, którzy po raz pierwszy przekroczyli progi sali sejmowej, nie może mieć dokładnego pojęcia o poprzednich pracach Sejmu i Wdziału krajowego, gdyż ze skąpych i niedokładnych notatek dziennikarskich niepodobna odtworzyć sobie należytego obrazu z przebiegu różnych usiłowań Sejmu, a nabycie gruntownych wiadomości w tym kierunku wymaga rozległych studyów, do których jednak każdy poseł sumienny czuć się powinien obowiązany. — Z drugiej strony Wydział krajowy takie wglądnięcie w głąb zadań krajowej polityki jak najusilniej popierać winien i na żądanie posłów dostarczać wszelkich publikacji i z ubiegłych kadencji, jak sprawozdań, protokołów i t. p. Wtedy z grona nowych

posłów mógłby kraj pozyskać dzielne siły poselskie, świadome celu i zdolne do pożytecznej inicjatywy.

Niemniej ważną jest rzeczą, aby i ci posłowie do Rady państwa, którzy nie są posłami do Sejmu, jak najdokładniej byli obznajomieni ze sprawami krajowymi, co tylko przez pilne studia nad aktami sejmowymi osiągnąć można.

Z tych powodów tedy:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Wydział krajowy:

1. aby sprawozdania i wszelkie przedłożenia wcześniej przed sesją sejmową drukiem ogłaszać i przysyłać je bezpłatnie, równie jak inne wydawnictwa urzędowe Wydziału krajowego zarówno posłom do Rady państwa z Galicyi, jak i redakcyom pism krajowych;

2. aby komunikaty o wstępnych pracach, obradach i uchwałach równocześnie do wszystkich bez wyjątku pism krajowych rozsyłać;

3. aby na żądanie posłów do Sejmu i posłów do Rady państwa z Galicyi, jak niemniej na żądanie redakcyj pism krajowych dostarczać bezpłatnie druków i wszelkich publikacji Wydziału krajowego z lat ubiegłych, o ile tylko to możliwe;

4. Aby stenograficzne protokoły obrad Sejmowych jak najrychlej po posiedzeniu publikował drukiem i posłom, tudzież redakcyom pism krajowych bezpłatnie przysyłać;

5. aby wreszcie na pokrycie zwiększonych może, skutkiem powyższych zleceń, kosztów wydawniczych Wydziału krajowego odpowiednią kwotą do budżetu na rok 1902 zaproponował i w następnych budżetach uwzględnił.

We Lwowie, dnia 4. lipca 1902.

Wnioskodawca:
Stapiński w. r.

Bojko, Korol, Staruch, Wilczkiewicz, Potoczek, Ostapczuk, Rayski, Rotter, Bujnowski, Michałowski, Tarnawski, Lipiński, Maiss, Witosławski, Szwed, Kramarczyk, Bohaczewski, Tomaszewski, Szponder, Huryk, Wurst.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń

i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj:

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Komisarza rządowego.

Od szeregu lat domaga się miasto Brzeżany zbudowania budynku państwowego dla gimnazjum w Brzeżanach podnosząc, iż budynek obecny dla gimnazjum użyty, jest nietylko nieodpowiednim dla celów naukowych, lecz nawet zgubnym dla zdrowia uczniów i nauczycieli.

Reskryptem c. k. Starostwa w Brzeżanach z dnia 20. maja 1900 l. 23.361 stwierdzono na podstawie dochodzeń technicznych i sanitarnych, że zażalenia ludności są uzasadnione i że dalsze utrzymywanie tego zakładu w dotychczasowym budynku jest zupełnie niemożliwe.

Sprawą tą zajmuje się również od dziesięciu lat Wysoki Sejm, uchwalając niemal corocznie rezolucye do Wysokiego Rządu o uwzględnienie zażaleń miasta Brzeżan, lecz Wysoki Rząd w sprawie tego gimnazjum dotychczas nie nie zarządził.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Komisarza rządowego:

1. jakie są powody tego zaniedbania gimnazjum brzeżańskiego?

2. kiedy c. k. Rząd zamierza przystąpić do budowy gimnazjum w Brzeżanach?

Interpelant:

Dr. Stanisław Schätzel w. r. Traczewski, Wybranowski, Lityński, Łazarski, E. Michałowski, Maryewski, Buynowski, Tomaszewski, Wurst, Wiśniewski, Vayhinger, Fruchtmann, Lipiński, Maiss.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu.

Zważywszy, że regulacya Dunajca w powiecie nowosądeckim nietylko że bardzo tępym krokiem postępuje, ale daje powód do większego zrujnowania i do zabierania setek morgów najurodzajniejszej ziemi, ogrodów, pastwisk, a nawet budynków;

Zważywszy, że ochrona brzegów i budowa tam przy regulacyi Dunajca nie jest odpowiednio i praktycznie prowadzo-

na, ale jest szkodliwą nietylko dla nadbrzeżnych właścicieli gruntów, ale i dla skarbu państwa, bo przeważna część budowy tam ochronnych pozostaje niedokończoną, przeto przy zebraniu się większej wody zostają tamy zerwane lub woda obchodzi poza tamy, zabiera grunta i tworzy nowe koryto, przez co naraża się właściciele gruntów i skarb państwa na ogromne straty i koszta;

Zważywszy, że w gminie Podegrodzie, Stadla i t. d. zabiera woda grunta wraz z ziemiopłodami z powodu niedokończenia tam regulacyi, chociaż nagromadzone materiały do budowy leżą w kupach już od dłuższego czasu i wkrótce będą na pół zbutwiałe i niezdatne do budowy, przez co też konkurenci i przedsiębiorcy narażeni bywają na ogromne straty; plany i kosztorysy są od dawna gotowe do dalszej budowy, ale gminy i przedsiębiorcy nie mogą się doczekać na zarządzenie Wysokiego Rządu, a inżynier regulacyjny nie może zarządzić tylu szkodom i klęskom, bez zezwolenia wyższych władz rządowych;

Zapytujemy Wysoki c. k. Rząd:

1. Czy Wysoki Rząd nie byłby więcej czułym i względny do rychlejszego ukończenia rozpoczętych robót regulacyi rzeki Dunajca w gminach Podegrodzie, Stadla i t. d.?

2. Czy Wysoki Rząd będzie raczył przedewszystkiem asygnować przeznaczone na ten cel fundusze, przynajmniej na wyrobienie i użycie do tam nagromadzonych materiałów wiklowych, aby te od zniszczenia ochronione być mogły. A z uwagi, iż rzeka Dunajec w wielu miejscach wdziera się i niszczy urodzajne grunta:

3. Czy Wysoki Rząd nie mógłby przyjąć wcześniej do naprawy tam, przynajmniej w najbardziej zagrożonych miejscach, a mianowicie w obrębie gmin Zarzecze, Podegrodzie i Stadla i na konieczne roboty czem rychlej potrzebne fundusze wyasygnować?

Lwów, dnia 1. lipca 1902.

Interpelant:

Potoczek w. r.

Kramarczyk, Skołyaszewski, Stapiński, Korol, Staruch, Mazikiewicz, Bohaczewski,

Bojko, Szajer, Stojalowski, Huryk, Krem-
pa, Barabasz, Szwed, Mogilnicki, Kremen-
towski.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza
rządowego we Lwowie.

Gdy wedle ustawy wodnej, o regula-
cyi rzek galicyjskich z roku 1895, przystą-
pił Wysoki Rząd w roku 1900 do regula-
cyi rzeki Soły pod miastem Oświęcimem
i w okolicy Żywca, gdy wreszcie po roz-
poczęciu okazało się, iż regulacya ta, wy-
konana w myśl planów rządowych, nie-
tylko nie przyniesie spodziewanej i upra-
gnionej korzyści, ale owszem zagraża
wielkiem niebezpieczeństwem dla mieszkań-
ców nadbrzeżnych na przyszłość, a to
z dowodów jak następują:

I. Koryto dawne dziko płynącej rzeki
Soły począwszy od ujścia do Wisły pod
Oświęcimem dalej do góry po za Żywiec
było znacznie szerokie, tak, że wszelkie
prawie co roku zdarzające się wylewy
mieściły się z małym wyjątkiem w grani-
cach tegoż, rwąc tylko od czasu do czasu
brzegi przyległych gruntów, które intere-
sowane jednostki czy całe gminy zabez-
pieczały bitemi tamami na własny koszt.
O tej szerokości dziko płynącej Soły świad-
czą mosty starożytne pod miastem Oświę-
cimem, w Kobiernicach i pod Żywcem,
z których pierwszy liczy 224 m. długości,
drugi 230 m., a pod Żywcem przeszło
130 m. W temże to więc normalnem dla
wylewu wód starem korycie buduje obe-
nie Rząd śmiesznie wązkie koryto, bo
pod Oświęcimem na 35 m. szerokie, a pod
Żywcem tylko na 21 m.

Dalej budowa owego korytka — zwa-
nego rządową regulacją — polega na tem,
że w starem łożysku budują się poprzeczne
trawersy z jednej i z drugiej strony na-
przeciw siebie, a miejsca pomiędzy tra-
wersami, tak zwane zamulniki, mają się
zalesić wikliną i t. p. Otóż na skutki ta-
kiej regulacyi nie trzeba było długo cze-
kać, bo zaraz pierwsza powódź przeko-
nała, że kiedy podczas najwyższego stanu
wody w roku 1899 na palu markującym
pod Rajskiem obecny stan wody w roku
1902 był niższy o 20 cm, to za to w mie-

ście Oświęcimie i we wsi Broszkowicach
stan wody był wyższy teraz blisko 1 m —
cóż ale będzie wtedy, gdy te zamulniki
pomiędzy rzeczonemi trawersami naprawdę
się zamulą i zalesią? Otóż woda na całej
linii w starem zalesionem łożysku się spię-
trzy i zaleje nie już same brzegi i przy-
ległe grunta, ale nie mając łatwego od-
pływu na dół, zaleje całe przyległe wioski,
razem z ich mieszkańcami i dobytkiem i
w takim razie rzeczy późniejsze będą
o wiele gorsze, niż pierwsze, a po jednej
i drugiej takiej próbie woda opuści zupeł-
nie zawikłone i zamulone trawersy rzado-
we, a wyrobi sobie całkiem nowe koryto
i to w miejscach tych, gdzie dzisiaj wznoszą
się schludne domki mieszkańców nad-
brzeżnych.

II. W starym korycie rzeki Soły czer-
pali mieszkańcy nadbrzeżni, jako też gminy
okoliczne dowolnie kamień, szuter do na-
prawy dróg, oraz piasek do budowli do-
domów, a niektóre gminy, jak Rajsco i
Oświęcim, eksploatowały szuter ze Soliska
przedsiębiorcom do Prus, za który co roku
pobierały na pokrycie potrzeb gminnych
po kilka tysięcy złr.

Obecnie całe stare koryto — wedle
ustawy — staje się własnością rządu, na
którem nie wolno ani tknąć tychże mate-
ryałów, których przyroda sama w bród
nagromadziła, więc tem samem pozbawia
się okoliczne wsie i miasta możności utrzy-
mania dróg w dobrym stanie, a tem sa-
mem wykonania poleceń Rady powiatowej,
wynikających z ustawy drogowej, a zara-
zem pozbawia się okolicznych, nadbrzeżnych
mieszkańców tych dobrodziejstw, jakie z ty-
tułu wolnego prawa poboru szutru wyko-
nywali i korzystali, wszelkie zaś odwoły-
wania się, iż w samym korycie rzeki czer-
panie jest dozwolone, nie ma żadnej racyi,
bo wedle nadzwyczajnego zwięzienia koryta
normalny stan wody czerpać w korycie
rzeki nie pozwoli.

III. Mieszkańcy nadbrzeżni prawie wy-
łącznie posiadają grunta po jednej i dru-
giej stronie rzeki Soły, bądź innych rzek
krajowych; jeżeli regulacya rządowa zwię-
żyła koryto do 20 m, a brzegi zostały za-
budowane trawersami w poprzek i szkar-

pami prostopadłemi wzdłuż biegu wody, to tem samem przecina się komunikacyę tychże mieszkańców tak przejazdu, jako i przegonu bydła do tych gruntów za rzeką położonych, a to tem bardziej, jeżeli technika twierdzi, że wąskie koryto wody z każdym rokiem samo przez się pogłębiać się będzie.

Ponieważ więc Wysoki Rząd czyni to wszystko sam, na swoją rękę, bez najmniejszego porozumienia tak stron interesowanych, urodzonych i posiwiających prawie nad rzekami, wreszcie miejscowych władz autonomicznych, ze szkodą i uszczerbkiem ich dochodów gminnych, oraz wielkiem niebezpieczeństwem, zagrażającym zupełnem zniszczeniem przez wylew wód wsi nadbrzeżnych, a tem samem koniecznemu wyludnieniu tychże i aby przed tem nie-szczęściem przestrzedz zawczasu w samym początku, podpisani zapytują, czy

Wysoki Rząd nie byłby łaskaw zwrócić szczególniejszą uwagę na podniesione zarzuty i

I. przeprowadzić regulacyę rzeki Soły oprócz budowy poprzecznych trawersów, z korytem na 35, a względnie 21 m, co najmniej w tej szerokości, jak dzisiejsze mosty na rzece Sole pobudowane, t. j. przeszło na 200 m., z budową wałów ochronnych wzdłuż biegu wody?

II. Na 200 m uznanej szerokości dla koryta pozwolić wszystkim nadbrzeżnym mieszkańcom i okolicznym wioskom dowolnego poboru i eksploatacyi kamienia, szutru, piasku, bądź to na cele prywatne i użytek mieszkańców, bądź na cele publiczne, jak budowy dróg i t. p.

III. W jaki sposób myśli wynagrodzić stratę przez zakaz dzisiejszy eksploatacyi kamienia, szutru i piasku dla wszystkich tych, którzy do tego czasu znaczne korzyści z tytułu tego osiągnęli?

IV. W jaki sposób zabezpieczy prawo i możność przejazdu i przegony mieszkańcom nadbrzeżnym, mającym grunta z drugiej strony rzeki?

Lwów, dnia 3. lipca 1902.

Interpelant:

Kramarczyk w. r.

Szwed, Wilczkiewicz, Krempa, Bednarski, Jahl, Ostapczuk, Krementowski, Huryk, Bohaczewski, Potoczek, Stapiński, Bojko, Korol, Staruch.

Interpelacya

do J. W. P. c. k. Komisarza rządowego.

Pomimo, że dawno już powzięto uchwałę, aby dokończyć budowy wału na Wiśle od ujścia Dunajca do Wisły aż po Nowy Breń, dotąd ta ustawa nie została wykonaną a ludność położona na brzegu tej części nieobwałowanej rzeki — osobliwie zaś gminy Zawierzbie i Biskupice rokrocznie niemal nawiedzane bywają wylewem Wisły i narażane na nieobliczone szkody.

I w bieżącym roku w tych dwu gminach przyszła powódź i zabrała plony, które rokowały najlepsze nadzieje.

Z tego powodu podpisani zapytują JWP. Komisarza rządowego:

1) dla czego dotąd nie dokończono wału na Wiśle od ujścia Dunajca po Nowy Breń w powiecie Dąbrowskim i

2) co zamierza Rząd uczynić, aby zapobiedz klęsce powodzi na przyszłość.

We Lwowie, dnia 2. lipca 1902.

Interpelujący:

Ks. Wilczkiewicz w. r.

Skołyszewski, Korol, Barabasz, Ostapczuk, Staruch, Huryk, Mazikiewicz, Bohaczewski, Krempa, Szwed, Potoczek, Stapiński, Krementowski, Kramarczyk.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

Interpelacya

do Wydziału krajowego jako władzy nadzorczej fundacyi Skarbkowskiej.

W ostatnich kilku latach wytoczył Zarząd Fundacyi Skarbkowskiej więcej jak 60 procesów gospodarzom gminy Żabie, powiatu kosowskiego. Całe grunta wraz z chałupami, które od dziada - pradziada posiadali i na których byli zainstabulowani, były przedmiotem procesów.

Naiwni, dobrodusznicy źle się wtedy bronili. Prawie wszyscy zostali z chałup swoich wyrzuceni, odebrano im wszystkie grunta. Przeszło 60 rodzin pozostało bez dachu, z zamożnych gospodarzy stali się nędzarzami.

Z tego powodu zaniepokojony i wzburzony cały lud Huculski, uważa postępowanie Fundacyi Skarbkowskiej za prawdziwą, wielką krzywdę.

Podpisani zapytują Wydział krajowy, czy wie o tych wszystkich sprawach i jakich zamierza użyć środków do złagodzenia rygoru dotychczasowego postępowania.

Interpelant:

Andrej Szeptycki,
Metropolita w. r.

Tadeusz Cieński, Władysław Czajkowski, Kramarczyk, Szponder, L. Cieński, Rom. Puzyna, Jan Szeptycki, Albin Rayski, Wiktor Czajkowski, Krzysztofowioz, K. Horodyski, Bal, Wybranowski, Tyszkiewicz, Tyszkowski, Czartoryski, Krementewski, Szwed, Skołyszewski, Potoczek, Niezabitoski, Władysław Gniewosz, Abrahamowicz, Ochrymowicz, J. Męciński, Truskolaski, Ostapczuk, Lubomirski, Barwiński, Korol, Huryk, Barabasz, Maryewski, Tomaszewski.

Interpelacya

posła Dra Korola do c. k. komisarza rządowego w sprawie protestu przeciw wyborom gminnym w Delatynie.

Jeszcze w czerwcu 1901 r. przeprowadzono do Rady gminnej w Delatynie wybory, przeciw którym wniesiony został protest.

Na podniesione w tym proteście zarzuty przeprowadziło c. k. Starostwo w Nadwórnej dochodzenia w krótkim czasie po przeprowadzeniu wyborów, ale dotychczas mimo upływu całego roku, protest nie został załatwiony.

Ponieważ takie przewlekanie załatwienia protestu przeciw wyborom Rady gminnej przynosi wielką szkodę interesom gminy, gdyż wstrzymuje racjonalną gospodarkę w gminie, a nadto podkopuje zaufanie do władz, powołanych przestrzegania ustawy, przeto podpisani zapytują:

Czy i kiedy zamierza c. k. Rząd spowodować załatwienie zalegającego od roku protestu przeciw przyprowadzonemu w czerwcu 1901 wyborom do Rady gminnej w Delatynie.

Korol m. p. Interpelant.

Staruch, Potoczek, Löwenstein, Huryk, Barabasz, Ostapczuk, Skołyszewski, Barwiński,

Krempa, Bohaczewski, Bojko, Kramarczyk, Szwed, Stapiński.

Interpelacya

do c. k. Rządu posła Bohaczewskiego i towarzyszy w sprawie wyborów gminnych w Oleszy, powiatu tłumackiego.

Jeszcze dnia 1. marca 1900 r. wybrano w Oleszy powiatu tłumackiego nową dobrą radę gminną, w przytomności 3 żandarmów i komisarza starostwa, Kowalskiego. Mimo tego przeciwna partya, która przy wyborach przepadła, wniosła całkiem bezpodstawnie protest, i to po przepisany terminie, gdyż dopiero dnia dwunastego po wyborach.

Dwa lata już minęło a protest ten do obecnej chwili nie został załatwiony. Wszelkie przedstawienia, prośby, urgensa do Starostwa i Namiestnictwa pozostały bez skutku. Do tego w jesieni 1901 partya, która wniosła protest, cofnęła go. Ale i to nie pomaga i sprawa ciągle zalega w Namiestnictwie.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Jak potrafi c. k. Rząd usprawiedliwić takie swoje postępowanie w tej sprawie?

II. Czy zamierza c. k. Rząd przeprowadzone w roku 1900 w Oleszy wybory gminne jak najrychlej zatwierdzić i podpadły z powodu takiego przewlekania i niedbalstwa porządek w gminie napowrót przywrócić?

We Lwowie, dnia 4. lipca 1902.

Ks. Bohaczewski, Interpelant.

Potoczek, Korol, Skołyszewski, Szwed, Kramarczyk, Staruch, Barwiński, Huryk, Ostapczuk, Bojko, Barabasz, Krempa, Stapiński.

Interpelacya

posła Barwińskiego i towarzyszy do Wysockiego Wydziału krajowego, w sprawie narzucenia okręgowego pisarza gminnego gminom Popowce, Dudyn, Isiniacz, Kutyszczce, Jasnyszczce, Palikrowy i Pańkowce, przez Wydział powiatowy w Brodach.

Dnia 19. marca b. r. wybrały sobie wyżej wymienione gminy pisarzem okręgowym p. Pawła Koncewicza, emerytowanego c. k. nadstrażnika skarbowego w Podkaminie i prosiły Wydział powiatowy w Brodach o zatwierdzenie tegoż. Ale Wydział powiatowy w Brodach, nie zważając na to, zaraz drugiego dnia t. j. 20. maja 1902

wysłał do Podkamienia lustratora Dobruckiego i żądał, by wszystkie te gminy przyjęły jako pisarza gminnego żyda Finla, którego tenże lustrator przywiózł ze sobą. Gdy jednak te gminy nie zgodziły się na to, lecz domagały się zatwierdzenia p. Pawła Koncewicza jako pisarza gminnego, lustrator nie zgodził się na to, lecz narzucił wszystkim gminom jako pisarza drugiego żyda Reichla.

W obec tego podpisani zapytują :

Jak potrafi Wysoki Wydział krajowy usprawiedliwić takie postępowanie podwładnego sobie Wydziału powiatowego w Brodach, tudzież czy gotów jest uwzględnić wolę i uchwałę wyżej wymienionych gmin i zatwierdzić Pawła Koncewicza jako wybranego pisarza?

We Lwowie, dnia 4. lipca 1902.

Barwiński, Interpelant.

Korol, Bohaczewski, Ostapczuk, Staruch, Potoczek, Skołyszewski, Huryk, Szwed, Kramarczyk, Barabasz, Stapiński Bojko, Szponder, Krempa.

Interpelacya

posła Huryka i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego w sprawie budowy szkoły w Jezupolu, powiatu Stanisławowskiego.

Jeszcze w r. 1895 wezwała c. k. Rada szkolna okręgowa w Stanisławowie gminę Jezupol w powiecie Stanisławowskim, by złożyła przypadającą na gminę kwotę na budowę nowej szkoły.

Nie mając gotowych pieniędzy i nie mogąc tak prędko ściągnąć od mieszkańców konkurencyi, gmina zaciągnęła pożyczkę w kwocie 6.000 koron, jaka przypadała na gminę, wedle przepisu artykułu 9. ustawy z roku 1894 Nr. 49 i oddała tę kwotę Radzie szkolnej okręgowej.

Od tego czasu do dnia dzisiejszego nie rozpoczęto budowy szkoły, gdyż właściciel obszaru dworskiego, hrabia Wojciech Dzie duszycki nie złożył części (konkurencyi) przypadającej na niego w myśl odnośnej ustawy, wskutek czego gmina do obecnej chwili płaci procent od pożyczki 6.000 ko-

ron i czynsz za najem szkoły w kwocie 200 koron rocznie.

Budynek ten wcale nie nadaje się na szkołę, gdyż jest ciasny i wilgotny, co dla tak licznej frekwencyi, jak w Jezupolu jest pod względem sanitarnym i dla fizycznego rozwoju nader szkodliwym. Liczne domagania się gminy u c. k. Rady szkolnej okręgowej w Stanisławowie, by też spowodowała budowę szkoły, pozostały dotychczas bez skutku.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Rząd :

I. Czy jemu znane są te fakta?

II. Czy c. k. Rząd nakaże hr. Wojciechowi Dzie duszyckiemu, by tenże przypadającą na niego część konkurencyjną na budowę szkoły w Jezupolu złożył, a w razie oporu czy zarządzi przymusowe ściągnięcie odnośnej kwoty przez powołane do tego organa ?

III. Czy i kiedy zostanie pokrytą z funduszu krajowego kwota, brakująca do pokrycia kosztów budowy szkoły, by umożliwić gminie korzystanie z nauki, i by uwolnić gminę od ciężaru czynszowego, który gminę już 7 lat rujnuje ?

We Lwowie dnia 4. lipca 1902.

Huryk, Interpelant.

Szwed, Skołyszewski, Bojko, Stapiński, Kramarczyk, Szponder, Staruch, Krempa, Potoczek, Bohaczewski, Ostapczuk, Barabasz, Barwiński.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, że p. Władysław Czaykowski złożył mandat członka Komisji wodnej i że uzupełniający wybór umieszczeni na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 5. lipca 1902 r. godzinę 11-tą rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 50 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański w. r.

Stanisław Mycielski w. r.

Protokół

11 posiedzenia I. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 5. lipca 1902.

Początek o godzinie 11 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. T. Bohaczewski.

Obecnych posłów 141.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziewiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dziesiątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejścia.

Izba ndziela urlopu do końca sesyi sejmowej pp. Apolinaremu Jaworskiemu i Starzyńskiemu.

Marszałek oznajmia, że wpłynął protest przeciw wyborowi p. Mazikiewicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu Rawskiego, i że protest ten odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania pisma c. k. Sądu powiatowiatowego w Bielsku z dnia 30/6 1902, U. V. 325/2.

8

Sekretarz p. Urbański odczytuje pismo powyższe, w którym wspomniany Sąd domaga się zezwolenia na karno-sądowe ściganie p. Stojałowskiego, i wnosi na odsłanie tego pisma do komisji prawniczej, co Izba bez rozprawy uchwała.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 1. lipca, 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls. 1315, 1316, 1318, 1321 do 1324, 1326 do 1329, 1335, 1339, 1340, 1360, 1361, 1368.

Komisji budżetowej Ls. 1314.

Komisji szkolnej Ls. 1319, 1320, 1336, do 1338, 1358.

Komisji administracyjnej Ls. 1331, 1333.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1330, 1332, 1334, 1357.

Komisji drogowej Ls. 1317.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1315 Gminy Berezownicy małej o zasiłek na budowę cerkwi przemawia p. Ostapczuk popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1316 gminy m. Zbaraża o darowanie pożyczki zaciągniętej z funduszu krajowego na budowę szkoły przemawia p. Ostapczuk popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm uchwali:

Sejm poleca komisji przemysłowej, aby poczyniła wszystko, co należy, celem założenia szkoły przemysłowej sukienniczej w Białej — w najkrótszym czasie.

We Lwowie, dnia 5. lipca 1902.

Wnioskodawca:
Stojałowski w. r.

Kramarczyk, Żardecki, Szwed, Potoczek, Wilezkiewicz, Krementowski, Barwiński, Korol, Bohaczewski, Barabasz, Sta-

ruch, Ostapczuk, Huryk, Szajer, Skołyzewski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, a sekretarzy wzywa do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

Interpelacya

do c. k. Rządu.

Gościniec rządowy prowadzący przez Podole Pokucie na Węgry przecina Dniestr w powiatach Zaleszczyki, Horodenka w miejscowościach Uścieczko-Siemiankowce. Przewóz w tem miejscu jest w rękach prywatnych, z tego powodu komunikacya i bezpieczeństwo daje wiele do Życzenia. Komunikacya bywa często przerwana bez żadnej słusznej przyczyny, bo dzierżawcy przewozu nie chcą lub nie mogą przewozić taki porządniej i jak należy urządzić.

Jakie ztąd niedogodności i straty ponoszą mieszkańcy bliższej i dalszej okolicy, łatwo zrozumieć, jeżeli zważymy, że znaczna część ruchu handlowego koncentruje się na tym gościniecu, gdzie najbliższy przejazd po mostach jest dopiero poniżej o mil kilka w Zaleszczykach a w górze w Niżniowie o mil kilkanaście. Wobec taryf kolejowych nawet na drogach równoległych z kolejami transporta wszelkie odbywają się przeważnie wozami.

Gdy prócz tego często zdaża się, że ze słabej lichej liny woda prom porywa wtedy po parę tygodni a nawet i parę miesięcy nie ma żadnej przeprawy. Od wielu lat powiaty i gminy robią starania, ażeby te anormalne stosunki ustały, ażeby Rząd zaprowadził swój przewóz dla dobra i bezpieczeństwa ludności znacznej części kraju.

Sprawa ta ma już w fascykule przewozu uściańskiego, mnóstwo podań, odezw,

pism i reskryptów. Sprawa ta miała uznanie i przyrzeczenie poparcia co najmniej trzech Marszałków kraju i trzech Namiestników, ale dotąd przewóz na gościńcu rządowym pozostaje w ręku i pod opieką niewłaściwą.

Przeto podpisani mają zaszczyt zapytać e. k. Rząd, kiedy nastąpi urządzenie przewozu rządowego na Dniestrze i w Uściuku.

Interpelant:

Tadesz Cieński w. r.

Abrahamowicz, Czaykowski Wiktor, Gniewosz, Götz, Vivien, Horodyski, Rayski, Schnell, L. Cieński, Korytowski, Niezabitowski, K. Puzyna, Trzecieski, Krzysztofowicz, Dzieślewski, W. Gnoiński.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Komisarza Rządowego.

W dniu 5. lipca 1901 powziął Wysoki Sejm następującą uchwałę:

„Wzywa się e. k. Rząd, aby drobiazgową sprzedaż napojów spirytusowych, w naczyniach zamkniętych, zawierających pięć litrów napojów lub mniejszą ilość, uznał jako przemysł koncesyjonowany w myśl §. 24. ustawy przemysłowej z dnia 23. Intego 1897“.

Gdy do tej chwili żadnego skutku wezwania to Sejmu, u Wysokiego Rządu nie odniosło, podpisani upraszają Jaśnie Wielmożnego komisarza Rządowego o wyjaśnienie, w jakim stadyum ta sprawa się znajduje.

Interpelant:

Jabłoński w. r.

Lipiński, Wurst, Dzieślewski, Rayski, Romanowicz, Bednarski, Małachowski, Merunowicz, Łazarski, Bujnowski, Tarnawski, Michalski, Schätzel, Rutowski, Michałowski, Maryewski.

Interpelacya

posła Krempy i towarzyszy do JW Pana Komisarza rządowego w sprawie niewypłacenia gospodarzom gminy Żabno powiat Tarnobrzeg stosownych kwot za wybite na pomór świnię.

Rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 4. grudnia 1901 wprowadzono szereg nowych środków i obstrzeń o pomorze świń w celu jego doszczętnego wytępienia. Rozporządzenie to doprowadziło do niesłychanych krzywd, które dotkliwie odbijają się na hodowcach nierogacizny, albowiem weterynarze dla jednej sztuki podejrzanej o pomór, wybijają masowo wedle samowolnego zdania świnię zdrowe, nadto nie wypłaca Rząd interesowanym we właściwym czasie za wybite sztuki. Oto fakt:

W gminie Żabno w roku 1901 miesiącu październiku wybito wszystkie bo około 90 sztuk świń. Gospodarze, których było 53-ch w większej części otrzymali pieniądze dopiero w marcu 1902, zaś dotychczas a mianowicie: Janowi Latowcowi, Janowi Gębali i innym więc po upływie 9-ciu miesięcy nie wypłacono.

Wszelkie upominania się i zabiegi pomienionych gospodarzy mają ten skutek, iż władze cieszą ich że im wkrótce zapłacą ale niechaj jeszcze zaczekają. Jest to specjalnie władz galicyjskich zaniedbanie.

Można sobie wyobrazić jak dotkliwym jest to czekanie tych gospodarzy, gdy oni jak wszyscy inni trudnią się chowem swini w celu zapłacenia podatków i różnych ciężarów, dziewięć-miesięczne.

Wobec czego zapytnją podpisani JW. Pana Komisarza Rządowego:

1. Czy mu jest wiadomem o podobnem postępowaniu organów mu podwładnych.

2. Czy nie uzna za stosowne, wydać stosowne rozporządzenie w celu zapobieżenia podobnym wypadkom.

3. Czy raczy zarządzić, ażeby Janowi Latawcowi, Janowi Gębali i innym za wybite im świnie natychmiast wypłacono.

Lwów, dnia 5. 1902.

Interpelujący:
Franciszek Krempa w. r.

Skołyszewski, Barabasz, Stojałowski, Huryk, Kramarczyk, Wilezkiewicz, Potoczek, Szponder, Żardecki, Stapiński, Korol, Ostapczuk, Staruch, Krementowski.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Szpondera i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza Rządowego w sprawie połowicznego wykonywania nstawy o pijaństwie z dnia 19. lipca 1877 r.

Zważywszy, że §. 1. w zwyz przytoczonej ustawy domaga się ukarania nietylko pijaka ale i szynkarza;

zważywszy, że z tej ustawy grozi szynkarzom w razie powtarzania się występów pijaństwa w ich szynkach odebraniem koncesyi na pewien ograniczony czas lub nawet w zupełności;

zważywszy, że c. k. władze spokoju i bezpieczeństwa publicznego szynkarzy, przekraczających tę ustawę z reguły pozostawiają w spokoju, a robią doniesienia karne tylko na pijaków;

zważywszy, że skutkiem tak połowicznego wykonywania i przestrzegania ustawy rezultaty teje nie mogą być takie, jakby się tego spodziewać należało:

Wohec tego zapytują się popisani Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego, czy znany mu jest ten stan i czy nie byłby gotów polecić odpowiednim czynnikom, jak najściślejsze wykonywanie ustawy z dnia 19. lipca 1877 r.?

Interpelant:
Szponder w. r.

Krempa, Kramarczyk, Krementowski, Szwed, Wilezkiewicz, Żardecki, Potoczek, Skołyszewski, Stapiński, Bojko, Bohaczewski, Barabasz, Korol, Ostapczuk, Staruch.

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego Wydziału krajowego!

Na wniesioną interpelację w czerwcu 1901 r. w sprawie umieszczenia napisu „Neumarkt“ na budynku stacyjnym w Nowym Targu odpowiedział w swoim czasie Wydział krajowy, „że skłonny jest w razie nie uzyskania pożądanego rezultatu w c. k. Ministerstwie kolejowem zażądać od Towarzystwa kolejowego wniesienia zażalenia do c. k. Trybunału administracyjnego“. Ponieważ tablica z napisem „Neumarkt“ do dnia dzisiejszego nie została usunięta, a przezwanie Nowego Targu „Neumarktem“ w obec całego szeregu miejscowości tej nazwy wywołuje prawdziwe zamieszanie w ekspedycyi przesyłek, przez co strony są narażone na straty z powodu opóźniania się tychże przeto podpisani zapytują, czy i jakie kroki poczynił Wydział krajowy celem usunięcia tej samowoli?

Interpelant:
Dr. J. Bednarski w. r.

Maiss, Lipiński, Huza, E. Michałowski, Rayski, Tarnawski, Wurst, Bujnowski, Michalski, Witosławski, Dzieślewski, Schätzel, Tomaszewski, Maryewski.

Marszałek oznajmia, że interpelacje te odstąpi p. komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek udziela głosu w sprawie formalnej p. Stapińskiemu, który tego zażądał.

Przemawia p. Stapiński i zali się, że w zapiskach stenograficznych z 4 posiedzenia Sejmu z d. 23. czerwca 1902 nie ma we wniosku prześladowania Polaków w Niemczech, uzasadnienia podanego przez mowę, jako wnioskodawcę, mimo, że uzasadnienie to w oryginale wniosku złożonego do łaski

marszałkowskiej było pomieszczone, p. Stapiński odwołuje się na przepisy §. 37 regulaminu.

Marszałek wyjaśnia sprawę i dodaje, że wobec przyjęcia przez Izbę protokołu z posiedzenia obecnie zmian żadnych uczynić nie może, następnie stwierdza, że w protokole i stenograficznych zapiskach jest podany wniosek wspomniany w tej treści, jak został odczytany.

Przemawia ponownie p. Stapiński.

Przemawia sekretarz p. Mieczysław Urbański.

P. Stapiński żąda udzielenia głosu.

Marszałek oznajmia, że §. 59 regulaminu nie pozwala jednemu i temu samemu posłowi mówić więcej, jak dwa razy w tym samym przedmiocie, wobec czego żądanie p. Stapińskiego, by poraz trzeci przemawiał poddaje pod uchwałę Izby.

Izba uchwała nie udzielić p. Stapińskiemu po raz trzeci głosu w tym przedmiocie.

Marszałek udziela ponownie wyjaśnienia w tej sprawie zaznaczając, że sprawa została wyczerpauą.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego za r. 1900/901.

P. Wereszczyński w zastępstwie sprawozdawcy p. Pilata uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór uzupełniający jednego członka komisji wodnej.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Wursta, Götza i Bojkę, a posłów wzywa do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Izba przechodzi do następnego punktu porządku dziennego, a mianowicie:

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Rozwadowskiego i petycyi Wydziału Rady pow. w Tarnobrzegu w sprawie utworzenia posad geometrów przy każdym sądzie powiatowym.

Sprawozdawca p. Maiss uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego odczytania sprawozdania odczytuje następujący pierwotny wniosek komisji.

Wysoki Sejm uchwali:

Wzywa się c. k. Rząd, by posady geometrów przy każdym c. k. Sądzie powiatowym utworzył.

Następnie wniesiony w tej sprawie na poprzednim posiedzeniu wniosek p. Stapińskiego:

Wzywa się c. k. Rząd, aby we właściwej drodze doprowadził do skutku założenie nowych ksiąg gruntowych przynajmniej w tych gminach, w których urzędownie stwierdzono, że 50% wpisów hipotecznych nie zgadza się z faktycznym stanem rzeczy, wreszcie odczytuje wnioski komisji:

1) Wzywa się c. k. Rząd, by posady geometrów przy każdym c. k. Sądzie powiatowym utworzył;

2) wzywa się c. k. rząd; aby jak najspieszniej zarządził rewizję istniejących ksiąg gruntowych i aby w tych wypadkach, gdzie wady w księgach tych się okażą i gdzie tego zajdzie potrzeba, bądź do poprawy ksiąg, bądź też do nowego ich założenia przystąpił.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała osobno bez rozprawy wniosek 1 i 2 komisji po odczytaniu ich przez sprawozdawcę.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Rottera w sprawie reformy szkół średnich.

Przemawia p. Rotter uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Marszałek podczas przemówienia p. Rottera wzywa Izbę, by zachowała się spokojnie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Jerzego Baworowskiego w przedmiocie poboru i przymusowego ściągania podatków.

Przemawia p. Baworowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek wzywa p. Wursta, by zdał sprawę z wyniku skrutynium uzupełniającego wyboru 1 członka do komisji wodnej.

P. Wurst zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43.

Z tych otrzymał p. Gorayski 85 głosów.

Marszałek stwierdza rezultat powyższego wyboru.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza w sprawie uregulowania spraw wychodźstwa z kraju.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji powiatu Rzeszowskiego w sprawie przyznania subwenyji dla drogi I. klasy od granicy powiatu Łańcuckiego przez Wisłok do drogi krajowej w Nowej Wsi budowanej.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm, uwzględniając petycję reprezentacji powiatu Rzeszowskiego, upoważnia Wydział krajowy, aby przyznając subwenyję 33% na drogę gminną I. klasy Łańcut-Nowa Wieś, uwzględnił już w r. 1901 wybudowaną część tej drogi na przestrzeni trzech kilometrów.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Załubińcze, powiatu Nowosądeckiego, do gminy miasta Nowego Sącza.

Sprawozdawca p. Buynowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony
/. projekt ustawy o wcieleniu gminy Za-
łubińcze do gminy miasta Nowego Sącza.

U s t a w a

z dnia wcielająca gminę Za-
łubińcze powiatu nowosądeckiego do gminy
miasta Nowego Sącza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Kró-
lestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co
następuje:

Art. I.

Gmina Załubińcze, powiatu Nowosą-
deckiego wcieloną zostaje w myśl §. 100.
ust. z d. 13. marca 1889 (Dz. ust. kraj.
Nr. 24) do gminy miasta Nowego Sącza.

Art. II.

Majątek gminy Załubińcze włączony
zostaje do majątku gminy Nowego Sącza.
Gmina Nowego Sącza przyjmuje na siebie
wszystkie zobowiązania gminy Załubińcze.

Art. III.

Rejony propinacyjne miasta Nowego
Sącza i gminy Załubińcze pozostają nadal
nie zmienione.

Art. IV.

Ustawa wchodzi w wykonanie z dniem
jej ogłoszenia i w tym czasie będą obie
reprezentacje gminy rozwiązane, a tymcza-
sowy zarząd złączonych gmin aż do prze-
prowadzenia wyborów obejmie burmistrz
miasta Nowego Sącza, któremu dodaną bę-
dzie tymczasowa Rada złożona z 6 człon-
ków, których c. k. Namiestnictwo w poro-
zumieniu z Wydziałem krajowym ustanowi.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam mo-
jemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stadnicki i stawia w miej-
sce art. III. komisji następujący wniosek.

Art. III.

Wszelkie prawa przysługujące c. k.
galic. funduszowi propinacynem do końca
r. 1910 w myśl postanowień ustaw z d. 30 gru-
dnia 1875 Nr. 55 ex 1877 i z d. 22 kwietnia
1889 Nr. 30 dz. u. kr. na terytorium do-
tychczasowej gminy Załubińcze pozostają
niniejszą ustawą nie naruszone i gminie
miasta Nowego Sącza nie będzie przysłu-
giwać prawo nakładania na dochody z praw
tych ani na wykonywanie ich na teryto-
ryum dotychczasowej gminy Załubińcze do
tegoż czasu żadnych opłat gminnych.

Izba popiera wniosek powyższy p. Sta-
dnickiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia
p. sprawozdawca przyjmując imieniem ko-
misji art. III. według wniosku p. Stadnic-
kiego.

Izba przystępuje do rozprawy szcze-
gółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Gmina Załubińcze, powiatu Nowosądec-
kiego wcieloną zostaje w myśl §. 100. ust.
z d. 13. marca 1889 (Dz. ust. kraj. Nr. 24)
do gminy miasta Nowego Sącza.

Izba bez rozprawy uchwała art. I. zgo-
dnie z wnioskiem komisji.

Art. II.

Majątek gminy Załubińcze włączony
zostaje do majątku gminy Nowego Sącza.
Gmina Nowego Sącza przyjmuje na siebie
wszystkie zobowiązania gminy Załubińcze.

Izba uchwała bez rozprawy art. II.
zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta art. III. w brzmieniu przyjętem przez komisję według wniosku p. Stadnickiego.

Art. III.

Wszelkie prawa przysługujące c. k. galic. funduszowi propinacyjnemu do końca roku 1910 w myśl postanowień ustaw z d. 30. grudnia 1875 Nr. 55 ex 1877 i z dnia 22. kwietnia 1889 Nr. 30 dz. u. kr. na terytorium dotychczasowej gminy Załubińcze pozostają niniejszą ustawą nie naruszone i gminie miasta Nowego Sącza nie będzie przysługiwać prawo nakładania na dochody z praw tych, ani na wykonywanie ich na terytorium dotychczasowej gminy Załubińcze do tego czasu żadnych opłat gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Ustawa wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia i w tym czasie będą obie reprezentacje gminy rozwiązane, a tymczasowy zarząd złączonych gmin aż do przeprowadzenia wyborów obejmie burmistrz miasta Nowego Sącza, któremu dodaną będzie tymczasowa Rada złożona z 6 członków, których c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym ustanowi.

Izba uchwała bez rozprawy art. IV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy art. V. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia wcielająca gminę Załubińcze powiatu nowosądeckiego do gminy miasta Nowego Sącza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie elektrycznego oświetlenia gmachu sejmowego.

Marszałek oznajmia, że z powodu chwilowej nieobecności sprawozdawcy opuszcza na razie ten punkt porządku dziennego i przechodzi do następnego punktu t. j.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu z czynności Dep. V. Wydziału krajowego i o wniosku p. Marsa w sprawie gospodarki funduszami na cele sanitarne.

Sprawozdawca p. Mars uwolniony na wniosek sekretarza Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Sprawozdanie Departamentu V. Wydziału krajowego za czas od 1. listopada 1900 r. do 31. października 1901 przyjmuje się do wiadomości;

2. Wzywa się c. k. Rząd do oświadczenia się w sprawie budowy zakładu dla położnic w Krakowie i dwu szkół dla akuserek w Galicyi;

3. Wzywa się c. k. Rząd o udzielenie subwencji w tym stosunku procentowym, w jakim jej udzieli kraj i powiaty na budowę szpitali w powiatach kosowskim i nadworniańskim, w których choroby weneacyjne grasują;

4. Wzywa się Rząd, aby przystąpił do niezwłocznej i szybkiej akcji w sprawie uzupełnienia brakujących katedr i klinik w wydziale lekarskim lwowskim.

5. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i wziął pod rozwagę naglące sprawy, dotyczące zdrowia publicznego a mianowicie: w jakim stanie jest dziś opieka nad podrzutkami, jakie istnieją wa dliwości i jakie środki zaradcze byłyby wskazane? — kwestya stworzenia sanatoryów dla gruźliczych.

6. W myśl wniosku p. Marsa poleca się Wydziałowi krajowemu powołać mieszana ankietę, w celu zbadania, w jakim kierunku bez uszczerbku dla sprawy można przeprowadzić oszczędności? Jakie są niezbędne inwestycje w szpitalnictwie krajowem? W jaki skuteczny sposób urządzić nadzór nad szpitalami? Jak zmienić dzisiejszy system gospodarki funduszami krajowymi na cele zdrowotne?

Protokół szczegółowy obrad ankiety wraz z opinią swoją i wnioskami przedłoży Wydział krajowy Sejmowi na najbliższej sesji.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski 1—6 komisji, po odczytaniu ich przez p. sprawozdawcę, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej z petycji p. Anastazyi Piotrowskiej o uwolnienie od zapłacenia kosztów leczenia jej syna w szpitalu Kulparkowskim.

Sprawozdawca p. Mars uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Uwalnie się panią Anastazyę Maryę Piotrowską od dalszego placenia nadwyżki

kosztów leczenia jej syna dra Juliana Piotrowskiego w szpitalu kulparkowskim;

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zwrócił dotychczas zapłaconą kwotę 939 koron 80 halerzy za leczenie dra Juliana Piotrowskiego zapłaconą matce jego pani Anastazyi Maryi Piotrowskiej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji oddzielnie głosując nad każdym punktem 1 i 2 tegoż wniosku które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego co do udzielenia zasiłku z fuduszu krajowego na założenie wodociągu w gminie Wyspa pow. Rohatyn.

Sprawozdawca p. Milewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyznaje w rubr. XIII. wydatków na r. 1902 zasiłek krajowy na założenie wodociągu w gminie Wyspa powiatu rohatyńskiego w kwocie 4.250 koron.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku posłów Huryka i Barabasza, względem przyspieszenia regulacji rzeki Bystrzycy.

Sprawozdawca p. Milewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek powyższy przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania oraz uwzględnienia na przyszłość.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej z petycji prof. Dr. Pieniżka o przeniesienie kliniki laryngologicznej do innego budynku.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie: w I. wniosku komisji zamiast słów „Komisya sanitarna“ ma być słowo „Sejm“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W załatwieniu petycji Profesora Pieniżka Sejm uznaje, że ze względu na potrzeby lecznicze i naukowe kliniki laryngologicznej, jest wskazanem użyć budynek jaki opróżnionym zostanie po oddaniu nowego pawilonu dla chorób zakaźnych na cele kliniki laryngologicznej — i przekazuje petycję Prof. Pieniżka Wydziałowi krajowemu do możliwego nzwzględnienia i właściwego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o przedłożenin Wydziału krajowego w sprawie tępienia pomoru świń i zapobiegania szerzeniu się tej zarazy.

Sprawozdawca p. Brykezyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku a mianowicie w 3 ustępie na stronie 1 i str. 3 wiersz 1 sprawozdania po słowie należy dodać „zabite“ słowo „chore na pomór“.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie tępienia pomoru świń.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) by wydał zarządzenia przyspieszające tok urzędowania w sprawie orzekania o wynagrodzeniach należnych za świny wybite, względnie przez komisye pomorowe na licytacyi sprzedane lub na rzecz państwa zawłaszczone, umożliwiając ich pełną wypłatę w terminie oznaczonym w §. 8 cesarskiego rozporządzenia z dnia 2. maja 1899 r. (Dz. u. kr. Nr. 81) a w szczególności by wydał zarządzenie, by na poczet tych wynagrodzeń mogły być wypłacane bezzwłocznie przez przedstawiciela Rządu w komisji pomorowej zaliczki w wysokości $\frac{3}{4}$ należnego wynagrodzenia;

b) zaopatrzył komisye pomorowe w wagi potrzebne do ważenia zwierząt zabitych;

c) pomnożył liczbę weterynarzy rządowych odpowiednio do rozległości kraju i liczebnego stanu trzody i bydła, tndzież by zorganizował skuteczną i ścisłą kontrolę nad działaniem i urzędowaniem weterynarzy na prowincyi;

d) by dążył do podniesienia stopnia zawodowego wykształcenia weterynarzy szczególnie w dziedzinie bakterjologii przez hojniejsze wyposażenie c. k. Akademii weterynaryi w Lwowie oraz instytutu bakterjologicznego w Krakowie;

e) zalecił ścisłe przestrzeganie przepisów o przeprowadzaniu desyntezy w zagrodach zapowietrzonych pomorem;

f) przy ogłaszaniu miejscowości za zamknięte z powodu stwierdzenia pomoru przestrzegał ścisłe zasady zamykania tylko terytoryów, które koniecznie muszą być zamknięte bez względu na ich granice katastralne i przestrzegania zamknięcia ścisłe dopilnował;

g) przeprowadził reformę przepisów paszportowych dla świń, w tym kierunku,

izby świnie były znaczone, a znak pozwalał stwierdzić miejscowość i powiat, z których świnia pochodzi i by w paszporcie znak ten był uwidoczniony;

h) zarządził na czas trwania akcji tegoż pomoru ograniczenie swobody domokrajnego zakupywania świń.

Tem sprawozdaniem załatwia się równocześnie petycję komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego do L. 576 oraz petycję Rady powiatowej tarnobrzeskiej do L. 574.

Przemawia p. komisarz rządowy c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Przemawia p. Buynowski i wnosi poprawkę następującą:

Do wniosku f) komisji dodać na końcu słowa: „jednakże nie na koszt interesowanych“.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek wzywa mowę, by mówić zwrócony do marszałka, a posłów, by nie przerywali mowcy.

Przemawia dalej p. Stojałowski i stawia formalny wniosek, by opuścić wnioski g) i h) komisji.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. komisarz rządowy c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Szajer.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 1 komisji.

Sprawozdawca odczytuje wniosek 2 komisji.

Marszałek na zapytanie p. Stapińskiego odpowiada, że rozprawa szczegółowa otwartą jest nad całym 2 wnioskiem komisji.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi na odesłanie 2 wniosku komisji ponownie do komisji.

Izba popiera wniosek p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy szczegółowej nad 2 wnioskiem komisji przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała formalny wniosek p. Stojałowskiego, by wniosek 2-gi komisji, zwrócić ponownie komisji.

Marszałek oznajmia, że obecnie powraca do poprzednio opuszczonego punktu porządku dziennego tj. następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie elektrycznego oświetlenia gmachu sejmowego.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uzupełnienia urządzeń maszynowych w gmachu sejmowym, wytwarzających światło elektryczne, kosztem 30.000 koron.

2. Na pokrycie tego wydatku wstawia się w budżet roku 1902 kwotę 15.000 koron jako wydatek nadzwyczajny w rubryce II. działu wydatków budżetu krajowego.

3. Poleca się Wydziałowi kraj. wstawić na tenże cel kwotę 15.000 koron w preliminarz budżetu krajowego na rok 1903.

Przemawia p. Michalski i stawia formalny wniosek na zwrócenie komisji spra-

wozdania do ponownego zbadania i przedłożenia wniosków.

Przemawia rektor p. Dzieślewski.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Marszałek oznajmia, że p. M. Urbański wniósł zamknięcie dyskusyi, a do głosu zapisani są pp. Rotter, Dzieślewski, Michalski.

Izba uchwała wniosek p. Urbańskiego na zamknięcie dyskusyi, a marszałek wzywa powyższych mowców przeciw wnioskowi komisyi, by wybrali mowę generalnego.

Przemawia jako mowca generalny przeciw wnioskowi komisyi p. rektor Dzieślewski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. rektor Dzieślewski.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. sprawozdawca.

Marszałek poddaje pod uchwałę Izby wniosek p. Michalskiego na zwrócenie sprawozdania i wniosków komisyi ponownie do komisyi dla zbadania sprawy, a po chwili konstatuje brak kompletu.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonej interpelacyi.

Sekretarz p. Urbański czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Stapińskiego i tow. do Wydziału krajowego z powodu złej gospodarki gminnej w Budzanowie pow. Trembowla.

Miasteczko Budzanów o 6000 mieszkańców, kiedyś dosyć zamożne, dziś coraz więcej upada i grozi mu nawet ruina majątkowa nie z winy mieszkańców, lecz niestety z winy zarządu miasta. — Budżetują rocznie około 14 000 koron, a w kasie miejskiej nie ma pieniędzy. Z podatkami gmina

zalega od 4 lat i procenta zwłoki rosną. Datek szkolny starostwo musiało ściągać w drodze egzekucyi politycznej, a Bank krajowy za zaległe raty od pożyczki 6000 zlr. czyli 12.000 koron, którą zaciągnięto na rzeźnię a wybudowano barak drewniany za 600 zlr. — prowadzi egzekucyę na dochody gminne i procenta zwłoki rosna, wierzyciele prywatni prowadzą egzekucyę za swoje pretensye bezskutecznie, bo w kasie pieniędzy nie ma. Na dzierżawców zaś gminnych nałożone kondytkty również skutku nie odnoszą, albowiem ci się tłumaczą, że czynsz już został z góry pobrany. Nawet biedny dostawca drzewa na poręcze drogowe i drzewa opałowego w kwotach 29 k. i 80 k. nie mógł swoich kwitów z 1. kwietnia 1901 opatrzonych asygnatą burmistrza „kasa wypłaci Paślowski“ zrealizować przez cały rok, bo w kasie nie było pieniędzy i zmuszony został obecnie swoją należność przez adwokata zaskarżyć. Uzyskał wyrok, a gmina została zasądzoną na zapłacenie pretensyi i kosztów sporu. A przecież na opał corocznie wstawia się do budżetu potrzebną kwotę.

Policjanci już od 2 miesięcy nie otrzymują płacy i pobierają na kredyt u handlarzy wiktuały.

Gdzież się tedy pieniądze podziewają, że nie ma na pokrycie tych wydatków, które corocznie do budżetu się wstawiają jak: na opłatę rat pożyczkowych, podatki i opał, na służbę i inne. O tem nawet Rada gminna nie wie, bo od 3 lat nie przedłożono jej zamknięć rachunkowych.

Miasto jednak posiada liczne źródła przychodów tak z prawa administracyjnego jak i z majątku własnego, a to z dochodów lasowych i kamieniołomu. Z lasem jednak tak się dobrze gospodaruje, że drzewostan corocznie się sprzedaje, a następnie na opał się kupuje za drogie pieniądze.

Kamieniołomy zaś wydzierżawił p. Paślowski za czasów swego komisaryatu na pewien szereg lat jednemu z najczynniej-

szych i najprzebieglejszych swoich Mordków, którym swój wybór do Rady i na naczelnika zawdzięcza, ale odnośnego kontraktu dzierżawy Radzie do potwierdzenia nie przedłożył. Rada niestety nie odważyła się nawet o to upomnieć i nikt wyjąwszy ich dwóch i ich spółników nie zna treści kontraktu. Wskutek tego kontraktu mieszkańcy muszą za kamienie taką cenę płacić, jaką płacą zamiejscowi.

Miasteczko było kiedyś tak zasobne, że za własne fundusze założyło gminną kasę pożyczkową, która przy dobrym zarządzie mogłaby dziś mieć kilkanaście tysięcy złotych, ale niestety tak dobrze funduszami zarządzono, że kilka tysięcy złotych wybrany w tym celu komitet uznał za nieściągalne. Rozpożyczono bowiem większe sumy na wieczne oddanie, a nawet pani burmistrzowa Paśławska zaciągnęła pożyczkę 400 koron, której nie spłaca i za innych ręczyła, a p. burmistrz Paśławski kazał pożyczkę wypłacić i dziś biedny sitarz lub szewc musi u lichwiarzy pożyczać pieniądze na swój przemysł i na lichwiarza pracuje, bo kasa pieniędzy nie ma. — Według statutu kasy ma prawo zaciągnąć pożyczkę tylko tutejszy mieszczanin katolik, rzemieślnik albo rolnik, ale to zignorowano. — Teraz już nikogo pieniądze nie denerwują, bo ich nie ma. Mimoto zarząd kasy pozostał w rękach Paśławskiego. Bo któżby się ośmielił odebrać mu kasę? Przecież Rada gminna istnieje dla p. Paśławskiego, nie zaś p. Paśławski dla niej. Obecnie wziął się p. Paśławski do ściągania pretensyi kasy i zaczął od drobnych dłużników w ten sposób, że oddał ich pretensye zamiejscowemu adwokatowi, który przejeżdża do Budzanowa na terminy do sądu i obkłada biednych ludzi kosztami. Stefan Bugiereszta, za 16 K zapłacił tytułem kosztów procesowych 13 K — podobnie i inni. A wszak mógł p. Paśławski takie drobne skargi napisać u siebie w kancelaryi tak, jak czynią inne kasy albo i prywatni, i samemu pofatygować się na termin, do czego p. Paśławski zobowiązany jest moralnie. Tak

postępuje naczelnik gminy dobrze płacony z biednych centów. Nie wiemy tylko, czy p. Paśławski oddał dług p. Paśławskiej adwokatowi do ściągnięcia.

Dodatek gminny wzrósł już do 69% za obecnego zarządu, i ten jednak okazuje się niewystarczającym, zaś za poprzednich zarządów wynosił tylko 8%, ale też poprzedni naczelnicy pobierali tylko 200 do 300 złotych rocznie, dla obecnego zaś naczelnika Paśławskiego uchwaliła zupełnie mu oddana Rada 1440 koron, bo tyle zażądał. Obecnie ta płaca mu nie wystarcza, bo asekuracja krakowska odebrała mu agencję i p. Paśławski będzie ograniczonym tylko do tej płacy. Uzupełnia więc swoje dochody datkami za komisye miejscowe od interesentów. Mimo tak drogiego naczelnika zarząd miasta się nie polepszył, lecz przeciwnie mieszkańcy będąc obłożonymi różnymi dodatkami obdzierani są ze skóry, a jeszcze będzie gorzej, bo kasa miejska nie ma pieniędzy.

W rynku błoto nie do przebycia, chociaż jest własny kamień po wyschnięciu zaś błota pozostają cuchnące kałuże z cuchnącymi zaulkami tak w rynku, jak i na przynypalnych ulicach i cuchnące rynsztoki, bo wychodków po domach w rynku i w przyległych ulicach nie ma, a domy walące się nie są opróżniane, w których nieczystości się gromadzą i powietrze zatruwają. Na przedmieściach zaś istnieje tak rozpaczliwy stan rzeczy, że z błota koni nie można wyciągnąć, koła się łamią, a studnia naprawia się od półtora roku i mieszkańcy pozbawieni są wody.

P. Paśławski rządzi tedy niepodzielnie, jak wykazują przytoczone fakty, chociaż jest Rada gminna, która jednak w tym roku, wcale się nie zbierała. Ale Radzie o to wcale nie chodzi, albowiem zupełnie ufa swemu naczelnikowi i z rządów jego zupełnie jest zadowolona. To też z powodu takiego zarządu spadają na gminę coraz większe ciężary i jeśli władze nie położą jak najspieszniej tamy tej gospodarce, grożą

mieszkańcom niepowetowane szkody, a miastu zupełna ruina majątkowa.

Podpisani zapytują :

Dlaczego Wydział krajowy mający o tem wiadomość nie zarządził dotychczas sanacyi tych anormalnych stosunków względnie, dlaczego nie zażądał od kompetentnej władzy rozwiązania Rady gminnej w Budzanowie i rozpisania wyborów innej Rady?

Interpelant :
Stapiński w. r.

Mogilnicki, Barwiński, Bohaczewski, Ostapczuk, Staruch, Bojko, Krempa, Kramarczyk, Wilczkiewicz, Korol, Zardecki, Potoczek, Szwed, Barabasz.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę odstąpi Wydziałowi krajowemu, następnie zamyka posiedzenie oznaczając następne na dzień 8. lipca 1902 roku godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 4 minut 5 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Stanisław Mycielski, w. r.

Protokół

12. posiedzenia, I. sesji, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 8. lipca 1902 roku.

Początek o godzinie 10 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 137.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziesiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół jedenastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopu na pięć dni posłom Zaleskiemu i Sozańskiemu.

Izba uchwała bez rozprawy udzielenie urlopu pp. Janowi Gnoińskiemu i Moysie każdemu do końca sesji sejmowej głosując, oddzielnie nad udzieleniem każdego z tych urlopów.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 8. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls. 1392—1395, 1397, 1399—1401, 1403—1405, 1411, 1416, 1417, 1425—1428, 1431, 1433—1437, 1449, 1450, 1462, 1465, 1468, 1471, 1479.

Komisji szkolnej LS. 1396, 1429, 1430, 1432, 1469.

Komisji gminnej LS. 1408.

Komisji petycyjnej LS. 1398, 1402, 1418.

Komisji administracyjnej LS. 1390, 1407, 1414, 1419.

Komisji gospodarstwa krajowego LS. 1391, 1406, 1410, 1415, 1446, 1447, 1448, 1470, 1472—1478.

Komisji drogowej LS. 1463.

Komisji kolejowej LS. 1412, 1413, 1439.

Komisji sanitarnej LS. 1389, 1409.

Po odczytaniu petycyj LS. 1425—1433

Marszałek po odczytaniu każdej z tych petycyj z osobna udziela głosu p. Skołyśzewskiemu, który tego zażądał.

Marszałek oznajmia po odczytaniu każdej z tych petycyj, że p. Skołyśzewski nieobecny.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym Komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji LS. 1462 Gminy Wilkowyja pow. Rzeszów o wyłączenie ze związku Malwy i utworzenie samoistnej gminy; Marszałek udziela głosu p. St. Jędrzejowiczowi.

P. St. Jędrzejowicz nieobecny.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji LS. 1463 Gminy Nadbrzezie o udzielenie koncesyi na przewóz osób i towarów na Wiśle pod Nadbrzeziem do Sandomierza,

przemawia p. Zdzisław Tarnowski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odróbnym komisjom jak wyżej.

Marszałek oznajmia, że regulamin nie pozwala przy popieraniu petycyj na wchodzenie w meritum sprawy, i prosi posłów, by stosowali się na przyszłość do tego postanowienia regulaminu.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

posła Tomasza Szajera i towarzyszy, dotyczący zniesienia notaryatów w kraju Galicyi i Lodomeryi.

Zważywszy, że zaprowadzone c. k. notaryaty od lat kilkudziesięciu nie są prawnie wcale przez władze sądowe kontrolowane;

zważywszy, że notaryusze wedle swej woli, upodobania i względów na majątek stron interesowanych pobierają nader wysokie wynagrodzenia, za sporządzenie kontraktów kupna i sprzedaży, kontraktów, darowizny gruntów i budynków, jak nie mniej od sporządzania aktów spadkowych i działów majątków spadkowych;

zważywszy, że przez ustawę dozwolony im pobór na legalizację weksli pożyczkowych, za wygotowywanie kontraktów i innych pism, do których ale c. k. Sądy z chwilą zaprowadzenia nowej procedury cywilnej, są ustawą zobowiązane, pobierają nieraz bardzo wygórowane honorarya; a agendy te za stosownem rozporządzeniem, mogłyby być przez Sądy uczciwiej i sumiennie niż przez c. k. notaryaty wykonywane i to bez żadnych kosztów oprócz kosztów stemplowych jak dotąd przy legalizacjach podpisów, kontraktów, kwitów ekstablacyjnych, etc., — li tylko za powiększeniem przez jeden ku temu upoważniony Sąd o jedną siłę w osobie urzędnika kancelaryjnego; — co byłoby wielką ulgą w wydatkach nie tylko dla stanu włościańskiego, ale i dla właścicieli obszarów dworskich, tudzież właścicieli miast i miasteczek;

zważywszy dalej, że lud wierzy jedynie instytucji sądowej, niedowierzając ani adwokatom, ani notaryuszom;

zważywszy, że instytucja notaryatów nie jest potrzebną, — albowiem w Radzie Państwa przeciwko notaryatom obok wniosku mego wpłynęło bardzo dużo wniosków ze strony różnych innych partyj i narodowości;

zważywszy wreszcie, że c. k. Rząd centralny, aby wygotował już przedłożenie o zniesienie c. k. notaryatów w całym Państwie; wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd krajowy, aby w jaknajkrótszym czasie zrobił propozycję c. k. Rządowi centralnemu, aby c. k. notaryaty w całym Państwie zniesione zostały, a agendy tychże przydzielone zostały c. k. Sądom powiatowym.

II. Wzywa się c. k. Rząd, aby funkcyonujących dotąd c. k. notaryuszy i ich egzaminowanych i prawem zastępstwa upoważnionych dependentów przyjął w poczet conceptowych urzędników sądowych, stosownie do tego w jakiej randze ci ostatni z dniem zniesienia c. k. notaryatów się znajdować będą, stosując się do roku w którym tak notaryusze, jako też ich zastępcy studia prawnicze ukończyli, i w jakim stopniu tych koledzy jako urzędnicy sędziowscy z dniem zniesienia notaryatów znajdować się będą.

We Lwowie, dnia 9. lipca 1900.

Wnioskodawca: Szajer w. r. Skołyszewski, Szponder, Huryk, Staruch, Tyszkowski, Szwed, Bohaczewski, Barabasz, Potoczek, Krempa, Ostapczuk, Bojko, Stojalowski, Ochrymowicz.

Wniosek

posła Szajera i towarzyszy, dotyczący ukrajowienia drogi Rzeszów-Strzyżów-Jasło 80 kilom. i Rzeszów-Głogów-Kolbuszowa-Majdan-Tarnobrzeg 70 kilom.

Zważywszy, że znaczny szmat kraju naszego od Rzeszowa przez Strzyżów do Jasła nie posiada należytej komunikacji z powodu, że powiaty dróg tamże wiodących na przestrzeni 80 kilometrów dla dzikiego terenu i licznych obiektów a w szczególności dwóch mostów na Wisłoku nie są

w stanie należycie utrzymywać na wysokości żądania i stawianych wymogów;

zważywszy, że duży kawał ziemi od Rzeszowa do Tarnobrzegu nie posiada żadnej kolei żelaznej, a drogi powiatowe z powodu nadzwyczajnego ruchu bywają niszczone, a utrzymanie ich w należyтым porządku dla braku kamienia niezwykle jest kosztownem tak, że powiaty nie są w stanie kosztów tych pokrywać; stawiają podpisani następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wydział krajowy wzywa się, by z porozumieniem z c. k. Namiestnictwem drogi prowadzące z Rzeszowa przez Strzyżów do Jasła na przestrzeni 80 kilometrów, tudzież drogę prowadzącą z Rzeszowa przez Głogów, Kolbuszową, Majdan do Tarnobrzega jeszcze w tym roku ukrajowił i zamienił na drogi krajowe.

Lwów, dnia 23. czerwca 1902.

Wnioskodawca: Tomasz Szajer w r. Stojalowski, Skołyaszewski, Mogilnicki, Huryk, Staruch, Barabasz, Korol, Stanisław Jędrzejowicz, Barwiński, Bohaczewski, Wilczkiewicz, Żardecki, Szponder, Gładziuk.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu ażeby wypracował i na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt ustawy parcelacyjnej, któraby unormowała z punktu widzenia interesu publicznego sprawę parcelacji, określiła warunki pod jakimi parcelacja ma być uznana za odpowiadającą temu interesowi publicznemu oraz zapewniła dla takiej parcelacji uproszczenia i udogodnienia procedury i manipulacji parcelacyjnej oraz zapewniła jej ulgi należytościowe i stemplowe.

Zasady, które winny przewodzić ustawie są następujące:

Pierwszym warunkiem parcelacji, któraby mogła korzystać z dobrodziejstw ustawy parcelacyjnej będzie, by nie znosiła jednostki gospodarczej, t. j. pewnego minimum gruntów połączonych i skomasowanych, połączonych z budynkami obecnych obszarów dworskich, umożliwiającego utrzyma-

nie zakładów rolniczo-przemysłowych, oraz zapewniającego utrzymanie trwałości gospodarstwa lasowego.

Parcelacja doszczętna mogłaby być dopuszczalną jedynie pod ściśle określonymi warunkami.

Wykluczoną od dobrodziejstw ustawy byłaby parcelacja przez osoby prywatne występujące wobec właściciela w charakterze nabywcy na spekulację parcelacyjną. Korzystałaby z dobrodziejstw ustawy przede wszystkim parcelacja za pośrednictwem gminy, a następnie przez instytucję lub instytucję przez kraj polecone i pod opieką kraju pozostające.

Korzystałaby z dobrodziejstw ustawy parcelacja uwzględniająca w należytej mierze warunki gospodarcze dla nowopowstałych gospodarstw parcelowych, potrzeby i wymogi kultury krajowej, leśnej, wodnej i melioracyjnej, oraz komasacji, dalej potrzeby komunikacji, policyi budowlanej i ogniowej, — warunki szkolne i humanitarne.

II. Celem orzekania czy parcelacja odpowiada warunkom ustawy byłyby utworzone komisje parcelacyjne we Lwowie i Krakowie, złożone z reprezentantów władzy politycznej i czynników autonomicznych, któreby orzekały na podstawie wniosku interesowanego właściciela, popartego odpowiednimi dokumentami. Wydane stronie interesowanej poświadczenie, stanowiłoby legitymację dla wszystkich następujących procederów ze względu na wszystkie ulgi i udogodnienia z odnośną parcelacją się łączących.

III. Co do ulg podatkowych, które ustawa parcelacyjna winna zapewniać, a które u c. k. Rządu uzyskać należało dla parcelacji uznanych za zasługujące na korzystanie z dobrodziejstw tejże ustawy, należałoby uzyskać przede wszystkim:

zniżenie należytości przenosnej immobilitarnej do minimum, do $\frac{1}{4}$ części stopy normalnej, dalej

uwolnienia wszelkich do danego interesu parcelacyjnego odnoszących się dokumentów od należytości skalowej i stempla stałego.

W wypadkach, gdzie przy parcelacji występuje formalnie gmina (lub inna społeczność) jako kontrahent, należy wszelkie późniejsze realizacje, które mają na celu przeniesienie części na członków gminy (czy społeczeństw) lub innych nabywców, o ile dokonają się w przeciągu pewnego czasu (lat trzech lub czterech) uważać za wolne zupełnie od należności.

IV. Co do udogodnień, jakie należałoby zapewnić, w pierwszym rzędzie winno być ażeby oddzielenie parcel i części parcel nastąpić mogło bez koniecznego dziś przeniesienia wszystkich ciężarów, co wprawdzie odpowiada formalnym pojęciom i konsekwencyom prawnym lecz nie potrzebom życiowym i słuszności. A więc żądać należy, ażeby służebności gruntowe wtedy tylko pozostały przy oddzielonych częściach, jeżeli to jest koniecznym w interesie gruntu panującego, względnie jeżeliby przez zwolnienie oddzielonych gruntów od służebności jej wartość rzeczywiście ucierpiała.

Zaś ciężary realne, n. p. świadczenia lasowe winne być w takiej tylko wysokości przeniesione na oddzielone części majątku, jaka wypada ze stosunku całości ciężaru do całości pierwotnej hipoteki, jeżeli oddzielone grunta mogą w ogóle dawać pożytek będący treścią dotychczasowego ciężaru realnego.

Długi hipoteczne mają być przeniesione tylko w wysokości stosunkowej. W tej mierze przy długach hipotecznych instytucyj publicznych ma być uwzględniony odnośnie do każdej parceli szacunek przyjęty za podstawę pierwotnie przez dotyczącą instytucję. Wierzyciel może jednak żądać natychmiastowej spłaty części wierzytelności, wedle powyższej normy przenieść się mającej.

Tabularny rozdział ciężarów miałyby przeprowadzić sędzia powiatowy wedle zasad postępowania niespornego na żądanie parcelującego właściciela i na podstawie wniosków wszystkich stron interesowanych ustnie, na wspólnej audyencji wniesionych. Odnośnie do nieustających w Sądzie interesowanych mocen jest sędzia oprzeć się

na domniemaniu, że się zgadzają na rozdział wedle powyższych zasad i na podstawie tak stanu tabularnego, jakoteż przedłożonych mu dokumentów co do przestrzni majątku i oddzielonych części, ich kultury jakoteż wysokości, względnie wartości ciężaru.

Od orzeczenia sędziego powiatowego dopuszczalny jest tylko rekurs do sądu kolegiального pierwszej instancji.

V. Dalszem udogodnieniem ma być stworzenie specjalnego kredytu parcelacyjnego, pod egidą Banku krajowego lub instytucji wyłącznie dla parcelacji przeznaczonych, któreby się nadzorowi kraju poddały.

We Lwowie, dnia 6. lipca 1902.

Wnioskodawca :

Rutowski w. r.

Cieński, Paygert, Jahl, Buynowski, Romanowicz, Fruchtman, Stojałowski, Łazarski, Bednarski, Schätzel, Lipiński, Maryewski, Z. Jaworski, Sękowski, Hupka, Kolischer, Jabłoński, Żardecki, Maiss, Merunowicz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Mycielski czyta :

Interpelacya

posła Szajera i towarzyszy do Jego Ekscelencji Pana Namiestnika w Galicji, dotycząca bezpodstawnych i niesłusznych napadów ze strony Węgier na weterynarzy galicyjskich.

Jest zapewne Jego Ekscelencji wiadomym artykuł z „Neues Wiener Tagblatt Nr. 177 z dnia 29. czerwca 1902 strona 16“, a który w oryginalnym odpisie załączamy następującej treści :

„Zerwanie pomiędzy węgierskimi i austriackimi towarzystwami agraryalnemi.— Z Budapesztu telegrafują nam: Główne miejsce rolnictwa w Wiedniu, ministerium rolnictwa zapewne wystosowało do węgierskiego krajowego towarzystwa agraryjnego pismo, aby węgierskie towarzystwo agra-

ryjne ze chciało poprzeć żądania austriackie, dotyczące rewizji weterynaryjnej. Węgierskie krajowe towarzystwo agraryjne odpowiedziało na to pismo z obszernym pamiętnikiem, w którym się przeciw temu przypuszczeniu w najenergiczniejszy sposób zaslania. Austriackie żądania polegają na niedowierzeniach przeciw węgierskim weterynarzom, którzy jak to w tem piśmie brzmi, w doświadczeniu fachowym o wiele wyżej od galicyjskich stoją. Węgierscy właścianie trzymają się dotychczasowych konwencyj weterynaryjnych mocno i robią od niezmiennego utrzymania tegoż przyjęcie rokowań wyrównawczych. Gdy zaufania do węgierskich weterynarzy w Austrii brakuje, to nie może w ogóle o żadnem wyrównaniu być mowy. Też robi towarzystwo agraryjne węgierski rząd na to uważnym, że te, z Węgier przychodzące i od węgierskich weterynarzy oglądane zwierzęta w Austrii jeszcze raz oglądanymi są, które to rozporządzenie przeciw myśli i intencjom wyrównania wykracza. Ta odpowiedź węgierskiego krajowego towarzystwa agraryjnego, oznacza zerwanie pomiędzy austriackimi i węgierskimi towarzystwami agraryjnemi“.

W taki więc sposób Węgrzy rzucają potwarz w oczy naszym weterynarzom, naszym szkołom i naszym ustawom weterynaryjnym i chronią się od wszelkiego oglądania bydła i trzody choćby nawet i za granicą i żądają, aby ich zwierzęta, które raz przez weterynarza w kraju oglądany były, bezwarunkowo wszędzie za zdrowe uznane być musiały, robiąc od tego rokowania ugodowe zależnymi, pomimo tego, że wiedzą, że u nich pomór trzody i inne choroby po setkach gmin grasują, wyrabiając sobie handel wolny i popierając hodowców w sposób najenergiczniejszy, podczas gdy u nas bezpodstawne konfinicye i stokrotne oglądania za podstawę się bierze, nie pomnąc na to, że przy kilkutyśięcznym transporcie, musi jedna najzdrowsza sztuka zachorować lub zginąć na drodze, gdy 3—5 i 8 dni jest zamkniętą w wagonie bez dostatecznego pożywienia i napoju a tylko z winy kolejowej, która po-

spieszno-towarowych pociągów dla bydła i trzody zaprowadzić nie chce i że przez wyładowywanie i ponowne załadowywanie przy konfinicyach i ponownych oglądaniach podczas transportu jeszcze bardziej zgnębiają zostaje i musi przez to bezwarunkowo zachorować, tracąc na wadze i wartości.

Węgrzy nie przebierają w środkach, aby hodowców i handel popierać, my ale nie przebieramy w środkach aby go pognębić, nie czyniąc nic dla podniesienia handlu, lecz tem bardziej staramy się od tego rolnika i hodowcy jak największe podatki pobrać.

Wobec tego zapytujemy Jego Eksceleńcy Pana Namiestnika Galicyi:

czy Jego Eksceleńcy raczy:

1) jak najenergiczniej wystąpić przeciw potwarzy rzuconej naszym weterynarzom a tem i naszym instytucyom naukowym i ustawom;

2) przychylić się do bezzwłocznego otwarcia wolnego handlu dla bydła i trzody galicyjskiej tak w Austrii jak i za granicą;

3) bezzwłocznego zaprowadzenia pociągów pospiesznych towarowych dwa razy dziennie dla bydła i trzody z Galicyi do Wiednia, St. Marz, Pragi i innych głównych targów od ministerstwa kolejowego zażądać.

Inerterpelujący:

Szajer w. r.

Korol, Krempa, Stojałowski, Huryk, Staruch, Skołyśzewski, Wilezkiewicz, Kremen-towski, Mogilnicki, Żardecki, Potoczek, Ostapczuk, Bojko, Szponder, Ochrymowicz.

Interpelacya

do c. k. Rządu

Uchwałą z 17. czerwca 1901 udzielił Wysoki Sejm gminie Nadbrzezie, powiatu tarnowskiego, prawo poboru opłat od przewozu przez rzekę Wisłę między Nadbrzeziem a Sandomierzem.

Uchwała ta przedłożoną została c. k. Rządowi, celem wyjednania Najwyższej sankcyi.

Stosownie do postanowienia §§. 7. i 76. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. u. kraj., wniosła gmina

Nadbrzezie także do c. k. Namiestnictwa prośbę o udzielenie jej pozwolenia na urządzenie tego przewozu.

Dotąd, pomimo przynagień ze strony Wydziału krajowego, nie nadeszło zawiadomienie o cesarskiem zatwierdzeniu powyższej uchwały sejmowej, a zwłokę w przedłożeniu do sankcyi usprawiedliwia Prezydium Namiestnictwa w swojej ostatniej w tej sprawie odezwie do Wydziału krajowego z dnia 18. czerwca 1902 l. 6.617/pr. dochodzeniami, które są w toku.

W jakim kierunku i w jakim celu prowadzone są owe dochodzenia, rzeczona odezwa nie wspomina.

Również i gmina Nadbrzezie nie otrzymała dotąd ze strony c. k. władzy politycznej zawiadomienia o zatwierdzeniu jej prośby o konsens na przewóz.

Tymczasem ktoś inny, osoba prywatna, dotychczasowy dzierżawca przewozu na Wiśle między Nadbrzeziem a Sandomierzem, którego koncesya na pobór opłat przewozowych (jeżeli jaką w ogóle miał) zgasała w myśl ostatniego ustępu §. 9. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. kraj. z końcem roku 1900 — utrzymuje przewóz nadal i pobiera opłaty od przewozu.

Zważywszy, że w mowie będący przewóz służy do komunikacyi między drogą krajową a Sandomierzem i w czasie wyższych stanów wody prom bezpośrednio musi przybijać do wału gdzie się droga kończy, a zresztą nawet przy niskich stanach wody droga od wału do tamy regulacyjnej, jakkolwiek nie jest wyszutrowaną, jest drogą publiczną komunikacyjną w rozumieniu ustawy drogowej, a więc zezwolenie na pobór opłat od tego przewozu leży w zakresie ustawodawstwa krajowego.

Zważywszy, że ów dawny dzierżawca nie otrzymawszy od Wys. Sejmu zezwolenia na pobór opłat, pobiera je nielegalnie;

Zważywszy dalej, że jak gmina Nadbrzezie twierdzi, miał on otrzymać wbrew postanowieniu §. 76. krajowej ustawy wodnej, zezwolenie na urządzenie przewozu wprost od c. k. centralnego Rządu i to zaraz po uchwale Wys. Sejmu z 17. czerwca 1901, nadającej gminie prawo poboru

opłat przewozowych, — że więc i nadanie mu tej koncesyi jest sprzecznem z ustawą, albowiem żadnymi rozporządzeniami ministeryalnemi ustawa nie może być ani skasowaną, ani zmienioną;

Zważywszy wreszcie, że i powaga Wys. Sejmu, jako władzy prawodawczej, została naruszona — podpisani zapytują c. k. Rząd:

1. dlaczego nie przedłożył do najwyższej sankcyi uchwały Sejmu z 17. czerwca 1901, dotyczącej nadania gminie Nadbrzezie prawa poboru opłaty od przewozu na Wiśle między Nadbrzeziem a Sandomierzem i czy skłonny jest uczynić to zaraz?

2. czy skłonny jest uwzględnić żądanie gminy Nadbrzezie i pozwolić jej na urządzenie przewozu?

3. Czem usprawiedliwi nadanie p. Goldlustowi przez c. k. Ministerstwo prawa utrzymywania przewozu na Wiśle między Nadbrzeziem a Sandomierzem wobec §. 76. krajowej ustawy wodnej, według którego rzecz ta należy do kompetencyi krajowej władzy politycznej?

4. wreszcie czy skłonny jest zakazać bezzwłocznie p. Goldlustowi wykonywania poboru opłat od tego przewozu, które to opłaty pobiera on bez zezwolenia Sejmu i Najwyższej sankcyi.

Interpelant:

Z. Tarnowski w. r.

Stanisław Tarnowski, W. Jaworski, Jan-czewski, Struszkiewicz, Hupka, Mars, St. Jędrzejowicz, Płocki, Sękowski, Górski, Milewski, Paszkowski, Z. Skrzyński, K. Badeni, Bobrzyński.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

Interpelacya

posła Mogilnickiego i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie okólnika c. k. starosty w Tarnopolu L. 18.909 z dnia 28. czerwca 1902, wydanego z powodu strajku rolniczego w Tarnopolskiem.

C. k. Starosta tarnopolski wydał z powodu strajku w Tarnopolskiem okólnik, w którym grozi strajkującym karami, gdyby usiłowali wymusić od pracodawców wyższą zapłatę, albo w ogóle korzystne warunki pracy. Tenże starosta, sam od siebie,

naznacza za to karę więzienia do 3 miesięcy, jeżeli postępowanie strajkujących nie miało znamion zbrodni gwałtu publicznego. Dalej wzywa „wszystkich“, żeby nie dawali posłuchu agitatorom i „podstępny opiekunom“, a w końcu nakazuje wszystkim swoim podwładnym organom, żeby tych wszystkich, którzy zachęcają do strajków, napominając do solidarności, albo w inny sposób przeszkadzają pracodawcom w zamawianiu robotników natychmiast aresztowały i do c. k. Sądu odstawiały.

Zważywszy, że znowy robotników są dozwolone, że w znowach takich ingerencya władz jest tylko o tyle dopuszczalną, że władze mają prawo a nawet obowiązek interweniować w kierunku ugodowym, natomiast nie wolno władzom, a specjalnie w tym wypadku Starości, stawać w obronie jednej warstwy społecznej, to jest pracodawców, ze szkodą robotników;

zważywszy dalej, że niewolnictwo i poddaństwo u nas zniesione, a powyższym okólnikiem starosty zmusza się wyraźnie robotników do pracy, i to za żebracze dotychczasowe wynagrodzenie, zaś starosta Zawadzki grozi robotnikom karami, gdyby chcieli jakimkolwiek sposobem wyjednać dla siebie wyższą zapłatę, a nawet dla steroryzowania robotników wysłała całkiem niepotrzebnie wojsko;

zważywszy dalej, że starosta Zawadzki, jako starosta, wszystko to powinien wiedzieć, a nie wie, zapytują podpisani c. k. Rząd:

1. Czy znane mu jest powołane na wstępie ogłoszenie starosty Zawadzkiego i jak ono da się usprawiedliwić?

2. Jakim sposobem zamierza c. k. Rząd zarówno p. Zawadzkiego, jak i innych starostów, w których powiatach mogłyby ewentualnie jeszcze wybuchnąć strajki, pouczyć o ich prawach i obowiązkach, jako też o ściśle wykonywaniu tych praw i obowiązków.

We Lwowie, dnia 5. lipca 1902.

Dr. Mogilnicki, interpelant.
Huryk, Barabasz, Bohaczewski, Staruch, Ostapczuk, Skołyzewski, Szajer, Krempa, Stapiński, Barwiński, Bojko, Korol, Löwenstein, Łazarski.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek udziela głosu p. Komisarzowi rządowemu, celem dania odpowiedzi na interpelację.

Przemawia pan Komisarz rządowy Radea Dworu Włodzimierz hr. Łoś i odpowiada na interpelację:

1. p. Bojki i tow., wniesioną dnia 30. grudnia 1901 z powodu rzekomo nielegalnego postępowania c. k. starosty w Brzesku z wójtem gm. w Borzęcinie Józefem Lizakiem;

2 p. Kramarczyka i tow., wniesioną d. 30. czerwca 1902, w sprawie dania odpowiedzi na interpelację, wniesioną na poprzedniej sesji w przedmiocie serwitutu pasienia owiec w dobrach Zatorskich;

3. p. Bujnowskiego i tow., wniesioną d. 25. czerwca 1902, z powodu wydania przez c. k. kraj. Dyrekcyę skarbu okólnika do władz podatkowych I. instancyi w przedmiocie rozumienia ostatniego ustępu §. 173 ustawy z 25. paźdz. 1896;

4. Oleśnickiego i tow., wniesioną d. 30. grudnia w sprawie przewlekania wyborów do Rad gminnych;

5. Korola i tow., wniesioną dnia 1. lipca 1902, w sprawie strejków rolniczych.

Marszałek zawiadamia Izbę, że od dziś zamierza zwoływać także posiedzenia wieczorne.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 koron.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego i wnosi na przekazanie tego przedłożenia Komisji administracyjnej.

Przemawia pod względem formalnym p. Wybranowski i wnosi na przystąpienie do drugiego czytania powyższego sprawozdania bez odsyłania do komisji.

Izba popiera wniosek formalny p. Wybranowskiego, a następnie uchwała Izba bez rozprawy formalny wniosek p. Wybranowskiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony pod 1. projekt ustawy:

Ustawa

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Repr. pow. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 koron na wykończenie budowy drogi gminnej I. klasy z Kurowic do Bohdanówki.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl §. 24. ust. o Repr. pow. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 koron na wykończenie budowy drogi gminnej I. klasy z Kurowic do Bohdanówki.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel-

kiem Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba bez rozprawy powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych dwóch wniosków nagłych.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek nagły.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby przy rozdawnictwie zasiłków z funduszy krajowych uwzględniony był także powiat kosowski, ostatnią klęską powodzi srodze dotknięty.

Lwów, dnia 5. lipca 1902.

Wnioskodawcy:

Zaleski w. r., poseł kosowski.

Dąbski w. r.

Izba popiera powyższy wniosek nagły.

P. Dąbski uzasadnia nagłość tego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość tego wniosku.

Przemawia p. Dąbski uzasadniając sam wniosek i wnosi na odesłanie go do Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy odesłanie wniosku p. Dąbskiego do Wydziału krajowego.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek nagły.

Dnia 20. czerwca b. r. nawiedziło gminę i obszar dworski w Radwaniu nadzwyczajna klęska. Ta klęska spowodowaną została prawdopodobnie niedoświadczeniem młodego inżyniera Wydziału krajowego Józefa Próchnika, który mimo ostrzeżenia i próśb naczelnika gminy i przełożonego obszaru dworskiego — wśród deszczu otworzył wał rzeczki Nieczajny, dopływu N. Brnia, wskutek czego wody z całej długości rzeczki rzuciły się na pola radwańskie i zrobiły spustoszenie zupełne. Poszkodowanych jest 44 gospodarzy i obszar dworski, a szkoda

w przybliżeniu, a bardzo sumiennie przez Wydział powiatowy zestawiona, wynosi 10.980 koron.

Wobec tego stawiamy wniosek nagły: Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu natychmiast zbadać, kto zawinił w strasznej tej katastrofie. Do Komisji rewizyjnej ma być powołany prezes Rady powiatowej dąbrowskiej.

2. Jeżeli jest wina funkcyjaryuszów Wydziału krajowego, Wysoki Sejm poleci wypłacić sumę 10.980 K poszkodowanym.

3. W każdym razie zaś poszkodowani będą partycypować w subwencji państwowej dla poszkodowanych przez wylew wód.

Wnioskodawca:

Wilczkiewicz w. r.

Krempa, Bednarski, Płocki, Huza, Cielecki, Gołuchowski, Horodyski, Agopowicz, Mogilnicki, Potoczek, Szwed, Sękowski, Żardecki, Traczewski, Wybranowski, Czaykowski, Mars, Bujnowski, Tyszkiewicz, Kramarczyk, Korol, Barwiński.

Przemawia poseł Wilczkiewicz uzasadniając nagłość swego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała.

P. Wilczkiewicz zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku i wnosi na odesłanie go do Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy odesłanie nagłego wniosku p. Wilczkiewicza do Wydziału krajowego.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przedłużenia i zmiany ustawy z 11. kwietnia 1893 Dz. u. kr. Nr. 21. o ulgach podatkowych dla przemysłu.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia Komisji przemysłowej.

Przemawia p. Maryewski i wnosi przystąpienie do drugiego czytania tego sprawozdania bez odsyłania do komisji.

Izba popiera, a następnie bez rozprawy uchwała wniosek formalny p. Maryewskiego

Sprawozdawca p. Romanowicz czyta, sprostowawszy poprzednio omyłki druku,

a mianowicie: 1. w §. 7. ustawy w drugim wierszu z góry pierwsze słowo zamiast „podatków“ ma być „dodatków“, 2. w §. 9. w trzecim wierszu z góry po Nr. ma być cyfra „21“, a nie „17“.

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o uwolnieniu zakładów przemysłowych, spółek surowcowych i produkcyjnych, oraz akcyjnych Towarzystw przemysłowych od dodatków do podatków.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Od wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, uwolnione będą następujące zakłady przemysłowe, które w przeciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem założone zostaną.

A) Wszelkie zakłady przemysłowe, mające na celu wyrób takich przedmiotów, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jeszcze w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wyrabiane nie były.

B) Zakłady przemysłowe z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, jeżeli będą założone według wymagań najnowszego stanu techniki, obliczone na większy przerób surowego materiału lub półfabrykatu i zatrudniać będą większą liczbę robotników, a mianowicie:

Zakłady przemysłowe dla wyrobu cegieł ogniotrwałych, wyrobów kamionkowych, fajansu, majolik, dla wyrobu szkła taflowego, naczyń szklanych, szlifiarnie szkła i zakłady dla zwierciadeł, dla wyrobu wapna hydraulicznego, cementu, dla przetworów z torfu, dla wyrobu cegieł opałowych z torfu i odpadków nafty, dla wyrobu stałych i ciekłych smar z olejów mineralnych i wosku ziemnego z wyłączeniem rafineryi nafty, dla wyrobów chemicznych z węgla, siarki, soli z wyjątkiem sody, dla wyrobu cukru buraczanego, syropu kar-

toflanego, dekstryny, dla fabrycznego przetworu wąki na artykuły konsumcyjne, dla parowych fabryk masła, serów, przerabiających mleko najmniej od 100 krów, dla fabryk cykoryi przerabiających cykoryę i inne surogaty kawy najmniej ze 100 morgów roślin okopowych, dla wyrobu konserw roślinnych, suszonych owoców, win owocowych, z najmniej 50 morgów roli lub 25 morgów sadów, dla przetworów chemicznych z drzewa, dla fabryk beczek i beczulek, dla fabryk mydła, świec przerabiających najmniej 600 cetnarów tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych, dla wyrobów wszelkiego rodzaju motorów, dla wyrobu wszelkich maszyn i narzędzi rolniczych i przemysłowych, dla wyrobu urządzeń aparatów dla przemysłu gorzelnianego, browarniczego, cukrownianego, destylacji nafty, wszelkiego przemysłu chemicznego, dla wyrobu narzędzi wiertniczych i ich części składowych, lin drucianych, dla fabryk wozów i pojazdów konnych, motorowych, wagonów kolejowych, zatrudniających stale najmniej 20 robotników, dla wyrobu przyrządów do oświetlenia, zatrudniających stale 10 robotników, dla wyrobów elektrotechnicznych, dla wyrobu celulozy, dla wyrobu papieru rotacyjnego, bibułki cygaretovej, dla wyrobu kartonaży, dla fabryk garbarskich i białoskórniczych, używających motoru i zatrudniających stale najmniej 20 robotników, dla zakładów motorowych wyrobu pasów skórnych transmisyjnych dla przędzalni, dla zakładów tkackich z lnu, konopi, juty, bawełny, wełny, jedwabiu, zatrudniających w obrębie zakładu najmniej 10 krosien tkackich ręcznych, dla zakładów tkackich mechanicznych, dla zakładów mechanicznych blichu, apretury, farbiarni i drukarni, dla zakładów pończoszковых, zatrudniających najmniej 10 warsztatów ręcznych lub dwa mechaniczne.

§. 2.

Zakłady przemysłowe już istniejące, a należące do gałęzi przemysłu powyżej w §. 1. ustępie B) wymienionych, jeżeli w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zaprowadzą wydoskonalone narzędzia techniczne według wymagań najnowszego stanu techniki i rozszerzą przed-

siębiorstwo tak, że będą zdolne przerabiać większą ilość surowego materiału lub półfabrykatu i zatrudniać większą ilość robotników, zostaną uwolnione od całej nadwyżki wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, jakaby przypadała do zapłaty w skutek powiększenia przedsiębiorstwa.

§. 3.

Uwolnione będą od wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, przedsiębiorstwa dla wytwarzania siły motorycznej i wynajmowania tejże przedsiębiorstwom przemysłowym, rękodzielniczym, rolniczym oraz gminom. W razie jeżeli wytwarzanie siły motorycznej jest połączone z oświetleniem, uwolnienie od dodatków do podatków odnosi się jedynie do udziału przedsiębiorstwa w wytwarzaniu i wynajmowaniu siły motorycznej.

§. 4.

Uwolnione będą od wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, następujące Spółki, na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 (Nr. 70. Dz. u. p.) zawiązane:

a) Spółki surowcowe, mające na celu nabywanie surowych materiałów lub półfabrykatów wyłącznie na użytek należących do Spółki rzemieślników i przemysłowców, którzy tych materiałów do swoich wyrobów potrzebują;

b) Spółki magazynowe, założone celem sprzedaży we wspólnym lokalu wyrobów przemysłowych, wyłącznie tylko przez członków spółki wyrabianych;

c) Spółki produkcyjne, których członkowie pracują we wspólnym warsztacie, używają wspólnych maszyn, tudzież takie, które członkom spółki rozdają roboty do domów.

§. 5

Uwolnione będą od wszelkich dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, przedsiębiorstwa przemysłowe, zakładane i prowadzone przez Towarzystwa akcyjne w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, które zostaną założone w przeciągu 10 lat od dnia wejścia w życie ni-

niejszej ustawy, jeżeli będą miały urzędową swą siedzibę w kraju, jeżeli ich wpłacony kapitał akcyjny wynosić będzie najmniej 500.000 koron, zatrudniać będą najmniej 60 robotników, a zakład swój przemysłowy urządzają odpowiednio do wymagań najnowszego stanu techniki.

W razie jednak, jeżeli akcyjne Towarzystwo założy rafinerię spirytusu, browar, parowy młyn, tartak drzewny lub destylarnię nafty, kapitał zakładowy nie może być mniejszym od 1.000.000 koron.

Uwolnienie to nie odnosi się jednak do gorzeli.

§. 6.

W razie gdyby jakiegokolwiek istniejące przedsiębiorstwo przemysłowe zamieniło się w Towarzystwo akcyjne, lub gdyby Towarzystwo akcyjne objęło istniejący zakład przemysłowy, przedsiębiorstwo to będzie uwolnione od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych jedynie pod warunkiem, jeżeli zakład przemysłowy nie zostanie podniesiony do najmniej podwójnej zdolności produkcyjnej. W żadnym razie kapitał akcyjny nie może być niższy od przewidzianego w §. 5.

§. 7.

Wszelkie powyżej w §. 1—6 przyznane uwolnienia od dodatków będą obowiązywać na przeciąg 10 lat, licząc od początku tego kwartału, w którym podanie o uwolnienie wniesionem zostało

Gdyby jednak w ciągu tego 10-letniego okresu zakład przemysłowy, Spółka lub Towarzystwo akcyjne utraciło warunki w §. 1. ustęp 2. i w §§. 2., 3., 4., 5., 6. i 7. niniejszej ustawy określone, od których zawisłem jest uwolnienie od dodatków, natenczas Wydział krajowy może cofnąć udzielone uwolnienie na resztę 10-letniego okresu.

§. 8.

O zastosowaniu niniejszej ustawy do zakładów przemysłowych, Spółek i Towarzystw akcyjnych, orzeka w każdym poszczególnym wypadku Wydział krajowy i ogłasza swoją uchwałę w gazecie urzędowej.

§. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 11. kwietnia 1893 (Nr. 21. Dz. u. i rozp. kraj.).

Wszakże uwolnienie od dodatków, które na podstawie ustawy z dnia 11. kwietnia 1893 (Nr. 21. Dz. u. i rozp. kr.) orzeczone zostały, zachowują w całości swoją moc obowiązującą.

§. 10.

Wykonanie tej ustawy polecam moim Ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych uwolnione będą następujące zakłady przemysłowe, które w przeciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem założone zostaną.

A) Wszelkie zakłady przemysłowe mające na celu wyrób takich przedmiotów, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jeszcze w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wyrabiane nie były.

B) Zakłady przemysłowe z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, jeżeli będą założone według wymagań najnowszego stanu techniki, obliczone na większy przerób surowego materiału lub półfabrykatu i zarudniać będą większą liczbę robotników, a mianowicie:

Zakłady przemysłowe dla wyrobu cegieł ogniotrwałych, wyrobów kamionkowych, fajansu, majolik, dla wyrobu szkła tafłowego, naczyń szklanych, szlifiarnie szkła i zakłady dla zwierciadeł, dla wyrobu wapna hydraulicznego, cementu, dla przetworów z torfu, dla wyrobu cegieł opałowych z torfu i odpadków nafty, dla wyrobu stałych i ciekłych smar z olejów mineralnych, dla przetworów chemicznych z olejów mineralnych i wosku ziemnego z wyłączeniem rafinerji nafty, dla wyrobów

chemicznych z węgla, siarki, soli z wyjątkiem sody, dla wyrobu cukru buraczanego, syropu kartoflanego, dekstryny, dla fabrycznego przerobu mąki na artykuły konsumcyjne, dla parowych fabryk masła, serów przerabiających mleko najmniej od 100 krów, dla fabryk cykoryi przerabiających cykoryę i inne surogaty kawy najmniej ze 100 morgów roślin okopowych, dla wyrobu konserw roślinnych, suszonych owoców, win owocowych, z najmniej 50 morgów roli lub 25 morgów sadów, dla przetworów chemicznych z drzewa, dla fabryk beczek i beczulek, dla fabryk mydła, świec przerabiających najmniej 600 cetnarów tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych, dla wyrobu wszelkiego rodzaju motorów, dla wyrobu wszelkich maszyn i narzędzi rolniczych i przemysłowych, dla wyrobu urządzeń i aparatów dla przemysłu gorzelnianego, browarniczego, cokrownianego, destylacji nafty, wszelkiego przemysłu chemicznego, dla wyrobu narzędzi wiertniczych i ich części składowych, lin drucianych, dla fabryk wozów i pojazdów konnych, motorowych, wagonów kolejowych, zatrudniających stale najmniej 20 robotników, dla wyrobu przyrządów do oświetlenia, zatrudniających stale 10 robotników, dla wyrobów elektrotechnicznych, dla wyrobu celulozy, dla wyrobu papieru rotacyjnego, bibulki cygaretovej, dla wyrobu kartonaży, dla fabryk garbarskich i białoskórniczych, używających motoru i zatrudniających stale najmniej 20 robotników, dla zakładów motorowych wyrobu pasów skórnych transmisyjnych, dla przędzalni, dla zakładów tkackich z lnu, konopi, juty, bawełny, wełny, jedwabiu, zatrudniających w obrębie zakładu najmniej 10 krosien tkackich ręcznych, dla zakładów tkackich mechanicznych, dla zakładów mechanicznych blichu apretury, farbiarni i drukarni, dla zakładów pończoszkowych, zatrudniających najmniej 10 warsztatów ręcznych lub dwa mechaniczne.

Izba uchwała bez rozprawy §. 1. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta :

§. 2.

Zakłady przemysłowe już istniejące, a

należące do gałęzi przemysłu powyżej w §. 1. ustępie B. wymienionych, jeżeli w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zaprowadzą wydoskonalone urządzenia techniczne według wymagań najnowszego stanu techniki i rozszerzą przedsiębiorstwo tak, że będą zdolne przerabiać większą ilość surowego materiału lub półfabrykatu i zatrudniać większą ilość robotników, zostaną uwolnione od całej nadwyżki wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych, jakaby przypadała do zapłaty wskutek powiększenia przedsiębiorstwa.

Izba bez rozprawy uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Urbańskiego wniosek na przyjęcie reszty paragrafów od 3. do 10. włącznie *en bloc*, uchwała Izba resztę paragrafów od 3. do 10. włącznie wraz z tytułem i wstępem tej ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tuchów - Ryglice-Jodłowa.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tuchów - Ryglice-Jodłowa.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tuchów-Ryglice-Jodłowa pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeże-

niem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (Dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Oplatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h ;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h ;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 17. lutego 1901. (Nr. 34. Dz. ust. kr.), którą nadane było Radzie powiatowej w Tarnowie prawo do poboru myta na drodze powiatowej tuchowsko-ryglickiej-jodłowskiej.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce koncesyi do pobierania opłat mytni-

czych na drodze I-klasy Podgórze-Swoszowice-Świątniki-Mogilany.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I-klasy Podgórze-Swoszowice-Świątniki-Mogilany.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I-klasy Podgórze-Swoszowice-Świątniki-Mogilany Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanej przez Wydział powiatowy drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Oplatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru :

I. Myto drogowe na stacyi w Swoszowicach :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h ;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h ;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

II. Myto mostowe na stacyi w Zbystniowicach :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4 cztery) h ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły na leżą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o niżeniu teje.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 7. lutego 1902 Nr. 25. Dz. u. kr., którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Świątniki-Swoszowice.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Głosowanie nad sprawozdaniem komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie elektrycznego oświetlenia gmachu sejmowego.

Marszałek oznajmia, że udziela głosu członkowi Wydziału krajowego p. Glidziukowi, i że wobec tego w myśl §. 60. regulaminu zostaje nad tą sprawą rozprawa ponownie otwartą.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Glidziuk.

Przemawia rektor p. Dzieślewski.

Izba uchwała na wniosek p. Żardeckiego zamknięcie rozprawy.

Przemawia zapisany p. Rotter.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla sprostowania faktycznego p. rektor Dzieślewski.

Przemawia dla sprostowania faktycznego p. sprawozdawca, po poprzednim wezwaniu Marszałka, by posłowie otrzymujący głos dla sprostowania faktycznego, ograniczyli się na faktycznym sprostowaniu.

Przemawia p. Michalski i cofa swój formalny wniosek postawiony na poprzednim posiedzeniu, by tę sprawę zwrócić komisji do ponownego zbadania.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uzupełnienia urządzeń maszynowych w gmachu sejmowym, wytwarzających światło elektryczne, kosztem 30.000.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 1 komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Na pokrycie tego wydatku wstawia się w budżet roku 1902 kwotę 15.000 koron jako wydatek nadzwyczajny w rubryce II. działu wydatków budżetu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 2 komisji.

Sprawozdawca czyta:

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu wstawić na ten cel kwotę 15.000 koron w preliminarz budżetu krajowego na rok 1903.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 3 komisji.

Następuje:

Wybór czterech członków i dwóch zastępców członków Rady nadzorczej Banku krajowego (na propozycję Wydziału krajowego).

Przemawia p. Stapiński i wnosi na cofnięcie tego punktu z porządku dziennego aż po uchwaleniu budżetu.

Izba nie popiera odraczającego wniosku p. Stapińskiego.

Sprawozdawca p. Pilat odczytuje propozycję Wydziału krajowego.

Marszałek wzywa do komisji skrutacyjnej pp. Merunowicza, Götza i Traczewskiego, a posłów wzywa do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Izba przystępuje do następnego punktu porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji sanitarnej w przedmiocie nadania szpitalowi w Gorlicach charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Sprawozdawca p. Wilczkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm uchwała załączony 1/3 projekt ustawy.

Ustawa

nadająca szpitalowi w Gorlicach charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Gorlicach zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny ma się składać:

a) z Delegata Wydziału krajowego;
b) z Prezesa miejscowej Rady powiatowej, lub jego zastępcy;

c) z Delegata Wydziału powiatowego i
d) z Dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy odbudowy lub rozszerzenia gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części pokryje fundusz powiatowy stosownie do postanowienia §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. kr.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Szpital w Gorlicach zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Komitet szpitalny ma się składać:

a) z Delegata Wydziału krajowego;
b) z Prezesa miejscowej Rady powiatowej, lub jego zastępcy;

c) z Delegata Wydziału powiatowego i
d) z Dyrektora szpitala.

Izba uchwała Art. II. bez rozprawy zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy, lub rozszerzenia gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części pokryje fundusz powiatowy stosownie do postanowienia §. 15. ustawy z d. 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. kr.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. IV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa

nadająca szpitalowi w Gorlicach charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytułu wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwalisz następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji sanitarnej w przedmiocie udzielenia subwencji na budowę nowego szpitala w Starym Samborze.

Sprawozdawca p. Wilczkiewicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ze względu na to, że Stary Sambor ma w niezbyt wielkiej odległości szpital powszechny w Nowym Samborze, następnie, że fundusz dotychczasowy na cele budowy nowego szpitala w St. Samborze jest stanowczo za mały, przechodzi się nad petycją Wydziału powiatowego w Starym Samborze do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji sanitarnej w przedmiocie budowy nowego budynku szpitalnego w Zaleszczykach.

Sprawozdawca p. Wilczkiewicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm, uznając potrzebę odbudowania budynku szpitalnego w Zaleszczykach na 60 łóżek, upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia na ten cel pożyczki w tej wysokości, jaka się okaże potrzebną dla pokrycia połowy kosztów tej budowy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji bankowej w przedmiocie budowy skrzydła gmachu Sejmowego na pomieszczenie biur Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Hupka, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do nabycia na własność funduszu krajowego realności l. k. 662/II i l. k. 682/II we Lwowie i wybudowania dalszego skrzy-

dła gmachu sejmowego na pomieszczenie Banku krajowego kosztem łącznym nie przekraczającym sumy 900.000 koron.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby na pokrycie ceny kupna realności l. k. 662/II i l. k. 682/II we Lwowie i kosztów budowy nowego skrzydła gmachu sejmowego zaciągnął w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem na hipotekę gmachu sejmowego i wyżej wymienionych realności, które mają być nabyte, pożyczkę w nieprzekraczalnej kwocie 900.000 koron.

III. Cały wydatek na oprocentowanie i amortyzację tej pożyczki ponosić ma Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem.

Przemawia p. Skołyśzewski i stawia następującą rezolucję:

IV. Budowa gmachu dla Banku krajowego oddaną będzie w drodze konkursu fachowym przedsiębiorstwom krajowym, z wyłączeniem pozakrajowych.

V. Wszelkie roboty stolarskie, ślusarskie, blacharskie, artystyczne i inne, dla tej budowy potrzebne, wykonane być mają przez krajowych rękodzielników.

VI. W kontrakcie z przedsiębiorcami zabezpieczona będzie robotnikom minimalna zapłata, w każdym razie zapłata nie niższa od tej, którą postanowiono przy ugodzie po strejku lwowskim w r. 1902.

Izba popiera rezolucję p. Skołyśzewskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, przyjmując IV. oraz V. rezolucję p. Skołyśzewskiego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek I., II. i III. komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych I.—III. wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad rezolucją p. Skołyśzewskiego.

Sprawozdawca odczytuje rezolucję IV. p. Skołyśzewskiego i oznajmia, że ją przyjmuje. Rezolucya IV. brzmi:

IV. Budowa gmachu dla Banku krajowego oddaną będzie w drodze konkursu fachowym przedsiębiorcom krajowym z wyłączeniem poza krajowych.

Izba uchwała bez rozprawy rezolucję IV. p. Skołyżewskiego.

Sprawozdawca odczytuje rezolucję V. p. Skołyżewskiego, a mianowicie:

V. Wszelkie roboty stolarskie, ślusarskie, blacharskie, artystyczne i inne, dla tej budowy potrzebne wykonane być mają przez krajowych rękodzielników, i oświadczą, iż tę rezolucję przyjmuje.

Izba bez rozprawy uchwała rezolucję V. p. Skołyżewskiego.

Sprawozdawca odczytuje rezolucję VI. p. Skołyżewskiego:

VI. W kontrakcie z przedsiębiorcami zabezpieczona będzie robotnikom minimalna zapłata, w każdym razie zapłata nie niższa od tej, którą postanowiono przy ugodzie po strejku lwowskim w r. 1902.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. Skołyżewski.

Przemawia p. Maryewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca rezolucję VI. p. Skołyżewskiego, którą Marszałek odczytuje.

Przemawia pod względem formalnym p. Skołyżewski i wnosi na skonstatowanie kompletu Izby.

Po chwili oświadczą p. Skołyżewski na zapytanie Marszałka, że cofa swój wniosek na skonstatowanie kompletu Izby.

Przemawia w sprawie formalnej p. Stapiński i oświadczą, że regulaminy innych ciał ustawodawczych nie znają takiego konstatowania kompletu, i nie dopuszczają, by posłowie nieobecni w chwili głosowania mogli być później doliczani do kompletu Izby.

Marszałek oznajmia, że skonstatował komplet i że regulamin sejmowy nie zna innego sposobu konstatowania kompletu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji bankowej w przedmiocie podwyższenia poręki kraju za zwrot i oprocentowanie wkładek oszczędności, powierzonych Bankowi krajowemu z kwoty 12,000.000 K do kwoty 16,000.000 K, tudzież odpowiedniej zmiany §. 89. alinea 2. i 4. statutu Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Hupka uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

I. Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem krakowskiem uchwała, co następuje:

Zwrot wkładek oszczędności umieszczonych w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem krakowskiem i opłatę odsetek od tych wkładek, poręcza posiadaczom książeczek wkładowych przedewszystkiem Bank krajowy swojemi aktywami i funduszem rezerwowym a w dalszym rzędzie, aż do wysokości (16,000.000) szesnastu milionów koron gwarantuje te wypłaty fundusz krajowy.

II. Sejm uchyla postanowienia §. 89. ustęp 2. i 4. statutu Banku krajowego w dotychczasowej osnowie, a przyjmuje te postanowienia w brzmieniu następującem:

§. 89. ustęp 2. Najmniejsza wkładka wynosić może 10 K, a ogólna suma wkładek oszczędności łącznie z zapadłemi odsetkami nie może przenosić sumy 16,000.000 koron.

§. 89. ustęp 4. Zwrot wkładek oszczędności i opłatę odsetek od tychże wkładek poręcza posiadaczom książeczek wkładowych, przedewszystkiem Bank krajowy swojemi aktywami i funduszem rezerwowym, a w dalszym rzędzie (subsdyarnie) aż do wysokości szesnastu milionów koron gwarantuje te wypłaty fundusz krajowy.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek I i II. komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje:

Następuje:

Sprawozdanie Komisji budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na rok 1902.

Przemawia p. Stapiński i stawia formalny wniosek, by ten punkt cofnąć z porządku dziennego obecnego posiedzenia, albowiem budżetu na rok 1902 nie doręczono posłom w czasie przepisany §. 43. regulaminu.

Izba popiera formalny wniosek p. Stapińskiego.

Przemawia w tej sprawie formalnej p. Stanisław Badeni.

Marszałek oświadcza, że p. Stapiński ma słuszość, i jeżeli wniosku swego nie cofnie, będzie ten punkt z porządku dziennego cofniętym.

Przemawia p. Stapiński i oświadcza, że cofa swój wniosek na usunięcie tego punktu z porządku dziennego obecnego posiedzenia.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na rok 1902:

Sprawozdawca p. Stanisław Badeni uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbanckiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na rok 1902 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 22,913.884 K a dochody własne tego fundu-

szu w sumie 8,852.008 „

II. 1. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1902 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5%-owego podatku od domów wolnych po 60 halerzy od każdej korony całej przypisanej należitości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 halerzy od każdej korony całej przypisanej należitości tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków w ustępie 1. ad a) wymienionych w wysokości 49 halerzy, zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych po 55 halerzy od każdej korony całej należitości tych podatków.

3. Kwoty przyzwolone na rok 1902 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu krajowego w znaczeniu ściślejszem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego w ściślejszem znaczeniu:

a) w rubryce I. między pozycjami 5, 6, 7 i między pozycją 8 i 10;

b) w rubryce II. między literami a, b, c, d pozycyi 23;

c) w rubryce X. między pozycjami 187 i 188 tudzież między pozycjami 192, 193 i 194;

d) w rubryce XV. między pozycjami 269c i 270, dalej 297, 298 i 299, tudzież między pozycjami 317, 318, 319;

dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycjami 323—375, między pozycjami 378 i 441, między pozycjami 442 i 445, między pozycjami 439 i 446, wreszcie między pozycjami działów A, B, C, D i F wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe połączone z warsztatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna i tylko w wydatkach zwyczajnych.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po przeprowadzeniu z c. k. Rządem odpowiednich rokowań, przedłożył na najbliższej sesji sejmowej projekt do ustawy o pborze krajowych opłat konsumcyjnych od piwa, któryby umożliwił pbor tych opłat przez organy państwowe i zapewnił krajowi cały dochód z tej opłaty brutto, przeznaczając na koszta administracyi i kontroli najwyżej 5%.

Przemawia p. Korol.

Marszałek wzywa galeryę, by zaniechała objawów swego zadowolenia i niezadowolonia.

Podczas przemówienia p. Korola obejmuje przewodnictwo obrad zastępca Marszałka krajowego ks. Metropolita Szeptycki.

Przy końcu przemówienia p. Korola obejmuje napowrót przewodnictwo obrad Marszałek krajowy.

Marszałek udziela głosu p. Traczewskiemu dla zdania sprawozdania z wyniku skrutynium wyboru 4 członków i 2 zastępców członków Rady nadzorczej Banku krajowego.

P. Traczewski zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Na członków Rady nadzorczej Banku krajowego na kadencję 6-letnią od 1. stycznia 1902 głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43. Z tych otrzymali po 85 głosów pp. Abrahamowicz Dawid i Schayer Karol, a 83 głosów p. Bochdan Hipolit.

Na członka Rady nadzorczej na resztę kadencji upływającej z dniem 31. grudnia 1903 głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43. Z tych otrzymał p. Kazimierz Laskowski 82 głosów.

Na zastępcę członka Rady nadzorczej Banku krajowego na kadencję kończącą

się z dniem 31. grudnia 1906 głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43. Z tych otrzymał p. Schulec Jan 83 głosów.

Na zastępcę członka Rady nadzorczej Banku krajowego na kadencję kończącą się z dniem 31. grudnia 1903 głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43. Z tych otrzymał p. Moysa-Rosochacki Stefan 84 głosów.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyborów po każdym wyborze z osobna.

Marszałek oznajmia, że otrzymał pisma od p. K. Laskowskiego, który złożył mandat członka Wydziału krajowego.

Marszałek stwierdza, iż wybór 1 członka i 1 zastępcy członka Wydziału krajowego umieści na porządku dziennym posiedzenia w dniu 10. lipca odbyć się mającego.

Marszałek udziela głosu zapisanemu w rozprawie ogólnej nad preliminarzem budżetu na r. 1902 p. Milewskiemu.

Przemawia p. Rotter i stawia wniosek formalny na odroczenie posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że zastosowuje się do życzenia wnioskodawcy oraz Izby i odracza posiedzenie do godziny 7½ wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 3 minut 30 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 8. lipca 1902 roku.

Początek posiedzenia godzina 7 minut 40 wieczorem.

Marszałek skonstatowawszy komplet Izby otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad preliminarzem budżetu funduszu krajowego na r. 1902.

Przemawia p. Milewski.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Stadnicki.

Podczas przemówienia p. Stadnickiego obejmuje przewodnictwo obrad Zastępca Marszałka krajowego ks. Metropolita Szeptycki.

Przemawia p. Barwiński.

Podczas przemówienia p. Barwińskiego obejmuje napowrót przewodnictwo obrad Marszałek krajowy.

Marszałek krajowy oznajmia że ma zamiar zamknąć posiedzenie, i wzywa sekretarzy do odczytania nagłych wniosków.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

Wniosek nagły

posła Dra Korola i towarzyszy w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelncom gminy

Kulawa, żółkiewskiego powiatu.

W nocy z 2. na 3. lipca, wybuchł w gminie Kulawa powiatu żółkiewskiego pożar, który zniszczył dobytek następujących gospodarzy:

1. wdowy Hanuśki Kohut, której spaliła się chałupa wraz ze wszystkimi za-

budowaniami gospodarzami, przyczem pastwą pożaru padły dwie krowy, 4 świnie, wszystek drób, wszystka odzież i wszystkie narzędzia gospodarskie wartości 2.000 koron.

2. Jurko Braniec, któremu spaliła się chata z komorą i wszystkimi zapasami żywności, jak również odzież wartości 1.400 koron.

3. Dmytra Kohuta któremu również spaliła się chata z komorą, wszystkie zapasy zboża i odzieży wartości 1.600 K.

4. Kostia Sitara, któremu spaliła się chata z komorą, zapasy zboża i wszystka odzież.

Ze względu na wielką nędzę, jaka wskutek pożaru zapanowała między pogorzalcami, którzy na razie nie mają czem głodu zaspokoić, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Pogorzalcem gminy Kulawa, żółkiewskiego powiatu udziela się z funduszów krajowych bezzwrotnej zapomogi w kwocie 400 koron.

Pod względem formalnym wnosimy na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej z poleceniem przedłożenia ustnego sprawozdania na najbliższym posiedzeniu.

We Lwowie, dnia 8. lipca 1902.

Korol, wnioskodawca.

Barabasz, Ostapczuk, Huryk, Kremen-towski, Głidziuk, Bojko, Ochrymowicz, Mogilnicki, Szponder, Potoczek, Loewenstein, Stojalowski, Mazikiewicz, Szwed, Staruch, Bohaczewski.

Przemawia p. Korol uzasadniając nagłość swego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała, a następnie po zrzeczeniu się p. wnioskodawcy uzasadnienia swego wniosku uchwała oddzielnie odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej z poleceniem przedłożenia ustnego sprawozdania na następnym posiedzeniu.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

Wniosek nagły

posła Mogilnickiego i towarzyszy w sprawie odwrócenia koryta rzeki Łomnicy od gminy Dobrowlany, kałuskiego powiatu.

Rzeka Łomnica podstąpiła pod gminę Dobrowlany kałuskiego powiatu podmu-

liwszy grunty i ogrody, — tak blisko, że jest oddalona od wieśniaczych budynków wszystkiego na 8 metrów, a ponieważ takie podmulanie od kilku lat stale postępuje, przeto grozi niebezpieczeństwo, że Łomnica zabiże chałupy i budynki gospodarskie.

Bezpośrednio zagrożonych jest kilkunastu gospodarzy. Mieszkańcy i pisemnie i ustnie prosili tak Wydział powiatowy jak i Starostwo o zarządzenie niebezpieczeństwu i odwrócenie odpowiednimi robotami rzeki Łomnicy od gminy, lecz obydwie te władze zasłaniają się to brakiem funduszów to innymi przeszkodami a tymczasem gminie grozi całkowita ruina od wylewu.

W obec tego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przedstawioną wyżej sprawę niezwłocznie na miejscu zbadał i przedsięwziął wszelkie środki ażeby gminę Dobrowlany uchronić od wylewu rzeki Łomnicy.

Lwów, dnia 8. lipca 1902.

Dr. Mogilnicki, wnioskodawca.

Głidziuk, Bohaczewski, Ostapczuk, Loewenstein, Barabasz, Bojko, Huryk, Szponder, Barwiński, Mandyczewski, Staruch, Stapiński, Żardecki, Korol.

Marszałek oznajmia, że wnioskodawca p. Mogilnicki nieobecny i wzywa sekretarza do odczytania dalszego nagłego wniosku.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Wniosek nagły

W dniach 18. 19. i 20. czerwca w mieście Makowie pow. Myślenickiego nastąpiło straszne nieszczęście. Wskutek długich deszczów tak rzeka Skawa jak i Księży potok, który przez środek miasta płynie, ogromnie wezbrały i z dwóch stron uderzywszy straszne spowodowały spustoszenia zalewając ogrody, łąki i domy. Szkoda jest ogromna a nieszczęście tem większe i przykrejsze że podwójne bo na Skawie przez zwleknięcie z regulacją a na potoku Księżym przez niedbałą robotę pomimo prośb i nawoływań mieszkańców spowodowane. Plany regulacji Skawy na przestrzeni od mostu kolejowego na gra-

nicy gminy Białej aż do mostu kolejowego nad Suchą są od roku 1898 gotowe i fundusze miały być uchwalone a nie dotąd nie uczyniono — zaś na Księżym Potoku dwa razy przedsiębrano roboty znacznym kosztem lecz nigdy takowych zupełnie nie kończono i pomimo próśb mieszkańców przerywano. Skutkiem tego smutnego stanu rzeczy nastąpiła dziś katastrofa a pomoc jest niejako obowiązkiem moralnym tem większym w obec tego, że właściwie przy większej energii władz była ona do uniknięcia. Mieszkańcy nie czekają pomocy, własnymi siłami i funduszami rzucili się do roboty i już dość znaczny fundusz celem usunięcia ziemi, szutru i namułu z gruntów i dróg zużyli.

Podpisani wnoszą zatem

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dla mieszkańców miasta Makowa przeznacza się z funduszków zapomogowych krajowych i rządowych na przedsięwzięcie natychmiast robót najpotrzebniejszych subwencją znaczniejszą na ró-

wni z innymi powodzią dotkniętymi powiatami.

Wnioskodawca:

K. Lubomirski w. r.

Mycielski, Z. Tarnowski, Włodek, Gorayski, Skałkowski, Stadnicki, Bał, T. Cieński, Cielecki, Götzt, Baworowski, Z. Skrzyński, Maryewski, Pawlikowski, Górski, R. Puzyna.

Przemawia p. K. Lubomirski uzasadniając nagłość swego wniosku, którą Izba uchwała bez rozprawy.

P. K. Lubomirski zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku i wnosi na odesłanie go do Wydziału krajowego jako komisji.

Izba uchwała bez rozprawy odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego jako komisji.

Marszałek zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 9. lipca godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 12 minut 25 po północy.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

*Mieczysław Urbański,
Stanisław Mycielski.*

Protokół

13. posiedzenia, I. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 9. lipca 1902 roku.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 133.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół jedenaścigo posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dwunastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 9. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls: 1493 do 1495, 1497 do 1503, 1506, 1513, 1515, 1517, 1518, 1520, 1521.

Komisji szkolnej Ls: 1505, 1509, 1514, 1527.

Komisji petycyjnej Ls: 1510.

Komisji administracyjnej Ls: 1496, 1508.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls: 1507, 1511, 1512, 1516, 1519.

Komisji drogowej Ls: 1504.

Po odczytaniu petycji Ls: 1493 gminy Uhrynowa dolnego pow. Stanisławów o uwolnienie od płacenia kosztów utrzymania w zakładzie nieuleczalnych we Lwowie Jewdchy Obidniakowej, przemawia p. Huryk popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

posła dra Franciszka Tomaszewskiego i towarzyszy.

Zważywszy, że obowiązująca obecnie ustawa o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych z dnia 1. stycznia 1889 r. Dz. u. kr. Nr. 16, wymaga wielu zmian w interesie szkół i nauczycielstwa;

zważywszy że projekt ustawy o regulacji plac, przedłożony na obecnej sesyi, przepisów wymienionej powyższej ustawy nie zmienia, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Załączony projekt noweli do ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. Dz. u. kr. Nr. 16. przekazuje się Wydziałowi krajowemu aby w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową złożył o nim sprawozdanie na najbliższej sesyi z odpowiednimi wnioskami.

Wnioskodawca:

Dr. Fr. Tomaszewski w. r.

Bojko, Jabłoński, Bednarski, Korol, Mazikiewicz, Krementowski, Łazarski, Małachowski, Romanowicz, Rutowski, Rotter, Vayhinger, Huza, E. Michałowski, Jahl, Maryewski, Stapiński, Rayski, Michalski, Maiss Schätzel, Dzieślewski, Tarnawski.

Projekt.

Nowela

do ustawy z dnia 1. stycznia 1889 Dz. u. kr. Nr. 16. o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych.

Art. 9. 10. 12. 13. 24. 25. 27. 40. 42. 44. 45. 46. 47. 49. przestają obowiązywać i mają opiewać:

Art. 9.

Każde mianowanie nauczyciela jakiegokolwiek kategorii dokonane w powyższy sposób jest stałem.

Nauczyciel stały może być przeniesiony na inną posadę albo na własne żądanie albo za karę na mocy wyroku wydanego przez Radę szkolną krajową na podstawie śledztwa dyscyplinarnego udowadniającego że dalsza działalność jego w tej miejscowości jest niemożliwą.

Nauczyciela przeniesionego za karę nie można umieszczać na posadzie, której nadanie zależy od prezenty, tylko za zgodą tego, komu prawo prezentowania służy.

Gdyby w wyjątkowych wypadkach okazała się potrzeba przeniesienia nauczyciela stałego ze względów służbowych na posadę w innej miejscowości, ma mu być wypłacona trzymiesięczna płaca jako odszkodowanie. Na inną posadę w tej samej miejscowości, może być nauczyciel przeniesiony ze względów służbowych każdej chwili bez żadnego odszkodowania.

Rekurs przeciw przeniesieniu do innej miejscowości może być wystosowany do Ministerstwa, nie wstrzymuje jednakże przeniesienia.

Art. 10.

Posady nauczycieli tymczasowych nadaje Rada szkolna krajowa kandydatom (kandydatkom), którzy (które) złożyli egzamin dojrzałości w saminaryum nauczycielskiem lub w razie potrzeby także innym osobom i przydziela tymczasowe siły nauczelskie, uwzględniając o ile możliwości życzenia petentów, okręgom szkolnym.

Kandydaci (kandydatki) z egzaminem dojrzałości mogą wnosić podania o posady tymczasowe po egzaminie dojrzałości za pośrednictwem dyrekcji seminaryum, lub w każdym innym czasie za pośrednictwem Rady szkolnej okręgowej swego miejsca zamieszkania do Rady szkolnej krajowej.

Kandydaci (Kandydatki) bez egzaminu dojrzałości wnoszą podania za pośrednictwem Rady szkolnej okręgowej swego miejsca zamieszkania.

Rady szkolne okręgowe donoszą Radzie szkolnej krajowej w lipcu każdego roku lub w razie potrzeby w innym czasie jakie posady tymczasowe są w jej okręgu potrzebne.

W nagłej potrzebie może także Rada szkolna okręgowa nadać we własnym zakresie posadę tymczasowego nauczyciela, o czym doniesie Radzie szkolnej krajowej. Wyznaczenie tymczasowych kierowników (kierowniczek) należy do Rady szkolnej okręgowej.

Nauczycieli przedmiotów nadobowiązkowych i nauczycielki robót ręcznych mianuje także Rada szkolna okręgowa stale i prowizorycznie, a to bądź wprost, bądź na podstawie przedstawienia zastrzeżonego tym, którzy posady te z fuduszów swych utrzymują.

Od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy przestają obowiązywać te paragrafy rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej z 18. lutego 1890, l. 1906 w sprawie stosunków służbowych nauczycieli (nauczycielek) tymczasowych i pomocniczych, które są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 12.

Przy posuwaniu do wyższego stopnia płacy w obrębie każdej klasy płac należy uwzględnić czas służby i aplikację nauczyciela. Do najwyższej płacy w klasie II. i III. płac w szkołach pospolitych należy posuwać przede wszystkim kierowników szkół cztero lub więcej klasowych i nauczycieli tych szkół, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny dla szkół wydzielonych.

Art. 13.

Oprócz płacy przyznaje Rada szkolna krajowa każdemu nauczycielowi z funduszu szkolnego dodatek pięcioletni za każde

pięć lat nienagannej służby od pierwszego dnia stałej nominacji przy publicznych szkołach ludowych. Każdy dodatek pięcioletni wynosi 100 koron i może być przyznany najwyżej 5 razy.

Dodatek pięcioletni może być wstrzymany za karę, jednakże najwyżej na trzy lata. Następne dodatki pięcioletnie należą jednakże nauczycielowi przyznać po upływie każdego pięciolecia, chociażby poprzedni dodatek nie był przyznany w zwyczajnym terminie.

Art. 24.

Kary dyscyplinarne są następujące:

- a) Nagana Rady szkolnej krajowej.
- b) Odjęcie kierownictwa szkoły.
- c) Przeniesienie na własny koszt na inną posadę.
- d) Odroczenie przyznania dodatku pięcioletniego.
- e) Przeniesienie na inną posadę na własny koszt połączone z odroczeniem dodatku pięcioletniego.
- f) Wydalenie z zawodu nauczycielskiego.

Art. 25.

Nagany należy udzielać na piśmie z zagrożeniem użycia środków surowych w razie ponownego przewinienia.

Art. 27.

W każdej sprawie dyscyplinarnej Rada szkolna okręgowa zbada istotę czynu bądź z własnej inicjatywy, bądź na żądanie rady szkolnej miejscowej, bądź też z polecenia Rady szkolnej krajowej przez komisję dyscyplinarną złożoną z 3 członków. Komisja ta ma się składać: z inspektora okręgowego, z delegata nauczycielstwa do Rady szkolnej okręgowej i z dyrektora szkoły średniej lub seminaryum, a jeżeli w miejscu urzędowania Rady szkolnej okręgowej nie ma ani seminaryum nauczycielskiego ani szkoły średniej, z delegata Rady powiatowej lub gminnej. Obwinionemu służy prawo żądania przesłuchania świadków odwodowych jakoteż innych dowodów na swe usprawiedliwienie.

Protokół śledztwa z dołączeniem ewentualnego piśmiennego usprawiedliwienia się nauczyciela, należy przedłożyć Radzie szkol-

nej okręgowej, która albo uwiadamia nauczyciela, że nie jest winny zarzuczonego mu przestępstwa, albo przedłoży protokół śledztwa z wnioskiem wymierzenia kary Radzie szkolnej krajowej.

Art. 40.

Stały nauczyciel, który nie wysłużył jeszcze lat dziesięciu, nie ma prawa do emerytury. Przy uwolnieniu od służby otrzyma jednakże, jeżeli nie rzekł się dobrowolnie posady, albo nie został wydalony ze służby, odprawę, równającą się po wysłużeniu mniej niż 5-ciu lat rocznej, po wysłużeniu więcej niż 5-ciu lat półtorarocznej płacy wliczalnej do emerytury.

Po wysłużeniu lat dziesięciu otrzymuje emeryt $\frac{10}{35}$ części, a za każdy rok dalszy jeszcze $\frac{1}{35}$ kwoty policzalnej do emerytury ułamki roku przekraczające 6-miesiący liczą się za cały rok.

Po wysłużeniu 35 lat otrzymuje nauczyciel pełną emeryturę, a po wysłużeniu 30-tu lat dostaje również pełną emeryturę, jeżeli osiągnął 60-ty rok życia.

Nauczyciel stały, który w czasie służby stracił wzrok lub słuch, albo z powodu wykonywania obowiązków stał się zupełnie nieudolnym do pełnienia służby, otrzyma $\frac{9}{35}$ pobranej płacy jako emeryturę, chociaż 10 lat nie wysłużył.

Emerytura nauczyciela nie może wynosić mniej niż 600 K.

Art. 42.

Nauczyciel, któryby po otrzymanej odprawie równającej się rocznej płacy powrócił do służby przed upływem roku, lub po otrzymaniu odprawy równającej się $1\frac{1}{2}$ rocznej płacy powrócił do służby przed upływem $1\frac{1}{2}$ roku, winien będzie zwrócić taką część odprawy, jakaby na resztę czasu przypadła.

Art. 44.

Wdowy po nauczycielach, którzy nie wysłużyli jeszcze lat dziesięciu, otrzymują odprawę równającą się $\frac{1}{3}$ rocznej, do emerytury wliczalnej płacy zmarłego.

Jeżeli oprócz wdowy zostało potomstwo niżej 20-tu lat życia liczące, otrzyma wdowa dla tego potomstwa jako odprawę połowę należitości, którą sama tytułem odprawy otrzymała.

Art. 45.

Wdowie po nauczycielu, który służył przynajmniej 10 lat, należy się stała roczna pensya równająca się $\frac{1}{3}$ ostatniej do emerytury wliczalnej pensyi męża. Pensya wdowa nie może jednak wynosić mniej niż 400 koron.

Wdowa nie ma jednakże prawa ani do pensyi ani do odprawy:

a) jeżeli nauczyciel zawarł związek małżeński po przekroczeniu 60-go roku życia;

b) jeżeli małżeństwo zawarte zostało już po przeniesieniu nauczyciela w stan spoczynku;

c) jeżeli żona nauczyciela była w czasie jego śmierci z własnej winy sądownie separowaną lub jeżeli nastąpił rozwód.

Wyplata pensyi wdowiej ustaje:

a) z chwilą zawarcia ponownego małżeństwa.

Wdowa ma jednak prawo albo żądać tytułem odprawy wypłacenia dwuletniej pensyi wdowiej, którą pobierała, albo zastrzedz sobie tę samą pensyę wdowią na wypadek powtórnego owdowienia. Nie może jednak otrzymać odprawy, jeżeli wychodzi za mąż za nauczyciela mającego prawo do emerytury.

Art. 46.

Wdowa po nauczycielu, mająca prawo do pensyi wdowiej, otrzymuje za każde ślubne lub przez ślub legitymowane, po zmarłym mężu pozostałe dziecko dodatek na wychowanie równający się $\frac{1}{5}$ części pensyi wdowiej,

Dodatki na wychowanie na wszystkie dzieci razem przypadające nie mogą jednakże przekraczać pensyi wdowiej, a dodatki na wychowanie wraz z pensyą wdowią nie mogą przekraczać 80% ostatniej do emerytury wliczalnej płacy męża i ojca. Jeżeli to miało miejsce, należy dodatki na wychowanie stosownie zmniejszyć.

Datek na wychowanie ustaje w regule gdy dziecko kończy 20 lat.

Ustaje jednakże wcześniej:

a) jeżeli dziecko osiągnie wcześniej utrzymanie, na czas trwania tego utrzymania;

b) u córek gdy wyjdą za mąż;

c) po zasądzeniu za zbrodnię, albo za występki przywidziany w ustawie karnej w §. 460, 461, 463, 464.

Art. 47.

Jeżeli żona zmarłego nauczyciela także już nie żyje, lub nie ma prawa do pensyi wdowiej, wówczas należy się dzieciom zmarłego, które nie skończyły jeszcze lat dwudziestu i nie mają innego utrzymania pensya sierocińska a to na każde dziecko 120 koron rocznie lecz na wszystkie dzieci razem najwyżej 500 koron rocznie.

Art. 49.

Wdowie lub w braku tejsze ślubnym dzieciom nauczyciela zmarłego w czynnej służbie należy się na opędzenie kosztów pogrzebu $\frac{1}{4}$ część do emerytury wliczalnej płacy zmarłego jako pozgonne. Tę samą kwotę należy wypłacić w braku wdowy lub ślubnych dzieci krewnym zmarłego lub innym osobom, które udowodniły, że osobę należącą do statutu nauczycielskiego przed śmiercią pielęgnowały, albo na swój koszt pochowały.

Wniosek.

Zważywszy, że odpowiedź na interpelację do Pana Komisarza rządowego wniesioną na piątym posiedzeniu niniejszej sesyi Wysokiego Sejmu z powodu wydania przez c. k. Prezydium Krajowej Dyrekcyi Skarbu reskryptu z dnia 29. marca 1898 L. 1320/pr którym wydano sprzeczne z ustawą pouczenie o przepisie §. 173. ustawy podatkowej o osobistym podatku dochodowym, dana na dzisiejszem posiedzeniu jest niedostateczną, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Wysoki c. k. Rząd, aby reskrypt c. k. Prezydium krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 29. marca 1898 L. 1320/pr. natychmiast cofniętym został z pouczeniem wszystkich c. k. Starostw i administracyi podatkowych we Lwowie i Krakowie; że ostatni ustęp punktu 1-go §. 173 ustawy z dnia 25. października 1896 Nr. 220 Dz. p. p. stosować należy i w tych wypadkach, gdy już przyznano potrącenia

z czystego dochodu z tytułu większej ilości dzieci ponad dwoje bez różnicy, czy potrącenia te wpływają na stopę podatkową, czy nie.

Wnioskodawca:

Bujnowski w. r.

E. Michałowski, Michalski, Merunowicz, Rayski, Małachowski, Rotter, Wurst, Tomaszewski, Huza, Stapiński, Bojko, Krempa Abrahamowicz, Korol, Jabłoński, Wilczkiewicz, Łazarski, Żardecki, Potoczek, Mogilnicki, Brunicki, Maiss.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Interpelacya

posła Stapińskiego i tow. do p. Komisarza rządowego w sprawie budowy szkoły żeńskiej w Starym Sączu.

Z wprowadzeniem nowej ustawy szkolnej przy ogólnej organizacyi szkół zorganizowano także szkołę żeńską przy klasztorze w Starym Sączu. Zamieniono ją ze szkoły trywialnej w sześcioklasową szkołę żeńską bez różnicy wyznań z prawami szkoły publicznej a nawet przymusem szkolnym.

Wskutek tej zmiany z braku odpowiedniego lokalu wśród budynku klasztornego umieszczono trzy niższe klasy w starożytnym budynku piętrowym poza murami samego klasztoru się znajdującym, niegdyś kapelanię klasztorną. Dlatego też zakonnice pozbawione zostały możności udzielania w tym budynku nauki, nie mogąc wydalac się poza mury klasztoru i musiały utrzymywać świeckie nauczycielki do nauki w tym budynku poza klaszturem. Zakonnice nie będąc wcale obowiązanemi do utrzymywania świeckich nauczycielek w szkole klasztornej i nie mając żadnych funduszków na pensye dla kilku takich nauczycielek, proszą rokrocznie Sejm o subwencye na utrzymanie świeckich nauczycielek i takową udziela im Sejm teraz w kwocie 3000 koron rocznie.

Dla usunięcia takich anormalnych stosunków w klasztornej szkole żeńskiej w Starym Sączu, a zwłaszcza dla ochrony

około 400 uczennic od zaraźliwych chorób wywiązujących się rokrocznie w zbutwiałym od grzyba pierwotnym budynku szkolnym od kilku lat się walącym, jakoteż dla umożliwienia zakonnicom uczenia także w klasach znajdujących się w budynku kapelanii, wystawionym w pierwszej połowie XVII. wieku, a mogącym pomieścić w sobie wszystkie 6 klas, zaczęły zakonnice starać się o połączenie tego budynku z klasztorem i umieszczenie w nim wszystkich 6-ciu klas po odpowiedniem przerebieniu go na szkołę. W uwzględnieniu tych uzasadnionych starań i próśb, Ministerstwo wyznań i oświaty reskryptem z 27/10 1899 l. 24.616 zezwoliło na wykonanie żądanych robót konserwacyjnych w zabudowaniu klasztorneńm kosztem najwyżej 30.800 koron i na pokrycie tych kosztów z funduszu religijnego przeznaczycyło takąż kwotę z zastrzeżeniem, że przy wykonaniu tych robót należy się bezwarunkowo zastosować do wniosków konserwatora c. k. komisji sztuki i zabytków starożytności. O tem zezwoleniu zawiadomilo c. k. Namiesnietwo we Lwowie reskryptem z 8. maja 1900 r. l. 28.404 c. k. starostę w Nowym Sączu i polecilo mu, aby zarządził bezzwłoczne wykonanie tych robót. W lecie 1900 roku rozpoczęto istotnie te roboty i miano takowe do końca roku ukończyć i oddać budynek do właściwego użytku szkolnego, lecz dotychczas nietylko tych robót nie skończono, ale tak je prowadzono, że odnośny starożytny budynek kapelanii na zniszczenie wystawiono, bo porozwalano w nim sprzecznie z odnośnym kosztorysem monumentalne sklepienia sufitów, podzierano z niego tynk, powywalano wszystkie okna z cegieł sklepień wystawiono połączenie tego budynku z klasztorem i na tem zakończono w roku 1900 roboty z obietnicą dokończenia tychże w roku następnym i oddania z początkiem września 1901 roku do użytku szkolnego. Niestety skończyło się wszystko na obietnicy, bo w roku tym żadnych robót nie wykonano, nawet murów nie otynkowano i te dotychczas wietrzeją pod wpływem deszczów i śniegów, które je przez dwa lata chłoszczą i osta-

tecznie do rozwalenia doprowadzą, rzekomo dlatego, że nie ma potrzebnych na dalsze roboty funduszków.

Wykonane roboty mogą kosztować 5, a najwyżej 10 tysięcy koron. Co się stało z resztą kwoty 30.800 koron wyznaczonej przez Ministerstwo na odnośne roboty — niewiadomo. Wiemy tylko, że wskutek tych robót około 400 uczennic dusi się już przeszło dwa lata w pierwotnym zapowietrzonym przez grzyb, walącym się budynku szkolnym o czterech izbach i nauka tam w ten sposób się odbywa, że niektóre klasy z braku miejsca muszą popołudniu chodzić na naukę, przyczem wszystkie uczennice i ich nauczycielki wyglądają bardzo niezdrowo wskutek częstych chorób, jakich się tam wśród zaduchu, wilgoci i grzyba nabawiają i roznoszą je po całym powiecie, gdy się zważy, że do tej szkoły prócz dziewcząt miejscowych i sąsiednich wsi, uczęszcza kilkadziesiąt z miejscowości połączonych ze Starym Sączem koleją, jak z Barcio, Rytra, Piwnicznej, Żegiestowa i Muszyny, skąd codziennie koleją do szkoły przyjeżdżają i do domu wracają.

Dla usunięcia tych opłakanych, dla ogółu wielce szkodliwych stosunków w szkole żeńskiej w Starym Sączu zapytujemy p. Komisarza rządowego:

1. Dlaczego w lecie 1900 r. rozpoczęte wskutek zezwolenia Ministerstwa roboty dla szkoły żeńskiej klasztornej w Starym Sączu dotychczas nie zostały ukończone.

2. Dlaczego od dwóch lat nie się tam nie robi a pozostawia odnośny budynek starożytny na zwietrzenie i rozwalenie się, zwłaszcza, że pozwalano w nim sprzecznie z kosztorysem wszystkie sklepienie sufitu, pozostawiono otworem wszystkie dziury okienne i odarto z niego tynk.

3. Czy i kiedy odnośne roboty dla szkoły ukończone zostaną, by uczennice i nauczycielki nie potrzebowały się dusić w dotychczasowym zapowietrzonym budynku, i jak temu Rząd zaradzi, jeżeli odnośne roboty przed rozpoczęciem roku

szkolnego, a przynajmniej przed zimą b. r. nie będą ukończone. Interpelujący:

Jan Stapiński w r.

Rayski, Buynowski, Lipiński, Maryewski, Bednarski, Huza, Tomaszewski, E. Michałowski, Rutowski, Jabłoński, Bojko, Korol, Ostapczuk, Barabasz, Barwiński, Vayhinger, Łazarski, Rotter, Romanowicz, Tar-nawski.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Interpelacya

do Wydziału krajowego jako władzy kolaudującej roboty zabudowań potoków.

Potok zwany „Księży“, choć przepływający przez środek miasta Makowa przedstawia klasyczny typ dzikiego potoku i co roku nieobliczalnie powoduje szkody w ogrodach, drogach i domach miasta Maków powiatu myślenickiego. Już od dawnych czasów zwracano nań uwagę a mieszkańcy miasta Makowa wszelkimi dokładali starań, aby jego regulacyę przeprowadzić. Rzeczywiście w roku 1894 przedsięwzięto roboty około regulacyi kosztem 18.000 koron, lecz tylko częściowo takowe ukończono. Z tego powodu zaraz po ukończeniu robót odnosiła się Reprezentacya miasta Makowa do władz celem prowadzenia dalszych robót; z przyczyn niezrozumiałych dopiero w 1898 roku rozpoczęto dalsze roboty ale i tych nie ukończono i zostawiono około 40 m. długości koło mostka rządowego i około 50 m. w górnym biegu nieubezpieczone. Z tego powodu w dniach 18. i 19. czerwca całe masy szutru na tych miejscach nieumocowanego zostały formalnie w środek miasta Makowa rzucone a zawalając łożysko potoku takowego podniosły i szalone spustoszenia sprawiły, gdyż woda zalala ogrody, łąki i domy.

Niżej podpisani zapytują zatem Wysocki Wydział krajowy, czy jest mu znana niedokładność robót przy Księżym potoku kilkakrotnie rozpoczynanych i nigdy nie kończonych? czy jest mu znana, jakie straty powoduje taka robota niedokładna i jakich środków zamierza użyć aby mieszkańców miasta Makowa uchronić na przyszłość od takich nieszczęść?

Interpelujący:

Kazimierz Lubmirski w. r.

Pawlikowski, Stadnicki, Bal, Roman Puzyra, Mycielski, Tadeusz Cieński, Z. Tarnowski, Cielecki, Włodek, Górski, Götzt, Garapich, Skałkowski, Skrzyński, Maryewski.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

C. k. Starostwo w Brzeżanach wzbrowniło obchodu pamiątkowego zwycięstwa odniesionego przez króla Władysława Jagiełłę na polach Grunwaldu, w którego program wchodził pochód uroczysty w dniu 12. b. m. wieczorem przed pomnik króla Jana Sobieskiego, tudzież pobudka z muzyką w dniu 13. b. m. rano odbyć się mająca.

Ponieważ powyższy zakaz niewłaściwie i bezprawnie krępuje swobodę obywatelską mieszkańców miasta Brzeżan bez żadnej uzasadnionej przyczyny i wywołuje słuszne rozgoryczenie ludności, przeto zapytują podpisani:

1. Czy znanem jest c. k. Namiestnictwu powyższe zarządzenie c. k. Starostwa w Brzeżanach?

2. Co zamierza c. k. Namiestnictwo zarządzić, celem usunięcia podobnych zarządzeń?

Interpelant:

Schaetzel w. r.

Tomaszewski, Fruchtman, Maryewski, Łazarski, Małachowski, Merunowicz, Buynowski, Rutowski, Wiśniewski, Michalski, Huzar, Jahl, Loewenstein, Bojko.

Interpelacya

do Wydziału krajowego.

Na posiedzeniu sejmowem z dnia 17. lutego 1898 uchwalonym został przez Sejm w drugim i trzecim czytaniu projekt ustawy o regulacji rzeki Pełtwi.

Ponieważ ta uchwała dotychczas nie wyszła z biur Wydziału krajowego w celu wyjednania dla niej Najwyższej sankcyi; zważywszy, iż ta długoletnia zwłoka w wykonaniu przygotowawczych prac, opóźnia rzeczywiste rozpoczęcie robót z dotkliwą szkodą dla interesowanej ludności rolniczej — zapytują podpisani:

Jakie są powody tak niezwykłej

zwłoki w załatwieniu uchwały Sejmu, przed czterema laty zapadłej, w biurach Wydziału krajowego, i w jakim stadium znajduje się sprawa zamierzonej regulacji Pełtwi obecnie?

Interpelant:

Merunowicz w. r.

Maiss, Lipiński, Wurst, Vayhinger, Jabłoński, Żardecki, Fruchtman, Dzieślewski, Rayski, Kolischer, Tomaszewski, Małachowski, Łazarski, Bujnowski, Michalski, Bednarski.

Interpelacya

posła Jana Stapińskiego i tow. do Wydziału krajowego w sprawie kasy gminnej w Krynicy.

Po zaprowadzeniu autonomii mniej więcej w r. 1868. utworzono w Krynicy pow. Nowy Sącz z funduszków spichlerzowych gminną kasę pożyczkową. Posiadała ona pierwotnie około 1.200 zł. kapitału, a pod dobrym zarządem tamtejszego długoletniego naczelnika gminy Znamirońskiego wzrósł ten fundusz do wysokości przeszło 9.000 koron. Między ruską częścią ludności Krynicy, przed niedawnym dopiero czasem powstała myśl, aby tę kasę rozwiązać, a cały jej fundusz na inne cele obrócić. Utworzono tedy komitet, na którego czele stanął ks. Grzegorz Hnatyszak gr. kat. proboszcz z Krynicy, a ten komitet wystąpił z twierdzeniem, że fundusz ten powstał przy założeniu ze składek około 40 ruskich zamożniejszych gospodarzy i do nich należy.

Tenże proboszcz w Krynicy utrzymuje, że przedstawił takie żądanie staroście z Nowego Sącza Jaroszowi, który mu słuszność przyznał, a następnie uchwalono po posiedzeniu rady gminnej w Krynicy, na którym był obecny starosta Jarosz, kiedy się polscy członkowie rady, którzy jej większość stanowią wydalili i tylko kilku do kompletu niewystarczających Rusinów pozostało, aby tę kasę pożyczkową rozwiązać, a fundusze oddać przypuszczalnym właścicielom do rąk komitetu, wskutek czego zastępcą wójta Stefan Krynicki wszystkie odnośne księgi, skrypta, obligi i gotówkę Hnatyszakowi w lecie 1901 roku wydał,

nie zostawiając w aktach nawet śladu, jaki był ostateczny stan tej kasy.

Uwiadomiony w lipcu b. r. o tym stanie rzeczy wysłał Wydział powiatowy nowosądecki dwa razy komisję do Krynicy — a druga, w której skład wszedł sekretarz wydziału Merkl i starszy komisarz starostwa Ossoliński, zbadawszy stan rzeczy, wezwała rzeczzonego księdza o zwrot ksiąg i walorów, jednak bez skutku.

Wskutek tego odstąpił Wydział powiatowy na żądanie starosty tę sprawę starostwu do ściągnięcia dotyczących ksiąg i efektów, a Starosta Jarosz wysłał w tym celu komisarza-sekretarza Grossera z asystencją żandarmeryi do Krynicy. Komisya ta zrobiła, swoją drogą wbrew postanowieniom zasadniczych ustaw państwa ścisłą rewizję, chociaż bezskuteczną u proboszcza, nie dając mu żadnego pisemnego zlecenia, ale ta czynność pozostała bez skutku, kasa gminna zabranych pieniędzy nie odzyskała i zachodzi obawa, że pieniądze gminie jako takiej przepadną, jeżeli Wydział krajowy wczas nie wkroczy i zamachu nie udaremni.

To powoduje nas do zapytania:

I. Czy Wydziałowi krajowemu znaną jest sprawa uszczuplenia funduszków kasy gminnej w Krynicy o kwotę 9.000 koron.

II. W jaki sposób zechce Wydział krajowy dopomóc do odzyskania tej sumy.

Interpelujący:

Jan Stapiński w. r.

E. Michałowski, Huza, Bednarski, Rotter, Buynowski, Maryewski, Rutowski, Bojko, Rayski, Tomaszewski, Łazarzski, Vayhinger, Tarnawski, Lipiński, Jabłoński.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

Interpelacya

posła Dr. Mogilnickiego i towarzyszy w sprawie wyborów gminnych w gminie Medynia, kałuskiego powiatu.

W gminie Medyni, kałuskiego powiatu, przeprowadzono wybory gminne jeszcze w grudniu 1898 r.

Przeciw tym wyborom wnieśli mieszkańcy tej gminy protest, którego jednak galicyjskie c. k. Namiestnictwo nie uwzględniło i Rada gminna ukonstytuowała się w r. 1901.

Protestujący odnieśli się z zażaleniem do c. k. Trybunału administracyjnego, który orzeczeniem z 25. lutego 1902 L. 1888/902 uznał orzeczenie Namiestnictwa z dnia 12. marca 1901 roku L. 22.861 jako ustawowo nieuzasadnione i zniósł takowe.

Pomimo tego władza polityczna bezustannie proszona i urgowana przez interesentów nie chce przystąpić do rozpisanie nowych prawnych wyborów i nieprawna Rada urzęduje:

Wobec tego podpisani zapytują:

Jakim sposobem można tolerować takie nieprawne stosunki w gminie Medyni, i kiedy wreszcie zamyśla c. k. Rząd temu bezprawnemu stanowi położyć koniec?

Dr. Mogilnicki, interpelant.

Glidziuk, Bohaczewski, Ostapczuk, Wilczkiewicz, Barabasz, Bojko, Huryk, Szponder, Barwiński, Mazikiewicz, Staruch, Stapiński, Żardecki, Korol.

Interpelacya

posła Huryka i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego w sprawie przyspieszenia regulacyi Dniestru w gminie Pobereże, stanisławowskiego powiatu.

Największą szkodę ponosi gmina Pobereże w stanisławowskim powiecie wskutek zaniedbania regulacyi Dniestru. Mianowicie w Jezupolu, sąsiedniej gminie zwiększa się Dniestr dwoma Bystrzycami i rok rocznie rujnuje gminę Pobereże i przysiołek Branówkę. Woda niszczy nie tylko wszystkie zasiewy na gruntach do Dniestru przytykających, lecz zabiera także uprawione grunta i nanosi szutru, przez co grunta takie stają się do użytku całkiem nieprzydatne. Jednakowoż c. k. geometrzy, mimo wszelkich starań gminy i dotychczas nie odpisali jeszcze podatku gruntowego od gruntów przez powódź zniszczonych.

Jeszcze większą szkodę ponosi przysiołek Branówka, bo część wody z Dniestru wrzyna się przez ich grunty do środka gminy, jak to na dołączonym planie literami A B. C. D. oznaczono. Woda niszczy tam nie tylko wszystkie zagrody i budynki gospodarcze i wszystkie zapasy żywności, lecz zabiera także i bydło. Przez to gmina

Pobereże i przysiółek Braniówka zubożały i zadłużyły się, bo woda zabiera rok rocznie większą część ich majątku.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Rząd:

I. Czy wie on o tem?

II. Czy poleci c. k. geometrze ewidencyjnemu odpisać podatek od gruntów przez wodę zniszczonych?

III. Czy skłonny jest w najkrótszym czasie rozpocząć roboty regulacji Dniestru w Pobereżu, ażeby tamtejszych mieszkańców ochronić od całkowitej ruiny.

Huryk, interpelant.

Bohaczewski, Korol, Barabasz, Ostapczuk, Dr. Mogilnicki, Barwiński, Staruch, ks. Wilczkiewicz, Stapiński, Bojko, Kremen-towski, Żardecki, Szponder, W. Szwed, Potoczek.

Interpelacya

posła Bohaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie nadużyć, jakich dopuszczali się podwładne c. k. organa rządowe przy ostatnich wyborach sejmowych w roku 1901 w 36 powiatach wschodniej części Galicyi.

W powiecie bobreckim. Na sprawozdaniu poselskiem p. Romańczuka w Strzeliskach nowych, dnia 9. lipca, gdy Dr. Janowicz wspomniął tylko o tem, że poseł Niezabitowski za kilka lat posłowania, nie stanął ani razu przed wyborcami, komisarz rządowy p. Grodzicki odebrał mu głos.

Jeszcze wybory do Sejmu nie były rozpisane, a już komisarz starostwa p. Grodzicki zwoływał pisarzy gminnych, ażeby ich pouczyć, jak mają pomagać wyborowi pana do Sejmu.

Na wójtów, którzy nie dawali się przekupić, nakładał kary za karami, za najmniejszą drobnostkę.

Dnia 12. sierpnia przy prawyborach w Hlebowicach wielkich, otrzymał Tomasz Hałyk na 37 głosujących 24 głosów, mimo to komisarz Borysiewicz nie ogłosił go wyborcą.

Wybór posła dnia 5. września był rozpisany na godzinę 8, a rozpoczął się o godzinie 1/2 8 dlatego, gdyż wyszłaby komisya ruska.

Wyborcy Filipowi Szpeidlowi ze Strzelisk starych nie doręczono karty legitymacyjnej.

W powiecie borszczowskim. W gminie Trupczynie otrzymał Jurko Basarab 7 głosów, a wójt 5 głosów, a mimo tego ogłosił komisarz, że został wybrany wójt.

W gminach Głębocku, Szerszeniowcach, Oleksińcach, Krzywczu, Usciu biskupiem i Kudryńcach, teroryzowali komisarze wyborczy wyborców ruskich, nie dopuszczali ich do głosowania, wyłączali od głosowania, a swoje kreatury ogłaszali wyborcami.

W Kudryńcach przy prawyborach dnia 23. sierpnia wyprosił komisarz z sali proboszcza ks. Litwinowicza, żydzi głosowali po 2 i 3 razy, a wielu prawyborców nie dopuszczono do głosowania. Potem zamknął się komisarz w sali wyborczej, wyszedł tylko wójt i ogłosił: „wybrano 4 żydów i mnie“.

Wybór komisji dnia 5. września, odbył się bez żadnego porządku, tak, że żydowi w kapelusz rzucał kartki, kto chciał i ile chciał bez żadnej kontroli, czy to był wyborca lub nie, a starosta Mühlner przerwał tę czynność nagle, wołając: „Mnie już dość“ w chwili, kiedy co najmniej 15 ruskich wyborców kart nie oddało.

Z lokalu wyborczego nie usunęło starostwo znanychmacherów wyborczych Katzów, Sperlingów i innych.

W powiecie brodzkim. Dnia 8. sierpnia odbyły się prawybory w Smolnie, przy których naczelnik stacji kolejowej Bauch otrzymał 22 głosów, a ks. Mateusz Bazylak 33 głosów, — mimo to komisarz Pilatowski ogłosił Bauchą wybranym wyborcą. Dopiero przy ponownych prawyborach dnia 3. września wybrano ostatecznie ks. Bazylaka przy asystencji 11 żandarmów.

W gminie Toporowie nie została wyłożona lista do przeglądu. W tej gminie były rozpisane prawybory na dzień 6. sierpnia w kancelaryi Urzędu gminnego na 8 godzinę rano, tymczasem odbyły się one w mieszkaniu policyanta o godzinie 7-mej rano.

W powiecie brzeżańskim. Wójt z Hinowic oświadczył wyraźnie niektórym wyborcom, którzy chcieli przegłądać listę wyborczą, że jemu z góry nakazano, by nikomu list nie pokazywał.

W gminie Byszki przyjechał na prawyборы dnia 14. sierpnia komisarz Lange całkiem nagle i niespodzianie bez żadnego ogłoszenia prawyborów i pod pretekstem, że przyjechał na likwidacyę szkody przez wojsko zrządzonej, przeprowadził wybory skrycie w karczynie, gdzie i zapito obfity mohorycz. W taki sam sposób odbyły się prawyборы w Potoku, Augustówce, Glinnej i Olszy.

W powiecie buczackim. W Ścianie przy prawyborach dnia 31. sierpnia komisarz Biedermann, wypędził z lokalu wyborczego wszystkich wyborców, w sali został tylko wójt i pisarz; a sam komisarz siadłszy w sieniach odczytywał prawyborców, a w końcu ogłosił wybranymi wójta, żyda i jeszcze jedno indywiduum, na których padło zaledwie 20 głosów, podczas gdy 60 prawyborców tej gminy zeznaje pod przysięgą, że głosowali na księdza i 2 uczciwych gospodarzy, rozumie się całkiem innych, a nie tych, których ogłoszono wyborcami.

W gminie Kośmierzyn lista wyborcza nie była całkiem wyłożoną, ułożono ją całkiem fałszywie, a przy prawyborach dnia 31. sierpnia komisarz Biedermann zamiast wybranych ks. Kałużniackiego i Nestora Hawryluka, ogłosił wybranymi Ksawerego Potockiego i Romana Borsuka.

W powiecie czortkowskim. Na sesji wójtowskiej dnia 16. sierpnia doręczono każdemu wójtowi zawiadomienie o terminie prawyborów, polecono jednakże ogłosić te terminy dopiero na 24 godzin przed prawyborami.

W gminie Siemakowce, zjawił się w dzień prawyborów ze wschodem słońca żandarm i na podstawie polecenia starostwa, zabrał ze sobą Piotra Tałochę i Hryńka Hnatyszyna, którzy prowadzili w gminie akcyę wyborczą. W starostwie po przesłuchaniu i po skończeniu prawyborów wypuszczono ich na wolność.

W Skorodyńcach unieważniło starostwo bezpodstawnie przeprowadzone prawyборы. W gminie Potoku komisarz wyborczy ogłosił wybór ks. Moczarowskiego, chociaż on otrzymał 14 głosów przeciw 42, które padły na kandydata gminnego.

W Dżurynie komisarz Kolmer wypędził z lokalu wyborczego wszystkich prawyborców, przeprowadził prawyборы tajnie, a dzierżawcę Hirschorna ogłosił jako wybranego wyborcę. Ciekawą jest rzeczą, że komisarz „otca Baczyńskoho“, „księdza Baczyńskoho“ i „proboszcza Baczyńskoho“ liczył jako zupełnie inne osoby, natomiast Moszka Hirschorna, Salomona Hirschorna i Stanisława Hirschorna za jedną osobę.

Przy wyborze dnia 5. września zasiadła komisya wyborcza w ciasnej wąskiej izdebce i przywoływała pojedynczo wyborców, żeby nikt nie mógł wiedzieć, jak kto głosował.

W powiecie dolińskim W Rakowie dnia 16. sierpnia przeprowadził komisarz Potocki prawyборы tylko z wójtem i pisarzem, tajnie, nielegalnie, o godzinę wcześniej, wielu uprawnionych prawyborców nie dopuścił do głosowania, i wybrał wyborcami wójta i pisarza.

Z powodu wniesionego protestu, zarządziło wprawdzie starosto drugie prawyборы, lecz komisarz Potocki wziął się już na to, ażeby tych samych raz przez siebie zamianowanych wyborców, ponownie wybrano.

W Ceniawie nie chciał komisarz Potocki przeprowadzić prawyborów dla tego, że lista była napisana po rusku, kazał ją więc przepisać po polsku, powołując się na jakąś tam deklaracyę p. komisarza Łosia w sprawach metrykalnych.

W gminie Olchówce, kiedy tenże komisarz zobaczył listę pisaną po rusku zawołał do wójta: „Wy umiecie czytać po rusku?“. Odpowiedź była przecząca. „To ja także nie umiem“, odpowiedział komisarz, i dla tego nie będzie prawyborów.

Kiedy temu sprzeciwił się proboszcz ks. Niedźwiedzki, komisarz Potocki zelżył go przed włóścianami.

W Wełdzirzu odbyło się bezpodstawnie poprawianie prawyborów, chociaż co prawda bez skutku.

W powiecie drohobyckim. W liście wyborczej w Jakubowej Woli wójt nie wpisał ks. Leszczyszaka i kilku najpoważniejszych włościan.

W gminie Tustanowice żyd wójt opuścił w liście ks. Daszkiewicza, a do tego prawyboru przeniesiono ze wsi do przysiółka Wolanka, gdzie mieszkają prawie sami żydzi. Starostwo drohobyckie pozmniejszało liczbę wyborców w niepewnych dla siebie gminach. Tak naprzykład w r. 1895 głosowało z Lityni 5 wyborców, a teraz wybrano tylko 4. W Lisznie głosowało tegoż roku 3 wyborców, a teraz tylko 2.

Dnia 24. sierpnia przyjechał do Liszny na prawyboru komisarz z agitatorami, a agitator propinator Szechter stał w sali wyborów i dyktował pijanym prawyborcom, na kogo mają głosować, zaś komisarz zapisywał. Sekretarz starostwa Krysa zjawił się u ks. Czapelskiego z Wróblowic w uniformie i w imieniu starostwa zawezwał jego, ażeby nie jawił się przy prawyborach.

Przy głosowaniu na posła dnia 5. września dopuszczano się pod okiem starosty rażących nadużyć.

Wyborcy, gdy stanął przed komisją, żydzi a nawet i członkowie komisji dyktowali: „Ksenofont Ochrymowicz“, a wyborca zwykle tylko kiwał głową i odchodził.

Wyborcę Kimcia z Neudorfu, który wyraźnie głosował na Okuniewskiego, starała się komisja przekonać, że on pewnie pomylił się, mając głosować na Ochrymowicza, tak, że w końcu Niemiec machnął ręką i powiedział: „Niech wam będzie i Ochrymowicz“ a wyszedłszy na dwór splunął i zarzekł się być drugi raz wyborcą.

Agitatorzy niewyborcy zwiłali się z samym Ochrymowiczem na czele po sali wyborczej a opozycyjnych wyborców, zwłaszcza włościan, którzy głosowali na opozycyjnego kandydata, szturchali i bili w oczach żandarmów. Każdemu wyborcy

po odebraniu głosu nakazywał starosta wychodzić precz z lokalu wyborczego.

W powiecie horodeńskim. Pod okiem starosty agitowało 30 żydków czernelickich i szynkowało wódkę, bez żadnej koncesyi, bez żadnego podatku, a starościński agitator Düwald otrzymywał po 14 koron tygodniowo za agitację.

W Podwerbcah przy prawyborach, komisarz teroryzował wójta, żeby koniecznie był wyborcą.

W Isakowie wychodził komisarz wyborczy kilka razy z lokalu wyborczego, a za ten czas pisarze fałszowali rezultat głosowania i mimo tego, że Ilko Charuk dostał 26 głosów, a pisarz Sozański 21, ten ostatni został ogłoszony wyborcą.

Przy wyborach w Żabokrukach ogłosił komisarz, że wyborcą wybrano wójta Michała Stadnika, który otrzymał rzekomo 23 głosów i zastępca Jędrzej Winnik 19 głosów, podczas gdy 23 włościan głosowało na p. Chłopeckiego i Jurka Slusara.

W Horodence sprowadzono na czas prawyborów szwadron ułanów i 24 żandarmów. Jeżeli kto z inteligencji zjawił się między wyborcami, to żandarm groził mu aresztowaniem usprawiedliwiając się, że ma takie polecenie od komisarza Lewickiego. Wieczorem polecił komisarz Lewicki zamknąć wchód dla włościan a tylnymi drzwiami wpuszczał żydków do głosowania i w ten sposób przeforsował listę żydowską.

W Żywaczowie wypędzili żandarmi z sali wyborczej ks. Jednoroha, w Piotrowie ks. Daniłowicza, w Potoczyskach ks. Makohońskiego. Proboszcza ks. Dobrzańskiego wyprowadzili żandarmi aż za wieś za to, że domagał się dopuszczenia go do głosowania.

W powiecie husiatyńskim. W gminie Czabarówce pofalszowano listę prawyborców, powpisywano w niej takich nieboszczyków, których w gminie nigdy nie było. Dalej w dwóch trzecich częściach spisu wyborców umieszczono niektórych fernali dworskich, którzy mają w gminie tylko chałupę, podwajając im podatek. Tych, którzy płacą większy podatek umieszczono w III. części, a niektórych

niepewnych wyborców pominięto zupełnie. Kancelarya gminna była zamknięta i dla tego nikt nie mógł zobaczyć listy, a do reklamacyi nie wyznaczono żadnego terminu.

Konceptista Stroka w asystencyi żandarmów rozwiązał wiec przedwyborczy w Probóźniej, pod pozorem nieistniejącego tam tyfusu.

Na dzień 9. sierpnia zwołał tenże Stroka rozmaitych ludzi na termin, wołał ich pojedynczo do kancelaryi, a załatwienie sprawy czynił zawisłem od rezultatu wyborów. Mówił: „Zobaczę, jak będziecie głosować przy wyborach“.

Sekretarz ze Suchostawu nie pozwalał przeglądać listy, usprawiedliwiając się, że tak nakazał starosta.

Starostwo gołosłownem orzeczeniem z dnia 9. sierpnia zawiesiło w urzędowaniu wójta w Horodnicy Iwana Belza za to, że tenże przy wyborach trzymał zawsze z gminą; urzędowanie objął zastępca, zasznik pański.

Dnia 22. sierpnia odstawił żandarm do Husiatyna braci Petryckich za to, że agitowali za kandydaturą ruską, rozumie się w granicach ustawy. Aresztowano włóścian z Samotuskowiec i Suchostawu.

Dnia 22. sierpnia komisarz wyborczy Stroka przed prawyborami w Horodnicy polecił gospodarza Lubego i jeszcze drugiego odstawić żandarmami do Husiatyna. Po takim steroryzowaniu gminy przeformował komisarz wyborców rządowych.

W Suchostawie, komisarz wyborczy Stroka równocześnie z prawyborcami przeprowadzał komisję w sprawie zarazy świń, a kiedy prawyborca chciał głosować, to on zaczął z nim rozmawiać o świniach. Do 70 gospodarzy, jakkolwiek wpisanych na listę, całkiem nie czytano, a za to powołano do głosowania zamiast 32, — 67 żydów i to nieopodatkowanych, małoletnich a nawet żebraków.

W Czabarówce ułożono fałszywie listę, wpisano 22 nieprawnie na listę, między tymi 2 nieboszczyków i 3 żydów, a wójt nie przyjął wniesionej w tej sprawie reklamacyi.

Ks. Bilińskiego wykreśliło starostwo nieprawnie z list. Prawyborcy odbyły się zamiast 10., dopiero 14. sierpnia. Komisarz polecił niewinnie aresztować Michała Patryckiego. Po takich cygaństwach komisarz Mirski ogłosił czterech swoich wybranymi wyborcami.

W Trybuchowcach konceptista Stroka nie wywoływał prawyborców, tylko im samym kazał się zgłaszać, ale w końcu rezultat głosowania ogłosił dopiero wtedy, gdy siadł na bryczkę i powiedział, że lista rządowa otrzymała 62 głosy, zaś opozycyjna 26, chociaż 51 członków gminy może zeznać pod przysięgą, że głosowali na listę opozycyjną.

Przy prawyborach w Jabłonowie lista zamiast przez 8 dni była wyłożoną do przeglądu tylko przez dni 4, komisji reklamacyjnej nie było, termin prawyborów nie został ogłoszony, — przed prawyborami zabrała żandarmerya 12 prawyborców pod pozorem jakiegoś przesłuchania; komisarz Mirski sam agitował całą godzinę. Listy kontrolnej nie prowadzono zaś lista wyborcza była inną a nie tą, która była była wyłożoną do przeglądu.

W powiecie kałuskim. W Nowicy przy prawyborach kandydaci opozycyjni nieli od 19 do 31 głosów, rządowi od 4 do 11, mimo tego tych ostatnich ogłosił komisarz Topolnicki wyborcami. Także dużo prawyborców nie dopuścił do głosowania.

W Chociniu przeprowadzał prawyborcy Starosta Bukowczyk, przy których niektóre indywidua starościńskie mogły i po 2 razy głosować: 16 prawyborców nie dopuścił on do głosowania, a w końcu ogłosił tych wyborcami, którzy pozostali w mniejszości.

W Jasieniu nawet wójt nie wiedział o terminie prawyborów, a komisarz Topolnicki przeprowadził prawyborcy ukradkiem, z żydami i wybrał wyborcami żydów. Tak samo nie ogłoszono terminu prawyborów w Majdanie i Śliwkach. W Przystopiu przyznał się wójt przed gminą, że starostwo zakazało mu ogłaszać dzień prawyborów.

W Krasnej odbyły się prawyborcy u strażnika polowego Roziewicza, chociaż wedle ogłoszenia miały się odbyć w urzędzie gminnym.

W Perekosach wybrano wyborcą Ilka Srokę a komisarz ogłosił wyborcą Jacia Hrebiennyka.

W Kopankach komisarz Dąbrowski ogłosił przy prawyborach 22. sierpnia, że wyszła lista starościńska, chociaż ta lista otrzymała mimo szachrajstwa tylko 29 przeciw 38, które padły na listę gminną.

W Podmichalu komisarz Tokarz krzychał że nie wolno z kartki odczytywać imion wyborców.

Henryk Mierzeński, właściciel obszaru dworskiego w Dębownicy, napisał do komisarza wyborczego A. Dąbrowskiego, że w Dołżce prawyborcą (sic) ma być wybrany Wasyl Tiahur, a w Dąbrowie Michał Telwach, którego wójt popiera. Na to odpisał komisarz wyborczy Dąbrowski: „w Dąbrowie wybrany Michał Telwach a w Dołżce Wasyl Tiachur“.

W Wojniłowiu miały się odbyć prawyборы wedle ogłoszenia w kancelaryi gminnej tymczasem starosta Bukowczyk, przeprowadził je u żyda Nachmana.

W powiecie kołomyjskim. Inspektor podatkowy Manaczyński, teroryzował w swojej kancelaryi Michała Popowicza ze Słobody rungurskiej, ażeby tenże przeprowadził w gminie wybór wyborców starościńskich.

Przy prawyborach tamże, komisarz Manaczyński nie odczytywał listy wyborców. Nie ogłoszono prawyborów w gminach Akreszory, Berezów niżny, Markówka, Kluczów mały, Kamionki małe. W gminach Łucza i Berezów wyżny, nadeszło ogłoszenie o terminie prawyborów, — po prawyborach. W gminach Słoboda rungurska, Berezów niżny, Myszyn i Zahajpol, nie dopuszczono uprawnionych do głosowania.

Dopuszczano nieuprawnionych: w Słobodzie rungurskiej i Zahajpolu. Teroryzował wyborców komisarz Mandela a mianowicie zelżył wójta Matejczuka z Kułaczkowiec, gdy tenże zwracał uwagę na bezprawia, wyszydzał pisarza w Cieniawie i Zahajpolu, gdy ten zwracał jego uwagę że niektórych wyborców niewpisano do listy wyborczej, ubliżająco traktował ks. Majkowskiego z Sieniakowiec, a ks. Romano-

wskiego z Żukocina wyprosił z lokalu wyborczego.

Komisarz Żurowski przywoływał wyborców i nakłaniał ich, by głosowali na kandydata rządowego mówiąc, że Dr. Dudykiewicz stracił prawo wybieralności że zatem na niego nikt nie śmie głosować gdyż on otrzymał akt oskarżenia, a odłane na niego głosy będą unieważnione.

Starostwo zamianowało 13 wirylistów, z których 6 nie miało do tego prawa, natomiast 2 grupom włościan Ispaskich, nie przyznano głosów wirylnych.

Nieprawne poprawianie prawyborów odbyło się w Debestawcach i Żukocinie.

W Rohyni starostwo zamiast wybranemu 14 głosami Łesiovi Borysiewiczowi doręczyło kartę legitymacyjną wójtowi Nikole Hawrylukowi, który otrzymał tylko 2 głosy.

Przy prawyborach w Zachajpolu, wybrano Matwija Naduraka i Piotra Rybaka, ale komisarz Mandela ogłosił wybranymi Andrzeja Naduraka i Alfreda Bezaka, a Starostwo doręczyło karty legitymacyjne dla Alfreda Bezaka i Piotra Rybaka.

Komisarz Żurowski i starosta Linde ogłosili naprzód, że wybór będzie tajny.

Dnia 11. sierpnia żandarm Satyfa areztował Dra Hlibowickiego w Załuczu za to że tenże agitował za Dudykiewiczem.

W powiecie lwowskim. W Sygniówce lista wyborców była fałszywie ułożona. Wójt zawiadomił przez policyan-tów o godzinie 3 niektórych włościan, że tegoż dnia odbędą się prawyборы o godzinie 5, ale komisarz przyprowadził je o godzinie 4½ przy współudziale 4 prawyborców.

W Polanie przeprowadził komisarz Jełowicki prawyборы dnia 14. września tak, że o przeprowadzonych prawyborach dowiedziała się gmina dopiero w kilka dni później. A dowiedziała się o tem, że wójt z pisarzem pod przewodnictwem komisarza Jełowickiego, wybrali samych siebie na wyborców.

Gmina Humieniec wybierała dotychczas zawsze dwóch wyborców a tak samo stało się i tego roku. Ale na nieszczęście starosty wybrano 2 wyborców opozycyj-

nych. Wtedy starostwo unieważnia ten wybór i przeprowadza nowy, już tylko na 1 wyborcę.

W Gajach, gdzie wybrano trzech wyborców, doręczono karty legitymacyjne tylko dwom.

W powiecie liskim. Kilkunastu wyborcom nie doręczyło starostwo kart legitymacyjnych, i dopiero na interwencję Dra Strutyńskiego w sam dzień wyboru starostwo po długich targach wydało karty.

Koncypiant starostwa Leszczyński groził wyborcy ks. Jasieniickiemu aresztowaniem za to, że rozmawiał z wyborcami.

Tak samo groził także aresztowaniem kandydatowi Staruchowi, który stał koło niego i uważał jak kto głosuje.

Także i żandarm kazał wyjść ze sali 2 księżom wyborcom pod pozorem że oni już głosowali.

W powiecie łanuckim. W gminie Dembnie, która liczy obecnie 1568 Rusinów, 214 Polaków a 24 żydów, przeprowadzono prawyborzy potajemnie dnia 19. sierpnia w uroczyste święto Wniebowstąpienia, i to w czasie kiedy ludzie byli w cerkwi na nabożeństwie.

W powiecie Mościskim. Na dzień 26. lipca zwołał starosta Pietruski wójtów na sesję i polecił im nie dopuszczać do żadnych zgromadzeń, a każdego agitatora wypędzać z gminy albo odstawić do starostwa.

Wezwaniem z dnia 29. lipca l. 15715 zawezwano do Starostwa na dzień 30. lipca 3 włościan z Hankowie Stefana Romana, Ilka Dorosza i Iwana Podhrabelnego w celu przesłuchania w sprawie jakiejś narady przedwyborczej, a chociaż komisarz Kaliniewicz nie mógł z nich nic wyciągnąć, zapowiedział, że w tej sprawie będą jeszcze kilka razy wzywani.

Wójt z Malnowa rozwiązywał nieprawnie przedwyborcze zgromadzenie, a gdy przewodniczący tychże Michał Bąk sprzeciwił się temu, starostwo zasądziło go na 7 dni aresztu. Również żandarmi zwiłali się po gminach, szukając rzekomo jakichś agitatorów.

Dnia 11. sierpnia, żandarmi z polecenia starostwa rozpendzili zgromadzenie przed-

wyborcze w Dydiatyczach. Do takich samych zgromadzeń nie dopuścili wójtowie w Lackiej Woli i Trzciancu, a to z polecenia Starostwa.

Do Radochowic przyjechał komisarz Kaliniewicz potajemnie manowcami, lasami i wybrał wójta, zastępcę i proboszcza łaćcińskiego.

W Malnowie nie ogłoszono terminu prawyborów, komisarz Kaliniewicz przypuścił tylko swoich czterech do głosowania a wielu prawyborców nie dopuścił do głosowania, motywując odmowę cynicznie, że nie mają numeru.

W Makuniowie rozpisano wybory na 9 godzinę, ale ukończono już o godz. 8½.

W Laszkach miały się odbyć prawyborzy rano a w Chorośnicy po południu, tymczasem stało się wręcz przeciwnie.

Dnia 20. sierpnia w Buchowicach nie było żadnych prawyborów tylko wójt Jacko Telatyński podszedł do wozu komisarza Kolankowskiego i oświadczył mu, że wszyscy prawyborcy“ zgodzili się na niego i na jego zastępcę Stefana Saturka.

W Krysowicach z wyjątkiem wójta i służby dworskiej nikt o prawyborach nie wiedział. Dopiero przed samymi prawyborami zawiadomiono o tem także ludowca Kolaszkę.

W Wołczyszczowicach, przeprowadził komisarz prawyborzy ukradkiem, zajechawszy manowcami.

W Dydiatyczach, koło zwykłych drzwi we dworze, czekało bardzo wielu prawyborców, ale komisarz zaszedł tylnymi drzwiami i potajemnie przeprowadził prawyborzy.

W Czyszkach, Bojowicach, Chliplach, Horystawicach, Jurdanówce, Krukienicach, Lackiej Woli, Matnewskiej Woli i innych, nikt we wsi nie wiedział o prawyborach.

W powiecie nadworniańskim. W Mikuliczynie przybił wójt dnia 19. sierpnia ogłoszenie, że od 4. sierpnia przez 14 dni będą wyłożone listy do przegłędnięcia a więc o dzień później, jak minął termin reklamacyjny, a tydzień przed tem oznajmił, że listę odesłał do Starostwa celem wykreślenia zmarłych.

Przy prawyborach w Kamiennej, komisarz wyborczy Hammer obraził brutal-

nie tamtejszego proboszcza ks. Lewickiego i groził mu wyrzuceniem go za drzwi.

W Hwozdi urzędował komisarz nie jako reprezentant władzy ale jako agitator kandydata pańsko-rządowego.

W powiecie podhajeckim. Dnia 21. sierpnia odbyły się prawybory w Bielnawej. Lista wyborcza była fałszowana. Komisarz Horodyski przypuszczał do głosowania, jak sam mówił tylko spokojniejszych, a wielu z tych, którzy czekali, nie dopuścił do głosowania. Tym, którzy głosowali podpowiadał sam: „Wójt Piotr Kolytyło i Stach Muzyka czy tak?“ Rozumie się, że to jego indywidualia zostały ogłoszone wyborcami.

Bezpodstawnie poprawianie prawyborów odbyło się w Nosowie, Rudnikach, Bokowie, Bożykowie i Sredniem, chociaż tamże nikt nie wnosił rekursu.

Podczas wyborów 5. września, komisya urzędowała tajnie w osobnym pokoiku. Urzędowe kartki rozdane na wybór komisyi, zbierano na 3 ręce chodząc po sali. Ale ruskie kartki opozycyjne wypadały jakoś na ziemię a gdy ks. Sandecki parę tychże podniósł i podał je bardzo grzecznie p. komisarzowi Horodyskiemu, komisarz zamiast podziękować, zelżył księdza ostatniemi wyrazami. Także i hołota, umieszczona w sali wyborczej znieważała księży i wyborców ruskich.

W powiecie przemyskim. W Torcach pisarz gminny Hołowód, sporządził 2 listy wyborcze, jedną dla gminy, a drugą dla Starostwa.

W liście dla gminy umieścił wszystkich uprawnionych, natomiast w liście dla Starostwa opuścił najporządniejszych wyborców, jak Iwana Jaremcia, Piotra Zasadniego, Fedka Nakonecznego, Wasyla Focę.

W Stubnie wpływał komisarz na wyborców ażeby wybrali wyborcami wójta i pisarza.

Starosta Lanikiewicz wzywał do siebie wyborców, głównie wójtów i nakazywał im, ażeby w dzień wyboru posła jawili się koniecznie i głosowali nie na ludowego kandydata Nowakowskiego, ale na wice-marszałka Czajkowskiego.

W powiecie rohatyńskim. Dnia 23. sierpnia przy prawyborach w Wisniowej, za mazurów, którzy wyemigrowali do Ameryki, głosowali ich synowie; za jednego zmarłego przed 7 laty, głosował jego zaledwie kilkunastoletni syn; za żyda mieszkającego, pod Stryjem głosował jakiś inny żyd.

Na odnośną interpelację odpowiedział starosta jako komisarz, że to wszystko jedno, ten czy inny.

Przy poprawianiu prawyborów w Załużu, komisarz Słomski doliczył wójtowi Stefanowi Dzerze głosy, oddane na Hryka Capa i Mykitę Bosego, i ogłosił wybór Stefana Dzery.

Przy prawyborach w Firlejowie dnia 14. sierpnia, został prawnie wybrany wyborca Wasyl Patrún, ale zamiast niego doręczyło starostwo kartę legitymacyjną ks. Małaczyńskiemu, a Wasyla Patrúna nie dopuściło do głosowania.

W powiecie rudeckim. Starostwo nie uwzględniło protestu z Rumna, gdzie całkiem fałszywie ułożone listę wyborczą również nie uwzględniło protestów z Hozsan i Michałowic, gdzie wójt ogłosił fałszywie godzinę prawyborów.

Dnia 5. września przyjął starosta wniosek na 4 członków komisyi rządowej, chociaż po stronie Rusinów była większość, a żadnego Rusina nie powołano do komisyi.

W powiecie samborskim. Dnia 16. sierpnia o godz. 2 po południu, wyznaczono prawybory w Sielcu. Ale na ten sam dzień i na tą samą godzinę wyznacza Sąd komisję prowizoryalną wójta Turzańskiego z gminą rustykalną.

Komisarz Madejski przyjeżdża i czeka na wójta od godz. 3-5, a potem jedzie na miejsce komisyi prowizoryalnej, zabiera wójta i pisarza na swego fiakra i każe galopem pędzić do mieszkania wójta i tam bez nikogo przeprowadza prawybory, a to wójta i pisarza i zaraz galopem ucieka ze wsi. W podobny sposób odbyły się prawybory i po innych gminach powiatu samborskiego.

W Bilinie komisarz Lanikowski wma-
wiał w tamtejszą szlachtę, ażeby nie wy-

bierała ks. Pohoreckiego, bo on zechce sobie stawiać drugą plebanję, a jeszcze z je dną nie pozbyli się kłopotu.

W powiecie s a n o c k i m. Posadzie Olchowskiej pod Sanokiem przyznało starostwo tylko 3 wyborców, chociaż tej gminie liczącej 2.666 mieszkańców, należy się wedle przepisów sejmowej ordynacji wyborczej 5 wyborców.

W powiecie s k a ł a c k i m. Starosta zwołał do siebie na 4. sierpnia wójtów z całego powiatu i pouczał ich, że przy wyborach mają głosować na hr. Pinińskiego.

W Mazurówce odbyły się prawyborzy dnia 14. sierpnia, chociaż nikogo o tem nie zawiadomiono. Ogłaszanie nadeszło aż podczas prawyborów.

W powiecie ś n i a t y ń s k i m. Dnia 17. sierpnia, przyjechał do Trościańca komisarz Jaworzykowski i nie zawiadomivszy gminy przeprowadził prawyborzy przy pomocy wójta i jego zastępcy.

W powiecie s o k a l s k i m. Dnia 14. sierpnia przeprowadzono prawyborzy w Sokalu.

Wyborzy rozpoczęły się o godz. 8 rano a dopiero o godz. 7¹/₂ rano tego samego dnia nalepiono w mieście pierwsze ogłoszenie. Dlatego też w Sokalu, który liczy ponad 10.000 mieszkańców, głosowało ogółem 20 żydów, rozumie się osobiście ad hoc powiadomionych. Komisarz Grabowski powiedział, że tak będzie we wszystkich gminach powiatu Sokalskiego.

Przy wyborze dnia 5. września, starosta podpowiadał wyborcom: „Głosujcie na Kraińskiego“. Wyborcom, którzy głośnieij wymawiali imię Dra Petruszewicza, groził zamknięciem do aresztu. A w końcu komisya, jakkolwiek obsolutna większość wynosiła 90 głosów, ogłosiła wybranym posłem Kraińskiego na którego padło 71 głosów.

W powiecie starosamborskim. Przy prawyborach w Berezowie dnia 20. sierpnia, starosta Ricci dyktował i wma wiał w wyborców, ażeby nie rozrywali głosów i głosowali na wójta, w końcu nie dopuściwszy wielu do głosowania, ogłosił wyborcą wójta Iwana Sahana.

Również bezpodstawnie opbyło się poprawianie prawyborów w Biliczu, które przeprowadził żyd Reich z urzędu podatkowego jako komisarz wyborczy i w Starym Samborze dnia 30. sierpnia, gdzie działy się rozmaite orgie, gdzie głosowali nieboszczycy żydzi, gdzie za kilkunastu głosował pisarz, prowadzący listę głosowania i t. d.

Przy wyborze dnia 5. września odczytywano także Samborską kasę oszczędności jako wirylistę i głosował za nią pełnomocnik, podczas gdy rzeczona kasa ma już głos w Samborskiej kuryi miejskiej.

Wyborca Iwan Kunciak z Bystrego, otrzymał kartę legitymacyjną dopiero aż 7. września, tj. we dwa dni po wyborze.

W powiecie stryjskim. Starosta Niewiadomski jeździł z kandydatem komitetu centralnego, Karolem Dzieduszyckim, na agitację od gminy do gminy. Dnia 30. lipca byli oni obydwaj na jarmarku w Smoczcu, chodzili między włościanami sprzedajacymi bydło i targowali mandat dla hr. Dzieduszyckiego.

W Tucholce usunięto pisarza gminnego do którego hr. Dzieduszycki nie miał zaufania, a zamianowano pocztmistrza, który powpisywał na listę wyborczą ludzi, nie mających w gminie prawa wyboru.

W gminach, w których Starostwo spodziewało się mieć przychylnych wyborców dla hr. Dzieduszyckiego, wyznaczyło ono liczbę wyborców według konskrypcyi z r. 1900, natomiast w innych według konskrypcyi z r. 1890.

Dnia 12. sierpnia odbyły się prawyborzy w Rożance wyżnej; na 49 głosujących otrzymał ks. Halikowski 43 głosy, Kozanowicz 29, zostali więc wybrani. Mimo tego zarządził starosta drugie głosowanie i zamiast Kozanowicza ogłosił wyborcą Jakscha.

W Łanach Sokołowskich, zapowiedziano prawyborzy w kancelaryi gminnej i tam czekała cała gmina, tymczasem komisarz przeprowadził prawyborzy w mieszkaniu zastępcy wójta.

W Stankowej wybrano wyborcą nauczyciela Chrzyszczewskiego, chociaż tenże jest nauczycielem w Faliszu w Podhorcach

przeprowadził komisarz prawyborcy o 2 godziny przed, w Kalnem o kilka godzin przed oznaczonym terminem.

W Stryhańcach otrzymał przy I głosowaniu na 21 głosujących Dmytro Lewy 11 głosów, Fed Fedorów 9, a jednak komisarz zarządził drugie głosowanie i Fedia Fedorowego ogłosił wyborcą.

W Chodowicach przez 2 godziny po wyborach nie chciał komisarz ogłaszać rezultatu.

W Hołobotowie przeforsował komisarz wybór wójta w ten sposób, że przy pomocy inżyniera Uhmana, dopuszczał kogo chciał do głosowania, a kogo nie chciał tego nie dopuścił.

W Lubieńcach pofalszowano listę, terminu prawyborów nie ogłoszono.

Dalej wzięto się do poprawiania całkiem legalnie przeprowadzonych prawyborów w Kruszelnicy, Chodowicach i Dzieduszycach wielkich.

W Orawie zapowiedziano prawyborcy na 21. sierpnia, ale odłożono je bez przyczyny. Ze ten czas wykreślono z listy całkiem nieprawnie 14 prawyborców i tak wyszedł pisarz Kacidan.

Jurkowi Barabaszowi z Koniuchowa zagrożono w Starostwie wymierzeniem za 6 lat podatku zarobkowego od handlu wołami, jeżeli syn jego nie będzie głosować za Dzieduszycykiem.

Podczas wyborów dnia 5. września przy wyborze komisji kartkami, chciał jeden z komisarzy starostwa podrzucić cały plik kartek, ale ks. Dawydiak z Tuchli złapał go za rękę i nie dopuścił do tego.

W powiecie strzyżowskim. Starosta Pokiński, kiedy mu wójt z Pietruszy Woli przedłożył listę, pisaną po rusku, rzekł: „Co to zemną figle stroicie? W cerkwi figlować, a nie w starostwie, gdzie język polski jest urzędowy“. Starosta polecił swemu pisarzowi przepisać listę po polsku, a z wójta ściągnął 2 korony.

W powiecie tarnopolskim. Przy prawyborach działy się wielkie nadużycia, a mianowicie w większej części gmin nie ogłoszono naprzód prawyborów a komisarz wyborecy przyjechał niespodzianie i przeprowadzał prawyborcy.

Tak stało się w Borkach, Białej, Ostrowie i Bucniowie, gdzie w nocy bezpośrednio przed prawyborami przybito ogłoszenie, a raniutko przyjechał komisarz i przy współudziale kilku zauszników przeprowadził prawyborcy na korzyść hr. Korytowskiego.

W Czystylowie przeprowadzono prawyborcy tajnie, przy współudziale wójta i jednego prawyborcy, ściągniętego z fury, gdy jechał na targ do miasta, i rozumie się wybrano wójta.

W powiecie trembowelskim. Z polecenia starostwa układano listy nie według liczby opodatkowanych, lecz według podatków, tak, że sumę podatków dzielono na 3 części, i w ten sposób daleko mniejsza część weszła do listy.

W Hławczu wyłożenie listy nie zostało ogłoszone, o terminie prawyborów nikt nie wiedział.

W gminie Semenowie pofalszowano listę prawyborców, o wyłożeniu jej w kancelarii gminnej nikt nie wiedział, terminu prawyborów nie ogłoszono, w końcu przy prawyborach dnia 9. sierpnia wójt Jurko Seretny terroryzował prawyborców i groził aresztowaniem, chociaż oni zachowywali się najspokojniej, a w końcu z bratem swoim Marcinem został ogłoszony wyborecą.

W Laskowcach przeprowadził prawyborcy komisarz Szwedzicki. Terminu nie ogłoszono. Proboszcza ks. Bilinkiewicza żandarmi nie wpuszczali do głosowania. Jakkolwiek Pawło Dawybida i Wasyl Apostoł otrzymali po 48 głosów, to jednak mimo tego musieli ustąpić 2 wyborcom, wybranym 42 głosami.

W Romanówce komisarz Szwedzicki uczeplił się do księdza za to, że termin prawyborów ogłosił w cerkwi.

Starostwo obiecywało wyborcom z Romanówki, że dostaną osobnego proboszcza i zwolnienie od konkurencji do Mogilnicy, skoro wyborecy z tej wsi będą głosować na kandydata rządowego.

W powiecie zaleszczyckim. Dnia 10. sierpnia zwołał starosta Maurycy Dzieduszycycki sesję wójtów, po której ciż zaraz zaczęli po mieście wykrzykiwać: „Hej lu-

dzie dobrzy, wybierajcie do Sejmu pana dziedzica z Niżniowa, gdyż tak nakazał pan starosta, a za nieudanie się wyboru my odpowiadamy!⁴.

Dnia 14. sierpnia odbywały się prawyborczy w Szczytówcach. Przy pierwszym głosowaniu było 24 uczestników, bezwzględna większość 13. Ks. Kocyk otrzymał 18 głosów, Rozinkiewicz 9, Oryszczuk 8 i wójt Mandziuk głosów 7. Wyborcą został ks. Kocyk, a na drugiego zarządzono ponowne głosowanie. Ale przy drugim głosowaniu nie czytano tych, którzy przedtem dali głos na Oryszczuka, a kiedy Rozinkiewicz otrzymał 8 głosów, komisarz Topolnicki ogłosił jego wyborcą.

W Burakówce wyznaczono prawyborczy na 24. sierpnia we dworze. Ale gdy wyborczy zeszli się na oznaczoną godzinę, stał tam w bramie postawiony wartownik i mówił, że komisarz pojechał do kancelaryi gminnej, a tymczasem komisarz we dworze z zamówionymi żydami wybrał swoich wyborców.

W Berenianach odbyły się prawyborczy we dworze, gdzie nie dopuszczano uczciwych wyborców i wybrano, kogo kazano.

W Świerczkowcach nie było żadnych prawyborców, tylko wójt i pisarz poszli do Beremian i tam kogoś wybrali.

W Chmielowej wyznaczono prawyborczy w urzędzie gminnym na godzinę 3 po południu, a p. komisarz Strański przyjechał o godzinie 6. i zarządził wybory we dworze, nie dopuściwszy 21 prawyborców do głosowania.

W Lisowcach zjechali się żandarmi i urzędnicy rady powiatowej i całą noc przed wyborami wyprawiali orgie, żeby wyborcą nie wyszedł ks. Kowcz.

Przy wyborze, dnia 5. września, kartki na komisję odbierał starosta Studziński bez żadnego porządku. Stół komisyjny znajdował się aż w trzecim pokoju, a komisya i głosowanie były dla Rusinów tajne.

W powiecie zbarazkim. W Zbarażu starym odbyły się prawyborczy w urzędzie gminnym, chociaż wedle ogłoszenia miały się odbyć na Dyrałówce.

W Zbarażu i Roznoszyńcach nikt nie wiedział o terminie prawyborców.

W powiecie złoczowskim. Rozporządzeniem z dnia 20. lipca L. 121/pr. polecił starosta Roder wójtom powiatu złoczowskiego, by mu donosili o zamiarze zwoływania wieców przedwyborczych, by je kontrolowali, by zachowywali wszechstronny spokój i porządek, przestrzegali przepisów policyjnych i zdawali mu dokładną relację o przebiegu każdego wiecu przedwyborczego.

W gminie Manajowie wójt Andruch Seńków przybił dnia 6. sierpnia w sklepiku ogłoszenie, że listy wyborcze wyłożone są do przeglądu i na tem ogłoszeniu umieścił 25. lipca. Gdy na drugi dzień prawyborczy udali się do kancelaryi gminnej, nie zastali tam żadnej listy.

W Juśkowicach odesłał wójt dopiero 9. sierpnia listę do starostwa, dnia prawyborców jeszcze nie ogłosił, a tu już dnia 10. sierpnia w południe wpada jak bomba starosta Roder, szturmując do szkoły, każe wyłamywać drzwi i przeprowadza prawyborczy, rozumie się, po swojej myśli.

Dnia 14. sierpnia odbyły się prawyborczy w Kontach, gdzie starosta Roder groził, że jeżeli prawyborczy źle wypadną, to na gminę spadną rozmaite ciężary i wyprowadził za ucho na dwór Iwana Kaprynszyna pod pozorem, że tenże agituje, chociaż on stał najspokojniej w sklepiku, przytykającym do lokalu wyborczego.

Dnia 17. sierpnia odbyły się prawyborczy w Harbuszowie. Terminu prawyborców nikt nie ogłaszał. Prawyborczy odbyły się o godzinę przedzej, zamiast o 10-tej o 9-tej. Listy kontrolnej nikt nie prowadził. Komisarz odebrał głosy tylko od proboszcza ks. Pyłypczuka a 69 wyborców nie dopuścił do głosowania i całkiem nieprawnie ogłosił prawyborcami wójta Semka Kowala i nauczyciela Dąbrowskiego.

W Snowiecu głosowało tylko 4 prawyborców, innych nie dopuszczono do głosowania.

W Ostaszowcach i Danielowcach nie ogłoszono terminu prawyborców.

Przy prawyborcach w Ożydowie został wybranym Michał Łuszczaniec, który otrzymał 9 głosów i Fedko Petrów, który otrzymał 8 głosów. Tymczasem komisarz Kwiat

kowski ogłosił, że zostali wybrani Wasyl Hudyma, który otrzymał 6 głosów, i wójt Iwan Okopny, który otrzymał 1 głos.

Dopiero za pośrednictwem sądu i prezydenta ministrów uzyskali pokrzywdzeni swoje prawo. Tak samo stało się i w Jasionowcach.

Starota Roder zapowiedział wójtom oficjalnie, że ekscelencya Jaworski musi być wybrany posłem.

W gminie Kniáže, wyznaczono prawyborcy na godzinę 2. po południu, a przeprowadzono o godzinie 11 przed południem.

W Czeremszanej zapowiedziano prawyborcy na godzinę 9. przed południem, a przeprowadzono o godzinie 7 mej.

W Lackiem ogłoszono prawyborcy dopiero wtedy, gdy przyjechał komisarz wyborczy.

W Uciszkowie objechał komisarz całą wieś dookoła, żeby go wyborcy nie mogli zauważyć.

W Zazulach przeprowadzono prawyborcy, gdy wszyscy byli na nabożeństwie. Za jedno przedpołudnie przeprowadził starosta prawyborcy w Podhorcach, Zahorcach, Ciszkach i Kontach, w miejscowościach oddalonych od siebie o kilka kilometrów.

Uzasadniwszy rekurs członków gminy ze Strutyna, obiecał starosta Roder wówczas załatwić, kiedy wybiorą wyborcą tego, kogo on wskaże.

Andrzejowi Drewnickiemu z Płuchowa obiecał starosta, że załatwi sprawę wojskową wtedy, gdy jako wyborca odda głos po jego myśli.

Kiedy Wasyl Dankowicz z Olszanicy przy prawyborach oddał głos nie po myśli starosty, powiedział starosta do niego: „Świnia zawsze świnia... Jaworski musi być wybranym... ja to popamiętam“.

W gminie Korszyłowie otrzymał wójt 6 głosów, a kandydat opozycyjny 7, mimo tego ogłosił komisarz wójtą wyborcą!

Do jednego wójta odezwał się starosta Roder: „Chociażby wy sprawy gminne nie wiedzieć jak prowadzili, jak was ukarzę. to nie pomoże wam rekurs nawet i do Wiednia. Jedno może wam pomódz, jak wasi wyborcy będą głosować na p Jaworskiego“.

W Bohutynie, komisarz Hamuliński przeprowadził wybory z jednym zastępcą wójta, chociaż 31 wyborców czekało na głosowanie.

W Koropcu odbyło się nieprawnie prowadzenie prawyborów. Zamiast ks. Praczuka wybrał p. komisarz wójta.

W powiecie żółkiewskim. Przy wyborze w Żółkwi dnia 5. września najęci siepacy Hrech i Hryb, nie będąc wyborcami, znajdowali się w sali wyborczej, znieważali księży wyborców, bili kułakami, pluli i wyzywali wyborców, a wszelkie zażalenia tak przed komisarzem jak i starostą nie pomagały.

W powiecie żydaczowskim inspektor szkolny Tokarski objeżdżał podczas wakacyi szkoły w powiecie i terroryzował nauczycieli, żeby byli koniecznie wyborcami.

Konceptista starostwa Hoszowski polecił podczas prawyborów wpisywać na listy wyborcze rozmaitych siepaków dworskich, jak to miało miejsce w Berczynie.

Dnia 14. sierpnia komisarz Hoszowski przy prawyborach w Rudnikach, kazał wójtowi powpisywać wszystkich pijaków, nieuprawnionych do głosowania, pozwolił właścicielowi obszaru dworskiego Polańskiego agitować na sali, a gdy wójt sprzeciwił się temu, groził mu biciem w twarz a w końcu przy pomocy pijanych zauszniaków, ogłosił p. Polańskiego wyborcą.

Gmina Protesy została uwiadomiona, że wybory odbędą się o godzinie 4ej, ale nie podano, którego dnia. Gdy gmina z tego powodu wniosła telegraficzne zażalenie do Namiestnictwa, przyjechał komisarz Tabo i lżył ich: „Draby, łajdaki, ja was nauczę telegrafować“.

W kilku gminach odbyło się nieprawne poprawianie prawyborów.

Przy wyborze dnia 5. września, kartki na komisję odbierał komisarz Hoszowski bez żadnej kontroli i ogłosił: na rządową komisję 71, na ruską 64 głosów, razem 135 chociaż przy wyborze było wszystkiego 133 wyborców.

Kto oddał głos, musiał wychodzić ze

sali, a gdy kto wrócił, to inspektor podatkowy Kamiński groził mu żandarmeryą.

Wyborcy Józefa Hreškowa nie dopuścili żandarmi do głosowania.

W końcu ogłosiła komisya Stanisława Pawlikowskiego jako wybranego na posła 66 głosami, chociaż absolutna większość wynosiła 67 głosów.

Polañski z Rudnik, jako należący do większej posiadłości i Korzenny z Malechowa, nie opłacający ani halerza podatku, nie mieli prawa głosowania, a mimo tego głosowali na Pawlikowskiego.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Czy znane są c. k. Rządowi powyższe fakta, i jak potrafi je usprawiedliwić?

II. Czy zarządzi c. k. Rząd co do tych faktów dokładne śledztwo i czy ukarze surowo winnych c. k. funkcyjaryszu?

III. Co zamierza c. k. Rząd uczynić, ażeby podobne fakta ze strony c. k. organów rządowych na przyszłość się nie powtarzały?

We Lwowie, dnia 8. lipca 1902.

Interpelujący:

Bohaczewski w. r.

Ostapczuk, Huryk, Ochrymowicz, Staruch, Stojałowski, Barwiński, Gładziuk, Mazikiewicz, Bojko, Stapiński, Korol, Barabasz, Szponder, Mogilnicki.

Marszałek oznajmia, że interpelacje te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek udziela głosu p. Urbańskiemu Mieczysławowi.

Przemawia p. Urbański Mieczysław i stawia formalny wniosek, by przekazane komisji drogowej petycje Ls.: 803 i 1061 odesłać do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała formalny wniosek p. M. Urbańskiego, głosując oddzielnie nad każdą z tych petycyj.

Marszałek udziela głosu członkowi Wydziału krajowego p. Pilatowi, celem dania odpowiedzi na interpelację.

Członek Wydziału krajowego p. Pilat odpowiada na interpelację p. Potoczka i

towarzyszy, wniesioną dnia 30. czerwca b. r. w sprawie regulacji potoku Brzeźniana.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonego nagłego wniosku:

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

Wniosek nagły

posła Mogilnickiego i towarzyszy w sprawie odwrócenia koryta rzeki Łomnicy od gminy Dobrowlany, kałuskiego powiatu.

Rzeka Łomnica podstąpiła pod gminę Dobrowlany kałuskiego powiatu, podmulwszy grunty i ogrody, — tak blisko, że jest oddalona od wieśniaczych budynków wszystkiego na 8 metrów, a ponieważ takie podmulanie od kilku lat stale postępuje, przeto grozi niebezpieczeństwo, że Łomnica zabierze chałupy i budynki gospodarze.

Bezpośrednio zagrożonych jest kilkunastu gospodarzy. Mieszkańcy i pisemnie i ustnie prosili tak Wydział powiatowy jak i starostwo o zarządzenie niebezpieczeństwu i odwrócenie odpowiednimi robotami rzeki Łomnicy od gminy, lecz obydwie te władze zasłaniają się to brakiem funduszy to innymi przeszkodami, a tymczasem gminie grozi całkowita ruina od wylewu.

Wobec tego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przedstawioną wyżej sprawę niezwłocznie na miejscu zbadał i przedsięwziął wszelkie środki ażeby gminę Dobrowlany uchronić od wylewu rzeki Łomnicy.

Lwów, dnia 8. lipca 1902.

Dr. Mogilnicki wnioskodawca.

Gładziuk, Bohaczewski, Ostapczuk, Lewenstein, Barabasz, Bojko, Huryk, Szponder, Barwiński, Mandyczewski, Staruch, Stapiński, Żardecki, Korol.

Przemawia p. Mogilnicki, uzasadniając nagłość swego wniosku, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy nagłość wniosku p. Mogilnickiego.

P. Mogilnicki zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała odesłanie wniosku p. Mogilnickiego do Wydziału krajowego.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest :

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Jaworowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Jaworowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Jaworowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §. 14. i 15. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (Dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zacho-

wane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Art. I.

Radzie powiatowej w Jaworowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §. 14. i 15. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (Dz. u. kr. Nr. 43).

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta :

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta :

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże

Izba uchwała bez rozprawy Art III. zgodnie z wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta :

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Jaworowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów.

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp uchwały.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji budżetowej ze sprawozdania Wydziału kraj. w przedmiocie petycji nauczycieli i nauczycielek, tudzież wdów po nauczycielach o podwyższenie emerytury, względnie udzielenie pensyi wdowiej lub daru z łaski.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Podhajnemu Jędrzejowi, nauczycielowi szkoły ludowej w Niemiłowie, policza Sejm w drodze łaski do emerytury dwa lata służby, spędzonej w zawodzie nauczycielskim tak, by tenże mając 30 lat służby policzalnej, mógł po myśli art. 40. ustawy z 16. czerwca 1898 Dz. u. kr. Nr. 54, otrzymać przy przeniesieniu w stan spoczynku pełną emeryturę.

2. Jaremcie Janowi, emerytowanemu nauczycielowi szkoły ludowej w Żuratynie, podwyższa Sejm w drodze łaski, począwszy od r. 1902 pobieraną przez niego emeryturę z kwoty 747 kor. 50 gr. do kwoty 1.000 koron rocznie.

3. Komarnickiemu Hilaremu, emerytowanemu nauczycielowi szkoły ludowej w Stryju, policza Sejm w drodze łaski do emerytury 6 lat służby spędzonej w zawodzie nauczycielskim w charakterze zastępcy nauczyciela w szkołach średnich i podwyższa mu emeryturę z kwoty 575 K na kwotę 725 K rocznie.

4. Kozakowi Janowi, emerytowanemu nauczycielowi szkoły ludowej w Czerminie, podwyższa Sejm w drodze łaski, począwszy

od r. 1902, emeryturę z kwoty 373 K 75 gr. na 480 K rocznie.

5. Gawlińskiemu Marcelemu, emerytowanemu nauczycielowi szkół ludowych, podwyższa Sejm w drodze łaski, począwszy od r. 1902, emeryturę z kwoty 472 K 50 g do kwoty 700 K.

6. Zielińskiemu Romanowi, emerytowanemu kierownikowi szkoły ludowej w Wieliczce, udziela Sejm na pokrycie kosztów leczenia chorej żony jednorazową zapomogę w kwocie 200 koron.

7. Paślawskiej Józefie, emerytowanej starszej nauczycielce 6-klasowej szkoły żeńskiej w Jarosławiu, policza Sejm do emerytury jeden miesiąc służby — i podwyższa począwszy od r. 1902, pobieraną przez nią emeryturę z kwoty 600 K na kwotę 640 koron rocznie.

8. Medweckiej Władysławie, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, przyznaje Sejm w drodze łaski od 1. stycznia 1902 pensję wdowią w kwocie 433 K 33 g. rocznie, oraz dodatek na wychowanie siedmiorga dzieci 216 K 67 g. aż do czasu dojścia najmłodszego z nich do 20. roku życia lub do wcześniejszego zaopatrzenia wszystkich.

9. Stebnickiej Albinie, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, przyznaje Sejm w drodze łaski od 1. stycznia 1902 r. dar z łaski na wychowanie czworga dzieci, a to: Władysława, Alfreda, Eugenii i Leona, w kwocie rocznej 100 K, aż do dojścia najmłodszego z nich do 20. roku życia lub wcześniejszego zaopatrzenia wszystkich dzieci.

10. Pollowej Leopoldynie, b. nauczycielce ludowej, udziela Sejm jednorazowy dar z łaski w kwocie 50 koron.

11. Baslerowej Karolinie recte Keili, wdowie po nauczycielu religii mojżeszowej, przyznaje Sejm w drodze łaski począwszy od 1. stycznia 1902 stałe zaopatrzenie w kwocie 400 K rocznie, oraz dodatek na wychowanie czworga niezaopatrzonych dzieci po 60 K rocznie dla każdego aż do ukończenia przez najmłodsze dziecko 20 lat życia lub uzyskania innego zaopatrzenia.

12. Ludwińskiej Gabryeli, wdowie po

nauczycielu ludowym, przyznaje Sejm w drodze łaski, począwszy od 1. stycznia 1902 stałe zaopatrzenie w rocznej kwocie 100 K.

13. Skwirzyńskiej Stefanii, wdowie po inspektorze szkolnym okręgowym, podwyższa Sejm w drodze łaski od roku 1902 począwszy, pensję wdową z kwoty 566 K 66 g. na kwotę 766 K 66 g. rocznie.

14. Kobialkiewiczowej Stefanii, wdowie po emerytowanym nauczycielu ludowym, podwyższa Sejm w drodze łaski od roku 1902 począwszy pensję wdową z kwoty 640 koron na 840 koron rocznie.

15. Maziarskiemu Józefowi, kierownikowi szkoły w Padwi, udziela Sejm w drodze łaski jednorazowy zasiłek w kwocie 200 koron.

16. Głowackiej Adolfinie, sierocie po kierowniku szkoły ludowej w Zaleszczykach, udziela Sejm jednorazowy dar z łaski w kwocie 100 koron.

17. Michalskiemu Michałowi, nadetatowemu nauczycielowi szkoły ludowej w Tęgorozach, przyznaje Sejm w drodze łaski począwszy od roku 1902 stałe zaopatrzenie w rocznej kwocie 400 koron rocznie.

18. Wojnarowskiemu Błażejowi, emerytowanemu nauczycielowi szkoły ludowej w Sieniawie, udziela Sejm jednorazowy dar z łaski w kwocie 100 koron.

19. Bosakowi Franciszkowi, kierującemu nauczycielowi szkoły ludowej w Mokrzych, policza Sejm w drodze łaski do wymiaru dodatku pięcioletniego czas jego służby w zawodzie nauczycielskim od 1. lipca 1885 do 31. maja 1900.

20. Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycją Dymitra Więckowskiego o udzielenie stałego daru z łaski na wychowanie 3-ga sierót.

Przemawia p. Mogilnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwalwszy wniosek p. sprawozdawcy na przyjęcie *en bloc* wniosków od 1—20 komisji przyjmuje *en bloc* powyższe wnioski od 1—20 komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji budżetowej ze sprawozdania dodatkowego Wydziału krajo-

wego o petycji Stanisławy Bałtarowiczówny, sieroty po nauczycielu ludowym w Glinianach, o przedłużenie poboru pensji sierocej.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Stanisławie Bałtarowiczówny, sierocie po nauczycielu ludowym w Glinianach, przedłuża Sejm w drodze łaski pobór pensji sierocej w kwocie 216 koron 68 g, aż do ukończenia przez nią 24. roku życia, t. j. do 7. maja 1903 roku.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji budżetowej ze sprawozdania Wydziału krajowego z wnioskiem na przedłużenie czasu trwania funduszu pożyczkowego dla gmin wiejskich.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Czas trwania funduszu pożyczkowego na budowę szkół ludowych uchwała sejmową z dnia 22. września 1892 ustanowiony na lat 20 od 1. stycznia 1893 do 31. grudnia 1912, przedłuża się o lat 10, t. j. do końca roku 1922.

2. Przyjęte uchwałami sejmowymi z 22. września 1892 i z 16. lutego 1894, zobowiązanie kraju do opłacania funduszowi szkolnemu krajowemu przez czas trwania funduszu pożyczkowego na budowę szkół takiej kwoty, jaką wydzielone z majątku zarodowego funduszu szkolnego krajowego na rzecz tegoż funduszu pożyczkowego walory, w chwili ich wydzielenia, corocznie tytułem odsetek przynosiły, od wydzielonej zaś gotówki, odsetek po 4% rocznie, trwać będzie aż do końca r. 1922.

3. Kraj poręcza, że z rozwiązaniem funduszu pożyczkowego na budowę szkół w dniu 1. stycznia 1923 r. zostaną z funduszu pożyczkowego, a o ileby tenże nie wystarzał, z funduszu krajowego, zwró-

cone funduszowi szkolnemu krajowemu na rzecz jego majątku zarodowego takie same walory, jakie z niego na rzecz funduszu pożyczkowego wydzielone zostały, albo ich wartość w gotówce wedle kursu z dnia wydzielenia, a oraz cała kwota wydzielona w gotówce.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski 1, 2, 3 komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. sanitarnej w sprawie budowy nowego szpitala w Kołomyi.

Sprawozdawca p. Wurst uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Uznając potrzebę budowy nowego szpitala w Kołomyi na 100 łóżek, upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia na ten cel pożyczki w wysokości 115.000 K, wystarczającej na pokrycie połowy kosztów tej budowy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia szpitala powszechnego w Przemysłu do nowego budynku w odpowiednim miejscu wzniesić się mającego.

Sprawozdawca p. Czaykowski Władysław uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm uznaje potrzebę zbudowania nowego szpitala na 200 łóżek w Przemysłu, oraz zabudowań ubocznych na innym odpowiednim miejscu.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka okaże się potrzebną na pokrycie połowy kosztów tych budowli po potrąceniu 90.000 koron, jako kwoty ofiarowanej przez miasto Przemysł za stary budynek szpitalny.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków 1 i 2, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie uznania szpitala w Dolinie za publiczny i powszechny.

Sprawozdawca p. Trzeciecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę:

Ustawa

nadająca szpitalowi w Dolinie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Dolinie zostaje uznany za publiczny i powszechny.

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:

- a) z Delegata Wydziału krajowego;
- b) z Prezesa Rady powiatowej, lub jego zastępcy;
- c) z Delegata Rady powiatowej;
- d) z Dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części ponosić będzie powiat doliński, odnośnie do postanowień §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Nr. 47. Dz. u. kr.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Szpital w Dolinie zostaje uznany za publiczny i powszechny.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:

a) z Delegata Wydziału krajowego;

b) z Prezesa Rady powiatowej, lub jego zastępcy;

c) z Delegata Rady powiatowej;

d) z Dyrektora szpitala.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu szpitalnego tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części ponosić będzie powiat doliński, odnośnie do postanowień §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. kr.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. IV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Dolinie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej w przedmiocie uznania szpitala w Jarosławiu za publiczny i powszechny.

Sprawozdawca p. Dąbski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urdańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną % ustawę:

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Jarosławiu charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodmeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Szpital w Jarosławiu zostaje uznany za publiczny i powszechny.

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z burmistrza m. Jarosławia lub jego zastępcy;

c) z delegata Rady miejskiej i

d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzania starego gmachu szpitalnego tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części ponosić będzie gmina m. Jarosławia, odnośnie do postanowień §. 15. ustawy z 28. lipca 1897. r. Nr. 47. dz. u. kr.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Szpital w Jarosławiu zostaje uznany za publiczny i powszechny.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z burmistrza m. Jarosławia lub jego zastępcy;

c) z delegata Rady miejskiej i

d) z dyrektora szpitala.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzania starego gmachu szpitalnego tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części ponosić będzie gmina m. Jarosławia, odnośnie do postanowień §. 15. ustawy z 28. lipca 1897. r. Nr. 47. dz. u. kr.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. IV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Jarosławiu charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielbiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. petycyjnej w sprawie p. Karola Boziewicza, inżyniera I. kl. kraj. biura meliorac., który prosi o policzenie mu 11 lat służby do służby kraj.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wlicza panu Karolowi Boziewiczowi, inżynierowi I. klasy krajowego biura melioracyjnego do emerytury lata służby poczynawszy od 1. września 1875 r.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. petycyjnej w sprawie p. Michała Stróżeckiego inżyniera Wydziału krajowego, który prosi o wliczenie do służby krajowej lat poprzednio pełnionych w służbie.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wlicza do emerytury panu Michałowi Stróżeckiemu inżynierowi II. kl. w oddziale techniczno-drogowym lata służby poczynawszy od 4. lutego 1885 roku.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. petycyjnej w sprawie p. Seweryna Nowakowskiego inżyniera II. klasy krajowego biura melioracyjnego, o wliczenie lat służby do emerytury poczynawszy od 27. września 1875.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wlicza do emerytury lata poczynawszy od 27. września 1875 panu Sewerynowi Nowakowskiemu inżynierowi II. kl. krajowego biura melioracyjnego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. petycyjnej w sprawie Aleksandry Nowickiej, prowizorycznej drugiej akuszerki w zakładzie położniczym we Lwowie o udzielenie jej veniam aetatis w celu uzyskania stabilizacji.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm udziela Aleksandrze Nowickiej prowizorycznej akuszerce krajowego zakładu położnic we Lwowie veniam aetatis.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Kom. petycyjnej w sprawie p. Emilii Chudyk, wdowy po ś. p. Michale Chudyku vel Chudkowskim, byłym

członku funduszu emerytalnego aktorów teatru polskiego we Lwowie, która prosi o podwyższenie jej pensji wdowiej.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm odstępuje prośbę Emilii Chudyk Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji drogowej o petycji Wydziału powiatowego w Pilźnie l. 521, żądającej podwyższenia subwencji krajowej na rekonstrukcję drogi gminnej 1szej klasy Kamienica dolna-Głobikowa z 50% na 60%.

Sprawozdawca p. Wiśniewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Subwencyę krajową na drogę Kamienica dolna-Głobikowa podnosi się z 50% na 60%.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji drogowej o petycji Wydziału Rady powiatowej w Brzozowie l. 432, żądającej podwyższenia z 50 procent na 60 procent subwencji krajowej na ukończenie drogi Brzozów-Nozdrzec.

Sprawozdawca p. Wiśniewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na ukończenie drogi Brzozów-Nozdrzec podwyższa się subwencyę krajową począwszy od roku 1902 z 50% na 60%.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje

Sprawozdanie

Komisji drogowej o petycji Wydziału Rady powiatowej w Lisku l. 1197 i Prezesa

teżże Rady powiatowej l. 1149, żądającej podwyższenia subwencji krajowej na budowę drogi gminnej 1-szej klasy Lutowska Cisna z 50% na 60%.

Sprawozdawca p. Wiśniewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Subwencyę krajową na budowę drogi Lutowska-Cisna podwyższa się z 50% na 60% rzeczywistych kosztów budowy, począod roku 1902.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem Komisji budżetowej o preliminarzu budżetu krajowego na rok 1902.

Przemawia p. Rutowski.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Rotter.

Podczas przemówienia p. Rottera, Marszałek wzywa mowę, by nie używał wyrazów niewłaściwych.

Przemawia dalej p. Rotter.

Marszałek przerywa ponownie p. Rotterowi, wzywając go, by nie mieszał osoby Monarchy niemieckiego do dyskusji.

Przemawia dalej p. Rotter.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia wniosek formalny na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej nad preliminarzem budżetu funduszu krajowego na rok 1902.

Marszałek oznajmia, że do głosu zapisani są przeciw budżetowi pp.: Stojalowski, Bohaczewski, Bojko, Staruch, Ostapczuk, Wilezkiewicz, Skołyśzewski, Szponder i Szajer; z a budżetem pp.: Czajkowski Władysław, Czajkowski Wiktor, Kramarczyk, Cieński Tadeusz, Kozłowski.

Marszałek wzywa posłów do wyboru mówców generalnych.

P. Skołyśzewski oznajmia, iż za p. Stojalowskim jako mową generalnym przeciw budżetowi padło głosów 6 przeciw 1.

Marszałek oznajmia, że mowcą generalnym przeciw budżetowi wybrany został p. Stojałowski, zaś za budżetem p. Kozłowski.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8ej wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 4 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 9. lipca 1902 r.

Początek o godzinie 8ej minut 30 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad preliminarzem budżetu na r. 1902.

Przemawia zapisany do głosu generalny mowca przeciw preliminarzowi budżetu na rok 1902 p. Stojałowski.

Marszałek wzywa mowcę, by w przemówieniu swem nie dotykał spraw osobistych osób prywatnych.

Marszałek przerywa p. Stapińskiemu, oznajmiając, że głosu udzielił p. Stojałowskiemu.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Przemawia generalny mowca za sprawozdaniem i wnioskami komisji budżetowej p. Kozłowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Stapiński.

Marszałek wzywa p. Stapińskiego, by w przemówieniu swem nie obrażał innych posłów i nie czynił osobistych wycieczek.

Przemawia dalej p. Stapiński.

Marszałek oznajmia, że nie chciał przerywać mowcy, stwierdza jednak, że tenże w większej części swego przemówienia nie prostował faktów, lecz prowadził polemikę.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Stojałowski.

Marszałek stwierdza, że p. Stojałowski również nie ograniczył się na faktycznym sprostowaniu.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, że stosując się do życzenia Izby, ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

Interpelacya

posła Józefa Huryka i towarzyszy do Wysockiego Wydziału krajowego w sprawie wójta Merendy w Hruszce, powiatu tłumackiego.

W r. 1898 został wybrany naczelnikiem gminy w Hruszce, powiatu tłumackiego, gospodarz Merenda. Ten człowiek urzęduje od tego czasu jako naczelnik (gminy), chociaż co do niego zachodzą powody, które wedle postanowień obowiązujących ustaw wykluczają go bezwzględnie od sprawowania tego urzędu i powinny były spowodować złożenie go z tego urzędu już przed 3 laty:

a) przed wyborem na naczelnika (gminy) był Merenda karany kilka razy za przestępstwo kradzieży, o czym świadczą rejestra karne Sądu powiatowego w Tłumaczu. Dnia 16/11 1898 został Merenda znowu skazany wyrokiem c. k. Sądu powiatowego w Tłumaczu l 2.980,98 za przestępstwo kradzieży na karę aresztu 24 godzin i mimo tego, że Starostwo było o tem skazaniu zawiadomione, toż Starostwo zatwierdziło go w jego wójtowskim urzędzie;

b) człowiek ten prowadzi do tego stopnia niemoralne i rozpustne życie, że staje się zgorszeniem dla całej gminy. I tak: upija się on po całych dniach i nocach w karczmie i znajdując się bardzo często publicznie w stanie do najwyższego stopnia pijanym, dopuszcza się wtedy najnieprzyzwoitszych rzeczy.

Raz wyprawił Merenda gospodarza i radnego Jakima Bohowicza do miasta, a sam wdarł się w jego nieobecności do jego chaty i chciał zgwałcić jego żonę. Gdy zaś wspomniany gospodarz wrócił się jeszcze czegoś do swojej chaty i usły-

szal krzyk żony a zobaczył drzwi zamknięte, musiał dla ratowania żony drzwi wywalić, nabił wójta i zdarłszy z niego znak wójtowski i kapelusz, wyrzucił go z chaty. Ku zgorszeniu całej wsi prowadzi notorycznie życie rozpustne, trzyma po wsi nałożnice, a teraz żyje na wiare z jedną zamężną kobietą, którą z tego powodu jej mąż od siebie wypędził;

c) oprócz tego nadużywa Merenda często swojej urzędowej władzy w bardzo haniebny sposób. I tak pobił on w kancelaryi urzędu gminnego bez żadnego powodu radnego Jakóba Barczuka, a drugiego radnego gminnego Fedora Dryndaka znieważał publicznie przed wielu ludźmi, następnie zaś kazał go przemocą odprowadzić do aresztu. W czerwcu 1899 kazał radnego Jurka Szkromadę, który przyszedł do niego spokojnie w sprawie urzędowej porwać policyantom, a zelżywszy go ostatnimi słowami i uderzywszy dwa razy w twarz, wtrącić niewinnie do aresztu. Innym razem rzucił się wójt na całą Radę gminną zbraną w kancelaryi gminnej w sprawach urzędowych i lżąc radnych i wykrzykując, że nie potrzebuje żadnej rady gminnej, wypędził wszystkich radnych.

Majątkiem i funduszami gminnymi zarządza bez żadnych rachunków samowolnie, gdy urządzono składkę na dotkniętych powodzią, to wójt nie oddał tych pieniędzy w całości na ten cel i nie wyrachował się z nich wcale. Idąc zawsze ze złą wiarą i umyślnie przeciw gminie, zataił on w r. 1900 przed gminą dzień prawyborów do Rady państwa i stał się powodem smutnego zdarzenia z dnia 28 listopada 1900, które wywołane bezprawnym przeprowadzeniem tych prawyborów, doprowadziło do procesu przeciw wielu członkom gminy i do zasądzenia kilku z nich.

Całe to postępowanie, z którego podano tutaj tylko niektóre fakta, do tego stopnia dopiekło nietylko gminie, ale i radzie gminnej, że w r. 1900 z liczby 24 radnych siedemnastu wystąpiło z Rady, a znowu z 12 zastępców radnych 8 członków złożyło swój urząd.

Wszelkie podania i przedstawienia do władz w tej sprawie pozostały bez skutku.

Gdy proboszcz ks. Kadajski na prośbę członków gminy przedstawił całą sprawę c. k. Staroście hr. Dzieduszyckiemu w Tłumaczu, to Starosta odpowiedział mu w te słowa: Ja wiem bardzo dobrze, że Merenda jest łajdak i każdej chwili mógłbym go zrzucić z wójtostwa, ale on mi potrzebny, bo wypełnia dobrze moje nakazy“.

Chcąc przecież jakoś zaradzić złemu i postarać się o usunięcie tego człowieka, udawali się dnia 3 lipca 1901 r. delegaci gminy, radni Stefan Rawenko i Iwan Humeniuk, wprost do Wydziału krajowego i tu przedstawili całą sprawę, przytaczając oprócz wyżej wspomnianych jeszcze wiele innych faktów z podaniem niezbitych dowodów.

Wydział krajowy polecił wtedy zbadanie sprawy Wydziałowi powiatowemu w Tłumaczu, jednak Wydział powiatowy mimo upływu całego roku nie tylko że nie przeprowadził tych dochodzeń i smutnego stanu w gminie nie usunął, ale do dnia dzisiejszego nawet nic Wydziałowi krajowemu nie odpowiedział.

Ze względu na to, że człowiek karany za kradzież, a tem samym zarówno wedle przepisów ustawy karnej, jak i wedle przepisów ordynacji wyborczej gminnej bezwarunkowo wykluczony i od wyboru i od sprawowania jakiegokolwiek urzędu gminnego, pomimo tego jakby na urąganie ustawie pozostaje od lat 4 na stanowisku naczelnika gminy;

dalej ze względu na to, że c. k. Starostwo w Tłumaczu mimo dokładnej wiadomości o powyższych faktach wbrew obowiązującym przepisom ustaw nie zarządziło usunięcia, a względnie zasuspendowania wójta gminy Hruszki;

ze względu, że dochodzenia przedsięwzięte już przed rokiem przez Wydział krajowy dotychczas jeszcze nie zostały ukończone, względnie załatwione, — zapytują podpisani Wysoki Wydział krajowy:

1. Dlaczego władze autonomiczne a to zarówno Wydział krajowy, jak i Wydział powiatowy w Tłumaczu, pomimo wiadomości o wszystkich powyższych faktach, dotychczas nie postarały się o usunięciu wójta Merendy z urzędu, który tenże wbrew obowiązującej ustawie piastuje?

2. Czy zamierza Wysoki Wydział krajowy poczynić natychmiast wszystkie potrzebne kroki w tej sprawie i odnieść się do c. k. władz politycznych o bezwzględne zasuspendowanie i złożenie z urzędu wójta Merendy?

Interpelant:

Huryk w. r.

Dr. Mogilnicki, Bohaczewski, Barwiński, Ostapczuk, Staruch, Barabasz, Wilczkiewicz, J. Stapiński, Bojko, Krementowski, Żardecki, Szponder, Ochrymowicz, Korol, Stojalowski, W. Szwed, Potoczek.

Marszałek wzywa Izbę, by nie przeskadzała p. Bohaczewskiemu w odczytywaniu interpelacji.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta dalej.

Interpelacja

do Wysokiego Wydziału krajowego posła Bohaczewskiego i towarzyszy w sprawie zanadto niskiej płacy dozorców leśnych w dobrach fundacji hr. Skarbka.

Ponieważ płaca, wyznaczona przez Administrację fundacji Stanisława hr. Skarbka, wynosi dla dozorców leśnych wszystkiego 17 zł. w. a. miesięcznie, za którą to kwotę ciż dozorczy leśni mają utrzymać siebie i swoje rodziny;

ponieważ oni przy wstąpieniu do służby tylko pod moralnym przymusem pod-

pisują rewers i zgodzenie się na tak nędzne utrzymanie, a za to żąda się od nich nie tylko całodziennej, ale często i nocnej pracy i wystawiania w lesie;

ponieważ jest to oczywistem ich wyzyskiwaniem, co wcale nie przystoi takiej humanitarnej instytucji, jaką jest fundacja hr. Skarbka;

przeto podpisani zapytują:

Czy skłonnym jest Wysoki Wydział krajowy wpłynąć na to, by Administracja fundacji hr. Skarbka uwzględniła prośby i domagania się dozorców leśnych i by im płacę stosownie podwyższyła?

We Lwowie, dnia 9. lipca 1902.

Interpelant:

Bohaczewski w. r.

Staruch, Huryk, Mazikiewicz, Barwiński, J. Stapiński, Bojko, Żardecki, Szajer, Ostapczuk, Stojalowski, Kramarczyk, Potoczek, Skołyśzewski, Barabasz.

Marszałek oznajmia, że interpelacje te odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 10. lipca godzinę 10tą rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Przemawia p. Stapiński i zapytuje Marszałka, czy jest mu wiadomem, że dnia 11. b. m. ma być sesja sejmowa zamknięta?

Marszałek oznajmia, że mu o tem nic niewiadomo.

Marszałek zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia o godzinie 12ej minut 20 po północy.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Stanisław Mycielski w. r.

Protokół

14. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 10. lipca 1902.

Początek o godzinie 10½ minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnym posłów 137.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwunastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół trzynastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejścia.

Sekretarz p. K. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 10. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls. 1551, 1553, 1554, 1567, 1568.

Komisji szkolnej Ls. 1557, 1558.

Komisji prawniczej Ls. 1549.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1547, 1548, 1552, 1556.

Komisji drogowej Ls. 1550, 1555.

Po odczytaniu petycji Ls. 1549 Gminy Jawornik o kreowanie Sądu tamże, przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

Wniosek

posła Tomasza Szajera i towarzyszy, dotyczący utworzenia c. k. Sądu powiatowego w Jaworniku mieście.

Zważywszy, że gmina Jawornik miasto, należąca obecnie pod jurysdykcję c. k. Sądu powiatowego w Tyczynie, oddaloną jest od siedziby sądu o 24 kilometry nader przykraj i zły drogi tak w czasie zimowym, jako też w porze deszczowej, skutkiem czego komunikacja ze Sądem nader jest utrudnioną i połączoną z ponoszeniem znacznych kosztów podróży;

zważywszy, że do nowo utworzyć się mającego sądu w Jaworniku życzą sobie należeć ośm gmin z okręgu sądowego w Tyczynie, a cztery gminy z okręgu sądowego w Przeworsku; wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby poroznieniu z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości utworzył w jaknajkrótszym czasie w mieście Jaworniku c. k. Sąd powiatowy, na budowę gmachu sądowego udzielił subwencji w kwocie 20.000 koron i pod jurysdykcję tegoż Sądu przydzielił gminy: Jawornik przedmieście, Hucisko jawornickie, Widaczów, Hadle szklarskie, Szklary, Dyłęgówka, Hyżne, Grzegorzówka, z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Tyczynie, zaś gminy Tarnawka, Hadle kańczudzkie Monasterz i Zagórz z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Przeworsku.

Wnioskodawca:
Szajer w. r.

Wilezkiewicz, Stojalowski, Barwiński, Bohaczewski, Mazikiewicz, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Potoczek, Kramarezyk, Szponder, Krementowski, Gładziuk, Mogilnicki.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Interpelacja

do JWielmożnego Pana c. k. komisarza rządowego w sprawie nadużyć c. k. Inspektora podatkowego w Dąbrowie.

1. Nowo mianowany c. k. inspektor podatkowy w Dąbrowie nie przygotowuje dla komisji podatku osobisto-dochodowego na podstawach realnych i dochodzeniach wiarogodnych materiału obrad, tylko twierdzi głośno, że fasy za niskie.

2. Na żądanie członków komisji podatku osobisto-dochodowego, by dotyczące dochodzenie przeprowadził, oświadcza, że do tego nie jest obowiązany i żąda, aby członek komisji z wyboru pochodzący się tem zajął, wręczając mu w sposób niewłaściwy akta dotyczące.

3. Zapytuje komisję niewłaściwie o to: czy kontrybuent może zapłacić w pewnej wysokości podatek osobisto-dochodowy, lecz nie o to, czy ma odpowiadający tej sumie podatkowej dochód.

4. Przy traktowaniu sprawy pewnego właściciela dóbr i przy dyskusji o teź, wszyscy członkowie komisji z osobna przyznali, że dochód przypuszczany przez c. k. Inspektora jest stanowczo za wysoki (fasy na znacznie niższą kwotę opiewała). Pan Inspektor jednak bez względu na to, swój wniosek pod głosowanie poddał i wszyscy członkowie mianowani, głosowali tak jak inspektor proponował. Więc wniosek, który w dyskusji uznała cała komisja za niesłuszny, przeszedł większością głosów członków mianowanych.

5. Przy głosowaniach często się zdarza, że niektórzy członkowie komisji mianowani, chcą przy głosowaniu wypowiedzieć kwotę dochodu niższą niż Inspektor proponuje, gdyż nabrali odmiennego przekonania, ale obok siedzący urzędnik podatkowy jako członek komisji podpowiada, aby głosowali za referentem wymieniając przy tem kwotę dochodu.

6. Z okazji fasyi jednego znanego ze skrupulatności właściciela dóbr, popartej ze strony kontrybuenta całym szeregiem dowodów; komisya przeszła punkt za punktem i zgodne z fasyą pojedyncze części załatwiła; lecz po półtora godzinnej dyskusyi, gdy już jasną rzeczą było nawet dla członków komisyi mianowanych, że fasya jest prawdziwą; wtedy to inspektor cofnął z porządku dziennego tę fasyę i głosowanie nad sprawą odroczył, twierdząc, że chce jeszcze dochodzenia przeprowadzić.

Wobec takiego traktowania spraw niektórzy członkowie komisyi podatkowej z wyboru pochodzący, widzieli się zmuszeni lokal komisyjnych obrad opuścić.

Zapytują tedy podpisani e. k. komisarza rządowego, czy wiadomem mu jest postępowanie wzmiankowanego e. k. inspektora podatkowego niezgodne z ustawami, i co e. k. Rząd uczynić zamierza, aby to postępowanie na przyszłość było prawidłowe.

7. Tego inspektora postępowanie jest również nieprawidłowe wobec duchowieństwa powiatu dąbrowskiego. Zamierza on wstawić do fasyi o podatku osobisto-dochodowym takie dochody de iuribus stolae, jakie się jemu podobają, rzekomo opierając się na instrucejach e. k. krajowej Dyrekcji skarbu, które się ustawie sprzeciwiają n. p. licząc od każdej duszy żyjącej w parafii dochodu 20 kr. w. a.

Szeroko też rozchodzi się w powiecie wiadomość, że poprzednik obecnego inspektora podatkowego, pan Krupski otrzymał subwencye za wykazywanie coraz wyższych podatków i że za to był awansowany. Podpisani zapytują: „Czy ta sprawa była wiadomą Wysokiemu e. k. Rządowi, i co zamierza uczynić, aby samowolność p. inspektora podatkowego w Dąbrowie ukrócić.

Interpelant:

ks. Wilezkiewicz w. r.

Kramarczyk, Potoczek, Stojałowski, Szwed, Tadeusz Cieński, Barwiński, Huryk, Ostapczuk, Staruch, Barabasz, Szajer, Krementowski, Schätzel, Mogilnicki.

Sekretarz p. Bobaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Starucha i towarzyszy do e. k. komisarza rządowego w sprawie paszportów na bydło, wystawionych po rusku, a zakwestyonowanych przez e. k. żandarmeryę w Kozłowie, powiatu Brzeżańskiego.

W miesiącu maju roku bieżącego przypędzili włościanie ze Słobody złotej w powiecie Brzeżańskim nierogaciznę i konie tudzież bydło rogate na jarmark tygodniowy do Kozłowa. Przy wstępie do miejscowości e. k. żandarm, będący natenczas w służbie, zażądał paszportów. Odnośni włościanie wykazali się legalnymi paszportami, wystawionymi wedle przepisów. C. k. żandarm popatrzwszy się na paszporty, oświadczył tymże gospodarzom, że paszporty wolno pisać tylko po polsku lub po niemiecku, i z tego powodu wszystkich gospodarzy ze Słobody złotej nie dopuścił na jarmark, wskutek czego oni ponieśli dotkliwie straty.

Ponieważ ustawa państwowa z dnia 24. grudnia 1894 §. 19. lit. f. wyraźnie mówi, że każdy żandarm musi umieć tę mowę tego kraju, albo tej części kraju, gdzie ma służbę spełniać, przeto i każdy żandarm jest obowiązany znać dokładnie mowę ruską w mowie i piśmie. C. k. 5 komenda żandarmeryi wcale nie zważa na ten przepis ustawy, i nie wymaga od żandarmów znajomości mowy ruskiej, a po posterunkach uczą się żandarmi tylko mowy niemieckiej i polskiej. Z tego powodu mieszkańcy kraju narodowości ruskiej, jak wyżej przytoczono, ponoszą różne szkody i są narażeni na rozmaite szkany ze strony e. k. żandarmeryi. I to jest rzeczą wprost oburzającą, żeby e. k. żandarm

austriacki nie wiedział o tem, że mowa ruska jest mową krajową i że wszelkie dokumenta publiczne wolno nią pisać.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Rząd:

1) Czy wie on o takim nielegalnym postępowaniu c. k. komendy żandarmeryi?

2) Czy Wysoki c. k. Rząd skłonny jest wydać zarządzenie, by c. k. żandarmerya wykonywała przepisy §. 19. ustawy z dnia 24. grudnia 1894 lit. f, t. j., by każdy żandarm znał mowę krajową ruską?

3) Czy c. k. Rząd skłonny jest wydać zarządzenie, by podobne wypadki, jak ten, który się wydarzył w Kozłowie, w przyszłości się nie powtarzały?

Interpelant:
Staruch w. r.

Bohaczewski, Barwiński, Stojalowski, Huryk, J. Stapiński, Ostapezuk, Barabasz, Bojko, Dr. Mogilnicki, Wilczkiewicz, Mazikiewicz, Kramarczyk, Potoczek.

I n t e r p e l a c y a

posła Starucha i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego w sprawie uwolnienia rządcy dóbr w Rosochowańcu z powodu bestyalskiego postępowania ze służbą dworską od winy i kary przez c. k. Sąd w Wiśniowczyku w pow. Podhajeckim.

W interpelacyi mojej z dnia 25. czerwca 1902 podniosłem bestyalskie postępowanie rządcy dóbr, Antoniego Tabęckiego z Rosochowańca, w powiecie Podhajeckim. Otóż zanim komisarz rządowy raczył mi odpowiedzieć, odbyła się w tej sprawie rozprawa sądowa w c. k. Sądzie (powiatowym) w Wiśniowczyku na dniu 30. czerwca r. b. na wniesioną skargę pokrzywdzonego Iwana Szwaka. Ale ku ogromnemu zdumieniu obwiniony Antoni Tabęcki, pomimo popełnionej zbrodni, został oskarżony tylko o przekroczenie z §. 421 u. k., t. j. za przekroczenie prawa karności domowej. Na tejsze roz-

prawie odnośny sędzia uwolnił Antoniego Tabęckiego całkowicie od winy i kary wyrokiem z dnia 30. czerwca 1902 l. 585/2, co wywołało wielkie zgorzenie między wszystkimi włościanami. Nawet powołani świadkowie, którzy również przez Tabęckiego byli bici, nie zostali przesłuchani. Iwanowi Szwakowi sędzia po ogłoszeniu wyroku nie pozwolił mówić, tylko wypędził go z kancelaryi. Rządca Tabęcki, wychodząc z kancelaryi, odezwał się do Szwaka w prostacki sposób: „A widzisz drabie, że moje, to jest pańskie prawo, a ty dostał kiję i jeszcze dostaniesz i z panami się nie zaczepiaj!“

Ten rządca, nabrawszy otuchy, że jemu już wolno bezkarnie ludzi kijami okładać, dał w tych dniach 5 kijów słudze Hnatowi Hucasie:

Niżej podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd:

1) Czy znanym mu jest ten postępек c. k. Prokuratoryi w Brzeżanach, która na wniesioną skargę nie wytoczyła Tabęckiemu śledztwa o zbrodnię gwałtu publicznego?

2) Czy znanem mu jest bezprawne postępowanie c. k. Sądu w Wiśniowczyku, który ku powszechnemu zgorzeniu publiczności, uwolnił Tabęckiego, a powołanych świadków nie przesłuchał?

3) Dlaczego c. k. Sąd nie wytoczył śledztwa i współwinnym parobkom Łebedyńskiemu, Sawickiemu i innym trzem, którzy Iwana Szwaka przy tej ohydnej operacyi trzymali?

4) Czy skłonny jest c. k. Rząd zarządzić, by rządca Tabęcki i ci 3 parobcy zostali pociągnięci do odpowiedzialności sądowej?

Interpelant:
Staruch w. r.

Bohaczewski, Barabasz, Huryk, Stojalowski, Szajer, Dr. Mogilnicki, Barwiński,

Mazikiewicz, Skolyszewski, Kramarczyk, Potoczek, W. Szwed, X. Wilczkiewicz, Ostapeczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Józefa Huryka i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego w sprawie wójta Merenda w Gruszcze w powiecie Tłumackim.

W roku 1898 został wybrany we wsi Gruszcze w powiecie Tłumackim naczelnikiem gminy gospodarz Merenda. Od tego czasu urzęduje on jako naczelnik, chociaż co do niego zachodzą powody, które wedle postanowień obowiązujących ustaw wykluczają go bezwarunkowo od sprawowania tego urzędu, i powinny były spowodować złożenie go z tego urzędu już przed 4 laty.

a) Już przed wyborem na naczelnika gminy był Merenda karany kilka razy za przestępstwo kradzieży, o czym świadczą rejestra karne Sądu powiatowego w Tłumaczu. Dnia 16. listopada 1898 został on znowu skazany wyrokiem c. k. Sądu powiatowego w Tłumaczu l. 2980/90 za przestępstwo kradzieży na karę aresztu 24 godzin i mimo tego, że Starostwo było o tym wyroku (Sądu powiatowego) zawiadomione, zatwierdziło go na urządzie wójtowskim.

b) Człowiek ten prowadzi do tego stopnia niemoralne i rozpustne życie, że staje się zgorszeniem dla całej gminy. I tak upija się on po całych dniach i nocach w karczmie, i znajdując się bardzo często publicznie w stanie ostatecznego opilstwa, dopuszcza się wtedy najnieprzyzwoitszych rzeczy.

Raz wyprawił Merenda gospodarza i radnego Jakima Bohowicza do miasta, a sam wdarł się w jego nieobecności do jego chaty i chciał zgwałcić jego żonę. Gdy zaś wspomniany gospodarz wrócił się jeszcze czegoś do swojej chaty i usłyszał krzyk żony, a drzwi zamknięte, musiał dla ratowania żony drzwi wywalić, nabił wójta, a zdartwszy z niego oznaki wójtowskie i kapelusz, wyrzucił go z chaty.

Ku zgorszeniu całej wsi prowadzi Merenda notorycznie życie rozpustne i trzyma we wsi nałożnicę, a i obecnie żyje na wiarę z jedną zamężną kobietą, którą z tego powodu jej mąż od siebie wypędził.

c) Prócz tego nadużywa Merenda swojej władzy często bardzo w haniebnym sposób. I tak pobił on w kancelaryi urzędu gminnego bez żadnego powodu radnego Jakóba Barczuka, a drugiego radnego gminnego, Fedora Dryndaka znieważył publicznie wobec wielu ludzi ostatnimi słowami, następnie zaś kazał go przemocą odprowadzić do aresztu. Radnego Jurka Szkromyde, który przyszedł raz do niego spokojnie w sprawie urzędowej, kazał porwać policyantom, i zelżywszy go brzydkimi słowami i uderzywszy dwa razy w twarz, kazał niewinnie wtrącić do aresztu. Innym razem rzucił się on na całą Radę gminną, zebrałą w kancelaryi gminnej w sprawach urzędowych i hanbiąc ich tudzież wykrzykując, że żadnej Rady gminnej nie potrzebuje, wypędził wszystkich radnych.

Majątkiem i funduszami gminnymi zarządza on bez żadnych rachunków i samowolnie. Gdy zrobiono raz składkę na dotkniętych powodzią, to wójt nie oddał zebranych pieniędzy w całości na ten cel i nie wyrachował się z nich wcale.

Idąc zawsze ze złą wiarą i z rozmysłem przeciw gminie, zataił on w r. 1900 przed gminą dzień prawyborów do Rady państwa i stał się głównym powodem smutnego zajścia z dnia 28. listopada tego roku, które wywołane bezprawnem przeprowadzeniem tych wyborów, doprowadziło do procesu przeciw wielu członkom gminy i do zasądzenia kilku z nich na ciężkie więzienie.

Całe to postępowanie, z którego podano jedynie poszczególne fakty, do tego stopnia dopieкло nie tylko gminie, ale i Radzie gminnej, że w r. 1900 z 24 radnych wystąpiło 17 z Rady, a również z 12 zastępców radnych 8 złożyło swój urząd.

Wszelkie podania i przedstawienia, wnoszone w tej sprawie do c. k. Starostwa, Rady powiatowej i Wydziału krajowego pozostały bez skutku.

Gdy proboszcz ks. Kadajski, na prośbę członków gminy przedstawiał całą sprawę c. k. Staroście hr. Dzieduszyckiemu w Tłumaczu, to ten odpowiedział mu w te słowa: „Ja wiem bardzo dobrze, że Merenda jest łajdak i każdej chwili mógłbym (go) rzucić z wójtostwa, ale on mi potrzebny, bo wypełnia dobrze moje nakazy“.

Cheąc przecież jakoś zaradzić złemu i postarać się o usunięcie tego człowieka, udali się po poprzednim piśmie przedstawienu dnia 3. lipca 1901 delegaci gminy, radni Stefan Rowenko i Iwan Humeniuk wprost do Wydziału krajowego i tu przedstawili całą sprawę, przytaczając oprócz wyżej wspomnianych jeszcze wiele innych faktów z podaniem niezbitych dowodów. Wydział krajowy polecił wtedy Wydziałowi powiatowemu w Tłumaczu, by tenże zbadał sprawę na miejscu, jednak Wydział powiatowy pomimo upływu całego roku, nietylko, że nie przeprowadził tych dochodzeń i nie postarał się o usunięcie zła, ale nawet do dnia dzisiejszego nie odpowiedział Wydziałowi krajowemu.

Ze względu na to, że człowiek, karany za kradzież, a tem samem zarówno wedle przepisów ustawy karnej, jak i wedle przepisów ordynacyi wyborczej gminnej bezwarunkowo wykluczony zarówno od sprawowania jakiegokolwiek urzędu gminnego, mimo tego na urąganie ustawom pozostaje od lat 4 na stanowisku naczelnika gminy;

że względu, że człowiek ten oprócz tego z wielu innych powodów po myśli §. 102 ustawy gminnej, powinien zostać ze swego urzędu usunięty;

dalej ze względu, że c. k. Starostwo w Tłumaczu mimo dokładnej wiadomości o powyższych faktach wbrew obowiązującym ustawom z rozmysłem nie zarządziło

usunięcia, a względnie zasuspendowania wójta gminy Gruszki.

Zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd:

1) Czy Wysokiemu c. k. Rządowi znaniem jest to bezprawne i w wysokim stopniu demoralizujące postępowanie Starosty Tłumackiego hr. Dzieduszyckiego, w sprawie wójta Merendy w Gruszcze?

2) Co zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić, by takiemu bezprawnemu i demoralizującemu postępowaniu hr. Dzieduszyckiego w powiecie w ogóle, a specjalnie w sprawie wójta w Gruszcze koniec położyć?

Interpelant:

Huryk w. r.

Barabasz, Korol, Barwiński, Mazikiewicz, Bohaczewski, Staruch, Stapiński, Ostapczuk, Dr. Mogilnicki, Bojko, Löwenstein, Szajer, Żardecki, Skołyzewski, Stojalowski.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Marszałek oznajmia, że wpłynęła jeszcze jedna interpelacya, której odczytania nie zarządza z powodu, że zawiera dosłowną treść jednego ze skonfiskowanych artykułów pewnego czasopisma.

Wobec tego powołując się na poprzednie precedensy istniejące w takiej sprawie oświadcza, że jeżeli Izba się nie sprzeciwi i nadal tak postępować będzie korzystając ze swego dyskrecyonalnego prawa.

Izba nie sprzeciwia się nieodczytaniu tej interpelacyi.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na r. 1902.

Marszałek oznajmia, że rozprawę otwierać będzie nad każdą całą rubryką z osobna, a dyskusję otwierać będzie wtedy tylko, jeżeli będą zgłoszone odmienne wnioski.

Izba nie sprzeciwia się temu sposobowi obrad.

Na wniosek sekretarza p. Urbańskiego uchwała Izba bez rozprawy uwolnić sprawozdawców budżetu od czytania odnośnego sprawozdania.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Skalkowski czyta:

Rubr. I. por. 1—15 wydatków.

Koszta reprezentacji kraju.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące pozyce wydatków rubryki.

A) Sejm krajowy.

Poz. 1. Koszta podróży pp. posłów 8.972 K.

Poz. 2. dyety 72.000 „

„ 3. druki 41.500 „

„ 4. spisywanie sprawozdań 8.000 „

Poz. 5. pisarze dzienni 1.300 „

Poz. 6. remuneracye urzędników 2.400 „

Poz. 7. służba 2.400 „

„ 8. opał 3.000 „

„ 9. zapuszczanie i mycie podłóg 200 „

Poz. 10. potrzeby kancelaryjne 800 „

Poz. 11. na bibliotekę 400 „

Poz. 12. drobne wydatki 1.000 „

B) Wydział krajowy.

Por. 13. Marszałek krajowy płaca 12.000 K.

dodatek na reprezentacyę 8.000 „

Poz. 14. sześciu członków Wydz. kraj. 72.000 „

Poz. 15. zastępcy 4.000 „

suma działu B. . . . 96.000 K.

Ogółem wydatki rubryki I. 237.972 K.

Oдноśnie do poz. 3. tej rubryki wnosi komisya następującą rezolucyę do uchwalenia:

Poleca się Wydziałowi krajowi wziąć pod rozwayę kwestyę zaoszczędzenia wydatków na druki sejmowe, mianowicie przez zmniejszenie objętości takich sprawozdań, w których nastąpić to może bez ujemy dla dokładności przedstawienia przedmiotu w sprawozdaniu traktowanego.

O wyniku tych badań Wydział krajowy zda sprawę przy przedłożeniu przyszłego preliminarza budżetu.

Przemawia P. Władysław Czaykowski.

Marszałek przerywa mowcy, wzywając go, by przemawiał w sprawie Rub. I, nad którą otwartą jest rozprawa ogólna.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy Rub. I. poz. 1—15 wydatków, a w oddzielnem głosowaniu uchwała wniosek komisji do poz. 3 tej rubryki postawiony.

Następuje:

Rubr. II. poz. 16—35.

Koszta zarządu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Skalkowski czyta:

W pozycyi 29. preliminuje Wydział na stałe dary z łaski na podstawie uchwał sejmowych:

- a) Józefinie Bojarskiej 200 K.
- b) Krystynie Kopertyńskiej 200 „
- c) Malwinie Kopertyńskiej 200 „
- d) Apolonii Sternalowej 400 „
- e) Antoniemu Wojtynie 360 „
- f) Maryi Zajączkowskiej 300 „
- g) Auguście Gergel 300 „
- h) Maryi Bereźnickiej 600 „

które to kwoty komisya, zgodnie z Wydziałem, do uchwalenia przedstawia.

W załatwieniu osobnego sprawozdania Wydziału krajowego do Ls. 314 komisji budżetowej przekazanego — wnosi komisya na przyznanie Michałowi Orłowiczowi, 66 letniemu stróżowi w gmachu sejmowym, analogicznie do poprzednich uchwał sejmowych w podobnych wypadkach.

- i) stały dar z łaski w rocznej kwocie 360 K.

Dalej wnosi komisya jednorazowo:

- j) w załatwieniu petycji L. 259. Rozalii Piotrowskiej, wdowie po funkcyjaryuszu Wydziału krajowego i dla jej głuchoniemej córki 500 K.

- k) w załatwieniu petycji L. 391. Franciszce Kratochwil, wdowie po dyetaryuszu 200 K.

- l) w załatwieniu petycji L. 415. Leontynie Sapałaczyńskiej siostrze urzędnika ś. p. Roberta Sapałaczyńskiego, jak w roku przeszłym 300 K.

- m) na petycję L. 453. Maryi Baryckiej wdowie po dyetaryuszu 200 K.

- n) na petycję L. 473. Wandzie Dziubińskiej, wdowie po funkcyjaryuszu Oddziału rachunkowego jak poprzednio 400 K.

- o) na petycję L. 503. Apolonii Sternalowej, wdowie po urzędniku 200 K.

- p) na petycję L. 678. Annie Strnad, wdowie po dyetaryuszu 300 K.

- r) na petycję L. 701. Tymonowi Nieśiołowskiemu, sierocie po dyetar. 200 K.

- s) w załatwieniu petycji L. 748. Helenie Babińskiej, wdowie po dyetaryuszu 200 K.

- t) na petycję L. 797. Emilii Sternalowej, wdowie po urzędniku jak w latach poprzednich 300 K.

- u) na petycję L. 1.048. Kornelii Sternalowej, wdowie po urzędniku 200 K.

- w) zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego proponuje komisya przyznać p. Kazimierzowi Kulakowskiemu inspicjentowi gmachu sejmowego, tytułem jednorazowej odprawy, kwotę 1.000 K.

Petycja L. 514. Leona Borkowskiego, dyetaryusza, o zapewnienie utrzymania w razie niemożności dalszej pracy, wnosi komisya przekazać Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia w razie, gdyby petent istotnie po dwudziestoletniej służbie stał się do pracy niezdolnym.

W załatwieniu petycji L. 438. Maryi Zajączkowskiej, wdowy po pisarzu etatowym, wnosi komisya przyznać jednorazowy dar z łaski w kwocie 200 K.

oraz odstąpić tę petycję Wydziałowi krajowemu do zbadania, o ile prośba petentki o podwyższenie pensji wdowiej, ze względu na analogiczne wypadki, zasługuje na uwzględnienie, tudzież do ewentualnego przedłożenia Sejmowi wniosku.

Przy pozycyi 35. Zaliczki na płace proponuje komisya, oprócz wstawionej przez Wydział krajowy jako wydatek zwyczajny kwoty 30.000 koron, wstawić zgodnie z Wydziałem jako wydatek nadzwyczajny:

- a) dla Jana Zycha, asystenta oddziału rachunkowego 2.000 K.

b) dla Franciszka Domiszewskiego,
asystenta kasy krajowej 2.000 K.

Komisya budżetowa przedkłada zatem Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia następujące wydatki w rubryce II. budżetu:

poz. 16. płace urzędników oddziału
konceptowego zgodnie z preliminarzem Wy-
działu, z uwzględnieniem zmian wynikają-
cych z pomnożenia
etatu 149.080 K.
dotatki pięcioletnie 9.302 „
suma poz. 16 158.382 K.

poz. 17. płace urzędników oddziału ra-
chunkowego 143.860 K.
dotatki pięcioletnie 10.248 „
razem 154.108 K.

poz. 18. płace w od-
dziale kasowym 39.080 K.
dotatki pięcioletnie 1.861 „
razem 40.941 „

poz. 19. płace z dodatkami w oddziale
sanitarnym 6.840 „

poz. 20. płace z dodatkami w oddziale
statystycznym 11.120 K.

poz. 21/22. płace z dodatkami w od-
dziale manipulacyjnym 53.662 K.

poz. 23. dyurna 56.000 „

poz. 24. zasługi 9.730 „

poz. 25. emolumenta i dodatki oso-
biste 3.006 K.

poz. 26. remuneracye 12.100 „

poz. 27. koszta podróży i diety 16.800 „

poz. 28. pensye i zaopatrzenia 62.514 „

poz. 29. dary z łaski 7.120 „

poz. 30. należności stemplowe 4.500 „

poz. 31. potrzeby kancela-
ryjne 37.400 „
(w tem 1.000 koron jako wydatek nadzwyc-
zajny).

poz. 32. koszta administracyi docho-
dów z krajowej opłaty od piwa 4.000 K.

poz. 33. płaca architektki z do-
datkami 6.100 „

poz. 34. wydatki zwyczajne na utrzyma-
nie gmachu sejmowego 34.722 K.
wydatki nadzwyczajne na wodociągi i ada-
ptacye 24.482 K.

suma poz. 34 59.204 K.

poz. 35. zaliczki na płace jako wyda-
tek zwyczajny 30.000 K.
jako wydatek nadzwyczajny dla Jana Zycha
i Franc. Domiszewskie-
go po 2.000 koron 4.000 K.

suma poz. 35 34.000 K.

Suma wydatków rubr. II. 737.527 K.
nadto uchwalona d. 8/7 1902 kwota na uzu-
pełnienie urządzeń maszynowych w gma-
chu sejmowym 15.000 K.

Ogółem wydatków rubr. II. 752.527 K.

Nad petycyami komisji budżetowej
przekazanymi:

L. 403. Wojciecha Urbańskiego imie-
niem małoletniej Edmundyny Urbańskiej,
córkii wicedyrektora oddziału rachunkowego,
o dodatek do pobieranego przez nią zao-
patrzenia.

L. 659. Juliana Wolańskiego, emery-
towanego sekretarza, o podwyższenie eme-
tury.

L. 799. Maryi Jasińskiej, wdowy po
urzędniku o dodatek do pensyi wdowiej.

L. 1.000 Józefa Bojkowskiego, emery-
towanego portyera o podwyższenie emery-
tury.

Wnosi komisya przejście do porządku
dziennego.

Wreszcie komisya wnosi: petycę Ls.
1190. Edmunda Bieleckiego inspektora dro-
gowego przy Wydziale pow. w Trembowli,
o odpisanie stypendyum pobieranego na
kursie melioracyjnym, odstępuje się Wy-
działowi krajowemu do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. II.
poz. 16-35 wyd. zgodnie z wnioskiem

komisyi, a następnie na wniosek sekretarza p. Urbańskiego uchwała oddzielnie *en bloc* resztę powyższych wniosków komisji bez rozprawy.

Następuje: Rub. III. poz. 36, 37 wyd. Koszta leczenia.

Sprawozdawca p. Jabłoński.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński przeciw rezolucji komisji budżetowej, postawionej do poz. 3. Rub. I.

Marszałek oznajmia, że ta rezolucya została już uchwaloną przy Rub. I.

Sprawozdawca p. Jabłoński czyta:

Komisya budżetowa preliniuje zgodnie z Wydziałem krajowym.

Poz. 36. Koszta leczenia w szpitalach krajowych, prowincjonalnych i zagranicznych 2,380.000 K.

Poz. 37. Koszta utrzymania podrzutków z zagranicy 55 000 K.

Suma rubr. III. 2,435.000

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. W odpowiednich sprawozdaniach roku przysłego, Wydział krajowy poda dokładne obliczenie, o ile w miastach gdzie są szpitale, istnienie domów przytułku i pracy, wpłynąć by musiało na obniżenie stanu chorych i ilości dni leczenia w szpitalach.

2. Wydział krajowy nawiąże rokowania z miastami, w których szpitale się znajdują w kierunku:

a) Czy wobec niedawno obowiązującej ustawy o przynależności, miasta nie byłoby skłonne zakładać domy przytułku i pracy.

b) Czy za umówionem jednostkowym wynagrodzeniem, a nawet za pewnem ewentualnem przyczynieniem się do kosztów budowy, miasta nie zawarłyby z Wy-

działem krajowym umowy o przyjmowanie do takich zakładów 1) chorych, którzy ambulatoryjnie mogliby być leczonymi, 2) ozdrowieńców, którzy dla przyczyn formalnych szpitale zalegają.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Maryewski i wnosi następującą rezolucję:

Wysoki Sejm raczy uchwalić;

Poleca się Wydziałowi krajowemu zbadać potrzebę założenia domów podrzutków tak w zachodniej jak wschodniej części kraju i na przyszłej sesji sejmowej przedłożyć sprawozdanie a względnie wnioski.

Izba poleca rezolucję p. Maryewskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Izba uchwała Rub. III. poz. 36, następnie oddzielnie poz. 37, wreszcie uchwała oddzielnie rezolucję 1-szą oraz 2-gą, którą p. sprawozdawca odczytuje, a w końcu uchwała osobno rezolucję p. Maryewskiego którą p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje: Rub. IV. poz. 38, 39 wyd.

Koszta szczepienia.

Sprawozdawca p. Jabłoński czyta:

Komisya budżetowa wnosi zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego.

Poz. 38. Utrzymanie i odświeżanie krowianki 24.000 K.

Poz. 39. Koszta podróży i diety lekarzy z powodu szczepienia ospy ochronnej 140.000 K.

Suma rubr. IV. 164.000 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rub. IV. poz. 38 i 39 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje :

Rub. V. poz. 40, 41, 42 wyd.

Wydatki sanitarne.

Sprawozdawca p. Jabłoński czyta :

Poz. 40. Na opłatę w $\frac{1}{3}$ części leków dla epidemicznie chorych, preliminuje się zgodnie z Wydziałem krajowym 7.300 K.

Poz. 41. Na koszta podróży dla lekarzy okręgowych, oraz na subwencye dla powiatów, celem pokrycia przewyżki na płace tych lekarzy po nad 1% dodatku powiatowego, preliminuje się zgodnie z Wydziałem krajowym 90.000 K.

Poz. 52. Stała subwencya dla zakładu szczepienia wścieklizny prof. dr. Bujwida 2.000 K.
Razem 99.200 K.

Przemawia p. Merunowicz i stawia następującą rezolucyę :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby wziął pod rozwagę sprawę przyznania lekarzom okręgowym prawa do emerytury, tudzież zaopatrzenia dla pozostających po nich wdów i sierót — i sprawozdanie w tym przedmiocie ażeby przedłożył Sejmowi na najbliższej sesyi.

Przemawia p. Stanisław Badeni.

Przemawia p. Merunowicz.

Przemawia p. Mars.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szeregowej i uchwała bez rozprawy rub. V. poz. 40, 41 i 42 głosując oddzielnie nad każdą z tych pozycyj, które p. sprawozdawca odczytuje.

Izba popiera rezolucyę p. Merunowicza którą Marszałek odczytuje, a oddzielnie uchwała tę rezolucyę.

Następuje :

Rub. VI. 43—71 b.

Zasiłki dla zakładów dobroczynności.

Sprawozdawca p. Barwiński.

Przemawia p. Żardecki i zgłasza rezolucyę do petycyi l. 1045 (717) Wydziału powiatowego w Łańcucie o subwencyę na szkołę gospodyń wiejskich w Gorleczynie.

Marszałek oznajmia, że udzieli głosu p. Żardeckiemu w rozprawie nad tą sprawą.

Sprawozdawca p. Barwiński czyta :

Poz. 43. Szpitale Sióstr Miłosierdzia w Czerwonogrodzie, Rozdole i Bursztynie 1.800 K.

Poz. 44. Szpital Sióstr Miłosierdzia w Nowosiólkach. 600 K.

Poz. 45. Szpital Komisji klimatycznej w Zakopanem 600 K.

Poz. 46. Dom ubogich i sierót w Krakowie 10.847 K.

Poz. 47. Zakład św. Józefa dla osieroconych chłopców w Krakowie 2.000 K.

Poz. 48. Towarzystwo Miłosierdzia pod godłem „Opatrność“ we Lwowie 2.400

Poz. 49. Zakład osieroconych dziewczymienia księdza Józefa Ziemiańskiego w Przemyśle 1.000 K.

Poz. 50. Na zasiłki dla weteranów z r. 1831, do dyspozycyi Wydziału krajowego. (Komisya budżetowa poleca Wydz. kr. do uwzględnienia przy tej pozycyi petycyę Towarzystwa wzajemnej pomocy uczestników powstania z r. 1863/4 we Lwowie l. 183(70) 4.500 K.

Poz. 51. Zakład św. Józefa dla chorych nieuleczalnych i wyzdrowieńców we Lwowie 2.000 K.

Poz. 52. Na utrzymanie kolonii ryma-
nowskiej leczniczej 1.000 K.

Poz. 53. Lecznica powszechna we Lwo-
wie, do rozporządzalności Wydziału krajo-
wego, po zasięgnięciu opinii Towarzystwa
lekarskiego 2.000 K.

Poz. 54. Kolonia lecznicza w Rabce na
utrzymanie dzieci w lecznicy 600 K.

Poz. 55. Tow. opieki nad niemowlę-
tami pod wezwaniem „Dzieciątka Jezus“
we Lwowie subwencya zwycz. 400 K.

Poz. 55 a). Towarzystwo opieki nad
niemowlętami pod wezwaniem „Dzieciątka
Jezus“ we Lwowie, rata amortyzacyjna po-
życzki 60.000 koron zaciągnąć się mającej
na budowę domu podrzunków, I, II, rata
3.600 K.

Poz. 56. Ryczałt na zasiłki dla ochro-
nek po myśli uchwały Wys. Sejmu z 5.
lutego 1896. Komisya budżetowa uznaje
skuteczną działalność ochronek, wnosi ze
względu na pomnożoną liczbę tychże w
kraju podwyższenia dotychczasowego ry-
czałtu z 3600 na 5000 koron 5 000

Poz. 56 a). Towarzystwo wzajemnej po-
mocy dyaków gr. kat. dyecezyi przemy-
skiej (jednorazowo) 200 K.

Poz. 56 b). Takież Towarzystwo w ar-
chydiecezyi lwowskiej (jednoraz.) 200 K.

Poz. 56 c). Takież Towarzystwo w dy-
ecezyi stanisławowskiej (jednoraz.) 200 K.

Poz. 57. Towarzystwo kolonii waka-
cyjnej dla dziewcząt we Lwowie 200 K.

Poz. 58. Towarzystwo im. św. Salomei
opieki, nad wdowami i sierotami we Lwo-
wie 200 K.

Poz. 59. Zgromadzenie służebnic Serca
Jezus w Krakowie 200 K.

Poz. 60. Towarzystwo opieki nad słu-
gami im. św. Jadwigi we Lwowie 200 K.

Poz. 61. Zakład staruszek i kalek w Kra-
kowie na Blichu, im. hr. Sołtykowej.

a) subwencya zwyczajna 2.00 K.

b) jednorazowy zasiłek na budowę
domu 2.000 K.

Poz. 62. I. galic. stowarzyszenie głu-
choniemych „Nadzieja“ we Lwowie 200 K.

Poz. 63. Stowarzyszenie opieki nad
uwolnionymi więźniami we Lwowie 200 K.

Poz. 64. Komitet „Domu pracy“ na
Kaźmierzu w Krakowie 1.000 K.

Poz. 65. Zakład św. Jadwigi w Kra-
kowie (stała subwencya) 1.200 K.

Poz. 65 a). Komitet herbaciarni cent-
owej we Lwowie (jednor.) 400 K.

Poz. 65 b). Zarząd Zakładu błog. Ku-
negundy w Nowym Sączu, na szkołę dla
kształcenia wzorowych gospodyń 600 K.

Poz. 66. Na Przytulisko brata Alberta
we Lwowie i Krakowie (stała subwen-
cyja). 2.000 K.

Poz. 67. Na opłatę procentów (4%)
od pożyczki 40.000 K. zaciągnąć się ma-
jącej przez Towarzystwo budowy tanich
mieszkań dla robotników katolickich w Kra-
kowie (II. rata z dziesięciolecia) 1.600 K.

Poz. 67 a). Dla przytuliska uczestników
powstania z r. 1863/4 w Krakowie (jedno-
razowy zasiłek) 500 K.

Poz. 68. Szpital Sióstr Miłosierdzia w Prze-
worsku jednorazowa subwencya 1.200 K.

Poz. 69. SS. Służebniczki w Krysty-
nopolu na budowę domu nowicyatu jedno-
razowo 2.000 K.

Poz. 70. OO. Bazylianie w Dobromilu,
na budowę domu nowicyatu w Krechowie
jednorazowo 2.000 K.

Poz. 71. Dla szpitala św. Zofii we Lwowie:

a) subwencya na utrzymanie kolonii
leczniczej w Iwoniczu 1.600 K.

b) na uzupełnienie inwentarza i urzą-
dzeń szpitala (jednorazowo) 4.000 K.

Tym sposobem zostały załatwione petycje: Zarządu szpitala w Nowosiólkach zahalczynych l. 220 (107), kierownika Szpitala zakopańskiego l. 634 (367). Zakładu św. Józefa w Krakowie l. 1120 (762). Stowarzyszenia „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie l. 285(132). Towarzystwa miłosierdzia pod godłem „Opatrność“ we Lwowie l. 201 (88). Polikliniki powszechnej we Lwowie l. 1115 (757), gminy Siedliszowice l. 668 (401). Towarzystwa PP. Ekonomek w Tarnopolu l. 466 (228), Towarzystwa „Ruska Ochronka“ we Lwowie l. 410 (181), S. M. Proskowec, Felicyan-ki Przełożonej Ochronki we Lwowie l. 496 (268), Komitetu przytuliska św. Józefa we Lwowie l. 504 (266). Leonii Trojnar przełożonej Ochronki w Zaleszczykach l. 515 (273). Towarzystwa dobroczynności w Sniatynie l. 561 (323), Petroneli Ulanowskiej Starszej S. Służebniczki w Brzozdowcach l. 992 (665), Ochronki im. Henryka Sienkiewicza w Zbarażu l. 1007 (679), Towarzystwa Ochronki polskiej w Drohobyczu l. 1018 (690), Opieki podgórskiej l. 895 (586). Towarzystwa dyaków dyecezyi przemyskiej i Towarzystwa dyaków archid. lwowskiej l. 985 (658) i dyecezyi stanisławowskiej l. 1168 (789), lwowskiej kolonii wakacyjnej dla dziewcząt l. 966 (639), Towarzystwa św. Salomei we Lwowie l. 885 (576), zgromadzenia służebnic Sereja Jezusowego w Krakowie l. 110 (15), stowarzyszenia „Nadzieja“ we Lwowie l. 266 (121), stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie l. 114 (19), Komitetu Pracy kobiet w Krakowie l. 118 (23), Komitetu herbaciarni we Lwowie l. 793 (493), Towarzystwa bł. Kunegundy w N. Sączu l. 645 (378), przytuliska uczestników powstania z r. 1863/4 w Krakowie l. 232 (112). O. J. Łomnickiego, komisarza SS. Służebniczek w Krystynopolu l. 553 (315).

Izba bez rozprawy uchwała Rub. VI. poz. 43 do 71 oraz powyższy wniosek Komisji, zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 71a) Dla Stowarzyszenia ku wychowaniu izr. sierót w Krakowie przyznaje się jednorazowy zasiłek 200 K.

W sprawie petycji Stowarzyszenia sług katol. im. św. Zyty w Krakowie l. 614 (347) Komisya wnosi:

Poz. 71b) Dla Stowarzyszenia sług katol. im. św. Zyty w Krakowie przyznaje się jednorazowy zasiłek 200 „

Suma rubr. VI. 60.648 K.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 71a) i 71b) zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 71c.

W sprawie petycji OO. Bonifratrów w Krakowie l. 909 (600) o subwencyę na dokończenie szpitala w kwocie 60.000 koron komisya wnosi:

OO. Bonifratrom w Krakowie na amortyzacyę pożyczki w kwocie 60.000 koron na dokończenie szpitala w Krakowie stała subwencya na r. 1902 3.600 koron.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 71c) wyd. zgodnie z wnioskiem komisji, czyli Sumę Rub. VI. w kwocie 64.248 koron.

Sprawozdawca czyta: W sprawie petycyj: Wydziału Rady pow. w Łańcucie o subwencyę na szkołę gospodyń wiejskich w Gorliczynie l. 1045 (717), OO. Salezjanów w Oświęcimie o subwencyę dla zakładu sierót l. 911 (602), O. Włodzimierza Koziorowskiego w Horodniey l. 180 (67) o subwencyę dla domu starców i kalek w Kudryncach, Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wymienione petycje odstępuje się Wydziałowi kr. do zbadania i ewentualnego sprawozdania.

Petycję Wydziału pow. w Śniatynie l. 409 (180) odstępuje Sejm Wydziałowi kr. do urzędowania.

Przemawia p. Żardecki i stawia następującą rezolucję:

Petycję Wydziału Rady powiatowej w Łańcucie o subwencję na szkołę gospodyń wiejskich w Gorliczynie l. 1045 przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia z ryczałtu przyznanego w rubryce XV. pozytywy 298.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji z wykluczeniem wniosku co do petycji Wydziału powiatowego w Łańcucie o subwencję na szkołę gospodyń wiejskich w Gorliczynie l. 1045 (717).

Izba popiera rezolucję p. Żardeckiego postawioną do pet. 1045 (717).

Sprawozdawca odczytuje rezolucję p. Żardeckiego, a Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycjami: Towarzystwa „Związek rodzicielski“ we Lwowie l. 618 (351), Towarzystwa dam dobroczynności w Stanisławowie l. 810 (510), Towarzystwa dam św. Wincentego a Paulo w Kołomyi l. 121 (l. 26) i Towarzystwa „Bratnia pomoc“ w Zakopanem l. 385 (161) wnosi komisya przejście do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Sprawozdawca czyta nadto:

Zgodnie ze sprawozdaniem Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia bezzwrotnej subwencji z funduszków krajowych w kwocie 10.000 koron na koszt budowy szpitala dla matolek i nieuleczalnie chorych w Iwoniczu.

Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do wstawiania do preliminarza budżetu krajowego na rok 1903 kwoty 10.000 kor. tytułem bezzwrotnej subwencji na dokończenie budowy szpitala pod wezwaniem Św. Elżbiety dla matolek i ubogich nieuleczalnie chorych w Iwoniczu.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje.

Rub. VII. wydatki na cele wykształcenia i oświaty.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad całą Rubr. VII.

Przemawia p. ks. Biskup Pełczar.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Szajer.

Marszałek przerywa mowcy, wzywając go by trzymał się przedmiotu.

Przemawia dalej p. Szajer.

Izba uchwała na wniosek sekretarza p. Urbańskiego zamknięcie rozprawy ogólnej.

Przemawia zapisany do głosu p. Stapiński.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Tomaszewski.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Stapiński.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek oznajmia, że ma zamiar postawić na porządku dziennym najprzód poz. 73. Rub. VII.

Przemawia w sprawie formalnej p. Huryk i wnosi na odroczenie posiedzenia.

Marszałek wzywa Izbę, by ze względu na bardzo wielką ilość spraw, które czekają załatwienia, obradowała dalej.

Izba zgadza się na dalsze obradowanie.

Marszałek otwiera rozprawę szczegółową nad Rub. VII. poz. 73 wyd. Rada szkolna krajowa.

Przemawia p. Bohaczewski.

Marszałek przerywa mowcy, wzywając go, by w swem przemówieniu trzymał się przedmiotu.

Przemawia dalej p. Bohaczewski.

Marszałek przerywa mowcy ponownie.

Przemawia p. Bohaczewski dalej.

Marszałek na zapytanie p. Bohaczewskiego odpowiada, że odroczy posiedzenie po skończeniu mowy p. Bohaczewskiego.

Przemawia dalej p. Bohaczewski.

Marszałek na ponowną prośbę p. Bohaczewskiego odracza posiedzenie do godziny 8 wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 5 minut 15 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 10. lipca 1902 roku.

Początek o godzinie 8 minut 30 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Izba przystępuje do dalszego ciągu rozprawy szczegółowej nad Rub. VII. poz. 73 wyd. tj. do sprawozdania komisji budżetowej z prelim. kraj. funduszu szkolnego na r. 1902.

Przemawia p. Bohaczewski.

Marszałek wzywa Izbę, by nie przeskadzała mowcy.

Przemawia dalej p. Bohaczewski.

Marszałek wzywa mowcę, by trzymał się przedmiotu, a nie polemizował.

Przemawia dalej p. Bohaczewski.

Marszałek wzywa galeryę, by wstrzymała się od wszelkich objawów zadowolenia lub niezadowolenia.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy nad wniosek p. Stadnickiego.

Przemawia sprawozdawca p. Kozłowski.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Tomaszewski.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Stapiński.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Bohaczewski.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta:

W y d a t k i.

Rubr. I. Poz. 1—7 Płace, remuneracye za udzielanie nauki religii dodatki pięcioletnie, wynagrodzenia za godziny nadobowiązkowe i za zastępstwo nauczycieli urlopowanych. Zw. 8,580.000 kor.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. I. por. 1—7 w sumie 8,580.000 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. II. poz. 8—11 Remuneracye i zapomogi, zasiłki na urządzenie kursów wakacyjnych, rolniczych i specjalnych oraz remuneracye za roboty ręczne 116.200 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. II. poz. 8—11 w sumie 116.200 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. III. poz. 12. Koszta podróży i diety nauczycieli przeniesionych ze względów służbowych 13.000.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. III. poz. 12 w sumie 13.000 K zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IV. poz. 13—16. Dodatek do funduszu emerytalnego, interkulurya, emerytury dla tracących posady i dary z łaski 93.710 zw. 5.000 K. nadzw.

Izba uchwała Rubr. IV. poz. 13—16 w sumie zwyczaj. 93.710 K nadzw. 5.000 K zgodnie z wnioskiem komisji i bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. V. poz. 17. Zasiłki dla funduszków szkolnych miejscowych na budowę szkół zw. 200.000 nadzw. 200.000.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. V. poz. 17 w sumie zwyczaj. 200.000 K nadzw. 200.000 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VI. 18—21 Na zasiłki dla funduszków szkolnych miejscowych na utrzymanie szkół, utrzymanie budynku szkolnego w Tarnowie, mniejsze potrzeby szkolne i urzędowe oraz koszta nadzoru funduszków szkolnych miejscowych 229.538 zwyczaj. 640 nadzw.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VI. poz. 18—21 zwyczaj. 229.538 i nadzw. 640 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VII. poz. 22. Na przybory naukowe ogólnej natury i dla nauk praktycznych 44.700 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VII. poz. 22 zwyczaj. 44.700 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VIII. poz. 23. Na biblioteki okręgowe 10.000 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. VIII. poz. 23 w sumie 10.000 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IX. poz. 24. Na konferencye okręgowe 79.263 K.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia wiceprezydent c. k. Rady szkolnej krajowej p. Płażek.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Kozłowski.

Izba uchwała Rubr. IX. poz. 24 w sumie 79.263 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. X. poz. 25. Na stypendya dla uczniów i uczennic Seminarjów nauczycielskich 200.000 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. X. poz. 25 zgodnie z wnioskiem komisji w sumie 200.000 K.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XI. poz. 26. Na rozmaite wydatki 23.600 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XI. poz. 26 w sumie 23.600 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XII. poz. 27. Na zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacje 47.236 nadzwycz.

Suma wydatków 9,590.011 zwyczaj., 252.876 nadzw.

Ogółem 9,842.887 K.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rubr. XII. p. 27 w sumie 47.236 K nadzwycz. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Sejm odsyła do Rady szkolnej krajowej w celu załatwienia w granicach kredytu w tej pozycji przyzwolonego następujące petycje:

Petycje wdów po nauczycielach:

$\frac{871}{564}$	Stanisławy Kutna,	$\frac{981}{654}$	Anny Hawryszkiewiczowej,
$\frac{1100}{742}$	Karoliny Orłowskiej,	$\frac{988}{661}$	Maryi Gadowej,
$\frac{696}{427}$	Petroneli Tymoczko,	$\frac{989}{662}$	Anastazyi Dyrezowej,
$\frac{1101}{743}$	Elżbiety Sowińskiej	$\frac{999}{672}$	Maryi Bursztynowej,
$\frac{114}{756}$	Cyryli Płażek,	$\frac{1029}{701}$	Barbary Gromadkowej,
$\frac{1134}{776}$	Emili Seroiezkowej,	$\frac{262}{117}$	Emilii Babiarzowej,
$\frac{1034}{706}$	Barbary Zopatowej.	$\frac{293}{140}$	Leontyny Nazarkiewiczowej,
		$\frac{621}{354}$	Eleonory Gabrigelowej,
		$\frac{706}{437}$	Stanisławy Kalamarzowej,
		$\frac{643}{376}$	Klementyny Floryanowej,
		$\frac{804}{504}$	Maryi Januszkiewiczowej,
		$\frac{782}{482}$	Anny Nadragowej,

- 891
582 Ludwiki Olszewskiej,
- Oraz nauczycieli:
- 809
509 Józefa Górkiewicza,
- 1028
700 Piotra Jac-wiuka,
- 1006
678 Seweryna Gudzia,
- 934
632 Franciszka Kozdrasia,
- 444
206 Antoniego Korniatkiewicza,
- 777
477 Karola Siarkiewicza,
- 802 Dymitra Więckowskiego,
502 Franciszka Kokoszyńskiego,
do Rady szkolnej krajowej do załatwienia.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Stanisław Badeni.

Przemawia p. Stojałowski

Po zamknięciu rozprawy p. sprawo-
zdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala powyższy wniosek ko-
misji.

Sprawozdawca czyta:

Proponując Sejmowi rzeczony podwyż-
szenie załatwiła komisja:

Petycyje:

879
570 Wydziału powiatowego w Kałuszu,

7121
1695 Reprezentacyi powiatowej w Trem-
bowli,

189
76 Wydziału powiatowego w Kałuszu,

510
272 Rady powiatowej Brzeskiej,

535
297 Gminy miasta Kołomyi,

539
301 Wydziału Rady powiatowej w Ka-
mionce.

572
334 Wydziału Rady powiatowej w Tar-
nobrzegu,

636
369 Wydziału Rady powiat. w Kosowie,

638
371 Wydziału powiatowego w Śniatynie,

o podwyższenie petycyi na budowę szkół,

Sejm odsyła petycyje

1108
750 Gminy Rychwałd,

185
75 Rady gminnej w Łączkach,

865
558 Gminy Dulezówka,

o udzielenie zapomogi na budowę szkół do
Rady szkolnej krajowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy
wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Sejm odsyła petycyę

694
425 Jadwigi z Micińskich Łępkowskiej

w sprawie użycia funduszków przez ś. p.
Ksawerego Polanowskiego na założenie
szkoly ludowej w Równi przeznaczonej do
Wydziału krajowego do zbadania w poro-
zumieniu z Radą szkolną krajową i zdania
sprawy na przyszłej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy
wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Sejm przechodzi nad petycyą

283
130 Gminy Wylewy

o odpisanie pożyczki na budowę szkoły do
porządku dziennego.

Przemawia p. Stojałowski i stawia w miejsce powyższego wniosku komisji następujący wniosek: Pet. $\frac{283}{130}$ gminy Wylewy o odpisanie pożyczki na budowę szkoły przesłała się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia wniosku na najbliższej sesji.

Przemawia p. Czartoryski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje wniosek p. Stojałowskiego.

Izba uchwała wniosek p. Stojałowskiego w miejsce pierwotnego wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie rozdziału rzeczonych zasiłków komisja wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Radę szkolną by pozycy na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych na budowę szkół tak zwyczajnie jak nadzwyczajnie przyznała połowę na budowę szkół w miastach i miasteczkach a połowę w gminach wiejskich.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

1) Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd do podwyższenia subwencji na stypendya dla kandydatów szkół ludowych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

2) Sejm wzywa ponownie rząd do wstawienia w budżet państwa na r. 1903 kredytu na jak najprędsze założenie kilku nowych seminarjów w Galicyi.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Skołyśzewski.

Przemawia p. Kramarczyk.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy na wnioski p. J. Gnoińskiego.

Przemawia zapisany do głosu p. Tadeusz Cieński i wnosi poprawkę do wniosku 2) komisji dodać „i jednego seminarjum żeńskiego w wschodniej Galicyi“.

Przemawia zapisany do głosu p. Rotter i wnosi poprawkę, aby do wniosku 2) komisji dodać słowa: „a w pierwszym rzędzie w mieście Białej“.

Przemawia p. sprawozdawca i wnosi imieniem komisji na dodatek do wniosku 2-go komisji następujący: po słowie ostatniem „w Galicyi“ dodać: „a mianowicie przede wszystkim na seminarjum w Białej, następnie w Starym Sączu i ażeby równocześnie przystąpił do założenia jednego seminarjum żeńskiego we wschodniej Galicyi“.

Pp. Tadeusz Cieński i Rotter oświadczają, że zgadzają się na ten dodatek komisji do wniosku 2-go i wobec tego odpadają ich poprawki.

Przemawia p. Stojałowski dla faktycznego sprostowania.

Izba uchwała wniosek 2-gi komisji wraz z dodatkiem, które p. sprawozdawca odczytuje.

Sprawozdawca czyta:

Komisja wnosi:

Sejm odsela do Wydziału krajowego dla zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i ewentualnego uwzględnienia przy układaniu preliminarza na r. 1903.

Petycyje Sióstr Dominikanek w Rawie Nr. $\frac{642}{375}$ $\frac{478}{240}$ o subwencyę na rozszerzenie budynku szkoły żeńskiej w Rawie.

$\frac{224}{211}$ urzędu parafialnego ob. łać. w Bło-

zwi Górnej i urzędu gminnego w Wołczy dolnej o zapomogę dla Służebniczek.

$\frac{406}{117}$ Zgromadzenia Sióstr Urszulanek w Kołomyi o subwencyę na zapłacenie procentu od zaciągniętej pożyczki hipotecznej.

$\frac{96}{4}$ Sióstr Felicyanek z Uhnowa o subwencyę na wygrzybienie budynku szkolnego.

$\frac{435}{197}$ Zgromadzenia Pp. Kanoniczek w Krakowie o subwencyę na utrzymanie szkoły.

$\frac{169}{56}$ Towarzystwa Ochronek w Samborze.

$\frac{639}{372}$ Sióstr Bazylianek w Jaworowie o powiększenie subwencyi na utrzymanie szkoły wydziałowej przy klasztorze w Jaworowie.

$\frac{712}{443}$ Zgromadzenia Pp. Augustyanek w Krakowie o podwyższenie subwencyi.

$\frac{392}{168}$ Zgromadzenia Sióstr Najśw. Rodziny z Nazaretu o stałą subwencyę na utrzymanie szkoły.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji bez rozprawy z wykluczeniem pet. Ls.

$\frac{406}{117}$, do której udziela głosu Marszałek p. Puzynie Romanowi.

Marszałek otwiera rozprawę nad pet. Ls. $\frac{406}{117}$.

Przemawia p. R. Puzyna i stawia w miejsce wniosku komisji następujący wniosek: Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zakładowi naukowemu Siostrom Urszulankom w Kołomyi przyznaje się zasiłek w kwocie 300 kor. w 20 latach począwszy od 1. stycznia 1902 roku.

Izba popiera rezolucyę p. R. Puzyny.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek komisji:

„Sejm odsyła do Wydz. krajowego dla zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i ewentualnego uwzględnienia przy układaniu preliminarza na r. 1903 $\frac{406}{117}$

petycyę Zgromadzenia SS. Urszulanek w Kołomyi o subwencyę na zapłacenie procentu od zaciągniętej pożyczki hipotecznej“, a tem samem poprawka p. R. Puzyny odpada.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rubr. I. poz. 1—7. Odsetki od kapitałów 68.839 K.

Izba bez rozprawy uchwała rubr. I. poz. 1—7 Dochodu w sumie 68.839 koron zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. II. poz. 8—16. Dochody z dóbr, realności i innych praw 43.416 K.

Izba uchwała bez rozprawy rubr. II poz. 8—16 doch. w sumie 43.416 koron zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. III. poz. 17—27. Dodatki 2,815.704 K.

Izba uchwała bez rozprawy rubr. III. poz. 17—27 w sumie 2,815.704 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. IV. poz. 28. Zysk ze sprzedaży książek szkolnych 5.670 K.

Izba uchwała bez rozprawy rubr. IV. poz. 28 w sumie 5.670 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. V. poz. 29. Zapisy i darowizny.

Rubr. VI. poz. 30. Taksy od spadków 95.000 K.

Rubr. VII. poz. 31. Rozmaite pływy

Izba bez rozprawy uchwała rubr. VI. poz. 30 w sumie 95.000 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. VIII. poz. 32. Dodatek z c. k. Skarbu państwa 109.886 K.

Izba uchwała bez rozprawy rubr. VIII. poz. 32 w sumie 109.886 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. IX. poz. 33. Zwroty zaliczek udzielonych gminom na budynki szkolne z lat dawniejszych 3 570 K.

Suma dochodów 3,142.085 K.

Izba uchwała bez rozprawy rubr. IX. poz. 33 w sumie 3.570 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

II. Sejm wstawia niedobór funduszu szkolnego w kwocie 6,700.802 do rubryki VII. pozycyi 73 budżetu na r. 1902.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm odsła petycyę $\frac{893}{584}$
Gminy Nowego Sącza

$\frac{736}{464}$ Reprezentacyi gminy Zwertów,

$\frac{623}{356}$ Zwierzchności gminy w Uścieczku,

$\frac{972}{646}$ Wydziału Rady powiatowej w Husiatynie,

$\frac{879}{570}$ Gminy miasta Ropezyce,

$\frac{1099}{741}$ Magistratu miasta Buczacza,

$\frac{1015}{688}$ Gminy miasteczka Obertyn,

$\frac{165}{52}$ Gminy miasta Grybowa,

$\frac{269}{124}$ Gminy Kupienina,

$\frac{430}{192}$ Gminy Maszkienic,

$\frac{431}{293}$ Gminy Woli Dembińskiej,

$\frac{475}{237}$ Gminy Kidałowic.

O znizeniu prestacyi szkolnych do Wydziału krajowego do zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesyi Sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubr. VII. poz. 74 Wydz.

Sprawozdanie komisji budżetowej o krajowym szkolnym funduszu emerytalnym na r. 1902.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta :

Na powyższych podstawach komisja wnosi :

I. Wysoki Sejm uchwalić raczy zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego i Rady szkolnej krajowej :

W y d a t k i.

- Rubr. I. Emerytury czasowe nauczycieli i nauczycielek 70.000 K.
- „ II. Emerytury dożywotnie nauczycieli i nauczycielek 510.000 K.
- „ III. Pensye wdów po nauczycielach 220.000 K.
- „ IV. Dodatki na wychowanie sierót po nauczycielach 50.000. K.
- „ V. Odprawy i kwartały pozgonne 30.000 K.
- „ VI. Zwroty z wkładek emerytalnych nauczycieli i nauczycielek 1.600 K.
- „ VII. Koszta zarządu 100 K.
- „ VIII. Rozmaite wydatki.

Suma wydatków 881.700 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki od Rubr. I— VIII. kraj. szk. fund. emeryt. w sumie 881.7000 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y.

- Rubr. I. Odsetki od kapitałów 2.680 K.
- „ II. Dodatki stałe z krajowego funduszu szkolnego 25.600 K.
- „ III. Zapisy i darowizny.
- „ IV. Interkalarya od opróżnionych posad nauczycielskich 50.870 K.
- „ V. Stałe wkładki nauczycieli i nauczycielek 150.000 K.
- „ VI. Wkładki dwuprocentowe za czas służby przedetatowej 16.000 K.
- „ VII. Rozmaite dochody.
- „ VIII. Zwroty z emerytur czasowych.
- „ IX. „ „ dożywotnich.
- „ X. „ z pensyi wdów.

„ XI. Zwroty z dodatków na wychowanie dzieci.

„ XII. „ z odpraw i kwartałów pozgonnych.

Suma dochodów 245.150 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody od Rubr. I—XII. kraj. fund. szkod. emeryt. w sumie 245.150 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Wysoki, Sejm wstawia niedobór funduszu szkolnego krajowego emerytalnego w kwocie 636.550 K. do Rubryki VII. pozycyi 74. budżetu na r. 1902.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Poz. 75. Sześciu członków Rady szkolnej krajowej po 2.400 K. . . 14.400 K.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 75. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta:

Sejm odsyła pet. $\frac{927}{615}$ koła Towarzystwa szkoły ludowej w Brzeżanach o subwencyę na rzecz korpusów wakacyjnych Wyzd. kraj. do zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek komisji:

Następuje:

Rub. VII. poz. 72, 76—82, 92—102, 104—112, 114—158.

Wydatki na cele wykształcenia i oświaty.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Komisja budżetowa przedstawia Wysockiemu Sejmowi do uchwały następujące wnioski w przedmiocie wydatków na cele wykształcenia i oświaty:

Poz. 72. Akademia umiejętności w Krakowie:

a) zasiłek stały 52.000 K.

b) Zasiłek na badania historyczne w archiwum watykańskiem i innych prowadzonych

pod kierunkiem D-ra

Smolki (I-a rata z

trzechlecia 1901/2 do

1903/4

4.000 „

e) Na wydanie

atlasu geologicznego 5.000 „ 61.000 K.

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na badania historyczne w Archiwum watykańskiem i innych przyznaje się Akademii umiejętności w Krakowie na dalsze trzechlecie od 1901/2 do 1903/4-
roczny zasiłek w kwocie 4.000 K.

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 109.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 72 i powyższy wniosek komisji zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 76. Zakład głuchoniemych we Lwowie:

a) na stypendya

dla 85 wychowanków 20.400 K.

b) na utrzymanie

zakładu 5.000 „

e) na amortyzację pożyczki 36.000 K. zaciągniętej na budowę II. piętra przez Dyrekcję Zakładu 3-cia rata amortyzacyjna (aż do I-go półrocza 1934) 1.990 „ 27.390 K.

Przemawia p. Bojko i stawia następujący wniosek :

1) Dotację na zakład głuchoniemych we Lwowie podwyższa się obecnie jeszcze o 1.200 K.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu by w roku 1903 dotację na ten zakład podwyższył w budżecie krajowym przynajmniej o 2.500 koron.

Izba popiera wniosek p. Bojki.

Przemawia p. Romanowicz i stawia w miejsce drugiego wniosku p. Bojki następującą rezolucję :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by sprawę podwyższenia subwencji dla zakładu głuchoniemych we Lwowie zbadał i w tej sprawie Sejmowi przedłożył wnioski.

P. Bojko oświadcza, że zgadza się na rezolucję p. Romanowicza w miejsce 2 jego wniosku.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała poz. 76 zgodnie z wnioskiem Komisji, następnie uchwała wniosek 2-gi p. Bojki w brzmieniu proponowanym przez p. Romanowicza, na co p. Bojko się zgodził, a to po odczytaniu przez p. sprawozdawcę tego 2-go wniosku p. Bojki w stylizacji p. Romanowicza.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 77. Szkoła głuchoniemych Izaaka Bardacha we Lwowie 800 K.

Tęsamem załatwiona zostaje petycja do l. 858.

Poz. 78. Zakład ciemnych we Lwowie 6.000 K.

Poz. 79. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie 2.000 K.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego jak w r. zeszłym.

Poz. 80. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Krakowie 2.000 K.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego jak w r. zeszłym. Tęsamem załatwioną zostaje petycją do l. 997.

Poz. 81. Dla polskich i ruskich Towarzystw gimnastycznych „Sokół“ we Lwowie i na prowincyi, ryczałt do dyspozycji Wydziału krajowego, po zasięgnięciu opinii Związku polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich 4.000 K.

Tęsamem załatwione zostają petycje do liczb 294, 451, 624, 653, 662, 734, 848, 849, 874, 930, 994, 998.

Poz. 81. a) Związek polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich z Austrii, na cele Towarzystwa i wydawnictwa jednorazowo 400 K.

Tęsamem załatwioną zostaje petycja do l. 625.

Poz. 82. Szkoła sztuk pięknych w Krakowie XXIV. rata umorzenia pożyczki 200.000 koron, na budowę gmachu 14.000 K.

Izba bez rozprawy uchwała poz 77 do 82 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 98. Na subwencye dla istniejących już internatów do rozporządzenia Wydziału kr. w porozumieniu z Radą szkolną kraj. 12.000 K.

Poz. 99. Na budowę domów dla Internatów 40.000 K.

Tęsamem załatwione zostają petycje l. 108, 210, 281, 290, 291, 462, 463, 464, 676, 703, 709, 713, 853, 854, 798.

Poz. 100. Dla internatu XX. Zmartwychwstańców we Lwowie do rozporządzenia Wydziału kraj., jak w latach poprzednich. 9.000 K.

Poz. 101. Ks. Siemaszki Kazimierza „Dom schronienia i dobrowolnej pracy dla opuszczonych i moralnie zaniedbanych chłopców“ w Krakowie, jak w roku zeszłym 1.600 „

Temsamem załatwioną zostaje petycja do l. 710.

Poz. 102. a) na wydawnictwo polskich podręczników dla szkół średnich 3.000 „

b) na wydawnictwo ruskich książek szkol. . 12 000 K. 15.000 „

Pozycje powyższe 102 a) i b) do rozporządzenia Wydziału kraj. w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 98 do 102 a) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 104. Dla fundacji „Macierz polska“ na wydawnictwo dzieł i peryodycznych pism ludowych (zgodnie z wnioskiem jak w latach poprzednich). Tamsamem załatwiona zostaje petycja do L. 862 . . 10.000 K.

Poz. 105. Na stypendyum dla ucznia wydziału lekarskiego w Krakowie, oddającego się studjom w szkole operacyjnej (jak w latach poprzednich) 1.000 K.

Poz. 106. Dla Towarzystwa Oświaty ludowej we Lwowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego, jak w roku zeszłym 3.000 K.

Temsamem załatwioną zostaje petycja do l. 168.

Poz. 107. Dla Towarzystwa Oświaty ludowej w Krakowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego, zgodnie z prelimitarzem 3.000 K.

Temsamem załatwioną zostaje petycja do l. 913.

Poz. 108. Dla stowarzyszeń rzemieślniczych we Lwowie i na prowincyi, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego 3.000 K.

Zgodnie z wnioskiem jak w roku zeszłym.

Temsamem załatwione zostają petycje do liczb: 195, 213, 481, 513, 526, 620, 702, 795, 836, 937, 975, 1138, 1106, 1126.

Poz. 109. Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie na lwowską kolonię wakacyjną, zasiłek stały 400 K.

(zgodnie z wnioskiem jak w roku zeszłym).

Poz. 110. Tenże na pokrycie kosztów walnego zgromadzenia (jak w r. z.) 400 K.

Poz. 111. Kolegium profesorów szkoły politechnicznej we Lwowie, na wydawnictwo biblioteki politechnicznej, IX. rata z subwencji 10.000 K. rozłożonej na lat 10, w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 16. lutego 1894 roku 1.000 K.

Poz. 112. Wydawnictwo dziełek ludowych do rozporządzenia Wydziału krajowego (jak w latach ubiegłych) 2.000 K.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 104 do 112 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 114. Zasiłek dla czasopisma „Szkola“ 1.000 K.

Poz. 115. Zasiłek dla czasopisma „Muzeum“ 2.000 K.

Poz. 116. Zasiłek dla czasopisma „Kosmos“ 800 K.

Tęsamem załatwione zostają petycje do l. 487, 720.

Poz. 117. Zasiłek dla ruskiej gazety „Uczytel“ do rozporządzałości Wydziału krajowego 1.000 K.

Tęsamem załatwioną zostaje petycja do l. 30.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 114 do 117 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 118. Towarzystwo „Proświta“ na wydawnictwo dzieł ludowych do rozporządzenia Wydziału krajowego, z zastrzeżeniami wyrażonemi w uchwałach Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1897 i 3. maja 1900 j. w. r. z. 6.000 K.

Tęsamem załatwione zostają petycje do l. 152 i 153.

Przemawia p. Cielecki.

Przemawia p. Mogilnicki.

Marszałek oznajmia, że na życzenie Izby zamknie posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania nagłego wniosku.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły

posła Szajera i towarzyszy.

Powiat rzeszowski-strzyżowski położony jest w kotlinie, a przez wytrzebiecie lasów narażony jest na częste powtarzające się gradobicia. — Od lat 10 nie było wypadku, aby cały szereg mieszkańców wiejskich nie był nawiedzony gradem.

Już te corocznie powtarzające się kłęski wyniszczyły ludność rolniczą. Na dobitkę złego w tym roku powiat rzeszowski-strzyżowski wskutek wiadomej kłęski długotrwałej ulewy pozostaje dotychczas pod wodą, która nie ma gdzie spłynąć. Kartofle zgniły, siana tak samo, wobec czego ludność powiatu jest zagrożoną niedostatkiem.

Dlatego stawiam wniosek: „Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przy rozdzielaniu subwencji dla dotkniętych powodzią uwzględniony ma być również powiat strzyżowski-rzeszowski.

Wnioskodawca:
Szajer w. r.

Stojałowski, Skolyszewski, Cielecki Mazikiewicz, Barwiński, Zd. Skrzyński, Ostapczuk, Barabasz, Huryk, Korol, R. Puzyna, Staruch, Gładziuk, Szponder, Bobaczewski.

Przemawia p. Szajer nzasadniając nagłość wniosku i wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego.

Marszałek konstatuje brak kompletu wobec czego oznajmia, że wniosek ten umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że następne posiedzenie odbędzie się dnia 11. lipca 1902 o godzinie 9 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Przemawia p. Zdzisław Tarnowski w sprawie odczytanego porządku dziennego i prosi o umieszczenie na następnem posiedzeniu sprawozdania komisji drogowej o petycji gm. Nadbrzezie powiatu tarnobrzeskiego l. 1463 w sprawie koncesji mytniczej udzielonej tej gminie uchwałą Wys. Sejmu z d. 17. czerwca 1901 r.

Marszałek oznajmia, że sprawę tę umieści jako ostatni punkt porządku dziennego następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia godzina 12 minut 25 po północy.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Kazimierz Lubomirski w. r.

Protokół

15. posiedzenia, I. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 11. lipca 1902 roku.

Początek o godzinie 10 minut 10 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 133.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzynastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czternastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 11. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls: 1578 do 1583, 1587, 1588, 1590.

Komisji petycyjnej Ls: 1592.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls: 1585, 1594, 1595.

Komisji drogowej Ls: 1586.

Komisji przemysłowej Ls: 1584, 1589.

Komisji solnej Ls: 1591.

Pó odczytaniu petycji Ls: 1578 Towarzystwa „Szkilna pomoc” w Stanisławowie o zapomogę. Marszałek udziela głosu p. Hurykowi, który tego zażądał.

P. Huryk nieobecny.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 1595 Gminy Pobereże, powiat Dolina, o regulację rzeki Świcy, przemawia p. Bohaczewski, popierając tę petycję.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Interpelacya

do Wydziału krajowego posła Rottera i towarzyszy w sprawie opróżnienia Wawelu.

Na zgromadzeniu Sejmu z 8. lutego 1897 powziął Sejm na nagły wniosek JE. hr. Stanisława Badeniego, ówczesnego Marszałka kraju następującą uchwałę:

„Celem uczczenia jubileuszu 50-letniego panowania Najjaśniejszego Cesarza i Króla Franciszka Józefa I. Sejm krajowy postanawia wybudować w Krakowie

kosztem kraju i oddać na własność c. k. Skarbu wojskowego nowe budynki i zakłady dla c. i k. wojska, a to w tych rozmiarach, jakich potrzeba dla obecnej załogi i zakładów wojskowych, pomieszczonych w zabudowaniach zamkowych na Wawelu. Po zupełnem opróżnieniu w ten sposób Wawelu, złoży Sejm u stóp Tronu ponowną prośbę, by Najjaśniejszy Pan Zamek Wawelski w Swe posiadanie objąć racyt⁴.

Z uwagi, że na tem samem posiedzeniu Sejmu, Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, by w celu wykonania powyższej uchwały poczynił bezzwłocznie potrzebne kroki tak, aby budowa nowych budynków wojskowych w roku 1898 się rozpoczęła.

Z uwagi, że od czasu tego upłynęło lat 4.

Z uwagi, że w kierunku przyspieszenia sprawy tej, tak Wydział krajowy jak i Rada miasta Krakowa wszelkich od dawna dokładają starań i wszelkie do rozpoczęcia wzmiankowanych robót potrzebne przygotowania są poczynione, że natomiast naczelne władze wojskowe z coraz to nowemi występują żądaniami, które urzeczywistnieniu tej, przez cały kraj tak gorąco przyjętej myśli grożą zwłoką nader przykrą, a co do trwania wprost nie dającą się obliczyć.

Z uwagi, że w obec obecnego ekonomicznego zastoju w mieście Krakowie rychłe rozpoczęcie robót około budowli, mających zastąpić zabudowania, dotąd na Wawelu przez c. i k. wojsko zajęte, upragnione jest przez całą ludność miasta, szczególnie zaś przez szerokie warstwy przemysłowe, rękodzielnicze i robotnicze, podpisani zapytują Wydziału krajowego :

Jaki jest obecny stan sprawy zajmowanego przez c. i k. wojska Zamku królewskiego na Wawelu w Krakowie i jakich środków Wydział krajowy zamierza użyć, ażeby roboty około wzniesienia budynków zastąpić mających zajęte dotąd zabudowania na Wawelu rozpocząć można bezzwłocznie!

Inerterpelant:

Jan Rotter w. r.

Dziesławski, Jahl, Vayhinger, Tomaszewski, Małachowski, Rayski, Michalski, Maiss, Schätzel, Kolischer, Łazarski, Tarnawski, Wiśniewski, Maryewski, Buynowski, Huza, Jabłoński, Żardecki, E. Michałowski, Loewenstein, Witosławski, Lipiński.

Interpelacya

posła Krempy i towarzyszy do J. Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie niesłusznego wymiaru należytościowego przez Urząd podatkowy w Mielcu i c. k. Dyrekcyę c. k. okręgu skarbowego w Tarnowie, od kontraktów kupna sprzedaży kilkunastu gospodarzom z różnych miejscowości powiatu mieleckiego.

Uzasadnionem jest, że w naszym kraju gdzie najbardziej wciska się nędzą pod strzechy wieśniacze, dokuczają także jakby na dobitek samowola, nieład i nieposzanowanie ustaw w administracyi podatkowej. Władze podatkowe przeświadczone, że włościanie, jako mniej uświadomieni na wszystko lubiący się godzić, wyszukują nieraz w kontraktach punkty uboczne, wymierzają należytości zbyt wysokie i wbrew prawu, naciągają strony, aby tylko podnieść wysokość należytości prawnych.

Jak wiadomo, na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 16 sierpnia 1899. Dz. u. p. Nr. 158. i rozporządzenia wykonawczego z dnia 2. września 1899 Dz. u. p. Nr. 171., obowiązującego od dnia 6. października 1899, jeżeli budynek przez właściciela całkiem lub po części używany, albo realność na cele rolnicze przeznaczona, którą właściciel względnie jego rodzina sama przy pomocy sług lub wyrobników uprawia, a więc od kontraktów kupna na powyższe cele odpłatnie między żyjącymi §. 1 L. 3 i §. 2. lit. a. do 5.000 kor. włącznie $\frac{1}{2}$ z 3% tj. $1\frac{1}{2}\%$,

ponad 5.000 K. do 10.000 K. włącznie $\frac{3}{4}$ z 3% tj. $2\frac{1}{2}\%$ §. 1. L. 3. lit. a i §. 2. L. 2. lit. b. opłacać nabywcy mają prawo.

A że inaczej Urząd podatkowy w Mielcu, jak również Dyrekcyja okręgu skarbowego w Tarnowie wymierza należytości od kontraktów kupna lub to, że grunt na cele rolnicze i przez samych kupujących, dzieci sługi i wyrobników obrabiany bywa, podajemy następujące fakta:

1. C. k. Dyrekcyja Skarbu w Tarnowie pod dniem 23. lutego 1900 r. B-rej. poz. 182 z 1900 r. Dziennik wymiar. poz. 87. wymierzyła Wojciechowi i Annie Głazom w Jaślanach od kontraktu kupna z daty Mielec 1 lutego 1900., którym Antoni Marek sprzedał 3 parcele gruntowe za 420 K. zaokrąglonej na 440 K. należytość po 3% w kwocie 14 K. 20 g.

2. Taż sama c. k. Dyrekcyja wymierzyła pod dniem 23. lutego 1900 r. B-rej, poz. 182 z 1900. Dziennik wym. poz. 87 Michałowi Rzeźnikowi w Jaślanach od kontraktu kupna z dnia 1. lutego 1900. według którego Antoni Marek sprzedał parcelę lk. 4.469/2 za 590 K. zaokrąglonej na 600 K. po 3% w kwocie 19 K.

3. C. k. Urząd podatkowy w Mielcu pod dniem 20. marca 1902. B-rej, poz. 418 z 1902 r. Dziennik wym. poz. 334. wymierzył Walentemu Hyjkowi z Padwi należytość od kontraktu kupna z dnia 11/12 1901 r. którym nabył od Mojżesza i Beili Raabów kawałek gruntu za 302 K. zaokrąglonej na 320 K. po 3% w kwocie 9 K. 60 g.

4. C. k. Dyrekcyja Skarbu wymierzyła pod dniem 23. lutego 1900 B-rej, poz. 182 z 1900 r. Dziennik wymiar. poz. 87. Michałowi i Maryannie Pawłusiałkom w Jaślanach należytość od kontraktu kupna z daty Mielec $\frac{1}{2}$ 1900 r. według którego Antoni Marek sprzedał kawałek gruntu za cenę 980 K. zaokrąglonej na 1.000 K. po 3% w kwocie 31 K.

5. Taż sama Dyrekcyja wymierzyła pod dniem 23/2 1900 r. B-rej, 182 z 1900 r. Dziennik wymiar. poz. 87. Maciejowi i Zuzannie Orzechom w Jaślanach należytość od kontraktu kupna z daty Mielec 1/2 1900. według którego Antoni Marek sprzedał dwie parcele gruntowe za cenę 420 K. zaokrąglonej na 440 K. po 3% w kwocie 13 K. 20 g.

6. Taż sama c. k. Dyrekcyja wymierzyła pod dniem 23/2 1900 r. B-rej., 182. 1900 r. Dziennik wym. poz. 87. Wawrzyńcowi Korkosza w Jaślanach należytość od kontraktu kupna z daty 1/2 1900 Mielec, według którego Antoni Marek sprzedał 3 parcele gruntowe za cenę kupna 222 K. zaokrąglonej na 240 K. po 3% w kwocie 7 K. 20 h.

Do punktów powyżej zacytowanych 4. 5. 6. wnosili pokrzywdzeni włościanie rekurs, którego c. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego w Tarnowie wbrew wyraźnym przepisom ustawy nie uwzględniła.

7. Wezwaniem płatniczem c. k. Urząd podatkowy w Mielcu wymierzył pod dniem 10. kwietnia 1902 r. B-rej. 669. z 1902 r. Dziennik wym. poz. 383. Franciszkowi Lotzowi z Josefsdorfu należytość od kontraktu kupna z daty 4. kwietnia 1902 r. według którego Abraham Brodt sprzedał część realności w h. l. 88. gminy Jaślany za cenę 6.550 K. zaokrąglonej na 6.560 K. po 3% w kwocie 196 K. 80 h.

8. Tak samo c. k. Urząd podatkowy w Mielcu pod dniem 10. kwietnia 1902 r. B-rej. 702 z 1902 r. Dziennik wymiar. poz. 385. wymierzył Józefowi i Wiktorji Harschom z Josefsdorfu należytość od kontraktu kupna z daty 4. kwietnia 1902 r. według którego Abraham Brodt sprzedał część realności lwh. gmina Jaślany za cenę kupna 1.990 K. zaokrąglonej na 2.000 K. po 3% w kwocie 60 K.

Charakterystycznym, że Abraham Brodt dzierżawca dworu Czajkowa, handlarz parcelacyjny gruntem w okolicy, kupił także w gminie Josefsdorfie u Jana

Künstlera gospodarstwo na handel, był faktycznym właścicielem tylko przez jeden miesiąc t. j. od 7. marca do 4. kwietnia 1902 r., w którym to dniu Harszom i Lotzowi sprzedał, gruntu tego nie uprawiał, ani zasiewał, ani z takowego nie zbierał, od przeniesienia własności skarbowi $3\frac{1}{2}\%$ opłacił a lubo to Franciszkowi Lotzowi i Józefowi i Wiktoryi Harschom wbrew przepisom ustawy najniesłuszniej c. k. Dyrekcyja Skarbu poważyla się 3% zamiast 1% należytości od kontraktu kupna wymierzyć.

Franciszek Lotz i Józef i Wiktorya Harsze wnieśli rekurs do c. k. Dyrekcyi Skarbu w Tarnowie, która jak to zwykle czyni, powołując się nieprawdziwymi motywami takowego nie uwzględniła.

9. C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego pod dniem 3. lipca 1902 r. B-rej. poz. 533. z 1900 r. Dziennik wym. poz. 541. wymierzyła Maryannie z Plutów 2° Hyjkowej z Czajkowy należytość od kontraktu z daty Mielec, 20. czerwca 1901. l. h. 2.440, w którym zastrzegł dla swej sługi jako dożywocie Sebastyan Hyjek pewne utrzymanie na wartość obliczoną na kwotę 1.930 K.; od której wartości c. k. Dyrekcyja obliczyła jako wrzekomo konkubinatce po 8% i 25% dodatków, w kwocie 196 koron.

Obliczenie to jest niesłuszne i całkiem bezprawne, gdyż Maryanna Pluta była służącą u darodawcy Sebastyana Hyjka i służyła u niego dopóki mogła pracować, zaś na stare lata utrzymywał też z łaski jako starą wypracowaną służącą, a nie konkubinatkę.

Gdy zaś następnie Sebastyan Hyjek swojemu nieślubnemu synowi Józefowi Plucie darował swoje gospodarstwo, włożył na niego obowiązek utrzymania Maryanny Pluta do śmierci, a tylko na wypadek gdyby jej syn albo umarł, albo z matką w zgodzie wyżyć nie mógł, włożył na niego obowiązek dostarczania Maryannie Pluty jako matce wymienionych w kontrakcie darowizny naturaliów. Taka darowizna uczyniona na rzecz sługi podlega opłacie w wysokości 1% i 25% dodatku (poz. tar. 106. B. b.) i z tego tytułu nie 196 K. ale 19 K. i 60 g. się należy.

Faktem jest, że w kraju naszym, lubo niżej krytyki materyalnie stojącego ludu włościańskiego, Władze skarbowe nie pozwalają korzystać z ustawowych ulg, jakie w r. 1899 w dniach 16. sierpnia i 2. września wydanemi zostały, lecz bezprawnie stosują się do ustaw dawniej wydanych, ściągają należytości w ten sposób prawie w całym kraju.

Zważywszy, że podobne postępowanie w podanych powyżej i naprowadzanych faktach jest oburzającą niesprawiedliwością połączoną z nadużyciem władzy, jakich się dopuszczają Urzęda podatkowe i Dyrekcyja Skarbu w Galicyi.

Zapytują podpisani J. W. Pana Komisarza rządowego:

a) Czy jest Mu wiadomem, co się dzieje u nas w kraju przy wymierzaniu należytości przenośnej t. j. od kontraktów kupna i sprzedaży.

b) Czy J. W. Pan Komisarz rządowy raczy tu w tej interpelacji podane fakta pod 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. należycie zbadać, interesowanych od niesprawiedliwego, a obciążającego wymiaru uwolnić a urzędników dotyczących podatkowych w Mielcu jak również urzędników c. k. Dyrekcyi Skarbu w Tarnowie i innych w kraju stosownem rozporządzeniem o wykonaniu i stosowaniu się do ustaw pouczyć.

Interpelujący:

Franciszek Krempa w. r.

Stapiński, Szajer, Potoczek, Kramarczyk, Szwed, Krementowski, Bojko, Ostapczuk, Staruch, Korol, Barabasz, Bohaczewski, Barwiński, Mazikiewicz, Wilczkiewicz.

Marszałek oznajmia, że jedną z tych interpelacji odstąpi Wydziałowi krajowemu, drugą p. Komisarzowi rządowemu.

Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz, udziela odpowiedzi na interpelację p. Stapińskiego i towarzyszym wniesioną dnia 2. lipca 1902 w sprawie notatki zamieszczonej w sprawozdaniu Dep. V. Wydziału krajowego o lekarzu okręgowym Drze Dreyfachu.

Członek Wydziału krajowego p. Pilat odpowiada na interpelacje:

1. P. K. Lubomirskiego i tow. w sprawie zabudowania „Potoku księzego“ w gminie Makowie, wniesioną dnia 9. lipca 1902 r.

2. P. Merunowicza i tow. wniesioną dnia 9. lipca 1902 r. w sprawie regulacji rzeki Pełtwi.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest: Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Surochowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Szkle.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Szkle.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie powiatu Jarosławskiego, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Szkle, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem, w dobrym stanie, z zastrzeżeniem, że — analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ustęp 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (Dz. u. kr. Nr. 43). w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego wspólnie z gminą w Surochowie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Surochowie wolni są od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc, Izba uchwale przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Wybór jednego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp.: Merunowicza, Bojkę i Włodka, i wzywa posłów do oddawania kartek.

Sekretarz Urbański odczytuje spis posłów całego Sejmu, którzy oddają kartki.

Marszałek wzywa komisję skrutacyjną, by na razie wstrzymała się z przeprowadzeniem skrutynium, gdyż Izba przechodzi do następnego punktu porządku dziennego, t. j.

Następuje:

Wybór zastępcy jednego członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp.: Hupkę, Huryka i Maryewskiego i wzywa posłów do oddawania kartek.

Sekretarz p. Mycielski czyta imienny spis posłów całego Sejmu. Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa komisję do przeprowadzenia skrutynium, a Izba przechodzi do następnego punktu porządku dziennego, t. j.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji bankowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie gal. Kasy oszczędności i podwyższenia gwarancji kraju za jej wkładki.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 3. grudnia 1901 LW. 77.677, o galic. Kasie oszczędności we Lwowie.

2. Sejm zmieniając Art. IV. uchwały swej z 27. lutego 1899 (Dz. u. kr. Nr. 35), postanawia:

Jak długo trwa gwarancja kraju w Art. I. powyższej uchwały określona, nie może stan kapitałów wkładkowych w gal. Kasie oszczędności we Lwowie ulokowanych przewyższać sumy 80,000.000 koron.

Suma ta może być zmienioną tylko na podstawie uchwały Sejmu krajowego.

Przemawia p. Schätzel.

Przemawia p. Stanisław Niezabitowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek 1. i 2. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej ze sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany ustawy krajowej z dnia 1. stycznia 1889 Nr. 16. Dz. u. kr. a względnie ustawy z dnia 6. lipca 1899 Nr. 85. Dz. u. kr. o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych w kierunku polepszenia bytu tychże nauczycieli.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji: sprostawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w projekcie ustawy dodać należy „Art. II. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1903“. „Artykuł III. Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty“.

Przedkładając też Wysokiemu Sejmowi poniżej zamieszczony projekt ustawy załatwiła komisja:

1050/722, 897/588, 896/587 441/203, 751,472, 218/105, 515/277, 893/589, 899/590, 900/591, 219/106, 219/102, 215/104, 217/103, 216/202, 515/277, 437/199, 498/260, 961/635, 613/146, 1695/737, 1232/839, 1259/865, 299/146.

Komisya wnosi :

Wysoki Sejm odseła petycyje 477/239, 439/201 do Rady szkolnej krajowej do załatwienia.

Przedkładając Wysokiemu Sejmowi powyższe sprawozdanie, uważała komisya za swój obowiązek z jednej strony uwzględnić ciężkie warunki, w których nauczyciele się znajdują, z drugiej zaś nie naruszać równowagi pomiędzy interesami tych, którzy biorą pensyę z funduszu krajowego, ze stanem materyalnym tych obywateli kraju, którzy z wielkiem wysileniem płacą wysokie podatki i znacznie wyższe aniżeli w innych krajach koronnych dodatki do podatków.

Na podstawie powyższych wywodów komisya wnosi przeto :

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

Art. I.

Artykuł 11. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. Nr. 16. Dz. u. kr. w brzmieniu ustanowionem ustawą z 6. lipca 1899 r. Nr. 85. Dz. u. kr. znosi się w jego dotychczasowem brzmieniu. Artykuł 11. ma opiewać, jak następuje :

Art. 11.

A. Roczne płace nauczycieli szkół ludowych publicznych dzielą się na następujące klasy :

a) w szkołach pospolitych: I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem, dla połowy posad w każdym mieście 1.800 koron a dla drugiej połowy posad 1.600 koron.

II. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.600 koron, dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.400 koron, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.200 koron.

III. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.400 koron, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.200 koron, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1000 korn.

IV. klasa w reszcie gmin dla $\frac{2}{4}$ części posad w każdym powiecie 1.000 koron., dla $\frac{1}{4}$ części posad 900 koron, dla $\frac{1}{4}$ części posad 800 koron.

b) w szkołach wydziałowych osobnych i w klasach wydziałowych, połączonych z pospolitemi :

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdym mieście 2.000 koron, dla drugiej połowy 1.800 koron ;

II. klasa w innych miastach dla połowy ogółu posad 1.800 koron, dla drugiej połowy 1.600 koron.

B. Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowo ustanowionego oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak

a) dla nauczyciela, który złożył egzamina dojrzałości i kwalifikacyjny wyносить mniej niż 800 koron ;

b) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości, oraz dla nauczyciela, który złożył egzamin kwalifikacyjny za dyspensą od egzaminu dojrzałości wynosić mniej niż 600 koron ;

c) dla nauczyciela pomocniczego bez kwalifikacyi wynosić mniej niż 500 K.
Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowego nie może zaś przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1903.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Przemawia p. Małachowski.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Tomaszewski i stawia następującą poprawkę:

„W IV. klasie płac zaprowadza się przy posuwaniu do wyższych stopni płac, w miejsce dotychczasowego etatu okręgowego, etat krajowy“.

Przemawia wiceprezydent c. k. Rady szkolnej krajowej, p. Płażek.

Przewodnictwo obrad sejmowych obejmuje zastępca Marszałka krajowego, ks. Metropolita Szeptycki.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Tomaszewski i oświadcza, że cofa swoją powyższą poprawkę.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej na wniosek p. Mieczysława Urbańskiego.

P. Stanisław Badeni oświadcza, że wobec cofnięcia poprawki przez p. Tomaszewskiego zrzeka się głosu.

Zastępca Marszałka oznajmia, że do głosu zapisani są pp. Szponder, Stojałowski, T. Cieński.

Przemawia zapisany do głosu p. Szponder.

Zapisany do głosu p. Stojałowski oznajmia, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Tadeusz Cieński i stawia następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przedłożył obok istniejących seminaryów projekt seminaryów nauczycielskich z kształceniem jedynie dla wiejskich szkół ludowych — i niezwłocznie do zakładania takich seminaryów przystąpił.

Izba popiera rezolucję p. T. Cieńskiego.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Barwiński.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Huryk.

Podczas przemówienia p. Huryka obejmuje przewodnictwo Marszałek krajowy.

Marszałek przerywa p. Hurykowi i wzywa, by ograniczył się do faktycznego sprostowania, następnie udziela głosu p. T. Cieńskiemu dla faktycznego sprostowania.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. T. Cieński.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Tomaszewski i wnosi na przyjęcie *en bloc* Art. I. i zamknięcie rozprawy szczegółowej nad Art. I.

Marszałek oznajmia, że rozprawa szczegółowa nad Art. I. została otwartą i do głosu zapisany jest p. Szponder, więc ustawy *en bloc* przyjmować już nie można; poddaje więc pod uchwałę Izby wniosek na zamknięcie rozprawy szczegółowej nad Art. I. ustawy.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy nad Art. I. ustawy.

Przemawia zapisany do głosu p. Szponder.

Marszałek wzywa mowców, by na przyszłość w swych przemówieniach trzymali się ściśle przedmiotu.

Przemawia p. sprawozdawca i czyta:

Art. I.

Artykuł 11. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. Nr. 16. Dz. u. kr. w brzmieniu ustanowionem ustawą z 6. lipca 1899 r. Nr. 85. Dz. u. kr. znosi się w jego dotychczasowem brzmieniu. Artykuł 11. ma opiewać, jak następuje :

Art. 11.

A. Roczne płace nauczycieli szkół ludowych publicznych dzielą się na następujące klasy :

a) w szkołach pospolitych : I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem, dla połowy posad w każdym mieście 1.800 koron a dla drugiej połowy posad 1.600 koron.

II. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.600 koron, dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.400 koron, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.200 koron.

III. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.400 koron, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.200 koron, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.000 koron.

IV. klasa w reszcie gmin dla $\frac{2}{4}$ części posad w każdym powiecie 1.000 koron, dla $\frac{1}{4}$ części posad 900 koron, dla $\frac{1}{4}$ części posad 800 koron.

b) w szkołach wydziałowych osobnych i w klasach wydziałowych, połączonych z pospolitemi :

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdym mieście 2.000 koron, dla drugiej połowy 1.800 koron ;

II. klasa w innych miastach dla połowy ogółu posad 1.800 koron, dla drugiej połowy 1.600 koron.

B. Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowo ustanowionego oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak

a) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości i kwalifikacyjny wynosić mniej niż 800 koron ;

b) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości, oraz dla nauczyciela, który złożył egzamin kwalifikacyjny za dyspensą od egzaminu dojrzałości wynosić mniej niż 600 koron ;

c) dla nauczyciela pomocniczego bez kwalifikacji wynosić mniej niż 500 K.

Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowego nie może zaś przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta : Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1903.

Izba bez rozprawy uchwała Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta : Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Izba bez rozprawy uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji,

Sprawozdawca czyta :

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta rezolucję p. T. Cieńskiego:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przedłożył obok istniejących seminaryów projekt seminaryów nauczycielskich z kształceniem jedynie dla wiejskich szkół ludowych — i niezwłocznie do zakładania takich saminaryów przystąpił.

Przemawia w sprawie formalnej p. Bobrzyński i stawia wniosek na odroczenie załatwienia tej rezolucyi do chwili, gdy Komisya szkolna przyjdzie ze sprawozdaniem w tym samym przedmiocie przed Izbę.

Przemawia p. T. Cieński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca

Izba uchwała odraczający wniosek p. Bobrzyńskiego co do rezolucyi p. T. Cieńskiego.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o budowlach wodnych i melioracyach.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji; sprostowawszy poprzednio omyłki druku, a mianowicie:

1) we wniosku III. komisji pod lit. k) na stronie 12. sprawozdania zamiast słowa „Zaczów“ ma być słów „Zołczów“;

2) w 2. ustawie o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem, w powiecie dąbrowskim, na stronie 17. sprawozdania, w 3. wierszu I. ustępu §. 2. tej ustawy po słowie „budowy“ dodać słowo „na“; a w §. 8. tejże samej ustawy na stronie 18. po słowie „poruczam“ zamiast słów „Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu“ mają być słowa „Mojemu Ministrowi rolnictwa“.

Na podstawie powyższego sprawozdania Komisya gospodarstwa krajowego przedstawia następujące wnioski:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 17. grudnia 1901 r. l. 86.769 o budowlach wodnych i melioracyach Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na lokalne regulacye rzek niespławnych w myśl uchwały swej z dnia 6. października 1882 w rub. XIII. poz. 228. wydatków na rok 1902 następujące zasiłki:

a) na regulację Skawy:

1. od Jaroszwic do Witanowie II. rata	5.560 K	
2. od Witanowie do Graboszyce	7.291 „	
3. pod Trzebieńczycami	4.261 „	17.112 K

b) na regulację Raby:

1. pod Peimiem II. rata	4.046 K	
2. pod Lubieniem II rata (ostatnia)	2.250 „	
3. pod Gdowem	2.520 „	
4. pod Targowiskami II. rata	4.560 „	
5. od Gawłowa do Bogucie i pod Bienkowicami II. rata (ostatnia)	27.067 „	40.443 „

c) na regulację Dunajca:

1. od Gołkowic do ujścia Popradu V rata (ostatnia)	8.325 K	
2. między Gołkowicami a Podrzeczem	7.560 „	15.885 „

d) na regulację Wisłoki:

1. pod Zawadką, Przeczycą i Kamienicą (do r. 1903) II. r.	7.146 K	
2. pod Kędzierzem i Żyrakowem II. rata	8.038 „	15.184 „

e) na regulację Sanu :	
pod Krasiczynem i Korytnikami (do r. 1903) II. rata	4.530 K
f) na regulację Wisłoka :	
pod Rzeszowem i Drabinianką I. rata	12.000 "
g) na regulację Stryja :	
pod Hnizdyczowem III. rata (ostatnia)	5.000 "
na regulację Świcy :	
pod Sokołowem i Łanami sokołowskimi VIII rata (ostatnia)	6.344 "
i) na premiowanie zawikłania odsypisk	1.000 "
k) do dyspozycji Wydziału krajowego	20.000 "
Ogółem	137.498 K

III Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w rub. XIII. poz. 231 wydatków na rok 1902 następujące zasiłki :

a) na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908)	2.800 K
b) na drenowanie gruntów włociańskich II. rata	50.000 "
c) na regulację Lubaczówki pod Czerwoną wolą (do r. 1903) II. rata	4.480 "
d) na drenowanie gruntów OO. Bonifratrów w Zebrzydowicach I. rata (do 1904)	3.200 "
e) na zabudowanie potoku Rychwałd w dorzeczu Białym (pow. Tarnów)	19.500 "
f) na regulację Jasiołki pod Sądkową, Roztokami i Zimnowodą	3.306 "
g) na zabudowanie potoku Bzinki w gminie Brzyszcze, (pow. Żółkiew) I. rata (do r. 1904)	8.333 "
h) na osuszenie gruntów w gminie Zapytów powiatu Lwowskiego	5.867 "
i) na urządzenie wodociągu w gminie Wyspa powiatu Rohatyńskiego	4.250 "
k) na zabudowanie debr w gminie Zołczów powiatu Rohatyńskiego	3.500 "
l) na zabudowanie debr w dorzeczu Złotej Lipy w powiecie Brzeżańskim	18.300 "
m) na osuszenie pastwiska gminnego w Sulatyczach powiatu Żydaczowskiego	2.060 "
n) na regulację potoku Siwki w Dolinie	9.250 "
o) na osuszenie gruntów w gminie Widynów powiatu Śniatyńskiego	6.000 "
p) na regulację Seretu pod Tudorowem powiatu Husiatyńskiego I. rata	6.150 "
r) na subwencyonowanie fabryk drenarskich	— "
s) do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000 "
Ogółem	156.996 K

IV. Sejm przyznaje na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk w rubr. XIII. poz. 232 wydatków na rok 1902 następujące zasiłki :

1. w Jaworznie	700 K
2. " Starem siole (Suchowoli)	500 "
3. " Dublinach	500 "
4. " Ubiniu	500 "
5. " Przegnojowie	500 "

6. w Ostrowczyku polnym	400 K
7. „ Chwatowie	500 „
8. „ Hnilicach	500 „
9. „ Tetewczycach	500 „
10. „ Stojanowie	500 „
11. „ Wolicy baryłowej	100 „
12. „ Derewni	500 „
13. „ Byszowie	500 „
14. „ perymetrze bagien Stojanow- skich (na gruntach włośc.)	1.000 „
15. „ perymetrze bagien Oleskich (na gruntach włościańskich)	1.000 „
Ogółem	8.200 „

V. Sejm uchwała załączone $\frac{1}{2}$ projekty ustaw:

1. o kolmatacyi bagien naddniestrzańskich;

2. o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim;

3. o uzupełnieniu obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby, tudzież o regulacyi potoków Uzwicy i Grobki z dopływami;

4. o uzupełnieniu obwałowania Wisły od Niepołomic do Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby i regulacją potoku Drwinki z dopływami;

5. o regulacyi i zalesieniu rzeki Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim.

VI. Sejm przyznaje na rok 1902 pierwsze raty 40%⁰ zasiłków krajowych;

a) na regulację potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami w kwocie 29.600 K;

b) na regulację rzeki Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim w kwocie 30.000 K.

VII. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby ze względu na niepomyślny stan finansów kraju wyjednał w drodze konstytucyjnej dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskim bezprocentową pożyczkę z c. k. Skarbu państwa w sumie 20.000.000 K, płatną w 20 ratach rocznych od roku 1904 do r. 1923 po 1.000.000 K, a zwrotną w 40 równych ratach rocznych od roku 1924 do r. 1963, celem umożliwienia krajowi spłaty datku konkurencyjnego do kosztów regulacyi rzek i publicznych robót melioracyjnych, mających się podjąć w tym 20-letnim okresie w myśl §. 5. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 66.

VIII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubryce XIII. dziale B) na rok 1902 do końca lutego 1904, a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

IX. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby jak najrychlej udzielił Wydziałowi krajowemu projektu trasy kanałów galicyjskich po myśli §. 10. ustawy z d. 11. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 66, celem umożliwienia Wydziałowi krajowemu rokowań ze stronami interesowanymi co do pokrycia części 12 $\frac{1}{2}$ %⁰ datku krajowego i przedłożenia Sejmowi projektu ustawy krajowej, stosownie do postanowienia §. 2. powołanej państwowej ustawy kanałowej i rezolucyi Sejmowej z d. 9. lipca 1901;

b) ażeby liczbę delegatów galicyjskich w Radzie przybocznej dla budowy dróg wodnych powiększył w stosunku do udziału Galicyi w kosztach budowy przynajmniej o dwóch delegatów, jednego delegata c. k. Rządu i jednego delegata Wydziału krajowego, t. j. z ośmiu na dziesięciu delegatów.

X. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, ażeby :

a) z wszelkim możliwym pośpiechem przeprowadzał reambulacye przedkładanych przez Wydział krajowy projektów technicznych, zarówno jak i postępowanie wodno-prawne, przyspieszył zawiązywanie spółek wodnych, załatwianie rekursów i repartyce datków konkurencyjnych, tak, iżby wykonanie publicznych robót melioracyjnych nie doznawało, jak dotychczas, kilkuletniej zwłoki, lecz roboty te w myśl ustępu drugiego §. 5. państwowej ustawy kanałowej jak najspieszniej były podejmowane ;

b) ażeby do przeprowadzenia postępowania wodno-prawnego przy większych robotach melioracyjnych delegował specjalnych komisarzy politycznych, dokładnie obeznanych z postanowieniami ustawy wodnej.

XI. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, ażeby zreformował dotychczasową organizacyę zarządu budowy wodnych przez decentralizacyę i prowadzenie robót we własnym zarządzie

XII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wygotował projekt regulacyi Styru i przedłożył Sejmowi w możliwie krótkim czasie do uchwalenia projekt ustawy o regulacyi tej rzeki.

XIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w sprawie regulacyi Pełtwi wygotowanie projektu przyspieszył celem przedłożenia go c. k. Rządowi.

XIV. Petycyę L. s. 174 i 646 gmin Gołkowice, Skrudzina i Mostki o zabudowanie potoku Jaworzyny. L. s. 287 gminy Kuryłówka o osuszenie gruntów, budowę drogi, obwałowanie Sanu i zniesienie rewizorów bydła, L. s. 628 gminy Cisiec i 12 innych gmin powiatu Żywieckiego tudzież L. s. 1094 i 1189 gmin Skidzin Wilczkowice i Kobiernice w sprawie regulacyi Soły, L. s. 870 Michała Baraniaka i tow. o obwałowanie granicznej Wisły w Brzeszczach, L. s. 966 oddziału Stryjsko-Żydaczowskiego c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego o przyspieszenie zawiązania spółki wodnej dla regulacyi Żeżawy, L. s. 1128 mieszkańców nad dolnym Wiarem o przyspieszenie regulacyi tej rzeki, L. s. 1139 włościan gminy Rzechów o regulacyę Sanu i L. s. 188 proboszcza iac. i mieszkańców Sokołowa w sprawie regulacyi Świcy i Sukielu odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

XV. Petycyę L. s. 629 gminy Łękawicy o regulacyę potoku Kocierz, L. s. 630 gminy Łodygowice o regulacyę potoku Zylezy, L. s. 671 Wydziału powiatowego w Rawie ruskiej o regulacyę dopływów Bugu L. s. 946 Wydziału powiatowego w Tłumaczu o regulacyę rzeki Worony, L. 968 oddziału Stryjsko-Żydaczowskiego o regulacyę potoku Kłodnicy, L. s. 1063 przysiółka Wydrze ad Grębów o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania rowów osuszających, L. s. 1102 gminy Łężany o regulacyę potoku Badoń, L. s. 1127 gminy Okulice i 5 innych gmin pow. bocheńskiego o regulacyę Grobki z dopływami i założenie urzędu pocztowego lub składnicy listowej w Okulicach, L. s. 1182 gminy Bielinieć o obwałowanie Sanu i L. s. 1192 gminy Suchodół i miasta Krosna o regulacyę potoku Lubatówki — przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia, ewentualnie przedłożenia Sejmowi wniosków na najbliższej sesyi.

Petycyę L. s. 902 gmin Zawierzbie i Biskupice, pow. Dąbrowskiego, o przyspieszenie budowy wału nadwiślańskiego między Dunajcem a Nowym Brniem zostaje załatwioną uchwałą ad V.

U s t a w a

z dnia..... o kolmatacyi bagien naddniestrzańskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Kolmatacyę bagien naddniestrzańskich, która ma być wykonaną przez przymusową spółkę wodną, mającą się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy

wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38, uznana zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1899, który preliminuje koszta robót na 3,800.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tej melioracji mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2 b) i §. 4. ustępu 2 b) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. ust. p. Nr. 116. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów; a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38. według stosunków korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i trwania budowy, tudzież wysokość i terminy płatności corocznych rat zasiłków kraju i państwa, oraz prestacyi konkurencyjnych w §. 3. pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Zarząd robót obejmie Wydział krajowy na koszt funduszu budowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału, oznaczy statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Bliższe szczegóły co do sposobu wykończenia przedsiębiorstwa, ostatecznego zestawienia kosztorysu, tudzież wpływu Administracyi państwa i spółki wodnej na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Koszta utrzymania wykonanych robót ponosić mają członkowie spółki wodnej według wskazanego w §. 3. p. c) stosunku.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem, w powiecie Dąbrowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim rozporządzam co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie dąbrowskim ma być wykonane jako przedsiębiorstwo wymienionego powiatu, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1900, który preliminuje koszta budowy na 2,200.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wyłącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Fundusz budowy ma być utworzonym:

- a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;
- b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ust. 2. i §. 4. ust. 2. a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;
- c) z datku powiatu Dąbrowskiego w wysokości dziesięciu procent preliminowanych kosztów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatu Dąbrowskiego oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

- 1. z dochodów uzyskanych z zwydzierżawiania wałów obronnych;
- 2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kraj. Nr. 43.;
- 3. z corocznych datków kraju i powiatu Dąbrowskiego.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków krajowych i powiatowych na konserwację, co do organizacyi obrony wałów i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po ukończeniu budowy.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmuje Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też podobnie jak i Wydziałowi powiatowemu w Dąbrowie przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Po ukończeniu uzupełnienia robót wykonanych przez spółkę wodną dla regulacji odpływu wód kanałem Zyblikiewicza obejmie Wydział krajowy zarząd konserwacji tych robót.

Spółka wymieniona ma być rozwiązana, skoro wypełni zobowiązania względem osób trzecich.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby, tudzież o regulacji potoków Uszwicy i Grobki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje :

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły od ujścia Raby do gminy Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby od Majkowic do ujścia do Wisły, tudzież regulacja potoków Uszwicy i Grobki z dopływami mają być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1900, który preliniuje kosztą robót na 4,500.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić :

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliniowanych kosztów ;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia ;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliniowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych zawiązaną będzie przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym Spółka wodna.

Blizsze szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej Spółki określili statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Datki oznaczone w §. 3. pod a), b), i c) mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz. Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych i skarp potoków, tudzież ze sprzedaży wikliny;
2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kraj. Nr. 43;
3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, organizacyi obrony grobel, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej Spółek wodnych i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu obwałowania Wisły do Niepołomic do ujścia Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby i regulacją potoku Drwinki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły od Niepołomic do ujścia Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby od Gawłówka do ujścia do Wisły i regulacja potoku Drwinki z dopływami, które ma być wykonane przez przymusową Spółkę wodną, mającą się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38, uznane zostaje jako przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1900, który preliminuje kosztą robót na 3,481.200 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2.

a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych, tudzież skarp, potoków i rowów;

2 z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kraj. Nr. 43;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej Spółek wodnych, co do organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział Spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o wykonaniu robót regulacyjnych i zalesień na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Roboty regulacyjne i zalesienia na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim mają być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno technicznego dla zabudowań potoków górskich z r. 1898, preliminarz kosztów robót na 480.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy ma się przyczynić:

a) galicyjski fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent prelimitowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu I. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Coroczne raty datków kraju i państwa mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38 w drodze administracyjnej Spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być skuteczniejszy według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu Ministrowi rolnictwa.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 17. grudnia 1901 r. l. 86.769 o budowlach wodnych i melioracyach Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek I. komisji.

Sprawozdawca czyta :

II. Sejm przyznaje na lokalne regulacje rzek niespływających w myśl uchwały swej z dnia 6. października 1882 w rub. XIII, poz. 228 wydatków na rok 1902 następujące zasiłki :

a) na regulację Skawy :			
1. od Jaroszwic do Witanowic II. rata	5.560	K
2. od Witanowic do Graboszyce		7.291	"
3. pod Trzebiehczycami		4.261	"
		<u>17.112</u>	K
b) na regulację Raby :			
1. pod Peimicem II. rata		4.056	K
2. pod Lubieniem II. rata (ostatnia)		2.250	"
3. pod Gdowem		2.520	"
4. pod Targowiskami II. rata		4.560	"
5. od Gawłowa do Bogucic i pod Bienkowicami II. rata (ostatnia)		27.067	"
		<u>40.443</u>	"
c) na regulację Dunajca :			
1. od Gołkowie do ujścia Popradu V. rata (ostatnia)		8.325	K
2. między Gołkowicami a Podrzeczem		7.560	"
		<u>15.885</u>	"
d) na regulację Wisłoki :			
1. pod Zawadką, Przeczycą i Kamienicą (do r. 1903) II. r.		7.146	K
2. pod Kędzierzem i Żyrakowem II. rata		8.038	"
		<u>15.184</u>	"
e) na regulację Sanu :			
pod Krasieczynem i Korytnikami (do r. 1903) II. rata		4.530	"
f) na regulację Wisłoka :			
pod Rzeszowem i Drabinianką I. rata		12.000	"
g) na regulację Stryja :			
pod Hnizdyczowem III. rata (ostatnia)		5.000	"
h) na regulację Świcy :			
pod Sokołowem i Łanami sokołowskimi VIII. rata (ostatnia)		6.344	"
i) na premiowanie zawikłania odsypisk		1.000	"
k) do dyspozycji Wydziału krajowego		20.000	"
		<u>137.498</u>	K

Izba bez rozprawy uchwała wniosek II. komisji.

Sprawozdawca czyta :

III. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w rub. XIII, poz. 231 wydatków na rok 1902 następujące zasiłki :

a) na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908)		2.800	K
b) na drenowanie gruntów włościańskich II. rata		50.000	"
c) na regulację Lubaczówki pod Czerwoną wolą (do r. 1903) II. rata		4.480	"
d) na drenowanie gruntów OO. Bonifratrów w Zebrzydowicach I. rata (do 1904)		3.200	"
e) na zabudowanie potoku Rychwałd w dorzeczu Białej. (pow. Tarnów)		19.500	"
f) na regulację Jasiołki pod Sackową, Roztokami i Zimnowodą		3.306	"
g) na zabudowanie potoku Bzinki w gminie Brzyszcze (pow. Żółkiew) I. rata (do r. 1904)		8.333	"
h) na osuszenie gruntów w gminie Zapytów powiatu Lwowskiego		5.867	"

i) na urządzenie wodociągu w gminie Wyspa powiatu Rohatyńskiego	4.250 K
k) na zabudowanie debr w gminie Zołczów powiatu Rohatyńskiego	3.500 „
l) na zabudowanie debr w dorzeczu Złotej Lipy w powiecie Brzeżańskim	18.300 „
m) na osuszenie pastwiska gminnego w Sulatyczach powiatu Żydaczowskiego	2.060 „
n) na regulację potoku Siwki w Dolinie	9.250 „
o) na osuszenie gruntów w gminie Widynów powiatu Śniatyńskiego	6 000 „
p) na regulację Seretu pod Tudorowem powiatu Husiatyńskiego I. rata	6.150 „
r) na subwencyonowanie fabryk drenarskich	— „
s) do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000 „
Ogółem	156.996 K

Izba uchwała bez rozprawy wnioszek III. komisji.

Sprawozdawca czyta:

IV) Sejm przyznaje na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk w rubr.

XIII. poz. 232 wydatków na rok 1902 następujące zasiłki:

1. w Jaworznie	700 K
2. „ Starem siole (Suchowoli)	500 „
3. „ Dublanach	500 „
4. „ Ubiniu	500 „
5. „ Przygnojowie	500 „
6. „ Ostrowczyku polnym	400 „
7. „ Chwatowie	500 „
8. „ Hnilicach	500 „
9. „ Tetewczycach	500 „
10. „ Stojanowie	500 „
11. „ Wolicy baryłowej	100 „
12. „ Derewni	500 „
13. „ Byszowie	500 „
14. „ perymetrze bagien Stojanowskich (na gruntach włoś.)	1.000 „
15. „ perymetrze bagien Oleskich (na gruntach włościańskich)	1.000 „
Ogółem	8.200 K

Izba uchwała bez rozprawy wnioszek IV. komisji.

Sprawozdawca czyta:

V. Sejm uchwała załączone /l. projekty ustaw:

1. o kolmatacyi bagien naddniestrzańskich;

2. o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim;

3. o uzupełnieniu obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby, tudzież o regulacyi potoków Uszwicy i Grobki z dopływami;

4. o uzupełnieniu obwałowania Wisły od Niepołomic do Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby i regulacją potoku Drwinki z dopływami;

5. o regulacyi i zalesieniu rzeki Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje do rozprawy nad każdą z tych ustaw po kolei.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o kolmatacyi bagien naddniestrzańskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Kolmatacyja bagien naddniestrzańskich, która ma być wykonaną przez przymusową spółkę wodną, mającą się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38. uznana zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1899, który preliminuje koszta robót na 3,800.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tej melioracyi mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2 b) i §. 4. ustępu 2 b) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. ust. p. Nr. 116. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów; a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38. według stosunków korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat zasiłków kraju i państwa, oraz prestacyi konkurencyjnych w §. 3. pod c) wymienionych, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Zarząd robót obejmie Wydział krajowy na koszt funduszu budowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału, oznaczy statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Bliższe szczegóły co do sposobu wykończenia przedsiębiorstwa, ostatecznego zestawienia kosztorysu, tudzież wpływu Administracyi państwa i spółki wodnej na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Koszta utrzymania wykonanych robót ponosić mają członkowie spółki wodnej według wskazanego w §. 3. pod c) stosunku.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem, w powiecie Dąbrowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie dąbrowskim ma być wykonane jako przedsiębiorstwo wymienionego powiatu, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1900, który preliminuje koszta budowy na 2,200.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Fundusz budowy ma być utworzonym:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ust. 2, i §. 4. ust. 2. a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

c) z datku powiatu Dąbrowskiego w wysokości dziesięciu procent preliminowanych kosztów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatu Dąbrowskiego oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz. Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania wałów ochronnych;
2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kraj. Nr. 43.;
3. z corocznych datków kraju i powiatu Dąbrowskiego.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków krajowych i powiatowych na konserwację co do organizacyi i obrony wałów i innych zarządzań potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po ukończeniu budowy.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmuje Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też podobnie jak Wydziałowi powiatowemu w Dąbrowie przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Po ukończeniu uzupełnienia robót wykonanych przez spółkę wodną dla regulacyi odpływu wód kanałem Zyblikiewicza, obejmie Wydział krajowy zarząd konserwacyi tych robót.

Spółka wymieniona ma być rozwiązana, skoro wypełni zobowiązania względem osób trzecich.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby, tudzież o regulacyi potoków Uszwicy i Grobki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły od ujścia Raby do gminy Woll rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby od Majkowic do ujścia do Wisły, tudzież regulacya potoków Uszwicy i Grobki z dopływami mają być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1900, który preliminuje kosztą robót na 4,500.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów, mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte albo też o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych zawiązaną będzie przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym Spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej Spółki określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Datki oznaczona w §. 3. pod a) b) i c) mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz. Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych i skarp potoków, tudzież ze sprzedaży wikliny;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kraj. Nr. 43;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, organizacji obrony grobel, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej Spółek wodnych i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie, na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa

z dnia o uzupełnieniu obwałowania Wisły od Niepołomic do ujścia Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby i regulacją potoku Drwinki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeyi z Wielkiem Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły od Niepołomic do ujścia Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby od Gawłówka do ujścia do Wisły i regulacją potoku Drwinki z dopływami, które ma być wykonane przez przymusową Spółkę wodną, mającą się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38, uznane zostaje jako przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1900, który preliminuje koszta robót na 3,481.200 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2. a) ustawy z 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyó się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca

1875 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych, tudzież skarp, potoków i rowów;
2. grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kraj. Nr. 43;
3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, ewentualnie utworzenie w tym celu jednej lub więcej Spółek wodnych, co do organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział Spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głos: nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprywozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o wykonaniu robót regulacyjnych i zalesień na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Roboty regulacyjne i zalesienia na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim nają być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno technicznego dla zabudowań potoków górskich z r. 1898, preliminarzujący kosztą robót na 480.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy ma się przyczynić:

a) galicyjski fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliminarzowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu I. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, takimiż bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Coroczne raty datków kraju i państwa mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być poukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dn. 14. marca 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 38 w drodze administracyjnej Spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwalivszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, że przez uchwalenie tych ustaw załatwiła Izba wniosek V. komisji i zarządza rozprawę nad dalszymi wnioskami komisji łącznie, jeżeli temu nikt się nie sprzeciwi.

Izba zgadza się na to postępowanie formalne.

Sprawozdawca czyta:

VI. Sejm przyznaje na r 1902 pierwsze raty 40% zasiłków krajowych:

a) na regulację potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami w kwocie 29.600 K.;

b) na regulację rzeki Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim w kwocie 30.000 K.

VII. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby ze względu na niepomyślny stan finansów kraju wyjednał w drodze konstytucyjnej dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskim bezprocentową pożyczkę z c. k. Skarbu państwa w sumie 20,000.000 K, płatną w 20 ratach rocznych od roku 1904 do r. 1923 po 1,000.000 K, a zwrotną w 40 równych ratach rocznych od roku 1924 do r. 1963, celem umożliwienia krajowi spłaty datku konkurencyjnego do kosztów regulacji rzek i publicznych robót melioracyjnych, mających się podjąć w tym 20-letnim okresie w myśl §. 5. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 66.

VIII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubryce XIII. dziale B) na rok 1902 do końca lutego 1904, a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

IX, Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby jak najrychlej udzielił Wydziałowi krajowemu projektu trasy kanałów galicyjskich po myśli §. 10. ustawy z d. 11. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 66, celem umożliwienia Wydziałowi krajowemu rokowań ze stronami interesowanymi co do pokrycia części 12½% datku krajowego i przedłożenia Sejmowi projektu ustawy krajowej, stosownie do postanowienia §. 2 powołanej państwowej ustawy kanałowej i rezolucji Sejmowej z d. 9. lipca 1901;

b) ażeby liczbę delegatów galicyjskich w Radzie przyboocznej dla budowy dróg wodnych powiększył w stosunku do udziału Galicyi w kosztach budowy przynajmniej o dwóch delegatów, jednego delegata c. k. Rządu i jednego delegata Wydziału krajowego, t. j. z ośmiu na dziesięciu delegatów.

X. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, ażeby:

a) z wszelkim możliwym pospiechem przeprowadzał reambulacje przedkładanych przez Wydział krajowy projektów technicznych, zarówno jak i postępowanie wodno-prawne, przyspieszył zawiązywanie spółek wodnych, załatwianie rekursów i repartyce datków konkurencyjnych, tak, iżby wykonanie publicznych robót melioracyjnych nie doznawało, jak dotychczas, kilkuletniej zwłoki, lecz roboty te w myśl ustępu drugiego §. 5. państwowej ustawy kanałowej jak naspieszniej były podejmowane;

b) ażeby do przeprowadzenia postępowania wodno-prawnego przy większych robotach melioracyjnych delegował specjalnych komisarzy politycznych, dokładnie obeznanych z postanowieniami ustawy wodnej.

XI. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd; ażeby zreformował dotychczasową organizację zarządu budowli wodnych przez decentralizację i prowadzenie robót we własnym zarządzie.

XII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wygotował projekt regulacji Styru i przedłożył Sejmowi w możliwie krótkim czasie do uchwalenia projekt ustawy o regulacji tej rzeki.

XIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w sprawie regulacji Pełtwi wygotowanie projektu przyspieszył celem przedłożenia go c. k. Rządowi.

XIV. Petycyje L. s. 174 i 646 gmin Gołkowice, Skrudzina i Mostki o zabudowanie potoku Jaworzyny, L. s. 287 gminy Kuryłówka o osuszenie gruntów, budowę drogi, obwałowanie Sanu i zniesienie rewizorów bydła, L. s. 628 gminy Cisiec i 12 innych gmin powiatu Żywieckiego tudzież L. s. 1.094 i 1.189 gmin Skidzin, Wilczkowice i Kobiernice w sprawie regulacji Soły, L. s. 870 Michała Baraniaka i tow. o obwałowanie granicznej Wisły w Brzeszczach, L. s. 996 oddziału Stryjsko-Żydaczowskiego c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego o przyspieszenie zawiązania spółki wodnej dla regulacji Żeżawy, L. s. 1.128 mieszkańców nad dolnym Wiarem o przyspieszenie regulacji tej rzeki, L. s. 1.139 włościan gminy Rzuchów o regulację Sanu i L. s. 188 proboszcza łać i mieszkańców Sokołowa w sprawie regulacji Świcy i Sukielu odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

XV. Petycyje L. s. 629 gminy Łękawicy o regulację potoku Kocierz, L. s. 630 gminy Łodygowice o regulację potoku Zyleczy, L. s. 671 Wydziału powiatowego w Rawie ruskiej o regulację dopływów Bugu, L. s. 946 Wydziału powiatowego w Tłumaczu o regulację rzeki Worony, L. s. 968 oddziału Stryjsko-Żydaczowskiego o regulację potoku Kłodnicy, L. s. 1.063 przysiółka Wydrze ad Grębów, o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania rowów osuszających, L. s. 1.102 gminy Łężany o regulację potoku Badoń, L. s. 1.127 gminy Okulice i 5 innych gmin pow. bocheńskiego o regulację Grobki z dopływami i założenie urzędu pocztowego lub składnicy listowej w Okulicach, L. s. 1.182 gminy Bieliniec o obwałowanie Sanu i L. s. 1.192 gminy Suchodół i miasta Krosna o regulację potoku Lubatówki — przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia, ewentualnie przedłożenia Sejmowi wniosków na najbliższej sesyi.

Petycyja L. s. 902 gmin Zawierzbie i Biskupice, pow. Dąbrowskiego, o przyspieszenie budowy wału nadwiślańskiego między Dunajcem a Nowym Brniem zostaje załatwioną uchwałą ad V.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek VI do XV komisji *en bloc*.

Marszałek oznajmia, że zgłoszone są osobne rezolucje i udziela głosu p. Struszkiewiczowi.

Przemawia p. Struszkiewicz i stawia następującą rezolucję:

XVI. Wzywa się c. k. Rząd, by, albo siły techniczne c. k. Sekcyi dla zabudowania potoków górskich w Samborze pomnożył lub utworzył drugą taką sekcyę w Galicyi.

Przemawia p. Czaykowski Władysław Wiktor i stawia następującą rezolucję:

XVII. Sejm wzywa Rząd, aby do budżetu na r. 1903 i lata następne wstawiał odpowiednią kwotę (niezależnie od funduszu melioracyjnego) dla udzielania bezprocentowych pożyczek, — na cele drenowania.

Przemawia p. Paszkowski i stawia następujący wniosek, obejmujący dwie rezolucje :

XVIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wygotował projekty :

1. obwałowania lewego brzegu Wisły od Krakowa do ujścia Białuchy;
2. obwałowania Wisły powyżej Krakowa do ujścia rzeki Przemszy oraz regulacji dopływów Wisły: potoku Rudno, Sanki z Morawicą, Rudawy, z Krze-

szówką, Filipówką i Dulówką oraz potoku Chechło i przedłożył na najbliższej sesji sejmowej wnioski zmierzające do wykonania tych robót w jak najkrótszym czasie.

XIX. Sejm wzywa c. k. Rząd o przyspieszenie regulacji Wisły powyżej Krakowa.

Izba popiera rezolucję p. Struszkiewicza, którą p. sprawozdawca odczytuje. Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucję p. Struszkiewicza.

Izba popiera rezolucję p. Czaykowskiego Władysława Wiktora, którą p. sprawozdawca odczytuje.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucją przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucję p. Czaykowskiego Władysława Wiktora.

Izba popiera wniosek p. Paszkowskiego, obejmujący 2 rezolucje XVIII i XIX, odczytane przez p. sprawozdawcę.

Przemawia p. Łazarski.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Paszkowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia formalny wniosek na odesłanie powyższego wniosku p. Paszkowskiego do Komisji gospodarstwa krajowego.

Izba popiera a następnie odrzuca formalny wniosek p. Skołyszewskiego, a oddzielnie uchwała wniosek p. Paszkowskiego, obejmujący rezolucję XVIII i XIX.

Przemawia pod względem formalnym p. Romanowicz i prosi Marszałka, by obecnie umieścił na porządku dziennym sprawozdanie Komisji kolejowej w przedmiocie budowy przedłużenia kolei lokalnej Piła-Jaworzna do m. Jaworzna, pomimo że ono nie jest na porządku dziennym obecnego posiedzenia.

Marszałek za zgodą Izby umieszcza tę sprawę na porządku dziennym, z kolei więc

Następuje:

Sprawozdanie Komisji kolejowej o wniosku Wydziału krajowego co do budowy przedłużenia kolei lokalnej Piła-Jaworzno do kopalni gwarectwa Jaworznickiego i do miasta Jaworzna.

Sprawozdawca p. Kolischer uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Upoważnia się Wydział krajowy do udzielenia zezwolenia Towarzystwu akcyjnemu „Kolej lokalna Piła-Jaworzno“ na budowę bezpośredniego połączenia kolejowego obecnej stacji Jaworzno z kopalnią węgla gwarectwa Jaworznickiego względnie z miastem Jaworzniem.

2. Upoważnia się Wydział krajowy do udzielenia temuż Towarzystwu kolejowemu z krajowego funduszu kolejowego na ciężar rachunku gwarancji czteroprocentowej pożyczki bieżącej z 20-letnim terminem umorzenia w wysokości potrzebnej do przeprowadzenia budowy pod 1. wymienionej w sumie najwyższej 370.000 koron pod warunkiem: a) że zwrot tej pożyczki z dochodów kolei odpowiednio zapewniony będzie; b) że c. k. Rząd zapewni Towarzystwu kolejowemu wstawianie w rachunek prowadzenia ruchu rat rocznych oprocentowania po 4 od sta i umorzenia tej pożyczki z prawem korzystania z przyznanego kredytowania tychże należności prowadzenia ruchu.

3. Częściowo zmieniając uchwałę sejmową z dnia 8. lutego 1896, upoważnia się Wydział krajowy do bezwarunkowego udzielenia imieniem kraju na rzecz

kolei lokalnej Piła-Jaworzno na czas do końca roku 1902 gwarancji dochodu potrzebnego do oprocentowania po cztery od sta wraz z umorzeniem prawidłowem kolejowej pożyczki pierwszeństwa w wysokości 928.000 K.

4. Wzywa się Wydział krajowy do poczynienia odpowiednich kroków celem dotrzymania przez interesentów miejscowych deklaracji w sprawie dostarczenia dla kolei lokalnej Piła-Jaworzno dostatecznych ilości frachtów.

Izba uchwalwszy wniosek p. sprawozdawcy na przyjęcie powyższych wniosków komisji 1—4 *en bloc*, uchwała powyższe wnioski komisji *en bloc*.

Marszałek wzywa do oznajmienia rezultatu skrutynium z wyboru 1 członka i 1 zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

P. Włodek zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru 1 członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Głosowało 98 posłów. Ważnych głosów oddano 93. Absolutna większość 47. P. Stanisław Dąbski otrzymał 93 głosów. 5 kartek oddano białych.

Marszałek stwierdza, że p. Stanisław Dąbski wybrany został członkiem Wydziału krajowego z całego Sejmu i wzywa do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru 1 zastępcy Członka Wydz. kr.

P. Hupka zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru 1 zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Głosowało 88 posłów. Absolutna większość 45. Z tych otrzymał p. Wurst 79 głosów. Białych kartek oddano 7. Po 1 głosie otrzymał p. Garapich i p. Górski.

Marszałek oznajmia, że zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Wurst.

Następuje :

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem Komisji budżetowej o preliminarzu budżetu krajowego na rok 1902.

Rub. VII. Poz. 118. Towarzystwo „Proświta“ na wydawnictwo dzieł ludowych do rozporządzenia Wydz. kraj. z zastrzeżeniami wyrażonemi w uchwałach Wys. Sejmu z d. 13. lutego 1897 i 3. maja 1900 6.000 K.

Tem samym załatwione zostają petycje do l. 152 i 153.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nap petycją Tow. „Proświta“ o polecenie Wydz. kraj., by tenże wypłacił Tow. subwencyę na r. 1901 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Mogilnicki.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński.

Przemawia p. Bobrzyński.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy na wniosek p. Abrahamowicza.

Marszałek wzywa zapisanych do głosu pp. Stojalowskiego, Barwińskiego, Huryka i Mogilnickiego przeciw wnioskowi komisji, by wybrali mowę generalnego.

Marszałek po chwili oznajmia, że mową generalnym przeciw wnioskowi komisji wybranym został p. Huryk, za wnioskiem zapisany jest p. Cielecki.

Przemawia zapisany do głosu przeciw wnioskowi komisji p. Huryk, jako mowca generalny.

Przemawia p. Cielecki.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Barwiński.

Marszałek wzywa posłów, którzy otrzymują głos do faktycznego sprostowania, by ograniczyli swe przemówienia na faktycznem sprostowaniu.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Mogilnicki.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Cielecki.

Izba uchwała Rub. VII. poz. 118. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Towarzystwa „Proświta“ o polecenie Wydziałowi krajowemu, by tenże wypłacił Towarzystwu subwencję na rok 1901, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Marszałek otwiera rozprawę nad tym wnioskiem komisji.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek przerywa mowcy, wzywając go, by trzymał się przedmiotu.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Przemawia p. Skalkowski.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy nad tym wnioskiem komisji na wniosek p. Abrahamowicza.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Abrahamowicz.

P. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji odczytany przez Marszałka krajowego.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

- Poz. 119. Ks Dżułyński gr. kat. proboszcz w Łapszynie na wydawnictwo ruskie „Posłannik“ i „książeczki misyjne“ do rozporządzenia Wydziału krajowego, z zastrzeżeniem dopełnienia warunków, ustanowionych w uchwale Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1897 j. w r. z. 800 K
- „ 120. Towarzystwo oświaty ludowej w Tarnowie, jak w roku zeszłym 200 „
(Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 704.)
- „ 121. Towarzystwo historyczne we Lwowie, na tegoż wydawnictwa (j. w r. z.). 1.400 „
Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 1.184.
- „ 122. Ryczałt na zasiłki dla burs mieszczących ubogą młodzież polską i ruską, do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową, jak w roku zeszłym 10.000 „
W ten sposób załatwione zostają petycje: Do liczb 193, 156, 193, 197, 211, 279, 300, 301, 306, 411, 516, 548, 647, 663, 677, 746, 747, 787, 791, 792, 873, 987, 1.014, 1.049, 1.105, 1.130, 1.133.
Petycje te, o ile zawierają żądania o znaczniejsze subwencje na budowy, nie mogą być ze względów budżetowych uwzględnione.
- „ 123. Ryczałt dla Stowarzyszeń akademickich, do rozporządzenia Wydziału krajowego 2.800 „
Wydziałowi krajowemu przekazuje się do uwzględnienia petycje do l. 115, 177, 458, 460, 461, 486, 612, 615, 616, 665, 666, 735, 1.185.
- „ 124. Towarzystwo imienia Adama Mickiewicza na wydawnictwo dzieł tegoż, do rozporządzenia Wydziału krajowego i wypłaty w miarę postępu wydawnictwa 800 „
- „ 125. Towarzystwo naukowe im. Szewczenki we Lwowie na wydawnictwo ruskiej biblioteki historycznej 1.000 „

Jak w roku zeszłym.

Poz. 126.	Archeograficzna Komisya tegoż Towarzystwa na wydawnictwo historycznych materyałów jak w r. z.	3.000 K
" 127.	Towarzystwo naukowe im. Szewczenki we Lwowie na inne wydawnictwa naukowe	4.000 "
" 128.	Etnograficzna Komisya tegoż Towarzystwa jak w roku zeszyłym	1.000 "
" 128.	a) Taż sama Komisya na etnograficzną ekspedycyą naukową, jednorazowo	1.000 "
Wszystkie te pozycye do rozporządzenia Wydziału krajowego.		
Tem samem załatwione zostają petycye do l. 556, 557, 558, 559, 560.		
" 129.	Ruskie Towarzystwo pedagogiczne na wydawnictwo czasopisma „Dzwinek“ jak w roku zeszyłym	400 "
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 303.		
" 130.	Redakcye pism dla dzieci „Mały Świątek“ i „Wiek młody“ jak w roku zeszyłym	200 "
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 695.		
Dla Kongregacyi ruskich sióstr Sakramentek Najświętszej Maryi Panny:		
" 131.	Ks. Cyryl Sielecki, gr. kat. proboszcz w Zużlu na nowicyat sióstr jak w r. z.	200 "
" 132.	Na utrzymanie zakładu Sióstr Służebniczek w Krystynopolu jak w r. z.	1.000 "
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 554.		
Te dwie petycye do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Ordynatami obrządku grecko-kat.		
" 133.	Na zniżki dla polskich i ruskich Towarzystw, mających na celu wspomaganie ubogich uczniów, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową	1.200 "
Tem samem załatwione zostają petycye do l. 157, 212, 296, 1010, 1024.		
" 134.	Instytut dla dziewcząt w Przemyślu, subwencya stała jak w roku zeszyłym.	400 K
	i zasiłek jednorazowy na dalsze pokrycie deficytu budowy domu	2.000 "
		2.400 "
Tem samem załatwione zostają petycye do l. 181 i 745.		
" 135.	Zakład wychowawczy dla ubogich dziewcząt pod nazwą „Rodzina Maryi“ w Łomnej jak w r. z.	600 "
" 136.	Prywatne Seminarjum nauczycielskie żeńskie Zofii Strzałkowskiej we Lwowie jak w roku zeszyłym jednorazowo	2.000 "
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 977.		
" 137.	Polskie Stowarzyszenie „Strzecha“ we Wiedniu jak w roku zeszyłym	200 "
" 138.	Polskie Stowarzyszenie „Przytulisko“ we Wiedniu jak w roku zeszyłym	200 "
" 139.	Towarzystwo sztuk pięknych w Krakowie, subwencya uchwalona przez Wys. Sejm na budowę własnego gmachu jak w roku zeszyłym (IV. rata)	1.000 "

- Poz. 140. Prywatna średnia szkoła żeńska w Krakowie 1.000 K
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 151.
 Izba bez rozprawy uchwała Rubr. VII poz. 119 do 140 włącznie
 zgodnie z wnioskiem Komisji.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8ej wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 4 minut 25 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 11. lipca 1902 r.

Początek o godzinie 8ej minut 30 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad preliminarzem budżetu na rok 1902.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta :

Rubr. VII poz. 141. Na utrzymanie szkoły polskiej w Białej 16 000 K

Przemawia p. Łazarski.

Przemawia p. Rotter.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy na wniosek p. M. Urbańskiego.

Przemawia zapisany do głosu p. Bojko i stawia następującą rezolucję :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by petycją szkoły ludowej w Białej, żądającej dotacji 20.000 K, wziął pod rozważę i przyszedł na najbliższej sesji z ile możliwości uwzględniającym wnioskiem.

Izba uchwała poz. 141 zgodnie z wnioskiem Komisji.

Izba popiera rezolucję p. Bojki, odczytaną przez p. sprawozdawcę.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucję p. Bojki.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta :

Poz. 142. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie na wydawnictwo ukraińsko-ruskiej biblioteki jak w roku reszłym 600 K

„ 143. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie na kosztą podróży członków na walne zgromadzenie 200 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do liczby 297 i 298.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 142—3 zgodnie z wnioskiem Komisji.

Marszałek oznajmia, że do pozycyi 144. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie na utrzymanie szkoły wydziałowej żeńskiej we Lwowie 6.400 K
 udziela głosu p. Barwińskiemu, który tego zażądał.

Przemawia p. Barwiński.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała poz. 144. zgodnie z wnioskiem Komisji w następującem brzmieniu :

Poz. 144. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie na utrzymanie szkoły wydziałowej żeńskiej we Lwowie 6.400 K

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 304.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta :

Poz. 145. OO. Bazylianie na wydawnictwo pism religijno-moralnej treści 400 K
Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. 790.

Przemawia p. Cielecki i wnosi na podniesienie subwencyi z 400 na 800 koron.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Cieleckiego, a następnie uchwała oddzielnie poz. 145 zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta :

Poz. 146. Towarzystwo imienia Św. Stanisława Kostki (opieka nad terminatorami we Lwowie) jak w roku zeszłym 200 K

Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. 146.

„ 147. Zakład sierót imienia Św. Heleny we Lwowie jak w roku z. 200 „
Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. 505.

„ 148. Towarzystwo ludoznawcze na wydawnictwo czasopisma „Lud“
jak w roku zeszłym 200 „
Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. 721.

„ 149. Zgromadzenie Sióstr Służebniczek Naj. Maryi P. w Starej wsi
jednorazowo 1.000 „
Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. 191.

„ 150. Franciszek Preisendanz, kierownik prywatnego seminarjum
nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie jednorazowo . . . 2.000 „
Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. 1030.

„ 151. Redakcyja dwutygodnika katechetycznego i duszpasterskiego
w Tarnowie w załatwieniu petycyi do l. 1093 200 „

„ 152. Towarzystwo imienia Matejki w Krakowie w załatwieniu
petycyi do l. 711. 1.000 „

„ 153. Towarzystwo miłośników historii i zabytków Krakowa na
wydawnictwa, w załatwieniu petycyi do l. 1032 500 „

„ 154. Stowarzyszenie nauczycielek we Lwowie 600 „
Tem samem załatwioną zostaje petycyja do l. 154.

„ 155. Dla biblioteki polskiej we Wiedniu 400 „

„ 156. Dla gazety handlowo-geograficznej 200 „
W załatwieniu petycyi do l. 840.

„ 157. Dla zarządu powszechnych wykładów uniwersyteckich
we Lwowie 1.000 „

„ 158. Dla czasopisma „Architekt“ w Krakowie 400 „

„ 158a) Kurs naukowy żeński w Tarnowie 400 „

„ 158b) Towarzystwo dla popierania nauki polskiej we Lwowie na
wydawnictwo źródeł do dziejów rozbioru Polski, zasiłek
jednorazowy w kwocie 500 „

W załatwieniu petycyi do l. 1041.

Izba uchwała bez rozprawy pozycyie 146 do 158b) zgodnie z wnioskiem Komisji.

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Petycyje: 1. Włodzimierza Tetmayera i Jana Bukowskiego o subwencyę na szkołę sztuk pięknych i przemysłu artystycznego w Krakowie (l. 146).

2. Ruskiego Towarzystwa pedagogicznego o subwencyę na kurs języka ruskiego i kurs analfabetów (l. 305).

3. Jadwigi Warchałowskiej i Julii Wunschównej, o subwencyę na ogródek Freblowski (l. 457).

4. Dra Włodzimierza Demytrykiewicza, o subwencyę na objazdy naukowe dla ukończenia monografii archeologicznej Galicyi (l. 859).

5. Dyrekcyi Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, o subwencyę na wystawę obrazów na prowincyi (l. 915).

6. Iwana Lewickiego, o subwencyę na wydawnictwo historii rozwoju narodu ruskiego w XIX. wieku (l. 986).

7. Stowarzyszenia czytelní polskiej w Kutach, o subwencyę (l. 1144).

8. Prezbyteryum gminy ewangelickiej w Steinau, o subwencyę na szkołę (l. 1008).

9. Szkoły dla dorosłych analfabetów we Lwowie (l. 1169), odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

II. Nad petycjami: 1. Dra Leona Marchlewskiego, o subwencyę na badania naukowe (l. 119).

2. Wydziału Towarzystwa filologicznego, o subwencyę na wydawnictwo czasopisma „Eos“ (l. 719).

3. Feliksa Westa, o subwencyę na wydawnictwo arcydzieł polskich i obcych (l. 963).

4. Wydziału Towarzystwa św. Pawła apostoła, o subwencyę (l. 984) przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy I. wniosek Komisji poz. 1—7.

Marszałek otwiera rozprawę nad wnioskiem I. poz. 8. i 9.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi poprawkę do wniosku I. Komisji poz. 9. następują: Poz. 9. Petycyę Szkoły dla dorosłych analfabetów we Lwowie l. 1169 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego załatwienia.

Izba uchwała wniosek I. pozycyi 8. w brzmieniu zaproponowanem przez Komisję.

Marszałek udziela głosu p. Stapińskiemu do wniosku I. poz. 9. komisji.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje poprawkę p. Stojałowskiego do wniosku I. poz. 9. którą Izba uchwała w miejsce pierwotnego wniosku I. p. 9. komisji.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek II. 1. i 2. komisji.

Marszałek udziela głosu p. Sali do wniosku II. 3. komisji.

Przemawia p. Sala i stawia następujący wniosek w miejsce wniosku II. 3. komisji.

Petycyę Feliksa Westa o subwencyę na wydawnictwo odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia.

Izba popiera wniosek p. Sali.

Przemawia p. Romanowicz.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje wniosek p. Sali, a Izba uchwała następnie wniosek p. Sali zamiast wniosku II. 3. komisji.

Marszałek udziela głosu p. Stojałowskiemu do wniosku II. 4. komisji.

Przemawia p. Stojałowski.

Izba uchwała po zamknięciu rozprawy wniosek II. 4. komisji.

Następuje:

Rubr. VII. poz. 83—97., 103., 113. i 113a.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

poz. 83.	Teatr polski w Krakowie do rozporządzalności Wydziału krajowego (subwencya stała)	16.000 K
„ 83a.	Dyrektorowi Teatru miejskiego w Krakowie panu Józefowi Kotarbińskiemu w uznaniu jego usiłowań celem rozwoju i utrzymania tej sceny na wysokości jej bezpośredniej przeszłości i istotnych jej cywilizacyjnych i narodowych zadań jako <i>zasilek nadzwyczajny</i> na rok 1902. (do rozporządzalności Wydziału krajowego)	4.000 „
„ 84.	Budowa teatru w Krakowie 16 i 17 półroczna rata na opłatę procentów od pożyczki 300.000 K., zaciągniętej przez gminę miasta Krakowa (aż do I. półroczna 1945)	15.000 „
„ 85.	Teatr polski i opera polska we Lwowie do rozporządzalności Wydziału krajowego:	
	a) dramat i komedia	28.400 K.
	b) opera polska	20.000 „
„ 85a.	Dyrektorowi teatru miejskiego we Lwowie panu Tadeuszowi Pawlikowskiemu, w uznaniu niepospolitych jego zasług i poniesionych ofiar ku postawieniu dramatycznej sceny polskiej we Lwowie, na równi z pierwszorzędnymi scenami, jako <i>zasilek nadzwyczajny</i> na rok 1902. (do rozporządzalności Wydziału krajowego)	8.000 „

Niniejszem załatwioną zostaje pet. do L. 394/170.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następujący wniosek:

I. „Nad rubryką VII. poz. 83a i 85a 4.000 i 8.000 K. przechodzi Sejm do porządku dziennego“.

II. Rezolucya: „Sejm uchwała, ażeby dla małoletnich dzieci i młodzieży urządzone były odpowiednie przedstawienia teatralne, zaś na wieczorne opery i operetki bezwarunkowo jej nie dopuszcząć“.

Izba popiera wniosek I. p. Kramarczyka.

Przemawia p. Małachowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała poz. 83. następnie odrzuca wniosek p. Kramarczyka do poz. 83a, a osobno uchwała tę poz. 83a, dalej uchwała poz. 84. i oddzielnie 85, odrzuca wniosek p. Kramarczyka do poz. 85a, a w oddzielnem głosowaniu uchwała poz. 85a, wszystkie zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca odczytuje II. rezolucyę p. Kramarczyka.

Przemawia p. Stojalowski.

Izba nie popiera rezolucji p. Kramarczyka.

Sprawozdawca czyta:

poz. 86.	Budowa teatru we Lwowie, na pokrycie 7 i 8 raty amortyzacyjnej od pożyczki 600.000 K, zaciągniętej przez gminę miasta Lwowa (aż do I. pół. 1934.)	33.696 K.
„ 86.	Teatr ruski pod zarządem Towarzystwa „Besida“, do rozporządzalności Wydziału krajowego	14.500 „
„ 87a)	Uwzględniając niepomysłne stosunki finansowe przedsiębiorstwa teatru ruskiego pod zarządem Tow. „Besidy“, jak jak niemniej bacząc na to, iż Wydział krajowy wedle sprazdania z czynności Depart. II. Wydz. kraj. powziął już uchwałę co do wstawienia do preliminarza budżetu kraj. na rok 1903 — dla tegoż teatru subwencji kraj. wyższej	

- od dotychczasowej o kwotę 4.000 K. wstawia komisya budż. jako zasiłek *nadzwyczajny* dla teatru ruskiego pod dyrekcją „Besidy“ na rok 1902 do rozporządzalności Wydz. kraj. 2.000 K.
- poz. 88. Tow. muzyczne w Krakowie 1.600 „
- Izba bez rozprawy uchwała poz. 86—88. zgodnie z wnioskiem komisyi. Sprawozdawca czyta:

- „ 89. Konserwatorium Tow. muzycznego w Krakowie 4.000 K.
- Przemawia p. Fedorowicz i stawia następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- „ 89. Dla Konserwatorium Tow. muzycznego w Krakowie tytułem podwyższenia dotychczasowej subwencji z 4.000 koron na 6.000 koron za II. półrocze 1902 wstawia się 1.000 „
- Izba nie popiera powyższego wniosku p. Fedorowicza, a następnie uchwała poz. 89. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek na zapytanie p. Stojałowskiego oznajmia, że nad wnioskiem komisyi do pet. 831. i 886., umieszczonym pod poz. 87*a* otworzy rozprawę.

Sprawozdawca czyta:

- poz. 90. Towarzystwo muzyczne we Lwowie.
- Dla Towarzystwa tegoż wstawił Wydz. krajowy subwencję wyższą od dotychczasowej na r. 1902 2.000 K. Komisya budżetowa bacząc na to, iż Towarzystwo muzyczne we Lwowie utrzymuje szkołę muzyczną, która zreorganizowana w ostatnich czasach, dziś zaliczoną być może do wielkich zakładów nauki muzyki, proponuje podniesienie zasiłku dla Towarzystwa muzycznego we Lwowie od 1. lipca 1902. z pierwotnych 6.000 koron na rocznie 10.000 koron — i w tym celu wstawia jako subwencję dotychczasową Tow. muzycznemu we Lwowie 6.000 K.
- tytułem podwyższenia tej subwencji z 6.000 koron na 10.000 koron za II. półrocze 1902. 2.000 „

(powyższem załatwioną zostaje petycja do L. 641/374.).

- „ 91. Towarzystwu muzycznemu w Brodach, w uwzględnieniu, iż Tow. to, utrzymuje istotnie stałą większą szkołę muzyczną wstawia komisya budżetowa, jako zasiłek jednorazowy 400 „

- „ 92. Towarzystwo muzyczne Harmonia w Krakowie 600 „
- (powyższem załatwioną zostaje pet do L. 789.).

- „ 93. Towarzystwo muzyczne w Tarnopolu 600 „

- „ 94—97. Wydziałowi krajowemu do rozporządzalności, i przyznania zasiłków, po zbadaniu istotnych potrzeb, działalności i pożyteczności pod względem nauki śpiewu, Tow. śpiewackich we Lwowie: Lutni, Bojana i Echa zaś w Krakowie: Lutni, ryczałt w kwocie 3.000 „

Izba bez rozprawy uchwała poz. 90—97., zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz czyta:

Petycję do L. 831. Tow. Teatru ludowego we Lwowie o zasiłek, i takąż samą petycję do L. 886. p. Stanisława Knake Zawadzkiego, kierownika teatru ludowego w Krakowie, Sejm przekazuje Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą poprawkę.

„W załatwieniu petycji do l. 886. Stanisława Knake Zawadzkiego, kierownika teatru ludowego w Krakowie, przyznaje się jednorazową subwencję 1.000 koron do dyspozycyi Wydziału krajowego.

Izba popiera wniosek p. Stojałowskiego.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Buynowski i stawia na wypadek upadnięcia wniosku p. Stojałowskiego dodatek do powyższego wniosku komisji, a mianowicie słowa: i załatwienia jej korzystnie z budżetu na r. 1903.

Przemawia p. Tomaszewski i stawia wniosek następujący:

Załatwiając petycję do L. 831. Tow. Teatru ludowego we Lwowie, o zasiłek udziela Sejm jednorazową subwencyę w kwocie 1.000 koron do dyspozycji Wydziału krajowego.

Izba popiera wniosek p. Tomaszewskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek p. Tomaszewskiego, a oddzielnie wniosek p. Stojałowskiego w miejsce rezolucji komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycję Tow. przyjaciół muzyki w Tarnowie L. 111/16, tudzież petycję Tow. przyjaciół muzyki w Muszynie l. 644/337 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

poz. 103. Dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach, do rozporządzalności Wydziału krajowego ryczałt w kwocie 6.000 K

Do pozycji tej wniesione zostały następujące petycje:

- L. 154/41. Łopatyńska Filomena, artystka teatru miejskiego we Lwowie (recenzye teatralne dzienników) o zapomogę dla kształcenia się w śpiewie.
- L. 265/120. Koman Antoni, uczeń szkoły śpiewu prof. Stockhausena w Frankfurcie n. M. (świadcstwo prof. Stockhausena) o subwencyę jednoroczną dla kształcenia się w śpiewie.
- L. 267/122. Zawistowska Nałęcz Wanda, artystka teatru miejskiego we Lwowie, (świadcstwo prof. Wysockiego i Galla) o subwencyę celem kształcenia się w śpiewie.
- L. 280/127. Ruszkowska Helena, artystka śpiewaczka (świadcstwo prof. I. Ressa), o subwencyę na ukończenie nauki śpiewu za granicą.
- L. 390/166. Nikopoli Michał, ze Lwowa, o subwencyę na kształcenie się w śpiewie.
- L. 484/246. Lewicki Władysław, tenorzysta obecnie w Warszawie (świadcstwo prof. Noskowskiego i recenzye koncertowe dzienników) o subwencyę na wyjazd do Włoch dla kształcenia się w śpiewie.
- L. 506/268. Kratochwil Jadwiga ze Lwowa (świadcstwo prof. Wysockiego, świadcstwo szkoły Mikulego i świadcstwo Kl. Markiewiczowej) o stypendyum dla kształcenia się w śpiewie za granicą.
- L. 524/286. Marynowska Zofia, uczennica konserwatoryum muzycznego we Lwowie, (świadcstwo konserwatoryum i Paul. Stróżeckiej Sobotowej) o subwencyę dla kształcenia się w śpiewie.
- L. 617/350. Breiterówna Eleonora ze Lwowa, (świadcstwo towarzystwa „Lutnia“ we Lwowie) o subwencyę dla kształcenia się w śpiewie.
- L. 691/422. Miłowska Helena, artystka teatru lwowskiego, (świadcstwo dyr. Pawli kowskiego, prof. Galla i recenzye teatralne dzienników) o subwencyę dla dalszego kształcenia się w śpiewie za granicą.
- L. 69 /423. Kubalówna Zofia ze Lwowa, (świadcstwo szkoły muzycznej Mikulego, świadcstwo prof. Niewiadomskiego, Z. Setmajer, Z. Kozłowskiej i recenzye koncertowe dzienników) o subwencyę na dokończenie nauki śpiewu za granicą.

- L. 97/5. Białoskórska Marya ze Lwowa, (zaszczytne uznanie Konserwatorium galic. Towarzystwa muzycznego we Lwowie) o subwencyę na dalszą naukę gry na fortepianie.
- L. 200/87. Pulikowski Roman, uczeń VIII. roku Konserwatorium muzycznego we Lwowie, (zaszczytne uznanie Konserwatorium i świadectwo dyrektora Sołtysa) o subwencyę na dalsze kształcenie się w muzyce (wielonozela).
- L. 387/163. Matuszewski Kazimierz, ukończony uczeń Konserwatorium muzycznego we Lwowie o subwencyę na wyjazd do Pragi lub Wiednia, dla dalszego kształcenia się w nauce gry na skrzypcach.
- L. 700/431. Praschilówna Marya ze Lwowa, (świadectwo prof. Mikulego, Towarzystwa muzycznego w Kołomyi, świadectwo Konserwatorium muzycznego, dwa zaszczytne uznania i list pochwalny tego konserwatorium i świadectwo prof. Melcera) o subwencyę na wyjazd za granicę dla ukończenia nauki gry na fortepianie.
- L. 738/465. Samolewiczówna Janina, ukończona uczennica Konserwatorium muzycznego we Lwowie, (4 świadectwa i 4 zaszczytne uznania Konserwatorium) o subwencyę na wyjazd do Wiednia dla dalszego kształcenia się w nauce gry na fortepianie.
- L. 820. Wandy Tarnawieckiej, o subwencyę na kształcenie się w śpiewie.
- „ 942. Maryi Kowalskiej,
- „ 914. Antoniego Steina,
- „ 908. Lidyi Wolańskiej,
- „ 903. Maryi Steffel,
- „ 875. Ireny Różyckiej,
- „ 452. Matyldy Polińskiej,
- „ 861. Anny Ogrodnik,
- „ 860. Heleny Makowskiej,
- „ 1035. Hugona Zatheya, o subwencyę na naukę śpiewu, wreszcie petycyę
- „ 1021. Zygmunta Jareckiego, o zasilek na dalsze kształcenie się w nauce gry na skrzypcach.

Komisya budżetowa odstępuje Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia, z poszczególną jednak uwagą na potrzeby opery lwowskiej, a więc uwzględnienia przedewszystkiem należycie zbadanych uzdolnień.

Odnośnie do tej pozycyi Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia w miarę wykazanych zdolności i korzyści, jakie udzielenie stypendyum rokować pozwoli petycyę: Anny Zajczkowskiej, Rosenbuschowej, Uszera Deligtischa, Fryderyka Pant-scha, Maryi Czajkowskiej, Jadwigi Flakowiczównej, Józefa Lewickiego, Zdzisława Skwirczyńskiego, Janiny Aleksandrowiczowej, Zofii Skrochowskiej, Z. Skwirczyńskiego, Stan. Czajkowskiego, Wandy Komorowskiej, Juliusza Pola i Pawła Bujara.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 103 oraz powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

poz. 113. Lipińskiej Salomei, wdowie po skrzypku Feliksie Lipińskim 300 K
Izba uchwała bez rozprawy poz. 113 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

poz. 113 a). Zboińskiej Józefie, wdowie po artyście sceny polskiej ś. p.
Marcelim Zboińskim, jednorazowo 100 „
Izba uchwała bez rozprawy poz. 113 a) zgodnie z wnioskiem komisyi.

Nad petycją l. 1004 Towarzystwa przyjaciół muzyki jasielskiej „Harmonia“ o subwencję, tudzież petycją l. 1009 Maryi Białokórskiej o zasiłek na kształcenie się artystyczne, Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rub. VIII. poz. 159—171 a).

Utrzymanie pomników historycznych.

Sprawozdawca p. Barwiński czyta:

- poz. 159. Na utrzymanie kancelaryi konserwatorskich we Lwowie i w Krakowie, sporządzanie i publikacje naukowych i urzędowych spisów pomników, znajdujących się w naszym kraju 8.000 K
- „ 160. Badanie i ocalanie zabytków starożytnych piśmiennych i archeologicznych dla Zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie 1.000 „

Izba uchwała bez rozprawy poz 159. i 160. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

- poz. 161. Stała subwencja roczna dla Muzeum narodowego w Krakowie 3.000 K
- Przemawia p. Federowicz i wnosi:

„Petycje Muzeum narodowego w Krakowie l. 145 (32) i l. 1040 (712) odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia w budżecie na r. 1903“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje wniosek p. Federowicza w miejsce wniosku komisji.

Marszałek oznajmia, że wniosek ten podda pod rozprawę w chwili, gdy Izba przystąpi do załatwienia petycji.

Izba uchwała poz. 161 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

- poz. 162. Krajowe archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie:
1. Dyrektor we Lwowie 2.400 K
 2. „ „ Krakowie 2.400 „
 3. Adjunkt I. klasy we Lwowie: płaca 2.800 K, dodatek aktywalny 600 K i trzy dodatki pięcioletne po 200 K rocznie 4.000 „
 4. Adjunkt II. klasy we Lwowie: płaca 2.200 K i dodatek aktywalny 480 K 2.680 „
 5. Adjunkt I. klasy w Krakowie: płaca 2.800 K, dodatek aktywalny 600 K 3.400 „
 6. Adjunkt II. klasy w Krakowie: płaca 2.200 K, dodatek aktywalny 480 K, dodatek pięcioletni w kwocie rocznej 160 K od dnia 10. sierpnia 1902 r. 63 K 2 743 „
 7. 2 aplikantów we Lwowie, adjutum roczne po 600 K 1.200 „
 8. 1 aplikant w Krakowie, adjutum roczne 600 K 600 „
 9. Czynsz za najem lokalu we Lwowie 1.600 „
 10. Stróże we Lwowie i Krakowie: płaca po 840 K, dodatek aktywalny po 100 K, dodatek na mundur po 100 K. 2.080 „
 11. Opał, potrzeby kancelaryjne i rozmaite wydatki 1.200 „
- „ 163. Na restaurację kościoła katedralnego na Wawelu VII. rata roczna z przyznanej na lat 10 subwenoyi 200.000 K. 20.000 „
- „ 164. Na restaurację gr. kat. cerkwi katedralnej w Stanisławowie V. rata (ostatnia) z przyznanych na 5 lat 20.000 K 4.000 „

- Poz. 165. Komitet parafialny kościoła WW. Świętych w Krakowie, na restaurację kościoła św. Piotra i Pawła w Krakowie, IV. rata z przyznanych na 5 lat 20.000 K 4.000 K
- „ 166. Komitetowi budowy pomnika im. Mickiewicza we Lwowie, I. rata z przyznanych 20.000 K na lat 5 po 4.000 K (uchw. Sejmu z 9. lipca 1901) 4.000 „
- „ 167. Na restaurację ratusza w Husiatynie — II. rata z subwencji 3.350 K (uchw. Sejmu z 9. lipca 1901) 1.675 „
- „ 168. Konwentowi PP. Klarysek w Krakowie, na restaurację kościoła św. Andrzeja, z przyznanych 4.000 K, II. rata roczna w myśl uchwały z d. 9. lipca 1901 1.000 „
- „ 169. Zgromadzeniu OO. Augustynów w Krakowie, na restaurację kościoła św. Katarzyny z przyznanych 6.000 K II. rata z trzechlecia w myśl uchwały sejmowej z 9. lipca 1901 2.000 „
- „ 170. Komitetowi cerkiewnemu parafialnemu w Haliczu, na restaurację cerkwi Bogarodzicy w Haliczu, z przyznanych 9.000 K, II. rata z trzechlecia (uchw. Sejmu z 9. lipca 1901) 3.000 „
- „ 171. Na restaurację kościoła katedralnego obrz. łac. w Przemyślu z przyznanych 10.000 K w 5 ratach rocznych — II. rata w myśl uchwały sejmowej z 9. lipca 1901 2.000 „

Izba uchwała bez rozprawy poz. 162 do 171 zgodnie z wnioskiem komisji.
Sprawozdawca czyta wniosek komisji w stylizacji p. Federowicza, przyjętej

przez p. sprawozdawcę:

Petycyje Muzeum narodowego w Krakowie l. 145 (32) i l. 1040 (712) odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia w budżecie na rok 1903.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, w stylizacji p. Federowicza przyjętej przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta;

Petycyje komitetu cerkiewnego w Rohatynie l. 638 (414) ks. Ignacego Wachnianina w Sieniawie l. 640 (373) paraf. komitetu w Laszkach murowanych l. 308 (155). gr.-k. urzędu paraf. w Nawaryi l. 785 (485), konwentu OO. Bernardynów w Rzeszowie l. 814 (514), konwentu OO. Franciszkanów w Krośnie l. 549 (311) rz.-k. urzędu paraf. w Brzozdowcach l. 904 (595) i l. 991 (664), komitetu paraf. w Brzozowie l. 919 (610) i zwierzchności izreal. gminy w Żółkwi przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycji grona konserwatorów w Krakowie o subwencję na wydanie publikacji odnoszącej się do restauracji zamku królewskiego na Wawelu l. 1137 (779) wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby porozumiał się z dotyczącą sekcją Akademii Umiejętności i ewentualnie przedstawił wnioski.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycji komitetu gr.-k. cerkwi w Bohorodczanach l. 1179 (800) wnosi komisya;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyję komitetu gr.-k. cerkwi Bohorodczanach odstępuje się Wydziałowi kraj. do zbadania i uwzględnienia w przyszłym preliminarzu“

Petycję mieszkańców Oleska l. 519 (218), gr.-k. komitetu paraf. w Milatynie nowym l. 289 (136) komitetu dla reperacji kościoła i plebanii w Bednarowie l. 1008 (680) przekazuje się Wydziałowi krajowemu.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycji: P. Anny Szaraniewiczowej wdowy po ek. profesorze uniwersytetu we Lwowie i konserwatorze dla Galicyi wsch. l. 399 (171) o stały dodatek do pensyi wdowiej, wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 171 a) Pani Annie Szaraniewiczowej wdowie po ek. profesorze uniw. we Lwowie i konserwatorze dla Galicyi wschod. przyznaje się jednorazowy zasiłek w kwocie 720 K.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycji Archiwum kraj. w Krakowie l. 1011 (683) o udzielenie subwencji po 2400 koron przez lat 30 na wydawnictwa wnosi komisya przejście do porządku dziennego.

Przemawia p. Władysław Leopold Jaworski i stawia następujący wniosek, w miejsce powyższego wniosku komisji:

Pet. l. 1.011 (683) przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje wniosek p. Leopolda Wład. Jaworskiego z dodatkiem „w budżecie na r. 1903“.

P. Jaworski Leopold Władysław oznajmia, że zgadza się na ten dodatek p. sprawozdawcy.

Izba uchwała wniosek p. L. Wł. Jaworskiego, przyjęty przez p. sprawozdawcę wraz z dodatkiem p. sprawozdawcy, przyjętym przez p. Wł. L. Jaworskiego.

Następuje:

Rubr. IX. Kwaterunkowe żandarmeryi.

Sprawozdawca p. Rotter.

Marszałek otwiera rozprawą ogólną nad Rub. IX.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i czyta:

Wys. Sejm raczy uchwalić:

Rubr. IX. Kwaterunkowe żandarmeryi.

poz. 172 Ryczałty:

a) czyszczenie koszar i innych pomieszczeń, zapalanie lamp i dostarczanie mioteł	21.146 K
b) oświetlenie kouszar	7.405 „
c) utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla niższych stopni	130 „
d) utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla żołnierzy	6.728 „
e) utrzymanie i uzupełnienie sprzętów kuchennych	2.618 „
f) pranie bielizny pościelnej dla wachmistrzów rachunkowych woźnych, żołnierzy i służących	7.547 „
g) naprawa bielizny pościelnej	659 „
h) pranie koców zimowych i letnich, sienników, poduszek włosiennych i słomianych	1.756 „
i) Świeże napełnianie i dopełnianie sienników i poduszek słomianych	4.116 „
k) uzupełnienie bielizny pościelnej, koców, sienników i poduszek	16.404 „

	l) opał i oświetlenie kancelaryi oddziałowych	3.239 K	
	m) opał i oświetlenie pomieszczeń oficerów, wachmistrzów ra- chunkowych i woźnych	4 569 „	
	n) rozmaite inne wydatki	1.526 „	
poz. 173	Najem pomieszczeń i koszar	391.389 „	
poz. 174	Wartość czynszowa:		
	a) dawnego gmachu lwowskiego	25.872 K	
	b) dobudowanego skrzydła gmachu lwowskiego	11.486 „	
	c) realności w Czortkowie	1.400 „	38.758 „
poz. 175	Umorzenie pożyczki 200.000 K na odbudowanie domu dla c. k. żandarmeryi we Lwowie XI. i XII. rata:		
	w kapitale	2.560 K	52 h
	w 4% odsetkach	7.472 „	44 „
	1/8% na administracyę	467 „	04 „
	stemple do kwitu	40 „	— „
			10.540 „
poz. 175 a)	na urządzenie nowych koszar dla utworzyć się mających posterunków	2.000 „	
poz. 176	Na podwyższenie czynszów najmu i pomnożenie ilości poste- runków	4.000 „	
poz. 177 a)	na koszt administracyi i konserwacyi gmachu c. k. żan- darmeryi we Lwowie i budynków w Czortkowie	6.000 „	
	b) na wynagrodzenie za wodę dostarczoną z wodociągów miej- skich	6.700 „	
	Suma rubryki IX.	537.230 K	

Izba uchwała bez rozprawy wydatki Rubr. IX. w sumie 537.230 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubr. XIII. Dochody z kwaterunku żandarmeryi.

poz. 53	Kwaterunkowe	53.260 K
poz. 54	Noclegowe	86.049 „
poz. 55	Udział administracyi politycznej	23.895 „
poz. 56	Dochód z gmachu lwowskiego dawnego	25.872 K
	z gmachu lwowskiego (dobudowane skrzy- dło)	11.486 „
	c) realności w Czortkowie	1.400 „
		38.758 „

Suma rubryki XIII. 201.962 K

Izba uchwała bez rozprawy dochody Rubr. XIII. w sumie 201.962 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje: Rubr. X. Poz. 178-209b.

Wydatki na komunikacye.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz czyta: Wysoki Sejm uchwalić raczy: Rubr. X. Wydatki na komunikacye.

I. Na drogi

A) Koszta zarządu.

		Zwyczajne	Nadzwyczajne
		korony	
poz. 178	Plące inżynierów, konduktorów, rysowników i służby drogowej:		
	a) dyrektor, pląca	6.400 K	
	dodatek aktywalny	960 „	7.360 —

		Zwyczajne Nadzwycz. korony	
poz. 178 b)	zastępca dyrektora, płaca	4.800 K	
	dodatek aktywalny	840 „	
	„ funkcyjny	800 „	6.440 —
c)	5 inżynierów starszych, pł. po 4800 K	24.000 K	
	dodatki aktyw. po 840 K	4.200 „	28.200 —
d)	9 inżynierów I. klasy pł. po 3.600 K	32.400 K	
	dodatki aktywne :		
	a) dla 2 po 720 K	1.440 „	
	b) „ 5 „ 600 „	3.000 „	
	c) „ 2 „ 480 „	960 „	37.800 —
e)	9 inżynierów II. klasy, pł. po 2.800 K	25.200 K	
	dodatki aktywne :		
	a) dla 6 po 600 K	3.600 „	
	b) „ 2 „ 500 „	1.000 „	
	c) „ 1 „ 400 „	400 „	30.200 —
f)	12 inżynierów-adjunktów pł. po 2.200 K	26.400 K	
	dodatki aktywne :		
	a) dla 11 po 480 K	5.280 „	
	b) „ 1 „ 400 „	400 „	32.080 —
g)	4 praktykantów technicznych :		
	dla 2 adjutum po 1.400 K	2.800 K	
	„ 2 „ „ 1.200 „	2.400 „	5.200 —
h)	pisarz etatowy, płaca	1.200 K	
	dodatek aktywalny	200 „	1.400 —
i)	10 konduktorów starszych pł. po 1.800 K	18.000 K	
	dodatek aktywalny po 300 K	3.000 „	21.000 —
k)	10 konduktorów I. klasy pł. po 1.600 K	16.000 K	
	dodatek aktywalny po 200 K	2.000 „	18.000 —
l)	10 konduktorów II. kl., pł. po 1.400 K	14.000 K	
	dodatek aktywalny po 150 K	1.500 „	15.500 —
m)	12 konduktorów III. kl., płaca po 1.200 K	14.000 K	
	dodatek aktywalny po 150 K	1.800 „	16.200 —
n)	rysownicy i dyetaryusze	2.556	—
o)	342 drożników		103.000 —
	Suma płac		324.936 —

poz. 179

Zaliczki na płace.

Dla inżynierów i konduktorów 5.000 —

poz. 180

Pięciolecia i dwulecia.

Zastępcy dyrektora Jankowskiemu, (1) 400 K, Inżynierom starszym: (1) po 400 K, Czapllickiemu i Pintowskiemu, Inżynierom I. kl. (1) po 300 K, Barancewiczowi, Jodłowskiemu, Turskiemu i Kesslerowi od 1. października 1902 w kwocie 75 K, Inżynierowi II. klasy z rocznych 200 K, Bogdanowiczowi od 1. października 1902 w kwocie 50 K, Praktykantowi technicznemu Pielechowi (1) doda-

		Zwyczajne Nadzwycz. korony	
poz. 180	tek dwuletni 200 K. Konduktorowi III kl. (1) Widemu, 100 K, Pisarzowi etatowemu Wolskiemu (1) o rocznych 100 K	2.625	—
poz. 181	Dodatki osobiste. Dla inżynierów I. klasy Antoniego Barancewicza 600 K — zaś dla Turskiego Władysława 400 K	1.000	—
poz. 182	Ryczałty		
	a) na obowiązkowe objazdy dróg krajowych:		
	1. dla 12 inżynierów okręgowych 12.600 K		
	2. dla 42 konduktorów 16.202 „	28.802	—
	b) na pomieszczenie biura okręgowego:		
	1. dla inżyniera w Krakowie 240 K		
	2. dla 10 inżynierów okręgowych po 120 K 1.200 „	1.440	—
	c) na kancelaryę:		
	1. dla 11 inżynierów okręgowych po 96 K 1.056 „		
	2. dla 42 konduktorów po 32 K 1.344 „	2.440	—
		32.642	—
poz. 183	Remuneracye i zapomogi dla urzędników i służb	7.000	—
poz. 184	Instrumenty, wzory i naczynia. Naprawa, sprawienie i uzupełnienie	10.000	—
poz. 185	Koszta komisyjne dla inżynierów, konduktorów i komisj nadzwyczajnych	16.000	—
poz. 186	Koszta kursu praktycznego dla konduktorów drogowych	10.960	—
	Suma kosztów zarządu	410.163	—
	B) Nowe budowy i rekonstrukcye dróg.		
poz. 187.	Koszta rekonstrukcyi dróg krajowych, wzmocnienie pokładu szutrowego i koszta budowy większych mostów	—	120.000
	C) Utrzymanie dróg krajowych.		
poz. 188	Koszta utrzymania dróg krajowych długości 1829 klm	860.000	—
	D) Zasiłki.		
poz. 189 a)	Na bezwrotne zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych	920.000	—
	b) na zasiłki dla powiatów, na utrzymanie i naprawę dróg powiatowych i gminnych w myśl §. 28. ustawy drogowej, stały roczny zasiłek	80.000	—
poz. 190	Na utrzymanie i budowę dojazdów kolejowych	50.000	—
poz. 191	Dotacya dla funduszu pożyczkowego drogowego na pożyczki bezprocentowe dla Wydziałów powiatowych na budowę dróg (przez lat 15) 1V rata	—	40.000
		1,050.000	40.000

Zwyczajne Nadzwyczaj.
koron

E) Wydatki na myta.

poz. 192 Koszta utrzymania budowy domków mytniczych .	7.000	—
poz. 193 Koszta komisyjne, ogłoszenia, licytacje podatki i inne	4.000	—
poz. 194 Przerwy z powodu wypadków elementarnych .	300	—
	<u>11.300</u>	—

F) Pensye i zaopatrzenia.

poz. 195 a) Raciborski Ludwik, emerytowany nadinżynier .	6.490	—
b) Reutt Gustaw, emerytowany dyrektor, rocznie .	7.200	—
c) Grzegowski Stanisław, emerytowany starszy inżynier, rocznie	4.800	—
d) Świątkowski Mieczysław, emerytowany starszy inżynier, rocznie	3.952	—
e) Kurniewicz Ignacy, emerytowany inżynier I. kl., rocznie	3.389	—
f) Baczyński Ferdynand, emerytowany konduktor	988	—
g) Darowski Stanisław, emerytowany konduktor .	460	—
h) Dybowski Tadeusz, emerytowany konduktor .	1.024	—
i) Reicher Stanisław, emerytowany konduktor .	1.092	—
k) Rieger Karol, emerytowany konduktor	1.008	—
l) Skwarczeński Jan, emerytowany konduktor .	962	—
m) Niewiadomska Sabina wdowa po inżynierze .	700	—
n) Ramza I-o voto Pochowska Ewelina dla dzieci po śp. inżynierze Pochowskim; Michała do 12. września 1902 w kwocie 70 K		
a Stanisławy do 7. sierpnia 1907 po 100 „		170 —
o) Bienkowska Stanisława, wdowa po inżynierze, pensya roczna 1.400 K		
dla dzieci : Stanisława do 28. marca 1902 : i Tadeusza do 16. lutego 1906 po 140 K 174 „		1.574 —
o ₁) Łuniewska Natalia wdowa po inżynierze, pensya roczna		700 —
p) Baranowska Augusta, wdowa po inżynierze, pensya roczna 1.200 K		
dla dzieci : Romana do 2. kwietnia 1901 Olgi do 22. marca 1903. Konstantego do 21. maja 1903, Zofii do 10. lutego 1905, Maryi do 29. Maja 1907, i Jana do 8. października 1915, po 120 K 600 „		1.800 —
r) Zielińska Katarzyna, wdowa po inżynierze pensya 1.000 K		
i dla syna Tadeusza do 9. marca 1910 100 „		1.100 —
s) Dziakiewiczową Rozalia, wdowa po konduktorze 650 K		
dla dzieci : Juliana do 16. kwietnia 1902, i Bertolda do 27. czerwca 1906 po 65 K 84 „		734 —

		Zwyczajne Nadzwycz. koron	
poz. 195 t)	Grzymalina Melania, wdowa po konduktorze, pensya roczna	500	—
u)	Hrankowska Julia, wdowa po konduktorze pensya 440 K i dla córki Stanisławy do 1. marca 1905 44 „	484	—
w)	Hlawaty Józefa, wdowa po konduktorze, pensya 600 K i dla syna Karola do 4. listopada 1904 po 60 „	660	—
x)	Hryniewicz Emilia, wdowa po konduktorze, pensya roczna	650	—
y)	Helferowa Anna, wdowa po konduktorze, pensya roczna	520	—
z)	Rząśnicka Helena, wdowa po konduktorze, pensya roczna	650	—
aa)	Van-Roy Aniela wdowa po konduktorze, pensya wdowia 800 K dla dzieci: Anny Antoniny do 27 stycznia 1903 i Rudolfa Jana do 10. lipca 1911 po 160 K 320 „	1.120	—
bb)	Jeziorańska Natalia, wdowa po funkcyonaryuszu technicznym, dożywotni dar z łaski	600	—
cc)	Chrzanowska Ignacowa j. w.	600	—
dd)	Szeliska Laura, wdowa po konduktorze, dożywocie	334	—
ee)	Chodorowska Leokadya, wdowa po konduktorze, dożywocie	200	—
ff)	Brochocka Joanna, wdowa po inżynierze pensya wdowia 1.400 K i dla dzieci: Jana do 26. lutego 1903 i Romana do 4. lipca 1915 po 280 K 560 „	1.960	—
gg)	Jawornikowa Marya, wdowa po inżynierze, pensya 1.000 K i dla dzieci: Janiny do 28. marca 1920 Heleny do 8. maja 1921 i Stefanii (pogrobowiec) do 19. sierpnia 1923 po 200 K 600 „	1.600	—
hh)	Łatkowska Karolina, wdowa po inżynierze, pensya 800 K i dla dzieci: Alfonsyny do 14. lipca 1905 i Jana do 9. sierpnia 1907 po 160 K 320 „	1.120	—
ii)	Chamcowa Anna, wdowa po konduktorze pensya	800	—
kk)	Zielińska Marya, córka po inżynierze zaopatrzenie dożywotnie	100	—
ll)	Żukowska Wiktorya, wdowa po emerytowanym konduktorze, pensya 800 K i dla syna Romana do 18. marca 1911 124 „	924	—
mm)	Borzęcka Marya, wdowa po emerytowanym konduktorze, pensya	500	—
nn)	Rachwański Jan, b. droźnik, zaopatrzenie roczne	180	—

		Zwyczajne Nadzwycz.
		koron
poz. 195 oo)	Dziedzic Jan b. droźnik j. w.	180 —
pp)	Dziaków Eliasz, b. droźnik j. w.	180 —
rr)	Harasym Jan b. droźnik j. w.	189 —
ss)	Kamiński Jan, b. droźnik j. w.	150 —
tt)	Malik Jan, b. droźnik j. w.	150 —
uu)	Rzeszotko Jędrzej, b. droźnik j. w.	120 —
ww)	Tyz Onufry, b. droźnik j. w.	90 —
xx)	Gabrys Wojciech, b. droźnik j. w.	150 —
yy)	Dobosz Jan, b. droźnik j. w.	132 —
zz)	Jeziński Paweł, b. droźnik	156 —
a)	Zajączkowski Franciszek, b. droźnik rocznie	180 —
b)	Michalski Tomasz, b. droźnik zaop. roczne	195 —
c)	Opach Józef, b. droźnik rocznie	168 —
d)	Kaliński Jan, b. droźnik j. w.	140 —
e)	Podbielska Anna, wdowa po konduktorze z ro- cznych 900 K od 1. lutego 1902	825 —
f)	Kondecki Józef, b. droźnik rocznie	128 —
g)	Starcewski Feliks, j. w. z rocznych 189 K. od 1. marca 1902	159 —
h)	Turczyński Jurko b. droźnik z rocznych 142 K od 1. marca 1902	119 —
i)	Sowiński Grzegorz, j. w. z rocznych 178 od 1. kwietnia 1902	130 —
k)	Mazur Michał, j. w. z rocznych 151 K od 1. kwietnia 1902	114 —
l)	Łuniewska Natalia, wdowa po inżynierze, dar z łaski jednorazowo	100 —
m)	Gering Julia, córka emeryt. konduktora, dar z ła- ski jednorazowo	200 —
n)	Van Roy Aniela, wdowa po koduktorze, dar z ła- ski jednorazowo	200 —
o)	Baczyński Ferdynad, emerytowany konduktor dar z łaski, jednorazowo	100 —
		55.900 —
Suma wydatków na drogi		2,387.363 160.000
		2,547.363

Tem samem załatwione zostają pet. do l. 550 Natalii Łuniewskiej; do l. 619 Julii Gering; do l. 716 Anieli Van Roy; do l. 828 Ferdynanda Baczyńskiego.

Izba bez rozprawy uchwala wydatki od poz. 178 do 195 w sumie 2,547.363 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Petycyę do l. 527. Waleryana Wolskiego, pisarza etatowego oddziału techniczno-drogowego o zrównanie jego dotychczasowych poborów z poborami takiego samego manipulantu w biurze kolejowem a mającego rangę asystenta manipulacyjnego — odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia w preliminarzu budżetu na rok 1903.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisji

Sprawozdawca czyta :

3. Nad petycjami:

- a) do l. 1194 i 534 emeryt konduktora Stanisława Darowskiego o podwyższenie emerytury i zapomogę ;
 b) do l. 699 Heleny Rząśnickiej, wdowy po konduktorze, o podwyższenie pensji wdowiej względnie o stałą roczną zapomogę ;
 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Dział II. Koleje żelazne.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Wydatki na koleje jak następuje :

Rubr. X. II. Na koleje żelazne.

Poz. 196.	Koszta zarządu.	Zwyczajne Nadzwycz. koron
Płace i emolumenta etatowe :		
a) dyrektor, płaca	6.400 K	
dodatek aktywalny	960 „	7.360
b) zastępca dyrektora, płaca	4.800 K	
dodatek aktywalny	840 „	
funkcyjny	800 „	6.440 —
c) 2 starszych inżynierów, płaca po 4.800 K	9.600 K	
dodatek aktywalny po 840 K.	1.680 „	11.280 —
d) inżynier I. klasy, płaca	3.600 K	
dodatek aktywalny	720 „	4.320 —
e) 2 inżynierów II. kl., płaca po 2.800 K	5.600 K	
dodatek aktywalny po 600 K	1.200 „	6.800 —
f) 2 inżynierów adjunktów, płaca po 2.200 K	4.400 K	
dodatek aktywalny po 480 K	960 „	5.360 —
g) referent administracyjny, płaca	4.800 K	
dodatek aktywalny	840 „	5.640 —
h) sekretarz, płaca	4.800 K	
dodatek aktywalny	840 „	5.640 —
i) adjunkt conceptowy, płaca	2.800 K	
dodatek aktywalny	600 „	3.400 —
k) koncepista, płaca	2.200 K	
dodatek aktywalny	480 „	2.680 —
l) konsulent dla spraw taryfowych i ko- meryalnych płaca	3.600 K	
dodatek aktywalny	720 „	4.320 —
m) 2 adjunktów rachunkowych : płaca		
roczna po 2.800 K	5.600 K	
dodatek aktywalny, po 480 K	960 „	6.560 —
n) oficjał rachunkowy, płaca	2.200 K	
dodatek aktywalny	360 „	2.560 —
o) asystent rachunkowy, płaca	1.600 K	
dodatek aktywalny	200 „	1.800 —

		Zwyczajne Nadzwycz. koron	
Poz. 196.	p) adjunkt administracyjno-manipulacyjny		
	płaca	2.800 K	
	dodatek aktywalny	480 „	3.280 —
	r) inspicjent rysownik, płaca	1.600 K	
	dodatek aktywalny	200 „	1.800 —
	s) 2 asystentów manipulacyjnych płaca		
	roczna po 1.600 K	3.200 K	
	dodatek aktywalny po 200 K	400 „	3.600
	t) woźny, płaca	1.000 K	
	dodatek aktywalny	100 „	
	na ubiór	100 „	1.200 —
		<u>Suma płac</u>	<u>84.040 —</u>
Poz. 197.	Dodatki pięcioletnie.		
	Referentowi administracyjnemu (1) Paszkowskiemu z rocznych 400 K od 25. maja 1902	240 K	
	Starszemu inżynierowi (1) Machalskiemu z rocznych 400 K od 25. maja 1902	240 „	
	Inżynierowi I. kl. (1) Bobrowskiemu z rocznych 300 K od 25. maja 1902	181 „	
	Asystentowi rachunkowemu (1) Imiałowi z rocznych 100 K od 25. maja 1902	60 „	
	Oficyałowi adm. manipulacyjnemu Filipi-piemu z rocznych 180 K od 25. maja 1902	108 „	
	Asystentowi manipulacyjnemu (1) Salu-tryńskiemu z rocznych 100 K od 25. maja 1902	60 „	
	Inspicyentowi rysownikowi (1) Grabowiczowi z rocznych 100 K od 25. maja 1902	60 „	
	Woźnemu (1) Strobłowi z rocznych 60 K od 25. maja 1902	36 „	985
Poz. 198.	Dodatki osobiste.		
	a) Dyrektorowi Kułakowskiemu z rocznych 6.000 K od 1. marca 1902	5.000	—
	b) Bronisławowi Chodkiewiczowi, konsulentowi dla spraw taryfowych i komercyalnych	400	—
		<u>5.400</u>	<u>—</u>
Poz. 199.	Zaliczki na płace.		
	Dla urzędników i służby	2.500	—
Poz. 199 a.	Zastugi.		
	Dwóch stróżów po 600 K.	1.200	—
Poz. 200.	Remuneracye i zapomogi		
	a) Rzecznik prawny za zastępstwo	1.000	—
	b) Dla urzędników i funkcyonaryuszów	2.000	—
		<u>3.000</u>	<u>—</u>

		Zwyczajne Nadzwycz. koron	
Poz. 201.	Pensye i zaopatrzenia.		
	a) Zaleska Felicja, wdowa po dyrektorze, pensya wdowia	2.400 K	
	dla dzieci: Kazimierza po 2. maja 1911, Stanisława do 14. lutego 1913 i Feliksa do 21. sierpnia 1916 po 480 K	1.440 „	3.840 —
	b) Chylewska Olga, wdowa po czasowym starszym inżynierze, dar z łaski przez trzy lata, rocznie po 500 K od roku 1901 dla córki Anny	500	—
			4.340 —
Poz. 202.	Instrumenty, wzory i sprzęty.		
	Naprawa, uzupełnienie i sprawienie	2.400	—
Poz. 203.	Koszta komisyjne.		
	a) dla urzędników i funkcyonaryuszów	15.000	—
	b) dla członków krajowej Rady kolejowej i delegatów	2.000	—
		17.000	—
Poz. 204.	Koszta zakupna dzieł i czasopism fachowych, oraz map i planów	1.480	—
Poz. 205.	Koszta kancelaryjne.		
	Druki, portorya, inseraty, przybory kancelaryjne itp. wydatki	4.000	—
Poz. 206.	Koszta utrzymania personelu nieetatowego	—	22.770
Poz. 207.	Wynagrodzenie za roboty akordowe, uskuteczniane przez obcych funkcyonaryuszów	4.800	—
Poz. 208.	Koszta najmu lokalu na biuro	4.200	—
	Suma kosztów zarządu	135.345	22.770
Poz. 209 a)	Dotacya dla funduszu kolejowego na cele budowy kolei lokalnych, IV rata po myśli uchwały Wysokiego Sejmu z d. 17. marca 1899 przez lat 71	750.000	—
Poz. 209 b)	Subwencya dla c. k. Rządu na budowę kolei od stacyi Pałahicze do Tłumacza, XI. rata, po my- śli uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 28 listo- pada 1890 przez lat 15	—	4.000
	Suma wydatków na koleje żelazne	885.345	26.770
	do tego: Suma wydatków na drogi	2.387.363	160.000
	Ogólna suma Rubr. X.	3.272.708	186.770
			3.459.478

Izba uchwała bez rozprawy wydatki od poz. 196 do 209 b) zgodnie z wnioskiem Komisji w sumie 3.459.478 K.

Sprawozdawca czyta:

2. Nad petycją do L. 113/01 Wiktoryi Goltentalowej, o stałe zaopatrzenie przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Rubryka III. (poz. 3 do 10 a). Dochody z dróg krajowych i kolei żelaznych.

Zwyczajne Nadzwycz.
koron

Sprawozdawca poseł Stanisław Jędrzejowicz czyta:

Dochody z dróg krajowych i kolei żelaznych.

Poz. 3.	Myta na drogach krajowych	464.000	—
" 4.	Odsetki zwłoki i kary konwencyonalne	2.200	—
" 5.	Grzywny za przestępstwa drogowe	320	—
" 6.	Datki dobrowolne od stron prywatnych na budowę dróg krajowych	1.700	—
" 7.	Czynsz za użycie rowu drogi krajowej Gorlice Konieczna na rurociąg naftowy	1.796	—
" 8.	Zwroty kosztów wywłaszczenia gruntów pod budowę drogi krajowej Przeworsk-Dynów	—	3.858
" 9.	Subwencya z c. k. Skarbu państwa na budowę dróg powiatowych i gminnych:		
	a) Majdan-Stany-Rozwadów	5.000 K	
	b) Jaworów-Niemirów-Rawa ruska	55.000 "	60.000
" 10.	Zwrot zaliczkowo poniesionych wydatków administracyjnych, spowodowanych budową kolei lokalnych od Towarzystw kolejowych	—	30.270
" 10 a)	Zwrot kosztów podróży uczniów szkoły konduktorów na praktykę letnią z poz. 186 Rubr. X. wydatków	100	—
	Suma rubryki III.	470.116	94.128
		<u>564.244</u>	

Izba uchwała bez rozprawy Rub. III. poz. 3 do 10 a) Dochodów w sumie 564.244 K zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Rubr. XI. poz. 210. wydatków funduszu krajowego.

Lit. C.

Krajowy szpital powszechny we Lwowie.

Fundusz chorych i położnic.

Sprawozdawca p. St. Niezabitowski czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm ustanawia w etacie osób i płac przy kraj. szpitalu powszechnym we Lwowie, uchwalonym dnia 22. maja 1875 r. następujące pobory dla dyrektora:

a) Tytułem płacy 5.800 koron.

b) Tytułem relutum na mieszkanie z opałem 1.200 koron z prawem do trzech dodatków pięcioletnich po 600 koron“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

„Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w sposób jaknajbardziej energiczny ściagał od funduszy publicznych a w szczególności od kas chorych zaległe koszta leczenia w szpitalach krajowych, zachodzi bowiem uzasadniona obawa, że koszta te, w niektórych wypadkach, mogą dojść do takich sum, że wogóle ściągnięcie ich staćby się mogło niemożliwym“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Sejm wzywa c. k. Rząd po raz trzeci, aby wypłacał funduszowi krajowemu zwroty nadwyżki kosztów utrzymania chorych ponad takse szpitalną w klinikach w ten sposób, aby w ciągu roku zaliczał co kwartał znaczniejsze sumy,

a po upływie roku najdalej w ciągu trzech miesięcy resztę należności spłacał, równocześnie wzywa c. k. Rząd, aby należący się z tego tytułu zwrot w kwocie 148.987 koron 77 h, w jak najkrótszym terminie spłacił⁴.

Petycja do L. 1.016 urzędników krajowego szpitala pow. we Lwowie o podwyższenie płacy, wnosi komisya budżetowa:

„Raczy Wys. Sejm odstąpić Wydziałowi krajowemu do dalszego urzędowania“.

Nad petycją do l. 1.026 Karoliny Maruszczak, byłej akuszerki w szpitalu lwowskim, o podwyższenie emerytury, wnosi komisya budżetowa:

„Sejm przechodzi do porządku dziennego.“

Uchwaliwszy na wniosek sekretarza p. Urbańskiego przyjąć powyższe wnioski *en bloc*, uchwała Izba powyższe wnioski komisji *en bloc*.

Sprawozdawca czyta:

Zestawienie sumaryczne

W y d a t k i.

Rubryka	I.	.	.	.	87.588 K.
"	II.	.	.	.	96.131 "
"	III.	.	.	.	27.467 "
"	IV.	.	.	.	1.384 "
"	V.	.	.	.	200 "
"	VI.	.	.	.	7.200 "
"	VII.	.	.	.	269.426 "
"	VIII.	.	.	.	83.402 "
"	IX.	.	.	.	3.600 "
"	X.	.	.	.	600 "
"	XI.	.	.	.	30.282 "
"	XII.	.	.	.	3.520 "
"	XIII.	.	.	.	100 "
"	XIV.	.	.	.	4.750 "
"	XV.	.	.	.	13.000 "
"	XVI.	.	.	.	200 "
"	XVII.	.	.	.	32.000 "
	Suma	.	.	.	660.850 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki kraj. szpitala powszechnego we Lwowie w sumie 660.850 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rubryka	I.	.	.	.	59.000 K.
"	II.	.	.	.	25.000 "
"	III.	.	.	.	428.000 "
"	IV.	.	.	.	3.000 "
"	V.	.	.	.	2.600 "
"	VI.	.	.	.	117.758 "
	Suma	.	.	.	635.358 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. szpitala powszechnego we Lwowie w sumie 635,358 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

„Wysoki Sejm raczy przyjąć powyższy preliminarz kraj. szpitala powszechnego we Lwowie i pokryć wykazany niedobór w kwocie 25.492 koron z rubryki XI. wydatków budżetu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Do rubr. XI. poz. 210a wydatków.

Sprawozdawca p. Niezabitowski.

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o petycyach p. Jana Lewickiego, etatowego pisarza kraj. szpitala powszechnego we Lwowie i p. Marcelego Chodzikiwicza, pisarza tegoż szpitala o zaliczki na płacę, pierwszemu w kwocie 2.400 kor. drugiemu 2.000 k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm zatwierdza wstawiony do preliminarza budż. kraj. na r. 1902. rubr. XI. nadzwyczajny kredyt w ogólnej sumie 4.400 kor. na zaliczki.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłacenia:

a) pisarzowi etatowemu kraj. szpitala pow. we Lwowie, p. Janowi Lewickiemu zaliczki na płacę w kwocie 2.400 kor. zwrotną w 10 latach;

b) pisarzowi etatowemu tegoż szpitala, p. Marcelemu Chodzikiwiczewi zaliczki na płacę w kwocie 2.000 kor. zwrotną również w 10 latach, za zabezpieczeniem tych zaliczek policami asekuracyjnymi.

Izba uchwała bez rozprawy i *en bloc* powyższe wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 210b) Sempik Maryi, wdowie po parobku szpitala lwowskiego, zaopatrzenie dożywotnie, w drodze łaski — rocznie (*nadz.*) 120 K.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XI. poz. 211. Wyd. fund. kraj.

Lit. E.

Krajowy zakład dla obłąkanych na Kulparkowie.

Sprawozdawca p. St. Dąbski czyta:

Wydatki.

Rub.	I. Płace i emolumenta etatowe	49.965 K.
"	II. Koszta utrzymania osób nieetatowych	77.873 "
"	III. Pensye i emerytury	6.754 "
"	IV. Zaopatrzenia, odstawne i dary z łaski	206 "
"	V. Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych	80 "
"	VI. Remuneracye i zapomogi	2.100 "
"	VII. Koszta gospodarcze zakładu	213.536 "
"	VIII. " " folwarku	28.560 "
"	IX. " sanitarne	13.320 "
"	X. " kancelaryjne	1.000 "
"	XI. " kapliczne	500 "
"	XII. " utrzymanie budynków i dróg	21.930 "
"	XIII. Podatki	200 "
"	XIV. Rozmaite	6.120 "
"	XV. Wydatki z prawa patronatu	120 "
	Suma wydatków	422.264 "

Izba uchwała bez rozprawy wydatki kraj. zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie w sumie 422.264 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

		D o c h o d y.	
Rub.	I. Odsetki od kapitałów		460 K.
"	II. Dodatki		1.400 "
"	III. Dochody z dóbr		34.910 "
"	IV. Zwroty kosztów leczenia		433.000 "
"	V. Rozmaite		5.880 "
Suma dochodów .			475.650 K.

Izba uchwała dochody kraj. Zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie w sumie 475.650 kor. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu krajowego zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie na rok 1902 i polecić pobrać nadwyżkę dochodów w kwocie 53.386 koron do funduszu krajowego. (Rubr. IV. dochodów).

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XI. poz. 212. wyd. fund. krajowego.

Lit. D.

Fundusz podrzutek w Lwowie.

Sprawozdawca p. Stanisław Dąbski czyta:

Wysoki Sejm uchwali pokryć wydatki funduszu podrzutek w Lwowie z funduszu krajowego Rub. XI. w sumie 342 koron.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rub. XI. poz. 213. Wyd. fund. kraj.

Lit. F.

Krajowy szpital św. Łazarza w Krakowie.

Sprawozdawca p. Stanisław Dąbski czyta:

Petycję urzędników szpitala l. 1096 o regulację płac odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do właściwego urzędowania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Przyznaje się Tekli Bachut, byłej posługaczce przy chorych w szpitalu św. Łazarza stale miesięcznie wypłacać się mające zaopatrzenie w stosunku rocznych 192 koron, Annie Major byłej praczce szpitala św. Łazarza stale miesięcznie wypłacać się mające zaopatrzenie w stosunku rocznych 168 koron Střońskiej Stefanii córce byłego prowizora apteki w szpitalu św. Łazarza jednorazową zapomogę w kwocie 200 koron, Elźbiecie Kudłęk, wdowie po posługaczu szpitala św. Łazarza jednorazową zapomogę w kwocie 120 koron, Anieli Suchoń wdowie po odźwiernym jednorazową zapomogę w kwocie 300 koron. Magdalenie Przybyłowej byłej akuszerce szpitalnej, przyznaje Sejm jednorazową zapomogę w kwocie 100 koron jako dar z łaski, załatwiając równocześnie odmownie jej petycję o podwyższenie emerytury.

Petycyę do L. 1098 i 1097 odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

W y d a t k i.

Rub.	I.	.	.	.	79.938 K.
"	II.	.	.	.	66.391 "
"	III.	.	.	.	13.072 "
"	IV.	.	.	.	2.632 "
"	V.	.	.	.	100 "
"	VI.	.	.	.	6.000 "
"	VII.	.	.	.	207.870 "
"	VIII.	.	.	.	32.384 "
"	IX.	.	.	.	2.200 "
"	X.	.	.	.	2.984 "
"	XI.	.	.	.	15.100 "
"	XII.	.	.	.	2.348 "
"	XIII.	.	.	.	3.346 "
"	XIV.	.	.	.	6.400 "
"	XV.	.	.	.	1.200 "
"	XVI.	.	.	.	44.600 "
"	XVII.	.	.	.	214 "
"	XVIII.	.	.	.	100 "
"	XIX.	.	.	.	200 "

Suma wydatków . 487.079 K.

Izba uchwała Rub. I—X. bez rozprawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Przemawia p. Maryewski do Rub. XI.

P. sprawozdawca przemawia po zamknięciu rozprawy.

Izba uchwała Rub. XI.—XIX. wyd. w sumie 487.079 koron zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rub.	I.	.	.	.	39.984 K.
"	II.	.	.	.	23.744 "
"	III.	.	.	.	467.000 "
"	IV.	.	.	.	1.800 "
"	V.	.	.	.	3.600 "

Suma . 536.128 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie w sumie 536.128 koron zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu szpitala św. Łazarza w Krakowie na rok 1902 i polecić pobrać nadwyżkę w kwocie 49.049 koron do rubryki IV. budżetu dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rub. XI. poz. 214. wyd. fund. kraj.

Lit. G.

Fundusz podrzutków w Krakowie.

Sprawozdawca p. St. Dąbski czyta:

W y d a t k i.

Rub.	I. poz. 1.	Funkcyonaryusze szpitala za czynności przy tym funduszu	100 K.
"	II. "	2. Potrzeby kancelaryjne	40 "
"	III. "	3—4. Remuneracye	40 "
"	IV. "	5. Za utrzymanie dzieci przyjętych na mocy ustawy z 10. maja 1873. w miarę własnych funduszków	3.301 "
"	V. "	6. Koszta leczenia dzieci	20 "
"	VI. "	7. Rozmaite	100 "
		Ogólna suma wydatków	<u>3.601 K.</u>

Izba bez rozprawy uchwala wydatki funduszu podrzutek w Krakowie w sumie 3.601 kor. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. I.

Dochody.

Odsetki od efektów, kapitałów i fundacyj.

Poz. 1. Od efektów:

a)	4% listy zastawne gal. Banku krajowego zostające w posiadaniu	28.600 kor. =	1.144 K.
	4% listy zastawne gal. Banku krajowego zakupić się mające za kapitał 894 K. 02 gr. przez fundusz krajowy do zwrotu przypadający 900 K.	36 "	1.180 K.
b)	4 1/2% listy zastawne gal. Banku kraj. 6.000 zł. =	12.000 K.	540 K.
c)	4% obligacye gal. funduszu propinacyjnego 6.950 zł. =	13.900 "	556 "
d)	4% listy zastawne gal. Towarzystwa kredyt. ziemsk.	800 "	31 "
	Dochody poz. 1.		<u>2.307 K.</u>

" 2. Od kapitałów:

a)	4 1/2% od reszty kapitału dłużnego przez fundusz krajowy 24.009 K. 10 gr.	1.080 K.
b)	5% od kapitału fundacyjnego Tarły	164 "
c)	Od gotówki ulokowanej w funduszu krajowym 4% od 1.255 K. 52 gr.	50 "

Ogólna suma dochodów 3.601 K.

W porównaniu z wydatkami 3.601 "

okazuje się niedobór w kwocie —

Izba bez rozprawy uchwala dochody funduszu podrzutek w Krakowie w sumie 3.601 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz funduszu podrzutek w Krakowie.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XII. poz. 215 Wydatków:

Wydatki na szupaśnictwo.

i Rubr. XIV. poz. 57.

Dochód ze zwrotu wydatków szupasowych.

Sprawozdawca p. Potoczek czyta:

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić: do budżetu na rok 1902 przyjmuje się rubrykę XII. poz. 215 „wydatki na pokrycie kosztów szupasowych“ w kwocie 46.500 K., zaś

rubrykę XIV. poz. 57 „dochód ze zwrotu wydatków szupasowych“ w kwocie 14,500 K.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Rubr. XIII. poz. 216—232 a).

Budowy wodne i melioracje.

Sprawozdawca p. Milewski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad tą rubr. XIII.

Przemawia rektor p. Dzieślewski.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XIII.

Budowy wodne i melioracje.

A) Biuro melioracyjne i studia przygotowawcze.

Poz. 216. Płace urzędników, utrzymanie ekspozytur i stypendya:

a) Dyrektor biura: płaca	6.400 K.	zwycz.	nadzwycz.	
dodatek aktywalny	960 „	7.360 K.	—	
b) zastępca dyrektora: płaca	4.800 K.			
dodatek aktywalny	840 „			
„ osobisty	800 „	6.440 „	—	
c) 6 starszych inżynierów: płace po 4.800 K.	28.800 K.			
dodatki aktywne po 840 K.	5.040 „	33.840 „	—	
d) referent administracyjno-prawny: płaca	4.800 K.			
dodatek aktywalny	840 „	5.640 „	—	
e) 10 inżynierów I. klasy: płace po 3.600 K.	36.000 K.			
dodatki aktywne: dla 7 inżynierów we				
Lwowie po 720 K.	5.040 „			
dla 2 inżynierów w Tarnowie i Stanisła-				
wowie po 600 K.	1.200 „			
dla 1 inżyniera w Jaśle	480 „			
	Razem	42.720 K.		
Z tego pokryją fundusze budowy pobory				
5 inżynierów za 9 miesięcy po 3.240 K.	16.200 „	26.520 „	—	
f) 10 inżynierów II. klasy: płace po 2.800 K.	28.000 K.			
dodatki aktywne po 600 K.	6.000 „			
	Razem	34.000 K.		
Z tego pokryją fundusze budowy pobory				
4 inżynierów za 9 miesięcy po 2.550 K. .	10.200 „	23.800 „	—	
g) 11 inżynierów adjunktów: płace po 2.200 K.	24.200 „			
dodatki aktywne po 480 K.	5.280 „			
	Razem	29.480 K.		
Z tego pokryją fundusze budowy pobory				
5 inżynierów-adjunktów za 9 miesięcy				
po 2.010 K.	10.050 „	19.430 „	—	
h) 3 adjunktów komasac.: płace po 2.200 K.	6.600 K.			
dodatki aktywne po 480 K.	1.440 „	8.040 „	—	

	zwycz.	nadzwycz.
Poz. 216 i) 2 praktykantów technicznych: adjuta po 1.400 K.	2.800 K.	—
k) dodatki pięcioletnie: dla dyrektora Andrzeja Kędziora (1) 800 K. i drugi od 23. kwietnia 1902 (LW. 15.536/97) 552 K. razem 1.352 K.; dla zast. dyrektora Józefa Jankowskiego (1) 400 K. i drugi od 23. kwietnia 1902 (LW. 15.536/97) 276 K. razem 676 K.; dla starszego inżyniera Stanisława Chrzęszczewskiego w Krakowie (1) 400 K. i drugi od 23. kwietnia 1902 (LW. 15.536/97) 276 K. razem 676 K.; dla referenta administracyjno-prawnego Leopolda Brąglewicza (1) 400 K.; dla inżyniera I. klasy Ferdynanda Hilbrichta (1) 300 K. i drugi od 23. kwietnia 1902 (LW. 15.536/97) 206 K. razem 506 K.; dla inżyniera I. klasy Aleksandra Wierzbickiego (1) 300 K., dla inżyniera I. klasy Karola Bozewicza (1) 300 K.; dla inżyniera II. klasy Jana Pizsa od 24. sierpnia 1902 z rocznych 240 K. (LW. 46.586/97) 87 K.; dla inżyniera II. klasy Tadeusza Rozwadowskiego od 1. grudnia 1902 z rocznych 240 K. (LW. 63.913/97) 20 K.	4.317 „	—
l) dodatki osobiste: dla 3 inżynierów I. klasy i inżyniera do kultury torfowisk po 400 K.	1.600 K.	—
m) dyetaryusze: 2 dyetaryuszy w biurze centralnem po 4 koron dziennie . 2 920 K. ryczałt na rysownika dla ekspozytury w Krakowie 960 „	3.880 „	—
n) utrzymanie ekspozytur: w Krakowie 900 K. w Jasle 800 „ w Tarnowie, Jarosławiu i Stanisławowie po 700 koron 2.100 „	3.800 „	—
o) stypendya dla wykształcenia techników melioracyjnych i na podróż naukową dla inżynierów w celu przestudyowania kanałów spławnych za granicą	8.000 „	—
Suma pozycyi 216	155.467 K.	—
Poz. 217. Utrzymanie służby dozorców melioracyjnych: Wynagrodzenie 44 dozorców zajętych przy melioracjach prywatnych podczas czynności biurowych: za 5 miesięcy zimowych po 60 koron	13.200 „	—
„ 218. Dotacja funduszu emerytalnego dozorców melioracyjnych	1.000 „	—
„ 219. Zaliczki na płace dla inżynierów i dozorców melioracyjnych	2.000 „	—
„ 220. Remuneracye i zapomogi dla inżynierów, urzędnika i dozorców biura melioracyjnego	6.000 „	—

Poz. 221.	Pensye i zaopatrzenia:	Zwycz.
a)	Biegański Antoni, emerytowany inżynier-adjunkt	848 K.
b)	Karpuski sieroty: Adam Olgierd do 31. grudnia 1904 r. i Helena Janina do 31. stycznia 1909 r., pensya sierocińska po 140 koron i do-datek na wychowanie po 100 koron rocznie	480 „
c)	Misiakiewicz Julian, emeryt. inżynier II. klasy	1.120 „
d)	Gedłowa Marya, wdowa po inżynierze I. klasy	1.400 „
e)	Biegańska Zofia jednorazowy dar z łaski	200 „
		<u>181.715 K.</u>
„ 222.	Sprawienie, uzupełnienie i naprawa narzędzi, oraz zakupno wzorów i potrzeb rysunkowych	6.000 „
„ 223.	Na utrzymanie kursu praktycznego dozorców drenarskich	11.000 „
„ 224.	Zasiłek krajowy dla galic. oddziału państwowego biura hydrograficznego	16.000 „
„ 225.	Na zdjęcia i projekty:	
a)	dla publicznych robót melioracyjnych (w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 27. września 1882)	10.000 K.
b)	dla melioracyj prywatnych (w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 6. kwietnia 1892)	26.000 „
		<u>36.000 „</u>
„ 226.	Koszta komisyjne z powodu inspekcji robót przez c. k. Rząd prowadzonych i konserwacji publicznych robót melioracyjnych	2.000 „
	Suma działu A.	<u>252.715 K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XIII. pozycye 216 do 226 w sumie 252.715 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

B. Wykonanie budowli wodnych.

Poz. 227.	Na systematyczną regulację rzek karpackich:	
a)	na regulację Biały z dopływami i uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Dunajca XI. rata (z 15to-lecia)	86.634 K.
b)	na regulację Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem X. rata (z 15to-lecia)	85.334 „
c)	na regulację górnego Dniestru z dopływem IV. rata (z 28-lecia)	131.428 „
d)	na regulację Soły III. rata (z 18-lecia)	79.556 „
e)	na regulację Łomnicy III. rata (z 24-lecia)	79.616 „
		<u>462.568 K.</u>
Poz. 228.	Zasiłki 33 $\frac{1}{3}$ % na lokalne regulacje rzek niespławnych (w myśl uchwały sejmowej z dnia 6. października 1882):	
a)	na regulację Skawy:	
1.	od Jaroszwic do Witanowic II. rata (z 2-lecia)	5.560 K
2.	od Witanowic do Graboszyce	7.291 „
3.	pod Trzebieńcami	4.261 „
		<u>17.112 „</u>
b)	na regulację Raby:	
1.	Pod Peimiem II. rata (ostatnia)	4.046 K
2.	pod Lubieniem II. rata (ostatnia)	2.250 „
3.	pod Gdowem	2.520 „
4.	pod Targowiskami II. rata (z 3-lecia)	4.560 „

5. od Gawłowa do Bogucie i pod Bienkowi- cami II. rata (ostatnia)	27.067 K	40.443 K
c) na regulację Dunajca :		
1. od Gołkowiec do ujścia Popradu, V. ra- ta (ostatnia)	8.325 "	
2. między Gołkowicami a Podrzeczem	7.560 "	15.885 "
d) na regulację Wisłoki :		
1. pod Zawadką, Przeczycą i Kamienicą, II. ra- ta (3-lecia)	7.146 "	
2. pod Kędzierzem i Żyrakowem, II. ra- ta (z 4 lecia)	8.038 "	15.184 "
e) na regulację Sanu :		
pod Krasieczynem i Korytnikami II. rata (z 3-lecia)	4.530 "	
f) na regulację Wisłoka pod Rzeszowem i Drabi- nianką I. rata		12.000 "
g) na regulację Stryja pod Hnizdyczowem III. rata (ostat.)		5.000 "
h) na regulację Świcy pod Sokołowem i Łanami Sokołow- skimi, VIII. rata (ostatnia)	6.344 "	
i) na premiowanie zawikłania odsypisk	1.000 "	
k) do dyspozycji Wydziału krajowego		20.000 "
Suma pozycyi 228		137.498 K

Uchwała Wys. Sejmiku z 11. lipca 1902 roku.

Poz. 229. Na popieranie przedsięwzięć melioracyjnych (na zasa-
dzie ustawy z dnia 30. czerwca 1884 roku,
(Dz. u. p. Nr. 116):

a) na regulację rzeki Bugu od granicy państwa do uj- ścia Pełtwi, X. rata (z 12-lecia)	39.600 K	
b) na zabudowanie potoków górskich w dorze- czu Dniestru VII. rata (z 15-lecia)	40.400 "	
c) na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wi- słoki w powiecie Mieleckim, V. rata (z 8-lecia)	89.740 "	
d) na regulację środkowej sekcji Gniłej Lipy, V. rata (7-lecia)	39.542 "	
e) na uzupełnienie regulacji Nowego Brnia z do- pływami, IV. rata (z 8-lecia)	31.950 "	
f) na obwałowanie lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa III. rata	43.548 "	
g) na uzupełnienie obwałowania prawego brze- gu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami, II. rata	33.066 "	
h) na obwałowanie lewego brzegu Dunajca, od ujścia Więtekówki do mostu kolejowego w Bogumiłowicach I. rata	26.000 "	
i) na regulację potoków : Pustej (Radosławki) z dopływami I. rata	33.280 "	
k) na regulację potoków : Sołotwy i Rokitny z dopływami, I rata	29.600 "	
l) na regulację rzeki Łęgu w powiatach Niżań- skim i Kolbuszowskim, I. rata	30.000 "	436.726 K

Uch. W. S.
11. 1. 1902.

Poz. 230. Na konserwację krajowych robót melioracyjnych:

a) regulacji Trześniówki	1.000	K.
b) regulacji Łęgu	1.500	"
c) " Przegnojówki	1.000	"
d) zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy do r. 1910	1.000	" 4.500 K

„ 231. Zasiłki na popieranie mniejszych robót melioracyjnych
(w myśl uchwały sejmowej z dnia 26. listopada 1889):

a) na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do roku 1908)	2.800	"
b) na drenowanie gruntów włociańskich	50 000	"
c) na regulację Lubaczówki pod Czerwoną Wola II. rata (z 3-lecia)	4.480	"
d) na drenowanie gruntów OO. Bonifratrów w Zebrzydowicach, I. rata (z 3-lecia)	3.200	"
e) na zabudowanie potoku Rychwałd, w dorzeczu Białym (pow. Tarnów)	19.500	"
f) na regulację Jasiółki pod Sądkową, Roztokami i Zimnowodą	3.306	"
g) na zabudowanie potoku Bzinki w gminie Brzyszcze (powiat Żółkiew), I. rata (do r. 1904)	8.333	"
h) na osuszenie gruntów w gminie Zapytów (pow. Lwów)	5.867	"
i) na urządzenie wodociągu w gminie Wyspa (powiat Rohatyn)	4.250	"
k) na zabudowanie debr w gminie Zołeczów (powiat Rohatyn)	3.500	"
l) na zabudowanie debr w dorzeczu Złotej Lipy (pow. Brzeżany)	18 300	"
m) na osuszenie pastwiska gminnego w Sulatyczach (powiat Żydaczów)	2.060	"
n) na regulację potoku Siwki w Dolinie	9.250	"
o) na osuszenie gruntów w gminie Widynów (powiat Śniatyn)	6.000	"
p) na regulację Seretu pod Tudorowem (powiat Husiatyn), I. rata	6.150	"
r) na subwencyonowanie fabryk drenarskich	—	
s) do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000	"
Razem	156.996	K

Poz. 232. Na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:

1. w Jaworznie	700	K.
2. w Starem-Siole (Suchowoli)	500	"
3. w Dublanach	500	"
4. w Ubinu	500	"
5. w Przegnojowie	500	"
6. w Ostrowczyku polnym	400	"
7. w Chwatowie	500	"
8. w Hnilicach	500	"
9. w Tetewczycach	500	"
10. w Stojanowie	500	"

11. w Wolicy baryłowej	100 K	
12. w Derewni	500 „	
13. w Byszowie	500 „	
14. w Perymetrze bagien stojanowskich (na grun- tach włościańskich)	1.000 „	
15. w Perymetrze bagien Oleskich (na grun- tach włościańskich)	1.000 „	8.200 K.

Uchwała W. Sejmiku
z dnia 11. lipca 1902 r.

Poz. 232a) Na powiększenie funduszu pożyczkowego dla spółek wodnych	100.000 „
Suma działu B.	1,306.488 K.
Suma działu A.	252.715 „
Suma rubryki XIII.	1,559.203 K.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 227, 229a do i, i 229b, 230 i 232a, czyli uchwała Rubr. XIII. w ogólnej kwocie 1,559.203 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

Petycje (l. 159) gminy Bieliniec, (l. 717) Anny Moskałowej, oraz (l. 1138) Spółki wodnej w Mielcu dla regulacji Starego Brnia i Wiszni odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Rub. XIV. poz. 233 - 242.

Odsetki od pożyczek i umarzenie tychże.

Sprawozdawca p. Milewski czyta :

Rub. XIV.

poz. 233 umorzenie pożyczki 80.800 K	5.264 K
„ 234 „ „ 20.000 „	1.391 „
„ 235 „ „ 10.000 „	789 „
„ 236 funduszowi szpitalnemu św. Łazarza	39.156 „
„ 237 funduszowi szkolnemu krajowemu	25.775 „
„ 238 umorzenie pożyczki z 1893 r.	2,736.892 „
„ 239 spłata niezgłoszonych obligacji b. funduszków indemnizac.	6.000 „
„ 240 umorzenie pożyczki 160.000 K	2.810 „
„ 241/242 umorzenie pożyczki na pokrycie niedoboru z r. 1900	284.535 „
Suma rubryki XIV. wydatków	3,102.612 K

Izba uchwała bez rozprawy Rub. XIV. wydatków w sumie 3,102.612 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje :

Rub. XV. poz. 243, 251, 258, 262, 264 - 285 i 287 - 315 wydatków.

Na cele rolnictwa i górnictwa.

Sprawozdawca p. St. Dąbski czyta :

A. Na cele rolnictwa.

poz. 243. Urzędnicy fachowi dla spraw rolniczych jak na rok 1901	10.760 K
„ 251. Na budowie w Dublanach :	

Komisja budżetowa zgodnie z Wydziałem krajowym uchwała nadzwyczajne kredyty na budowie w Dublanach, mianowicie :

	a) na budowę domu mieszkalnego dla rządcy folwarku	12.000 K
	b) na budowę domu mieszkalnego profesorskiego	15.000 „
	c) na uzupełnienie kanalizacji zakładów dublańskich	3.632 „
	d) na pokrycie przekroczeń w kosztach budowy domu na mieszkanie dla profesorów	16.000 „
	Ogółem wstawia się w poz. 251 wydatek w sumie	46.632 „
poz. 258.	Na adaptacje w budynkach w szkole rolniczej w Kobiernicach uchwała komisya w sumie	3.000 „
	jako wydatek nadzwyczajny.	
„ 262.	Szkoły zimowe rolnicze:	
	a) w Niewiarowie uchwała komisya wydatki w sumie	2.116 „
	b) w Wojsławiu uchwała komisya wydatki w sumie	1.910 „
	preliminarze zgodne z Wydziałem krajowym, wyższe obydwie od uchwalonych na rok 1901 — każdy o kwotę 60 K wstawioną jako pozycya nowa „Rozmaite nieprzewidziane“.	
„ 264.	Na zakupno i ogrodzenie 4 morgów gruntu dla zakładu sadowniczego w Zaleszczykach uchwała komisya wydatek nadzwyczajny uzasadniony potrzebą rozszerzenia zakładu uznana w uchwale zeszłorocznej Sejmu, który staranie o dokupno tego gruntu Wydziałowi krajowemu polecił	12.500 „
„ 265a.	Na popieranie celów Towarzystwa ogrodniczego w Krakowie jak na rok 1901	1.300 „
„ 265b.	Towarzystwo ogrodnicze w Krakowie II. rata z przyznanej na 6 lat subwencyi na zakupno gruntu pod zakład sadowniczy (nadzwyczajne)	6.000 „
„ 266.	Na podróże naukowe nauczycieli szkół rolniczych jak w r. 1901	2.000 „
„ 267.	Na remuneracye i zapomogi dla nauczycieli szkół rolniczych, zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego uchwała komisya wydatek w tej pozycyi w kwocie	1.600 „
	wyższą od uchwalonej na r. 1901 o 400 K ze względu na powiększoną ilość zakładów i funkcyonaryuszy w szkołach rolniczych.	
„ 268.	Na zaliczki na płace dla nauczycieli szkół rolniczych wydatek wyższy od uchwalonego w latach poprzednich o 1.000 K, niższy od uchwalonego w zeszłym roku o 4.400 K, który to wydatek uchwalony był jako jednorazowy nadzwyczajny. Podwyższenie wydatków zwyczajnych tej pozycyi o 1.000 K umotywowane jak przy pozycyi 267.	5.000 „
„ 269.	Akademia weterynaryi we Lwowie jak w roku ubiegłym	4.682 „
„ 270.	Stypendya dla uczniów Akademii weterynaryi, uchwała komisya wydatek na te stypendya w kwocie	1.500 „
	wyższy od uchwalonego na rok 1901 o 500 K.	

Izba bez rozprawy uchwała poz. 243, 251, 258, 262, 264—270 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta — prócz tego komisya wnosi:

„Wysoki Sejm zezwala na virement wydatku w pozycyi 269c i 270 — tak, że decyzyi Wydziału krajowego pozostawionem zostaje, czy nie uzna za właściwe

kwoty 600 K preliminowanej na stypendya dla uczni kursu kucia koni użyć na cele stypendyów dla uczni Akademii weterynaryi“.

Tem samem załatwiona zostaje petycja grona profesorów Akademii weterynaryi wniesiona do l. 955.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 271. Krajowy nauczyciel weterynaryi:

Wydział krajowy stawia wniosek o podwyższenie poborów służbowych weterynarza krajowego p. Teofila Sochaniewicza z powodu podwyższenia płac weterynarzy państwowych, komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Pobory służbowe p. Teofila Sochaniewicza od dnia 1. stycznia 1902 r. ustanawia się w wysokości pensyi 3.000 K., dodatek aktywalny 600 K i prawo do trzech pięcioleci po 400 K“.

Gdy p. Sochaniewicz posiada prawo pierwszego pięciolecia — komisya wnosi: preliminuje się na rok 1902 pobory krajowego nauczyciela weterynaryi w wysokości:

na płacę.	3.000 K
dodatek aktywalny	600 „
dodatek pięcioletni	400 „
ryczałt na koszta podróży	1.000 „
Ogółem	5.000 K

Izba bez rozprawy uchwała poz. 271. oraz wnioski do tej pozycyi zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 272. Na koszta komisyjne przy szczepieniu tuberkuliną, jak w roku 1901	2.000 K
„ 273. Na pokrycie częściowe kosztów utrzymania weterynarzy Tow. gosp. we Lwowie i Tow. rolniczego w Krakowie, jak w r. 1901	2.400 „
„ 274. Tow. rolnicze we Lwowie jak w r. 1901	8.000 „

Komisya wnosi:

Petycyę Tow. o podwyższenie subwencyi na cele ogólne Tow. odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku w preliminarzu budżetu na rok 1903.

Tem załatwioną zostaje petycja do L. 446.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 272—274, oraz powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 275. Towarzystwo rolnicze w Krakowie jak w roku 1901	8.000 K
---	---------

Komisya wnosi:

Petycyę Tow. rolniczego krakowskiego o podwyższenie subwencyi na cele ogólne Towarzystwa, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku w preliminarzu budżetu na rok 1903.

Tem załatwioną zostaje petycja do L. 577.

Izba uchwała bez rozprawy poz. 275 zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 276. Towarzystwo tatrzańskie.

Komisya uchwała przeniesienie tego wydatku z Rubr.

XV. do Rubr. XVII. wydatków funduszu krajowego.

poz. 277.	Krajowe Tow. chowu drobiu, gołębi i królików we Lwowie zgodnie z Wydziałem krajowym	400 K	
	mniej o 200 K niż w r. 1901.		
	Tem samem załatwioną zostaje petycja do L. 858.		
" 278.	Tow. chowu drobiu i królików w Jarosławiu zgodnie z Wydziałem krajowym, pozycya nowa	400 "	
	Tem samem załatwioną zostaje petycja do L. 926.		
" 279.	Na zalesienie wydm piaszczystych, VII. rata z dziesięciolecia od r. 1896.	5.000 "	
" 280.	Stypendya dla kandydatów na nauczycieli szkół rolniczych zgodnie z Wydziałem krajowym	10.000 "	
	więcej niż w roku 1901 o 2.000 K Wydział krajowy motywuje ten powrót do wysokości dotacyi dla tej pozycyi budżetu do stosunków z r. 1897 potrzebą wykształcenia więcej sił fachowych i odpowiednich kandydatów.		
" 281.	Stypendya dla uczniów szkoły gospodarstwa lasowego jak w roku 1901	5.000 "	
" 282.	Stypendya dla uczniów i abiturjentów szkoły lasowej wysyłanych na praktykę jak w roku 1901	2.400 "	
" 283.	Dla Kółek rolniczych zgodnie z Wydziałem krajowym 32.000 K o 4.100 K więcej jak w r. 1901, a to:		
	a) na koszta zakładania i lustracyi tychże	12.000 K	
	b) na utrzymanie lustratorów handl. sklepików wiejskich	8.000 "	
	c) na utrzymanie prakt. kursów handlowych dla sklepikarzy Kółek rolniczych	4.000 "	
	d) na ogólne cele rozwoju rolniczej i handlowej działalności Kółek	8.000 "	32.000 "
	Izba uchwała bez rozprawy poz. 276—282, zgodnie z wnioskiem komisji.		
	Marszałek otwiera rozprawę nad poz. 283.		
	Przemawia p. Cielecki i stawia następującą rezolucyę:		
	Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby uznając dodatnią działalność Kółek rolniczych otoczył tę instytucyę swoją opieką i swem poparciem starał się ułatwić dla tego Towarzystwa również wydatną subwencyę u Wysokiego Rządu.		
	Izba popiera rezolucyę p. Cieleckiego.		
	Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.		
	Izba uchwała poz. 283 zgodnie z wnioskiem komisji, a oddzielnie uchwała rezolucyę p. Cieleckiego.		
	Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio poz. 295.:		
poz. 284.	Strzeżenie granic kraju jak co roku	2.000 K	
" 285.	Umorzenie pożyczki 800.000 K na założenie kraj. składów publ. we Lwowie i Krakowie, 26 i 27 rata	52.984 "	
" 287.	Tow. rolniczemu w Krakowie na Tygodnik rolniczy, jak w roku 1901	1.000 "	
" 288.	Tow. leśnemu na wydawnictwo „Sylwana“	400 "	
	Tem samem załatwioną zostaje petycja do L. 829.		
" 289.	Na wydawnictwa czasopism:		
	a) „Rolnik“ i „Przegląd mleczarski“	1.000 "	
	b) „Przewodnik Kółek rolniczych“	1.000 "	

c) inne czasopisma poświęcone rolnictwu, lub z rolnictwem związek mające, jak czasopisma weterynaryjne, gorzelnicze, ogrodnicze, pszczelnicze, ryczałt do dyspozycji Wydziału kraj . 3.000 K
ogółem wydatek wyższy niż preliminowany przez Wydział krajowy o 2.800 K.

Tem samem załatwione zostają petycje do L. 447., L. 705. Petycja do L. 124., 186, i 1176 przekazuje się Wydziałowi krajowemu.

" 290.	Utrzymanie 4 nauczycieli wędrownych jak co roku	16.000 K	
" 291.	Środki demonstracyjne przy nauce wędrownej rolnictwa jak w r. 1901	1.600 "	
" 292.	Instruktor hodowli bydła dla galicyjskiego Towarzystwa gospodarczego, jak na rok 1901	4.000 "	
" 293.	Instruktor hodowli w okręgu Towarzystwa rolniczego krakowskiego, jak w roku 1901	4.000 "	
" 294.	Tow. rybackie w Krakowie, jak w r. 1901	800 "	
" 295.	Towarzystwo uprawy tytoniu w Galicji, z trzechlecia ostatnia rata a) z funduszu krajowego	6.000 "	
	b) subwencja rządowa	2.000 "	8.000 K

Petycja do L. 960 o przyznanie subwencji na dalsze trzy lata, załatwiona przy sprawozdaniu o czynnościach departamentu III.

poz 296.	Na podniesienie gospodarstwa nabiałowego w Galicji, jak w r. 1901, a to:		
	a) na utrzymanie instruktora, płaca z kosztami podróży	4.500 K	
	b) na utrzymanie drugiego instruktora, płaca z kosztami podróży.	2.900 "	
	c) na urządzenie kursu mleczarskiego, stypendya dla serkarzy i środki demonstracyjne	6.000 "	
	d) na pomocnika instruktora mleczarstwa	1.400 "	14.800 "
" 297.	Krajowa komisya dla spraw rolniczych, komisya naukowa i konferencye nauczycieli niższych szkół rolniczych (do dyspozycji Wydziału)	6.000 "	
" 298.	Na rozmaite zasiłki dla podniesienia rolnictwa, przemysłu rolniczego i wiedzy rolniczej, (do dyspozycji Wydziału)	8.000 "	
" 299.	Na wydawnictwo podręczników dla uczniów niższych szkół rolniczych, preliminuje Wydział	2.000 "	

Komisya wnosi:

Wysoki Sejm zezwala na virement między pozycjami 297, 298 i 299.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 284, 285, 287—299, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 300. Na podniesienie hodowli bydła:

a) zgodnie z Wydziałem krajowym w myśl uchwał sejmowych z dnia 1. kwietnia 1892 i 1. lipca 1902 preliminuje komisya	67.500 K
więcej o 7.500 K jak na rok 1901.	

	b) na kosztą komisij licencyonujących, jak w roku 1901 .	16.000 K
	cały wydatek tej pozycyi o 83.500 K.	
poz. 301.	Na urządzenie wystaw okręgowych i targów na bydło roz- płodowe, obu komitetem Towarz. gosp. jednorazowa sub- wencya nadzwyczajna	1.500 „
„ 302.	Na subwencyonowanie ogierów prywatnych w celu podnie- sienia chowu koni włościańskich i roboczych gospodarskich, ostatnia rata z sześćciolecia	10.000 „

Komisya wnosi:

Petycyę Towarzystwa rolniczego w Krakowie L 1058, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy w roku przyszłym.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 300—302, zgodnie z wnioskiem komisji, a oddzielnie uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 303.	Na tępienie myszy polnych i na dalsze doświadczenia, jak w r. 1901	8.000 „
„ 304.	Na podniesienie chowu świń, dla obu komitetów Towarz. gosp. na dalszych lat 4, od roku 1902	8.000 „
„ 305.	Strusiewiczowa Melania, wdowa po refer. spraw rolniczych, pensya wdowia 1.200 K i dodatek do pensyi 400 „	1.600 „
„ 306.	Na popieranie celów Tow. dla ogrodnictwa i pszczelnictwa, wydatek zwyczajny 1.300 „ nadzwyczajny, udzielony jednorazowo na r. 1901 w kwocie 1.226 K odpada	
„ 307.	Hordyńska Antonina, na produkcję nasion traw do użycia na gruntach torfowych ostatnia rata z pięciolecia	1.000 „
„ 308.	Dotacya funduszu pożyczkowego dla przemysłu rolniczego ostatnia rata z 3 lecia	60.000 „
„ 309.	Na utworzenie funduszu pożyczkowego dla Spółek, Kas oszczędności i pożyczek w kwocie 2,000.000 K, 4 rata z 50 lecia	40.000 „
„ 310.	Na kosztą zakładania spółek oszczędności i pożyczek utrzy- manie biura, patronatu i kursa praktyczne dla funkcyona- ryuszy spółek, preliminarzu Wydział krajowy 52.700 K więcej niż w r. 1901 o 3.200 K. Na ten wzrost wydatku składa się wydatek na 3-go lustratora od 1. lipca 1902 w kwocie 1.200 K, na służącego w biurze patronatu 500 K i wydatek zwiększony o 1.500 K na podróże lustracyjne i inne w spra- wach patronatu, wywołane wzrostem ilości spółek do pa- tronatu należących.	

Komisya wydatek tej pozycyi zgodnie z Wydziałem krajowym wstawia w sumie 52.700 „

Osobnem sprawozdaniem do L. S. 344 przedstawia Wydział krajowy wniosek o utworzenie w etacie urzędników Wydziału krajowego posady dyrektora biura patronatu.

Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm ustanawia w etacie urzędników Wydziału krajowego posadę dyrektora Biura Patronatu dla Spółek oszczędności i pożyczek.

Z posadą tą połączone są następujące pobory i prawa:

1. Płaca stała o rocznych 4800 koron.
2. Dodatek aktywalny o rocznych 840 koron.
3. Prawo do 3 dodatków pięcioletnich każdy po 500 koron rocznie pod warunkami określonymi w §. 4. uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 r.
4. Prawo do emerytury, względnie pensyi wdowiej, pensyi sierocińskiej, dodatków na wychowanie dzieci, w myśl postanowień statutu emerytalnego z dnia 15. lutego 1898 roku.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyznania Drowi Franciszkowi Stefczykowi, prowizorycznemu kierownikowi Biura Patronatu dla Spółek oszczędności i pożyczek, w razie mianowania go dyrektorem tegoż Biura, dodatku osobistego wliczalnego do wymiaru emerytury, w kwocie rocznej 800 koron.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 303—310 zgodnie z wnioskiem komisji, a oddzielnie i bez rozprawy wnioski I. i II. komisji.

Sprawozdawca czyta:

poz. 311.	Zakład produkcji narybku w Oparach 4 rata z 5 lecia	1.200 „
„ 312.	Dołkowskiemu Henrykowi na produkcję ziemniaków, ostatnia rata	2.000 „
„ 313.	Subwencye na cele sadownictwa zgodnie z Wydziałem krajowym uchwała komisya:	
	1. na cele kursów sadowniczych w Kołomyi	600 K
	2. „ „ założenia szkółki drzew w Olesku	1.000 „
	3. „ „ szkółki drzew owocowych w Łańcucie	400 „
	ogółem wydatek tej pozycyi	2.000 „
„ 314.	Kurs rolniczy dla nauczycieli szkół ludowych, 2 (ostatnia) rata	2.000 „
„ 315.	Na zasiłki dla Spółek owocarskich, Towarzystw ogrodniczych, poparcie usiłowań powiatów, lub gmin w rozwoju sadownictwa, ryczałt	2.000 „

Petycye powiatu limanowskiego i Towarzystwa ogrodniczego w Tarnowie i Spółki ogrodniczej w Tarnowie, tuwarzystwa Selskij Hospodar w Olesku, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Tem samem załatwione zostają petycye L. 471, L. 170, L. 1107 i L. 412.

poz. 315. a. Ryczałt na polepszenie płac nauczycieli niższych szkół rolniczych od 1. października 1902, uchwała komisya w sumie 1.780 „

Izba bez rozprawy uchwała poz. 311—315, zgodnie z wnioskiem komisji, oddzielnie zaś uchwała wnioski komisji, postawiony do poz. 315.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 244 Wydatków i Rubr. VII. poz. 34 Dochodów fund. kraj. Sprawozdanie komisji budżetowej o budżecie krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Sprawozdawca p. Dąbski czyta:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Przyznaje się pani Julii Strzeleckiej jednorazowo 400 K.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

		<i>Wydatki</i>		Zwyczajne Nadzwycz.	
Rubr. I.		Płace nauczycieli.		Korony	
Poz.	1.	Profesor fachowy, zarazem dyrektor, płaca	4.800 K		
		dodatek aktywalny	840 "		
		dodatek osobisty	1.200 "	6.840	—
"	2.	Dwóch profesorów fachowych.			
	a)	dla jednego. płaca	3.280 K		
		dodatek aktywalny	720 "		
		dodatki pięcioletnie	800 "	4.800	—
	b)	dla drugiego, płaca 3.280 K (posada nieobsadz.)		—	—
		dodatek aktywalny 720 "			
"	3.	Trzech nauczycieli-adjunktów, płace po			
		2.400 K	7.200 K		
		dodatki aktywne po 600 K	1.800 "		
		dodatek osobisty dla jednego	300 "		
		dodatki pięcioletnie	1.137 "	10.437	—
"	4.	Docenci (nauczyciele pomocnicy):			
	a)	języka polskiego i niemieckiego	1.800 K		
	b)	fizyki eksperymentalnej	600 "		
	c)	matematyki	1.000 "		
	d)	zarysu inżynierii, konstrukcyi i rysunków	1.600 "		
	e)	chemii ogólnej:			
	a)	za wykłady	600 K		
	b)	za przeprowadzenie ćwiczeń w laboratorium chemii	400 "	1.000 "	
	f)	ekonomii społecznej	400 "		
	g)	encyklopedyi rolnictwa	600 "		
	h)	zarysu prawa i administracyi	500 "		
	i)	nauki o pomocy w nagłych wypadkach	200 "	7.700	—
		Suma rubryki I.		29.777	—
Rubr. II.		Pensye, emerytury i zaopatrzenia.			
Poz.	5.	Strzelecka Julia, wdowa po b. dyrektorze, pensya		1.400	—
"	6.	Tyniecki Władysław, były dyrektor, emeryt.		4.400	—
"	7.	Moroz Ludwika, wdowa po dozorecy, dożywotnie zaopatrzenie		120	—
"	7a.	Strzelecka Julia jednorazowo		400	—
		Suma rubryki II.		6.320	—
Rubr. III.		Koszta administracyi.			
Poz.	8.	Koszta kancelaryjne, druki i portorya		500	200
"	9.	Dyetaryusz w kancelaryi dyrekecyi		480	—
"	10.	Ubezpieczenie budynków i zbiorów		80	—
"	11.	Opał i oświetlenie		800	—
"	12.	Utrzymanie budynków		300	1.385
"	13.	Sprzęty i ruchomości		100	200
"	14.	Dozorca domu i pomocnik dozorecy		1.080	—
"	15.	Podatki		40	—
		Suma rubryki III.		3.380	1.785
Rubr. IV.		Środki naukowe.			
Poz.	16.	Biblioteka i czytelnia		600	—

Poz. 17. Laboratoria:

	a) chemii ogólnej i technologicznej	280 K		
	b) botaniczno-fizyologiczne	120 "	400	—
"	18. Muzea, zbiory i środki do demonstracji i ćwiczeń:			
	a) do geografii fizycznej i poli- tycznej	20 K	— K	
	b) do fizyki	40 "	400 "	
	c) do meteorologii i klimatologii	40 "	— "	
	d) do inżynierii leśnej	300 "	— "	
	e) do botaniki, fizjologii, geo- gnozy i mineralogii	120 "	— "	
	f) do zoologii	40 "	— "	
	g) do technologii chemicznej	100 "	— "	
	h) do leśnictwa w ogóle i upra- wa lasu	300 "	— "	960 400
"	19. Na założenie szkółki drzewek w Winnikach, Brzu- chowicach i Zubrzy, III. rata		—	1.300
"	20. Wycieczki naukowe z uczniami		2.000	—
"	21. Utrzymanie ogrodu przy szkole		300	—
	Suma rubryki IV.		4.260	1.700

Rubr. V. Spłata pożyczki.

"	22. Gal. Kasie oszczędności we Lwowie, 55 i 56 rata na kapitał i odsetki.		1.042	—
---	--	--	-------	---

Rubr. VI.

"	23. Rozmaite nieprzewidziane		100	—
	Suma wydatków		44.879	3.485

Razem 48.364 K

Izba bez rozprawy uchwała wydatki kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie w sumie 48.364 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubr. I.	poz. 1. Subwencja z c. k. Skarbu Państwa		14.000	—
"	II. " 2. Opłaty od uczniów:			
	a) wpisowe od 15 uczniów po 4 K	60 K		
	b) czesne od 30 uczniów po 20 K	600 "	660	—
"	III. " 3. Rozmaite nieprzewidziane		100	—
	Suma dochodów		14.760	—
	W porównaniu z wydatkami		48.364	—
	okazuje się niedobór		33.604	—

Izba bez rozprawy uchwała dochody kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie w sumie 14.760 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja budżetowa wnosi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie na rok 1902 i poleci wstawić wydatki w sumie 48.364 koron do Rubryki XV. pozycya 244 wydatków a dochody w sumie 14.760 koron do Rubryki VII. pozycya 34 dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje: Sprawozdanie Komisji budżetowej o preliminarzu budżetu stacji doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Rubryka XV. poz. 245 wydatków. — Rubryka X. poz. 50 dochodów.

Sprawozdawca p. Dąbski czyta:

		<i>Wydatki.</i>		Zwyczajne Nadzwyczaj.	
Rubr. I.		Płace personalu.		koron	
Poz. 1.	Kierownik stacji			1.200	—
" 2.	a) Asystent pierwszy etatowy,	2.000 K			
	płaca	200 "	2.200 K		
	b) 2 Asystentów nieetatowych				
	płaca po 1.200 K	2.400 K			
	na mieszkanie po 400 K	800 "			
	na opał po 78 K.	156 "	3.356 "	5.556	—
" 3.	Laborant, płaca		1.100 K		
	na mieszkanie		360 "	1.460	
Suma rubryki I.				8.216	—
Rubr. II.		Koszta administracji.			
Poz. 4.	Zarząd: a) koszta kancelaryjne		800 K		
	b) służący		600 "	1.400	—
" 5.	Najem pomieszkania			1.680	—
" 6.	Oświetlenie i opał			500	—
Suma rubryki II.				3.580	—
Rubr. III.		Utrzymanie stacji			
Poz. 7.	Koszta utrzymania stacji			1.700	300
" 8.	Koszta utrzymania ogrodu górskiego			600	—
" 9.	a) Utrzymanie pól doświadczalnych	1.000 K			
	b) Analizy z pól utrzymywanych kosz-				
	tem Towarzystwa gospodarczego	200 "		1.200	—
" 10.	Koszta druków i wydawnictw			200	—
" 11.	Prenumerata pism i zakupno podręczników			400	—
" 12.	Koszta podróży kierownika i asystentów			800	—
Suma rubryki III.				4.900	300
Suma wydatków				16.696	300
Razem				16.996 K	

Izba uchwała bez rozprawy wydatki stacji doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie w sumie 16.996 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zwyczajne Nadzwyczaj.

		<i>Dochody.</i>			
Rubr. I.	poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	2.000		—	
" II.	" 2. Dochód z analiz	1.600		—	
" III.	" 3. Dochód z pól i ogrodu	400		—	
Suma dochodów.				4.000	—
W porównaniu z wydatkami				16.996	—
Okazuje się niedobór				12.996	—

Izba bez rozprawy uchwała Dochody stacji doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie w sumie 4.000 K zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu stacji doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie na rok 1902 i polecić wstawić wydatki w sumie 16.996 kor. do rubr. XV. poz. 245 a dochody w sumie 4.000 kor. do rubr. X. poz. 50. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje: Rubryka XV. poz. 246. wydatków i Rubryka VIII. poz. 35. dochodów: *Akademia rolnicza w Dublinach.*

Sprawozdawca p. Dąbski czyta:

Wydatki.

Rubr. I.		<i>Płace profesorów i docentów.</i>			
		zwycz.	nadzwycz.	zwycz.	nadzwycz.
Poz. 1.	Dyrektor, płaca	4.800 K.	— K.		
	dodatek aktywalny	720 „	— „		
	„ osobisty	— „	5.680 „		
	„ na utrzymanie koni	— „	1.000 „	5.520 K.	6.680 K.
„ 2.	4 profesorów fachowych, płace po 4.000 K.	16.000 K.			
	dodatki aktywne po 720 K.	2.880 „			
	dodatki pięcioletnie	1.600 „		20.480 „	—
		zwycz.	nadzwycz.		
„ 3.	5 profesorów fachowych, płace po 2.600 K.	13.400 K.	— K.		
	dodatki aktywne po 480 K..	2.400 K.	— K.		
	dodatki pięcioletnie	800 „	— „		
	dodatki osobiste	— „	600 „	16.200 „	600 „
		zwycz.	nadzwycz.		
„ 4.	3 stałych profesorów-adjunktów, płace po 2.000 K.	6.000 K.	— K.		
	dodatki aktywne po 400 K..	1.200 „	— „		
	dodatki pięcioletnie	600 „	— „		
	dodatki osobiste	— „	700 „	7.800 „	700 „
„ 5.	Asystent botaniki, płaca			1.200 „	—
„ 6.	„ rolnictwa			1.200 „	—
„ 7.	„ weterynaryi			960 „	—
„ 8.	„ leśnictwa			480 „	—
„ 9.	„ ogrodnictwa			400 „	—
„ 10.	„ melioracyi			480 „	—
„ 11.	„ historii i literatury polskiej			1.000 „	—
„ 12.	„ hodowli ryb i gospodarstwa stawowego			400 „	—
„ 13.	„ higieny			200 „	—
	Suma rubryki I.			56.520 K.	7.980 K.
Rubr. II.		<i>Płace urzędników administracyjnych.</i>			
„ 14.	Kasyer, zarazem rachmistrz, płaca	2.400 K.			
	dodatek pięcioletni	300 „		2.700 „	—
„ 15.	Sekretarz dyrekcji, zarazem magazynier, płaca	2.000 K.			
	dodatek pięcioletni	240 „		2.240 „	—
	Suma rubryki II.			4.940 K.	—
Rubr. III.		<i>Płace funkcyjaryuszów nieetatowych.</i>			
Poz. 16.	Kapelan, płaca	600 K.			
	dodatek osobisty	200 „		800 „	—

		zwycz.	nadzwycz.
Poz.	17. Lekarz zakładowy, płaca	1.200 K.	—
"	18. Dyetaryusz w kancelaryi dyrekcji	720 "	—
"	19. Ogrodnik, płaca	1.200 "	—
"	20. Pomocnik w bibliotece, płaca	400 "	—
	Suma rubryki III.	4.320 K.	—
	Rubr. IV. <i>Koszta utrzymania służby szkolnej.</i>		
"	21. Służba wyższa:		
	a) Tercyan szkoły, zarazem woźny, płaca 560 K. na ubiór 100 "	660 K.	
	b) Preparator	960 "	
	c) Laborant w pracowni botaniki	480 "	
	d) " " " mechaniki i fi- zyki	432 "	
	e) Laborant w pracowni rolnictwa	720 "	
	f) Laborant w pracowni chemii	432 "	
	g) " " " zootomii i mle- czarstwa	432 "	4.116 "
"	22. Służba niższa:		
	a) Dozorca domu i magazynu	480 K.	
	b) 2 stróżów domowych, zarazem noc- nych, po 432 K.	864 "	1.344 "
"	23. Gratyfikacja służbie (do rozporządzalności dyrekcji)	200 "	—
	Suma rubryki IV.	5.660 K.	—
	Rubr. V. <i>Pensye, emerytury i zaopatrzenia.</i>		
"	24. Kahane Aleksandra, wdowa po profesorze	1.200 "	—
"	25. Auowa Berta, wdowa po profesorze	600 "	—
"	26. Kasprzycka Julia, wdowa po ogrodniku, pensya wdowia 300 K. dodatek do płacy 160 " dodatek na wychowanie 2 dzieci 200 "	660 "	—
"	27. Macherowa Marya, wdowa po instruktorsze melio- racyjnym	100 "	—
"	28. Mudrykowa Wiktorya, wdowa po dozorczy	100 "	—
"	29. Dendorowa, wdowa po furmanie, zaopatrzenie	100 "	—
"	30. Eberhardt Jan, b. dozorca domu.	200 "	—
"	31. Pańkowska Honorata, wdowa po profesorze	1.200 "	—
"	32. Rylski Tomasz, były profesor, emerytura	4.600 "	—
"	32.a Machowe Karolina, jednorazowo	100 "	—
	Suma rubryki V.	8.860 K.	—
	Rubr. VI. <i>Koszta administracyjne.</i>		
"	33. Zarząd: a) potrzeby kancelaryjne	1.000 "	200 K.
	b) koszta podróży w interesach zakładu	200 "	—
"	34. Opał gmachu szkolnego	3.400 "	—
"	35. Oświetlenie gmachu szkolnego i obejść	660 "	—
"	36. Utrzymanie budynków i ogrodzeń	4.000 "	—
"	37. Utrzymanie dziedzińców i ścieżek	400 "	—
"	38. Utrzymanie parku	400 "	—
"	39. Ubezpieczenie budynków	1.300 "	—

Poz. 40. Najem pomieszczeń:

	zwycz.	nadzwycz.	zwycz.	nadzwycz.
a) dla lekarza	240 K.	— K.		
b) dla asystenta botaniki	192	—		
c) dla asystenta rolnictwa	192	—		
d) dla sekretarza dyrekcji	360	—		
e) dla ogrodnika	360	—		
f) dla dyetaryusza dyrekcji	192	—		
g) dla laboranta mechaniki i fizyki	192	—		
h) dla laboranta rolnictwa	192	—		
i) dla laboranta hodowli	192	—		
k) dla profesora rolnictwa	—	900		
i) dla profesora fizyki	—	900	2.112 K.	1.800 K.
„ 41. Płaca kominiarza			420	—
„ 42. Sprzęty i ruchomości			240	—
„ 43. Koszta przewozu prelegentów			3.000	—
„ 44. Koszta lustracyi zakładu			200	—
„ 45. Koszta nabożeństwa			100	—
„ 46. Apteka i inne koszta sanitarne			500	—
Suma rubryki VI.			17.932 K.	2.000 K.

Rub. VII.

Potrzeby naukowe

poz. 47. Dotacje na zbiory i laboratoria:

	zwycz.	nadzw.		
a) dla profesora fizyki	300 K.	100 K.		
α) utrzymanie stacyi meteo- rologicznej	180	—		
b) dla profesora chemii ogólnej i technologii	1.440	—		
c) dla profesora mineralogii i ge- ologii	120	—		
d) dla profesora botaniki, anatomi- mii i fizjologii roślin	370	300		
e) zoologii	300	—		
z) laboratorium zootomiczne	520	—		
f) dla profesora fizjologii i anatomii zwierząt	390	—		
g) dla profesora chemii rolniczej	1.320	—		
h) dla profesora rolnictwa	1.070	—		
i) „ „ hodowli	570	—		
k) „ „ weterynaryi	100	—		
l) „ „ administracyi	100	—		
m) „ „ mechaniki rolni- czej i budownictwa	750	1.000		
na ćwiczenia w użyciu narzędzi rolniczych	200	—		
n) dla docenta melioracyi	100	—		
o) „ „ ogrodnictwa	20	200		
p) „ „ leśnictwa	20	—	8.370 K.	1.600 K.

Poz. 48. Urzymanie mleczarni:

a) laborant	720 K.		
b) dokupno i naprawa przyrządów i naczyń	200 „		
c) dowóz wody i lodu	60 „		
d) światło i opał	450 „	1.430 K.	—
„ 49. Biblioteka i czytelnia:			
a) przykupno dzieł	1.000 K.		
b) oprawa książek	100 „		
c) czasopisma	900 „	2.000 „	—
„ 50 Utrzymanie pola doświadczalnego		1.000 „	300 K.
„ 51. Wycieczki naukowe profesorów z uczniami		1.200 „	—
„ 52. Utrzymanie pasieki		60 „	—
„ 53. Ogród:			
	zwycz.	nadzw.	
a) utrzymanie ogrodu	1.200 K.	1.000 K.	
b) druk katalogu	50 „	— „	1.250 „ 1.000 „
„ 54. Wynagrodzenie dla folwarku dublańskiego za straty ponoszone wskutek zastosowania stanu inwentarza do potrzeb akademii		2.000 „	—
	Suma rubryki VII.	17.310 K.	2.900 K.

Rub. VIII. *Splata długu hipotecznego i podatki.*

„ 55. Bankowi krajowemu we Lwowie I. i II. rata kapitału z odsetkami 4% od pożyczki 100.000 K.	4.650 „	—
„ 56. Podatek gruntowy i domowy	1.026 „	—
	Suma rubryki VIII.	5.676 K. —

Rubr. IX.

„ 57. <i>Utrzymanie 12-tu uczniów w internacie</i> po 700 K.	8.400 K.	—
--	----------	---

Rub. X.

„ 58. <i>Rozmaite nieprzewidziane</i>	200 „	—
---	-------	---

Rub. XI.

Utrzymanie internatu.

„ 59. a) Administrator domu zakł., płaca	960 K.		
wikt	588 „		
opał i światło	200 „	1.748 „	—
b) Portyer, płaca	300 K.		
wikt	360 „		
opał i światło	80 „		
ubranie	120 „	860 „	—
c) Magazynier (jak pobory portyera)		860 „	—
d) Trzech lokajów, płaca po 192 K.	576 K.		
wikt po 348 K.	1.044 „		
opał i światło po 80 K.	240 „		
ubranie po 120 K.	360 „	2.220 K.	—
e) ubranie stróżów po 408 K. rocznie		1.224 „	—
„ 60. Wikt 50 uczniów przez 10 miesięcy po 49 K.	24.500 „	—	
„ 61. Pranie pościeli i naprawa teje	600 „	—	
„ 62. Opał internatowego budynku	2.100 „	—	
„ 63. Oświetlenie „ „	1.600 „	—	
„ 64. Utrzymanie budynku i sprzętów	600 „	3.840 K.	

Suma rubryki XI. 36.312 K. 3.840 K.

Suma wydatków 166.130 K. 16.720 K.

Razem 182.850 K.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała wydatki akademii rolniczej w Dublanach w sumie 182.850 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Subwencye.

Rub. I.

poz. 1. Z c. k. Skarbu państwa:

a) subwencya zwyczajna 20.000 K.

„ 2. Z funduszu kultury krajowej 8.421 „

Suma rubryki I. 28.421 „

Rub. II.

Oplaty od uczniów.

„ 3. Wpisowe od 38 uczniów po 10 K. 380 K.

na uwolnienie 8 uczniów od opłaty 80 „ 300 K.

„ 4. Czesne od 38 uczniów po 200 K. 7.600 K.

na uwolnienie 8 uczniów od opłaty 1.600 „ 6.000 „

„ 5. Oplaty za ćwiczenia w laboratorjach od 38 uczniów

po 16 K. 608 K.

na uwolnienie 8 uczniów od opłaty 128 „ 480 „

„ 6. Oplaty na utrzymanie w internacie:

a) od 38 uczniów płacących po 700 K. 26.600 K.

b) od 12 uczniów przyjętych na koszt funduszu kraj.

(obacz rubr. IX. wyd.) po 700 K. 8.400 „ 35.000 „

Suma rubryki II. 41.780 K.

Rub. III.

poz. 7. *Dochód z pasieki* 20 „

Rub. IV.

„ 8. *Sprzedaż płodów z pola doświadczalnego i ogrodu* 240 „

Rub. V.

„ 9. *Odsetki z legatu ś. p. Karola Skibińskiego* 176 „

Rub. VI.

„ 10. *Dochody rozmaite* 400 „

Suma dochodów 71.037 K.

W porównaniu z wydatkami 182.850 „

Okazuje się *niedobór* 111.813 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody akademii rolniczej w Dublanach w sumie 71.037 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu Akademii rolniczej w Dublanach na rok 1902 — i poleci wstawić wydatki w sumie 182.850 K. do Rubr. XV. poz. 246 wydatków funduszu krajowego — dochody w sumie 71.037 K. do Rubr. VIII. poz. 35. dochodów funduszu krajowego“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę Honoraty Pańkowskiej, L. 784. o podwyższenie pensji wdowiej i petycyę Heleny Kubickiej L. 445. o przyznanie pensji wdowiej, odsyła Sejm do Wydziału krajowego“.

Karolinie Macherowej L. 1.136. przyznaje Sejm jednorazowy dar z łaski w kwocie 100 koron.

Nad petycją Jana Eberhadta L. 880. przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwaliwszy wniosek p. sprawozdawcy na przyjęcie powyższych wniosków komisji *en bloc*, uchwała powyższe wnioski komisji *en bloc*.

Następuje:

Rubryka XV. pozycja 247 wydatków i Rubryka VIII. poz. 36 dochodów funduszu krajowego.

Niższa szkoła rolnicza w Dublanach.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta:

Wydatki.

Rubr. I. Płace nauczycieli:

Poz.	1.	Zastępstwo nauczycieli do nauk fachowych	2.750 K
"	2.	Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych.	
		płaca	2.000 K
		dodatek aktywalny	280 "
		dodatek pięcioletni	200 "
			<hr/>
			2.480 "
"	3.	Nauczyciel do nauk elementarnych,	
		płaca	1.400 K
		dodatek aktywalny	200 "
		dodatek pięcioletni	160 "
			<hr/>
			1.760 "
"	4.	Docent weterynaryi	300 "
"	5.	Katecheta obrz. łącz.	800 "
"	6.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów	1.200 "
			<hr/>
		Suma rubryki I.	9.290 K

Rubr. II. Koszta administracyjne:

Poz.	7.	Zarząd: Remunercya dyrektora akademii rolniczej	800 "
"	8.	Opał i oświetlenie	700 "
"	9.	Utrzymanie budynków, ubezpieczenie i kominiarz	800 "
"	10.	Sprzęty i ruchomości	200 "
"	11.	Koszta nabożeństwa i nauki dla uczniów obrządku gr. kat.	800 "
			<hr/>
		Suma rubryki II.	3.300 K

Rubr. III. Utrzymanie uczniów:

Poz.	12.	Stołowanie 36 uczniów po 328 K 50 g.	11.826 "
"	13.	Odzież, pościel i pranie tychże po 120 K	4.320 "
			<hr/>
		Suma rubryki III.	16.146 K

Rubr. IV. Potrzeby naukowe:

Poz.	14.	Zaprzęgi do demonstracji	160 "
"	15.	Przybory do pisanja i nauki uczniów	400 "
"	16.	Przykupno modeli, machin i narzędzi	400 "
			<hr/>
		Suma rubryki IV.	960 K

Rubr. V. poz. 17. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej 80 "

Rubr. VI. poz. 18. Rozmaite nieprzewidziane 100 "

Suma wydatków 29.876 K

Izba uchwała bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 29.876 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubr. I. poz. 1.	Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K
" II. " 2.	Zarobek 36 uczniów po 36 K	1.296 "
" III. " 3.	Rozmaite nieprzewidziane	100 "
	Suma dochodów	7.396 K

W porównaniu z wydatkami 29.876 "

Okazuje się niedobór 22.480 K

Izba uchwała bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 7.396 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu szkoły niższej rolniczej w Dublanach na rok 1902 i poleci wstawić wydatki w sumie 29.876 koron do Rubryki XV. poz. 247 wydatków, a dochody w sumie 7.396 K do Rubryki VIII. poz. 36 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 248 wydatków i Rubr. VIII. poz. 38 dochodów funduszu krajowego.

Sprawozdanie

komisji budżetowej o preliminarzu budżetu krajowej szkoły gorzelniczej w Dublanach.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta:

Wydatki.

Rubr. I. Płace nauczycieli.

Poz. 1.	Dyrektor szkoły i gorzelni	1.200 K
" 2.	Adjunkt, jednocześnie gorzelnik w gorzelni	2.000 "
" 3.	Docenci:	
	a) matematyki i rysunków	300 "
	b) fizyki	300 "
	c) chemii	300 "
	d) gorzelnictwa	1.000 "
	e) nauki o kotłach i maszynach	400 "
	f) nauki o opodatkowaniu	400 "
	g) administracyi i rachunkowości	120 "
	h) nauki o fabrykacyi drożdży prasowanych	400 "
	i) nauki o fermentach	300 "
	Suma rubryki I.	6.720 K

Rubr. II. Koszta administracyjne.

" 4.	Druki, inseraty, portorya i t. p.	60 "
" 5.	Koszta przewozu prelegentów	250 "
" 6.	" podróży dyrektora w sprawach szkolnych	120 "
	Suma rubryki II.	430 K

Rubr. III. Potrzeby naukowe.

" 7.	Wyższej szkole rolniczej za użycie laboratorium	160 "
" 8.	Przyrządy do laboratorium gorzelni	100 "
" 9.	Koszta produkcyi drożdży prasowych	300 "
" 10.	Książki i czasopisma	120 "
" 11.	Wycieczki profesorów z uczniami	400 "
	Suma rubryki III.	1.080 K

Rubr. IV. Zapomogi dla uczniów :			
a) z funduszków krajowych	600	K	
b) z subwencji państwowej	1.000	„	1.600 K
Rubr. V. Rozmaite nieprzewidziane			40 K
	Suma wydatków		9.870 K

Izba uchwała bez rozprawy wydatki kraj. szkoły gorzelniczej w Dublanach w sumie 9.870 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Dochody.

Rubr. I. Poz. 1. Subwencja z c. k. Skarbu Państwa :			
a) na utrzymanie szkoły	3.000	K	
b) na zapomogi dla uczniów	1.000	„	
	Suma rubryki I.		4.000 K
Rubr. II. Poz. 2. Opłaty od uczniów			1.000 „
	Suma dochodów		5.000 K
	W porównaniu z wydatkami		9.870 „
	okazuje się niedobór		4.870 K

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. szkoły gorzelniczej w Dublanach w sumie 5.000 K zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Komisja budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić preliminarz budżetu szkoły gorzelniczej w Dublanach na rok 1902 i poleci wstawić wydatki w sumie 9.870 koron do Rubr. XV. poz. 248 wydatków a dochody w sumie 5.000 koron do Rubr. VIII. poz. 38 dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubr. XV. poz. 249 wydatków i rubr. VIII. poz. 39. dochodów funduszu krajowego.

Gorzelnia krajowa w Dublanach.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta :

Wydatki.

Rubr. I. Płace.			
Poz. 1. Maszynista	1.400	K	—
„ 2. 5. robotników po 30 K miesięcznie przez 6 miesięcy i jeden przez cały rok z dodatkiem na pomieszkanie	1.380	„	—
	Suma rubryki I.		2.780 „ —
Rubr. II. Koszta wyrobu spirytusu.			
„ 3. Opał przez 5 miesięcy	2.100	„	—
„ 4. Ziemniaki (2.200 q. po 2 K 40 gr)	5.270	„	—
„ 5. 4% jęczmienia (88 q. po 14 K)	1.232	„	—
„ 6. Żyto i kukurudza (2×90=180 q. po 14 K)	2.520	„	—
„ 7. 15% jęczmienia (30 q. po 14 K)	420	„	—
„ 8. Światło, smarowidło, drożdże i t. p.	400	„	—
„ 9. Monter, naprawa maszyn i kupno narzędzi	600	„	—
„ 10. Ubezpieczenie budynków, urządzeń i robotników	400	„	—
	Suma rubryki II.		12.952 K —
Rubr. III. Rozmaite.			
„ 11. Utrzymanie budynków i podwórza	60	„	500 K.

Poz. 12. Podatek dochodowy	200 K	—
„ 13. Koszta komisij lustracyjnych, posyłki i wyjazdy w sprawach gorzelni	100 „	—
Suma rubryki III.	360 K	500 K
Suma wydatków	16.092 K	500 K
Razem	16.592 K	

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Gniewosz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wydatki kraj. gorzelni w Dublanach w sumie 16.592 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Dochody.

Rubr. I. Poz. 1. Ze sprzedaży spirytusu (300 hl. po 32 koron)	9.600 K.
„ II. „ 2. Ze sprzedaży wywarów (152 hl. po 4 kor.)	608 „
„ III. „ 3. Bonifikacya za 300 hl. spirytusu po 10 kor.	3.000 „
„ IV. „ 4. Zwroty od zakładów dublańskich za robotę maszynisty	600 „
Suma dochodów	13.808 K.
W porównaniu z wydatkami	16.592 „
Okazuje się niedobór	2.784 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. gorzelni w Dublanach w sumie 13.808 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet gorzelni krajowej w Dublanach na rok 1902 i poleci wstawić wydatki w sumie 16.592 koron w rubr. XV. poz. 249 wydatków, a dochody w sumie 13.808 koron w rubr. VIII. poz. 39 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubr. XV. poz. 250 wydatków i Rubr. VII. poz. 37 dochodów fund. kraj.

Folwark w Dublanach.

Sprawozdawca p. Dąbski czyta :

Wydatki.

Rubr. I.	Wydatki na gospodarstwo :	Zwycz.	Nadzwycz.
Poz. 1.	Płace i zasługi	4.500 K	—
„ 2.	Najem robotnika	9.000 „	—
„ 3.	Zmiana i dokupno nasienia	600 „	—
„ 4.	Dokupno nawozów dopełniających :		
	a) na pole	2.100 K	
	b) na łąki	400 „	2.500 „
„ 5.	Dokupno karmy (owsa, makuchów, kielków)	8.600 „	—
„ 6.	Zastąpienie zużytych koni i uprzęży	1.000 „	—
„ 7.	Utrzymanie budynków i ogrodzeń	500 „	1.400 K

	Zwycz.	Nadzw.
Poz. 8. Utrzymanie i naprawa maszyn i narzędzi, oraz kucie koni	1.000 K.	—
„ 9. Utrzymanie rowów i dróg	100 „	—
„ 10. Melioracye łąk:		
a) Utrzymanie narzędzi melioracyjnych i dokupno materiałów	300 „	—
b) Wynagrodzenie łąkowego	400 „	—
„ 11. Zabezpieczenie od pożaru i gradu	1.000 „	—
„ 12. Kuchnia folwarczna	600 „	—
„ 13. Koszta kancelaryjne	160 „	—
„ 14. Światło i smarowidło	100 „	—
„ 15. Kultura lasu i utrzymanie stawów	300 „	—
„ 16. Rogatki, posyłki i jazdy w interesach folwarku	200 „	—
Suma rubryki I.	30.860 K	1.400 K
Rubr. II. poz. 17. Podatki, opłaty i daniny	1.600 „	—
Spłata kapitału i odsetek dłużnych:		
Rubr. III. poz. 18. Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu we Lwowie:		
a) 47 i 48 rata kapitału z odsetkami od pożyczki 10.000 K.	600 K	
b) 35 i 36 rata kapitału z odsetkami od pożyczki 23.200 K.	1.392 „	1.992 „
„ 19. Renta wieczysta c. k. galic. Towarzystwu gospodarczemu	3.200 „	—
Suma rubryki III.	5.192 K	—
Rubr. IV. poz. 20. Rozmaite nieprzewidziane	300 „	—
Suma wydatków	37.952 K	1.400 K
Razem	39.352 K.	

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. Skołyśzewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wydatki folwarku w Dublanach w sumie 39.352 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubr. I. Poz. 1.	Dochody z gospodarstwa:	Zwycz.
a)	Ze sprzedaży ziemiopłodów	18.800 K
b)	Za owies i siano od szkół i stron prywatnych	1.000 „
„ 2.	Z wynajętych łąk i pastwisk	2.600 „
„ 3.	Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:	
a)	Krowiarnia:	
a)	mleko	7.000 K
b)	przychówek	4.000 „
c)	braki i opasy	2.000 „
	Suma	13.000 K

		Zwycz.
	b) Nierogaczna	600 K
	c) Owce	120 „
	d) Zysk z wytuczenia bydła opasowego, oraz spieniężenia paszy i różnych karm	800 „
	e) Ryczałt od szkół za straty, wynikające z zastosowania inwentarza do po- trzeb tychże szkół	2.000 „ 16.520 K
Poz. 4.	Za wynajęte konie	100 „
„ 5.	Z lasu i stawów	600 „
	Suma rubryki I.	39.620 K
Rubr. II. Z dzierżaw.		
Poz. 6.	Czynsz z karczmy	224 „
„ 7.	Z polowania	50 „
	Suma rubryki II.	274 K
Rubr. III. Poz. 8.	Rozmaite nieprzewidziane	200 „
	Suma dochodów	40.094 K
	W porównaniu z wydatkami	39.352 „
	Okazuje się nadwyżka dochodów	742 K

Izba uchwała dochody folwarku w Dublanach w sumie 40.094 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Komisja budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet folwarku w Dublanach na rok 1902 i poleci wstawić wydatki w sumie 39.352 koron do rubryki XV. poz. 250 wydatków a dochody w sumie 40.094 koron w rubr. VIII. poz. 37 dochodów fund. krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Przemawia w sprawie formalnej p. Rayski i wnosi na zamknięcie posiedzenia.

Izba uchwała zamknięcie posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że następne posiedzenie odbędzie się dnia 12. lipca 1902 roku, o godzinie 12ej w południe, gdyż jakkolwiek w tym dniu przypada święto według obrządku gr. kat., to jednak ks. Metropolita udzielił swej dyspenzy na odbycie posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że na porządku dziennym następnego posiedzenia będą sprawy umieszczone na obecnym posiedzeniu, które nie zostały załatwione.

Marszałek oznajmia, że zamyka posiedzenie i zawiadamia, że wpłynęły jeszcze dwa nagłe wnioski, i wzywa sekretarza do ich odczytania.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta :

Wniosek nagły
posła Szajera i towarzyszy.

Powiat rzeszowsko-strzyżowski położony jest w kotlinie, a przez wytrzebie- nie lasów narażony jest na częste powtarzające się gradobicia. Od lat 10 nie było wypadku, aby cały szereg mieszkańców wiejskich nie był nawiedzony gradem.

Już te corocznie powtarzające się klęski wyniszczyły ludność rolniczą. Na do-
bitek złego w tym roku powiat rzeszowski-strzyżowski wskutek wiadomej klęski
długotrwałej ulewy pozostaje dotychczas pod wodą, która niema gdzie spłynąć. Kar-
tofle zgniły, siana tak samo, wobec czego ludność powiatu jest zagrożoną niedostatkiem.

Dlatego stawiam wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Przy rozdzielaniu subwencji dla dotkniętych powodzią uzględniony ma być
również powiat strzyżowski-rzeszowski.

We Lwowie, dnia 12. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Szajer w. r.

Stojałowski, Skołyzewski, Cielecki, Mazikiewicz, Barwiński, Zd. Skrzyński, Ostap-
czuk, Barabasz, Huryk, Korol, R. Puzyna, Staruch, Szponder, Bohaczewski.

Marszałek zapytuje p. Szajera i Stapińskiego, jako wnioskodawców, czy zga-
dzają się, aby załatwienie tych wniosków umieścić na porządku dziennym nastę-
pnego posiedzenia.

P. Szajer oświadcza, że zgadza się aby rozprawę nad jego nagłym wnio-
skiem odroczyć do następnego posiedzenia.

P. Stapiński oświadcza, że się nie zgadza na odroczenie rozprawy do na-
stępnego posiedzenia nad jego nagłym wnioskiem.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania nagłego wniosku p. Stapińskiego.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

Wniosek nagły.

„Gazeta polska“ wychodząca w Czerniowcach, a zatem w kraju, gdzie Pola-
cy są w mniejszości a Niemcy mają ogromne znaczenie wydrukowała w Nr. 55.
z dnia 10. lipca br. odezwę lwowskiego komitetu dla uroczystości grunwaldzkiej, a
c. k. prokuratora państwa nie dopatrzyła się w tej odezwie niczego zdrożnego i
wcale jej nie skonfiskowała.

Przeciwnie we Lwowie za tę samą odezwę skonfiskowała c. k. prokuratora
wszystkie dzienniki miejscowe, przez co boleśnie zraniła uczucia patriotyczne
ludności.

Gdy jednak z tego powodu posłowie wnieśli w Sejmie interpelację, J. E. p.
Marszałek interpelacji tej nie dopuścił do odczytania, powołując się na swe dyskre-
cyonalne prawo cenzurowania interpelacji za przykładem swego poprzednika i pre-
zydenta parlamentu wiedeńskiego.

Atoli jeden wyjątkowy wypadek w Sejmie nie może stanowić podstawy
do takiego ukrócenia praw poselskich, by o konfiskatę pism w ogóle interpela-
cye były niedopuszczalne, bo w takim razie jedyny urząd c. k. prokuratora jako cen-
zura prasowego byłby od wszelkiej kontroli w Sejmie zwolniony i za nietykalny
uznany.

Co zaś do parlamentu wiedeńskiego, to wcale tam swobody interpelowania
nie poddano pod samowolne dyskreycjonalne prawo prezydenta, lecz tylko w wyjąt-
kowych wypadkach zdarzyło się, że interpelacja z powodu nieprzyzwoitej treści lub

z powodów rzeczowych na tajne posiedzenie odkazaną została, a i w tych bardzo rzadkich wypadkach przychodziło do ogromnego wzburzenia w Izbie poselskiej tak, że prezydentowi odeszła ochota nadużywania tajności interpelacyi.

W niniejszym wypadku niema zgoda żadnej analogii między interpelacją w Sejmie wniesioną, a nieprzyzwoitością i religiję atakującymi interpelacjami Wszechniemców, bo nasza interpelacja co do treści przyzwoita, żądała wyjaśnienia od rządu z powodu pogwałcenia konstytucyjnej swobody prasy.

Gdy tedy sprzeczne z regulaminem i dowolne usuwanie od czytania interpelacyi ze strony JE. p. Marszałka narusza prawa Sejmu i posłów sejmowych;

Gdy Sejm nie powinien i nie może się zgodzić na takie ukrócenie prerogatyw poselskich;

Gdy odjęcie posłom możności interpelowania w sprawach prasowych w Sejmie zmusza do wyłaczania tych spraw przed forum parlamentu wiedeńskiego, co uwłacza autonomii krajowej;

Gdy nawet w Wiedniu w poszczególnych wypadkach, gdy posłowie demokratyczni chcieli o konfiskaty pism krajowych interpelować, w Kole polskim uznano przedmiot interpelacyi za należący do Sejmu;

Gdy w końcu nie można się zgodzić, by mnożyły się precedensy utrwalające błędne tłumaczenie regulaminu ze strony J. E. p. Marszałka.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Sejm nie uznaje uprawnienia Marszałka krajowego do usuwania od odczytania wszelkich bez wyjątku interpelacyi wnoszonych do ek. rządu z powodu konfiskaty pism przez ek. Prokuratorję państwa;

2. Sejm wzywa JE. Marszałka, by bezzwłocznie zarządził odczytanie interpelacyi, wniesionej z powodu konfiskaty pism lwowskich za odezwę komitetu dla obchodu rocznicy grunwaldzkiej.

Wnioskodawca:

Stapiński w. r.

Bojko, Rotter, Krempa, Stojałowski, Szponder, Wilczkiewicz, Kramarczyk, Szwed, Potoczek, Żardecki, Skołyszewski, Szajer, Krementowski, Korol, Mazikiewicz, Bohaczewski, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Mogilnicki.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając nagłość swego wniosku.

Marszałek wzywa p. Stapińskiego, by motywował nagłość swego wniosku.

Przemawia dalej p. Stapiński, motywując nagłość swego wniosku.

Marszałek przerywa ponownie p. Stapińskiemu, wzywając go, by ściśle motywował nagłość swego wniosku i nie zezwala na odczytanie odezwę komitetu obchodu uroczystości grunwaldzkiej.

Przemawia dalej p. Stapiński uzasadniając nagłość swego wniosku.

Przemawia p. Stanisław Badeni.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik dla sprostowania faktycznego.

Przemawia p. Stapiński i cofa nagłość co do 1. punktu jego nagłego wniosku, a podtrzymuje nagłość co do 2go punktu wniosku nagłego.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do nagłego wniosku p. Stapińskiego. Marszałek oznajmia, że za nagłością 2ej części wniosku p. Stapińskiego jest tylko 17 głosów, następnie stwierdza brak kompletu i zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia o godzinie 1ej po północy.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Kazimierz Lubomirski w. r.

Stanisław Mycielski w. r.

Protokół

16. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 12. lipca 1902.

Początek o godzinie 12. minut 55 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski,
ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół czternastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół piętnastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 12. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls. 1600, 1601, 1604.

Komisji szkolnej Ls. 1602.

Komisji administracyjnej Ls. 1598, 1605.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1599, 1606.

Komisji przemysłowej Ls. 1607.

Komisji sanitarnej Ls. 1603.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

Interpelacya

do c. k. Komisarza rządowego.

W niedzielę dnia 13. bm. odbyć się ma w Przemyślu obchód uroczysty zwycięskiej walki Polaków pod Grunwaldem.

W program obchodu wstawione między innymi pochód z łac. katedry po nabożeństwie na rynek, gdzie się znajdują pomniki Mickiewicza i Sobieskiego i tam jeden z obywateli zamierzał przemówić do zgromadzonych pod gołym niebem.

C. k. Władza polityczna przemyska wzbroniła tego pochodu i tego zgromadzenia na rynku zasłaniając się, jak zwykle w takich razach, obawą przed zaburzeniem spokojności publicznej.

Zważywszy, że obchody narodowe polskie odbywają się w Przemyśle od całego szeregu lat i nie było wypadku, aby z tego powodu przyszło do zakłócenia porządku i spokoju publicznego.

Zważywszy, że c. k. władza polityczna w Przemyśle tylko w obchodach narodowych polskich zdaje się widzieć niebezpieczeństwo dla spokoju publicznego a nie ma tej obawy przy innych sposobnościach, czego dowodem jest zachowanie się tamtejszej c. k. Policji w maju br., bo gdy 1. maja odbyło się zgromadzenie pod gołym niebem partji socjalistycznej a następnie pochód robotników przez ulice miasta odbył się bez wszelkiej przeszkody a nawet żołnierze policyjni torowali mu drogę, co zresztą odpowiadało ustawie o wolności zgromadzeń, to przeciwnie gdy 2. maja b. r. po obchodzie rocznicy konstytucji 3. maja przy kamieniu pamiątkowym na zamku publiczność wracała do miasta, silny kordon policyjny zamknął wracającą drogę kilkakrotnie a nawet wpadli policyjanci pomiędzy tłumnie wracających bijąc i przewracając ludzi tak, że to prowokacyjne wystąpienie policyji mogło się krwawo zakończyć, gdyby nie interwencja podpisanego posła przemyskiego, który z trudnością skłonił komisarza policyji do cofnięcia żołnierzy policyjnych, a publiczność ułagodził i skłonił do spokojnego rozejścia się.

Zważywszy że tego rodzaju postępowanie c. k. Policji w Przemyśle w obec obchodów narodowych polskich i zakaz pochodu i zgromadzenia się 13. b. m. w rynku przemyskim w celu obchodu rocznicy grunwaldzkiej nie odpowiada ustawom zasadniczym chroniącym narodowość i wolność zgromadzeń.

Zapytują podpisani c. k. Rząd:

Czy znanem jest Wysokiemu c. k. Rządowi to zachowanie się c. k. Władz politycznych w Przemyśle wobec obchodów narodowych polskich, czy wiadomo c. k. Rządowi o zakazie pochodu i zgromadzeniu w rynku w Przemyśle dla obchodu rocznicy grunwaldzkiej na 13. b. m. zapowiedzianych i co zamierza uczynić, ażeby podobne ukrocenie praw konstytucyjnych ludności polskiej w Przemyśle w przyszłości się nie powtarzało.

Interp lujący :

Dr. Tarnawski w r.

Buynowski, Jahl, Jabłonowski, Maryewski, Huza, Bednarski, Tomaszewski, Małachowski, Michalski, Wurst, Wiśniewski, Romanowicz, Dzieślewski, Rottler, Vayhinger, Rutowski, Schätzel, Łazarski, Witosławski.

Interpelacya

do p. Komisarza rządowego w sprawie pociągnięcia do odpowiedzialności sądowo-cywilnej tych, którzy brakiem nadzoru i t. p. do defraudacyi w powiatowej kasie oszczędności w Wieliczce się przychyliłi, a przez to na znaczne straty powiat narazili.

Trzy lata dobiega od chwili wykrycia nadużyć popełnianych systematycznie przez p zeciąg lat kilku w powiatowej kasie oszczędności w Wieliczce. Przeprowadzone śledztwo a następnie rozprawa sądowa wykazały właściwych bezpoś ed ich sprawców, wykazały jednakże dobitnie i żadną miarą zaprzeczyc się nie dający, że ułatwieniem popełnianych defraudacyj był zupełny albo prawie zupełny brak kontroli przez czynniki rządowe i autonomiczne do kontroli ustawą obowiązane. Naturalną konsekwencyą podobnego stanu rzeczy jest pociągnięcie do odpowiedzialności sądowo cywilnej tych, którzy przez niewykonywanie czynności kontrolnych powiat na straty narażali. Że powiat rzeczywiście na straty narażonym został dowodu nie potrzeba. Bezpośrednio po wykryciu nadużyć przeprowadzone szkondrum wykazało stratę około 150.000 złr. Cyfra ta okazała się z biegiem czasu za małą, tak że dzisiaj stwierdzoną została pozytywnie strata przeszło 760.000 koron, która to cyfra strat będzie w rzeczywistości jeszcze wyższą, a to w razie sprzedaży wszystkich nieruchomości własnością kasy będących a za wysoko oszacowanych.

Straty te przez defraudacje powstałe pokrywać musi jako gwarant autonomiczny powiat wielicki, skutkiem czego już w roku bieżącym znaczne dodatki powiatowe ra zrzecz pokrycia deficytu kasy uchwalono.

Zarządzenie to przyczynić się musiało do obudzenia niezadowolenia ludności i wzbudziło uzasadnione pytanie, dlaczego ci, którzy na czele instytucji i na czele powiatu stali, dotychczas do odpowiedzialności sądowo-cywilnej nie zostali pociągnięci. Pytanie to zadaje sobie i sprawozdawca Wydziału krajowego (sprawozdanie z dnia 28. czerwca 1902 r. L. W. 43.720|1901) odpowiadając na nię faktem, że Wydział krajowy nigdy nie miał ingerencji na orzeczenie odpowiedzialności szkody i że pomimo odniesienia się w tej mierze do c. k. Namiestnictwa nigdy tej ingerencji nie uzyskał. Dalej podnosi sprawozdawca, że Wydział krajowy z tego powodu nie czuł się kompetentnym do wytoczenia procesu osobom do kontroli powołanym i że akta p zedmiotowe do tej sprawy się odnoszące odstąpił c. k. namiestnictwu.

O ile dotychczas wiadomo, to c. k. namiestnictwo żadnych kroków sądowo-cywilnych nie poczyniło, bez względu na to, że termin trzechletni ustawą przepisany już upływa i że słu zne niezadowolenie i rozgoryczenie wśród biedniejszej ludności powiatu wzrasta i potężnieje, bez względu w końcu na to, że przez zaniechane wdrożenie postępowania cywilnego nastąpić musi przedawnienie, przez co powiat i cała tegoż opodatkowana ludność na znaczne straty narażoną być musi.

W uzasadnionem zaniepokojeniu całego powiatu zapytujemy się dlaczego dotychczas kroków sądowych przeciw członkom zarządu kasy i innym do kontroli powołanym osobistościom c. k. namiestnictwo nie zarządziło i kiedy c. k. namiestnictwo odpowie dnie kroki sądowo-cywilne przeciw wymienionym sprawcom nieszczęścia i strat powiatu wdrożyć zamysła.

Lwów, dnia 12. lipca 1902.

Interpelujący :

Wiktor Skołyżewski w. r.

Stojałowski, Szponder, Szajer, Rotter, Maryewski, Stapiński, Krempa, Bohaczewski, Potoczek, Barwiński, Szwed, Bojko, Oc' rymowicz, Mogilnicki.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta :

Interpelacya

posła Bohaczewskiego i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie nieludzkiego traktowania niewinnych gospodarzy z Jamnicy w powiecie Skolskim przez c. k. żandarmeryę w Skolem.

W jednym z najgłębszych zakątków gór Skolskich, zdala od wszelkich gościńców, w leśnym jarze głębokim, nad którym wiszą dzikie fantastyczne skały, leży uboga nad wszelki wyraz uboga wioska, Jamnica. Nie dużo w niej mieszkańców, bo coś tylko około 800 ale i to nędzota w ostatecznym stopniu.

Nie było znać nigdy w tej wiosce wielkiego szczęścia, ale już najgorzej zubożała ona ostatnimi laty, zwłaszcza od kiedy dziedzicem tej wsi został były notaryusz Skolski N. Ten „katolik dorobkiewicz“ jednym pociągnięciem pióra zrobił to, na co nie dozwalało sumienie wszystkich jego poprzednikom żydom, a mianowicie korzystając ze swego urzędowego stanowiska, jure caduco bez żadnego procesu, odebrał nędzocie jamelnickiej przeszło 500 morgów pola, których ci mieszkańcy z dziada pradziada bez żadnej przerwy i przeszkody dotychczas używali. W ten sposób porobił ten przyjaciel ludku wielu Jamelezan kandydatami na żebraków.

Ale pozostali jeszcze niektórzy mądrzejsi gospodarze, z którymi sprawa nie poszła tak łatwo i dotychczas jeszcze nie jest załatwioną.

Jeden z nich Marko Cicki narębał sobie tej zimy sośniny na swoim kawałku (gruncie), do którego i dwór ma pretensyę, zrębane sosny porzwał Cicki po części na deski, a po części tylko oczyścił z gałęzi i zostawił na wspomnianym gruncie.

Po to więc drzewo przyjechał dnia 9. kwietnia b. r. siepacz dworski Puczman z Podgrodziec i przy ich asystencyi zabrał to drzewo przemocą.

Ale butnemu siepaczowi za mało jeszcze było jednego bezprawia, żeby pokazać swoją wszechmocność, — on polecił furmanom jechać nie drogą, tylko przez ogrody jamelnickich gospodarzy. Tego było już za dużo i spokojnym Jameczanom, którzy poprzedniej egzekucyi przyglądali się dość spokojnie, — oni postawili się ostro do Puczmana i nie pozwolili mu naruszać swojej własności tem bardziej, że ten półpanek nie puści bezkarnie, gdy chłopskie bydło, chociażby przypadkowo wkradnie się na pańską ścieżkę albo zajdzie w pański rów.

Za to, że właścianie nie pozwolili Puczmanowi wozić drzewo przez swoje grunta, przywołał żandarm siedmiu gospodarzy do szkoły „na protokół“ i tam jednego z nich, przysiężnego Józefa Kornyłowego skuł łańcuszkami, a sześciu innych związał sznurkami (bydlęcymi postronkami) których używa się do uwiązywania bydła, a które mu przysłał usłużny Puczman ze dworu.

Później internowano tych biedaków w stajni dworskiej między bydłem, gdzie oni o głodzie i chłodzie musieli przebyć całą noc. Pańscy siepacze nie pomyśleli nawet o tem, ażeby tych więźni czem nakarmić, ale na ich hańbę, a ku swemu zaszczytowi znalazł się miłosierny samarytanin w osobie dzierżawcy dworskiego, żyda który z własnej inicjatywy ugotował uwięzionym dwa garnki kartofli, dał im dwa bochenki chleba, i polecił swojej czeladzi nakarmić zgłodniałych więźni, którzy mając ręce związane, nie mogli pożywić się sami. Na drugi dzień zabrał żandarm swoich więźni ze stajni i popędził związanych obok siebie po parze do Skolego, na widowisko ludzi.

Na ich widok powstawały po wsiach zbiegowiska a głównie w samem Skolem ze strachem szepotali sobie ludzie, że są to niebezpieczni rozbójnicy.

Żandarm oddał więźni do sądu; odnośny sędzia nie przesłuchiwał ich zaraz, bo nie miał czasu. Wskutek tego musieli oni jeszcze jeden dzień walać się po aresztach i dopiero na drugi dzień po spisaniu protokołu wypuszczono ich na wolność.

Jak zatem widać z przytoczonego faktu, opisanego publicznie w czasopiśmie „Diło“ z 30/4 1902 Nr. 85, żandarmerya w Galicyi podejmuje się rozstrzygania sporów prowizoryalnych między właścianami a dworem, a jeszcze dobitniej widać, że tak żandarmerya, w tym wypadku Głowacz z Podgrodziec, wolnych obywateli austriackich kładzie na równi z bydłem, jeżeli powiąże ich bydlęcemi postronkami i internuje między bydłem po stajni dworskiej.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Czy wiadome sa c. k. Rządowi przytoczone fakta i jak c. k. Rząd potrafi je usprawiedliwić?

II. Czy c. k. Rząd postara się o to, ażeby niewinnym gospodarzom w Jamnicy, skolskiego powiatu dać odpowiednią satysfakcyę, a rozbewstwionych c. k. żandarmów jak najsurowiej ukarać.

We Lwowie, dnia 11. lipca 1902.

Interpelant:
Bohaczewski.

Dr. Mogilnicki, Muzikiewicz, Szajer, Barwiński, Ostapczuk, Stojalowski, Huryk, Stapiński, Korol, Barabasz, Staruch, Glidziuk, Krempa, Szponder,

Interpelacya

do c. k. Rządu posła Bohaczewskiego i towarzyszy w sprawie wyboru posła do Sejmu w r. 1901 w Starym Samborze.

Dokonany wybór uzna ją podpisani z dwóch przyczyn za nieważny :

- I. z powodu nielegalności przeprowadzonych prawyborów w wielu gminach,
- II. z powodu nielegalnego przeprowadzenia samego aktu wyboru posła.

I. Termin wyborów nie był w c. k. Starostwie do ostatniej chwili ustawowo ogłoszony, chociaż rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych wyraźnie to nakazuje i o takie ogłoszenie prosili ks. Iwan Jaworski proboszcz w St. zelbicach, jako przewodniczący politycznego towarzystwa „Narodna Rada w Starim Sambori“, i ks. Danyło Łepki proboszcz w Starym Samborze jako przewodniczący powiatowego komitetu wyborczego.

Wójtowie znów zatajali umyślnie terminy prawyborów a do tej tajemnicy przypuszczali tylko swoich najwierniejszych stronników. Przez to, co najmniej dziewięć dziesiątych części uprawnionych wyborców zostało pozbawionych możności wykonać swoje obywatelskie prawo. Na dowód posłużą akta wyborcze z których pokazuje się, że w niektórych gminach nie głosowała nawet i dziesiąta część wyborców.

Gdzie znów prawybory były ogłoszone i ludzie zebrałi się licznie, tam odkładano je na inny dzień oni mieli oddać swe głosy na ruskiego kandydata. O jakiejś nie mogło tu być mowy, bo wszystkie czynniki, które miały jakikolwiek bądź wpływ na wybory, były ruskiemu kandydatowi nieprzychylnie. Zresztą i skład samej komisji wyborczej był Rusinom przeciwny. Mimo to, wybory te unieważniło c. k. Starostwo bez najmniejszej przyczyny. Nowe zaś prawybory przeprowadzono z jawnem i gwałtownem zdeptaniem ustawowych przepisów ordynacyi wyborczej, a chociaż przeciwko nim, wniesiony został protest to wręcz poczuciu wszelkiej sprawiedliwości zostały zatwierdzone. Z wielu bezprawi spełnionych przy drugich prawyborach podnoimy które ważniejsze :

a) Dnia 25. sierpnia przed samemi prawyborami wysłano między żydów zandarmów na rewizyę za fałszywemi miarami i wagami, pokonfiskowano im je a właścicieli pofantowano. Oprócz tego pofantowano jeszcze i wielu za targowanie w niedzielę i święta. Za rozmaite takie przestępstwa, pofantowano między innymi następujących żydów: Salamon Klei?, Simon Keller, Chaim Josel Erlbaum, Hersz Geleinter, Saul Lerman, Izaak Luster Frostmann, Izrael Hardstein, Jacob Natansohn, Mortko Singer (szynkarz), Chaim Erlbaum (szynkarz), Izrael Hausmann (piekarz), Cypra Majer (piekarz), Laja Nas, Dawid Hersch Neumann, Izrael Teicher, Motio Hirsz, Ides Schreiber, Moses Kleer, Moses Richter, Hersz Weininger, Salamon Winger, Sander Zenner, Hersch Bermann, Zallel Glück, Hersch Jungmann, Moses Luster (handlarz żelazem) Eisig Weisz, Abraham Apterbach, Abraham Horowitz, Aron Klein i Josel Gurnfein. Wszyscy ci i inni pofantowani żydzi, musieli pod zagrożeniem kary tak głosować, jak im polecił c. k. starosta, a za to po głosowaniu pozwracano im pozabierane fanty.

Fakt ten został publicznie podniesiony w „Otwartem piśmie do Jego Ekscelencyi c. k. Namiestnika“ zamieszczonem w Nr. 229 „Dziła“ a pod niem podpisani sami najpoważniejsi mieszczanie: Wasyl Wotusiański zastępca burmistrza, Wasyl Tysowski Józef Preisner asesor gminny, Mytro Wołusiański członek rady gminnej i przewodniczący cechu kuśnierskiego, Stefan Buszczak członek rady gminnej, Dmytro Wowczuk s. Piotra, Dmytro Liniński, Grzegorz Skypakiewicz, Stefan Zyblikiewicz i Piotr Szermerdiak. Skoro więc, tak poważni mieszczanie jak wymienieni podpisali to w „Otwartem piśmie“ to na ten fakt nie potrzebujemy już naprowadzać większego potwierdzenia.

b) Na polecenie c. k. Starosty, wpisano do listy praktykantów podatkowych Jana Rychnickiego i Józefa Nowickiego, które mają ledwie po 20 lat, i obaj oni głosowali chociaż jako niepełnoletni, wedle ustawy nie mieli prawa.

c) Również nieważnym jest głos Jana Kuezvary, z pod Nr. d. 519 pozycya w liście 325, ponieważ Jan Kuczwar zmarł, a więc za niego głosował kto inny.

d) Z żydów głosował kto chciał, a niektórzy po dwa razy. Listę odczytywano na wrywki a nie za porządkiem a wywoływano tylko tych, co do których byli z góry pewni, że będą głosować na przeciwną kartkę. I tak nie głosowali: Mikołaj Łysek, który czekał cały dzień, Iwan Winiarzuk Zyblikiewicz syn Andrzeja z pod Nr. d. 371 Iwan Winiarzuk wpisany pod poz. 253, Piotr Zacicha z pod poz. 324, Mytro Maksym z pod poz. 333 i wielu, wielu innych.

e) Przy tem drugim głosowaniu, dwaj wyborecy: Wasyl Wołosiański i Antoni Trubkiewicz nie otrzymali absolutnej większości, dla tego zarządzo na dzień 2 września ściślejszy wybór bez zapowiedzenia termin a przyczynę do takiego przenoszenia podawano bez najmniejszej ustawowej przyczyny. N. p. w Koblą rozpisane były prawyборы poprzednio na dzień 21 sierpnia i tegoż dnia przyjechał był rzeczywiście, komisarz wyborecy, poborca podatkowy p. Ostrowski. Zobaczywszy jednak dużo zebranych ludzi odłożył wybory a za przyczynę podał, że niby listy wyborecej nie było u wójta a on swoją zapomniał wziąć z c. k. Starostwa! Odjeżdżając powiedział tylko, że „dowie się u p. starosty czy można będzie przeprowadzić wybory drugiego dnia po drodze jak pojedzie do Kobląńskiej Woli“ i polecił tylko wójtowi, aby listę miał u siebie gotową. Na drugi dzień rzeczywiście „po drodze“ przyprowadził p. Ostrowski wybory bez poprzedniego zawiadomienia bo z takiego zapowiedzenia jak że „dowie się u p. starosty czy można będzie“ żadną miarą nie można uważać za jakieś ogłoszenie. Przeprowadzono więc wybory tylko z tymi, których wójt przywołał w ostatniej chwili, a cała gmina o niczem nie wiedziała, więc też wybocą wybrano tego, którego chciał c. k. komisarz a nie gmina.

Wybrany Dmytro Kmit głosował rzeczywiście na p. Stanisława Agopsowicza a c. k. Starosta Rizzi zaraz po odebraniu od niego głosu polecił jednemu z żandarmów odprowadzić jego. Poświadczą to, ks. Iwan Jaworski proboszcz w Strzelbicach ks. Hilary Tuna proboszcz w Laszkach murowanych i Wasyl Łabyez gospodarz w Strzałkach.

2. Dnia 21. sierpnia przeprowadzono prawyборы w Starym Samborze a wypadły one dla Rusinów korzystnie. Na 8 wyboreców wybrano 5 Rusinów i 1 Polaka a wszyscy ściślejszy wybór. Ponieważ jednak zachodziła obawa, że przy ściślejszym wyborze wyjdzie wybocą Wasyl Wołosiański, to w obec tego, zamiast Trubkiewicza stanął przeciw niemu jako kandydat sam c. k. starosta. W obec tego mieszczanie, obawiając się rozmaitych gwałtów, usunęli się całkiem od wyboru.

3. Tak samo bez najmniejszej przyczyny unieważniono prawyборы w Bielezu Dolnym. Bielez daje 4 wyboreców i przy pierwszych prawyborach, wszyscy 4 prawyborcy wyszli pewni dla ruskiego kandydata. Przeciwno tym prawyborom wniosł miejscowy karczmarz Morta Friedmann rekurs, chociaż on nie miał nawet prawa głosowania, bo przed 3 laty siedział w więzieniu w Samborze za oszustwo. O nowych prawyborach, oprócz protestującego nikt w gminie nie wiedział, nawet sam wójt. Wójt Michał Osz zypek zasnął przy świadkach ks. Mychajle Bryku miejscowym proboszczu, Pańku Kurcz, Iwanie Kost, Wasylu Wolaskim Papyku, Jacku Wolańskim, gospodarzom w Bielezu i zawiadomienie o rozpisaniu nowych prawyborów, przywiózł komisarz wyborecy ze sobą. Zawiadomienie to przybito dopiero po przeprowadzonych prawyborach, co poświadczy Jakim Andrej, który to widział.

Na wybory przyjechał ten sam Komisarz, który był przedtem, jeszcze przed 7 godzinę ranutko. Był to oficyał podatkowy p. Reich, a ludzie widząc jego myśleli, że

on pewnie przyjechał w sprawach podatkowych. Jeden tylko Wasyl Wolański Popryk podejrzewając w tem jakiś podstęp, pobiegł do wójta i zastawszy go w sieniach sły-
sząc, jak żandarm namawiał wójta na kogo ma głosować. Wszystkich z wójtem było
4 a mianowicie: Moutko Friedmann, Michał Haliczyszak, Dmytro Sidorowicz i wójt
Michał Oszczypek i wszyscy czterej wybrali samych siebie na wyborców. Wasyl Wo-
lański Popryk pobiegł do wsi dać znać ludziom, lecz zanim ludzie zeszli się, było już
po prawyborach.

Przeciw tym wyborom wniosła gmina natychmiast protest, lecz c. k. Starostwo
protestu nie uwzględniło.

II. Nielegalność przeprowadzenia samego aktu wyboru posła.

1. Najprzód wybór był oznaczony na godz. 10 rano. Ponieważ jednak trzeba
było jeszcze wyborców obrobić, a czas do godziny 10 nie wystarczał, więc odłożono
wybór aż na 2 godzinę po południu. Prawie wszystkie głosy oddane przez wyborców
na p. Agopsowicza, są kupione. Na to dajemy następujące dowody: Waśko Lernatowicz
wyborca z Koblańskiej Woli otrzymał był 5 zł., gdy jednak oddał głos na p. Liniń-
skiego opadli jego żydzi w sali i odebrali od niego 5 zł. Tak samo otrzymał 5 zł.
wyborca z Horodowie Mikołaj Ttepańczak. Potwierdza to jako świadkowie obaj wy-
mienieni wyborcy a nadto ks. Iwan Jaworski proboszcz w Strzeblicach i ks. Hilary
Tuna proboszcz w Laszkach muzowanych. Świadek Andrzej Kiernickj mularz w Sta-
rym Samborze poświadczy, że widział jak żydzi płacili poj dynczym wyborcom
za głosy.

2. Nieprawnie głosował wyborca z Hołowiecka p. Miler technik lasowy przy
zabudowaniu potoków górskich. P. Miller, jest urzęduikiem przy techniczno-lasowym
oddziale dla zabułowania potoków górskich w Samborze, tam stałe przebywa, i tam
tylko mógł wykonywać swoje prawo głosowania i wyboru a nie w Hołowiecku, gdzie
był tylko czasowo przyznaczony do nadzoru nad robotami technicznymi.

3. Wyborca z Bystrego nie otrzymał karty leg tymacyjnej i dla tego nie przy-
szedł, bo obawiał się że jako zwolennik p. Lenińskiego nie otrzyma jej i w c. k. Sta-
rostwie, a że z Bystrego do Starego Sambora jest 5 mil, więc niechęciał takiej drogi
ryzykować na niepewne.

4. Wybór posła odbywał się w oficynach Rady powiatowej, gdzie musiało się
przechodzić korytarzem przez budynek rady powiatowej, w którym po jednej stronie
mieszczą się ubikacje Wydziału powiatowego a po drugiej 4 kancelarye c. k. Urzędu
podatkowego. Na korytarzach stali rozmaici agitatorzy, powiatowi i podatkowi urzędnicy
przyłapywali pojedynczych wyborców, wciągali do pobocznych pokoi i tam pobijali
z nimi targu. Sam lokal wyborczy składał się z przedpokoju i dwóch pokoi. Komisya
wyborcza urzędowała w drugim pokoju, drzwi były zastąpione tak, że trudno było
przepechać się. W sali, między wyborcami, znachodziło się mnóstwo żydów niewyborców
a c. k. starosta Riez, jak również pełniący czynną służbę komisarz p. Rubenbauer,
mimo usilnych prośb wyborców nie chciał ich wydalić ze sali. W przedpokoju
znów, odbywał się prawdziwy targ między żydami a wyciągniętymi ze sali wy-
borcami.

Przed samym zaś budynkiem Rady powiatowej przechadzał się w uniformie
c. k. oficyał podatkowy p. Reich i tak samo podmawiał wyborów na stronę p. Ago-
psowicza, Między innymi namawiał do głosowania na p. Agopsowicza wyborcę z Bi-
łyca wójta Michała Oszczyпка, na czem jego przychwycili dwaj świadkowie ks. Iwan
Jaworski proboszcz w Strzeblicach i p. Ilko Leniński gospodarz w Lenicy małej.

Przyłapany wyborca Michał Oszczypek nie głosował już, lecz poszedł do szynku
na „gościńcę“. I dużo jeszcze innych faktów moglibyśmy podać, lecz już naprowadzone
wystarczają aż nadto, aby udowodnić, że wybór posła z kuryi wiejskiej z naszego po-
wiatu jest nieprawny. Dla też upraszamy:

Wysoki Sejm zechce unieważnić ten wybór i ponowny wybór po myśli ustawy rozpiścić poleci.

W obec tego podpisani zapytują:

I. Czy znane są c. k. Rządowi te fakty i jak myśli w obec nich postąpić?

We Lwowie, dnia 11. lipca 1902.

Bohaczewski Interpelant.

Dr. Mogilnicki, Mazikiewicz, Szajer, Barwiński, Ostapczuk, Stojalowski, Huryk, Stapiński, Korol, Barabaszy, Staruch, Glidziuk, Krempa, Szponder.

Interpelacya

posła Bohaczewskiego i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie niezafatwienia 8 doniesień karnych wniesionych przeciw organom c. k. Starostwa w Husiatynie do c. k. Prokuratoryi przez wyborców powiatu husiatyńskiego.

Dnia 20. sierpnia 1901 przeprowadził c. k. komisarz starostwa w Husiatynie, p. Felicyan Stroka, prawyborcy (sejmowe) w Trybuchowcach i ogłosił taki rezultat wyborów: na 91 gło ujących otrzymali niezawisli kandydaci: ks. Łabij 29 głosów, Józef Kaczor i Hryńko Seńko po 28 głosów, a kandydaci hrabiego Gołuchowskiego: Matwiy Hucata, Michał Czerewatnik i Józef Brodziński, otrzymali 62 głosów, względnie 63 głosów, więc ci ostatni są wybrani wyborcami.

Na to zawołał jeden gospodarz, Józef Woźny: „To komisya zrobiła rabunek“, a na pytanie komisarza, co to znaczy, powtórzył te same słowa.

Z tego powodu wniósł p. Felicyan Stroka jako przewodniczący komisji wyborczej przeciw Józefowi Woźnemu, do c. k. Sądu powiatowego w Husiatynie skargę o obrazę czei, i tam po przeprowadzonej rozprawie za żdził sędz'a Józefa Woźnego za przekroczenie z §. 491 u. k. na 14 dni aresztu.

Od tego wyroku, odwołał się zasądzony do c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu. W swoim rekursie przyznał Woźny, że zarzucił komisji wyborczej, względnie c. k. komisarzowi Strocce rabunek gło ów przy prawyborach w Trybuchowcach, ale na swoją obronę podejmuje się przeprowadzić dowód prawdy na następujące fakta:

1) że na niezawisłych kandydatów, t. j. na ks. Łabija i jego towarzyszy oddało swoje gło sy 48 prawyborców, a nie 28, jak to komisarz ogłosił;

2) że pan komisarz dopuszczał samowolnie do głosowania ludzi nieuprawnionych, a za to

3) nie dopuszczał do gło owania ludzi uprawnionych i wykazanych w liście wyborczej.

Na stwierdzenie tych faktów, powołał oskarżony 52 świadków. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu, dopuścił wymieniony dowód prawdy. 48 Świadców stwierdziło, że oni ogłosowali na ks. Łabija i jego towarzyszy, a nie na lizunów dworskich, dalej zeznał Leizor Gross, że nie płacił za nego pod.tku, a mimo tego komisarz pozwolił mu głosować; tak samo Hrycko Strożyk nie był uprawniony do głosowania i nie był wpisany w liście wyborczej, a mimo tego głosował na w zwanie komisarza; — za to Nykoły Hawryluka nie dopuścił komisarz do głosowania, chociaż on był uprawniony do głosowania i był wpisany do listy uprawnionych. Po przeprowadzeniu tej rozprawy rekursowej c. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu wyrokiem z dnia 23. kwietnia 1902 l. spr. Bc. 44|2 uwolnił Józefa Woźnego od winy i kary, motywując swój wyrok tem, że oskarżonemu udał się w zupełności dowód praw y.

Tak więc w drodze sądow- j udowodniono, że c. k. komisarz Stroka dopuścił się rzeczywiście ko fiskaty głosów przy prawyborach, pokazało się, że na 91 głosujących otrzymał ks. Łabij i jego towarzysze 48 głosów zatem absolutną większość, a tem samem zostali w rzeczywistości wybrani, mimo tego p. kom sarz skonfiskował Rusinom 20 głosów i ogłosił że wyborcy ruscy otrzymali tylko 28 głosów, a chronie

63 głosów; w ten sposób skonfiskował p. komisarz Rusinom trzech wyborców, którzy byliby oddali swe głosy na kandydata raskiego, a ogłosił wyborcami 3 ebruniów, głosowali na hr. Gołuchowskiego. Takich faktów, jak wyżej naprowadzony i w czasopiśmie „Diło“ z dnia 30. kwietnia 1902 l. 85 do publicznej wiadomości podany, było mnóstwo w samym tylko husiatyńskim powiecie.

Ruski komitet wyborczy wysłał we wrześniu r. z. do c. k. Prokuratoryi 8 doniesień karnych przeciw organom c. k. Starostwa w których to doniesieniach zarzucił urzędnikom c. k. Starostwa najpospolitsze zbrodnie, jednak do dnia dzisiejszego nie ma nikt wiadomości, by c. k. Prokuratorya, któremu z urzędników wydała akt oskarżenia, mimo to że zarządzone śledztwo stwierdziło faktycznie, jako doniesienia te są zupełnie zgodne z prawdą.

Ponieważ jednak c. k. Prokuratorya nie pociągnęła p. Felicyana Stroki do odpowiedzialności za zbrodnię która z góry już udowodniona została przez rozprawę sądową, przeto nikt nie może się dziwić, że c. k. Prokuratorya nie reaguje na doniesienia, które jakkolwiek nie ulegają żadnej wątpliwości, zawsze atoli nie mają cechy faktu sądownie stwierdzonego.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Jak potrafi Wysoki c. k. Rząd usprawiedliwić podobne postępowanie?

II. Czy wpłynie c. k. Rząd na to żeby c. k. Prokuratorya spełniła swój obowiązek i przeciw obwinionym w powyżej wspomnianych doniesieniach wytoczyła śledztwo karne?

Bohaczewski Interpelant.

Dr. Mogilnicki, Mazikiewicz, Szajer, Barwiński, Ostapczuk, Stojałowski, Huryk, Stapiński, Krempa, Korol, Barabas, Staruch, Glidziuk, Szponder.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek udziela głosu w sprawie formalnej p. Stapińskiemu.

Przemawia p. Stapiński zapytuje, czy wiadomo Marszałkowi, że kancelarya sejmowa nie wydaje biletów na galerye, dalej stawia formalny wniosek by w myśl §. 47 regulaminu otworzyć rozprawę nad zgłoszonym przezeń na poprzednim posiedzeniu nagłym wnioskiem.

Marszałek oznajmia, że pewna ilość biletów na galeryę zawsze jest rezerwowana, co do zarzutu, jakoby kancelarya odmawiała biletów na dzisiejsze posiedzenie to wystarczy rzucić okiem na galeryę, aby przekonać się, że nie jest ona nieobsadzona.

Marszałek oświadcza następnie, że wszystkie uchwały powzięte na poprzednim posiedzeniu aż do skonstatowania braku kompletu są prawomocne. Wniosek p. Stapińskiego by w myśl §. 47 ponownie rozprawę otworzyć poddaje pod uchwałę.

Izba odrzuca wniosek formalny p. Stapińskiego.

Marszałek poddaje następnie pod uchwałę Izby nagłość punktu 2) nagłego wniosku p. Stapińskiego, zgłoszonego na poprzednim posiedzeniu, a żądającego bezwłocznego odczytania interpelacji, w sprawie skonfiskowanej przez władzę odezwy, Lwowskiego komitetu dla obchodu grunwaldzkiego.

Izba odrzuca nagłość wniosku, za którą głosowało 25 posłów.

Marszałek wzywa do odczytania złożonego wniosku nagłego p. Szajera.

Sekretarz p. M. Urbański czyta:

Wniosek nagły

posła Szajera i towarzyszy.

Powiat rzesowsko-strzyżowski położony jest w kotlinie a przez wytrzebiecie lasów narażony jest na częste powtarzające się gradobicia. Od lat 10 nie było wypadku, aby cały szereg mieszkańców wiejskich nie był nawiedzony gradem.

Już te corocznie powtarzające się klęski wyniszczyły ludność rolniczą. Na do-
bitek złego w tym roku powiat rzeszowsko-strzyżowski wskutek wiadomej klęski dłu-
gotrwalej ulewy, pozostaje potychezas pod wodą, która niema gdzie spływać. Kartofle
zgniły, siana tak samo w obec czego ludność powiatu jest zagrożoną niedostatkiem.

Dlatego s'awiam wnioszek, Wysoki Sejm raczy uchwalić: „Przy rozdzielaniu
subwencyj dla dotkniętych powodzią uwzględniony ma być również powiat strzyżow-
sko-rzeszowski.“

Szajer w. r.
interpelant

Staruch, Korol, Huryk, Barabasz, Szponder, R. Puzyna, Ostapczuk, Stojałowski, Skoły-
szewski, Cielecki, Mazikiewicz, Skrzyński, Barwiński, Bohaczewski, Glidziuk.

Przemawia p. Szajer uzasadniając nagłość wniosku, a pod względem formalnym
wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy nagłość wniosku.

P. Wnioskodawca zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku.

Izba uchwała wniosek nagły p. Szajera odesłać do Wydziału krajowego.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest :

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem komisji budżetowej
o preliminarzu budżetu krajowego na r. 1902.

Następuje :

Rub. XV. poz. 252 Wydatków,

i Rub. VIII. poz. 40 Dochodów fund. kraj.

Stacya doświadczalna Chemiczno-rolnicza w Dublanach.

Sprawozdawca p. Dąbski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Sprawozdawca czyta :

Rubr. XV. poz. 252 wydatków i rubr. VIII. poz. 40 dochodów fund. kraj.

Stacya doświadczalna chemiczno rolnicza w Dublanach.

W y d a t k i.

Płace personalu.

Rubryka I.

	zwycz.	nadzw.
Pozycya 1. Kierownik stacyi	1.200 K.	— K.
„ 2. 3 Asystentów :		
a) Asystent pierwszy (etatowy),		
płaca	2.000 K.	
dodatek aktywalny	200 „	2.200 K.

		zwycz.	nadzw.
b) Asystent drugi (nieetatowy)			
płaca	1.600 K.		
na mieszkanie	240 "		
na opał	78 "	1 918 K.	
c) Asystent trzeci (nieetatowy)			
płaca	1.200 K.		
na mieszkanie	240 "		
na opał	78 "	1.518 "	5.636 "
		zwycz.	nadzw.
Pozycja 3. Laborant, płaca	900 K.	—	K.
na mieszkanie	200 "	—	"
dodatek nadzwyczajny do płacy	— "	360 "	1.100 "
" 4. 2 służących, płace po 432 K.			864 "
	Suma rubryki I.		8.800 "
			360 "

Utrzymanie stacyi.

" 5 Koszta utrzymania stacyi		4.000 K.	1.630 K
" 6. " prowadzenia doświadczeń wegetacyjnych i wa- zonowych		1.000 "	— "
" 7. " prowadzenia doświadczeń polowych i ferm do- świadczalnych		4.000 "	— "
" 8. Koszta kancelaryjne		800 "	— "
" 9. Druki sprawozdań		900 "	— "
" 10. Prenumerata pism i zakupno podręczników		320 "	— "
" 11. Koszta podróży kierownika i asystentów		1.400 "	— "
" 12. Ubezpieczenie od wypadków funkcyonaryuszów stacyi		360 "	— "
	Suma rubryki II.	12.780 "	1.630 "
	Suma wydatków	21.580 "	1.990 "
	Razem		23.570 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki stacyi doświadczalnej chemiczno-rolniczej w Dublanach w sumie 23.570 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rubryka 1.

Pozycja 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa		2.000 K.	— "
" Dochód z analiz		1 500 "	— "
	Suma dochodów	3.500 "	— "
	W porownaniu z wydatkami	23.570 "	— "
	Okazuje się niedobór	20.070 "	— "

Izba uchwała bez rozprawy dochody stacyi chemiczno-rolniczej w Dublanach w sumie 3.500 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisyja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet stacyi chemiczno-rolniczej w Dublanach za rok 1902 i poleci wstawić wydatki w sumie 23.570 K. do Rub. XV. poz. 252 wydatków, a dochody w sumie 3.500 K. do Rubr. VIII. poz. 40 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka XV. pozycya 253. wydatków i Rubryka IX. pozycya 41 dochodów funduszu krajowego.

Średnia szkoła rolnicza w Czernichowie.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta:

W y d a t k i.

Płace nauczycieli.

Rubryka I.

		zwycz.	nadzw.
Pozycya 1. Dyrektor, płaca	4.000 K.		
dodatek aktywalny	640 "		
dodatek osobisty (przyznany dyr. Sikorskiemu dekretem Wydziału krajowego LW. 70450/900)	400 "	5.040	— "
" 2. Kapelan i katecheta oraz docent jednego z przedmiotów ogólnie kształcących, płaca	2.800 "		
dodatek aktywalny	520 "		
" pięcioletni	400 "	3.720	— "
" 3. 8 profesorów, płaca po 2.800 K.	22.400 K.		
dodatki aktyw. po 520 K.	4.160 "		
" pięcioletnie	4.298 "	30.858	— "
" 4. Docent weterynaryi		1.600	— "
" 5. " Leśnictwa		800	— "
" 6. " sadownictwa i warzywnictwa, oraz chmielarstwa i uprawy wikli		400	— "
" 7. " higieny i nauki o pomocy w nagłych wypadkach		200	— "
" 8. " języka francuskiego		440	— "
" 9. Nauczyciel muzyki i śpiewu		880	— "
" 10. Nauczyciel-instruktor do robót praktycznych, płaca	1.600 K.		
dodatek aktywalny	280 "		
trzy dodatki pięcioletnie	600 "	2.480 K.	
po strąceniu zwrotu z funduszu folwarku w Czernichowie za administracyę	400 "	2.080	— "

		zwycz.	nadzw.
Pozycya 11. 2 prefektów internatu, zarazem nauczycieli gimnastyki i szermierki:			
płaca po 1.600 K.	3.200 K.		
dodatek pięcioletni dla jednego	200 "		
wikt po 720 K.	1.440 "		
światło po 20 K.	40 "	4.880	— "
Suma rubryki I		<u>50.898</u>	-- "

Płace urzędników administracyjnych etatowych.

Rubryka II.

Pozycya 12. Kasyer, zarazem rachmistrz, płaca	2.400 K.		
dodatek pięcioletni	140 "	2.540	— "
" 13. Pisarz Dyrekcji, a zarazem magazynier, płaca		<u>1.200</u>	— "
Suma rubryki II.		<u>3.740</u>	— "

Płace funkcyjnarjuszów nieetatowych.

Rubryka III.

Pozycya 14. Lekarz zakładowy, płaca	1.000 K.		
opał	100 "	1.100 K.	
" 15. Ogrodnik zakładowy, płaca,	1.000 "		
3 dodatki pięcioletnie po 100 K.	300 "	1.300 "	
" 16. Pomoćnik ogrodnika, płaca	400 K.		
wikt	576 "	976 "	
Suma rubryki III.		<u>3 376 K.</u>	

Rubryka IV.

Koszta utrzymania służby szkolnej.

Służba wyższa :

		zwycz.	nadzw.
Pozycya 17. a) Tercyan szkoły, zarazem woźny :			
płaca	300 K.		
wikt	300 "		
na ubiór	<u>100 "</u>	700 K.	
c) Portyer bramy głównej:			
płaca	300 "		
wikt	300 "		
na ubiór	<u>100 "</u>	700 "	
b) Woźny dyrekcji, zarazem obsługujący infirmerję i kaplicę zakładową:			
płaca z wiktem	500 "		
na ubiór	<u>100 "</u>	600 "	
d) Portyer drugiej bramy zakładowej			
płaca	350 K.		
na ubiór	<u>100 "</u>	450 "	
e) Lampiarz, zarazem służący przy kasie i pokoju gościnnym:			
płaca z wiktem i ubranie	<u>516 "</u>	2.966	—

Pozycya 18. Służba niższa :

a) Służący przy laboratorium chemii:			
płaca	160 K.		
wikt	<u>212 "</u>	372 "	

		zwycz.	nadzw.
b) 3 chłopców przy muzeach, zbiorach i salach wykładowych:			
płace po 150 K.	450 K.		
wikt po 212 K.	636 „	1.086 K.	
c) stróż domowy: płaca	160 K.		
wikt	212 „	372 K.	
d) Stróż, zarazem ogrodniczek przy parku, (jak pobory stróża domowego)	372 K.	2.202 „	— „
Pozycya 19. Gratyfikacya służbie (do rozporządzalności dyrekeyi)		250 „	— „
Suma rubryki IV.		5.418 „	— „

Emerytury i zaopatrzenia.

Rubryka V.

Pozycya 20. Bastgen Roman, b. dyrektor, emerytura	2.496 K.	— „	„
„ 21. Dr. Prażmowski Adam, były profesor, emeryt	1.290 „	— „	„
„ 22. Piotrowska Antonina, wdowa po byłym profesorze, pensya wdowia	1.200 „	— „	„
„ 23. Dr. Stefczyk Franciszek, b. profesor, emeryt	1.472 „	— „	„
Suma rubryki V.	6.458 „	— „	„

Koszta administracyjne.

Rubryka VI.

Pozycya 24. Zarząd:

a) pomoc kancelarvjna dla Kuratoryi szkoły	400 K.		
b) potrzeby kancelar. szkoły	300 „		
c) druki i inseraty	200 „		
d) portorya i przesyłki	300 „		
e) koszta podróży w interesach zakładu i przywóz środków naukowych	900 „		
f) koszta przyjazdu docenta weterynaryi	300 „		
g) utrzymanie koni	300 „	2.700 „	— „
Pozycya 25. Opał w gmachu szkolnym i internacie	3.200 „	— „	„
„ 26. Oświetlenie w gmachu szkolnym i internacie	2.000 „	— „	„
„ 27. Utrzymanie budynków i ogrodzeń	2.200 „	3.250 „	„
„ 28. Wywóz nieczystości, popiołów, mycie podłóg i okien i t. p.	800 „	— „	„
„ 29. Koszta urządzenia parku	— „	1.000 „	„
„ 30. Zabezpieczenie budynków i zbiorów	900 „	— „	„
„ 31. Najem pomieszkań dla funkcyonaryuszów szkoły	1.888 „	— „	„
„ 32. Płaca kominiarza	360 „	— „	„
„ 33. Sprzęty i ruchomości	300 „	— „	„
„ 34. Koszta lustracyi zakładu	600 „	— „	„
„ 35. Koszta nabożeństwa	240 „	— „	„

	zwycz.	nadzw.
Pozycya 36. Na aptekę	400 K.	— K.
" 37. Utrzymanie dziedzińców i parku	600 "	— "
Suma rubryki VI.	<u>16.188 "</u>	<u>4.250 "</u>

Utrzymanie uczniów.

Rubryka VII.

Pozycya 38. Żywność (60) uczn. po 540 K)	32.400 "	— "
" 39. Pranie za 1yeczaltowem wynagrodzeniem	1.492 "	— "
Pozycya 40. Służba internatu :		
a) 4 chłopców do obsługi uczniów :		
(płaca po 150 K. wikt po 212 K.)	1.448 K.	
b) palacz do obsługi kaloryferów i łazienki, płaca	500 K.	
Wikt	300 "	
Mieszkanie, opał i światło	<u>240 "</u>	1.040 "
		2.488 "
" 41. Sprzęty :		
a) do sal sypialnych	200 "	
b) do infirmeryi	60 "	
c) do sali rekreacyjnej i gimnastycznej	<u>50 "</u>	310 "
		— "
" 42. Odzież, (60 uczniów po 120 koron)	7.200 "	— "
" 43. Pościel	200 "	— "
Suma rubryki VII.	<u>44.090 "</u>	<u>— "</u>

Potrzeby naukowe.

Rubryka VIII.

Pozycya 44. Eksperymenta przy wykładach :		
a) dla profesora administracyi	50 K.	
b) " " rolnictwa	60 "	
c) " " hodowli	50 "	
d) " " zootomii	40 "	
e) " " weterynaryi	50 "	
f) " " botaniki	60 "	
g) " " fizyki	40 "	
h) " " miernictwa	50 "	
i) " " chemii ogólnej	100 "	
j) " " młeczarstwa	100 "	
k) " " rybactwa	50 "	
l) " " narzędzia ręczne do praktyki gospodarskiej	<u>100 "</u>	750 "
		— "
Pozycya 45. Zbiory i muzea :		
a) zbiór rolniczy	200 K.	
b) " hodowlany	200 "	
c) " fizyczny	200 "	
d) " geograficzny	50 "	
e) " botaniczny	100 "	
f) " zoologiczny	100 "	
g) " zootomiczny	100 "	
h) " mechaniczny	100 "	

		zwycz.	nadzw.
i)	" mineralogiczny	40 K.	
j)	" technologiczny	160 "	
k)	" okazów leśnych	60 "	
l)	zbiór okazów weterynaryjnych	60 K.	
m)	" narzędzi rolniczych	200 "	
n)	" modeli do budownictwa	50 "	
o)	" przyrządów mierniczych	100 "	
p)	" mleczarski	100 "	
r)	" ogrodniczy	100 "	
s)	" melioracyjny	50 "	
t)	" rybacki	50 "	
u)	Stacya meteorologiczna	60 "	2.080 K. —
Pozycya 46. Laboratoria :			
a)	chemii ogólnej i gabinet	600 K.	
b)	" rolniczej	400 "	
c)	" technologicznej	200 "	
d)	zootomiczne	200 "	
e)	roślinno-fizyologiczne	200 "	
f)	rolnicze	200 "	1.800 " —
Pozycya 47. Biblioteka :			
a)	przykupno dzieł	800 K.	
b)	oprawa książek	100 "	
c)	czasopisma naukowe i polityczne	400 "	1.300 " —
Pozycya 48. Utrzymanie i uzupełnienie ogrodu pomologicznego warzywnego			
		1.000 "	400 K
"	49. Ogród botaniczny	200 "	—
"	50. Utrzymanie pola doświadczalnego	400 "	—
"	51. Wycieczki naukowe uczniów z profesorami	600 "	—
	Suma rubryki VIII	8.130 K.	400 K.
Rubryka IX.			
	Pozycya 52. Rozmait. nieprzewidziane	50 K.	—
	Suma wydatków	138.648 K.	4.650 K
	Razem	143.298 K.	

Izba uchwała bez rozprawy wydatki średniej szkoły rolniczej w Czernichowie w ogólnej sumie 143. 298 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y .

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa 14.00 K. —

Rubryka II. Opłaty od uczniów :

Pozycya 2. Opłaty na utrzymanie uczniów po 700 K 42.000 K. —

" 3. a) Czesne szkolne od 60 uczniów po 100 K. 6.000 K.
po strąceniu czesnego od 15 uczniów, uwolnionych od opłaty przez Wydział kraj. 1.500 " 4.500 "

b) Czesne od 20 uczniów za naukę muzyki i śpiewu po 50 K.	1.000	"	
c) Czesne od 20 uczniów za naukę języka francuskiego po 20 K.	400	"	5.900
			<u>—</u>
Suma rubryki II.	47.900	K.	<u>—</u>

Rubryka III.

Pozycya 4. Ze sprzedaży płodów z ogrodów	400	K.	<u>—</u>
--	-----	----	----------

Rubryka IV.

Pozycya 5. Rozmaite nieprzewidziane	200	K.	<u>—</u>
-------------------------------------	-----	----	----------

Suma dochodów	62.500	K.	<u>—</u>
---------------	--------	----	----------

W porównaniu z wydatkami	143.298	"	<u>—</u>
--------------------------	---------	---	----------

Okazuje się niedobór	80.798	K.	<u>—</u>
----------------------	--------	----	----------

Izba uchwała bez rozprawy dochody średniej szkoły rolniczej w Czernichowie w ogólnej sumie 62.500 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie i poleci wstawić wydatki w sumie 143.298 koron do Rubryki XV. pozycya 253 wydatków a dochody w sumie 62.500 koron do rubryki IX. pozycya 41 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 254 wydatków i rub. IX. poz. 42. dochodów fund. krajowego

Folwark w Czernichowie.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta:

W y d a t k i.

Wydatki na gospodarstwo.

Rubryka I.

Pozycya 1. Płace i załugi:

a) Nauczyciel-inspektor za administrację folwarku	400	K.	
b) służba folwarczna (zasługa i ordynaryja)	2.600	"	3.000 K.

Pozycya 2. Najem robotnika:

a) do gospodarstwa folwarcznego	1.400	K.	
b) do chmielarni:			
a) zawiadowca chmielarni	100	"	
β) roboty przy chmielarni	300	"	1.800 " 210 K.

Pozycya 3. Dokupno i zmiana nasienia	600	"	—
" 4. " nawozów dopełniających	400	"	—
" 5. " słomy i karmy	1.800	"	—
" 6. Zastąpienie zużytych koni	—	"	500
" 7. Inwentarz użytkowy (naprawa uprzęży)	400	"	—
" 8. Utrzymanie budynków folwarcznych	200	"	—
" 9. Naprawa narzędzi i sprzętów oraz kucio' koni	250	"	—

	zwycz.	nadzw.
Pozycya 10. Utrzymanie rowów	200 K.	— K.
„ 11. Zabezpieczenie od pożarów i grabieża	100 „	— „
„ 12. Potrzeby kancelaryjne, światło, opał i smarowidło	120 „	— „
„ 13. Gratyfikacye służbie (do rozporządzalności dyrekcyi)	50 „	— „
Suma rubryki I.	<u>8.920 K.</u>	<u>710 K.</u>

Rubryka II.

Las i plantacye wikli.

Pozycya 14. Służba, roboty i zalesienie	1.700 K.	—
„ 15. Utrzymanie wikli i uzupełnienie plantacyi	500 „	500 K.
„ 16. Wynagrodzenie ogrodnika	500 „	—
Suma rubryki II.	<u>2.700 K.</u>	<u>500 K.</u>

Rubryka III

Pozycya 17. Utrzymanie brzegów Wisły	340 K.	—
„ — Podatki i daniny	1.200 K.	—

Rubryka IV.

Pozycya 18. — —

Rubryka V.

Pozycya 19. *Splata kapitałów i odsetek dłużnych:*

Bankowi krajowemu we Lwowie XII. i XIII. rata, wraz z 4% odsetkami od pożyczki 13.000 koron	608 K.	—
---	--------	---

Rubryka VI.

Pozycya 20. Rozmaite nieprzewidzian	400 K.	—
Suma wydatków	<u>14.168 K.</u>	<u>1.210 K.</u>

Razem 15.378 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki folwarku w Czernichowie w ogólnej sumie 15.378 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Z gospodarstwa.

Rubryka I.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 1. Ze sprzedaży płodów rolnych i chmielarni	1.200 K.	— K.
„ 2. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:		
a) krowiarnia	2.000 K.	
b) nierogacizna	—	2.000 „
„ 3. Z wynajętych ról i pastwisk	1.100 „	— „
„ 4. Za wynajęte konie	800 „	— „
„ 5. Za nawóz stajenny do ogrodów	100 „	— „
Suma rubryki I.	<u>5.200 „</u>	<u>— „</u>

Z lasu i wikła.

	zwyczaj.	nadzw.
Rubryka II.		
Pozycja 6. Ze sprzedaży drzewa opałowego i budulcowego	2.800 K.	— K.
„ 7. Z wikła i trawy wśród wikła	3.000 „	— „
Suma rubryki II.	<u>5.800 „</u>	<u>— „</u>
Rubryka III.		
Pozycja 8. Z pieca wapiennego	600 „	— „

Inne dochody.

Rubryka IV.		
Pozycja 9. Olborne za łamanie kamienia	100 „	— „
„ 10. Z dzierżawy placu targowego zwanego „Rynek“	40 „	— „
Suma rubryki IV.	<u>140 „</u>	<u>— „</u>
Rubryka V.		
„ 11. Rozmaite nieprzewidziane	100 „	— „
Suma dochodów	<u>11.840 „</u>	<u>— „</u>
W porównaniu z wydatkami	15.378 „	— „
Okazuje się niedobór	<u>3.538 „</u>	<u>— „</u>

Izba uchwala bez rozprawy dochody folwarku w Czernichowie w sumie 11.840 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet folwarku w Czernichowie na rok 1902 i poleci wstawić wydatki w sumie 15.378 koron do Rubr. XV. poz. 254 wydatków, a dochody w sumie 11.840 koron do Rubr. IX. poz. 42 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka XV. poz. 255 wydatków i Rubryka X. poz. 43 dochodów.

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o preliminarzu budżetu krajowego, krajowej niższej szkoły rolniczej w Horodence.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta:

W d a t k i.*Płace nauczycieli.*

Rubryka I.		
Pozycja 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:		
płaca	2.600 K.	
dodatek aktywalny	280 „	2.880 „ — K.
„ 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:		
płaca	2.000 „	
dodatek aktywalny	200 „	2.200 „ — „
„ 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca	1.200 „	— „
„ 4 Nauczyciel do nauk elementarnych:		
płaca	1.000 „	

		zwycz.	nadzw.
dodatek aktywalny	100 K.		
dodatek pięcioletni	33 „	1.133 K.	— K.
Pozycya 5. Katecheta obrz. łac. i gr. kat.		600 „	— „
Suma rubryki I.		8.013 „	— „

Koszta administracji.

Rubryka II.

Pozycya 6. Zarząd:

a) pomoc kancelaryjna	240 „		
b) koszta kancelaryjne	200 „		
c) służa szkolny i stróż nocny	600 „	1.040 „	— „
„ 7. Opał		1.400 „	— „
„ 8. Oświetlenie		300 „	— „
„ 9. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		600 „	4.830 „
„ 10. Sprzęty i ruchomości		300 „	— „
„ 11. Utrzymanie koni do posług administracyjnych		800 „	— „
„ 12. Podatek od gruntu szkolnego		60 „	— „
Suma rubryki II.		4.500 „	4.830 „

Utrzymanie uczniów.

Rubryka III.

Pozycya 13. Stołowanie	} dla 40 uczniów po 300 K.		
„ 14. Odzież, pościel i pranie		1.200 „	— „
„ 15. Lekarz i apteka		300 „	— „
„ 16. Uczeń praktykant		300 „	— „
Suma rubryki III.		12.600 „	— „

Potrzeby naukowe.

Rubryka IV.

Pozycya 17. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.)		240 „	— „
„ 18. Środki naukowe:			
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi	300 K.		
b) biblioteka i czytelnia	160 „		
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. p.)	200 „	660 „	— „
„ 19. Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 11. listopada 1890.)		40 „	200 „
„ 20. Wycieczki z uczniami		100 „	— „
Suma rubryki IV.		1.040 „	200 „

Kursy specjalne.

	zwycz.	nadzw.
Rubryka V.		
Pozycya 21. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 K.	— K.
„ 22. „ mleczarstwa	100 „	— „
„ 23. „ uprawy tytoniu	120 „	— „
Suma rubryki V.	<u>320 „</u>	<u>— „</u>

Rubryka VI.

Pozycya 24. Rozmaite nieprzewidziane	100 „	— „
Suma wydatków	<u>26.573 „</u>	<u>5.030 „</u>
Razem	31.603 K.	

Izba uchwała bez rozprawy wydatki kraj. niższej szkoły rolniczej w Horodence w sumie ogólnej 31.603 koron, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	6.000 „	— „
---	---------	-----

Rubryka II.

Pozycya 2. Opłaty na utrzymanie uczniów:		
a) Rada powiatowa horodeńska, 3 stypendya po 200 K. i 1 stypendyum 300 K.	900 K.	
b) Gmina miasta Horodenki, 1 stypendyum	200 „	1.100 „
		<u>— „</u>

Rubryka III.

Pozycya 3. Dochód z ogrodu (pola) szkolnego i z ogródka doświadczalnego tytoniowego	300 „	— „
Suma dochodów	<u>7.400 „</u>	<u>— „</u>
W porównaniu z wydatkami	31.603 „	— „
Okazuje się niedobór	<u>24.203 „</u>	<u>— „</u>

Izba uchwała bez rozprawy dochody kr. niższej szkoły rolniczej w Horodence w sumie 7.400 koron, zgodnie z wnioskiem komisji:

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu krajowej niższej szkoły rolniczej w Horodence i poleci wstawić wydatki tej szkoły na rok 1902 w sumie 31.603 koron do rubr. XV. poz. 255, a dochody w sumie 7.400 koron do rubr. X. poz. 43 dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka XV. poz. 256. Wyd. i Rubryka X. poz. 44. Doch.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Jagelnicy.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta :

W y d a t k i.*płace nauczycieli.*

Rubryka I.

		zwycz.	nadzwycz.
Poz. 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	280 „		
dodatki pięcioletnie	800 „		
dodatek osobisty	400 „	4.080 K.	
„ 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	200 „		
dodatki pięcioletnie	600 „	2.800 K.	
„ 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów:			
płaca		1.200 „	
„ 4. Nauczyciel do nauk elementarnych:			
płaca	1.000 K.		
dodatek aktywalny	100 „		
dodatek pięcioletni	100 „	1.200 „	
remunercya za naukę pszczelnictwa i sadownictwa		—	200 K.
„ 5. Katecheta obrz. łac. i gr. kat.		500 K.	—
Suma rubryki I.		9.780 K.	200 K.

Rubryka II.

Koszta administracji.

Poz. 6. Zarząd: a) pomoc kancelaryjna	240 K.		
b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	200 „		
c) sługa szkolny stróż nocny	600 „	1.040 K.	
„ 7. Opał		1.200 „	
„ 8. Oświetlenie		200 „	
„ 9. Utrzymywanie budynków (naprawy, ubezpie- czenie, kominiarz)		700 „	
„ 10. Sprzęty i ruchomości		400 „	
Suma rubryki II.		3.540 K.	—

Rubryka III.

Utrzymanie uczniów.

Poz. 11. Stołowanie	} 40 uczniów po 300 K.		
„ 12. Odzież, pościel i pranie		12.000 K.	
„ 13. Lekarz i apteka		400 „	
„ 14. Uczeń praktykant		300 „	
Suma rubryki III.		11.700 „	

Rubryka IV.

Potrzeby naukowe.

	zwycz.	nadzw.
Poz. 15. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (papier zeszyty, książki i t. p.)	200 K.	
„ 16. Środki naukowe:		
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych	300 K.	
b) biblioteka i czytelnia	200 „	
c) ogród szkolny	40 „	540 K.
„ 17. Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu	40 „	
„ 18. Wycieczki z uczniami	100 „	
Suma rubryki IV.	880 „	

Rubryka V.

Kursy specjalne.

Poz. 19. Kurs ćwiczeń dla straży pożarcej	100 K.	
Kurs uprawy i suszenia tytoniu	200 „	
Suma rubryki V.	300 K.	

Rubryka VI.

Gospodarstwo.

Poz. 21. a) Wydatki na gospodarstwo	3.100 K.	
b) Czynnosc dzierżawny za grunta, odstąpione szkole przez skarb jagielnicki	100 „	3.200 K.

Rubryka VII.

Poz. 22. Rozmaite nieprzewidziane	100 K.	
Suma wydatków	30.500 K.	200 K.
Razem	30.700	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki kraj. niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy w sumie ogólnej 30.700 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.	
„ 2. Opłaty na utrzymanie uczniów; Uczniowie samopłacący.	450 „	

Rubryka III.

Pozycya 3. Zarobek 40 uczniów po 24 K.	960 „	
--	-------	--

Rubryka IV.

Pozycya 4. Dochody z gospodarstwa szkolnego.	4.700 „	
Suma dochodów	12.110 „	

W porównaniu z wydatkami . 30.700 „
okazuje się niedobór . 18.590 „

Izba uchwala bez rozprawy dochody kr. niz. szkoły rolniczej w Jagielnicy w sumie 12.110 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Komisyja budżetowa wnosi :

Wy-oki Sejm raczy uchwalić powyższy preł minarz b dżetu niższej szkoły rol-
niczej w Jagielnicy na rok 1902 i poleci wstawić wydatki tej szkoły w sumie 30.700
koron do Rubryki XV, pozycya 256 a dochody w sumie 12.110 koron do Rubryki X.
pozycya 44 dochodów funduszu krajowego.

Następuje:

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Rubr. XV. poz. 257. wydatków i Rubr. X. poz. 45. dochodów furd. krajowego.
Krajowa niższa szkoła rolnicza w Kobiernicach.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta:

Wydatki.

Płace nauczycieli.

		Zwyczaj.	Nadzw.
Rubryki. I.			
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik; płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	280 „	2.880 K.	
„ 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych; płac	2.000 K.		
dodatek aktywalny	200 „		
dodatek pięcioletni	100 „	2.300 „	
„ 3. Instruktor do robót ręcznych i do- zorca uczniów, płaca	1.200 K.	1.200 K.	—
„ 4. Nauczyciel do nauk elementar- nych; płaca	1.000 K.		
dodatek aktywalny	100 „	1.100 „	
„ 5. Katecheta obrz. łac., płaca	500 K.		
wydatki z powodu nabożeństwa	200 „	700 „	
Suma rubryki I.		8.180 K.	

Pensye. emerytury i zaopatrzenia.

Rubryka II.

Pozycya 1. Zimianki Zygmunt, były nauczy-
ciel, emerytura 504 K. —

Rubryka III.

Koszta administracji.

Pozycya 7. Zarząd:

a) pomoc kancelaryjna	240 K.		
b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portoya	200 „		
c) służba szkolay i stróż nocny	600 „	1.040 K.	—
„ 8. Opał		1.200 K.	—
„ 9. Oświetlenie		300 „	—
„ 10. Utrzymanie budynków		600 „	—
„ 11. Sprzęty i ruchomości		200 „	—
„ 12. Utrzymanie koni do posług adm ni-tracyjnych		800 „	—
Suma rubryki III.		4.140 „	—

Utrzymanie uczniów.

	Zwyczaj.	Nadzw.
Rubryka IV.		
Pozycya 13. Stołowanie } d'a 40 uczniów		
" 14. Odzież, posciel i pranie } po 300 K.	12.000 K.	
" 15. Lekarz i apteka	300 "	—
" 16. Uczeń praktykant	300 "	—
Suma rubryki IV.	12.600 "	—

Potrzeby naukowe.

Rubryka V.			
Pozycya 17. Przybory do nauki i pisania dla			
" 14. uczniów (książki, papier, zeszyty itp.)	240 K.	—	
" 18. Środki naukowe:	zwyczaj. nadzwyczaj.		
a) modele, maszyny, i inne przy-			
rządy do demonstracyi i ćwiczeń			
praktycznych	300 K.		300 K.
b) biblioteka i czytelnia	200 "		
c) ogród szkolny, nasiona, okazy ro-			
ślin, nawozy itp. 100 K.	142 "	600 K.	442 "
Wycieczki z uczniami	100 "		—
Suma rubryki V.	940 "	442 "	

Kursy specjalne.

Rubryka VI.			
Pozycya 20. Kurs ćwiczeń dla szkolnej stajni			
pozarnej	100 K.		
" 21. Kurs mleczarstwa	100 "		
Suma rubryki VI.	200 "		

Gospodarstwo:

Rubryka VII.			
Pozycya 22.			
a) Wydatki na gospodarstwo	5.200 K.		
b) Czynnosc dzierżawny;			
α) za folwark z in-			
wentarzem 1.608 K.			
β) za wynajętą ubi-			
kację na mle-			
czarnię 100 "			
γ) za wynajęte mie-			
szkanie dla słu-			
żby 120 "	1.828 "	7.028 "	
Suma rubryki VII.	7.028 K.		

Rubryka VIII.

Pozycya 23.			
<i>Rozmaite nieprzewidziane</i>		100 K.	
Suma wyda ków	33.692 "	442 "	
Razem	34.134		

Izba uchwała bez rozprawy wydatki kraj. niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach w sumie ogólnej 34.134 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Subwencya z c. k. Skarbu Państwa 6.000 K.

Rubryka I.

Pozycya 1.

Oplaty na utrzymanie uczniów:

Rubryki II.

Pozycya 2.

a) Rada powiatowa bialska . . .	900 K.	
b) „ „ chrzanowska . . .	150 „	
c) 2 uczniów płaących . . .	450 „	1.500 K.

Rubryka III.

Pozycya 3. Zarobek 40 uczniów po 24 K. 960 K.

Rubryka IV.

Pozycya 4. Dochód z pola i ogrodu szkolnego 120 K.

Dochody z gospodarstwa:

Rubryka V.

Pozycya 5.

Dochód z dzierżawy folwarku	6.600 K.	
<u>Suma dochodów</u>	15.180 K.	

W porównaniu z wydatkami	34.134 „	
<u>Okazuje się niedobór</u>	18 954 „	

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach w sumie 15.180 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja budżetowa wynosi:

Wysoki Sejm raży uchwalić powyższy pr. lininarz budżetu Krajowej niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach i poleci wstawić wydatki tej szkoły w sumie 34.134 K do Rubr. XV. poz. 257, a dochody w sumie 15.180 K. do Rubr. X. poz. 45. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje!

Rubr. XV poz. 259 wydatków i rubr. X. poz. 46 dochodów funduszu krajowego.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Bereźnicy.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta :

W y d a t k i.*Płace nauczycieli.*

		zwycz.	nadzw.
Rubryka I.			
Pozycja 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	280 "		
dodatek pięcioletni	400 "	3.280 K.	
" 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	200 "	2.200 K.	
" 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca		1.200 K.	
" 4. Nauczyciel do nauk elementarnych :			
płaca	1.000 K.		
dodatek aktywalny	100 "	1.100 "	
" 5. Katecheta obrządku łąc. i gr. kat.		960 "	
	<u>Suma rubryki I.</u>	<u>8.740 K.</u>	

Pensye, emerytury i zaopatrzenia.

Rubryka II.

Pozycja 6. Cisło Eleonora, wdowa po nauczycielu.			
pensya wdowia	1.200 K.		
dodatek na wychowanie 4 ga dzieci a 120 K.	480 "	1.680 "	

Koszta administracyjne.

Rubryka III.

Pozycja 7. Zarząd :			
a) pomoc kancelaryjna	240 K.		
b) koszta kancelaryjne	200 "		
c) sługa szkolny i stróż nocny	600 "	1.040 "	
" 8. Opał		1.200 "	
" 9. Oświetlenie		300 "	
" 10. Utrzymanie budynków		700 "	200 "
" 11. Sprzęty i ruchomości		300 "	
" 12. Utrzymanie koni do posług administracyjnych		800 "	
" 13. Assekuracja i podatek		200 "	
	<u>Suma rubryki III.</u>	<u>4.540 K.</u>	<u>200 K.</u>

Utrzymanie uczniów.

Rubryka IV.

Pozycja 14. Stołowanie	} dla 40 uczniów } po 300 k.	12.000 K.	
" 15. Odzież, pościel i pranie			
" 16. Lekarz i apteka		300 "	
" 17. Uczeń praktykant		300 "	
	<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>12.600 "</u>	

Potrzeby naukowe.

Rubryka V.

	zwycz.	nadzw.
Pozycya 18. Przybory do nauki i pisan'ia dla uczniów (książk, papiery, zeszyty i t. p.)	240 K.	
" 19. Środki naukowe:		
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi	300 K.	
b) biblioteka i czytelnia	200 "	
c) ogród szkolny	100 "	600 "
" 20 Wycieczki z uczniami		80 "
	<u>Suma rubryki V.</u>	<u>920 "</u>

Kursy specjalne.

Rubryka VI.

Pozycya 21. Kurs ćwiczeń dla straży pożarnej	100 "	
" 22. " mleczarstwa	100 "	
" 23. " stelmachstwa i koszykarstwa	160 "	
	<u>Suma rubryki VI.</u>	<u>360 "</u>

Gospodarstwo.

Rubryka VII.

Pozycya 24. Wydatki na gospodarstwo	4.600 "	—
---	---------	---

Rubryka VIII.

Pozycya 25. Rozmaite nieprzewidziane	100 "	—
	<u>Suma wydatków</u>	<u>33.540 " 200 K.</u>
	<u>Razem</u>	<u>33.740 koron.</u>

Izba uchwała bez rozprawy wydatki kraj. niższej szkoły rolniczej w Ber-żnicy w ogólnej sumie 33.740 koron, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.	—
---	----------	---

Rubryka II.

Pozycya 2. Zarobek 40 uczniów po 24 K.	960 "	—
--	-------	---

Rubryka III.

Pozycya 3. Dochód z gospodarstwa:		
a) Dochód z gospodarstwa szkolnego	4.000 K.	
b) Ogrodu	100 "	4.100 " "
Rozmaite nieprzewidziane		— "
	<u>Suma dochodów</u>	<u>11.060 " —</u>
W porównaniu z wydatkami	<u>33.740 "</u>	<u>—</u>
okazuje się niedobór	<u>22.680 "</u>	<u>—</u>

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. szkoły rolniczej w Ber-żnicy w sumie 11.060 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Komisyja budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu krajowej niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy i polecić wstawić wydatki tej szkoły w sumie 33.740 koron do rubr. XV. poz. 259 a dochody w sumie 11.060 do rubr. X. poz. 46 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka XV. poz. 260 wyd. i Rubr. X. poz. 47. dochodów funduszu krajowego.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Suchodole po Krosnem

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta :

W y d a t k i.

Płace nauczycieli.

Rubryka I.		zwycz. nazw.	
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik;			
płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	280 „	2.880 K.	
„ 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych :			
płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	200 „	2.200 „	—
„ 3. Drugi nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych, płaca	1.600 „		
dodatek aktywalny	160 „	1.760 „	—
„ 4. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów		1.200 „	—
„ 5. Nauczyciel do nauk elementarnych :			
płaca	1.000 K.		
dodatek aktywalny	100 „	1.100 „	—
„ 6. Katecheta obrz. łac. i gr. kat.		400 „	—
	Suma rubryki I.	9.540 K.	—

Koszta administracyjne.

Rubryka II.			
Pozycya 7. Zarząd :			
a) pomoc kancelaryjna	240 K.		
b) koszta kancelaryjne	200 „		
c) służba szkolny i stróż nocny	600 „	1.040 „	—
„ 8. Opał		1.200 „	—
„ 9. Oświetlenie		300 „	—
„ 10. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		500 „	1.400 K.
„ 11. Sprzęty i ruchomości		300 „	—
„ 12. Utrzymanie koni do posług administracyjnych		800 „	—
	Suma rubryki II.	4.140 K.	1.400 K.

Utrzymanie uczniów.

Rubryka III.			
Pozycya 13. Stołowanie	} dla 45 uczniów po 300 K.		
„ 14. Odzież, pościel i pranie		13.500 „	—

	zwycz.	nadzw.
Pozycya 15 Lekarz i apteka	300 K.	—
" 16. Uczeń praktykant	300 "	—
Suma rubryki III.	<u>14.100 K.</u>	—

Potrzeby naukowe.

Rubryka IV.

Pozycya 17. Przybory do nauki pisanja dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.	240 K.	—
" 18. Środki naukowe :		
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych	300 K.	
b) biblioteka i czytelnia	200 "	
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. p.)	100 "	600 K. —
" 19. Wycieczki naukowe z uczniami	100 "	—
Suma rubryki IV.	<u>940 K.</u>	—

Kursy specjalne.

Rubryka V.

Pozycya 20. Kurs mleczarstwa	100 K.	—
" 21. Kurs ćwiczeń dla straży pożarnej	100 "	—
" 22. " wyprawy lnu i konopi	100 "	450 K.
" 23. " sfielmachstwa i koszykarstwa	100 "	—
Suma rubryki V.	<u>400 "</u>	<u>450 "</u>

Gospodarstwo.

Rubryka VI.

Pozycya 24. a) Wydatki na gospodarstwo	3.400 K.	462 K.
b) Czynsz dzierżawny z gruntów dzierżawionych od gminy	1.000 "	— "
		4.400 " 462 "

Rubryka VII.

Pozycya 25. Rozmaite nieprzewidziane	100 "	
Suma wydatków	<u>33.620 K.</u>	<u>2.312 K.</u>
Razem	<u>35.932 korou.</u>	

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Trzeciński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała wydatki kraj. niższej szkoły rolniczej w Suchodole pod Krosnem w ogólnej sumie 35.932 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y .*Subwencye.*

Rubryka I.

Pozycya 1. Z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.	—
" 2. Od Rady powiatowej w Krośnie	—	—
Suma rubryki I.	<u>6.000 K.</u>	—

Oplaty na utrzymanie uczniów.

	zwycz.	nadzw.
Rubryka II.		
Pozycya 3. Uczeń płaćący za utrzymanie	300 K.	—
Rubryka III.		
Pozycya 4. Zarobek 45 uczniów po 24 K.	1.080 „	—
Rubryka IV.		
Pozycya 5. Dochód z gospod. stwa szkolnego	5.000 „	—
Rubryka V.		
Pozycya 6. Rozmaite niep. z widziane	—	—
Suma dochodów	12.380 K.	—
W porównaniu z wydatkami	35.932 „	—
Okazuje się niedobór	23.552 „	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Suchodole w sumie 12.380 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu Krajowej niższej szkoły rolniczej w Suchodole i poleci wstawić wydatki tej szkoły w sumie 35.932 kor. do Rubr. XV. poz. 260 a dochody w sumie 12.380 kor. do Rubr. X. poz. 47 dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Rubryka XV. poz. 261 wydatków i Rubryka X. poz. 48 dochodów funduszu krajowego
Krajowa niższa szkoła ogrodnicza w Tarnowie.

Sprawozdawca poseł Stanisław Dąbski czyta:

W y d a t k i.
Płace nauczycieli.

Rubryka I.

Pozycya 1. Nauczyciel fachowy i kierownik:

	płaca	2.400 K.	
	dodatek aktywalny	280 „	
	dodatek pięcioletni	800 „	3.480 K. —
„	2. Nauczyciel fachowy pomocniczy:		
	płaca	1.600 K.	
	dodatek aktywalny	200 „	
	dodatek pięcioletni	200 „	
	ryczałt na mieszkanie	400 „	2.400 „ —
„	3. Nauczyciel pomocniczy do miernictwa i rysunków, płaca	480 „	—
„	4. Nauczyciel do nauk elementarnych:		
	płaca	1.000 K.	
	dodatek aktywalny	200 „	
	dodatek pięcioletni	100 „	
	ryczałt na mieszkanie	360 „	1.660 „ —
„	5. Ochmistrz i instruktor płaca	1.200 K.	
	dodatek na mieszkanie	240 „	1.440 „
„	6. Kapelan i katecheta: płaca	300 K.	
	wydatki z powodu nabożeństwa	100 „	400 „ —
	Suma rubryki I.	9.860 K.	—

Koszta administracyjne.

Rubryka II.		zwycz. nadzw.	
Pozycya 7. Zarząd:			
a)	pomoc kancelaryjna	240 K.	
b)	koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	200 "	
c)	sługa szkolny i stróż nocny	720 "	1.160 K. —
"	8. Opał ubikacyj szkolnych	900 "	
"	9. Oświetlenie	300 "	—
"	10. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpie- czenie, kominiarz)	400 "	100 K.
"	11. Sprzęty i ruchomości	200 "	—
		<u>2.960 K.</u>	<u>100 K.</u>

Utrzymanie uczniów.

Rubryka III.			
Pozycya 12.	Stołowanie	d'a 25 uczniów po	
"	13. Odzież, pościel i pranie } 330 koron	8.250 K.	—
"	14. Lekarz i apteka	240 "	—
"	15. Uczni praktykant	480 "	—
		<u>8.970 K.</u>	<u>—</u>

Potrzeby naukowe.

Rubryka IV.			
Pozycya 16.	Przybory do nauki	240 K.	—
"	17. Zbiory środków do demonstracyi	200 "	—
"	18. Biblioteka i czytelnia	200 "	—
"	19. Wycieczki naukowe	200 "	—
"	20. Na utrzymanie ogrodu szkolnego	2.000 "	—
		<u>2.840 K.</u>	<u>—</u>

Rubryka V.

Pozycya 21.	Rozmaite nieprzewidziane	60 K.	
		<u>24.690 K.</u>	<u>100 K.</u>
		<u>Razem</u>	<u>24.790 koron</u>

Izba uchwala bez rozprawy wydatki krajowej niższej szkoły ogrodniczej w Tarnowie w ogólnej sumie 24.790 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.*Subwencye.*

Rubryka I.			
Pozycya 1.	Z c. k. skarbu Państwa	6.000 K.	
"	2. Od gminy miasta Tarnowa	500 "	
"	3. Od Rady powiatowej w Tarnowie	600 "	
		<u>7.100 "</u>	
Rubryka II.			
Pozycya 4.	Opłaty na utrzymanie uczniów	200 K.	

	zwycz.	nadm.
Rubryka III.		
Pozycya 5. Dochód z ogrodu szkolnego	2.000 K.	
Rubryka IV.		
„ 6. Rozmaite nieprzewidziane	60 „	
Suma dochodów	9.360 „	
W porównaniu z wydatkami	24.790 K.	
okazuje się niedobór	15.430 K.	

Izba uchwała bez rozprawy dochody krajowej niższej szkoły ogrodniczej w Tarnowie w sumie 9.360 K. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu krajowej niższej szkoły ogrodniczej w Tarnowie na rok 1902 i poleci wstawić wydatki tej szkoły w sumie 24.790 koron do Rubr. XV. poz. 261, a dochody w sumie 9 360 koron do Rubr. X. poz. 48 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 263 wyd. i rubr. X. poz. 49 dochodów funduszu krajowego.

Sprawozdawca poseł Dąbski czyta:

Zakład sadowniczy w Zaleszczykach.

W y d a t k i.

Płace nauczycieli.

Rubryka I.		
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik		
płaca	2.600 K.	
dodatek aktywalny	280 „	2.880 „ — „
„ 2. Inspektor ogrodu, zarazem nauczyciel fa-		
chowy, płaca	2.000 „	
dodatek aktywalny	200 „	— „ — „
Suma rubryki I.	2.880 „	— „

Koszta administracyjne.

Rubryka II.		
Pozycya 3. Koszta kancelaryjne	200 K.	— K.
„ 4. Stróż zakładu	600 „	— „
„ 5. Furman	360 „	— „
„ 6. Opał	600 „	— „
„ 7. Oświetlenie	250 „	— „
„ 8. Utrzymanie budynków	200 „	— „
„ 9. Wynagrodzenie za użytkowanie wody	600 „	— „
„ 10. Sprzęty i ruchomości	100 „	— „
„ 11. Utrzymanie koni do posług administracyjnych	800 „	— „
„ 12. Ubezpieczenie budynków i zbiorów oraz podatki	240 „	— „
Suma rubryki II.	3.950 „	— „

Potrzeby zakładu.

Rubryka III.		zwycz.	nadzw.
Pozycya 13.	Pomocnik ogrodnika, płaca	720 K.	
	na mieszkanie	120 „	840 K. — K.
„ 14. a)	Najem robotnika	1.000 „	
	b) Zapłata za robociznę u zniom	2.000 „	3.000 „ — „
„ 15.	Wyszutrowanie dróg	— „	400 „
„ 16.	Na kupno dzieżków i drzew dla rozszerzonego ogrodu	— „	1.500 „
„ 17.	Materyały i drobne wydatki na ogród	300 „	— „
„ 18.	Nawozy	400 „	— „
„ 19.	Nasiona	500 „	— „
„ 20.	Środki do nauki i pracy	— „	— „
	a) narzędzia	300 „	
	b) biblioteka	100 „	400 „ — „
<u>Suma rubryki III.</u>		<u>5.440 „</u>	<u>1.900 „</u>

Rozmaite.

Rubryka IV.			
Pozycya 21.	Ryczałt na koszta objazdów	600 K.	— „
„ 22.	Wydatki nieprzewidziane	200 „	— „
<u>Suma rubryki IV.</u>		<u>800 „</u>	<u>— „</u>
<u>Suma wydatków</u>		<u>13.070 „</u>	<u>1.900 „</u>
Razem		14.970 K.	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki zakładu sadowniczego w Zaleszczykach w sumie ogólnej 14.970 koron, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y.

Rubryka I.			
Pozycya 1.	Subweneya c. k. Skarbu państwa	5.000 „	— „
„ 3.	Dochód z ogrodu szkolnego	700 „	— „
<u>Suma dochodów</u>		<u>5.700 „</u>	<u>— „</u>
Z porównania z wydatkami		14.970 „	— „
<u>Okazuje się niedobór</u>		<u>9.270 „</u>	<u>— „</u>

Izba bez rozprawy uchwala dochody zakładu sadowniczego w Zaleszczykach w sumie 5.700 koron, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Komisja budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu zakładu sadowniczego w Zaleszczykach na rok 1902 i poleci wstawić wydatki tego zakładu w sumie 14.970 koron do Rubr. XV. poz. 263, a dochody w sumie 5.700 koron do Rubr. X. poz. 49 dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka XV. poz. 286 wydatków i Rubryka XV. poz. 58 dochodów funduszu krajowego.

Krajowy skład publiczny w Krakowie.

Sprawozdawca poseł Jan Rotter czyta:

Wysoki Sejm uchwalił raczy wydatki i dochody dla Składu publicznego w Krakowie na rok 1902, jak następuje:

Wydatki.

Koszta zarządu i służby.

Rubryka I.

	Zwyczaj.	Nadzw.
Pozycya 1. Dyrektor-kasyer	3.000 K.	—
„ 2. Likwidator	2.400 „	—
„ 3. Buchalter	1.500 „	—
„ 4. Praktykant (zastępca likwidatora)	720 „	—
„ 4.a Dyurnista	360 „	—
„ 5. Magazynier	2.000 „	—
„ 6. Woźny	880 „	—
„ 7. Odźwierny	580 „	—
„ 8. Stróż noeny	600 „	—
Suma rubryki I.	<u>12.040 „</u>	<u>—</u>

Koszta administracji.

Rubryka II.

Pozycya 9. Podatki:		
a) zarobkowy	497 K.	
b) domowo-czynszowy	1.600 „	—
Pozycya 10. Utrzymanie zabudowań i urządzeń:		
a) budynków administracyjnych	260 „	—
b) magazynów zbożowych	1.400 „	—
c) urządzenie wodociągów i naprawa studni	—	531 K
Pozycya 11. Zabezpieczenie:		
a) budynków od ognia	400 „	—
b) robotników od wypadków i w kasie chorych	320 „	—
Pozycya 12. Potrzeby kancelaryjne:		
a) ogłoszenia i dzienniki	140 „	—
b) księgi i druki	700 „	—
c) telefon	100 „	—
d) rozmaite kancelaryjne	280 „	—
Pozycya 13. Opał i światło	500 „	—
„ 14. Opłata drogi dojazdowej	300 „	—
„ 15. Remuneracye, noworoczne	1.600 „	—
Suma rubryki II.	<u>8.097 „</u>	<u>531 „</u>

Ekspozytura cłowa.

	zwycz.	nadzw.
Rubryka III.		
Pozycya 16. Ryczałt c. k. Skarbowi Państwa	600 K.	—

Koszta manipulacji zbożowej.

Rubryka IV.		
Pozycya 17. Robocizna	10.000 K.	—
" 18. Szpagat, wory,	360 "	—
" 19. Asekuracja	1.370 "	—
" 20. Stemple i porta	900 "	—
" 21. Rozmaite	50 "	—
Suma rubryki IV.	12.680 "	—
Suma wydatków		33.417 K.
Razem		33.948 K.

Izba uchwala bez rozprawy wydatki kraj. składu publicznego w Krakowie w sumie ogólnej 33.948 koron zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y.

Rubryka I.

Pozycya 1. Składowe od zboża i towarów	14 400 K.
--	-----------

Manipulacja przy zbożu, względnie towarach.

Rubryka II.

Pozycya 2. Dostawa wagonów	1.100 K.
" 3. Ekspedycya	100 "
" 4. Wyładowanie	4.500 "
" 5. Załadowanie	3.200 "
" 6. Asekuracja	1.700 "
" 7. Stemple i porta	1.100 "
" 8. Odsetki	1.000 "

Rozmaite:

a) czyszczenie i wietrzenie	5.100 "
b) załatwianie formalności cłowych	600 "
c) wypożyczanie worów	600 "
d) szpagat	700 "
e) zawiadomienie odbiorcze	500 "

Suma rubryki II. 20.200 "

Suma dochodów 34.600 "

W porównaniu z wydatkami 33.948 "

Nadwyżka dochodu 652 "

Izba bez rozprawy uchwala dochody kraj. składu publicznego w Krakowie w sumie 34.600 koron zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje :

Rubryka XV. pozycya 316—322.

Sprawozdawca poseł Loenwenstein czyta :

B) Na cele górnictwa.

Zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego Komisya budżetowa wnosi :

Rubryka XV.

Pozycya 316. Remuneracya referenta spraw górniczych przy Wydziale krajowym	3.328 K.
„ 317. Na badanie kraja w celu zestawienia użytecznych kopalin i popularnego opisu ich występowania	5.000 „
„ 318. Utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu	17.760 „
„ 319. Na stacyę doświadczalną produktów naftowych	2.000 „
„ 320. Na zbieranie i ogłaszanie dat statystycznych o producyi i handlu nafty i wosku ziemnego	1.000 „
„ 321. Stypendya dla górników i uczniów praktycznych szkół wiertniczych i akademii górniczych	3.400 „
„ 322. Na potrzeby muzeum górnictwa nafty i wosku ziemnego w c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	300 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. XV. poz. 316—322 zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje :

Rubr. XVI. Poz. 323—452.

Sprawozdanie komisji budżetowej o wydatkach na podniesienie *rękodzielnictwa i przemysłu.*

Sprawozdawca p. Małachowski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Kolischer.

Podczas przemówienia p. Kolischera obejmuje przewodnictwo obrad Zastępca Marszałka krajowego ks. Metropolita Szeptycki.

Przemawia dalej p. Kolischer.

Przemawia p. Rutowski.

Przemawia p. Stojałowski.

Podczas przemówienia p. Stojałowskiego obejmuje napowrót przewodnictwo obrad Marszałek krajowy.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej na wniosek sekretarza p. Urban-skiego.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Do rubryki XVI w poz. 447a. jako jednorazowe zasilenie pożyczkowego funduszu przemysłowego wstawia się kwotę 100.000 K. jako wydatek nadzwyczajny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby ponownie zwrócił się do władzy rządowej z przedstawieniem powyższego stanu rzeczy i zażądał jak najenergiczniej dopełnienia zobowiązań rządowych.

„Na wypadek gdyby te kroki znowu nie dały pożądanego rezultatu, przedłoży Wydział krajowy na najbliższej sesji Sejmowi dalsze wnioski w tej sprawie.“

Marszałek otwiera rozprawę nad tym I. wnioskiem komisji.

Przemawia p. Rotter i stawia następującą rezolucję :

Wysoki Sjm raczy uchwalić :

Wzywa się ek. Rząd do spowodowania, ażeby Skarb wojskowy nie stwarzał fabryk, któreby fabrykom prywatnym, opłacającym podatki, czyniły konkurencję przez wytwarzanie wyrobów, obliczonych na sprzedaż, a więc wytwarzanych poza zakresem potrzeb własnych skarbu wojskowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek I. komisji, następnie popiera rezolucję p. Rottera, wreszcie bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Sprawozdawca czyta :

II. Wysoki Syjm raczy uchwalić następujący budżet wydatków rubryka XVI na rok 1902.

Wydatki na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Rubryka XVI.

		zwyecz.	nadzw.
Pozycya	323. W Białej	1.626	K.
"	324. " Bochni	1.118	"
"	325. " Brodach	730	"
"	326. " Brzeżanach	1.095	"
"	327. " Buczaczu	900	"
"	328. " Chrzanowie	1.294	"
"	329. " Drohobyczu	1.405	"
"	330. " Gorlicach	1.035	"
"	331. " Jarosławiu	1.120	"
"	332. " Jaśle	1.047	"
"	333. " Kałuszu	1.164	"
"	334. " Kołomyi	1.430	"
"	335. " Krakowie na Kleparzu	2.326	"
"	336. " " w Ogrodzie angielskim	1.352	"
"	337. " " na Smoleńsku	1.352	"
"	338. " " " Kaźmierzu	1.352	"
"	339. " " " Dajworze	1.458	"
"	340. " Krośnie	1.246	"
"	341. We Lwowie im. św. Anny	1.920	"
"	342. " " " " Antoniego	1.584	"
"	343. " " " Czackiego	1.603	"
"	344. " " " Elżbiety	947	"
"	345. " " " Konarskiego	1.329	"
"	346. " " " św. Marcina	1.584	"
"	347. " " " Mickiewicza	1.290	"
"	348. " " " Piramowicza	947	"
"	349. " " " Staszica	1.610	"
"	350. " " " Bernsteina (izraelicka)	900	"
"	351. W Łańcucie	922	"
"	352. " Myślenicach	814	"
"	353. " Nowym Sączu	1.450	"
"	354. " Nowym Targu	1.174	"

		zwyczaj.	nadzw.
Pozycya	355. „ Podgórzu	957 „	
„	356. „ Przemyślu w śródmieściu	1.134 „	
„	357. „ Przemyślu na przedmieściu Lwowskiem	1.294 „	
„	358. „ Rzeszowie	1.247 „	
„	359. „ Samborze	1 316 „	
„	360. „ Sanoku	1.151 „	
„	361. „ Sądowej Wiszni	1.350 „	
„	362. „ Stanisławowie	2.000 „	
„	363. „ Starym Samborze	1.600 „	
„	364. „ Starym Sączu	891 „	
„	365. „ Stryju	1.110 „	
„	366. „ Tarnopolu	900 „	
„	367. „ Iarnowie	1.070 „	
„	368. „ Tarnobrzegu	785 „	
„	369. „ Trembowli	1.600 „	
„	370. „ Turce	1.600 „	
„	371. „ Wadowicach	968 „	
„	372. „ Wieliczce	940 „	
„	373. „ Złoczowie	1.075 „	
„	374. „ Żółkwi	874 „	
„	375. „ Żyweu	1.210 „	
„	376. Na uzupełnienie przyborów i na druki administra- cyjne dla szkół	—	1.000 K.
„	377. Na nagrody za najlepsze rysunki zawodowe uczniów II. kl. przemysłowej	1.000 „	—
„	378. Na nowo założyć się mające szkoły w roku 1902	—	1.000 „
	Razem	67.196 K.	2.000 K.

Marszałek otwiera rozprawę nad Rub. XVI. dział I.

Przemawia p. Tomaszewski.

Izba uchwała po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Rub. XVI. poz. 323—378 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Szkoły fachowe, przemysłowe i warsztaty instrukcyjne.

Rubryka XVI.

A) Dla wyrobów z drzewa i łożyny.

		zwyczaj.	nadzw.
Pozycya	379 Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	2.400 K.	— K.
„	380 Szkoła koszykarska w Rudkach	1.440 „	— „
„	381 Kraj. szkoła koszykarska w Dynowie	2.130 „	— „
„	382 „ „ „ „ Dżurowie	1.212 „	— „
„	383 „ „ „ „ Jurkowie	1.630 „	— „
„	384 „ „ „ „ Siedleu	1.000 „	— „
„	385 „ „ „ „ Skołyszynie	2.160 „	— „
„	386 „ „ „ „ Niżniowie	930 „	500 „
„	387 „ „ „ „ Wielowisi	2.930 „	— „
„	388 „ „ „ „ Wojsławiu	870 „	— „

		zwycz.	nadzw.
Pozycya	389 Subwencya dla szkoły koszyk. w Zatorze . .	1.096	— K.
"	390 " " " " " Albigowej	600	— "
"	391 " " " " " Bilince .	800	— "
"	392 " " " " " Pohorecach	600	— "
"	393 " " " " " Żurawnie	840	— "
"	394 Kraj. warsztat kołodziejski w Grybowie .	2.600	3.000 "
"	395 " " " " " Grzymałowie .	2.850	630 "
"	396 Krajowa szkoła kołodziejska i ci-sielska w Kamionce strumiłowej.	8.542	400 "
"	397 Kraj. szkoła kołodziejska w Tłumaczu .	4.592	2.000 "
"	398 " " stolarska w Stanisławowie .	8.492	— "
"	399 " " " " Kalwaryi .	7.300	10.000 "
"	400 Krajowy warsztat naukowy, dla wyrobu za- bawek w Jaworowie:		
	a) na utrzymanie	2.252	200 "
	b) na czynsz za wystawienie budynku .	800	— "
	Razem .	58.066	16.730 "

B) Dla wyrobów garncarskich.

"	401 Kraj. szkoła garncarska w Kołomyi .	8.470	100 "
"	402 " kurs keramiczny w Podgórzu .	5.094	— "
"	403 Subwencya dla pracowni garncarskiej w Tous'em	800	— "
	Razem .	14.364	100 "

C) Dla wyrobów ze skóry.

"	404 Kraj. warsztat szewski w Witkowie .	3.862	200 "
"	405 " " " " " Starym Sączu .	3.766	— "
"	406 " szkoła szewska w Dobczycach .	2.740	— "
"	407 Majsterskie kursa szewskie we Lwowie i w Krakowie	3.200	— "
	Razem .	13.568	200 "

D) Dla wyrobów tkackich.

"	408 Krajowa szkoła tkacka w Krośnie .	9.692	— "
"	409 Kraj. instrukt. warsztat tkacki w Glinianach	3.052	— "
"	410 " " " " " Gorlicach .	500	— "
"	411 " " " " " Korczyni .	2.200	— "
"	412 " " " " " Kossowie .	2.996	300 "
"	413 " " " " " Łańcucie .	1.920	120 "
"	414 " " " " " Rychwałdzie	2.110	— "
"	415. Kraj. instrukt. warsztat tkacki w Wilamo- wicach	2.370	— K.
"	416. Subwencya dla produkcyjnego warsztatu tkackiego w Budzanowie	800	— "
"	417. Krajowa szkoła sukiennicza w Rakszawie .	9.042	320 "
	Razem .	34.682	740 "

E. Dla wyrobów powroźniczych,

	zwyecz.	nadzw.
Pozycya 418. Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	600 K.	— K.

F. Dla wyrobów koronkarskich i haftu.

„ 419. Szkoła koronkarska w Kańczudze	1.722 „	— „
„ 420. Kraj. szkoła koronkarska w Zakopanem	4.454 „	— „
„ 421. „ „ „ „ Bobowej	900 „	— „
„ 422. Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Jaworowie	800 „	— „
„ 423. Kraj. szkoła hafciarska w Makowie	1.740 „	— „
„ 424. Subwencya dla szkoły koronkarskiej SS. Miłosierdzia w Przeworsku	600 „	— „
Razem	10.216 „	— „

G. Dla murarstwa.

„ 425. Kurs dla podmajstrzych murarskich w Sieniawie	600 „	— „
--	-------	-----

H. Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.

„ 426. Szkoła rzemieślnicza dla kobiet im. Józefy Rzewuskiej (dawniej szkoła robót kobiecych przy szkole im. św. Scholastyki w Krakowie)	2.000 „	— „
„ 427. Szkoła robót utrzymywana przez Towarzystwo „Pracy kobiet“ we Lwowie	1.400 „	— „
„ 428. Szkoła specjalna robót kobiecych PP. Benedyktynek w Przemyślu	840 „	— „
„ 429. Towarzystwo „Pracy kobiet“ w Kołomyi	1.000 „	— „
Razem	5.240 „	— „

I. C. k. Szkoły (achowo-przemysłowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.

„ 430. C. k. Szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi	2.200 „	— „
„ 431. C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Zakopanem	3.400 „	— „
„ 432. C. k. Szkoła ślusarska w Świętnikach :		
a) na utrzymanie	3.108 „	— „
b) na zapomogi dla majstrów	800 „	— „
„ 433. C. k. szkoła kowalska w Sułkowicach :		
a) subwencya na utrzymanie	1.024 „	— „
a) na kurs majstrów	1.000 „	— „
c) na budowę domu, (I. rata pożyczki 21.000 koron na pokrycie reszty kosztów budowy)	— „	4.850 „
Razem	11.432 „	4.850 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. XVI. poz. 379 do 433 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.

Rubryka XVI.

Pozycya 434.	Krajowa keramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	9.240 K.
" 435.	Na utrzymanie stacyi doświadczalnej mechaniczno-technologicznej przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	3.500 "
" 436.	Szkoła rzemieślnicza w Drohowyżu	8.000 "
" 437.	Muzeum przemysłowe we Lwowie	6.000 "
" 438.	" " w Krakowie	6.000 "
" 439.	Na stypendya przemysłowe:	
	a) na zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych	3.600 "
	b) na inne stypendya przemysłowe	24.000 "
" 440.	Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, koszykarstwa i szewstwa	6.000 "
" 441.	Na nowe warsztaty zawodow powstać mające w roku 1902	6.000 "
" 442.	Koszta inspekcji i nadzoru szkół przemysłowych	6.000 "
" 443.	Zaliezki na płace funkcyonaryuszy w krajowych szkołach przemysłowych	4.000 "
	Razem	<u>82.340 K.</u>

IV. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

Rubryka XVI.

Pozycya 444.	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	400 K.
" 445.	Biuro Komisji kraj. dla spraw przemysłowych:	
	a) koszta podróży, dyety i inne wydatki	4.000 "
	b) płaca sekretarza	3.200 "
	c) dodatek osobisty do płacy sekretarza	1.200 "
	d) płaca pomocnika biurowego	600 "
	Razem	<u>9.400 K.</u>

V. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe.

		zwycz.	nadzw.
Rubryka XVI.			
Pozycya 446.	Na zasiłki bezwrotne na cele przemysłowe	20.000 K.	
" 447.	Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	2.000 "	—
" 447a)	Zasiłek jednorazowy na zasilenie krajowego pożyczkowego funduszu przemysłowego	—	100.000
" 448.	Na urządzenie wystawy specjalnej w r. 1902	—	12.000
	Razem	22.000 "	112.000

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XVI. poz. 434 do 447 zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek udziela głosu p. Maryewskiemu do poz. 447 a).

Przemawia p. Maryewski.

Izba uchwała Rubr. XVI. poz. 447 a i 448 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

VI. Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego.

Rubryka XVI.

Pozycja 449. Szkoła handlowa w Krakowie:

	zwycz.	nadzw.
a) na utrzymanie	12.000 K.	—
b) na budowę szkoły I. rata pożyczki 70.000 K.	—	4.200
„ 450. Na akademię handlową we Lwowie	16.000 „	—
„ 451. Na stypendya dla młodzieży handlowej	2.400 „	—

Marszałek udziela głosu p. Rotterowi do poz. 450.
Przemawia p. Rotter.Izba uchwała Rubr. XVI. poz. 449—451 zgodnie
z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XVI.

Pozycja 452. Subwencya dla „Krajowego Związku przemysłowego
we Lwowie“ za pośrednictwo w sprzedaży wy-
robów krajowych

3.600 „ —

Razem . 34.000 „ 4.200

Suma rubryki XVI. . 363.804 „ 140.820

504.624 —

Marszałek udziela głosu p. Mycielskiemu do tej pozycji.

Przemawia p. Mycielski i wnosi następującą rezolucję:

Rezolucya.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu by

1) Do rubryki XVI. budżetu krajowego na rok 1903 wstawił odpowiednią
kwotę na poparcie działalności Związku przemysłowego.2) W granicach funduszków rozporządzalnych budżetu na rok 1902 udzielił
Związkowi przemysłowemu odpowiedniej subwencji ponad preliminowane 3.600 koron.

Przemawia p. Stapiński i stawia następujący dodatkowy wniosek:

Wydział krajowy załatwi kwestję udzielenia Związkowi pożyczki we własnym
zakresie po zasięgnięciu opinii krajowej komisji dla spraw przemysłowych.Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje rezolucję
p. Mycielskiego z dodatkiem po słowie „rozporządzalnych“ zawartych w 2 części re-
zolucji p. Mycielskiego, słów „z Rubryki XVI.“.P. Mycielski oświadcza, że zgadza się na ten dodatek sprawozdawcy, posta-
wiony do rezolucji.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Romanowicz.

Izba uchwała poz. 452 Rubr. XVI. zgodnie z wnioskiem komisji, następnie
uchwała Izba rezolucję p. Mycielskiego, z dodatkiem p. sprawozdawcy, postawionym
do 2 części tej rezolucji, a przyjętym przez wnioskodawcę, wreszcie uchwała oddziel-
nie dodatkowy wniosek p. Stapińskiego.

Sprawozdawca czyta:

III. Wniesione petycje Towarzystwa „Jad Charuzim“ l. 116|901, Stan. Czaj-
kowskiego l. 187|901, Jana Nycza l. 190|901, Wincentego Głuszek l. 264|901, Sióstr
Miłosierdzia w Czortkowie l. 482|902 i Franciszka Hałun l. 1 044|902 o subwencye,
przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Petycyę Wydziału Zarządu wyższej szkoły handlowej w Krakowie o subwencję dla szkoły handlowej uzupełniającej w Krakowie, l. 1.039/902 udziela się Wydziałowi krajowemu do zbadania, zasięgnięcia opinii Rady szkolnej krajowej i przedstawienia wniosków na najbliższej sesyi i sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy III. wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka XVII. Poz. 453--483.

Rozmaite wydatki.

Sprawozdawca p. Loewenstein czyta :

Komisja wnosi przeto następujące wydatki w rubr. XVII:

Wydatki rozmaite.

Rubryka XVII.

		zwycz.	nadzw.
Pozycya 453.	Do rozporządzalności Wydziału krajowego	60.000 K.	—
" 454.	Na fundacyę wieczystą im. Józefa Ces. Król. Apostolskiej Mości Cesarza Franciszka Józefa I.	24.000 "	—
" 455.	Hoszardowej Antoninie, dotacya dożywotnia	2.400 "	—
" 456.	Pietruskiej Stefanii, stały roczny dodatek ze Skarbu krajowego do pensyi emerytalnej	3.600 "	—
" 457.	Dla księży unitów chełmskich, ich wdów i sierót	2.400 "	—
" 458.	Saw zynskiej Jadwidze, wdowie po ś. p. Zygmuncie Sawczyńskim, stały roczny dodatek do pensyi emerytalnej	1.000 "	—
" 459.	Ilnickiej Maryi, wdowie po członku Rady szkolnej ś. p. Bazyl'm Ilnickim, we Lwowie zamieszkałej, stały dożywotni datek roczny	720 "	—
" 460.	Korościeńskiej Felicji, b. nauczycielce szkoły P. P. Klarysek w Starym Sączu, zaopatrzenie dożywotnie z łaski rocznie	160 "	—
" 461.	Czyrniańskiej Teofili, wdowie po kierowniku szkoły kołodziejskiej i bednarskiej w Kamionce Strumiłowej, zaopatrzenie dożywotnie z łaski (ewentualnie aż do wyjścia za mąż)	800 "	—
" 462.	Na misye katolickie, do rozporz. Wydziału kraj.	6.000 K.	
" 463.	Towarzystwu ratunkowemu ochotniczemu we Lwowie	600 "	
" 464.	Towarzystwu ratunkowemu ochotniczemu w Krakowie	600 "	
" 465.	Krajowemu Związkwowi ochotniczych straży pożarnych, zasiłek stały	9.000 "	
" 466.	Na opłatę odsetek (najwyżej 4%) od pożyczek 400.000 K., z ciągniętych przez gminę m. Nowego Sącza na o budowanie zniszczonych pożarem budynków miejskich, regulacyę ulic i inne inwestycye (VIII. rata z przyznanych przez lat 20)	16.000 "	
" 467.	Koszta utrzymania rozmaitych osób w szpitalach przyjęte na fundusz krajowy w zastępstwie gmin, (ryczałtowo)	7.000 "	7.000 K.

	zwyczaj.	nadzw.
Pozycya 468. Schmidowa Walerya, wdowa po rządcy szpitala w Przemyślu	200 K.	
„ 468a Pogorzelcom w załatwieniu wniesionych petycyj do rozdzorządzenia Wydziału krajowego	1.200 „	
„ 469. Gminie Kolbuszowa, na opłatę odsetek od pożyczki zaciągniętej dla pogorzelców (z przyznanych na lat 10 po 3.000 K. III. rata — w myśl uchwały W. Sejmu z 10. kwietnia 1900)	3.000 „	
„ 470. Na kościół polski w Wiedniu, (III. i IV. rata z 20-tu rat półrocznych, płatnych w ciągu lat 10 z ogólnej sumy 30.000 K. w myśl uchw. W. Sejmu z dnia 4/5. 1900)	3.000 „	
„ 471. Ogowowskiej Falinie, wdowie po profesorze, stały roczny dożywotni datek	720 „	
„ 472. Funduszowi koszar krajowych, dotacya na pokrycie 4 proc. odsetek od pożyczki 3,000.000 K. zaciągniętych w c. k. Dyrekcji galic. funduszu propinacyjnego, na dostarczenie c. k. Skarbowi wojskowemu koszar krajowych	99.157 „	
„ 473. Rozmaite wydatki byłych funduszów indemnizacyjnych	150 „	
„ 474. Na szkołę kadetów we Lwowie, V. rata z przyznanych gminie m. Lwowa przez lat 28 od roku 1898 począwszy w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 5. lutego 1898 po	5.000 „	
„ 475. Na potrzebny ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w r. 1899, III. rata z 6-ciecia, na opłatę odsetek od pożyczek zaciągniętych przez Wydziały powiatowe, (w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 30. grudnia 1899)	10.564 „	— „
„ 476. Na potrzeby ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w r. 1900 w myśl uchwały W. Sejmu z dnia 21. grudnia 1900 (przez 6 lat o l r. 1901 począwszy)	5.970 „	— „
„ 476a. „ potrzeby ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w latach 1900, 1901 i 1902 w załatwieniu wniesionych petycji i wniosków do rozporządzenia Wydziału krajowego	4.000 „	— „
„ 477. „ pokrycia 60% dodatku krajowego do podatku za obkowego, opłacić się mającego przez galic. fundusz propinacyjny w myśl §. 100 ustawy z dnia 25. października 1896 Nr. 220 Dz. p. p. i uchwały Sejmu z 29. stycznia 1898	82.104 „	— „
„ 478. „ bonifikację dla funduszów powiatowych, za ubytek w dochodach opłacanych do końca r. 1897 z galic. fund. propinac. w myśl uchwały W. Sejmu z dnia 29. stycznia 1898	100.000 „	— „

Pozycja 479. Na kosztta urzadzania i utrzymania dwóch czteromiesiecznych kursow dla pi arzy gmin wiejskich	17.000 K.	— K.
„ 479a. „ Rampelto wa, wdowa po rzadcy szpitala jednorazowo	400 „	— „
„ 479b. Kazimiera Schmidt, wdowa po rzadcy szpitala powszech. w Sniatynie jednorazowo	300 „	— „
„ 480. Na cele „domu polskiego“ w Morawskiej Ostrawie	500 „	— „
„ 480a. Dla pogorzalcow gmin Poturzyca, Krechowice, Lubela i Dzieduszyce wielkie w mysl uchwal W. Sejmu z 30. grudnia 1901	2.400 „	— „
„ 480b. Dla pogorzalcow gm. m. Lubaczowa w mysl uchwały Sejmu z d. 23 6. 1902	2.000 „	— „
„ 480c. Dla pogorzalcow gminy Wierzbieca pow. Rawa	200 „	— „
„ 480d. Dla pogorzalcow gminy Kleszczowka pow. Rohatyn	400 „	— „
„ 480e. Dla pogorzalcow gminy Poddebce pow. Rawa	400 „	— „
„ 480f. Dla pogorzalcow gmin Podliski male i Serdyu pow. Lwow	400 „	— „
„ 480g. Dla dotknietych przez cyklon mieszkancow Brzezan i okolicy	800 „	— „
„ 481. Na zakupno majetnosci Zielona od Honorota Wachowicza, cel-m przyjscia z pomocą mieszkancow gminy Zielona (w mysl uchwały sejmowej z dnia 26. czerwca 1901)	— „	50.000 „
„ 482. Jako subwencje dla Towarzystwa tatrzańskiego	1.000 „	— „
„ 483. Dla dotknietych klęską powodzi w r. 1902 do dyspozycji Wydzialu krajowego	— „	100.000 „
Suma wydatkow rubryki XVII.	<u>475.145</u> „	<u>157.000</u> „
Ogółem	<u>632.145</u>	

Izba uchwała Rubr. XVII. poz. 453 - 483 zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, że, jeżeli się nikt nie sprzeciwi umieści obecnie na porządku dziennym sprawozdanie komisji budżetowej będące w ścisłym związku z poz. 483 Rubr. XVII. tyczące się udzielenia pomocy ludności dotkniętej klęskami elementarnymi.

Izba zgadza się na ten porządek obrad.

Marszałek umieszcza więc na porządku dziennym:

Sprawozdanie Komisji budżetowej o pomocy dla ludności okolic dotkniętych klęską powodzi w czerwcu 1902 r.

Sprawozdawca p. Dąbski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące wnioski:

I. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 100.000 koron na zasiłki dla ludności okolic powodzią w czerwcu r. 1902 dotkniętych, która to suma w miarę potrzeby, według uznania Wydziału krajowego, użyta zostanie na bezzwrotne zapomogi w formie zasiłków pieniężnych lub dostarczenia ziarna na zasiewy względnie w formie dostarczenia zarobku. Sejm poleca wstawić tę sumę w budżet krajowy 1902 roku w rubr. XVII. wydatków funduszu krajowego.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w okolicach powodzią dotkniętych wykonał roboty publiczne około budowli wodnych w całej rozciągłości, na jaką fundusze przyzwolone na te roboty w budżecie krajowym starczą — i upoważnia Wydział

krajowy, by w miarę potrzeby, czasowo powiększył ilość sił technicznych do wykonania tych robót powołanych.

III. Sejm wzywa c. k. rząd, by udzielił pomocy ludności okolic powodzią w czerwcu b. r. dotkniętych, wyznaczając na ten cel ze skarbu państwa sumę przynajmniej 600.000 koron. Ze względu na potrzebę natychmiastowej akcji, zechce c. k. rząd wyjednać potrzebne kredyty w drodze rozporządzenia cesarskiego, w myśl §. 14. ustaw zasadniczych.

IV. Sejm wzywa c. k. rząd, by natychmiast zarządził naprawę uszkodzonych wałów rzecznych i dla dostarczenia ludności zarobku wykonał roboty około budowy wodnych w okolicach powodzią dotkniętych w pełnym wymiarze, na jaki przyzwolone na te cele w budżecie państwowym kredyty pozwalają.

V. Sejm wzywa c. k. rząd, by przyznał należące się poszkodowanym przez klęskę powodzi opusty podatkowe szybko i w słusznym wymiarze, by w gminach powodzią dotkniętych wstrzymał egzekucje podatkowe aż do zbiorów roku 1903, by przyznał ulgi w taryfach kolejowych w obrębie całego kraju dla przywozu do okolic powodzią objętych ziarna na siew, ziemniaków do sadzenia i paszy dla bydła, przy transportach dla ludności klęską dotkniętej przeznaczonych.

VI. Sejm wzywa c. k. rząd, by wydał bezpłatnie przynajmniej 10.000 cetnarów metrycznych soli dla poprawienia paszy bydła, będącego własnością ludności w okolicach powodzią dotkniętych.

VII. Petycje gmin Piekary L. 1.172, Jezierzany L. 1.175 i Ściejowice L. 1.173, o zbudowanie i wzmocnienie wałów ochronnych około Wisły — petycję gminy Rączna L. 1.174, o wykonanie odpływowych rowów dla spływu wody do Wisły, petycje Wydziałów rad powiatowych w Białej L. 1.193 i w Chrzanowie L. 921. o zapomogi dla powodzi, odsłępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i do możliwego uwzględnienia.

Nadto komisya załatwiająca nagły wniosek p. K. Lwobomirskiego wnosi:

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przy akcji ratunkowej rozwiniętej dla ludności dotkniętej powodzią w czerwcu br. zbadał szkody i przyszedł z odpowiednią pomocą ludności m. Makowa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższych wniosków I—VIII. Komisji *en bloc*

Izba uchwała wniosek przyjęcie powyższych wniosków komisji *en bloc*, a wreszcie przyjmuje w oddzielnem głosowaniu te wnioski komisji *en bloc*.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku nagłym posła Władysława Czaykowskiego w sprawie przyjęcia z pomocą ludności gmin w powiecie przemyskim dotkniętych klęską gradobicia z dnia 2 lipca 1902 roku.

Sprawozdawca p. Dąbski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by zbadał szkody wyrządzone klęską gradobicia z d. 2-go lipca b. r. w gminach powiatu przemyskiego i przyszedł ludności tych gmin z odpowiednią pomocą z funduszu krajowego z kredytów przyznanych na cele pomocy dla ludności klęskami elementarnymi dotkniętej w Rub. XVII. poz. 476 a) wydatków budżetu krajowego.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, by przyszedł z wydatną pomocą z funduszy skarbu państwa ludności gmin powiatu przemyskiego dotkniętych klęską gradobicia z d. 2-go lipca 1902.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższe wnioski I i II. Komisji, które p. sprawozdawca odczytuje:

Sprawozdawca p. Dąbski czyta:

Załatwiając nagły wniosek p. Korola i tow. w sprawie udzielenia zapomogi pogorzalcem gminy Kulawa pow. Żółkiewskiego, Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dla pogorzalców gm. Kulawa do dyspozycji Wydziału Krajowego 200 koron.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisji.

Marszałek oznajmia, że Izba wraca obecnie do rezolucyj przy Rub. XVII. na końcu umieszczonych.

Sprawozdawca p. Loewenstein czyta:

Petycja I. 120/1901 załatwiona jest przez poz. 480 a) petycja l. 434 przez poz. 468, petycja l. 917 przez poz. 463, a petycja l. 996 przez poz. 480.

W Załatwieniu reszty petycyj do tej rubryki, komisya wnosi do Wysokiego Sejmu.

Petycje ll. 427 i 674 oddaje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia, z poz. 476 a) zaś petycje ll. 935, 1020, 1023 i 1056. dalej wniosek p. Szweda z 28. grudnia 1901 i objęte tym wnioskiem petycje ll. 202, 203, 204, 205, 206 i 288 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia z tejże poz. 476 a).

Petycje ll. 825, 826 i 912 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia z poz. 468 a).

Petycje ll. 214/1901, 428, 456, 669 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, zaś l. 846 do uwzględnienia z rubr. XVII. poz. 467.

Petycje ll. 112, 442 454. 660, 729, 775, 783, 786, 813, 916, 940. 1066, 1120, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Nad petycją l. 388 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwaliwszy na wniosek sekretarza p. Urbańskiego przyjęcie powyższych wniosków komisji *en bloc*, uchwala te wnioski *en bloc*.

Sprawozdawca czyta:

W załatwieniu wniosku p. Stojalowskiego o udzielenie spółce „Ochrony i pomocy narodowej“ w Białej pożyczki bezprocentowej w kwocie 25.000 koron na wybudowanie polskiego domu robotniczego w Lipniku pod Białą. przekazanego komisji budżetowej uchwałą Wys. Sejmu z dnia 30. czerwca 1902 do załatwienia, wnosi komisya.

Wysoki Sejm uchwali odstąpić ten wniosek Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Marszałek otwiera rozprawę nad tą rezolucją komisji.

Przemawia p. Skołyśzewski i wnosi do wniosku komisji poprawkę, a mianowicie dodać słowa „i zdania sprawy na najbliższej sesji Sejmowej“.

Izba popiera poprawkę p. Skołyśzewskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje poprawkę p. Skołyśzewskiego.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisji wraz z poprawką p. Skołyśzewskiego przyjętą przez p. sprawozdawcę.

Następuje :

Sprawozdawca p. M. Urbański czyta :

D o c h o d y.

Rubryka I - XVII.

Rubryka I.

	Zwyczaj.	Nadzw.
Pozycya 1. <i>Pozostałość z rachunków z lat ubiegłych</i>	—	—
Nie preliniuje się żadnej kwoty z powodu że rachunki z r. 1900 zamknięto pożyczką z funduszu uposażenia kasy krajowej w kwocie 284.535 koron		

Rubryka II.

Pozycya 2. <i>Odsetki od pieniędzy chwilowo lokowanych.</i>	—	—
Nie preliniuje się żadnej kwoty z powodu, że zamknięcie rachunkowe za r. 1899 i 1900 wykazały przewyżki odsetek biernych nad czynnymi		

Rubryka III.

Dochody z dróg krajowych i kolei żelaznych.

Pozycya 3. Myta na drogach krajowych	464.000 K,	— K.
" 4. Odsetki zwłoki i kary konwencyonalne	2.200 "	— "
" 5. Grzywny za przestępstwa drogowe	320 "	— "
" 6. Datki dobrowolne od stron prywatnych na budowę dróg krajowych	1.700 "	— "
" 7. Czynsz za użycie rowu drogi krajowej Gorlice. Konieczna na rurociąg naftowy	1.796 "	— "
" 8. Zwroty kosztów wywłaszczenia gruntów pod budowę drogi krajowej Przeworsk Dynów	— "	3.858 "
" 9. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na budowę dróg powiatowych i gminnych		
a) Majdan, Stany, Rozwadów	5.000 K.	
b) Jaworów, Niemirów, Rawa	55.000 "	— " 60.000 "
" 10. Zwrot zaliczkowo poniesionych wydatków administracyjnych, spowodowanych budową kolei lokalnych od Tow. kolejowych	— "	30.270 "
" 10a) Zwrot kosztów podróży uczniów szkoły konduktorów, na praktykę letnią z poz. 186. Rubr. X. wydatków	100 "	— "
Suma rubryki III.	470.116 "	94.128 "
	470.116 K.	94.128 K.

Rubryka IV.

Razem

564.244 K.

Nadwyżki dochodów od zakładów dotowanych.

Pozycya 11. Od funduszu poliecyi krajowej	4.217 K.	— "
" 12. " " szpitala św. Łazarza w Krakowie:		
oddział chorych	36.589 K.	
" syfalistycznych	17.578 "	
" obłąkanych	5.943 "	60.110 "
		— "

		zwyczaj.	nadzw.
Pozycya 13.	Od funduszu szpitala lwowskiego oddziału chorych i położnic z klinikami	4.579	—
" 14.	" " zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie	53.386	—
Suma rubryki IV.		122.292	—

Rubryka V.

Zwroty zaliczek z lat ubiegłych.

Pozycya 15.	Od urzędników krajowych z płac	38.000	—
" 16.	" nauczycieli szkół rolniczych	3.400	—
" 17.	" nauczycieli szkół i zakładów przemysłowych	2.400	—
" 18.	" szpitali powszechnych z rachunków kwartalnych	42.000	—
" 19.	" gmin za dawniejsze koszty leczenia	400	—
" 20.	Od stron rozmaitych ze spraw drogowych	5.000	—
" 21.	Rozmaite	1.500	—
" 22.	Zwroty kosztów zdjęć i projektów melioracyjnych	3.504	—
Suma rubryki V.		96.204	—

Rubryka VI.

Zwroty pożyczek.

Pozycya 23.	Bohorodeczany, powiat, zwrot bezprocentowej pożyczki 8.339 koron 20 g. z tytułu zapłaconej e k. Skarbowi państwa w zastępstwie powiatu reszty bezprocentowej pożyczki 10.000 kor. udzielonej w 1899 powiatowi bohorodeczańskiemu za poręczeniem kraju VII. rata	834 K.	— K.
" 24.	Konwent PP. Benedyktynk w Przemyśle, zwrot bezprocentowej pożyczki udzielonej w sumie 10.000 koron na budowę szkoły robót kobiecych VI. rata	600 K.	—
" 25.	Kalwarya gmina, zwrot pożyczki 8.000 kor. udzielonej na budowę szkoły stolarskiej IX. i X. rata (ost.)	1.600	—
" 26.	Śniatyn. Wydział powiatowy, zwrot pożyczki 6.000 kor. udzielonej na zakupno realności dla szkoły koszykarskiej w Dżurowie. V. rata	400	—
" 27.—33.	Kańczuga szkoła koronkarska, zwrot pożyczki 600 K. na zakupno materiału i wypłatę robocizny, spłacalnej w 5 ratach rocznych począwszy od roku 1902 po 120 K.	120	—
Suma rubryki VI.		3.554 K.	— K.

	zwycz.	nadzw.
Rubryka VII.		
Pozycya 34. <i>Dochody szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie</i>	14.760 K.	— K.

Rubryka VIII.

Dochody krajowych szkół i zakładów rolniczych, tudzież folwarku w Dublanach.

Pozycya 35. Akademia rolnicza w Dublanach	71.037 K.	— K
» 36. Szkoła niższa " " "	7.396 "	— "
" 37. Folwark w Dublanach	40.094 "	— "
" 38. Szkoła gorzelnictwa w Dublanach	5.000 "	— "
" 39. Gorzelnia krajowa w Dublanach	13.808 "	— "
" 40. Stacja kontrolna i doświadczalna, chemiczno rolnicza w Dublanach	3.500 "	— "
Suma rubryki VIII.	140.835 K.	— K.

Rubryka IX.

Dochody krajowej szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Pozycya 41. Szkoła średnia rolnicza w Czernichowie	62.500 K.	— K.
" 42. Folwark w Czernichowie	11.840 "	— "
Suma rubryki IX.	74.340 K.	— K.

Rubryka X.

Dochody innych szkół rolniczych krajowych.

Pozycya 43. Szkoła niższa rolnicza w Horodence	7.400 K.	— K.
" 44. " " " " Jagielnicy	12.110 "	— "
" 45. " " " " Kobiernicach	15.180 "	— "
" 46. " " " " Bereźnicy	11.060 "	— "
" 47. " " " " Suchodole	12.380 "	— "
" 48. Szkoła ogrodnicza w Tarnowie	9.360 "	— "
" 49. Zakład sadowniczy w Zaleszczykach	5.700 "	— "
" 50. Stacja kontrolna i doświadczalna botaniczno-rolnicza we Lwowie	4.000 "	— "
Suma rubryki X.	77.190 K.	— K.

Rubryka XI.

Zwroty za sprawdzanie rachunków aptekarskich.

Pozycya. 51. Od szpitali powszechnych	1020 K.	— K.
---	---------	------

Rubryka XII.

Dochody z przelania do skarbu krajowego pozostałości z funduszu zapomogi z r. 1866.

Pozycya 52. Wpływy ze wrotu pożyczek udzielonych Wydziałom powiatowym ostatnie raty	1.015 K.	— K.
---	----------	------

Rubryka XIII.

Dochody z kwaterunku żandarmeryi.

Pozycya 53. Kwaterunkowe	53.260 K.	— K.
" 54. Noclegowe	86.049 "	— "
" 55. Udział administracji politycznej	23.895 "	— "

Pozycya 56. Dochód:		zwycz.	nadzw.
a) z gmachu lwowskiego (dawnego)	25.872 K.		
b) z gmachu lwowskiego (dobudowanego skrzydła)	11.486 „		
c) z realności w Czortkowie	1.400 „	38.758 „	— K.
Suma rubryki XIII.	201.962 K.		— „

Rubryka XIV.

Pozycya 57. Dochód ze zwrotu wydatków szupasowych	14.500 K.		— K.
---	-----------	--	------

Rubryka XV.

Pozycya 58. Dochody krajowego składu publicznego w Krakowie	34.600 „		— „
---	----------	--	-----

Rubryka XVI.

Pozycya 59. 1) Dochody z krajowych opłat konsumcyjnych od piwa	700.000 „		— „
2) 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina	60.000 „		— „
3) Udział kraju w nadwyżce dochodów z podwyższonego państwowego podatku konsumcyjnego od spirytusu (Ust. z 8[7. 1901 Nr. 86)	5,441.720 „		— „
Suma rubryki XVI.	6,201.720 „		— „

Rozmaite dochody.

Rubryka XVII.

Pozycya 60. Taksy krajowego archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie	450 „		— „
„ 61. Datki deklarowane przez Wydziały powiatowe na wykupno gruntów pod kolej transwersalną (c. k. państwową):			
a) Buczacz, rata roczna	2.000 K. — g.		
b) Czortków, „ „	1.058 „ — „		
c) Krosno, „ „	1.263 „ 24 „		
d) Nowy Targ „ „	722 „ 68 „		
e) Sanok, rata „ „	1.592 „ — „		
f) Stanisławów, „ „	1.510 „ 82 „		
g) Tłumacz, rata „ „	1.435 „ 38 „	9.582 „	— „
„ 62. Subwencje z c. k. Skarbu Państwa:			
a) dla biura melioracyjnego	16.000 „		— „
b) na utrzymanie kursu praktycznego dla dozorców melioracyjnych	4.000 „		— „
c) na utrzymanie technika do kultury i eksploatacji torfowisk	2.000 „		— „
d) na utrzymanie 4 nauczycieli wędrownych rolnictwa dla włościan	8.000 „		— „
e) na utrzymanie instruktora mleczarstwa	2.000 „		— „
f) na założenie szkoły rolniczej w Suchodole, IV. rata na rachunek przyrzeczonych 56.000 koron	— „		— „

	zwycz.	nadzw.
g) na koszta licencyjonowania buhajów	8.000 K	— K.
h) na 2 instruktorów ho'owli bydła	4.000 "	— "
i) na podniesienie uprawy tytoniu	2.000 "	— "
k) na utrzymanie nauczyciela wędrownego weterynaryi	2.000 "	— "
l) na utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu	9.000 "	— "
m) na utrzymanie pomoenika instruktora mleczarstwa	1.200 "	— "
n) na kurs rolniczy dla nauczycieli szkół lu- dowych II. rata z przyrzeczonych 2.000 K.	1.000 "	— "
o) na założenie zakładu sadowniczego w Za- leszczykach II. rata z przyrzeczonych 40.000 koron	7.000 "	— "
63. Bonifikacya z c. k. Skarbu państwa za z ze- czenie się poboru doda ku krajowego do po- datku osobisto-dochodowego	742.000 "	— "
64. Bonifikacya z galic. fund. propinacyjnego :		
a) dla kraju	300.000 K.	
b) dla powiatów	<u>100 000 "</u>	400.000 "
65. Od Rady powiatowej w Zaleszczykach na ko- szta założenia tamtejszej szkoły sadowni- czej przez lat 5 (III. rata) po	1.000 "	— "
66. Od gminy miasta Zalesz zyki na koszta za- łożenia tamtejszej szkoły sadowniczej przez lat 5 (III. rat) po	200 "	— "
67. Dochody byłych funduszów indemnizacyjnych :		
1. Od obowiązanych :		
a) Wypłata kapitałów i rent :		
Galicya wschodnia	101 K. 86 g.	
" zachodnia	<u>— " — "</u>	102 " — "
b) Ods tki za zwłokę i rozmaite inne dochody :		
Galicya wschodnia	1.150 K.	
" zachodnia	100 "	
W. K. krakowskie	<u>50 "</u>	1.300 " — "
2. Dochód zaległych dodatków indemniza- cyjnych od kontybuentów :		
Galicya wschodnia	22 000 K.	
" zachodnia	<u>3.000 "</u>	25.000 " — "
68. Dochód ze sprzedaży kart myśliwskich	28.000 "	— "
69. Dochód z 2% wkładek emerytalnych od płac urzędników krajowych	20.888 "	— "
70. Dochód ze stacyi elektrycznej w gmachu sej- mowym	4.000 "	— "
71. Rozmaite dochody :		
a) Sprzedaż książek i druków	4.400 "	— "
b) sprzedaż papierów wyszkartowanych i wzo- rów drobnych	200 "	— "

	zwycz.	nadzw.
e) różne przygodne	20 K.	— K.
„ 72. Z aktywów fund. pożyczki krajowej z r. 1873	400 „	— „
<u>Suma rubryki XVII.</u>	<u>1,303.742 „</u>	<u>— „</u>

Izba uchwala bez rozprawy Dochody Rubr. III—VI. XI. XII. XIV—XVII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

H. Fundusz policyi krajowej.

Sprawozdawca p. Rotter czyta:

Zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego wnosi komisja budżetowa:

Dochody w kwocie 11.027 koron

Wydatki w kwocie 6.810 „

Nadwyżka dochodów w kwocie 4.217 ko on

wpłynie do funduszu krajowego rubr. IV. p. 11. dochodów.

Izba uchwala bez rozprawy fundusz policyi krajowej zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Fundusze samoistne.

I. Fundusz kultury krajowej.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi Komisja budżetowa

Dochody tego funduszu w kwocie 8.451 K.

Wydatki w kwocie 30 „

Preliminowana nadwyżka dochodów 8.421 K.

ma służyć na zasiłek dla Akademii rolniczej w Dublanach.

Izba uchwala fundusz kultury krajowej bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

H. Fundusz stanowy sierociński.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi Komisja budżetowa:

Dochody tego funduszu w kwocie 3.701 K.

Wydatki w kwocie 3.154 „

Nadwyżka dochodów w kwocie 547 K.

ma być użytą na pomnożenie majątku zar dowego.

Izba uchwala bez rozprawy fundusz stanowy sierociński, zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

L. Fundusz Aleksandra hr. Stadnickiego.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi Komisja budżetowa:

Dochody tego funduszu jak niemniej wydatki w kwocie po 2.020 K. Ze sumy tej preliminarzuje się p awie wszystko, bo 1990 koron na koszta druku i oprawy, albowiem

publikacja aktów grodzkich wychodzi tomami a wydawnictwo każdego tomu zwyż 4.000 koron kosztuje. W obec tego kapitalizuje się dochody kilku lat, n m do wydawnictwa nowego tomu przystąpić można. W ten sposób przy zupełnym braku innych funduszków, na to ze wszech miar ważne i poparcia godne wydawnictwo, publikacja aktów grodzkich i ziemskich jest czasowo wstrzymana. Komisya budżetowa pozostawia Wydziałowi krajowemu do rozpatrzenia, czy nie należałoby przyjąć z pomocą urzeczywistnieniu myśli fundatora, zasilając wydawnictwo z funduszków krajowych, chociażby w formie bezprocentowej zaliczki.

Izba uchwała bez rozprawy fundusz Aleksandra hr. Sadnickiego zgodnie z wnioskiem Komisji.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje do uchwały finansowej na r. 1902.

Sprawozdawca p. Stanisław Badeni czyta, oznajmiwszy poprzednio, że wskutek zapadłych uchwał zmienioną została cyfra wydatków o 7.800 koron.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

I. Na rok 1902 ustanawia się wydatki funduszu krajowego.

w sumie	22,921.684 K.
a dochody własne tego funduszu w sumie	8,852.008 „

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Rayski i składa następującą deklarację imieniem stronnictwa demokratycznego:

Pomimo tylokrotnych uchwał Sejmu wzywających c. k. Rząd, ażeby Sejm był zwoływany w porze odpowiedniej i na czas dostateczny do wypełnienia ustawodawczych żądań reprezentacji Kraju, zwołanie obecnej sesji nastąpiło znów w porze najniegodniejszej.

Gdy skutkiem tego załatwienia choćby tylko terminowych żądań sejmu a zwłaszcza budżetu musiało być i w komisjach i w Izbie pełnej przyspieszone w sposób umożliwiający dokładne zbadanie przedmotu, takie przeprowadzenie dyskusji, aby wszystkie odcienia opinii w Sejmie znalazły w tej dyskusji wyraz.

Gdy taki sposób prowadzenia obrad sejmowych uwłaszcza powadze reprezentacji kraju — gdy w tak krótkich sesjach sejm nigdy nie może załatwić choćby najważniejszych spraw mających do ioste znaczenie dla ekonomicznego i społecznego życia kraju — przeto imieniem stronnictwa demokratycznego protestujemy przeciw temu lekceważeniu konstytucyjnego stanowiska sejmu i oświadczamy, że gdyby się to miało ponowić, użyjemy wszelkich z mocy statutu krajowego i regulaminu obrad służących nam praw, ażeby bez względu na wyniknąć ztąd mogące następstwa, niedopuszczyć do takiego stanu rzeczy, w którym konstytucyjne prawo Sejmu i samorząd kraju stałyby się uludą i czerzą formą.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Skołyszewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała I. wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. 1. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1902 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego, i 5% -owego podatku od domów wolnych po 60 hale zy od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 halerzy od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

5. Opodatkwani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków w ustępie 1. ad a) wymienionych w wysokości 49 h. zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych po 55 halerzy od każdej korony całej należności tych podatków.

3. Kwoty przyzwolone na rok 1902 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu krajowego w znaczeniu ściślejszem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego w ściślejszem znaczeniu:

a) w rubryce I. między pozycjami 5, 6, 6 i między pozycją 8 i 10;

b) w rubryce II. między litrami a, b, c, d, pozycjami 23;

c) w rubryce X. między pozycjami 187 i 188 tudzież między pozycjami 192, 193 i 194.

d) w rubryce XV. między pozycjami 269c i 270, dalej 297, 298 i 299, tudzież między pozycjami 317, 318, 319;

dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycjami 323—375, między pozycjami 378 i 441, między pozycjami 442 i 445, między pozycjami 439 i 446, wreszcie między pozycjami działów A, B, C, D i F wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe połączone z warsztatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna i tylko w wydatkach zwyczajnych.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek II. Komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po przeprowadzeniu z c. k. Rządem odpowiednich rokowań, przedłożył na najbliższej sesji sejmowej projekt do ustawy o poborze kraj. opłat konsumcyjnych od piwa, któryby umożliwił pobór tych opłat przez organy państwowe i zapewnił krajowi cały dochód z tej opłaty *brutto*, przeznaczając na koszt administracji i kontroli najwyżej 5%.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek III. komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania, uchwała Izba uchwałę finansową na r. 1902 w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie petycji Towarzystwa tanich mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie względem udzielenia gwarancji kraju dla pożyczki 40.000 K. na hipotekę realności pod l. 11. w Krowodrzy zaciągnącej się mającej.

Sprawozdawca p. Stanisław Badeni uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przyznana uchwałą z dnia 3. maja 1900 Towarzystwu tańch mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie na lat 10 (dziesięć) opłatę 4% od pożyczki 40.000 K., w rocznej kwocie 1.600 K., przedłuża się na dalszych lat dwadzieścia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e.

Komisji kolejowej w przedmiocie petycji konsoreyum starającego się o doprowadzenie do skutku budowy projektowanej budowy kolei lokalnej Lwów-Podhajce.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości oświadczenie Wydziału krajowego na podstawie tegoż uchwały z dnia 27. maja 1902; z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Sejm uczynione ek. Rządowi co do gotowości objęcia przez kraj. akcyj pierwszeństwa projektowanej kolei Lwów-Podhajce na kwotę 1,500.000 kor., w pełnej imiennej wartości wpłacić się mających, — pod warunkiem, iż budowa tej kolei zapewnioną będzie w ten sposób, iż reszta kapitału potrzebnego po ad udział interesentów miejscowych i ponad wymieniony wyżej udział kraju, będzie dostarczoną bądź przez objęcie przez państwo akcyj równorzędnych z objąć się mającemi przez kraj, bądź przez zagwarantowanie przez państwo takichże równorzędnych akcyj.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby poczynił starania u c. k. Rządu dla uzyskania dla tej kolei subwencji państwowej w wysokości przynajmniej 12,000.000 K.

III. Sejm uznaje kolej Lwów-Podhajce za równorzędną z objętymi uchwałą sejmową z d. 4. lipca 1901 kolejami lokalnymi w ten sposób, iż postanowienia ustępu V. tej uchwały w całej pełni do niej zastosowane być mają.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wdrożyć rokowania z c. k. Rządem w tym kierunku, iżby kolej Lwów-Podhajce była zbudowaną i eksploatowaną jako kolej państwowa i na ten wypadek upoważnia Wydział krajowy do zapewnienia na rzecz budowy tej kolei tej samej kwoty 1,500.000 kor. jako subwencji bezzwrotnej (a fond perdu), zamiast objęcia akcyj pierwszeństwa.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby projektowana kolej Lwów-Podhajce zamieszczoną została w przedłożeniu rządowem do Rady państwa o tych kolejach, których budowa zapewnioną być ma w r. 1903.

Powyzszemi wnioskami załatwioną zostaje także petycja Rady król. st. m. Lwowa w sprawie tej kolei.

Rezolucya dodatkowa.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przy wyborze trasy projektowanej kolei Lwów-Podhajce starał się uwzględnić życzenia miasta Lwowa, o ile na to środki wystarczą i o ile będzie to zgodnem z interesami finansowymi i ekonomicznymi kraju.

Przemawia p. Małachowski i stawia wniosek na podwyższenie gwarancji ad I. i IV wniosku komisji do 3,000.000 zamiast 1,500.000 jak wnosi komisya, oraz jako rezolucję VI: Sejm poleca Wydz. kraj. by przedłożył na najbliższej sesji wnioski w przedmiocie zasilenia funduszu kolejowego.

Przemawia p. Męciński.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej na wniosek p. Urbańskiego Mieczysława.

Marszałek oznajmia że do głosu zapisani są pp. Małachowski i Schätzel.

Przemawia p. Małachowski.

Przemawia p. Schätzel i wnosi poprawkę w wniosku I. i IV. zamiast cyfry „1,500.000“ ma być „2,000.000“ a do wniosku II. dodać słowa „a to bez względu na kierunek trasy“

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek I. bez kwoty, następnie odrzuca wniosek p. Małachowskiego na 3,000.000, koron wreszcie odrzuca wniosek p. Schätzla, a uchwała osobno wniosek I. komisji na kwotę 1,500.000 koron, czyli wniosek I. komisji bez zmiany.

Sprawozdawca czyta wniosek II. Komisji.

Przemawia p. Schätzel i wnosi dodatek do wniosku II. komisji, a mianowicie aby dodać słowa „a to bez względu na kierunek trasy“.

Przemawia p. Małachowski.

Przemawia p. Schätzel.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek II. komisji, a osobno odrzuca poprawkę p. Schätzla.

Sprawozdawca czyta wniosek III komisji.

Przemawia p. Rutowski i stawia następującą rezolucję:

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby w razie zmiany obecnych postaw finansowych projektu budowy przed objęciem akcji, względnie przed zapewnieniem bezzwrotnej subwencji przedłożył Sejmowi ponowne sprawozdanie z odpowiednimi wnioskami.

Izba popiera rezolucję p. Rutowskiego.

Przemawia p. Męciński.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała wniosek III, komisji, odczytany przez p. sprawozdawcę a oddzielnie uchwała rezolucję p. Rutowskiego.

Izba uchwała oddzielnie i bez rozprawy wniosek IV, następnie wniosek V. komisji, odczytane przez p. sprawozdawcę.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Małachowskiego.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucją przemawia p. sprawozdawca oświadczając się przeciw tej rezolucji.

Przemawia w sprawie formalnej p. Małachowski i oznajmia, że cofa swą rezolucję.

Izba uchwała wreszcie bez rozprawy „rezolucję dodatkową“ komisji, odczytaną przez p. sprawozdawcę.

Przemawia w sprawie formalnej p. rektor Dzieślewski i wnosi, by obecnie Izba przystąpiła do obrad nad punktem 8 porządku dziennego tj.

Sprawozdania komisji wodnej z punktu 8. i 9. wniosku posła Kozłowskiego w sprawie utworzenia oddziału hydrotechnicznego i rozszerzenia budynków Lwowskiej szkoły politechnicznej.

Marszałek oznajmia, że jeżeli w Izbie nikt się temu nie sprzeciwi, umieści powyższą sprawę bezzwłocznie na porządku dziennym.

Izba zgadza się na ten tok obrad.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e.

Komisji wodnej z punktu 8 i 9 wniosku posła Kozłowskiego w sprawie utworzenia oddziału hydrotechnicznego i rozszerzenia budynków Lwowskiej Szkoły Politechnicznej.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji;

Na podstawie powyższych wywodów Komisya waosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

a) ażeby ua Lwowskiej szkole Politechnicznej jaknajrychlej:
otworzył osobny Wydział hydrotechniczny.

b) ażeby wznosił nowe budynki dla Szkoły Politechnicznej we Lwowie w mierze wystarczającej na dostateczne pomieszczenie słuchaczy a w każdym razie z wiosną r. 1903 przystąpił do rozszerzenia głównego budynku szkolnego przez dobudowanie dwóch skrzydeł a to w myśl wniosków Grona profesorów tej Szkoły.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Przemawia p. Jan Szeptycki i wnosi, by Izba przystąpiła obecnie do p. 10 porządku dziennego

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat i wnosi; by Izba przystąpiła przedtem do obrad nad p. 4 porządku dziennego.

Marszałek oznajmia, że obecnie następuje:

Sprawozdanie.

Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności około podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdawca p. Wincenty Krański uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności dotyczących podniesienia mleczarstwa w kraju.

2) Sejm wstawia w rubr. XV, budżetu następujący wydatek:

a) utrzymanie instruktora, płaca z kosztami podróży	4.500 K.
b) utrzymanie instruktora adjunkta płaca z kosztami podróży	2.900 „
c) na urządzenie kursów mleczarskich, stypendya dla serkarzy i na środki demonstracyjne dla nauki mleczarstwa	6.000 „
d) dla pomocnika instruktora mleczarstwa	1.400 „

Przemawia p. Struszkiewicz i stawia rezolucję następującej treści:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do założenia szkoły mleczarskiej w Ruskiej wsi pod Rzeszowem.

Izba popiera rezolucję p. Struszkiewicza.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i oznajmia, że przyjmuje rezolucję p. Struszkiewicza.

Izba uchwała wniosek 1, a następnie oddzielaie wnioski 2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje, a wreszcie uchwała rezolucję p. Struszkiewicza.

Przemawia w sprawie formalnej p. Bednarski i wnosi, by Izba przystąpiła obecnie do obrad nad punktem 9 porządku dziennego tj. nad sprawozdaniem komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału kraj. w sprawie petycji gminy Zakopane o gwarancję krajną dla pożyczki 400.000 K. na inwestycy.

Przemawia w sprawie formalnej p. Żardecki i wnosi, by bezzwłocznie Izba przystąpiła do obrad nad punktem 10 porządku dziennego, tj. nad sprawozdaniem

komisyi przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego (krajowe szkoły i zawodowe warsztaty instruktoryjne.)

Marszałek oznajmia, że obecnie Izba przystępuje na wniosek p. Jana Szeptyckiego do porządku dziennego:

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego (krajowe szkoły zawodowe i warsztaty instruktoryjne).

Sprawozdawca p. Żardecki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 20. czerwca 1902 L. 49.989 i dołączone do niego sprawozdanie z czynności krajowej komisji dla spraw przemysłowych w zakresie szkół i warsztatów zawodowych.

II. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd. aby w zamian za nieaktywowany dotąd oddział kerami zny przy państwowej szkole przemysłowej we Lwowie, i w miejsce krajowej szkoły gancarskiej w Kołomyi, któraby w takim razie została zwinięta, przystąpił do utworzenia wyższego Zakładu naukowego dla przemysłu ceramicznego we Lwowie.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wystawienia na gruncie, stanowiącym własność funduszu krajowego, a objętym l. w. k. 3.290 gm. k. Stanisławów, budynku murowanego na pomieszczenie kraj. szkoły stolarskiej w Stanisławowie kosztem nieprzekraczającym 83.000 k.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 83.000 K. w gotówce i do wstawiania corocznie w budżet tego zakładu krajowego w miejsce dotychczasowego wydatku na opłacenie czynszu takiej kwoty, jaka się okaże potrzebną na oprocentowanie i amortyzację zaciągniętej pożyczki.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do opłacania corocznie gminie m. Jaworowa, tytułem czynszu z lokalności, zajętych pod szkołę zabawkarską i koronkarską takiej kwoty, jaka się okaże potrzebną do umorzenia w ciągu 33 lat $4\frac{1}{2}\%$ pożyczki komunalnej, mającej się zaciągnąć przez gminę m. Jaworowa w maksymalnej wysokości 56.000 K. w Banku krajowym na budowę potrzebnego na ten cel gmachu.

Coroczne opłacanie czynszu ustałoby jednak i przed powyższym terminem, gdyby z jakiegokolwiek powodu szkoły te przestały istnieć.

W sprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczególniej i uchwała bez rozprawy wniosek I—V komisji, które p. sprawozdawca odczytuje:

Marszałek oznajmia, że na wniosek p. Bednarskiego przystępuje obecnie Izba do punktu 9 porządku dziennego tj.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału kraj. w sprawie petycji gminy Zakopane o gwarancję kraju dla pożyczki 400.000 K. na inwestycje.

Sprawozdawca p. Stanisław Badeni uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskim udziela poręki dla pożyczki zaciągniętej się mającej w wysokości 400.000 (czterechkroć sto tysięcy) koron, przez gminę Zakopane na cele inwestycyjne.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zeznania imieniem kraju dokumentu gwarancyjnego, po należytem zbadaniu i stwierdzeniu:

- a) że zamierzone przez gminę Zakopane inwestycje są pożyteczne;
- b) że inwestycje te dadzą się wykonać kosztem 400.000 koron.
- c) że spo'ziewany dochód z tych inwestycji wystarczy na opłacanie rat anuitetowych — wreszcie
- d) gły czynniki interesowane zabezpieczą w formie prawnej tak wzrot pożyczki jakoteż opła'ę odsetek od tej pożyczki.

W rozprawie ogólnej nikt gło'u nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczególnej i bez rozprawy uchwała powyższe wnioski I, i II. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi, by obecnie przystąpić do obrad nad punktem 12 porządku dziennego tj. nad sprawozdaniem komisji drogowej o petycji gminy Nadbrzeże powiatu Tarcobrzskiego l. 1463 w sprawie koncesji mytniczej, udzielonej tej gminie uchwałą Wys. Sejmu z d. 17. czerwca 1901 r.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Romanowicz i wnosi by Izba obecnie przystąpiła do punktu 6 porządku dziennego, tj. do

Sprawozdania komisji solnej o czynnościach Wydziału krajowego w zakresie krajowej sprzedaży soli, i o wniosku pp. Moysy i Zaleskiego w sprawach solnych.

P. Stojałowski na zapytanie Marszałka krajowego oświadcza, że godzi się by Izba przystąpiła obecnie do powyższego punktu 6 porządku dziennego.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji solnej o czynnościach Wydziału krajowego w zakresie sprzedaży soli, tudzież o wniosku pp. Moysy, Zaleskiego i tow. w sprawach solnych.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności jego w zakresie sprzedaży soli przyjmuje się z uznaniem do wiadomości.
2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wdrożył rokowania z c. k. Rząd. m względem objęcia pakowania całej produkcji mielonej soli kamiennej w paczki kilogramowe w prz. dsiębiorstwo krajowego Zarządu sprzedaży soli.
3. Sejm zwywa c. k. Rząd:
 - a) ażeby sprawą pakowania w papier soli warzonki i kamiennej do drobiazgowej sprzedaży i nadal troskliwie opiekował się, ebroniac prawa Wydziału krajowego jako inicjatora tej sprawy w Galicyi, i unikając wszelkich zarządzeń, któreby prawom tym w jakikolwiek sposób uszczerbek uczynić miały.
 - b) ażeby starał się o niż nię fiskalnej ceny soli w ogólności, a w pi-rwszym rzę'zi soli dla bydła;
 - c) ażeby podwyższył kontyngent soli, dla Wydziału krajowego przeznaczonej;
 - d) ażeby powiększył produkcję soli potasowych w Kałuszu i zniżył ich cenę do poziomu soli fabrycznej w Wieliczce;
 - e) ażeby przyspieszył budowę kolei dowozowej do saliny w Kałuszu i odbudowę spalanej żupy w Dolinie;
 - f) ażeby ułatwił warunki poboru surowicy solnej hodowcom bydła dla poprawy paszy;
 - g) ażeby wykonał przyrzeczenie co do prolongaty kredytu za sól, nabywaną p zez Wydział krajowy do dziewięciu miesięcy;
 - h) ażeby przez odpowiednie zniżenie taryf kolejowych w tych relacyach, w których z powodu za wysokiego frachtu kolejowego, sól do dziś dowożoną bywa końmi, umożliwił dowóz jej kolejami żelaznemi.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia adjunktowi biura solnego p. Ludwikowi Marcinkiewiczowi, z funduszu solnego zaliczki na płacę w kwocie 4.000 K., spłacanej w 100 ratach miesięcznych i zabezpieczonej policą asekuracyjną.

Izba uchwala wniosek p. M. Urbańskiego na przyjęcie powyższych wniosków komisji *en bloc*, a oddzielnie uchwala *en bloc* powyższe wnioski 1—4 komisji.

Marszałek oznajmia, że Izba na wniosek p. Stojałowskiego przystępuje obecnie do 12 punktu porządku dziennego tj. z kolei.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji gminy Nadbrzezie powiatu tarnobrzeskiego l. 1463 w sprawie koncesyi mytniczej udzielonej tej gminie uchwałą Wys. Sejmu z dnia 17. czerwca 1901 r.

Sprawozdawca p. L. Wiśniewski odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby uchwałą sejmową z 17. czerwca 1901 roku bezzwłocznie prz. dłożył do najwyższej sankcyi i ażeby usprawiedliwił dlaczego dotąd nie uczynił.

II. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby bezzwłocznie zabronił firmie Goldlust i S-ka poboru opłat od przewozu osób i towarów na Wiśle między Nadbrzeziem a Sandomierzem.

Izba uchwaliwszy na wniosek sprawozdawcy przyjąć powyższe wnioski I. i II. komisji *en bloc* uchwala te wnioski I. i II. komisji *en bloc*.

JE. c. k. Namiestnik, zabiera głos oświadczając że odra za I. sesję VIII. pe-ryodu Sejmu galicyjskiego z mocy Najwyższego postanowienia.

Marszałek wzywa p. Merunowicza, by w zastępstwie sekretarza p. Bohaczewskiego odczytał złożone interpelacje:

P. Merunowicz czyta:

Interpelacya

posła Hurvka i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego.

Dnia 19. czerwca b. r. napadł żandarm Józef Puszka, będąc w stanie nietrzeźwym, w karczmie w gminie Korszowie koło Kołomyi na Michała Dutezaka (Iwanowego) i skaleczył go szablą w głowę i w rękę, powodując tem jak stwierdził kołomyjski lekarz Dr. Lewicki, 14-dniową chorobę uszkodzonego.

Świadcami tego napadu byli: Mikołaj Hawryłków, Michał Prokopow, Michał Melnyczuk Romana, Teodor Hawryłków, Anna Hawryłków, Teodor Semezuk, Ahafia Melnyczuk i Marya Marusiak z Korszowa.

Podając to do wiadomości Wysokiego c. k. Rządu, zapytują podpisani:

1) Co zechce Wysoki c. k. Rząd krajowy zarządzić, ażeby podobne wypadki napadów na spokojnych obywateli nie powtarzały się?

2) Czy zechce tenże zarządzić, ażeby winny tego napadu został przykładowie ukarany?

Interpelant:

Huryk.

Barwiński, Krempa, Bojko, Glidziuk, Korol, Bohaczewski, Żardecki, Barabasz, Ostapczuk, Staruch, Stojałowski, Mogilnicki, Stapiński, Mazikiewicz.

Interpelacya

posła Huryka i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie gospodarki gminnej w gminie Petryłowie, powiatu tłumackiego.

Po 12 latach „bezkrólewia“ doczekała się gmina Petryłów, powiatu tłumackiego, dopiero w r. b. dnia 19. maja nowych wyborów.

Tymczasem ta nowo wybrana rada nie może się ukonstytuować z tego, że starosta tłumacki, p. Dzeduszycki, utrzymuje tam już 3 lata kierownika, słuźalca obszaru dworskiego, jak najbardziej znieawidzonego w gminie. Tenże zwołał na dzień 17. maja r. b. nowo wybraną radę i zażądał złożenia kaucyi 400 kor. na zabezpieczenie, że tylko on zostanie wybrany wójtem. A gdy rada sprzeciwiła się temu, powiedział, że jeżeli tak, to ta rada nie będzie żyła. Deputacyę do Starostwa i Namiestnictwa nie nie pomagają, przeciwnie starosta Dzeduszycki na bezpodstawne donoszenie kierownika, wsadził do aresztu na 5 dni Hrynia Szpaczyńskiego, nie pozwalając mu na wniesienie rekursu.

Tymczasem kierownik urzęduje po swojemu, niszczy gminę, napastuje niewinnych, karze opornych i niewygodnych sobie ludzi także aresztem gminnym i t. d.

W obec tego zapytują podpisani :

I. Czy znane są c. k. Rządowi powyższe fakta i jak potrafi on je usprawiedliwić?

II. Czy pociągnie c. k. Rząd za nadużycie władzy starostę Dzeduszyckiego do surowej odpowiedzialności?

III. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd usunąć kierownika z Petryłowa i w ogóle przywrócić w gminie napowrót stan prawny?

Interpelant :

Huryk.

Szajer, Bohaczewski, Bojko, Krempa, Stapiński, Barwiński, Stojałowski, Glidsuk, Sko-
łyszewski, Barabas, Ostapczuk, Staruch, Zardecki, Korol.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Przemawia Marszałek i wnosi okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który to okrzyk Izba trzykrotnie powtarza.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania protokołu z 15 i 16 posiedzenia.

Sekretarz p. M. Urbański odczytuje protokół 15. i 16. posiedzenia.

Izba w głosowaniu przyjmuje protokół 15 i 16 posiedzenia.

Marszaszek zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia godzina 7 minut 45 wieczorem.

Marszałek krajowy :

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański w. r.

Kazimierz Lubomirski w. r.

